ဗုဒ္ဓဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကမ္မဋ္ဌာန်း

(၁)။ တေနဿမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး သော။ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။

တေနခေါပနဿမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံ ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံ ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုတတ် ကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏ ကာရကာ၊ အမိ ကရုဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေစဘိက္ခူ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင် သောစကားကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်း ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ သံဃေ၊သံဃာတော်၌။ အဓိကရဏ်ကာရကာ၊ အမိကရုဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။ ဥပသက် မိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အာဘယ်သို့ ဆိုကြကုန်သနည်း ဟူမူကား။ ။(ဤ ပုဏ္ဏာဝါကျကား ထည့်ပါ၌)။ ။အာယသ္မန္တော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မာအဇေသိ၊ မအောင်စေ လင့်။မလဝါ၊မလဝံ၊အားရှိရာရာကို။ဝါ၊အလွန်အားရှိသောသူကို။ တနည်းကား–မလဝါ၊အားရှိသောသူထက်။ မလဝံ၊အားရှိသော

(၈) စုဥဝါပါဠိတော် နိဿယသုတ်

သူကို။ ပဋ္ဌိမနှင့်ထ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်လော့။ တေန၊ ထိုသို့တိုင်ပင်သောကြောင့်။တုမှေ၊သင်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတတရာစ၊ အလွန်လည်းပညာရှိကုန်၏။ ဗျတ္တတရာစ၊အလွန်လည်းလိမ်မာကုန်၏။ဗဟုဿုတတရာစ၊ အလွန်လည်း များသော အကြား အမြင် ရှိကုန်၏။ အလမတ္ထတရာစ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးကို ပြီးစေခြင်းဌ အလွန်လည်းစွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အသ၊ ထိုရဟန်းမှ။ မာ၊စ ဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။ မယံဝိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပကွာ၊ အပင်းအသင်းတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်တော့အုံ။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်။ အနုပဋ္ဌာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဘဏ္ဍာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဥပ္ပန္နာနိ၊ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ဘဏ္ဍနာနိစ၊ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွါးများခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ယေတေဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ဓိယန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲ ဆိုကြကုန်၏။ ကိဿ ဝိပါစေန္တိ၊အဘယ်သို့ ဖရိုဖရဲ ဆိုကြကုန်သနည်းဟူမူကား ။(ဤပုဏ္ဏာဝါကျကား ထည့်ပါ၌)။ ။ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ပဏ္ဍုက လောဟိတကာ၊ ပဏ္ဍုက လောဟိတက အမည်ရှိကုန်သော။ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ။ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။အမိကရဏကာရကာ၊အမိကရဏ်းကိုပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေစဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ကလဟ ကာရကာ၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံ

ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သော စကား ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုတတ် ကုန်၏။ သံဃော၊ သဃ်ာတော်ခို။ အမိကရဏကာရကာ၊ အမိ ကရဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်ဘိစနည်းဟူမူကား။ ။(ဤပုဏ္ဏာဝါဒကား ထည့်ပါ၍)။ ။အာဝုသော်ခေါ်ရှင်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မာအဇေသိ၊ မအောင် စေလင့်။ ဗလဝါ၊ ဗလဝံ၊ အားရှိရာရာကို။ ပတိမန္ဒေထ၊ တိုင်ပင်ကြ ကုန်လော့။ တေန၊ ထိုသို့ တိုင်ပင်သောကြောင့်။ တုမှေ၊ သင်တို့ သည်။ ပဏ္ဍိတတရာ၊ အလွန်လည်း ပညာရှိကုန်၏။ဗဟုဿုတတရာ၊ အလွန်လည်း လိမ်မာကုန်၏။ ဗဟုဿုတတရာ၊ အလွန်လည်း များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်၏။ အလမတ္ထတရာ၊ ထိုထို သို့သော အကျိုးကို ပြီးစေခြင်းငှ အလွန်လည်း စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းမှ။မာစဘာယိတ္ထ၊မကြောက်ကြကုန်လင့်။မယံပိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပက္ခာ၊ အပင်း အသင်း တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်တော့အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။တေန၊ထိုသို့ဆိုကြသောကြောင့်။အနုပ္ပန္နာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဘဏ္ဍနာနိ စေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍနာနိ စ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ဘိယျောဘာဝါယ၊လွန်စွာပွါးများခြင်း ငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဗရိုဗရဲ ဆိုကြကုန်၏။

၂။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား။တေမတ္ထံ၊ဤသို့သောအကြောင်း အရာကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တေသွံ ဒုဗ္ဘိနေ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ တေသွံ ပက္ခရဏော၊ ဤသို့သော

အရာကြောင့်။ ဘိက္ခုသံဃ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္ဓိပါတ်ပေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ကိံ ပဋိပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့ မေးတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ။(ဤ ပုစ္ဆာဝါကျကား ထည့်ပါ၍)။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ခြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက်ခြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သံဃေ၊ သင်္ဃာတော်၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေစ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ခြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက်ခြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဝါဒကာရကာ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဘဿကာရကာ၊ စကားများခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သံဃေ၊ သင်္ဃာတော်၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ ဝဒေန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကြကုန်သနည်း ဟူမူကား။ ။(ဤပုစ္ဆာဝါကျကား ထည့်ပါ၍)။ ။အာယသ္မန္တော၊ ဂါရှင်တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့ကို။ သော၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မာ အဇ္ဇေသိ၊ မအောင်စေလင့်။ ဗလဝါဗလဝံ၊ အားရှိရာရာကို။ ပတိမန္တေထ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်လော့။ တေန၊ ထိုသို့ တိုင်ပင်သောကြောင့်။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတတရာ၊ အလွန်လည်း ပညာရှိကုန်၏။ ဗျတ္တတရာ၊ အလွန်လည်း လိမ်မာကုန်၏။ ဗဟုဿုတတရာ၊ အလွန်လည်းများသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အလမတ္တတရာ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးကို ပြီးစေခြင်း၌ အလွန်လည်းစွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အသ၊ ထို ရဟန်းမှ။ မာ စ ဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။

မယ်ဝိ၊ ငါ့တို့ သည်လည်း။ တုမ္ဘာ်ကံ၊ သင်တို့၏။ ပဂ္ဂါ၊ အပင်း အသင်းတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်တော့အုံ့။ ဇုတိ၊သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြ ကုန်၏။ တေနု၊ ထိုသို့ ဆိုကြခြင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဘဏ္ဍာနာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍာနာနိစ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ဘိဗေယျာဘာဝါယ၊ လွန်စွာ ပွါးများခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဇုတိဇုဒံဝစနံ၊ဤသို့ငါ၁ဘုရားကြားတော်မူတိုင်းသောစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဇုတိ၊သို့။ ပဋ္ဌိပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ၊မှန်ပါပေ၏။ ဇုတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ နှုတ်တော် လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝိဂရဟိ၊ ကွဲရှဲတော်မူ၏။ ကိံ ဝိဂရဟိ၊ အဘယ်သို့ ကွဲရှဲတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ။(ဤ ပုစ္ဆာဝါကျကား ထည့်ပါ၌။ ဤနည်းအတူ နောက်နောက် ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ ဝါကျတို့၌ လည်း ထည့်ပါ၌ ဟူ၍မှတ်)။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေသံ မောဃပုရိသာနံ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သောရဟန်းတို့အား။ အနုနုဿိုကံ၊မလျောက်ပတ်။အနုနုလောမိကံ၊မလျော်။ ဒေ၊ ပွဋ္ဌိရှုပ်၊ မသင့်တင့်။ အသာမဏာကံ၊ရဟန်းတို့၏အမှုအရာမဟုတ်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ အကရณီယံ၊ မပြုကျင့်အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စိနာမ၊အဘယ်ကြောင့်လျှင်။တေမောဃပုရိသာ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။အတ္တနာ၊မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဘဏ္ဍာနကာရကာ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ ။လ။သံဃေ၊ သင်္ဃာတော်၌။ အမိကရဏကာရကာ၊အမိကရณ်း ကိုပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယေစဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။လ။သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အမိကရဏကာရကာ၊ အမိကရณ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေန္တိ၊

ဆိုကြကုန်ဘိနည်း။ ကိုဝကွန်တို့၊အဘယ်သို့ ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း ဟူမူကား။ အာဃယသွန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမ္မေ၊ သင်တို့ကို။ သော၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မာအဇေသိ၊ မအောင်စေလင့်။ ဗလဝါဗလဝံ၊အားရှိရာရားကို။ ပဘိမဇ္ဈေ ထ၊တိုင်ပင်ကြကုန်လော့။ တေန၊ထိုသို့တိုင်ပင်ခြင်းကြောင့်။ တုမ္မေ၊သင်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတရာစ၊အလွန်လည်း ပညာရှိကုန်၏။ ဗျတ္တတရာစ၊အလွန်လည်းလိမ်မာကုန်၏။ ဗဟုဿုတတရာစ၊အလွန်လည်းများသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အလမတ္ထတရာစ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးကိုပြီးစေခြင်းဌ အလွန်လည်းစွမ်းနိုင်ကုန်၏။ အသ၊ ထိုရဟန်းမှ။ မာစဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပကွာ၊အပင်းအသင်းတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်တော့အုံ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝကွန်တို့ ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။ တေန၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ အနုပဋ္ဌာနို၊ ကုန်သေးသော။ ဘဏ္ဍနာနို စေဝ၊တို့သည်လည်း။ ဥပဋ္ဌဿန္တိ၊ကုန်၏။ ဥပဋ္ဌာနို၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍနာနိ စ၊တို့သည်လည်း။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ၊ ၄ါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ၄ါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧတံ၊ ဤသင်တို့ ပြုသော အမှုသည်။ အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုကုန်သေးသော သူတို့အား။ ပသာဒါယ ဝါ၊ကြည်ညိုခြင်း၄ါလည်းကောင်း။ ပသန္နာနံ၊ကြည်ညိုကုန်ပြီးသောသူတို့အား။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ ဝါ၊ လွန်စွာပွါးများခြင်း၄ါလည်းကောင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတံ၊ ဤသင်တို့ပြုသော အမှုသည်။ အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့အား။ အပ္ပသာဒါယ စေဝ၊ မကြည်ညိုစေခြင်း၄ါလည်းကောင်း။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော။ ကေစ္စာနံ၊အချို့ကုန်သောသူတို့အား။ အညထတ္တာယ စ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း အကျိုး၄ါလည်းကောင်း။ ဝါ၊ သဒ္ဓါတရားပျက်ခြင်း အကျိုး၄ါလည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဝိဂရဟိ၊ ကွဲရွဲတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရှင်ဖန်း

တို့ကို။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ ဝိဂရ ဟိတ္ဝာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍။ ဒုဿရတာယ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိမွေးမြူနိုင် ခဲသည်၏အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ ဒုပ္ပေါသတာယ၊ မိမိကိုယ်ကို ဒါယကာတို့မွေးမြူနိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်၏ လည်းကောင်း။ မဟိစ္ဆ တာယ၊ကြီးငံသောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်၏လည်းကောင်း။အသန္တု ဋ္ဌိယာ၊မရောင့်ရဲနိုင်ခြင်း၏လည်းကောင်း။သံဂဏိကာယ၊အပေါင်း အဘော်ဌ မွေ့လျော်ခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ကောသဇ္ဇသ၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ဘာ သိတ္ဝာ၊ဟောတော်မူပြီး၍။အဲနေကပရိယာယေန၊ဖြင့်။သုဘရတာ ယ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိမွေးမြူလွယ်သည်၏ အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ သုပ္ပေါသတာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုဒါယကာတို့ မွေးမြူလွယ်သည်၏ အ ဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အပ္ပိစ္ဆသ၊နည်းသောအလိုရှိခြင်း၏ လည်း ကောင်း။သန္တုဋ္ဌိသ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ သလ္လေ ခသ၊ကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေခြင်း၏လည်းကောင်း။ဒုတသ၊ ကိလေသာကို ခါတွက်ခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ပါသာဒိကသ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိခြင်း၏လည်းကောင်း။အဝစယသ၊ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝိရိယာရဇ္ဇသ၊ ဝိရိယကို အား ထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။တဒနုဗ္ဗဝိကံ၊ ထိုပညတ်လတ္တံသော သိက္ခာပုဒ် တော်အားလျောက်ပတ်သော။ တဒနုလောမိကံ၊ထိုပညတ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်အား လျော်သော။ ဓမ္မိကထံ၊ တရားစကားကို။ ကတ္ဝာ၊ပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ခေါ်၍မိန့်တော် မူ၏။ကိံ အာဝုသော၊ကား။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ထိုဆိုအပ်ပြီး သော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။သံဃော၊ သင်္ဃာတော်သည်။ ပဏ္ဍုက လောဟိတကာနံ၊ကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။တဇ္ဇနီယ ကမ္မံ၊ ကဇ္ဇနီယကံကို။ကရောတု၊ပြုလော့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊၏။ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ ကား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပဏ္ဍုက လောဟိတကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ စောဒေတဗ္ဗာ၊

(၁၄) စုဥဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

စောဒနာအပ်ကုန်၏။စောဒေါတ္တာ၊၍။ သာရေတမ္ဘာ၊ အောက်မေ့ စေအပ်ကုန်၏။ သာရေတ္တာ၊ ၍။ အာပတ္တိ၊ သို့။ ရောပေတမ္ဘာ၊ တပ်အပ်၏။ အာပတ္တိ၊ သို့။ ရောပေတ္တာ၊ ၍။ ဗျတ္တေန၊ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်၌ လိမ်မာသော။ ပဋိဗလေန၊ ဌာန်ကရိယာကို ပြုပြင်စွာ ရှတ်ခြင်းငါ စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ဤပေ တမ္ဘော၊ သိစေအပ်၏။ ကိုဤပေတမ္ဘော၊ အာဘယ်သို့ သိစေအပ် သနည်းဟူမူကား။

၃။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊သည်။မေမမ၊၏။ဝစနံ၊ကို။သုဏာ တု၊ နာတော်မူလော့။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ၊ ကုန်သော၊ ဋုမေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ လ။ သံဝတ္တန္တိ၊ကုန်၏။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သော်အခါ ရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော၊ သည်။ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို။ ဝါ၊ ခြိမ်းချောက်သော အမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သော၊ဤသည်ကား။ဥတ္တိ၊ ဥ,တ်တည်း။ ဝါ၊ သိစေခြင်းတည်း။လ။သံဃော၊သည်။လ။တဇ္ဇနီယကမ္မံ။ကို၊ကရော တိ၊ ၏။ ယဿာယသ္မာတော၊ အကြင်အရှင်သည်။လ။ တဇ္ဇနီယ ကမ္မဿ၊ ကို။ ကရဏံ၊ပြုခြင်းကို။ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။သော၊ ထိုနှစ်သက်သောအရှင်သည်။တုဏ္ဏီ၊ဆိတ်ဆိတ်။အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ၊အကြင်အရှင်သည်။နက္ခမတိ၊မနှစ်သက်အပ်။သော၊သည်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ။ဒုတိယမ္ပိ၊လည်း။တေမတ္တံ၊ဤအနက်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ လ။ ဘာသေယျ၊ ၏။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။လ။ ဘာသေယျ၊၏။ ။သံဃေန၊သည်။ လ။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ကို။ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သံဃဿ၊ သည်။ ခမတိ။ နှစ်သက်အပ်၏။ တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ ဘဝိတမ္ဘံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧवံ၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ၊ မှတ်ရတော့၏။ ဋုတိ၊ သို့။ ဥပေတမ္ဘော၊၏။ဋုတိ၊ ဤသို့။ ကာတမ္ဘံ၊ ပြုအပ်၏။ ဋုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ။

(ဤသို့ ပုန္တားသုံးချက် ထားခဲ့သည်အားလျော်စွာ ဇုတိသဒ္ဒါ တခုတည်း ဖြစ်သော်လည်း သုံးကြိမ် လည်ခေါ်သတဲ့)။

💬 ၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တိဟိ၊ကုန်သော။အင်္ဂေါဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ပြည့်စုံသော။တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊သည်။အဝမ္မကမ္မဉ္စ၊ဝမ္မကံမဟုတ်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ အာပိနယဏကမ္မဉ္စ၊ ဝိနည်းကံမဟုတ်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏၊ဒုဋ္ဌုလသန္ဓဉ္စ၊မကောင်းသဖြင့်ငြိမ်းသည်လည်း ဟောတိ၊ ၏။အသမ္ဘုဝါ၊ ကံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ဟောတိ၊၏။ အပ္ပဋိပုဏ္ဏာ၊ကံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို မမေးမမြန်းမူ၍။ ဝါ မမေးမြန်းဘဲ။ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဋိညာယ၊ကံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ် ဝန်မခံမူ၍။ဝါ၊ ဝန်မခံဘဲ။ ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ၌ ပဋိညာယ ကတံ ဟောတိ ဟူသော စူဠဝါ ကမ္ဘာ့ကွန်ရက် ဓမ္မကမ္မဒွါဒသကအရာ၌ ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဝရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှလုံးသွင်းသော အရာ နာတိသခ်ေပ နာတိဝိတ္ထာရကထာမဂ္ဂ စကားအစဉ်ကို နယဒါန နယဒဿန အားဖြင့် ရေးသား ပြဆိုလိုက်ဦးအုံ့။ ထိုထို လဟုကံ ဂရုကံ အာပတ်ကို ဆုံးဖြတ်လိုသော ဓမ္ဘဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေးရှေ့ တိုက်ရိုက် ရောက်ဆိုက် ကြုံကြိုက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စောဒက ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် စုဒိတက ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကြောင်းအရာ သဘာဝကို မုချဆတ်ဆတ် အတတ်သိရအောင် စူးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်၏။ အဘယ် သို့စူးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်သနည်း ဟူမူကား ထိုလဟုက ဂရုက အမှုအရာဖြင့် ဋ္ဌပ်စွဲတတ် အပြစ်တင်တတ်စောဒနာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ထို စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် ထို လဟုက ဂရုက အမှုအရာဖြင့် စွပ်စွဲအပ် အပြစ်တင်အပ် စောဒနာအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ထိုစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ အသုဒ္ဓ သာပတ္တိက အပြစ်ဖြင့် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက ဖြစ်ရာ၌ လည်း အပတ် မသင့်ခြင်း အကြောင်း အမှုအရာ ဒိဋ္ဌ သုတ ပရိ

သင်္ကီတ အကြောင်း ပက်ပင်းပါ ရှေရှေ တိုက်ရိုက် ကြိုက်ကြိုသော်သာလျှင် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက အာသက်ကို ပြုအပ်၏။ တွေ့တိုင်း မြင်တိုင်း ရဟန်း သီတင်းသုံးတော်တို့၌ ယုံမှားသံသယ ဝေမဘိက အာသက်ကိုမပြုအပ်။ ထိုကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ဋီကာဇာတ ရူပရဇတသိက္ခာပုဒ် အာဘင့်၌ –အာဒိတော ပဌာယ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထိ။တသ္မာ နု ကောစိ အာသင်္ကီတဇော-ဟုမိန့်တော်မူကုန်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ဇာတရူပ ရဇတ သိက္ခာပုဒ် အာဘင့်၌လည်း အာဒိတောပဌာယ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထိတိ ဣမိနာ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေသုယေဝ အာသက်ာနိ နကာတဗ္ဗာနိတိ ဒသ်ယတိ- ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဇာတရူပရဇတ သိက္ခာပုဒ် အာဘင့်၌လည်း အာဒိတော ပဌာယ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထိတိ ဣမိနာ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌေသု အာသက်ာနာမ နကာတဗ္ဗာ။ ဒိဋ္ဌသုတာဒိ ကာရဏော သတိဝေ ကာတဗ္ဗာတိ ဒသ်ယတိ- ဟုမိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထို ဒိဋ္ဌ၊သုတ၊ ပရိသင်္ကီတ သုံးပါးတို့တွင် **ဒိဋ္ဌ** ဟူသည်ကား- ပါရာဇိက အစရှိသော ထိုထို အာပတ်၏ ဝေးသော အကြောင်း အရာကို မြင်သည် မဟုတ်။ ထို ပါရာဇိက အစရှိသော အာပတ်၏ မဂ္ဂေနမဂ္ဂပဋ္ဌိပါဒနစသော နီးသော အကြောင်း အရာကို မြင်ခြင်းတည်း။ **သုတ** ဟူသည်လည်း- ပါရာဇိက အစရှိသော ထိုထို အာပတ်၏ ဝေးသော အကြောင်း အရာ အမှုအရာနှင့် စပ်သော စကားကို ကြားသည့် အရာ မဟုတ်။ ပါရာဇိက အစရှိသော်ထိုထို အာပတ်၏ မဂ္ဂေနှ, မဂ္ဂ ပဋ္ဌိပါဒန စသော နီးသော အကြောင်း အရာနှင့် စပ်သော စကားကို ကြားသော အရာတည်း။**ပရိသင်္ကီတ** ဟူသည်ကား- မြင်သောအမှုအရာ,ကြားသောအမှုအရာ, တွေးဆသော အမှုအရာအားဖြင့် တွေးတွေး ဆဆ သံသယ ဝေမတိက ဖြစ်သောအရာတည်း။ ထိုကြောင့် ပဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌-တတ္ထ ဒိဋ္ဌံ သမူလကံနာမ ပါရာဇိကံ အာပဇ္ဇန္တံ ဒိသ္မာဝ ဒိဋ္ဌော မယာတိ ဝဒတိ။ အမူလကံနာမ ပဋ္ဌိဋ္ဌန္ဒော ကာသတော နိက္ခ်မန္တံ ဒိသ္မာ ဝိတိက္ကမနံ ဒိသ္မာ ဒိဋ္ဌော မယာတိ ဝဒတိ။လ။

ကေတနနယေန သုတပရိသက်ကိုတာနှိုပ် ဝိတ္ထာရတော ဝေဒိတဗ္ဗာနှိ
ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထိုနှစ်ယောက်သော စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်, စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကြောင်းအရာသဘာဝကို မုချဆတ်ဆတ် အတတ်သိပြီးသော ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနံယရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်, စုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လဒ္ဓိလက္ခဏာ အလဒ္ဓိလက္ခဏာရှိ,မရှိကိုသတိပုဗ္ဗင်္ဂမ ပညာဖြင့် ယထာဘူတ နေ့ရာကျကျ အတပ်မုချသိရအောင် စူးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်၏။ အဘယ်သို့ စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်သနည်းဟူမူကား- ဒုက္ခဇ, ဒုဗ္ဘာသိ အစရှိသော အကုသိုလ်ခန့်မျှ သင့်သော အာပတ် တို့၌ ဘေးဘယအားဖြင့် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်ခြင်းကို ရှက်ကြောက်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ထိုဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် အာပတ်သင့်အံ့သည်ကို မကြောက်, စိတ်နှောက်ကိုပါ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်း ကျူးလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ထိုနှစ်ယောက်သောလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ် အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓိစ္ဆအာပတ္တိ အာ- ပဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်, သဒ္ဓိစ္ဆအာပတ္တိ ပရိဂူဟနပုဂ္ဂိုလ်, သဒ္ဓိစ္ဆအဂတိ ဂမနဂစ္ဆနပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ရဟန်းသင်္ဃာတို့အား မအပ်မလျော်သည့် အပြစ်ကို တစ်တစ်ခုခု နေ့ရာကျသိလျက် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်း ကျူးလွန်လိုသော အနာဒရိယ ဝတ္ထုဂိုတိက္ကမစိတ်ဖြင့် သင့်သော သစိတ္တကအာပတ်ရှိသော သာပတ္တိကရဟန်းသည် သဒ္ဓိစ္ဆအာပတ္တိ အာပဇ္ဇနအလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။အနာဒရိယဝတ္ထုဂိုတိက္ကမစိတ်ဖြင့် သင့်သော သစိတ္တကအာပတ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း နောင်ထဖန် ဤသို့ သဘောရှိသော ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုကိုမပြုအံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြစ်သော်ရင်း ထို .သစိတ္တကပကွဲအာပတ်ကို ကုစားပါ တော့အံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြစ်သော်ရင်း ထိုသစိတ္တကပကွဲ အာပတ်ကို ကုစားခြင်းအကျိုးငှါ သဘာဝရဟန်း၏ လာခြင်းကိုင့်လင့်ခြင်း၊ သဘာဝရှဟန်း၏ အထံသို့ သွားခြင်း၊ ဝတ္ထုဂိုသဘာဝ အာပတ်

(၁၈) စုဌ၀ါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ရှိသော ရဟန်း၏လာခြင်းကို ငံ့လင့်ခြင်း၊ ဝတ္ထုဂုဏ်သဘာ၀အားပတ်ရှိသောရဟန်း၏ အထံသို့သွားခြင်း၊ လိုင်ပြန်ခြင်း၊ တိကာ၀တ္ထာရက ကိုပြုခြင်း၊ သစ္စာ၀ိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ထံ၌ ဒေသနာကြားခြင်း၊ ပရိ၀ါသိ နေခြင်း၊ မာနတ်ကျင့်ခြင်း၊ အဗ္ဗာန်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်ရှိသော်ရင်း, ထိုသဒ္ဓိစွအာပတ္တိအာပန္နပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်မမည်။ လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်မည်ပြန်၏။ အချင်းခပ်သိမ်းအာပတ်မရှိသော အနာပတ္တိက ရဟန်း, သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်းကျူးလွန်လိုသော အနာဒရိယ ဝတ္ထုဗီတိက္ကမစိတ်ကားမရှိ။ အကြောင်းအားလျော်စွာ အစိတ္တကပက္ခအဘိုဖြင့် သင့်သော အာပတ်ရှိသော သာပတ္တိက ရဟန်းတို့သည် အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်မမည်, လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သာမည်၏။ ။ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်းကျူးလွန်လိုသော အနာဒရိယ၀တ္ထုဗီတိက္ကမစိတ်မရှိဘဲ အကြောင်းအားလျော်စွာသာ အစိတ္တကပက္ခအဘိုဖြင့် သင့်သော အာပတ်ကို မီးကို နင်းမိသော ယောက်ျားသည် မြေပြိုမ်းချမ်းရာသော အကြောင်းအရာကို လျှင်မြန်ဆောစွာ ရှာကြံဘိသကဲ့သို့ လျှင်မြန်ဆောစွာ အနာပတ္တိက သုဒ္ဓရဟန်းဖြစ်လွယ်အောင် ကြံဆောင်လုံ့လ ဗျာ၀ါရကို မပြုဘဲ ထိုအစိတ္တကပက္ခအာပတ်ဖြင့် အဘယ် အပြစ်ဖြစ်အံ့နည်းဟု ထိုသာပတ္တိက အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် အနာဒရိယစိတ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓိစွအာပတ္တိပရိဂုဟန္တအလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ထိုအနာဒရိယစိတ်မရှိဘဲ ရှက်နိုးသဖြင့် ဒေသနာဂါမ်, ဥဒ္ဒေသဂါမ်အလျောက် မကုစားသေးဘဲ လျှို၀ှက်သောရဟန်း, နောင်တတာဘန် ဤသို့သဘောရှိသော ဝတ္ထုဗီတိက္ကမအမှုကို မပြုအံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြစ်သောရဟန်း, ထိုအစိတ္တကပက္ခ အာပတ်ကို ကုစားပါတော့အံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြစ်သောရဟန်း, သဘာ၀ရဟန်း၏ လာခြင်းကို ငံ့လင့်သော ရဟန်း, သဘာ၀ရဟန်း၏ အထံသို့ သွားသောရဟန်း, ဝတ္ထုဗီသဘာ၀ အာပတ်ရှိသော ရဟန်း၏ လာခြင်းကို ငံ့လင့်သော ရဟန်း; ဝတ္ထုဗီသဘာ၀ အာပတ်ရှိသော ရဟန်း၏ အထံသို့ သွားသောရဟန်း; လိုင်ပြန်သောရဟန်း, တိကာ၀တ္ထာရတ္ထာ

ပြုသောရဟန်း, သံဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်ထံ ဒေသနာကြားသော ရဟန်း,ပရိဝတ်နေခြင်း မာနတ်ကျင့်ခြင်းအဋ္ဌာန်သွင်းခြင်းအမှုကို ပြုသော ရဟန်းတို့သည် အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ် မမည်၊ လဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ် မည်ပြန်၏။

ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ မောဟာဂတိ ဘယာဂတိသို့ လိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဂတိ တပါးပါးသို့ လိုက်ခြင်းကို အကြောင်းရင်း အကြောင်းခံပြု၍ အနာဒရိယဝတ္ထု ဒိဋ္ဌိကုမ စိတ်ဖြင့် သစ္စာကပဋ္ဌအာပတ်သင့်သော်သာလျှင် သဒ္ဓိစ္စ အဂတိ ဂမနုဂန္ဓနေ အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အနာပတ္တိကဖြစ်သော အဂတိ ဂမနဂန္ဓနေ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မူကား အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မမည်၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သာ မည်၏။ ။ထိုကြောင့်-

သဒ္ဓိစ္စအာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ ပရိဂူဟတိ။
အဂတိဂမနဗ္ဗဂန္ဓတိ၊ ဒေသောဝုစ္စတိ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂလော။

ဟူ၍ဂုဏ်း။

သဒ္ဓိစ္စအာပတ္တိ နအာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ နပရိဂူဟတိ။
အဂတိဂမနဗ္ဗနုဂန္ဓတိ၊ ဒေသောဝုစ္စတိ လဇ္ဇီပုဂ္ဂလော။

ဟူ၍ဂုဏ်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ဂုဏ်းပရိဝါ ပါဠိတော်အဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌လည်း သဒ္ဓိစ္စာတိ ဇာနန္တော အာပဇ္ဇတိ။ ပရိဂူဟတီတိ နိဂူဟတိ နဒေသေတိ နဝုဋ္ဌာတိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ကခ်ီဋ္ဌိကာဟောင်း၌လည်း-

သဒ္ဓိစ္စ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတီတိ ဣဒေ အနာဒရိယဝသေန အာပဇ္ဇန္တော၀ အလဇ္ဇီ ဟောတိ၊ နု ဣတရောတိစ။ အာပတ္တိ ပရိဂူဟတီတိဣဒေ လဇ္ဇာယ ပရိဂူဟန္တော အလဇ္ဇီ နဟောတိ။ကိ ဣမိနာတိ အနာဒရိယဝသေန ပရိဂူဟန္တော ဟောတီတိစ လိက္ခိတံ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာ ဇာတရူပရဇတသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်၌လည်း-

ယောပန မဟာအလဇ္ဇီ ဥဒ္ဓမ္မံ ဥဗ္ဗိနယံ သတ္ထုသာသနံ ဥဂ္ဂရောတိ၊ တဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒီနံ ဥပသမ္ပဒါဒိ ဥပ

ကာရကကမ္မံပိ ဥဋ္ဌဟပရိပုစ္ဆာဒါနာဒိစ ကာတုံ နဝဋ္ဋတိ။ အာပတ္တိဝေ ဟောတိ။ နိဋ္ဌဟကမ္မမေဝ ကာတဗ္ဗံ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း-

ယတ္ထ ပန ဥဒ္ဒမ်ံ ဥဒ္ဒိနယံ သတ္ထုသာသနံ ဒိပေန္တိ၊ တတ္ထ ဒိဋ္ဌာဝိကမ်ံ ဝဋ္ဋတိ။ ပဋ္ဌမာဟိတ္ထာ ပဏ္ဏမိတဗ္ဗံ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်၊ ရင်းအာဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

ယေပန သာသနဝိနာသာယ ပဋ္ဌိပန္နာ၊ တေဟိ သဟ နဝဋ္ဋတိ၊ အာပတ္တိဝေ ဟောတိ၊ သာသနဝိနာသောစ။ တေနာဟ ယတ္ထပန ဥဒ္ဒမ္ဒိန္တိ အာဒိ။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ်ံ နဝဋ္ဋတိတိ ဣမိနာ ဒိဋ္ဌာ အာဝိကတာယဝိ အာပတ္တိံ ဒသ္သေတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝိနည်းမဟာဝါ ဥပေါသထက္ခန်ဓက ပါဠိတော်၌လည်း-

ဣဝပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိသမာနေ အာပတ္တိံ သရတိ၊ တေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ သာမန္တော ဘိက္ခု ဇဝေမသု ဝစနီယော အဟံ အာဝုသော ဣတ္ထန္နာမံ အာပတ္တိံ အာပန္နော၊ ဣဿာ ဝုဋ္ဌာဟိတ္ထာ တံ အာပတ္တိံ ပဋိကရိဿာမီတိ ဝတ္တာ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော၊ ပါတိမောက္ခံ သောတဗ္ဗံ။ နတ္ထေဝ တပ္ပစ္စယာ ဥပေါသထသ အန္တရာယော ကာတဗ္ဗော-ဟူ၍ရင်း,

ဣဝပန ဘိက္ခဝေ အညတရသ္မိံ အာဝါသေတိ တဒဟု ပေါသထေ သဗ္ဗော သံဃော သဘာဂံ အာပတ္တိံ အာပန္နော ဟောတိ။ တေဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဟိ ကော ဘိက္ခု သာမန္တော အာဝါသာ သဗ္ဗုကံ ပါဟေတဗ္ဗော။ ဂစ္ဆာဝုသော တံအာပတ္တိံ ပဋိကရိတ္ထာ အာဂစ္ဆ၊ မယံ တေ သန္တိကေ တံအာပတ္တိံ ပဋိကရိဿာမာတိ။ ဝေဠုတံ လဘေထ၊ ဣဒ္ဓေတံ ဂုသလံ။ နောစေ လဘေထ၊ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ ပဋိမလေန သံဃော ဉာပေတဗ္ဗော။ သုဏာတု

မေ ဘန္တေ သံဃော အယံ သဗ္ဗော သံဃော သဘာဂံ အာပတ္တိံ အာပန္နော။ ယဒါ အညံ ဘိက္ခုံ သုဒ္ဓံ အနာပတ္တိကံ ပဿိဿတိ၊ တဒါ တဿသန္တိကေ တံ အာပတ္တိံ ပဋိကရိဿတိတိ ဝတ္တာ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ နုတ္တေ ဝ တပ္ပစ္စယာ ဥပေါသထသ အန္တရာယော ကာတဗ္ဗော-

ဟူ၍လည်းကောင်း ဟောတော်မူသည်။ ၎င်း ဝိနည်း မဟာဝါ ပဝါရဏက္ခန္ဓက ပါဠိတော်၌လည်း-

သော စေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခု အမူလကေန ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခု အမူလကေန သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခု အမူလကေန ထုလ္လစ္စယေန ပါစိတ္တိယေန ပါဋိဒေသနိယေန ဒုက္ကဋေန ဒုဗ္ဘာသိတေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာ ဓမ္မံ ကာရာပေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သော စေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနိယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။

ဟူဟောတော်မူသည်။ ၎င်းပဝါရဏက္ခန္ဓက ပါဠိတော် အာဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

(၂၂) စူဠဝါပါဠိတော် နိဿယသုတ်

ယထာဓမ္မန္တိ ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံသနေ, သံဃာဒိသေသံ၊ သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသနေ ပါစိတ္တိယံ၊ ဇုတရေဟိ ဒုက္ကဋံ။ နသေတ္ထာတိ လိင်္ဂနာသနာယ နာသေတ္ထာ- ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ သုဒ္ဓိလေးပါးအတွင်း၌ လည်း-

တေသု ဒေသနာ ဝစီဘေဒဿုဒ္ဓဘာဝတော ဝစီဘေဒံ ကာတုံ အသက္ကောန္တသ္မိ ဒုဘိယကံ အလဘန္တသ္မိ နသမ္ဘဝတိ၊ သေသာပန စိတ္တုပ္ပါဒမ်တ္တဘာဝတော ဝစီဘေဒံ ကာတုံ အသက္ကောန္တသ္မိ ပဋိဒုတိယကံ အလဘန္တသ္မိ သမ္ဘဝန္တိဧဝ။ တသ္မာ ဂိလာနာဒိကာလေသု ပစ္စဝေက္ခဏပါဋိ ပဋိတု မသက္ကောန္တေနာပိ အတ္ထံ မနသိ ကတ္တာ စိတ္တေနေဝ ပစ္စဝေက္ခဏာ ကာတဗ္ဗာ- ဟုမိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။စူဠဝါ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက အဌကထာ၌လည်း-

ပဠု ယထာဝုဏ္ဏန္တိ ပကတတ္ထောဟိပိ သဒ္ဒိ ဝုဏ္ဏပဋိပါဋိယာ ဧဝ၊ တသ္မာ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိသမာနေဟတ္ထပါသေနိသိဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ မဟာပစ္စရိယံပန ပါဋိယာ အနိသိဒိတ္ဝာပါဋိ ဝိဟာယ ဟတ္ထပါသံအမုဉ္စိတ္ဝါန နိသီဒိတဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တံ။ ပါရိ သုဒ္ဓိ ဥပေါသထေ ကရိယမာနေ သံဃနဝကဋ္ဌာနေ နိသီဒိတ္ဝာ တတ္ထေဝ နိသိန္နေန အတ္ထနော ပါဋိယာ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ ပဝါရဏာယပိ သံဃနဝကဋ္ဌာနေ နိသီဒိတ္ဝာ တတ္ထေဝ နိသိန္နေန အတ္ထနောပါဋိယာ ပဝါရေတဗ္ဗံ- ဟူ၍ဝင်း,

တတ္ထ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗန္တိ ဥပဇ္ဈာယေန ဟုတ္ဝာ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ။ဝတ္တံ နိက္ခိပိတ္ဝာပန ဥပသမ္ပာဒေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ အာစရိယေန ဟုတ္ဝာပိ ကမ္မဝါစာ နသာဝေတဗ္ဗာ။ အညဿိံ အသတိ ဝတ္တံ နိက္ခိပိတ္ဝာ သာဝေတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ဝင်း, ပရိဝါသိကစတုတ္ထော စေ ဘိက္ခေ ပါရိဝါသန္တိ ဇတ္ထ

ပါရိဝါသိကံ စတုတ္ထံ ကတ္တာ အညဿ ပါရိဝါသဒါနာ ဒိန် ကာတုံ နဝဋ္ဌတိ။ တေသ္ဝေဝါယံ ဂဏပူရကော နဟောတိ။ သေသကမ္မေသု ဟောတိ။ ဂဏေပန အပ ဟောန္တေ ဝတ္ထုံ ဒိက္ခိပါပေတ္တာ ဂဏပူရကော ကာ တဗ္ဗောတိ--

ဟူ၍ရင်း မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ စူဠဝါသမုစ္စယက္ခန္ဓက အဌကထာ ၌လည်း--

သစေ ပန ဘာသိဿာမိတိ ဧုရန္ဒိဂ္ဂေပံ ကတ္တာ ပုရေ ဘတ္တေဝါ ပစ္ဆာဘတ္တေ ပဌမယာမာဒိသုဝါ လဇ္ဇိဓမ္မံ ဩက္ကမိတ္တာ အန္ဓောအရုဏောယေဝ အာရောစေတိ၊ အယံ ဆာဒေတုကာမော နဆာဒေတိနာမ။ယဿ ပန အာဘိက္ခ ကေ ဌာနေ ဝသန္တဿ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတ္တာ သဘာ ဂဿ ဘိက္ခုနော အာဂမေန္တဿ သဘာဂသန္တိကံဝါ ဂစ္ဆန္တဿ အဌမာသောပိ မာသောပိ အတိက္ကမတိ၊အယံ နဆာဒေတုကာမော ဆာဒေတိနာမ။ အယံ အစ္ဆန္နာဝ ဟောတိ။ ယော ပန အာပန္နမတ္တောဝ အဋ္ဌိ အက္ကမန္တိပုရိ သောဝိယ သဟသာ အပက္ကမိတ္တာ သဘာဂဌာနံ ဂန္တ္ဝာ အာဝိကရောတိ၊ အယံ နဆာဒေတုကာမော နဆာဒေတိ နာမ။ သစေ ပန သဘာဂံ ဒိသ္ဝါပိ အယံ မေ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ အာစရိယော ဝါတိ လဇ္ဇာယ နာရောစေတိ၊ ဆန္နာဝ ဟောတိ အာပတ္တိ၊ နဉပဇ္ဈာယာဒိ ဘာဝေါတိ။ ဧုဝ ပမာဏံ အဝေရိသဘာဂမတ္တမေဝ ပမာဏံ၊ တသ္မာ အဝေရိသဘာဂဿ သန္တိကေ အာရောစေတဗ္ဗာ။ ယော ပန ဝိသဘာဂေါ ဟောတိ သုတ္တာပကာသေတုကာမော၊ ဝေရုပဿ ဥပဇ္ဈာယဿာပိ သန္တိကေ နာရောစေတဗ္ဗာ။ တတ္ထ ပုရေဘတ္တံဝါ အာပတ္တိ အာပန္နော ဟောတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တံဝါ ဒိဝါဝါ ရတ္တိံဝါ ယာဝ အရုဏံ နဥဋ္ဌဟတိ၊ တာဝ အာရောစေတဗ္ဗာ။ဥဋ္ဌိတေ အရုဏေ ပဋိစ္ဆန္နာ ဟော

တိ။ပဋ္ဌိဿာဒနုပစ္စယာစ ဒုက္ခဋ္ဌိအာပဇ္ဇတိ။သဘာဝသိမ်းသာ ဒိသေသံ အာပန္နသေပန သန္တိကေ အာဝိကာတုံ နဝဋ္ဋတိ။ သစေ အာဝိ ကရောတိ။ အာပတ္တိ အာဝိကတာ ဟောတိ။ ဒုက္ကဋာပန နမုစ္စတိ။တသ္မာ သုဒ္ဓသေ သန္တိကေ အာရောစေ တဗ္ဗာ---

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ သာရတ္ထ ဒီပနီဋီကာ ဇာတရူပ ရဇတ သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်၌လည်း-

သစေပန အလဒ္ဓုံ ပဋ္ဌဏ္ဏာတို့။လ။အန္တရဓာပေတိတိ ဣတ္ထေ ကေဝလံ ပဋ္ဌဏ်ိတုံကာမတာယ ဝေါကာတုံနဝဋ္ဋတိ။ဓမ္မသေ ပန သာသနသေ သောတူနဉ္စ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ ဝဋ္ဋတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဇာတရူပ ရဇတ သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၌လည်း-

ဓမ္မာနုဂ္ဂဟေန ဥဂ္ဂဏ်ိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တတ္တာ အလဒ္ဓေ သေသ တာယ သာသနေ သြဝါဒေ လဒ္ဓိသုံစ အပဟောနေ့သု အလဒ္ဓုံပိ ပကတတ္တံ ဂဏာပူရဏံ ဂဟေတ္တာ ဥပသမ္ပဒါဒိ ကရဏေန စေဝ ကေစိ အလဒ္ဓိနော ဓမ္မာမိသ ပရိဘောဂေန သံဂဟေတ္တာ သေသာ လဒ္ဓိဂဏသ နိဂ္ဂဟေနစ သာသနံ ပဋ္ဌဏ်ိတုံပိ ဝဋ္ဋတိဝေ-ဟူ၍ဌင်း,

အလဒ္ဓိနောပန ပကတတ္တာဘူတာပိ သန္တိ၊ တေ ဂဏာပူရ ကာ ဟုတ္တာ ကမ္မံ သောဓေန္တိ။ ကေဝလံ ကတ္တာ အဂတိ ဂမနေန ကရောန္တာနံ အာပတ္တိကရာ ဟောန္တိ၊သဘာဝါ ပတ္တိ အာပန္နာပိယ အညမညံ။ ယသ္မာ အလဒ္ဓိတဗ္ဗ လဒ္ဓိ တဗ္ဗ ပုထုဇ္ဇနာနံ စိတ္တကွဏာပဋ္ဌိဗဒ္ဓံ၊ နု သဗ္ဗကာလိကံ။ သဗ္ဗေ ဟိ ဝိတိက္ကမစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ အလဒ္ဓိနော နု ပုန ဤဒိသံ ကရိဿာမိတိ စိတ္တေန လဒ္ဓိနော ဟောန္တိ။တေသုစ ယေ ပေသလေဟိ သြဝဒိယမာနာပိ နသြဝရမန္တိ၊ ပုနပ္ပုနံ

ဝိတိက္ကမန္တိ။ တေဝေ အသံဝသိတဗ္ဗာ၊ နှ ဒုတ္ထရော။လဇ္ဇိ
ဓမ္မံ သြက္ကန္တဗ္ဗာ-

ဟူ၍ဂုင်း မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ သာရတ္ထဒီပနိဋီကာ မဟာခန္ဓက
အာဘွင့်၌လည်း-

ယော ဟိ ဥစ္ဆုရ်သကသဒ္ဒာနံ သတ္ထာဟကာလ်ကယာဝ
ဇီဝိကတ္ထာ ဝဋ္ဋတိ ဝိကာလေ ဥစ္ဆုံ ခါဒိတုန္တိ သည်ဥပ္ပါ
ဒေတ္ထာ တံ ခါဒေတ္ထာ တပ္ပစ္စယာ ပါစိတ္တိ နုပသတိ၊
ဝဋ္ဋတိတိ တထာ သညိတာယ။ ယောဝါ အာပတ္တိမာပန္န
ဘာဝံ ပဋိဇာနိတ္ထာနု ပဋိကရောမိတိ အာဘိနိဝိသတိ။
အယံ သဗ္ဗိစ္ဆ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ ပရိဂုဟတိ၊
အဂတိဂမနဉ္စ ဂစ္ဆတိ၊ ဒေသေတဗ္ဗတိ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂလောတိ
ဝုတ္တလက္ခဏော အပတာနတော အလဇ္ဇိနာမ နုဟောတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာမဟာခန္ဓက အာဘွင့်
၌လည်း-

ဣတ္ထေစာယ မမိပ္ပါယော၊ ယသ္မာ အယံ သြသာရိတတ္ထာ
ပကတတ္ထော၊ တသ္မာ ဥက္ခိတ္တကေ သမ္ဘောဂါဒိ ပစ္စယေန
ပါစိတ္တိယေနေတ္ထ အနာပတ္တိတိ။ ယောပန အာပတ္တိဒ္ဒါနေ
အနာပတ္တိ ဒိဋ္ဌိတာယ အာပတ္တိ နုပသတိ၊ တေနေဝ
ပဋိကမ္မံပိ နကရောတိ၊သေ့ ယသ္မာ ဇေ္ဇာဝတာ အလဇ္ဇိ
နာမ နုဟောတိ။ ပဏ္ဏတ္တိ ဝိတိက္ကမံ ကရောန္တော ဧဝ ဟိ
အလဇ္ဇိနာမ ဟောတိ။ သဗ္ဗိစ္ဆအာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိတိ
အာဒိဟိ ဝုတ္တံ။ တသ္မာ ဇေ္ဇ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂါဒိ ပစ္စယ
ဒုက္ကဋာပတ္တိ နိယမော နတ္ထိ။ တေနာယမေတ္ထ အာပတ္တိ
နဝုတ္ထာတိ ဒဋ္ဌမ္ဗံ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓကအာဘွင့်
၌လည်း-

အာပတ္တိတော နမုစ္စန္တိ ဥတ္တာ ကရောန္တာဝ နမုစ္စန္တိ။ ဒိဋ္ဌိတန္တ္ရာယာဒိ အာပဒါသု အရုစိယာ ကာယသာမဂ္ဂိံ ဒေန္တသ အနာပတ္တိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဝဓိရဗုဒ္ဓိဠီကာ ဥပေါသထက္ခန္ဓက အဘွင့် ၌လည်း-

အန္တိမဝတ္ထုံ အဇ္ဈာပန္နသ နိသိန္နပရိသ်ာယ ကလဟာ ဒိဘယေန နာဟံကရိသ်ာမီတိ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ နိသီ ဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။အညကမ္မေ တသ နိသိန္နပရိသ်ာယ အာပတ္တိ နတ္ထိတိ ဧကေ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ပရိဝါပါဠိတော် စတုက္ကင်္ခလည်း-

စတူဟာကာရေဟိ အာပတ္တိယာ ဝုဋ္ဌာတိ သံဃမဇ္ဈေ ဂဏမဇ္ဈေ ပုဂ္ဂလသ သန္တိကေ လိင်ပါတုဘာဝေန-

ဟု ဟောတော်မူသည်။ စူဠဝါ သမထက္ခန္ဓကပါဠိတော်၌လည်း-

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဧဝရူပံ အမိကရဏံ တိဏဝတ္ထာရကေန ဝူပသမေတုံ။လ။ဝေဠုပန ဘိက္ခဝေ တေဘိက္ခု တာဟိအာပတ္တိဟि ဝုဋ္ဌိတာ ဟောန္တိ၊ ဌပေတ္တာ ဂိဟိပဋိ သံယုတ္တံ ဌပေတ္တာ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ ဌပေတ္တာ ယေန တတ္ထ ဟောန္တိ-ဟု ဟောတော်မူသည်။

ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီ မဟာအလဇ္ဇီအားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အပ်မအပ်ကို အတပ်သေချာစွာ သိလျက် သာနုသယ သန္ဓာန်အားလျော်စွာ မိမိသန္ဓာန်ဝယ် ငြိတွယ်စွဲကပ် ဥပါဒ်ကိန်းဝပ်လာသော ကိလေသာ အလျောက် အနာဒရိယ ဝတ္ထုဂိုဟိုက္ကမစိတ်ဖြင့် သိကျွံပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်း ကျုံးလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ။ဓမ္မဝိနယ မဟုတ်သည်ကို မုချဆတ်ဆတ် အတပ်သိလျက် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ ဩဝါဒ ဓမ္မဝိနယသတ္တုသာသနဟု ပြိုတတ်ပြောဆို တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဟာအလဇ္ဇီမည်၏။ ထိုနှစ်ပါးသော အလဇ္ဇီသည် အရှိယာပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်သည်။

ထိုပုထုဇဉ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လဒ္ဓိအဖြစ် အလဒ္ဓိ အဖြစ် ဟူသည်လည်း အနာဒရိယစိတ် ဖြစ်, မဖြစ် ဟူသော စိတ္တကွဏနှင့်သာ စပ်သည်။ အခါခပ်သိမ်း ခဏ၌ တည်သည်မဟုတ်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား-စေ့တနာဖြင့် စေ့ဆော်၍ အနာဒရိယဝတ္ထုဂုဏ်တို့ကိုမစိတ် ဖြစ်သောခဏ၌ အလဒ္ဓိဖြစ်၍ နောင်တဘန် ဤသို့ သဘောရှိသော ဝတ္ထုဂုဏ်တို့ကိုမူ မပြုအံ့ဟု လဒ္ဓိမမှီသုဒ္ဓစိတ် ဖြစ်ပြန်သော ခဏ၌ လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပြန်သောကြောင့်ရင်း လဒ္ဓိပေသလ သိက္ခာကာမ ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ဆုံးမပဲ့ပြင်, သွန်သင်ပါလျက် မရှောင်မကြဉ် အဘံန်အဘန် ကျူးလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ အပေါင်းအဘော် မပြုအပ်။ လဒ္ဓိပေသလ သိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုံးမပဲ့ပြင်သွန်သင် သည်အားလျော်စွာ အဘန်ဘန်မကျူးမလွန် လဒ္ဓိသဘောသက်၍ ရှောင်ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ သံဝါသဖြင့် ပေါင်းဘော်အပ်သောကြောင့်ရင်းတည်း။ ထိုကြောင့် အနာဒရိယ ဝတ္ထုဂုဏ်တို့ကိုမူ သစိတ္တကပဂ္ဂဖြင့်သင့်သော အာပတ် ရှိသော သာပတ္တိက အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လိင်ပရိဝတ္တန, တိဏ ဝတ္ထာရကကံ, ဒေသနာဂါမ်, ဥဗ္ဗာဟိကဂါမ်တို့ဖြင့် အာပတ် မထသေး ပြားသော်လည်း တဘန် ဤသို့ သဘောရှိသော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျော်နင်းကျူးလွန်ခြင်းအမှုကို မပြုအံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ် ဖြစ်သည်ရှိသော် အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သို့ရောက်လေပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအနာဒရိယ သစိတ္တကပဂ္ဂသာပတ္တိက ရဟန်းနှင့် အာမိသသံဘောဂ ဓမ္ဓသံဘောဂ ဥပုသ်ပဝါရဏာ စသော ကံကြီးကံငယ် သံဝါသကို ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့် အလဒ္ဓိပရိဘောဂသံဝါသဒုက္ခဋ္ဌ အာပတ်မသင့်။ တခုသော သစိတ္တက ပဂ္ဂ အတို့အားဖြင့်သင့်သော အာပတ်ရှိသော သာပတ္တိကရဟန်း, နှစ်ခု သုံးခုစသော များစွာသော သစိတ္တကပဂ္ဂအတို့အားဖြင့်သင့်သော အာပတ် ရှိသော သာပတ္တိက ရဟန်းတို့သည် အာပတ်အနည်း အများအားဖြင့် အထူးရှိပြားသော်လည်း အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် ဌာနား အထူးမရှိ။ ထိုကြောင့် တခုသော သစိတ္တကပဂ္ဂအတို့

အားဖြင့် သင့်သော အာပတ်ရှိသော သာပတ္တိက အလဿိရဟန်း တို့သည် နှစ်ခုသုံးခုစသော များစွာသော သစိတ္တကပက္ခ အဘို့ အားဖြင့် သင့်သော အာပတ်ရှိသော သာပတ္တိက အလဿိ ရဟန်း တို့နှင့် အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ သံဝါသကို ပေါင်းဘော် စပ်ယှက်ပြားသော်လည်း အလဿိချင်းချင်း ပေါင်းဘော် စပ်ယှက် သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် အလဿိသံဘောဂ သံဝါသဒုက္ကဋ် အာပတ်မသင့်။ ထိုကြောင့် တပါးသော သီတင်းသုံးဘော် ရဟန်း တို့နှင့် သံဘောဂသံဝါသကိုပေါင်းဘော်စပ်ယှက်လိုသည်ရှိသော် မိမိအား အလဿိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအရာ သစိတ္တကပက္ခအာ ပတ်ရှိ,မရှိကို သတိပုဗ္ဗင်္ဂမပညာဖြင့် နှိုင်းချိန်တိုင်းထွာ ဆင်ခြင်၍ သံဘောဂသံဝါသလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော အလဿိသံဘောဂ သံဝါသ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို လွတ်လွတ် ကင်းကွာအောင် ရှောင် ကြဉ်၍ ပေါင်းဘော် စပ်ယှက်အပ်၏။

ထိုသံဘောဂနှစ်ပါးတို့တွင် မိမိသန္တာန ဆွမ်းစသော အာမိသ ကို မူလစ္ဆိဒ္ဒ အားဖြင့် တပါးသော သီတင်းသုံးဘော် တို့အား ပေးခြင်း၊ တပါးသော သီတင်းသုံးဘော်၏ သန္တာန ဆွမ်းစသော အာမိသကို မူလစ္ဆိဒ္ဒ သကသန္တာန အဖြစ်ဖြင့် ခံယူခြင်းသည် အာမိသ သံဘောဂ မည်၏။ ထိုကြောင့် အာမိသ သံဘောဂေါ နာမ အာမိသံ ဒေတိ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ-ဟု ဥက္ခိတ္တကသံဘောဂ သိက္ခာပုဒ် ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူသည်။ အကျွံရာဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်သင်ခြင်း၊ သူတပါးအား ချပို့သင်ကြားစေခြင်း၊ ပုဒ်ဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် သင်ခြင်း၊ သူတပါးအား ချပို့သင်ကြားစေခြင်းသည် ဓမ္မသံဘောဂမည်၏။ ထိုကြောင့် ဓမ္မသံဘောဂေါ နာမ အကျွံရာယ ဥဒ္ဒိသတိဝါ ဥဒ္ဒိသာပေတိဝါ၊ ပဒေန ဥဒ္ဒိသတိဝါ ဥဒ္ဒိသာပေတိ ဝါ-ဟု ဥက္ခိတ္တကသံဘောဂ သိက္ခာပုဒ် ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော် မူသည်။ ။အတူတကွပြုအပ်သော ကံလေးပါး၊ အတူတကွ ပြုအပ် သော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ သုတ္တုဒ္ဒေသဥပုသ်၊ အတူအမျှ ကျင့် အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျင့်ခြင်းတို့သည် သံဝါသမည်၏။

ထိုကြောင့် သံဝါသောနာမ ကေကမ္ပံ ကေုဒ္ဓေသော သမသိက္ခ်တာ သော သံဝါသောနာမ-ဟု ဥက္ခိတ္တကသံဘောဂ သိက္ခာပုဒ် ပဒဘာဇနိ၌ ဟောတော်မူသည်။

ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်အား စောဒနာသော အရာ၌ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသောအရာ၊ လဇ္ဇီဂ္ဂိုလ်လည်းအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကိုစောဒနာသောအရာ၊လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် သည်လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသောအရာ၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် အ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကိုစောဒနာသော အရာအားဖြင့် လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာ သော အရာ၌ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင် ကြားစဉ်သာလျှင် အစိတ္တကပက္ခ အကြောင်းအရာ ဝတ္ထုကိုလွန် ကျူးခြင်းအမှုကိုပြုပြီးသည်ဖြစ်၍အာပတ်သင့်ခြင်းအပြစ်ရှိခြင်းသာ ပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကိုပေးသည်ဖြစ်အံ့။ ရှေ့ စကားနောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ် ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါသ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော် လည်း ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလို ရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယစသောကံကို ပြုအပ်၏။ ။ထို့ကြောင့် တတြ ဓေ အလဇ္ဇီ လဇ္ဇိံ စောဒေသိ။ပ။လဇ္ဇိသော ပဋိညာယ ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော် မူသည်။ ။ထိုစုဒိတကလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်း တို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ်သာလျှင် အစိတ္တကပက္ခ ဝတ္ထုအကြောင်းအရာကို လွန်ကျူးပြီးသည်ဖြစ်လျက် နောက်အခါ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို မပြု ပါဟု မုသားဆို၍ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ခပ်သိမ်း သောရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်၌လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းသည် ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် မည်သင့်သောကြောင့်ရင်း အဟုတ်

အမှန် ယထာဘူက တထ တဿ အားဖြင့် သိခြင်းအကျိုးသာလျှင် ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့် ကံပြုခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့်ရင်း ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက အာသက် ဖြစ်ရာ ဝတ္ထု အာပတ်ကိုသာ ဝန်ခံစေပြီးမှ ကံပြုအပ်သောကြောင့်ရင်း ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ် လွန်ကျူးခြင်း ဒိဋ္ဌသုတဝိတိက္ကမကိုပင်, ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် အကြောင်းရင်း အကြောင်းခံ၍ ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယ စသော ကံကို ပြုအပ်၏။ ထို့ကြောင့်-

> အပဋိညာယကတန္တိ ဝတ္ထုံဝါ အာပတ္တိံ ဝါ အသမ္ပဋိစ္ဆာ ပေတ္တာ ကတံ။ ယောပန သဗ္ဗေသံ ပဿန္တာနံ ဝေ ဝတ္ထု ဒိဋ္ဌိတိက္ကမံ ကတ္တာ ပစ္ဆာ ဘိက္ခုကရဏဘာဝယန နကံရောမိတိ မုသာ ဝဒတိ။ တဿ ဘိက္ခုနံ သမ္ဘုဇေ ဒိဋ္ဌိတိက္ကမကရဏ ဘဝယံ ပဋိညာ။ တထတော ဇာနနတ္ထမေ ဝ ပဋိညာယ ကရဏံ အနုညာတံ။ ယတ္ထပန သန္ဓေဟော ဟောတိ၊ တတ္ထ သမ္ဘဋ္ဌိစ္ဆာ ပေတ္တာ ဝ ကတ္တာ ဗ္ဗန္တိ ဂဟေတဗ္ဗံ-

ဟု စုဠဝါဂမ္ဘီရန္ဓက ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။

ထိုစုဒိတက လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင်ဖြစ်သော်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ သတေကိစ္စ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေစကားနောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက် သာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါသ ထင်ရှားစွာဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသော် တဇ္ဇနီယစသောကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-တတြ စေ အလဇ္ဇီ လဇ္ဇီ စောဒေတိ။ပ။လဇ္ဇီသေ ဝ ပဋိညာယကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၃)။

ထိုစုဒိတကလန်ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင်ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြွေမ်ကြွေမ်အဘန်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန်များသောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိကသာမန္တ ဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးပြီးမှ ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသော စကား၏ အိုခြားမဲ့၌ ယခုအခါ ငါ့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သော့ကြောင့် မြွေးတူး ချော်ချွတ်သောအားဖြင့် ထို ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးမိပါ သတည်း။ ဤသို့ သဘော ရှိသော အာပတ်ကို မလွန်မကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထားပြောဆိုပြန်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုစုဒိတကလန်ဒီပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလဝန္တ ဖြစ်သည် ဖြစ်အံ့၊ ကျင့်ဝတ် တရားကို ဖြည့်ကျင့်၍ ကံငြိမ်းခြင်းကို ရလတံ့။သီလဝန္တမဟုတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အတေကိ ဆွမ္ဘလန်ဆိုခဲ့ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်သာလျှင် ဖျက်ဆီးအပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထို စုဒိတကလန်ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္ဓဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဿပါပိယျသိကကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

သော ဧဝံ ဝဒေတိ သရာမိခေါ အဟံ အာဝုသော ဧဝရူပိ ဂရုကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ ပါရာဇိကံဝါ ပါရာဇိက သံဝမန္တံဝါ၊ ဒဝါ မေ တေ ဝုတ္တံ၊ ရဝါ မေ တေ ဝုတ္တံ၊ နာဟန္တံ သရာမိ ဧဝရူပိ ဂရုကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာ ပါရာဇိကံဝါ ပါရာဇိကသာမန္တံဝါ တိ။ တဿ ခေါ တံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော တဿ ပါပိယျသိကကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-

ဟု စုဋ္ဌဝါ ပါဠိတော် သမထက္ခန္ဓက တဿပါပိယျသိက ကဏ္ဍ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းစုဋ္ဌဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း-

သရာမိစ ခေါ အဟံ အာဝုသောတိ ပါရာဇိကံ ပဋိဇ္ဇာဒ နတ္ထောယ ဧဝံ ပဋိဇာနာတိ။ပုန တေန အတ်ဝေမိယမာနော သရာမိခေါတိ ပဋိဇ္ဇာဒေတ္တာ ဣဒါနိ မံ နာသေဿတိတိ

ဘယေန့ ဒဝါမေဘိအာဒိမာဟ၊ တေသု ပါဝိယျသိက ကမ္မံကာတဗ္ဗံ။ သစေ သီလဝါ ဘဝိဿတိ ဝတ္တံ ပူရေတ္ဝာ ပဋိပဿဒ္ဓိံ လဘိဿတိ၊ နောစေ တထာ နာသိတကောဝ ဘဝိဿတိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၄)။

ထိုစုဒိတကလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အဏာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန်များသောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက 'သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိက ပါရာဇိက သာမန္တ ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးပြီးမှ ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသောစ်ကား၏ အခြားမဲ့မဟုတ်၊ နောက်နောင် အခါကာလ အတော်ကြီ့ကြာမှ တွေးတွေးဆဆ အကြီးရပြန်သော ကြောင့် ယခုအခါ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးကြကုန်လတ့ံဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မြှားတူးချော်ချွတ်သော အားဖြင့် ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးမိပါသတည်း။ ဤသို့သဘော ရှိသော အာပတ်ကို မလွန်ကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထားပြောဆို ပြန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတကလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား တဿပါဝိယျသိက ကံကို မပြုဘဲ ရှေးဝန်ခံပြီးသော အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် သာလျှင် ထိုစုဒိတကလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား အတေကိစ္ဆမူလစ္ဆေဇ္ဇပါရာဇိက ပဋိညာဉ်ကို ရသည် ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မဝိစ္ဆကဝိနယရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရဟန်းအသွင်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း လိင်နာသနအသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကိုပေးအပ်၏။ သတေကိစ္ဆအာပတ္တိ ပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတကလဒ္ဓိ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည် ရှိသော်တဇ္ဇနိယစသောကံကိုပြုအပ်၏။ထိုကြောင့်တဘြစေအလဒ္ဓိ လဒ္ဓိံ စောဒေတိ။ပ။လဒ္ဓိသေဝ ပဋိညာယကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဋ္ဌ ဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော် မူသည်။ ဝိနည်း မဟာဝါ ပဝါရဏာခန္ဓက ပါဠိတော်၌လည်း-

သောစေ ဘိက္ခဝေ စုတော ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာ
ပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတွာ သံဃေန ပဝါရေ
တဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ
အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ သံဃာဒိသေသံ အာရော
ပေတွာသံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော
ဘိက္ခုထုလ္လစ္စယံ ဟိစ္စတ္ထိယံ ပါဋိဒေသနိယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိ
တံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ
သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ-ဟု ဟောတော်မူသည်။ ။(၅)။

ထို စုဒိတကလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်း တို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြား မမြင်သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခု သော ပဋိဋ္ဌာနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမှု အရာကိုသာ ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိကစသောအာပတ်ကိုဝန်မခံ။အာပတ် မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနုဝဇ္ဇဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ပေးသည်ဖြစ်၍ထိုပေးတိုင်းသောဒေါသောပဂမပဋိညာဉ် အားလျော်စွာဟုတ်မဟုတ် ယုတ္တာယုတ္တိရှိမရှိကိုဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယ ဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေနောက် အမှုအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နှိုင်းယှဉ်တိုင်းထွာလျှင် ဤစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်ကား သဒ္ဓါ တရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသားပေတည်း။ တစုံတရာ သတေကိ ဣ အတေကိ ဣ အာပတ်ကို မုချဆတ်ဆတ် အတပ်ပင် မကျူးမလွန်ရာသတည်းဟု သုံ့ဒ္ဓသည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုစုဒိ တကလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသက်တ မူလကင်းသော အသုဒ္ဓ ပရိသက်တဖြစ်သည် ဖြစ်၍ ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိကကင်းပျောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတက လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျွန်ုပ် စင်ကြယ်ပါ၏ ဟူသော သုဒ္ဓေါ အဟံ ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် ထိုစုဒိတက လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္ဓ ဝိနိစ္ဆဏ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်သည် အာမိသသံဘောဂ ဓမ္ဓသံဘောဂ

ဥပုသ် ပဝါရဏာ စသော ကံကြီးကံငယ် ပေါင်းဘော်စပ်ယှက်ပေါင်းသင်းခြင်း သုဒ္ဓိဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေနသမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေနသံသန္ဒတေဒိဋ္ဌံ။
ဒိဋ္ဌပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဟု။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။
သုတံသုတေနသမေတိ၊ သုတေန သံသန္ဒတေသုတံ။
သုတံပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဟု။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။
မုတံမုတေန သမေတိ၊ မုတေန သံသန္ဒတေ မုတံ။
မုတံပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဟု။
သောပုဂ္ဂလောပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေနုပေါသထော။

ဟူ၍ဝင်း,

ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေန သမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေနသံသန္ဒေတေဒိဋ္ဌံ၊
ဒိဋ္ဌံပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဟု။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗာ တေန ပဝါရဏာ။
သုတံ သုတေနသမေတိ၊ သုတေန သံသန္ဒတေသုတံ။
သုတံပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဟု။
သော ပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗာ တေန ပဝါရဏာ။
မုတံမုတေနသမေတိ၊ မုတေနသံသန္ဒတေမုတံ။
မုတံပဋိစ္စ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓ ပရိသင်္ကိတောဟု။
သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗာ တေန ပဝါရဏာ-

ဟူ၍ဝင်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ဝင်းပရိဝါ အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

တတ္ထ ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေနာတိ ဂါထာယ အယမတ္ထော ကေ နေကော မာတုဂါမေန သဒ္ဓိ ကေဠာနတော နိက္ခမန္တော ဝါ ပဝိသန္တော ဝါ ဒိဋ္ဌော၊ သော တံ ပါရာဇိကေန စောဒေတိ။ ဇုတရော တဿ ဒဿနံ အနုဇာနာတိ၊ တံ ပန ဒဿနံ ပဋိစ္စ ပါရာဇိကံ နဥပေတိ နပဋိဇာနာတိ။ဝေ

မေတ္တ ယံ တေနဲ ဒိဋ္ဌံ၊ တံ တဿ ဒိဋ္ဌောမယာတိ ဣမိနာ ဒိဋ္ဌဝစနေန သမေတိ။ ယသ္မာပန ဣတရော တံဒဿနံ ပဋိစ္စ ဒေါသံ နပဋိဃာနာတိ။တသ္မာ အသုဘပရိသင်္ကိတောတောတိ၊ အမူလကပရိသင်္ကိတောတိ အဏ္ဍော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ သုဒ္ဓေါ အဟန္တိ ပဋိညာယ တေန သဒ္ဓိံ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ သေသဂါထာဒွယေပိ ဧသေဝ နယော။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ရင်းပရိဝါ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

- အသုဘပရိသင်္ကိတောတိ အသုဘါယ အဘ္ဘာနေ ဥပ္ပန္နာယ ပရိသင်္ကာယ ပရိသင်္ကိတောတိ။ တေနာဟ အမူလက ပရိသင်္ကိတော်ဝတိ။

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဒုဗ္ဗဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

ဒိဋ္ဌမူလကေပနာတိ ဒိဋ္ဌသ ဟောတိ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တောတိအာဒိ ပါဠိဝါရံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ တတ္ထ ဣတ္ထိယာ သဒ္ဓိ ရဟောနိသဇ္ဇနာဒိ ဒဿနမတ္တ ဝသေန ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ပုဂ္ဂလော တေန ဒိဋ္ဌော၊ နပန် မဂ္ဂေန် မဂ္ဂပဋိပါဒနာဒိ ဒဿန ဝသေန။ယဒိ ဟိ တေန သော တထာ ဒိဋ္ဌော ဘဝေယျ၊ အသုဘသညိဝေါ ယံ တသ္မိ ပုဂ္ဂလေ သိယာ။ အသုဘသညာယစ သုဒ္ဓံ၀ါ အသုဒ္ဓံ၀ါ စောဒေန္တသ သံဃာဒိသေသော နသိယာ။ အနာပတ္တိ သုဒ္ဓေ အသုဘဒိဋ္ဌိသ္မာတိ အာဒိ ဝစနတော။ တသ္မာ ဣတ္ထိယာ သဒ္ဓိ ရဟော နိသဇ္ဇာဒိမတ္တမေဝ ဒိသ္မာ သဒ္ဓေါ ကုလပုတ္တော နာယံပါရာဇိကံအာပဇ္ဇတိတိ တသ္မိ သုဘသညိသ၀ါ ဝေမတိကသ၀ါ သုတော မယာ ပါရာ ဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နောသိတိ အာဒိနာ နယေန နိယမေတ္တာ စောဒေန္တသ ဝ သံဃာဒိသေသော၊ နအသုဘသညိသ။

- တဿပန ဒိဋ္ဌသုတန္တိ မုသာ၀ါဒါဒိပစ္စယာ လဟုကာပတ္တိ

ဝေါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ယဒိပန သော တသ္မိं သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ စာဝနာ မိပ္ပါယောပိ ဒိဋ္ဌံ ရဟောနိသဒ္ဒါဒိ မတ္တမေဝ ဝဒတိ၊အဒိဋ္ဌံ ပန မဂ္ဂေန မဂ္ဂပဋိပါဒနာပိ ပါရာဇိကဝတ္ထုံဝါ အသ မဏောသီတိ အာဒိကံဝါ နဝဒတိ၊ တသ အနာပတ္တိ။ အဒိကံ ဝဒန္တသ္သပန အာပတ္တိယေဝ၊အဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌန္တိ ဝုတ္တတ္တာ။ ယောပန ဒိဋ္ဌေန ရဟောနိသဒ္ဒါဒိနာ ပဌမပါရာဇိကေန အသုဒ္ဓသညီ ဟုတ္တာ စာဝနာမိပ္ပါယော အဒိန္နာဒါနံ အဏ္ဏာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌောတိဝါ သုတောတိဝါတိ အာဒိ ဝဒတိ၊ တသ္မာပိ နသိက္ခာပဒေသော။ အသုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓ ဒိဋ္ဌိတာယာတိ ကေစိ ဝဒန္တိ။ အညေပန ယေနပါရာဇိ ကေန စောဒေတိ၊ တေန အသုဒ္ဓသညာဘာဝါ အာပတ္တိ ယေဝါဘိ ဝဒန္တိ၊ ဣဒံ ယုတ္တံ။ တထာဟိ ဝုတ္တံ မာတိကာ အဋ္ဌကထာယံ ယေနပါရာဇိကေန စောဒေတိ၊ တံ အယံ အနဏ္ဏာပဇ္ဇန္တောတိ ဥတ္တာ စာဝနာမိပ္ပါယေန ။လ။ သိက္ခာ ဒေသေသောတိ။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ စူဠဝါသမထက္ခန္ဓကအဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း–

သေသမေတ္တ တဇ္ဇနီယာဒီသု ဝုတ္တနယမေဝါတိ တေန တဇ္ဇနီယာဒိသ်တ္တကမ္မာနိဝိယ ဣဒံပိ တသ္ဒပါဝိယျသိက ကမ္မံ အသုစိဘာဝါဒိ ဒေါသယုတ္တသ္ယ သမ်ိသ်စ ဝိနိ၌ ယေ အတ်ဌမာနသ္ယ ကာတမ်ိဝိယ ဧကံ နိဂ္ဂဟကမ္မန္တိ ဒသ္ယတိ။တေသ္မိံ ဟိ နိဂ္ဂဟ ကမ္မေ ကတေ သော ပုဂ္ဂလော အဟံသုဒ္ဓေါတိ အတ္တနော သုဒ္ဓိယာ သာနေတ္တံ သံဃမဇ္ဈေ ဩတရိတုံ သံဃောစသ္ယ ဝိနိ၌ယံ ဒါတုံ နလဘတိ။ တံ ဣမ္မကရဏာ မတ္တေနေဝစ တံ အမိကရဏံ ဝူပသန္တံ ဟောတိ၊ကထံပနေတံကမ္မံ ပဋိပသ္ယမ္ဘန္တိ။ဣဒေစိပနေတ္ထ သော တထာနိဂ္ဂဟိတော နိဂ္ဂဟိတောဝါ ဟောတိ၊ ဩသာရဏံ နလဘတိ။ တေနေဝ ပါဠိယံ ဩသာရေတ္ဝာ

နဝုတ္တာတိ ဝဒန္တိ။အညေပန ပါဠိယံ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗန္တိ အာဒိနာ သမ္မာဝတ္တနသဏ ဝုတ္တတ္တာ သမ္မာဝတ္တိတ္တာ လဒ္ဓိ ဓမ္မေ သြက္ကန္တသာရဏာ အဝုတ္တာပိ တဗ္ဗနိယာဒိသု ဝိနယတော ကမ္မဝါစံ ယောဇေတ္တာ သြသာရဏာ ကာတဗ္ဗာဝေါတိ ဝဒန္တိ။ ဣဒံ ယုတ္တံ တေနေဝ အဋ္ဌကထာ ယံ ဝက္ခတိ သံဃေ သီလဝါ ဘဝိဿတိ၊ ဝတ္တံ ပူရေတ္တာ ပဋိပဿဒ္ဓိံ လဘိဿတိ၊နောစေ တထာ နာသိတကောဝ ဘဝိဿတိ- ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၆)။

ထို စုဒိတက လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ ဖျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခုသော ပဋိဋ္ဌာန် ဌာနမှ တယောက်သောမာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာ ဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမှုအရာကိုသာ ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိက စသော အာပတ်ကို ဝန်မခံ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနုဝဇ္ဇ ဒေါသာ ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်၍ တို ပေးတိုင်းသော ဒေါသာ ပဂမ ပဋိညာဉ်အားလျော်စွာ ဟုတ်,မဟုတ် ယုတ္တာ ယုတ္တိ ရှိ,မရှိ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေ့နောက်အမှုအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက် နှိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ၅၂ စုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပကာဘိ နဂိုရ သဘောရင်းက သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသားပင် ဖြစ်သော်လည်း ကိလေသာ တဏှာ ရာဂ အလျောက် သဘောကိစ္စ အတောကိစ္စ အာပတ်ကို မုချ ဆတ်ဆတ် အတတ်ပင် ကျူးလွန်ရာသတည်းဟု အသုဒ္ဓသညာဖြစ်သော ကြောင့် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက မပျောက်နိုင်သည် ဖြစ်အံ့၊ ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်သမျှ ကာလပတ်လုံးထိုစုဒိတက လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ်ပဝါရဏာ စသော ကံကြီးကံငယ် ပေါင်းဘော်စပ်ရက် ပေါင်းသင်းခြင်း သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို မပေးအပ်။ ထိုကြောင့်-

လဒ္ဓိနော အလဒ္ဓိနာသဒ္ဓိ ယာဝနဇာနာတိ၊တာဝ ဝဋ္ဋတိ။ အာဒိတောပဋ္ဌာယ ဟိ အလဒ္ဓိနာမ နတ္ထိ၊ တသ္မာ ယဒါသ အလဒ္ဓိဘာဝံ ဇာနာတိ၊ တဒါဝတ္ထုဘူတော ဟုမ္မေ ကာယ ဒ္ဌါရေစ ဝစီဒ္ဌါရေစ ဝိတိက္ကမံ ကရောထ၊တံ ပဋ္ဌိရ္ဝပံ မာ,ဝေ မကတ္ထာတိ။ သစေ အနာဒိယိတ္ဘာ ကရောတိယေဝ။ ယဒိ တေန သဒ္ဓိ ပရိဘောဂံ ကရော့တိ၊သောပိ အလဒ္ဓိယေဝ ဟောတိ။ ယောပိ အတ္ထနော ဘာရဘူတေန သဒ္ဓိ ပရိ ဘောဂ် ကရောတိ။ သောပိ နိ,ဝါရေတဗ္ဗော။သစေ နပ္ပြရ မတိ၊ အယံပိ အလဒ္ဓိယေဝ ဟောတိ။ ဧဝံ ဧကော အာလဒ္ဓိ အလဒ္ဓိသတံ့ပိ ကရောတိ-

ဟု ဇာတရူပ ရဇတသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ၏ အဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

အာဒိတောပဋ္ဌာယ အလဒ္ဓိနာမ နတ္ထိတိ ဣမိနာဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေသု အာသက်ိုနာမ နု ကာတမ္ဘာ၊ ဒိဋ္ဌသုတာဒိ ဣာရဏော သတိဝေ ကာတမ္ဘာတိ ဒသ္သေတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၇)။

ဤကား အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာရာ၌ ဆုံးဖြတ်ရန် နည်းဥပဒေသ အမြောက်တည်း။

လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသော အရာ၌ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ် သာလျှင် သစိတ္တက ပဏ္ဍ အကြောင်းအရာ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုကို ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်ခြင်းအပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ သဇေတကိ စွဆေါသောပဂမပဋ္ဌိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေ့စကား နောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ အပြစ် ဒေါသ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ဖြင့် သာလျှင် ထိုအလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇနီယ စသော ကံကို ပြုအပ်၏။

ထိုကြောင့်-သ်စေလဒ္ဓိအလဒ္ဓိ ံစောဒေတိ။ပ။အလဒ္ဓိသပဋ္ဌိညာယ ဝေကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အင်္ဂကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၁)။

ထိုစုဒိတက အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ရဟောနိုင်ဆုစသော ဝေးသော အမှုအရာ အခြင်းအရာကိုသာမြင်သည်မဟုတ်။မဂ်ချင်းချင်းသွတ်သွင်းသော မဂ္ဂေနုမဂ္ဂပဋ္ဌိပါဒနုစသော် နီးသော အတောကိန္တ မူလဏ္ဍေ အမှုအရာကို မုချဆတ်ဆတ် အတတ်မြင်သောကြောင့် အသုဒ္ဓသညာ သ်ာဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိ်တက အလဒ္ဓိ ပုဂ္ဂိုလ်အား ရဟန်း အသွင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း လိင်နာသနအသုဒ္ဓဝိနိ ဏ္ဍယကိုပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

> တတ္ထ ဣတ္ထိယာ သဒ္ဓိ် ရဟောနိုင်ဆုာဒိ ဒဿနမတ္တ ဝသေန ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဏ္ဏာပဇ္ဇန္တော ပုဂ္ဂလော ဟေနုဒိဋ္ဌော၊ နပန မဂ္ဂေနုမဂ္ဂပဋ္ဌိပါဒနာဒိဒဿန ဝသေန။ ယဒိ ဟိ ဟေန သော တထာဒိဋ္ဌော ဘဝေယျ၊ အသုဒ္ဓသညီ ဝေါယံ တသ္မိ် ပုဂ္ဂလေ သိယာ။အသုဒ္ဓသညာယစ သုဒ္ဓံဝါ အသုဒ္ဓံဝါ စောဒေန္တသ သံဃာဒိသေသော နသိယာ၊ အနာပတ္တိ သုဒ္ဓေ အသုမ္ဘဒိ္ဌိသ အသုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓဒိ္ဌိသာ တိ အာဒိ ဝစနတော-

ဟု ဝိမံတိဝိနောဒနီဋီကာ ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၂)။

ထိုစုဒိတက အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ်အခါ၌သာလျှင် သစ်တွင်းပက္ခ အကြောင်းအရာဝတ္ထုကို လွန်ကျူးပြီးသည်ဖြစ်လျက် နောက်အခါ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို မပြုပါဟု မုသားဆိုရ၍ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနုဝဇ္ဇဒေါသာပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့၏မျက်မှောက်၌ လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းသည်

(၄၀) စုဌ၀ါပါဠိတော်နှိုင်းယှဉ်သစ်

ဒေါသောပဂ်မ ပဋ္ဌိညာဉ် မည်သင့်သောကြောင့်ရင်း အဟုတ် အမှန် ယထာဘူတတထတ္တအားဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင် ဒေါသောပဂမပဋ္ဌိညာဉ်ဖြင့် ကံပြုခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ယုံမှားသံသယ၀ေမတိက သန္ဓေဟဖြစ်ရာ ၀ဏ္ဏ အာပတ်ကိုသာ ၀န်ခံစေပြီးမှ ကံပြုအပ်သောကြောင့်ရင်း ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့၏မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ် လွန်ကျူးခြင်း ဒိဋ္ဌသုတဒိတိက္ကမကိုပင် ဒေါသောပဂမပဋ္ဌိညာဉ်ကို အကြောင်းရင်း အကြောင်းခံပြု၍ ထိုအလန္ဒိပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိ၀ိနယ၀ရ ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် အလိုရှိသော် တဇ္ဇနီယစသောကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

> အပဋ္ဌိညာယကတန္တိ ၀ဏ္ဏံ၀ါ အာပတ္တိ၀ါ သမ္ဘဋ္ဌာ ပေတ္တာ ကတံ။ ယောပန သဒ္ဓေသံ ပဿန္တာနံ၀ေ ၀ဏ္ဏ ဝိတိက္ကမံ ကတ္တာ ပဋ္ဌာ ကမ္မကရဏာဘယေန နကရောဒိတိ မုသာ၀ဒတိ။တဿ ဘိက္ခုနံ သံမုခေ ဝိဘိက္ကမကရဏမေ၀ ပဋ္ဌိညာ။ တထတော ဇာနနတ္ထမေ၀ ပဋ္ဌိညာယ ကရဏံ အနုညာတံ။ယတ္ထပန သန္ဓေဟော ဟောတိ၊တတ္ထ ပဋ္ဌိဋ္ဌာ ဒေတ္တာ၀ ကာတဗ္ဗန္တိ ဂဟေတဗ္ဗံ-

ဟု စုဌ၀ါ ကမ္မ်ကွန်ကာ ဝိမတိ၀ိနောဒနီ ဋီကာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၃)။

ထိုစုဒိတက အလန္ဒိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားအပ်သော ၀ဏ္ဏ၀ိတိက္ကမ မျှားစွာ သက်ရှိပါလျက် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာ၀ဇ္ဇ ဒေါသောပဂမပဋ္ဌိညာဉ်ကို မပယ်။ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနေ၀ဇ္ဇဒေါသာပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ကိုသာ ပေးသောကြောင့် ဓမ္မ၀ိနိ၀ိနယ၀ရပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ရှေနောက်အမှုအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နှိုင်းယှဉ်တိုင်းထွာပါသော်လည်း ယုံမှားသံသယ ၀ေမတိကမပျောက်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊သုဒ္ဓအသုဒ္ဓဟူ၍ မုချဆတ်ဆတ်အတပ်မဆုံးဖြတ်အပ်။

အသက်ရှင်လျက် သေသောသူ၊စိမ်းလျက်ပုပ်သိုးသော ဇီဝမတက အာမက ပူတိကဟူ၍သာလျှင် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ထိုကြောင့်-

ဝေ၊ လဇ္ဇီနာ စောဒိယမာနော အလဇ္ဇီ ဗဟုဿုတိ ဝတ္ထူသု ဥပ္ပန္နေသု ပဋိညံ နဒေတိ၊သော နေ့ဝသုဒ္ဓေါတိ ဝတ္တုမ္ဟော။ နု အသုဒ္ဓေါတိ ဇီဝမတကောနာမ အာမကပူတိကောနာမ စေသ-

ဟုဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၄)။

ထိုစုဒိတကအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဆိုခဲ့တိုင်း တပြိုင်နက်တချက်တည်း ရောက်ဆိုက်ကြိုက်ကြိုသက်လာသော ဝတ္ထုများစွာမှတပါး နောက်တခါ ထိုရောက်ဆိုက်ကြိုက်ကြိုပြီးသော ဝတ္ထုနှင့်တူသော ဝတ္ထု ဖြစ်လာပြန်သော်လည်း။ သုဒ္ဓအသုဒ္ဓ ဟူ၍ မုချဆတ်ဆတ် အတပ် မဆုံးဖြတ်အပ်။ တထာနာသိတက အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ထိုတထာနာသိတက ဟူသည်လည်း လိင်္ဂနာသနကဲ့သို့ သဿာတော်တို့ အပေါင်းအဘော်မပြုရခြင်း သဿာတော်မှ ကင်းကွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော တခုသော နာသနာ အပြားပင်တည်း။ ထိုကြောင့်-

သစေပန ဿ အညံပိ တာဒိသံ ဝတ္ထုဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နုဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ တထာနာသိတကောဝ ဘဝိဿတိ-

ဟုဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်းဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာအဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း-

တထာနာသိတကောဝ ဘဝိဿတိတိ ဣမိနာ ဝိနိစ္ဆယံပိ အဒတ္တာ သဿတော ဝိယောဇနံနာမ လိင်္ဂနာသနာဝိယ အယံပိ ဧကော နာသနပကာရောတိ ဒဿေတိ-

ဟုမိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၅)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်း တို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင်ဖြစ်သော်လည်း အာမတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ သတ္တကိစ္စ

ဒေါသောပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေစီကား နော်ဂက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာ၀ဇ္ဇ အပြစ်ဒေါယ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မ၀ိနိစ္ဆက ၀ိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော်တဇ္ဇနီယစသောကံကိုပြုအပ်၏၊ထိုကြောင့်သစေလဇ္ဇီအလဇ္ဇီ စောဒေတိ။ပ။ အလဇ္ဇီသ ပဋ္ဌိညာယ ဝေ ကာတဗ္ဗံ–ဟု ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၆)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မ ၀ိနိစ္ဆက ၀ိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန် များသော ကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာ၀ဇ္ဇ ပါရာဇိက ပါရာဇိက သာမန္တ ဒေါသောပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ကို ပေးပြီးမှ ထို ဒေါသောပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ကို ပေးသောစကား၏ အခြားမဲ့ဌ၀ဝင် ယခုအခါ ငါ့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မြွေးတူးချော်ချွတ်သောအားဖြင့် ထို ဒေါသောပဂမပဋ္ဌိညာဉ်ကို ပေးမိပါသတည်း။ ဤသို့ သဘောရှိသော အာပတ်ကို မလွန်ကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထား ပြောဆိုပြန်သည် ဖြစ်၍ ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလ၀န္တ ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကျင့်ဝတ်တရားကို ဖြည့်ကျင့်၍ကံငြိမ်းခြင်းကိုရလတံ့၊ သီလ၀န္တမဟုတ်သည် ဖြစ်အံ့၊အတေကိ ဆ မူလ ဆ ဇ္ဇ ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့်သာလျှင် ဖျက်ဆီးအပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မ၀ိနိစ္ဆက ၀ိနယဓရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည် ရှိသော် တသ ပါ၀ိယျသိကက်ကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်–

သော ဝေ်ဝ ဒေတိ၊ သ ရာမိ ခေါ အဟံ အာ ဝုသော ဧ ဝ ရ ဝိ ဂ ရ ကံ အ ပ ဋ္ဌိ ံ အာ ပ ဇ္ဇိ တာ ၊ ပါ ရာ ဇိ ကံ ၀ါ ပါ ရာ ဇိ က သာ မ ဏ္ဍံ ၀ါ ရ ၀ါ မ ေ တ ံ ဝ ုတ ္ တ ံ ၊ ဒ ၀ါ မ ေ ဧ ဝ ံ ဝ ုတ ္ တ ံ ၊ နာ

ဟန့် သရာမိ ဧဝရှိပိ ဂရုကံ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇိတာ ပါရာဇိကံဝါ ပါရာဇိက သာမန္တံဝါတိ။ တဿခေါ တံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော တဿပါပိယျသိက ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-ဟု စူဠဝါပါဠိတော် သမထက္ခန္ဓက တဿ ပါပိယျသိက ကံ၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းစူဠဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း-

သရာမိစခေါ အံဟုံ အာဝုသောတိ ပါရာဇိက ပဋိဇ္ဇာ ဒနတ္ထာယ ဧဝံ ပဋိဇာနာတိ။ ပုန တေန အတိဝေမိယမာ နော သရာမိခေါတိ ပဋိညံဒတ္တာ ဣဒါနိ မံနာသေဿတီတိ ဘယေန ဒဝါမေတိအာဒိ မာဟ၊ ဧတဿ တဿပါပိယျ သိကကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ။ သစေ သီလဝါ ဘဝိဿတိ ဝတ္တံ ပူရေတ္တာ ပဋိပဿဒ္ဓိံ လဘိဿတိ၊ နောစေ ဝိဏာ နာသိ တကောဝ ဘဝိဿတိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ (၇)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သောအရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အကြိမ်ကြိမ် အဘန်ဘန် အတန်တန်၊ အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန် များသော ကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်းအပြစ်ရှိခြင်းသာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိက ပါရာဇိကသာမန္တဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးပြီးမှ ထိုဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးသော စကား၏ အခြားမဲ့ ဟုတ်၊ နောက်နောင် အခါကာလ အတော်ကြာကြာမှ တွေးတွေး ဆဆ အကြံရပြန်သောကြောင့် ယခုအခါ ငါ့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မြှားတူးချော်ချွတ် သောအားဖြင့်ထိုဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးမိပါသတည်း၊ ဤသို့သဘောရှိသောအာပတ်ကို မလွန်ကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထားပြောဆို ပြန်သည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား တဿပါပိယျသိကကံကို မပြုဘဲ ရှေးဝန်ခံပြီးသော အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့် သာ လျှင် ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား အတော်ကိုနှမ္ပလဲစွန့် ပါရာ

ဇိုက ပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မ၀ိနိစ္ဆကဝိနယရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရဟန်းအသွင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း လိင်္ဂနာသန္တ အသုဒ္ဓ၀ိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။ သတေကိစ္ဆအာပတ္တိ ပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မ၀ိနိစ္ဆက ဝိနယရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလို ရှိသည် ရှိသော် တဇ္ဇနီယ စသော ကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-သစေ လဇ္ဇီ အလဇ္ဇီ စောဒေတိ။ပ။အလဇ္ဇီသ ပဋိညာယ ဝေ ကာတဗ္ဗံ-ဟု ဒုဗ္ဗဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်တော်မူသည်။ဝိနည်းမဟာ၀ါပ၀ါရဏာခန္ဓက ပါဠိတော်၌လည်း-

> သောစေဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခုပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နော တိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတ္ဗာ သံဃေန ပ၀ါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတ္ဗာ သံဃေန ပ၀ါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနိယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတ္ဗာ သံဃေန ပ၀ါရေတဗ္ဗံ-

-ဟု ဟောတော်မူသည်။ ။(၇)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြား မမြင်သော အရာ ဖြစ်သော်ကြောင့် စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခုသော ပဋိစ္ဆန္နဌာနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာ ဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမှုအရာကိုသာ ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိက စသော အာပတ်ကို ဝန်မခံ။ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိကအနဝဇ္ဇ ဒေါသာ ပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးသည်ဖြစ်၍ ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်အား လျော်စွာ ဟုတ်, မဟုတ် ယှဉ်တွဲယှဉ်ကို ရှိ, မရှိကို ဓမ္မ၀ိနိစ္ဆကဝိနယရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေနောက် အမှုအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နှိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ဤစုဒိစာက

ပုဂ္ဂိုလ်ကား သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကြောင်းသားပေ တည်း။ တစုံတရာ သတေကိန္ဓ အတေကိန္ဓ အာပတ်ကို မှုချ ဆတ်ဆတ် အတတ်ပင် မကျူး မလွန်ရာသတည်းဟု သုဒ္ဓ သညာ ဖြစ်သောကြောင့် ထို စုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌ သုတ ပရိသင်္ကာတမူလ်ကင်းသော အသုဒ္ဓပရိသင်္ကာ အမူလကသင်္ကာ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ် ဝိနယရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက ကင်းပျောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတကအလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျွန်ုပ် စင်ကြယ်ပါ၏ ဟူသော သုဒ္ဓေါ အဟံ ဒေါသာ ပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် ထို စုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မ ဝိနိစ္ဆယ ဝိနယရေပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ် ပဝါရဏာစသော ကံကြီးကံငယ် ပေါင်းဘော် စပ်ရက် ပေါင်း သင်းခြင်း သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

ဒိဋ္ဌं ဒိဋ္ဌေန သမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေန သံသန္ဒတေ ဒိဋ္ဌं။
ဒိဋ္ဌं ပဋိစ္စ နဉ္ဇပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဿ။

သော ပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတမ္ဘောတေနုပေါသထော။
သုတံ သုတေန သမေတိ၊ သုတေန သံသန္ဒတေ သုတံ။
သုတံ ပဋိစ္စ နဉ္ဇပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဿ။

သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတမ္ဘော မတေနုပေါသထော။
မုတံ မုတေန သမေတိ။ မုတေန သံသန္ဒတေ မုတံ။
မုတံ ပဋိစ္စ နဉ္ဇပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဿ။

သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတမ္ဘော တေနုပေါသထော။

ဟူ၍ဂုဏ်း,

ဒိဋ္ဌं ဒိဋ္ဌေန သမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေန သံသန္ဒတေ ဒိဋ္ဌं။
ဒိဋ္ဌं ပဋိစ္စ နဉ္ဇပေတိ။ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဿ။

သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတမ္ဘာ တေန ပဝါရဏာ။
သုတံ သုတေန သမေတိ။ သုတေန သံသန္ဒတေ သုတံ။
သုတံ ပဋိစ္စ နဉ္ဇပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတောဿ။

သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတမ္ဘာ တေန ပဝါရဏာ၊

မုတ်ံ မုတေန သမေတိ၊ မုတေန သံသန္ဒတေ မုတ်ံ၊
မုတ်ံ ပဋိစ္စ နဥ္စပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသကိတောဘာ။

သောပုဂ္ဂလော ပဋိညာယ ကာရေတဗ္ဗာ တေန ပဝါရဏာ။ ဟူ၍ရင်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ရင်း ပရိဝါ အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

တတ္ထ ဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌေနာတိ ဂါထာယ အယမတ္ထော။ ကေ နေကော မာတုဂါမေန သဒ္ဓိံ ကော ဌာနတော နိက္ခ်မန္တော ပဝိသန္တော ဒိဋ္ဌော၊ သော တံ ပါရာဇိကေန စောဒေတိ၊ ဣတရော တဿ ဒဿနံ အနုဇာနာတိ။ တံပနဒဿနံ ပဋိစ္စ ပါရာဇိကံ နဥ္စပေတိ နပဋိဇာနာတိ။ ဝေမေတ္တ ယံ တေန ဒိဋ္ဌံ၊ တံကဿ ဒိဋ္ဌော မယာတိ ဣမိနာ ဒိဋ္ဌဝစနေန သမေတိ။ ယသ္မာပန ဣတရော တံဒဿနံ ပဋိစ္စ ဒေါသံ နပဋိဇာနာတိ၊ တသ္မာ အသုဒ္ဓပရိသကိတောဘာ ဟောတိ၊ အမူလကပရိသကိတောတိ အတ္ထော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿသုဒ္ဓေါ အဟန္တိ ပဋိညာယ တေန သဒ္ဓိံ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ သေသပါထာ ဒ္ဝယေပိ သောဝန္နယော။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ရင်း ပရိဝါ ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း-

အသုဒ္ဓပရိသကိတောတိ အသုဒ္ဓါယ အဌာနေ ဥပ္ပန္နာယ ပရိသကုံဘယ ပရိသကိတောဘာ။ တေနာဟ အမူလကပရိသကိတောတိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ။(၉)။

ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်တင် မကြား မမြင်သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်းကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသောပဋိစ္စနေ ဌာနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူဟက္ခ တယောက် ချင်းချင်း ထွက်လာဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမှုအရာကိုသာ ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိက စသော အာပတ်ကို ဝန်မခံ။အာပတ်မသင့်ခြင်း

အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနုဝဇ္ဇ ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်၍ ထိုပေးတိုင်းသော ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်အား လျော်စွာ ဟုတ်,မဟုတ် ယုတ္တာယုတ္တိ ရှိ,မရှိကို ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယ ဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေနောက် အမှုအရာ အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နှိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ဤစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည် ပကတိ နဂိုရိုသဘောရင်းက သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်း သားပင် ဖြစ်သော်လည်း ကိလေသာ တဏှာရာဂ အလျှောက် သတောကိန္တ အတောကိန္တ အာပတ်ကို မုချဆတ်ဆတ် အတင်ပင် ကျူးလွန်ရာသတည်းဟု အသုံ့ဒ္ဓသညာဖြစ်သောကြောင့် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက မပျောက်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်သမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုစုဒိတက အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အာမိသ သံဘောဂဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသ် ပဝါရဏာစသော ကံကြီးကံငယ် ပေါင်းဘော်စပ်ယှက် ပေါင်းသင်းခြင်း သုံ့ဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကိုမပေးအပ်။ ထိုကြောင့်-

> လဇ္ဇီနော အလဇ္ဇီနာ သဒ္ဓိ ယာဝ နုဇာနာတိ၊ တာဝ ဝဋ္ဋတိ၊ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇီနာမ နတ္ထိ။ တသ္မာ ယဒါသ အလဇ္ဇီဘာဝံ ဇာနာတိ၊ တဒါ ဝတ္ထုဒ္ဒေါ တုမ္မေ ကာယသ္မိ ဝါ ရေစ ဝစီသ္မိ ဝါ ရေစ ဝိတိက္ကမံ ကရောထ၊ တံ အပဋိ ရူပံ၊ မာ ဝေမကတ္ထာတိ။ သစေ အနာဒီယိတ္မာ ကရောတိ ယေဝ၊ ယဒိ တေန သဒ္ဓိ ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ အလဇ္ဇီယေဝ ဟောတိ။ ယောပိ အတ္တနော ဘာရဘူတေန သဒ္ဓိ ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ နိဒ္ဓေတဗ္ဗော။ သစေ နသြရမတိ၊ အယံပိ အလဇ္ဇီယေဝ ဟောတိ။ ဧဝံ ဧကော အလဇ္ဇီ အလဇ္ဇီသတ္တံပိ ကရောတိ။

ဟု ဇာတရူပရဇတ သိက္ခာပုဒ်အဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ရင်းအဌကထာအတွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

အာဒိတောပဋ္ဌာယအလဒ္ဓိနာမနတ္ထိတိ ဣမိနာ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေသု အာသက်ာနာမ နုကာတမ္ဘာ။ဒိဋ္ဌသုတာဒိကာရဏော သတိ ဧဝ ကာတမ္ဘာတိ ဒဿေတိ–ဟု မိန့်တော်မူသည်။(၁၀)။

ဤကား လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာရာဘ်ဆုံးဖြတ်ရန် နည်းဥပဒေသ အမြောက်တည်း။

လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို စောဒနာသော် အရာဘ် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင်မြင်ကြားစဉ်သာလျှင် အစိတ္တကပက္ခအကြောင်းအရာဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်းအမှုကိုပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသော ပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေ့စကား နောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါသ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပေးတိုင်း သောဒေါသောပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနိယ စသော ကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်–

သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃံဝါဒိသေယ္ယုံ အဠ္ဠာပနွှောတိ ပဋ္ဌိဇာနာတိ။ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနိယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဠ္ဠာပနွှောတိ ပဋ္ဌိဇာနာတိ၊ ယထာ ဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။

ဟု ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော် ပဝါရဏာ ခန္ဓကဌ ဟောတော်မူသည်။ ။(၁)။

ထိုလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားစဉ်သာလျှင် အစိတ္တကပက္ခ အကြောင်းအရာဝတ္ထုကို လွန်ကျူးပြီးသည်ဖြစ်လျက် နောက်အခါ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို မပြုပါဟု မုသားဆိုရ၍ အာပတ်မသင့်ခြင်းအပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသော

ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်၌ လွန်ကျူးခြင်းကို ပြုခြင်းသည်ပင် ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ် မည်သင့်သောကြောင့်ရင်း, အဟုတ်အမှန် ယထာဘူတ တထတ္ထအားဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငါသာလျှင် ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် ကံပြုခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ရင်း, ယုံမှားသံသယ ဝေဒတိက သန္ဓေဟဖြစ်ရာ ဝတ္ထုအာပတ်ကို သာ ဝန်ခံစေပြီးမှ ကံပြုအပ်သောကြောင့်ရင်း, ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ကြားခြင်း ဒိဋ္ဌသုတစိတိက္ကမ ကိုပင် ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်အကြောင်းရင်း အကြောင်းခံပြု၍ ထိုလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မစိန္တာက ဝိနယရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလို ရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

> အပဋိညာယကတန္တိ ဝတ္ထုံဝါ အာပတ္တိံ ဝါ အသမ္ပဋိဿာ ပေတ္တာ ကတ္တာ။ ယောပန သဗ္ဗေသ ပဿန္တာနဝေ ဝတ္ထု ဒိဋ္ဌိတိက္ကမံ ကတ္တာ ကမ္မကရဏာဘယေန နဲကရောမိတိ မုသာ ဝဒတိ။ တဿ ဘိက္ခုနိုံ သံမုခေ ဒိဋ္ဌိတိက္ကမကရဏမေဝ ပဋိညာ။ တထေဝ ဇာနနတ္ထမေဝ ပဋိညာယကရဏံ အနုညာတံ။ ယတ္ထ ပန သန္ဓေဟော ဟောတိ၊ တတ္ထ သမ္ပဋိစ္ဆာပေတ္တာဝ ကာတဗ္ဗန္တိ ဂဟေတဗ္ဗံ-

ဟု စူဠဝါ ကမ္မက္ခန္ဓက ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၂)။

ထိုလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သောအရာပင် ဖြစ်သော်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ သတေကိစ္စဒေါသော ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ရှေးကား နောက်စကား အစဉ်ဖြင့်သာလျှင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ အပြစ်ဒေါသ ဖြစ်သော်လည်း ထင်ရှားစွာ ထိုပေးတိုင်း ပေးတိုင်းသော ဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဒ္ဓိ

ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

> သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ။ပ။ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။

ဟု ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော် ပဝါရဏာခန္ဓကဌ် ဟောတော်မူသည်။ ။(၃)။

ထိုလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သောအရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြိမ်ကြိမ်အဘန်ဘန် အတန်တန်အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန်များသောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပါရာဇိက ပါရာဇိက သာမန္တဒေါသောပဂမ် ပဋိညာဉ်ကိုပေးပြီးမှ ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကိုပေးသော စကား၏ အခြားမဲ့ဌပင် ယခုအခါ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးကြကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မြွေးတူးချော်ချွတ်သော အားဖြင့် ထိုဒေါသောပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးမိပါသတည်း၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အာပတ်ကို မလွန်မကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထား ပြောဆိုပြန်သည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလဝန္တဖြစ်အံ့၊ ကျင့်ဝတ်တရားကို ဖြည့်ကျင့်၍ ကံငြိမ်းခြင်းသို့ ရလတ္တံ့။ သီလဝန္တ မဟုတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အတေကိန္တ မူလစ္ဆိဒ္ဒ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်သာလျှင် ဖျက်ဆီးအပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုလဒ္ဓီပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဿပါပိယျသိက ကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

> သော ဧဝံ ဝဒေတိ သရာမိခေါ အဟံ အာဝုသော ဧဝ ရှပိ ဂရုကံ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇိတာ ပါရာဇိကံဝါ ပါရာဇိကသာမန္တံဝါ။ပ။ တဿခေါ တံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော တဿပါပိယျသိကကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-

ဟု စူဠဝါပါဠိတော် သမထက္ခန္ဓက တဿပါပိယျသိက ကံ၌ ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းစူဠဝါ အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

သရာမိစ ခေါ အဟံ အာဝုသောတိ ပါရာဇိက ပဋိဗ္ဗာ ဒန္ဓတ္ထာ,ယ ဧဝံ ပဋိဇာနာတိ။ပ။ လဘိဿတိ။ နော,စေ တထာနာ,သိတကောဝ ဘဝိဿတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ,။(၄)။

ထိုလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ထင်ထင် မကြားမမြင်သော အရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယမရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အကြိမ်ကြိမ် အဘန့်ဘန် အတန်တန် အထပ်ထပ် ထပ်ခါထပ်ခါ မေးစစ်ဘန်များသောကြောင့် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇပါရာဇိက ပါရာဇိကသာ မန္တဒေါသောပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးခြင်းမှာ ထိုဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကိုပေးသောစကား၏ အခြားမဲ့မဟုတ်၊ နောက်နောင်အခါ ကာလ အတော် ကြီ့ကြာမှ တွေးတွေး ဆဆ အကြီ ရပြန်သောကြောင့် ယခုအခါ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးကြကုန်လတ်ံဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် မြှားတူးချော်ချွတ်သော အားဖြင့် ထိုဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ကို ပေးမိပါသတည်း၊ ဤသို့သဘောရှိသော အာ,ပတ်ကို မလွန်ကျူးဘူးပါဟု လျှောက်ထား ပြောဆိုပြန်သည်, ဖြစ်အံ့၊ ထိုလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား တဿပါပိယျသိက ကံကို မပြုဘဲ ရှေး ဝန်ခံ ပြီးသော အာပတ် သင့်ခြင်း အပြစ် ရှိခြင်း သာပတ္တိကသာဝဇ္ဇ ဒေါသော ပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့်သာလျှင် ထိုလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား အတေကိစ္ဆ မူလစ္ဆေဇ္ဇ ပါရာဇိကပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရဟန်းအသွင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း လိင်နာသန အသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။ သတေကိစ္ဆ အာ,ပတ္တိပဋိညာဉ်ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတက လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် တဇ္ဇနိယစသော ကံကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိနည်းမဟာဝါ ပဝါရဏာ ခန္ဓကံ ပါဠိတော်၌-

(၅၂) စူဠဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာ ပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေ တဗ္ဗော၊ သော စေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိ သေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ။ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗော။ သောစေဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနိယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ။ ယထာ ဓမ္မံ ကာရာပေတ္တာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗော။

ဟု ဟောတော်မူသည်။ ။(၅)။

ထိုလင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက် ထင်ထင် မကြား မမြင်သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခုသော ပဋိဋ္ဌာန ဌာနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာ ဝင်လာသော အခြင်းအရာ အမှု အရာကိုသာဝန်ခံ၍ ပါရာဇိကစသော အာပတ်ကိုဝန်မခံ၊ အာပတ် မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ကို ပေးသည် ဖြစ်၍ ထို ပေးတိုင်းသော ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်အားလျော်စွာ ဟုတ်,မဟုတ် ယုတ္တာယုတ္တိ ရှိ,မရှိကို ဓမ္မ ဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေနောက် အမှုအရာ အခြင်း အရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နှိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ဤစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်ကား သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသား ပေ တည်း။ တစုံတရာ သတေကိစ္စ အတေကိစ္စ အာပတ်ကို မှုချ ဆတ် ဆတ် အတပ်ပင် မကျူးမလွန်ရာသတည်းဟု သုဒ္ဓသညာဖြစ်သော ကြောင့် ထိုစုဒိတက ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသင်္ကာတမူလ ကင်း သော အသုဒ္ဓပရိသင်္ကာတ အမူလကပရိသင်္ကာတ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ဓမ္မ ဝိနိစ္ဆက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်သည် ယုံမှားသံသယ ဝေမတိက ကင်း ပျောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏အကျွန်ုပ်စင်ကြယ်ပါ၏ဟူ သော သုဒ္ဓါအဟံ ဒေါသာပဂမပဋိညာဉ်ဖြင့် ထိုစုဒိတကဟု ပုဂ္ဂိုလ်

အားမ်မ္ဘဝိနိ.ဆ္ဆကဝိနယဝရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်အာမိသသံဘောဂမ္ဘသံ
ဘောဂ ဥပုသ်ပဝါရဏာ စသော ကံကြီး ကံငယ် ပေါင်းဘော်
စပ်ယှက်ပေါင်းသင်းခြင်း သုဒ္ဓဝိနိ.ဆ္ဆယကိုပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

ဒိဋ္ဌိဒ္ဌေန သမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေနသံသန္ဒတေဒိဋ္ဌံ။
ဒိဋ္ဌံပဋ္ဌိစ္ဆ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋ္ဌိညာယ ကာရေတဗ္ဗာ တေန ပဝါရဏာ။
သုတံ သုတေနသမေတိ၊ သုတေန သံသန္ဒတေသုတံ။
သုတံပဋ္ဌိစ္ဆ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋ္ဌိညာယကာရေတဗ္ဗော တေနပေါသထော။
မုတံမုတေနသမေတိ၊ မုတေနသံသန္ဒတေမုတံ။
မုတံပဋ္ဌိစ္ဆ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓ ပရိသကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋ္ဌိညာယ ကာရေတဗ္ဗော တေနပေါသထော။
ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေနသမေတိ၊ ဒိဋ္ဌေနသံသန္ဒတေဒိဋ္ဌံ။
ဒိဋ္ဌံပဋ္ဌိစ္ဆ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋ္ဌိညာယ ကာရေတဗ္ဗာ တေန ပဝါရဏာ။
သုတံသုတေနသမေတိ၊ သုတေနသံသန္ဒတေသုတံ။
သုတံပဋ္ဌိစ္ဆ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသကိတော။
သောပုဂ္ဂလော ပဋ္ဌိညာယ ကာရေတဗ္ဗာ တေန ပဝါရဏာ။
မုတံမုတေနသမေတိ၊ မုတေနသံသန္ဒတေမုတံ။
မုတံပဋ္ဌိစ္ဆ နဥပေတိ၊ အသုဒ္ဓပရိသကိတော။

သော ပုဂ္ဂလော ပဋ္ဌိညာယ ကာရေတဗ္ဗာ တေန ပဝါရဏာ။ ဟူ၍ရှင်း ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ရှင်းပရိဝါ အဌ ကထာ၌လည်း။

တတ္ထ ဒိဋ္ဌံဒိဋ္ဌေနာတိ ဂါထာယ အယမတ္ထော၊ ကော် နေကော မာတုဂါမေန သဒ္ဓိ ဣတ္ထာနတော နိ.ဗ္ဗ မန္ကြောဝါ ပရိသန္ကြောဝါ ဒိဋ္ဌော။ သော တံ ပါရုဇ် ဣတ္ထေ.နု စောဒေတိ။ ဗုတရော တသ ဒသ်ယနံ အနုဇာနာ

တိ။ တံ ပန ဒဿနံ ပဋ္ဌိစ္ဆ ပါရာဇိကံ နဥပေတိ နုပဋ္ဌိ ဇာနာတိ။ ဧဝ မေတ္ထ ယံ တေန ဒိဋ္ဌံ၊ တံ တဿ ဒိဋ္ဌော မယာ'တိ ဇုမိနာ ဒိဋ္ဌဝစနေန သမေတိ။ ယသ္မာ ပန ဇုတရော တံ ဒဿနံ ပဋ္ဌိစ္ဆ ဒေါသံ နပဋ္ဌိဇာနာတိ။တသ္မာ အသုဒ္ဓပရိသင်္ကိတော ဟောတိ၊ အမူလကပရိသင်္ကိတော တိ အတ္ထော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ သုဒ္ဓေ အဟန္တိ ပဋ္ဌိညာယ တေန သဒ္ဓိံ ဥပေါသထော ကာရေတဗ္ဗော။ သော သ ဂါထာဒ္ဒယေပိ ဧသေဝ နယော။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ။(၆)။

ထိုလဒ္ဓိ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက် ထင်ထင် မကြား မမြင်သော အရာ ဖြစ်သောကြောင့် စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေးဆတိုင်းသော တခုသော ပဋ္ဌိဿနမှ တယောက်သော မာတုဂါမနှင့် အတူ တကွ တယောက်ချင်းချင်း ထွက်လာ ဝင်လာသော အမှုအရာ အခြင်း အရာကို ဝန်ခံ၍ ပါရာဇိက စသော အာပတ်ကို ဝန်မခံ။အာပတ် မသင့်ခြင်း အပြစ် မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသာပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်ကို ပေးသည် ဖြစ်၍ ထို ပေးတိုင်းသော ဒေါသာပဂမ ပဋ္ဌိညာဉ်အားလျော်စွာ ဟုတ် မဟုတ် ယုတ္တာ ယုတ္တိ ရှိ မရှိကို ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေနောက်အမှုအရာ အခြင်း အရာ အလုံးစုံကို စုံထောက်နှိုင်းယှဉ် တိုင်းထွာလျှင် ၅၂ စုဒီဋ္ဌက ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပကတိ နဂိုရ သဘောရင်းက သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ သော အမျိုးကောင်းသားပင်ဖြစ်သော်လည်း ကိလေသာ တဏှာ ရာဂ အလျောက် သတေကိန္တ အတေကိန္တ အာပတ်ကို မုချ ဆတ်ဆတ် အတတ်ပင် ကျူးလွန်ရာသတည်းဟု အသုဒ္ဓ သည်ာ ဖြစ်သောကြောင့် ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်နိုင်သည် ဖြစ်အံ့၊ယုံမှား သံသယ ဝေမတိက မပျောက်သမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုစုဒီဋ္ဌကလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယခ်ရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

အာမိသသံဘောဂ ဓမ္မသံဘောဂ ဥပုသိပဝါရဏာစသော ကံကြီး ကံငယ် ပေါင်းဘော် စပ်ယှက် ပေါင်းသင်းခြင်း သုခ္ခပိန္ဓယကို မပေးအပ်။ ထိုကြောင့်-

> လဒ္ဓိနော အလဒ္ဓိနာ သဒ္ဓိं ယာဝ နဇာနာတိ၊ တာဝ ဝဋ္ဋတိ။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ဟိ အလဒ္ဓိနာမ နတ္ထိ။ တသ္မာ ယဒါသ အလဒ္ဓိဘာဝံ ဇာနာတိ။ တဒါ ဝတ္ထုဗ္ဗော တုမ္မေ ကာယဒ္ဓါရေံစ ဝစီဒ္ဓါရေစ ဝိတိဏ္ဏမံ ကရောထ၊ တံ အပဋ္ဌိရ္ရပံ၊ မာ ဧဝမကတ္ထာတိ။ သစေ အနာဒိယိတ္ဝာ ကရောတိ ယေဝ။ ယဒိ ဘေန သဒ္ဓိं ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ အလဒ္ဓိယေဝ ဟောတိ။ ယောပိ အတ္ထနော ဘာရဘူတေန သဒ္ဓိं ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ နိဝါရေတဗ္ဗော။ သစေ နသြရမတိ၊ အယံပိ အလဒ္ဓိယေဝ ဟောတိ။ ဧဝံ ဧကော အလဒ္ဓိသတံပိ ကရေ တိ။

ဟု ဇာတရူပရဇတ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၏ အဘွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း-

> အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အလဒ္ဓိနာမ နတ္ထိတိ ဒုမိန္ဓာ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ သု အာသက်ာနာမ နက်ာတဗ္ဗာ၊ ဒိဋ္ဌသုတာဒိကာရဏော သတိဧဝ ကာတဗ္ဗာတိ ဒသ္သေတိ။

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၇)။

ထိုလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ချင်းတို့စောဒနာ,ရာ၌စောဒက စုဒိတက ဖြစ်သော လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့အား မျှားပြားသော အကြောင်း အရာ ပြစ်ဆာ ဒေါသ ပြောပ လောက်အောင် မရှိ။ တစုံတခုသော အကြောင်းအရာ အစိတ္တက ပက္ခအတွင်း၌သာလျှင် အနည်းငယ်သော ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကြသည် ဖြစ်အုံ၊ နေရာ ကျကျ သဘော ရအောင် ;သိစေပြီးမှ ဤသို့ မပြု မကျင့်ကြ ကုန်လင့်ဟု ပြောဆို ဆုံးမအပ်၏။ ထိုအစိတ္တကပက္ခ အပြစ်ဒေါသကို ဒေသနာ ကြားစေပြီးမှ လွှတ်လိုက် အပ်၏။ ထိုကြောင့်-

အထ လဇ္ဇိ လဇ္ဇိ စောဒေတိ။ဝိဝါဒေါစ နေသံ ကိံ သ္မိဿ္မိ ဒေဝ အပ္ပမတ္တာ ကော ဟောတိ။ သညာ ပေတ္တာ မာ ဝေ ကရောထာတိ အစ္ဆယံ ဒေသာ ပေတ္တာ ဥယျောဇေတဗ္ဗာ။ ဟု ဒုဗ္ဗဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ (၇)။

ထိုစုဒိတက လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါပြုအပ်သော အပြစ်ဒေါသကို အကယ်၍ ငါဆိုသည်ဖြစ်အုံ၊ ငါသို့အစဉ်တစိုက်လိုက်ကြကုန်သော တပည့် တပန်း ရဟန်း သာမဏေ တို့သည် ကွဲပြား ပျက်စီးကြ ကုန်လတ္တံဟု နှလုံးပြု၏။ တပည့် တပန်း ရဟန်း သာမဏေ အပင်း အသင်း ကွဲပြား ပျက်စီးခြင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ ငါပြုအပ်ပါ၏ဟူသော သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသော ပဂမ ပဋိညာဉ်ကို မပေး။ မိမိပြုအပ်သော အပြစ် ဒေါသကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း အကျိုးငှါ တစုံတရာ မုသားဆိုမှ ချွတ်ယွင်းခဲ့သည်လည်း ဖြစ်အုံ၊ သိတင်းသုံးဘော် ရဟန်းများတို့ကလည်း ငါတို့ ယုံကြည်ပါကုန်၏။ငါတို့ယုံကြည်ပါကုန်၏ဟုပြောဆိုမှ ထကြွမငြိမ် ပေါ်ထွက်ကြကုန်သည်လည်း ဖြစ်အုံ၊ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဝိနည်းယဝရပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ယုံမှားသံသယဝေမတိကမကင်းပျောက်ငြားသော်လည်း ထိုယုံကြည်လေးမြတ်ပေါ်ထွက်ကြသော သိတင်းသုံးဘော်ရဟန်း များတို့၏ ဒေါသာပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် သာလျှင် သံဃသုဠု သံဃ ဖာသု သမဂ္ဂသမ္မောဒမာနု အဝိဝဒမာနု ဖြစ်စေခြင်းငှါ ထိုစုဒိတက လဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အား တကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

> အထပနေတ္တ စုဒိတကေန သဟသာ ဝိရုဇ္ဈိ ဟောတိ။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇိနာမ နတ္ထိ။ သောစ ပဂ္ဂါ နုရဂ္ဂကတ္တာယ ပဋိညံ နဒေတိ။ မယံ သဒ္ဓဟာမ မယံ သဒ္ဓဟာမာတိ ဗဟူစ ဥဿဟန္တိ။ သော တေသံ ပဋိညာ ကေဝါရံ ဒ္ဝေဝါရံ သုဒ္ဓေါ ဟောတု-

ဟု ဒုဗ္ဗဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုတော်မူသည်။ ရင်းအဋ္ဌ ကထာ အဘွင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌လည်း-

ဝိရုဠှံ ဟောတိတိ အတ္တနာ ကတဒေါသပဋိစ္စာဒနတ္ထံ ကိဉ္စိ မုသာဝါဒံ ကတ္တာ ဝိရုဠှံ ဟောတိ။ ပဋိညံ နဒေတိတိ သစေ မယံ ကတဒေါသံ ဝက္ခာမိ၊ မယှံ အနုဝတ္တကာ ဘိဇ္ဈိသတိ တိ ကတံ မယာ ပဋိညံ နဒေတိ။ သုဒ္ဓေါ ဟောတိတိ တေသံ ဝစနေန သုဒ္ဓေါနာမ ဟောတု။ တေသံ ဝစနေန ဧကဒ္ဒေဝါရမသယ ဝိနိစ္ဆယော ဒါတဗ္ဗော တိ အဓိပ္ပါယော-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ပရိဝါပါဠိတော်၌လည်း-

သစေ ဥပါလိ သံဃော သမဂ္ဂကရဏီယာနိ ကရောတိ။ တတြ စေ ဥပါလိ ဘိက္ခုနော နက္ခမတိ၊ အပိ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ ကတ္တာ ဥပေတဗ္ဗာ သာမဏ်ိ၊ တံ ကိသ္မာ ဟေတု၊ မာဟံ သံဃေန နာနတ္ထော အသ္မိ-

ဟု ဟောတော်မူသည်။ ၎င်း အဘွင့် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၌လည်း-

သစေ ဥပါလိ သံဃော သမဂ္ဂ ကရဏီယာနိ ကမ္မာနိ ကရောတိတိ သစေ သမဂ္ဂေဟိ ကရဏီယာနိ ဥပေါသထာ ဒိနိ ကမ္မာနိ ကရောတိ။ ဥပေါသထပဝါရဏာဒီသု ဟိ ဒ္ဝိတာသု ဥပဋ္ဌာနေသု နဒါတဗ္ဗော။ သစေ ဟိ သံဃော အစ္ဆယံ ဒေသာပေတ္တာ သံဃသာမဏ်ိ ကရောတိ။ တိဏ်ဝတ္ထာရကသမထံ ဝါ ကတ္တာ ဥပေါသထပဝါရဏံ ကရောတိ။ ဝေရုပံ သမဂ္ဂကရဏီယံနာမ ကမ္မံ ဟောတိ။ တတြ စေတိ သစေ တာဒိသေ ကမ္မေ ဘိက္ခုနော နက္ခမတိ။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံပိ ကတ္တာ တထာရူပါ သာမဏ်ိ ဥတေဗ္ဗာဝေ ဝိလောမဂါဟော နဂဏ်ိတဗ္ဗော။ယတြ ပန ဥဒ္ဒမ်ံ ဥဗ္ဗိနယံ သတ္ထုသာသနံ ဒီပေန္တိ။ တတ္ထ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ နဝဋ္ဋတိ။ ပဋိ ဗာဟိတ္တာ ပဏ္ဏမိတဗ္ဗံ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်း ပရိဝါ အဋ္ဌကထာ အဘွင့် ဝိမတိ ဝိနေစဒနီ ဋီကာ၌လည်း-

(၅၀) ဗုဒ္ဓဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ဘိက္ခုနော နုက္ခမတိတိ ကေသုစိ ပုဂ္ဂလေသု အပ္ပမတ္တက ဒေါသဒဿနေန နုရုစ္စတိ။ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံပိ ကတ္တာတိ နမေတံ ခမတိတိ သဘာဝသ ဘိက္ခုနော အတ္တနော ဒိဋ္ဌံ အာဝိ ကတ္တာ ဥပေတဗ္ဗာတိ သာသနဟာနိယာ အဘာဝါ သ်ာမဂ္ဂိ အကောပေတ္တာ ကာယသာမဂ္ဂိ ဒါတဗ္ဗာ။ ဤ ဒိသေ ဌာနေ အလဇ္ဇိပရိသောဝေါ အာပတ္တိကရော နဟောတိ၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ယေ ပန သာသနဝိနာသာယ ပဋိပန္နာ၊ တေဟိ သဟ နဝဋ္ဋတိ၊ အာပတ္တိဝေ ဟောတိ၊ သာသနဝိနာသောစ။တေနာ်ဟ ယ[ဤ] ပန် ဥဒ္ဒ်မ္ဗန္တိ အာဒိ။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ နဝဋ္ဋတိတိ ဣမိနာ,ဒိဋ္ဌံသယ အာဝိကတာယပိ အာပတ္တိ ဒသ်ေတိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ။(၆)။

ထို စုဒိတကလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်သည် ထို မုသာဝါဒဖြင့် ချွတ်ယွင်းပြီး သောအခါကာလ သမယမှစ၍ ရှေးပကတိ နှုဂိုရ် သဘောရင်း ဖြစ်သော လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် အရာ၌ မတည်။ ကိုယ် နှုတ် အမှု အရာတို့၌ လွန်ကျူးခြင်း ဝိတိက္ကမ ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ပြန်အံ့၊ တို့စုဒိတက လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဇ္ဇိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း ရှေးအခါ အပင်းအသင်း သီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းများစွာတို့၏ ဒေါသာ ပဂမ ပဋိညာဉ်ဖြင့် ငြိမ်းလေပြီးသော်လည်း ထို ငြိမ်းလေပြီးသော အမိကရုဏ်း၏ ဒုဋ္ဌပသန္တ မကောင်းသောအားဖြင့် ငြိမ်းခဲ့လေ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း အသစ် တဖန် တထာနှာသိတက အဖြစ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ တထာ နှာသိတက ဟူသည်လည်း လိဂ်နှာသနကဲ့သို့ သံဃာတော်တို့ အပေါင်းအဘော် မပြုကြရ။ သင်္ဃာတော်မှ ကင်းကွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသင်္ဃာဝိယောဇနာ ဖြစ် သော တခုသော နှာသနကမ္မ ပကာရသာလျှင်တည်း။

ထိုကြောင့် အထ ပန ဝိရဒ္ဓကာလတော ပဋ္ဌာယ ဌာနေန တိဋ္ဌတိ၊ ဝိနိစ္ဆယော နဒါတဗ္ဗော-ဟု- ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌ ကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ရင်း အဋ္ဌကထာ အဘွင့် သာရတ္ထ ဒီပနီ ဋီကာ၌လည်း ဌာနေန္ဒ တိဋ္ဌတိတိ လဇ္ဇိ ဌာနေန တိဋ္ဌတိ၊

ဝိနိစ္ဆယော နဒါတမ္ဘောတိ အလဒ္ဓိဘာဝ မာပန္နတ္တာ နဒါတမ္ဘော ဟု မိန္နဆိုတော်မူသည်။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ အာဘင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း-ဌာနေနတိဋ္ဌတိတိ လဒ္ဓိ ဌာနေန တိဋ္ဌတိ၊ ကာယ ဝါစာသု ဝိတိက္ကမော ဟောတိ ဧဝါတိ အဓိပ္ပါယော၊ တေနာဟ ဝိနိစ္ဆယော နဒါတမ္ဘောတိ။ ပုဗ္ဗေ ပဂ္ဂိကာနံ ပဋ္ဌိညာယ ဝူပသမိ တသာပိ အဓိကရဏသ ဒုဝူပသန္တတာယ အယံဝိ ယထာနာသိ တကော ဝ ဘဝိသတိတိ အဓိပ္ပါယော-ဟု မိန္နဆိုတော်မူသည်။ ဤကား လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို စောဒနာရာနှိုက် ဆုံးဖြတ်ရန် နှုတ်ခြေပဒေသ အမြွက်တည်း။ ။(၃)။

တ်ဘြ စေ အလဒ္ဓိ လဒ္ဓိ စောဒေတိ။ပ။လဒ္ဓိသော ပဋ္ဌိညာယ ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ-အစရှိသော ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် လဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကို စောဒနာသောအရာ အစ ရှိသည်တို့၌ တဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုအပ်၏ဟု သာမညအားဖြင့် ဆိုသော်လည်း တိက္ခံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ အာကခ်ံမာနော သံဃော တဇ္ဇနီယကမ္မံ ကရေယျ-အစရှိသည်ဖြင့် စူဠဝါ ကမ္မ ဂ္ဂန္ဓက၌ ဟောတော်မူသောကြောင့် အာယတိ သံဝရဌာန အဒန္တဒမနအကျိုးကို ရှိခိုးမျှော်ထောက်၍ ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနှယမရ သင်္ဃာတော်တို့ တဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုခြင်းငှါ အလိုရှိသော် သာလျှင် ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုအပ်၏။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆက် ဝိနယ ဓရသင်္ဃာတော်တို့သည် ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုသော်လည်း အာယတိ သံဝရဌာန အဒန္တဒမန အကျိုးတိုးပွါး၍ မဖွံ့ဖြိုးရာပြီဟု ထင်မှတ်ကြိုစည် ရည်ရော်၍ ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံကိုပြုခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသံဃာဒိသိသ် အစရှိသော သတေကိစ္ဆ အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်သော ဓမ္မဝိနှယအား လျော်စွာ ဒေသနာဂါမ် ဝုဋ္ဌာနဂါမ် အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ထိုစုဒိတကပုဂ္ဂိုလ် အား ကုစားစေအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိနည်းမဟာဝါ ပဝါရဏာ ခန္ဓကပါဠိတော်၌-

သော စေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခု အမူလကေန ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံ သိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။သောစေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခု အမူလကေန သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စောဒကော ဘိက္ခု အမူလကေန ထုလ္လစ္စယေန ပါစိတ္တိယေန ဒုက္ကဋေန ဒုဗ္ဘာသိတေန အနုဒ္ဓံသိတံ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ နာသေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ သံဃာဒိသေသံ အာရောပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ သောစေ ဘိက္ခဝေ စုဒိတော ဘိက္ခု ထုလ္လစ္စယံ ပါစိတ္တိယံ ပါဋိဒေသနိယံ ဒုက္ကဋံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အဇ္ဈာပန္နောတိ ပဋိဇာနာတိ၊ ယထာဓမ္မံ ကာရာပေတွာ သံဃေန ပဝါရေတဗ္ဗံ-

ဟု ဟောတော်မူသည်။ဤနည်းအားဖြင့် ပဝါရဏာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

ယထာဓမ္မန္တိ ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံသနေ သံဃာဒိသေသံ၊ သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသနေ ပါစိတ္တိယံ၊ ဒုတရေဟိ ဒုက္ကဋံ။ နာသေတွာတိ လိင်္ဂနာသနာယ နာသေတွာ-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ထိုသတေကိ စ္စ အာပတ်သည်လည်း တဒ္ဓနိယစသော ကံကို ပြုသောကြောင့် အနာပတ္တိကသုဒ္ဓဖြစ်၍ ထင်သည်မဟုတ်။ ဒေသနာဂါမိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိအားလျော်စွာ ကုစားမှုသာလျှင် အနာပတ္တိကသုဒ္ဓဖြစ်၍ ထင်၏။ ထိုကြောင့်-ဝိနည်းမဟာဝါ ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက် အဋ္ဌကထာ၌ ဥက္ခိတ္တကကံ ပြုအပ်ပြီးသော ဥက္ခိတ္တကရဟန်းတို့၏။ ထိုဥက္ခိတ္တကကို ပြုကြောင်းဖြစ်

သော သန့်သက်ရေကြွင်း ထားခြင်းကြောင့် သင့်သော အာစမနဥဒကာဝသေသအာပတ်ကို ထိုဥက္ခိတ္တကကံ မပြီးမီ ရှေးဦးစွာ ဒေသနာကြားစေရာ အစီအရင်ကို တံ ဥက္ခိတ္တကံ ဘိက္ခု သြသာရေတွာတိ တံ ဂဟေတ္တာ သီမံ ဂန္ဓာ အာပတ္တိံ ဒေသာပေတ္တာ ကမ္မဝါစာယ သြသာရေတွာ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။

အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် 'အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို စောဒနာသော အရာ၌ကား ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဝရ ဖြစ်သော မိမိတို့ အထံမှ လွှတ်စေခြင်းအကျိုးငှါ စော်ဒက စုဒိတက နှစ်ယောက်တို့သည် အတူတကွ ပေါင်းဘော် စပ်ယှက် သုံးဆောင်၍ အသက်မွေးကြ လေကုန်ဟု ဆိုဆုံးမ၍ လွှတ်လိုက်အပ်၏။ ထိုစောဒက စုဒိတက ဖြစ်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဝရဖြစ်သော ငါတို့ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်မစသော သြဝါဒ အနုသာသနီ စကားဌ ယခုအခါ မုချကေန် အမှန်ပင် တည်ရာဖြစ်သော သဘောရှိ၏ဟု မုချဆတ်ဆတ်အတပ်ပင်ထင်မှတ်သိမြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုဓမ္မဝိနိစ္ဆက ဝိနယဝရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုစောဒက စုဒိတကဖြစ်သော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သီလတရားပြည့်စုံ ပြန့်ပွားခြင်းအကျိုးငှါတစုံတရာ ဒေသနာဝါဒ်တို့ဖြင့် ကုစားခြင်း အဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယကိုပြုအပ်၏။ ထိုစောဒက စုဒိတကဖြစ်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဓမ္မဝိနိစ္ဆက် ဝိနယဝရဖြစ်သော ငါးတို့ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်မစသော သြဝါဒ အနုသာသနီစကားဌ မုချကေန် အမှန်တည်ရာသော သဘောရှိ၏ဟု မုချဆတ်ဆတ် အတပ်ပင် ထင်မှတ် သိမြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုဓမ္မဝိနိစ္ဆကဝိနယဝရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ထိုစောဒကစုဒိတက ဖြစ်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သီလတရား ပြည့်စုံပြန့်ပွါးခြင်း အကျိုးငှါ တစုံတရာ အဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယကို မပြုအပ်။ သပိတ်သက်နှီး ပရိဝုဏ်စသည်တို့၏ အကျိုးငှါကား လျှောက်ပတ်သော ပဋိရူပသက္ခိတ္ထ သက်သေသက်ရပ်တို့ကို ရသည်ရှိသော် အဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြုအပ်၏။ ထိုကြောင့်-

သစေပန္နံ အလဒ္ဓိယေဝ အလဒ္ဓိ စောဒေတိ။ပ။ ဥဘော ကေသမ္ဗောဂပရိသံဘောဂါ ဟုတ္တာ ဒီဝဃာတိ ဝတ္တာ ဥယျောဇေတမ္ပာ၊ သိလဏ္ဍာယ နေသံ ဝိနိစ္ဆယော နကာတမ္ပော။ ပဏ္ဍိစ္စဝရ ပရိဝေဏာဒိအဏ္ဍာယ ပန ပဋ္ဌိရ္ဝပံ သင်္ကိုံ လဘိတ္တာ ကာတမ္ပောတိ-

ဟု ဒုဋ္ဌ ဒေါသ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ၎င်းအဘွင့် တေရသကဏ္ဍဋီကာ၌လည်း-

ကေသမ္ဗောဂပရိသံဘောဂါတိ ဣဒံ အတ္တနော သန္တိကာ တေသံ မောစနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ နပ်ပန တေသံ အညမညသမ္ဗောဂေ ရောစနတ္ထံ။ ဝိနိစ္ဆယော နကာတမ္ပောတိ အမှာကံ ဝစနေ အတိဋ္ဌာတမ္ပသဘာဝါ ဟေ အလဒ္ဓိနောတိ ဇာနန္တေန ဝိနိစ္ဆယော နကာတမ္ပော-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ဤကား အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို စောဒနာရာ၌ ဆုံးဖြတ်ရန် နည်းဥပဒေသ အမြောက်တည်း။

ထိုစောဒက စုဒိတက ဖြစ်သော လဒ္ဓိ အလဒ္ဓိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပဋ္ဌိညာဉ်သည် ဒေါသောပဟကမပဋ္ဌိညာဉ် ဒေါသာပဟကမပဋ္ဌိညာဉ် အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ပဋ္ဌိညာဉ်သည် ဒေါသောပဟကမ ပဋ္ဌိညာဉ်မည်၏။ အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ပဋ္ဌိညာဉ်သည် ဒေါသာပဟက ပဋ္ဌိညာဉ်မည်၏။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အာပတ်မသင့်ခြင်း အပြစ်မရှိခြင်း အနာပတ္တိက အနဝဇ္ဇ ဒေါသာပဟကမပဋ္ဌိညာဉ်ကို ရမ္ဘသာလျှင် သုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကို ပေးအပ်၏။အာပတ်သင့်ခြင်း အပြစ်ရှိခြင်း သာပတ္တိက သာဝဇ္ဇ ဒေါသောပဟကမ ပဋ္ဌိညာဉ်ကိုရမ္ဘကားအသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယကိုပေးအပ်၏။ထိုအသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယသည် ဓမ္မိကပဋ္ဌိညာတကရဏ, အဓမ္မိကပဋ္ဌိညာတကရဏ အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ပါရာဇိက အာပတ် အစရှိသောသင့်ပြီးသော အာပတ်ခုနှစ်ပုံအားလျော်စွာဝန်ခံတိုင်း ပြုခြင်းဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဓမ္မိကပဋ္ဌိညာတကရဏမည်၏။သင့်ထိုင်း

သော အာပတ်မှ တပါးသော အာပတ် ခုနစ်ပုံဖြင့် ဝန်ခံတိုင်း ပြုခြင်း ဆုံးဖြတ် ခြင်းသည် အဓိမ္မိက ပဋိညာတ ကရဏ မည်၏။ ထိုကြောင့်-

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ အဓိမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတ ကရဏံ။ ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နော ဟောတိ၊ တမေနံ စောဒေတိ သံဃော၀ါ သမ္ဗဟုလာ၀ါ ကေ၊ုဋ္ဌလော၀ါ ပါရာဇိကံ အာယသ္မာ အဇ္ဈာပန္နောတိ။ သော ဧ၀ံ ၀ဒေတိ၊ နခေါ အဟံ အာ၀ုသော ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နော၊ သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပန္နောတိ။ တံ သံဃော သံဃာဒိသေသေန ကာရေတိ။ အဓိမ္မိကံ ပဋိညာတကရဏံ။ပ။ ကထဉ္စ ဘိက္ခ ဝေ ဓမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတကရဏံ။ ဘိက္ခု ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နော ဟောတိ။ တမေနံ စောဒေတိ သံဃော၀ါ သမ္ဗဟုလာ၀ါ ကေ၊ုဋ္ဌလော၀ါ ပါရာဇိကံ အာယသ္မာ အဇ္ဈာပန္နောတိ။ သော ဧ၀ံ ၀ဒေတိ အာမ အာ၀ုသော ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္နောတိ။ တံ သံဃော ပါရာဇိကေန ကာရေတိ ဓမ္မိကံ ပဋိညာတကရဏံ။ပ။ ဧ၀ံ ခေါ ဘိက္ခ ဝေ ဓမ္မိကံ ဟောတိ ပဋိညာတကရဏံ-

ဟု စူဠ၀ါသမထက္ခန္ဓကပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ထိုအဓိမ္မိက ပဋိညာတ ကရဏသည် တရားနှင့်မလျော်သော ပဋိညာဉ်ဖြင့် ပြုခြင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မဝိနယ ကဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဒုက္ခဒိ အာပတ် သင့်၏။ ထိုကြောင့်-

အတ္ထာပတ္တိ ပစ္စက္ခိမေသု ဇနုပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော မဏ္ဍိ မေသု။ အတ္ထာပတ္တိ မဏ္ဍိမေသု ဇနပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော ပစ္စက္ခိမေသု။ အတ္ထာပတ္တိ ပစ္စက္ခိမေသု စေ၀ ဇနုပဒေသုစ အာပဇ္ဇတိ မဏ္ဍိမေသုစ။ အတ္ထာပတ္တိ နေ၀ ပစ္စက္ခိမေသု ဇနုပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော မဏ္ဍိမေသု။ အတ္ထိ ပစ္စက္ခိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ၊ နော မဏ္ဍိမေသု။ • အတ္ထိ မဏ္ဍိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ၊ နော ပစ္စက္ခိမေသု။

အတ္ထိ ပစ္စန္တိမေသုစေဝ ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ မဇ္ဈိမေသုစ။ အတ္ထိ နေဝ ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ၊ နော မဇ္ဈိမေသု-

ဟု ပရိဝါ ပါဠိတော်၌ ဟောတော် မူသည်။ ၎င်း အဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

ပစ္စန္တိမစတုက္ကေ သမုဒ္ဒေ သိမံ ဗန္ဓိတ္တာ ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော မဇ္ဈိမေသု။ ပဋ္ဌဝဏ္ဏေန ဂဏေန ဥပသမ္ပဒါနံ ဂဏာဂ်ကုပါဟုန ဒုဝန္နာနစမ္ဘတ္ထရဏာနိ မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသု အာပဇ္ဇတိ၊ နော ပစ္စန္တိမေသု။ ဒုမာနိ စတ္တာရိဒုမ နုကပ္ပတိတိ ဝဒန္တောပိ ပစ္စန္တိမေသု အာပဇ္ဇတိ၊ ဒုမကပ္ပတိတိ ဝဒန္တောပန မဇ္ဈိမေသု အာပဇ္ဇတိ။ သေသာ အာပတ္တိ ဥဘယတ္ထ အာပဇ္ဇတိ။ အသ်ာဝေရဏီ နကတ္ထစိ အာပဇ္ဇတိ။ ဒုတိယစတုက္ကေ ပဋ္ဌဝဏ္ဏေန ဂဏေန ဥပသမ္ပဒါဒိ စတုဒ္ဒိမံပိ ဝတ္ထု ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ။ ဒုမကပ္ပတိတိ ဒီပေတုံပိ တံတ္ထောဝ ကပ္ပတိ၊ နော မဇ္ဈိမေသု။ ဒုမနကပ္ပတိတိ ဒီပေတုံပိပန မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသု ကပ္ပတိ၊ နော ပစ္စန္တိမေသု။ သေသံ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဋ္ဌ လောဏာနိတိ အာဒိ အနုညာတိကံ ဥဘယတ္ထ ကပ္ပတိ။ ယံပန အကပ္ပိယန္တိ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ တံ ဥဘယတ္ထာပိ နကပ္ပတိ-

ဟု မိန့်ဆိုတော် မူသည်။ ၎င်း ပရိဝါ အဋ္ဌကထာ အဘွင့် ဝဗိရမုဒ္ဓိ ဋီကာ၌လည်း-

ဒုမပန နုကပ္ပတိတိ ဝဒန္တောပိတိ ပစ္စန္တိမဇနပဒေသု ဌတ္ဝာ ဒုမ ပန နုကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ဝိနယာတိသာရဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇတိ။ ကပ္ပိယံ ဟိ နုကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ပညတ္တံ သမုဋ္ဌန္တိ နာမ။ တထာ ဒုမကပ္ပတိတိ အာဒိသု ဌတ္ဝာ ဒုမကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော-

ဟု မိန့်ဆိုတော် မူသည်။ ၎င်း ပရိဝါအဋ္ဌကထာ အဘွင့် တေရသ ကဏ် ဋီကာ၌လည်း-

ဣဝနကပ္ပတိတိ ဝဒန္တောဝိတိပစ္ဆန္ဒိမေသု ဇနပဒေသုဌတ္ဘာ ဣဝနကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ဝိနယာတိသာရဒုက္ခဋ္ဌံ အာပဇ္ဇတိ၊ ကပ္ပိယံဟိ နကပ္ပတိတိ ဝဒန္တော ပညတ္တံ သမုစ္ဆိန္နတိ နာမ။ ဣဝ ကပ္ပတိတိ အာဒီသု သေဝနယော-

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဤကား ပဋိညာယကတံ ဟောတိဟူသော ပါဠိဌ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယက ဝိနယခ်ဉ့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မုခမတ္တ အမြိုက်မျှဖြင့်သိရာ သိကြောင်း ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ကိုပြုဆိုသောအဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယ စကားရပ်ကား ပြီး၏။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါ၊စစ်။တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အဂ်ေဟိ၊ ဤ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ တဇ္ဇနီယ ကမ္မံ၊ သည်။ အဓမ္မကမ္မဥ္စ။ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အဝိနယကမ္မဥ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဒုဗ္ဘဝသန္ဓဥ္စ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပရေဟိပိ၊ တပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော။တီဟိ၊ ကုန်သော။အင်ေဟိ၊ တို့နှင့်။လ။အနာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မရှိခြင်း ဖြင့်။ ဝါ၊အာပတ်မသင့်ခြင်းဖြင့်။ဝါ။ အာပတ်မရှိဘဲ။ဝါ၊အာပတ် မသင့်ဘဲ။ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒေသနာဂါမိနိယာ၊ ဒေသနာဂါမိမဟုတ်သော။ အာပတ္တိယာ၊သံဃာဒိသေသ်အာပတ် ဖြင့်။ကတံ၊သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဒေသိတာယ၊ဒေသနာကြားအပ် ပြီးသော။ အာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ ဒေသနာကြား ဆိုသည့် အရာသည် သဉ္ဇဿာဟ ကြားခြင်း နိုရုဿာဟကြားခြင်းဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် နောင်တဖန် လွန်ကျူးဦးအုံ့ဟု အသုဒ္ဓ စိတ်ဖြင့် ကြားခြင်းသည် သဉ္ဇဿာဟ ကြားခြင်းမည်၏။ နောင် တဖန် မလွန်မကျူးအုံ့ဟု သုဒ္ဓစိတ်ဖြင့်ကြားခြင်းသည် နိုရုဿာဟ ကြားခြင်းမည်၏။ ထို နှစ်ပါးတို့တွင် သဉ္ဇဿာဟ ကြားခြင်းဖြင့် အာပတ် မထဟူသော စကားကို ဘိက္ခုနိမတို့၏ အဋ္ဌဝတ္ထုက ပါရာဇိက အာပတ်ဟူသော ဝိသေသ အရာဌာန၏ အစွမ်းဖြင့် ဆိုအပ်သည်။ ဘိက္ခုနိမတို့၏ တပါးသော (အာပတ်, ရဟန်း

ယောက်ျားတို့၏ အလုံးစုံသော အာပတ်ဟူသော သာမညအရာ ဌာန၏ အစွမ်းဖြင့် မဆိုအပ်။ထိုကြောင့် ဝဓိရဗုဒ္ဓ ဋီကာ၌-

ပုနပိ အာပတ္တိသာမိတိသဉ္ဇသာဟေနေ စိတ္တေန အယံ ဘိက္ခုနိယာဝေါတိ လိခိတံ။ ပါရာဇိကမေဝါတိ ဣဒဉ္စ ဘူတဝသေန ဒသ္သေတုံ ဝုတ္တံ။ဧဝံ ဒေသိတေပန ယာကာစိ အာပတ္တိ နဝုဋ္ဌာတိတိ အပရေ။ 'တံ နဂဟေတဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တံ-

ဟူ၍ ဆိုသည်။ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌လည်း-

သဉ္ဇသာဟေနေ စိတ္တေနာတိ ပုနပိ အာပတ္တိသာမိတိ သဉ္ဇသာဟေနေ စိတ္တေန ဘိက္ခုနိနံ အဒ္ဓဝတ္ထုကာယ ဝသေန စေတံ ဝုတ္တံ။ ဒုတေနဝါဟ အဒ္ဓမေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘိက္ခုနိယာ ပါရာဇိကမေဝ ဟောတီတိ-

ဟု ဆိုသည်။ ဝိမတိ ဝိနောဒနီ ဋီကာ ဆရာ့ကား အလုံးစုံသော ရဟန်း ယောက်ျား ရဟန်း မိန်းမတို့၏ အာပတ် ဟူသမျှသည် သဉ္ဇသာဟဒေသနာကြားခြင်းဖြင့် ကြားသည်ရှိသော် အာပတ် မထဟု ဒုတိယပါရာဇိက ဝိနိစ္ဆယများကို ထောက်ထားနှိုင်းယှဉ်၍ ဆိုတော်မူ၏။ ထိုနှစ်ဦးသော ဋီကာဝါဒတို့တွင် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ့ဆရာ စကားသည် မသင့်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း 'ဟူမူကား မိမိ ဆောင်ပြသော ဒုတိယပါရာဇိက ဝိနိစ္ဆယ၏ အာပတ်မထ သည်ကို ပြဆိုသော စကား မဟုတ်သောကြောင့်တည်း။ ဝဓိရဗုဒ္ဓ ဋီကာဆရာ သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာဆရာတို့ စကားသည်သာလျှင် သင့်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ထိုဋီကာဆရာ နှစ်ဦးတို့ ဆောင်ပြသော အဒ္ဓမေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘိက္ခုနိယာ ပါရာဇိကမေဝ ဟောတီ-ဟူသော ပရိဝါ ကေက အဒ္ဓကထာ စကား၏ ဘိက္ခု နိမ၏ အဒ္ဓဝတ္ထုက ပါရာဇိကဌာသာ လာသောကြောင့်ရင်း အရာ ဌာန ဝိသေသ အားဖြင့် မယူဘဲ သာမည အရာဌာန အားဖြင့် ယူစေလိုသည်ရှိသော် ဤ အဒ္ဓမေ ဝတ္ထုသ္မိံ ဘိက္ခုနိယာ ပါရာဇိက မေဝ ဟောတီ-ဟူသော စကားကို ပရိဝါ ကေက အဒ္ဓကထာ၌ မပြ မဆိုသင့်သောကြောင့်ရင်းတည်း။

* ။လ။ အစောဒေတ္တာ၊အကြြိမ်တည်းမျှ မစောဒနာမှု၍။ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသာရေတ္တာ၊ နှစ်ကြြိမ် သုံးကြြိမ်စသည် ဖြင့် မအောက်မေ့စေမှု၍။ကတံ၊သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အာပတ္တိ ၊ သို့။အရောပေတ္တာ၊မတင်မှု၍။ဝါ၊မတက်မှု၍။ဝါ၊မတက်ဘဲ။ကတံ၊ သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။လ။အဓမ္မေန၊ ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့်။ဝါ၊တရား မဟုတ်သဖြင့်။ဝါ၊ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ။ ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝဂ္ဂေန၊ ဝဂ်ဖြစ်သဖြင့်။ ဝါ၊ ဝဂ္ဂကံဖြင့်။ ဝါ၊ သိမ်တွင်းရှိ ရဟန်း အလုံးစုံကို ဟတ္ထပါသိသို့ မဆောင်ဘဲ။ ဆန္ဒ မဆောင်ဘဲ။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။လ။

တဋ္ဌနိယကမ္မ၊ ၌။ အဓမ္မကမ္မဒ္ဒါဒသကံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တိဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။။လ။ ဓမ္မ ကမ္မဒ္ဒ၊ ဓမ္မကံသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ဝိနယကမ္မဒ္ဒ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သုဒ္ဓပသန္နဒ္ဒ၊ကောင်းစွာပြြိမ်းသည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံမုခါ၊ ကံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မျက်မှောက်၌။ ကတံ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ပဋိပုဗ္ဗာ၊ ကံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေးမြန်း၍။ ကတံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပဋိညာယ၊ ကံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဝန်ခံ၍။ ကတံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။လ။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်သင့်သဖြင့်။ ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒေသနာဂါမိနိယာ၊ ဒေသနာဂါမိ ဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။လ။ အဒေသိတာယ၊ ဒေသနာ မကြားအပ်သေးသော။အာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။လ။စောဒေတ္တာ၊တကြြိမ် စောဒနာ၍။ ကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ သာရေတ္တာ၊ နှစ်ကြြိမ် သုံးကြြိမ် စသည်ဖြင့် အောက်မေ့စေ၍။လ။ အာပတ္တိ ၊ သို့။ ရော ပေတ္တာ၊၍။လ။ဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံဖြင့်။ဝါ၊ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ ။လ။သမဂ္ဂေန၊ ညီညွတ်သဖြင့်။ဝါ၊ သိမ်တွင်းရှိ ရဟန်းအလုံးစုံကို ဟတ္ထပါသိသို့ အရောက် ဆောင်ခြင်း ဆန္ဒဆောင်ခြင်းဖြင့်။လ။

တဋ္ဌနိယကမ္မ၊ ၌။ ဓမ္မကမ္မဒ္ဒါဒသကံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

---

(၆၇) စုဌ၀ါပါဠိတော် နိဿယသစ်

၆။ ဘိက္ခဝေ။တို့။တိဟိ၊ ကုန်သော။အင်္ဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာဂတသ၊သော။ဘိက္ခုနော၊အား။အာဂတမ်မာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။သံဃော၊သည်။ တဠုနိယကမ္ပံ၊ကို။ ကရေယျ၊၏။ဘဏ္ဍုနကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ကလဟကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝါဒကာရကော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ ဘဿကာရကော၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃေ၊ ၌။ အဓိကရဏကာရကော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဗာလော၊ မိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမုဏ္ဍော၊ မလိမ္မာသည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ် များသည်။ အနပဒါနော၊ အာပတ် အပိုင်းအခြား မရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။အနနုလောမိကေဟိ၊ မလျော်ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းတို့ဖြင့်။ဂိဟိသံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့်ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တိဟိ၊ကုန်သော။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဧကမေဟိ အင်္ဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတသ။ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သံဃော၊သည်။အာဂတမ်မာနော၊သော်။တဠုနိယကမ္ပံ၊ကို။ ကရေယျ၊၏။လ။ အဓိသီလေ၊ အဓိသီလ၌။ ဝါ၊ အဓိသီလတွင်။ သီလဝိပတ္တိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဇ္ဈာစာရေ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်၌။ ဝါ၊ အဇ္ဈာစာရတွင်။ အာစာရဝိပတ္တိနော၊ အကျင့်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတိဒိဋ္ဌိယာ၊ လွန်သော အယူ၌။ဝါ၊ လွန်သောအယူတွင်။ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိနော၊ အယူပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။လ။ဗုဒ္ဓသ၊၏။ အဝဏ္ဏံ၊ကို။ဘာသတိ၊၏။ဓမ္မသ၊၏။အဝဏ္ဏံ၊ကို၊ ဘာသတိ၊ ၏။ သံဃသ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။လ။ ဧကော၊ သည်။ဘဏ္ဍုနကာရကော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။လ။ဧကော၊သည်။ ဗာလော၊သည်။ဟောတိ၊၏။လ။ဧကော၊သည်။အနနုလောမိကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂိဟိသံသဋ္ဌော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။လ။

အာဂတမ်မာနသံဃော် သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

အမှာ - [ဤခန္ဓကတွင် အာဂတခ်ိမာနဲ့ ဆက္ကစသည်ဖြင့် သာ ပတ္တိက ရဟန်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အာပတ်ကို ထစေခြင်းငှါတဇ္ဇနီယစသောကံကိုပြုအပ်သည်မဟုတ်။အာယတ်သံဝရ အရာ၌ တည်သဖြင့် မယဉ်ကျေးသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းအကျိုးငှါသာ တဇ္ဇနီယစသောကံကို ပြုအပ်သည်ဟူသော အနုက်ကို ပြတော်မူသည်။ အာပတ်မူကား ဒေသနာဂဝါမ် ဝုဋ္ဌာနဂဝါမ် အလျောက်သာ ထသည်။ တဇ္ဇနီယ စသောကံကို ပြုသောကြောင့်ထသည်မဟုတ်။ ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံခုနစ်ပါးကိုပြုကုန်သောကမ္မီကကမ္မပတ္တကာရကသင်္ဃာတို့သည် လည်း ထိုကမ္မာရဟရဟန်းတို့၏ အဒန္ဓဒမန အကျိုးကို ရိုးရိုး မတ်မတ် ကြပ်ကြပ်သတိထားမှ ခုနစ်ပါးသော ကံကို ပြုကုန်ရာ သည်။ ထိုကမ္မာရဟရဟန်းတို့၏ ဤလောက၌ ဂရဟပတ္တနိန္ဒာဖလ အကိတ္တိအယသ စသော အနိဋ္ဌဖလအကျိုးကို ရိုးကိုး ရိုးရန်းမှ အားသန် အားသစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော သြမသဝါဒ ပါစိတ် ဒုက္ကဋ်စသောအာပတ်ကိုလွတ်လပ်ဝေးကွာအောင်အပတ်တကုတ် အားထုတ်ကုန်ရာသည်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌-

> တေနေဝ နိုယသကမ္မေ အာပိသု ဘိက္ခုပကတာ ပရိဝါသံ ဒေန္တာတိ အာဒိနာ သံဝရေ အဌာနမေဝ ကမ္မနိမိတ္တ ဘာဝေန ဝုတ္တံ။ အဒန္ဓဒမနတ္ထမေဝ ဟိ တဇ္ဇနီယာဒိ ကမ္မာနိ အနုညာတာနိ-

ဟု ဆိုတော်မူသည်။ ထိုတဇ္ဇနီယစသော ကံပြုအပ်သော ရဟန်း တို့သည်လည်း ငါးရက်ဖြစ်စေ ဆယ်ရက်ဖြစ်စေ မိမိတို့ကျင့်ဝတ် ကို ဖြည့်ကျင့်လျှင် ဝတ်ပြည့်စုံသည်။ ထိုကြောင့် စူဠဝါဂကမ္မဂ္ဂန္ဓက အဌကထာ၌-

> ကိတ္တကံကာလံဝတ္တံပူရေတဗ္ဗန္တိ ဒသဝါ ပဏ္ဍဝါ ဒိဝသာနိ။ ဧကမသ္မိံ ဟိ ကမ္မဂ္ဂန္ဓကေ ဧတ္တကေန ဝတ္တံ ပူရိတမေဝ ဟောတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။

(၇၀) စုဋ္ဌ၀ါပါဠိတော် နိဿယသစ်

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဏှာနိယကမ္မကတေန၊ တဏှာနိယကံပြုအပ်ပြီးသော။ ၀ါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော် တဏှာနိယကံ ရှိသော။ ဘိက္ခုနှာ၊ သည်။ သမ္မာ၀တ္တိတမ်း၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်၏။ တတြ၊ ထိုသို့ ကျင့်ရာ၌။အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။သမ္မာ၀တ္တနှာ၊ကောင်းစွာ ကျင့်ပုံတည်း။ နဥပသမ္မာဒေတမ်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းမခံအပ်။ နိဿယော၊ နိဿယည်းကို။ နဒါတမ္မော၊ မပေးအပ်။ သာမဏေ ရော၊ ကို။ နဥပဋ္ဌာပေတမ္မော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မလုပ်ကျွေးစေအပ်။ ၀ါ၊ သာမဏေအား ဥပဇ္ဈာယ်မပေးအပ်။

အမှာ ထိုကြောင့်-သာရတ္ထဒီပနီ မဟာ၀ါ မဟာခန္ဓက ဆဋ္ဌအဘွင့်၌- နှသာမဏေရောဥပဋ္ဌာပေတမ္မော တိ ဥပဇ္ဈာယေန ဟုတ္တာ သာမဏေရော နှဂဟေတမ္မော။ အယ မတ္ထော အဂ်ိတ္တရနိကာယ အဋ္ဌကထာယံ ၀ုတ္တောယေ၀-ဟု ဘွင့်ဆို တော်မူသည်။

* ဘိက္ခုနော၀ါဒကသမ္မုတိ၊ ဘိက္ခုနော၀ါဒက သမ္မုတိကို။ နှသာဒိတမ္ဘာ၊မသာယာအပ်။သမ္မတေနပိ၊သမုတ်အပ်ပြီးဖြစ်သော် လည်း။ ၀ါ၊ သမ္မုတိရသော်လည်း။ ဘိက္ခုနှိ,ယော၊တို့ကို။နဩ္ဩ၀ဒိ တမ္ဘာ၊မဆုံးမအပ်ကုန်။ ယာယအာပတ္တိယာ၊အကြင်အာပတ်ဖြင့်။ သံ၊ဃေန၊သည်။ တဏှာနိယကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာအာပတ္တိ၊ သို့။ နအာပဇ္ဇိတမ္ဘာ၊ မရောက်အပ်။ အညာ၊ သော။ တာဒိသိကာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိ၀ါ၊ သို့မူ လည်း။နအာပဇ္ဇိတမ္ဘာ၊မရောက်အပ်။ တဘော၊ထိုအာပတ်ထက်။ ပါ၀ိဋ္ဌတရာ၊ အလွန်ယုတ်မာသော။ အာပတ္တိ၀ါ၊ သို့မူလည်း။ နှအာပဇ္ဇိတမ္ဘာ၊အပ်။ကမ္မံ၊တဏှာနိယကံကို။နှဂရဟိတမ်း၊မကဲ့ရဲ့အပ်။ ကဒ္ဒိကာ၊တဏှာနှိ,ယကံပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နှဂရဟိတမ္ဘာ၊ ကုန်။ ပကတတ္တာသ၊ ပကတတ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥ၀ေါ သထော၊ ကို။ နှထပေတမ္ဘော၊ မထားအပ်။ ၀ါ၊ မတန်စေအပ်။ ပ၀ါရဏာ၊ ကို။ နှထပေတမ္ဘာ၊ မထားအပ်။ ၀ါ၊ မတန်စေအပ်။ သ၀စနီယံ၊ ဆိုအပ်သောစကားနှင့် တကွဖြစ်သည်ကို။ ၀ါ၊ ဆုံးမ

ကံမြစ်ခြင်း အမှုကို။ နကာတမ်း၊အပ်။ အနုဝါဒေါ၊ အကြီး အရာ ထားခြင်းကို။ နပဋ္ဌပေတမ္ပေါ၊ မဖြစ်စေအပ်။ သြကာသေ၊ အခွင့် တောင်းခြင်းကို။ နုကာရေတမ္ပေါ၊ မပြုစေအပ်။ နုစောဒေတမ္ပေါ၊ ရှေးဦးစွာ မစောဒနာအပ်။ နသာရေတမ္ပေါ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် စသည်ဖြင့် မအောက်မေ့စေအပ်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ နသမ္ဘ ယောဇေတမ်း၊ မယှဉ်စေအုပ်။ ဝါ၊ ကုန်းမချောအပ်။ ဇုတိ၊ ဤသည် လျှင်။ သမ္ဘာဝတ္တာနာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ပုံတည်း။

တဇ္ဇနီယကမ္မေ၊ ဌ။ အဋ္ဌာ၊ ရံသဝတ္ထုံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဃော၊ သည်။ ပဏ္ဍုကလောဟိ တကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဟေ၊ တို့သည်။ သံဃေန၊ သည်။ တဇ္ဇနီယ ကမ္မ ကတာ၊ တဇ္ဇနီယကံ ပြုအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ လောမံ၊ မာနုမာန် တည်းဟူသော အမွေး ကို။ ပါဟေန္တိ၊ ချကြကုန်၏။ နေတ္ထာ၊ ရံ၊ တဇ္ဇနီယကံမှ ထွက်မြောက် ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကြ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ သံဃေန၊ သည်။ တဇ္ဇနီယ ကမ္မ ကတာ၊ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တာမ၊ ကျင့်ပါကုန် တော့၏။ လောမံ၊ ကို။ ဟာ၊ တေမ၊ ကုန်တော့၏။ နေတ္ထာ၊ ရံ၊ ကို။ ဝတ္တာမ၊ ကုန်တော့၏။ ကထံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇိတမ်း၊ ကျင့်အပ်ပါတော့အုံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ဘဂဝတော၊ အား။ တေမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ကောင်းစွာ ကျင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တဇ္ဇနီယ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိပဿမ္ဘေတု၊ ငြိမ်းစေလော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတသဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊

အား။ တဏှနိယကမ္ပံ၊ကို။ နပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗံ၊ မဇ္ဈိမ်းစေအပ်။ ဥပသမ္မာဒေတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံ၏။ နိဿယံ၊ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ သာမဏေရံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ လုပ်ကျွေးစေ၏။ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပေး၏။ ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္မုတိ်၊ ကို။ သာဒိယတိ၊သာယာ၏။ သမ္မတောပိ၊သော်လည်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ ဩဝဒေတိ၊၏။လ။ယာယအာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။သံဃေန၊သည်၊ တဏှနိယကမ္ပံ၊ကို။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တံအာပတ္တိ်၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ အညံ၊သော။တာဒိသိကံ၊သော။အာပတ္တိ် ဝါ၊ သို့မူလည်း။အာပဇ္ဇတိ၊၏။တတော၊ထက်။ပါဝိဇ္ဇတရံ၊သော။ အာပတ္တိ် ဝါ၊သို့မူလည်း။အာပဇ္ဇတိ၊၏။ ကမ္မံ၊ကို။ ဂရုဟတိ၊ ၏။ ကမ္မိကေ၊ တဏှနိယကံပြုသော ရုဟန်းတို့ကို။ ဂရုဟတိ၊ ၏။လ။ ပကတတ္တသ၊သော။ဘိက္ခုနော၊အား။ဥပေါသထံ၊ကို။ထပေတိ၊ ၏။ပဝါရဏံ၊ကို။ ထပေတိ၊၏။ သဝစနီယံ၊ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ အနုဝါဒံ၊ကို။ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သြကာသံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ စေ၏။ စောဒေတိ၊၏။သာရေတိ၊၏။ဘိက္ခုဟိ၊တို့နှင့်။ သမ္ဘယော ဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏။ ဝါ၊ကုန်းချော၏။လ။

တဏှနိယကမ္မေ၊ဌ။ နပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗအဋ္ဌာရသကံ၊
သည်။နိဿဋ္ဌတံ၊ပြီးပြီ။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်၊သမန္နာဂတသ၊သော။ဘိက္ခုနော၊အား။တဏှနိယကမ္မံ၊ကို။ ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗံ၊ပြိမ်းစေအပ်၏။ နဥပသမ္မာဒေတိ၊ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းမခံ။ပ။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ နသမ္ဘယောဇေတိ၊မယှဉ်စေ။ ဝါ၊အချင်းချင်းကုန်းမတိုက်။ ။[ဤပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗ အဋ္ဌာရသကဋ္ဌကား အထူးမရှိ။ ပဋိသေ၀ လောင်းစွက်ရုံမျှသာထူး၏။)။

တဏှနိယကမ္မေ၊ဌ။ ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗအဋ္ဌာရသကံ၊
သည်။နိဿဋ္ဌတံ၊ပြီးပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့လည်း။ (ပနသဒ္ဒါကား ဝစနာလင်္ကာရတည်း)။ ပဋိပဿနေ့တဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိုပဋိပဿနေ့ တဗ္ဗံ၊ကား။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘိက္ခူ၊ဟု၊တို့သည်။ သံဃံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ ကေသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးတက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကိုယ်ဝတ်စမယ်တင် သည်ကို။ကရိတ္တာ၊၍။ ဝုဠှဂ္ဂံ၊သိတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ပါဒေ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတ္တာ၊ ၍။ အဠုလီ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ချီ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊သည်။အသ၊၏။ ကိုဝစနီယော၊ကား။ ဘန္တေ၊တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ သံဃေန၊ သည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မကတာ၊ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မာ၊စွာ။ ဝတ္တာမ၊ကုန်၏။ လောမံ၊ကို။ပါတေမ၊ကုန်၏။ နေတ္တာရံ၊ကို။ ဝတ္တာမ၊ကုန်၏။ တဇ္ဇနီယဿ၊သော။ ကမ္မဿ၊၏။ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ ပြိမ်းခြင်းကို။ ယာစာမ၊ ကုန်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီ ယော၊သည်။အသ၊၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊လည်း။ယာစိတဗ္ဗံ၊တောင်းပန် အပ်၏။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။ ယာစိတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ ပဋိပဿနေ့ယျ၊ ပြိမ်းစေရာ၏။သော၊ကား။ဥတ္တိ၊တည်း။ ဝါ၊သိစေခြင်းတည်း။ပ။ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ပြိမ်းစေခြင်းကို။ ခမတိ၊ ၏။ပ။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိ ပဿနေ့တိ၊ပြိမ်းစေအပ်၏။ပ။ ဓာရယာမိ၊၏။ ဒုတိ၊ဤသို့။ဥပေ တဗ္ဗော၊၏။ ဒုတိ၊ဤသို့။ ပဋိပဿနေ့တဗ္ဗံ၊၏။

ပဌမံ၊သော။တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၁၁။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သေယျသ ကော၊ အရှင်သေယျသကသည်။ ဗာလော။ သည်။ အဗျတ္တော၊ သည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊သည်။ ဝါ၊များသောအာပတ်ရှိသည်။ အနုပဒါနော၊ အာပတ်အဝိုင်းအခြားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုနုလောမိကေဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်မလျော် ကုန်သော။ ဂိဟိသံ သဏ္ဌေဟိ၊လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်းတို့ဖြင့်။ ဂိဟိသံသဋ္ဌော၊လူတို့နှင့် ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ အပိ၊စင်စစ်။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။

(၇၄) စူဠဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ပရိဝါသံ၊ပရိဝါသိကို။ ဒေန္တာ၊ ပေးကြကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ မူလာယ၊အရင်းသို့။ ပဋိကဿန္တာ၊ငင်ကြရကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ ၍လည်းကောင်း။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ ဒေန္တာ၊ ပေးကြရကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊၍လည်းကောင်း။ အဗ္ဘေန္တာ၊အဗ္ဘာန်သွင်းကြရကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍လည်းကောင်း။ ပကတတာ၊ အမြဲလုံ့လပြုကြရကုန်သည်။အဿ၊ဖြစ်ကုန်၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေန ဟိ၊ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အမှုအခင်းကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။သေယျသကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊အား။ နိဿယကမ္မံ၊ နိဿယကံကို။ ကရောတု၊ ပြုလော့။ ကိံ ကရောတိ၊ ကား။ တေ၊ သင်သည်။နိဿာယ၊၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊နေရာ၏။ ဗုတိ၊ဤသို့။ကရောတု၊ လော။လ။နိဿယကမ္မံ၊ကို။ ကရေယ္ယ၊ရာ၏။ ကိံ ကရေယ္ယ၊ကား။ တေ၊သည်။နိဿာယ၊၍။ဝတ္တဗ္ဗံ၊နေရာ၏။ဗုတိ၊သို့။ကရေယ္ယ၊၏။ ။လ။နိဿယကမ္မံ၊ကို။ကတုံ၊ပြုအပ်ပြီ။ကိံ ကတုံ၊ကား။တေ၊သည်။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဗုတိ၊ သို့။ ကတုံ၊ ပြုအပ်ပြီ။လ။ ။ ပဌမံ၊ပဌမဖြစ်သော တဇ္ဇနိယကံကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊ ခ္ဆဲအပ်သကဲ့သို့။တထာ၊ထိုအတူ။ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ခ္ဆဲအပ်၏။လ။

နိဿယကမ္မေ၎။အဓမ္မကမ္မဒ္ဒါဒသကံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ။ပြီးပြီ။

၁၄။ လ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော တဇ္ဇနိယကံကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊ ခ္ဆဲအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ခ္ဆဲအပ်၏။ ။(အဓမ္မဒ္ဒါဒသကကမ္မဒ္ဒါဒသက အာကခ်ံမာနုဆဏ္ဍ အဌာရသဝတ္ထုတို့ကို ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်သိလေ)။ ။အထခေါ၊ ၎။ သံဃော၊သည်။ပ။ အကာသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရှင်သေယျသကသည်။သံဃေနနိဿယကမ္မကတော၊သံဃာတော်သည်နိဿယကံ ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပရိပုဏ္ဏာပေန္တော၊ အဌကထာကို သင်စေသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အာဂတာဂတမော၊ရောက်အပ်ပြီးသောသုတ္တန်ပါဠိ ရှိသည်။ဓမ္မဓရော၊အဘိဓမ္မာကို ဆောင်သည်။ဝိနယဓရော၊ဝိနည်း

ကိုဆောင်သည်။ မာတိကာဝရော၊ ဒွေမာတိကာကိုဆောင်သည်။ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ပညာရှိသည်။ ဝိယတ္တောဝ၊ လိမ်မာသည်။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ လဇ္ဇီ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်။ ကုက္ကုစ္စကော၊ အလိုလို ရှိတတ်သည်။ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ပ။

ဒုတိယံ၊ သော။ နိဿဋ္ဌသကမ်ံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အသဇိပုနဗ္ဗသုကာ နာမ၊ အသဇိပုနဗ္ဗသုက အမည်ရှိကုန်သော။ ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ၊ ကိဋ္ဌာဂိရိ ဇနပုဒ၌။ အာဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ အလဇ္ဇိနော၊ မကောင်းမှုကို မရှက်တတ်ကုန်သော။ ပါပဘိက္ခူ။ ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအသဇိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်း တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော။ အနာစာရံ၊ မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို။ အာစရန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ မာလာဝစ္ဆံ၊ ပန်းပင်ငယ်ကို။ ရောပေန္တိ ပိ၊ အကပ္ပိယမြေ၌ ကိုယ်တိုင်လည်း စိုက်ကြကုန်၏။ ရောပါပေန္တိ ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် စိုက်စေကြကုန်၏။ သိဉ္စန္တိ ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ရေသွန်းကြကုန်၏။ သိဉ္စာပေန္တိ ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ရေသွန်းစေကြကုန်၏။ ဩစိနန္တိ ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ဆွတ်ကြကုန်၏။ ဩစိနာပေန္တိ ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ဆွတ်စေကြကုန်၏။ ဂန္ထေန္တိ ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ကုံးကြကုန်၏။ ဂန္ထာပေန္တိ ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ကုံးစေကြကုန်၏။ ကေ တောဝဏ္ဏိ ကမာလံ၊ တဘက် အညှာ ဆိုင်သော ပန်းတုံးကို။ ကရောန္တိ ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုကြကုန်၏။ ကာရာပေန္တိ ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ပြုစေကြကုန်၏။ ဥဘတောဝဏ္ဏိ ကမာလံ၊ နှစ်ဘက်အညှာ ဆိုင်သော ပန်းကုံးကို ကရောန္တိ ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုကြကုန်၏။ ကာရာပေန္တိ ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း အကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ပြုစေကြ

ကုန်၏။ မဠုရိကံ၊ ပန်းခိုင်ကို။ ဝိရူတိကံ၊ ပန်းလက်ဆောက်ကို။ ဝဋ္ဌံသကံ၊ ဦးဆောက်ပန်းကို။ အာဝေဏ်၊ နားသွယ် ပန်းကို။ဝါ၊ နားပေ ပန်းကို။ ဥရဗ္ဗဒံ၊ ရင်လွှား ပန်းကုံးကို။ တေ၊ ထိုအသင်္ဘ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည်။ ကုလိတ္ထိနံ၊ အိမ်ရှင် ဖြစ်သော အမျိုးမိန်းမတို့အား။ ကုလဓီတာနံ၊ အရွယ်ရောက်ပြီးသော အမျိုး သတို့သမီးတို့အား။ ကုလကုမာရိနံ၊ အရွယ် မရောက်သေးသော အမျိုး သတို့သမီးတို့အား။ ကုလသုဏှာနံ၊ အမျိုး ချွေးမတို့အား။ ကုလ ဒါသိနံ၊ အမျိုး ကျွန်မ တို့အား။ ကေတော ဝတ္ထိက မာလံ၊ကို။ ဟရန္တိ ဝိ၊ကိုယ်တိုင်လည်း ပို့ကြကုန်၏။ ဟရာပေန္တိ ဝိ၊ သူတပါးကို လည်း ပို့စေကြ ကုန်၏။ပ။ တေ၊ ထိုအသင်္ဘ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်း တို့သည်။ ကုလိတ္ထိဟိ၊ အိမ်ရှင် အမျိုး မိန်းမတို့နှင့်။ကုလဓီတာဟိ၊ အရွယ် ရောက်ပြီးသော အမျိုး သတို့သမီးတို့နှင့်။ကုလကုမာရိဟိ၊ အရွယ်မရောက်သေးသော အမျိုး သတို့သမီးတို့နှင့်။ကုလသုဏှာ ဟိ၊အမျိုးချွေးမတို့နှင့်။ကုလဒါသိဟိ၊အမျိုးကျွန်မတို့နှင့်။သဒ္ဓိ ၊ကို။ ကေဘာဇနေ ဝိ၊ တခွက်တည်းဥ်စလည်း။ ဝါ၊ တလင်ပန်းတည်းဥ်စ လည်း။ ဘုဉ္ဇန္တိ ၊စားကြကုန်၏။ ကေထာလကေ ဝိ၊ တခွက်တည်းဥ်စ လည်း။ဝိ ဝန္တိ ၊သောက်ကြကုန်၏။ကောသနေ ဝိ၊ တနေရာတည်းဥ်စ လည်း။ နိသီဒန္တိ ၊ ထိုင်ကြကုန်၏။ ကေမဇ္ဇေ ဝိ၊ တညောင်စောင်း တည်းဥ်စလည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ ၊အိပ်ကြကုန်၏။ ကေတ္ထရဏာ ဝိ၊တခင်း တည်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ ၊ ကုန်၏။ ကေပါဝုရဏာ ဝိ၊တရုံတည်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ ၊၏။ကေတ္ထ ရဏံပါဝုရဏာ ဝိ၊ တခင်းတည်း တရုံတည်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ ၊၏။ ဝိကာလေ ဝိ၊ နေလွဲသော အခါ၌လည်း။ ဘုဉ္ဇန္တိ ၊ ကုန်၏။ မဇ္ဇံ ဝိ၊ သေကိုလည်း။ ဝိ ဝန္တိ ၊ကုန်၏။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေ ပနံ ဝိ၊ ပန်းနံ့သာမှုန့် နံ့သာပြောင်း ကိုလည်း။ ဓာရေန္တိ ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ နစ္စန္တိ ၊ က, လည်း က, ကြကုန်၏။ ဂါယန္တိ ဝိ၊ သီလည်း သီကြကုန်၏။ ဝါဒေန္တိ ဝိ၊ တီးလည်း တီးကြကုန်၏။ လာ သေန္တိ ဝိ၊ စမ္မယ်လည်း စမ္မယ်ကြ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကနည်း ပြကြ

ကုန်၏။ နစ္စန္တိယာပိ၊ ကသောမိန်းမအာထံ၌လည်း။ နစ္စန္တိ၊ ကကြ
ကုန်၏။ နစ္စန္တိယာပိ၊၌လည်း။ ဝါယန္တိ၊ သိကြကုန်၏။နစ္စန္တိယာပိ၊
၌လည်း။ ဝါဒေန္တိ၊ တီးမှုတ်ကြကုန်၏။ နစ္စန္တိယာပိ၊ ၌လည်း။
လာသေန္တိ၊ စပွါယ်ကြကုန်၏။ဝါ၊ ကနည်း ပြကြကုန်၏။ပ။ အဋ္ဌပ
ဒေပိ၊ တကျစ်ရေးကစားခြင်း၌လည်း။ ဝါ၊ ရှစ်ကွက်ကျားကစား
ခြင်း၌လည်း၊ ကီဠန္တိ၊ကဗားကြကုန်၏။ဒသပဒေပိ၊ဆယ်ပုဒ်ရေးက
စားခြင်း၌လည်း။ဝါ၊ ဆယ်ကွက်ကျားကစားခြင်း၌လည်း။ကီဠန္တိ၊
ကုန်၏။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်ဆယ်မြောက် ကစားခြင်း
၌လည်း။ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။ပရိဟာ၁်ရပထေပိ၊ခရီးရေး၀ှက်ကစားခြင်း
၌လည်း။ ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။သန္တိ ကာယပိ၊လှည်းငယ်ကစားခြင်းဖြင့်
လည်း။ဝါ၊ဆယ်ခတ်၍ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ပလိ
ကာယပိ၊ မုံညှက်ကစား ခြင်းဖြင့်လည်း။ဝါ။ ကစိရေကစားခြင်း
ဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ အန်လက်ပစ် ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊
ကုန်၏။ဃဋ္ဋိကေနပိ၊ ကျည်းသားတောက်၍ ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။
ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။ သလာကဟတ္ထေနပိ၊ ဝါးခြမ်းစိတ် ကစားခြင်းဖြင့်
လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ အက္ခေနပိ၊ ကြွေအန် ကစားခြင်းဖြင့်
လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ပင်စိရေနပိ၊ ထန်းရွက်တပိုးမှုတ်၍ကစား
ခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝက်ကေနပိ၊ ထွန်ငယ် ကစား
ခြင်းဖြင့်လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ မောက္ခစိကာယပိ၊ ဦးစောက်
ဆောက်ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ဝါ၊တုံးတမ်းကစားခြင်းဖြင့်လည်း။
ဝါ၊ငေါင်းသွားဒေါင်းသွားကစားခြင်းဖြင့်လည်း။ကီဠန္တိ၊ကုန်၏။
စိဂ်ုလကေနပိ၊ထန်းရွက် စကြာခွေ လှတ်၍ ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။
ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ပတ္တာဠ္ဠကေနပိ၊ ထန်းရွက်ဘက်ခန့် ငယ်ကစား
ခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ ဘက်ခွက်ငယ် ကစားခြင်း ဖြင့်လည်း။
ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ရထကေနပိ၊ ရထားငယ်ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။
ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓနုကေနပိ၊ လေးငယ် ကစားခြင်းဖြင့်လည်း။
ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ အက္ခရိကာယပိ၊ အက္ခရာ၀ှက် ကစားခြင်းဖြင့်
လည်း။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ မနေသိကာယပိ၊ စိတ်ပုန်းတမ်း ကစား

ခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိုဥန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဝဇ္ဇေနပိ၊ ကုန်းယောင်
ကာန်းယောင် ကွယောင် စသော မကောင်းသော အမှုအရာဖြင့်
လည်း၊ကိုဥန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထိသို့ပိ၊ ဆင်ကျမ်း အတတ်ကိုလည်း။
သိက္ခန္တိ၊ သင်ကြားကုန်၏။ အဿသို့ပိ၊မြင်းကျမ်းအတတ်ကိုလည်း။
သိက္ခန္တိ၊ကုန်၏။ရထသို့ပိ၊ရထားကျမ်းအတတ်ကိုလည်း၊သိက္ခန္တိ။
ကုန်၏။ ဓနုသို့ပိ၊ လေးအတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။ထရ
သို့ပိ၊ ထားဆောက်ချတ် အတတ်ကိုလည်း။ သိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။
ဟတ္ထိဿပိ၊ ဆင်၏လည်း။ ပုရတော၊ ရှေမှ။ ဓာဝန္တိ၊ ပြေးကြ
ကုန်၏။အဿဿပိ၊မြင်း၏လည်း။ ပုရတော၊မှ။ ဓာဝန္တိ၊ကုန်၏။
ရထဿပိ။ ရထား၏လည်း။ ပုရတော၊ မှ။ ဓာဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အာ
ဓာဝန္တိပိ၊ ဆင်မြင်းရထား ရှေသို့ တူရှလည်း ပြေးကြ ကုန်၏။
ဥဿောဇ္ဇေန္တိပိ၊ လေလည်း ချန်ကြကုန်၏။ဝါ. အောက်ပိုးလည်း
ကျိုက်ကြကုန်၏။ဝါ၊ ခါးတောင်းလည်း ကျိုက်ကြကုန်၏။ အပ္ပေါ
ထေန္တိပိ၊ မလန်းပေါက်လည်းခတ်ကြကုန်၏။ ဝါ၊လက်ပန်းပေါက်
လည်း ခတ်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ လက်ခမောင်းလည်း ခတ်ကြကုန်၏။
နိဗ္ဗုဇ္ဈန္တိပိ၊လက်ပန်းလည်းလုံးကြကုန်၏။ဝါ၊နပန်းလည်း ကိုင်ကြ
ကုန်၏။ဝါ၊ဘောင်ကျော်လည်းကိုင်ကြကုန်၏။မုဋ္ဌိဟိပိ၊ လက်ဆုပ်
တို့ဖြင့်လည်း။ ယုဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးကြကုန်၏။ဝါ၊လက်ဝှေလည်း သတ်ကြ
ကုန်၏။ရင်ပမ္ဘော်ပိ၊ ပွဲသဘင်အလယ်ဌလည်း။သံဃာ့ဋ္ဌိ၊ ဒုကုဋ္ဌကို။
ပဏ္ဍရိတ္ဘာ၊ ဖြန့်၍။ နစ္ဘကိ၊ ကချေသည်မကို။ ဘရိန်၊ နှမ။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤ
သက်နုံးကြီးထက်ဌလည်း။ နစ္ဘသု၊ ကလည်ခွေလော့။ ဗုတ်ခေါ်ဤသို့။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။နုလာဒ္ဓိကံပိ၊နဖူးတို့ခြင်းအမှုကိုလည်း။ဒေန္တိ၊
ပေးကြကုန်၏။ ဝိဝိဓမ္မိ၊ အထူးထူး အပြားပြားလည်း ဖြစ်သော။
အနာစာရံ၊မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို။ အာစရန္တိ၊ကျင့်ကြကုန်၏။
ဘေနခေါ်ပန္ဒသမယေန၊ ဌ။အညတရော၊အမှတ်မရှိသော။ဘိက္ခု၊
သည်။ ကာသိသု၊ ကာသိတိုင်းတို့ဌ။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊ ဝါကျွတ်သည်
ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိ၊ သို့။
ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်ရှိသော်။ယေန၊ဌ။ကိဋာဂိရိ၊သည်။အတ္ထိ၏။

တံ၊ထိုကိဋ္ဌာဂိရိဇနပုဒ်သို့။ အဝသရိ၊ရောက်လေ၏။ အထခေါ၊ဌ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကိဋ္ဌာဂိရိံ၊သို့။ ပါသာဒိကေန၊ကြည်ညိုဖွယ် ရှိထသော။အ ဘိက္ကန္တေန၊ ရှေသို့တက်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိက္ကန္တေန၊နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း ဖြင့်။အာလောကိတေန၊တုံ့ရှုကြည့်ခြင်းဖြင့်။ဝါ၊ရှေ့ကြည့်ခြင်းဖြင့်။ ဝိလောကိတေန၊တစောင်းကြည့်ခြင်းဖြင့်။ သမိဉ္ဇိတေန၊ကွေးခြင်း ဖြင့်။ ပသာရိတေန၊ ဆန့်ခြင်းဖြင့်။ သြကိဋ္ဌတ္တစက္ခု၊ ရထားထမ်းပိုး တပြန်မျှ အောက်သို့ကျသော မျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣရိယာပထ သမ္ပန္နော၊ ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း အလှိုင့်၊။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ ပဿိတ္ဝာ၊၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ကား။ အယံ၊ဤရဟန်းသည်။ကော၊ဘယ်နှယ်ရဟန်းတည်းနည်း။ အမလမဇ္ဈေ ဝါ၊ စကားမပြောသော်လည်း ငုတ်သကဲ့သို့ တကား။ ဝါ၊ စကားပြောသော်လည်း မပီသကဲ့သို့ တကား။ မန္ဒမန္ဒောဝိယ၊ မနုံ့သော်လည်း နုံ့သကဲ့သို့ တကား။ ဝါ၊ မချောင်းသော်လည်း ချောင်းသကဲ့သို့ တကား။ ဘာကုဋ္ဌိက ဘာကုဋ္ဌိကော ဝိယ၊ မျက်မှောင် မကြုတ်သော်လည်း ကြုတ်သကဲ့သို့ တကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဥပဂတသု၊ ကပ်လာသော။ ဣမသု၊ ဤရဟန်း အား။ ဝိဏ္ဏာကံပိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ်နည်း။ ဝါ၊ လောင်းလတ်နည်း။ အမှာကံ၊တို့၏။အယျာ၊အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အသဒ္ဓိပုဂ္ဂလသုကာပနာ၊ အမည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ကား။ သဏ္ဌာ၊သိမ်မွေ့ကုန်၏။သခိလာ၊ ပြေပြစ်ကုန်၏။ သုခသံ ဘာသာ၊ နှားချမ်းသာသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ မိဟိတ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ပြုံးခြင်းလျှင် ရှေသွားရှိကုန်၏။ ဟိသ္မာဝဟ ဝါဒိနော၊ လာခဲ့ပါဦး တကား လာသည် ကောင်းစွာ တကားဟု ဆိုလေ့ ရှိကုန်၏။ အဇ္ဇာကုဋ္ဌိကာ၊ မျက်မှောင် မကြုတ်ကုန်။ ဥတ္တာနမုခါ၊ ပေါ်သောမျက်နှာ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ မော့သောမျက်နှာ ရှိကုန်၏။

ပုဇ္ဇဘာသိနော၊ရှေးဦးစွာဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ဝါ၊ရှေးဦးစွာနှုတ်ဆက်
လေ့ရှိကုန်၏။ တေသံခေါနာမ၊ ထိုရဟန်း မည်သည် တို့အား
သာလျှင်။ ပိဏ္ဍောပါ၊ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗော၊လှူအပ်၏၊ ဧကတိ၊ ဤသို့။
အာဟံသု၊ကုန်၏။အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော။ ဥပါသကော၊
သည်။ ကိဉ္စာဂိရိသ္မိ ၊ဌ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တိ၊ သော။
တံဘိက္ခုံ၊ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသည်ရှိ၏ ကတံသုံး။ ဒိသ္မာန၊
မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဌ၊ သောဘိက္ခု၊သည်။ အတ္ထိ၊
၏။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံဘိက္ခုံ၊
ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ
အဝေါစ၊ ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပိဏ္ဍာ၊ ကို။ လဗ္ဘတိအပိ၊
ရအပ်ပါပြီလော။ဧကတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။အာဝုသော၊ဒါယကာ။
ပိဏ္ဍော၊ကို။ နခေါလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်ပါသေး၊ ဧကတိ၊သို့။ အာဟ၊
၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ဟေ၊ကြွတော်မူခဲ့။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ၊
သွားကြကုန်စို့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အထခေါ၊ဌ်။ သော
ဥပါသကော၊သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဃရံ၊သို့။ နေတ္မာ၊ ဆောင်၍
ဝင်၍။ ဘောဇေတ္မာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဧကံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏၊
ကိံ အဝေါစ၊ကား။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အယျော၊အရှင်ဘုရားသည်။
ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ကြွတော်မူလတ္တံ့နည်း။ဧကတိ၊
သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊သည်။ ခေါ၊
စင်စစ်။ သာဝတ္ထိ ၊သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဂမိဿာမိ၊
သွားပါအုံ့။ ဧကတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ တေနဟိ၊
ထိုသို့သွားလိုသောကြောင့်သာလျှင်။မမ၊ ၏။ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။
ဘဂဝတော၊၏။ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒ၊
ရှိခိုးပါ၊လ။ ဝေဠ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ထားပါလော။
ကိံ ဝဒေဟိ၊ကား။ဘန္တေ၊ဘုရား။ ကိဉ္စာဂိရိသ္မိ ၊ဌ်။ အာဝါသော၊
ကျောင်းသည်။ ဒုဗ္ဘော၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ လ။ လာသေန္တိ၊ တင့်တယ်
စမ္ဘယ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကနည်း ပေးကြ ကုန်၏။ စက္ခုံ၊ စက်ကို။ ကာ
တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ဝါ၊စက်လှည့်မြဲ လှည့်လေ။ပ။ ဝိဝိဓံ၊သော။ အနှာ

စာရံ၊ကို။ အာစရန္တိ၊ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ယေပိတေမနုဿာ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သည်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။တေပိ၊ ထိုလူတို့သည်လည်း။ တေရဟိ၊ဦး။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်။ အပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်။ ပုဗ္ဗေ၊ဦး။ သံဝိဇ္ဇိဿ၊၏။ ယာနိပိတာနိ ဒါနပထာနိ၊အကြင်အလှူဝတ်တို့သည်လည်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ကုန်၏။ တာနိပိ၊ ထိုအလှူဝတ်တို့သည်လည်း။ တေရဟိ၊ ဦး။ ဥပန္တိန္နာနိ၊ ပြတ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ပေသလာ၊သီလတို့ချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ရိဉ္စန္တိ၊ ဆိတ်ခဲ့ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခူ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်။ နိဝသန္တိ၊ နေခဲ့ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိဉ္စာဂိရိ"၊သို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဟိဏိယမာနေ၊ စေတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ ကိဉ္စာဂိရိသို့"၊ဦး။ အယံအာဝါသော၊ ဤကျောင်းသည်။ သဏ္ဌာဟေယျ၊ ကောင်းစွာတည်ရာပါ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်း အရာဖြင့်။ ပဟိဏေယျ၊ စေတော်မူပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ထားပါလေ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ ဧဝံ၊ ကောင်းလှပါပြီ။ ဇုတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝတ္တာ၊ ၍။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တဿဥပါသကဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ကို။ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ယေန၊ဦး။ သာဝတ္ထိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပက္ကမိ၊၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ဦး။ သာဝတ္ထိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယေန၊ဦး။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ဥပက်မိတ္တာ၊၍။ဘဂဝန္တံ၊ကို။အဘိဝါဒေတ္တာ၊၍။ ကေမန္တံ၊ဦး။နိသိဒိ၊၏။ဘဂဝန္တာနံ၊ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ အာဂန္တုဝတ္တဟိ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊တို့နှင့်။သဒ္ဓိ"၊တကွ။ယံပဋိသမ္မောဒိတုံ

ယံပဋိသမ္ဘောဒနံ၊ အကြင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောခြင်း
သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။တေ၊ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောခြင်း
သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်တော်တည်း။ အထ
ခေါ၊ဌ။ဘဂဝါ၊သည်။ တံဘိက္ခု၊ကို။ တေ၀စနံ၊ ထိုစကားကို။
အဝေါစ၊ ၏။ကိံ အဝေါစ၊ကား။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ကစ္စိ၊အသို့နည်း။
ခမနီယံ၊ခံ့ပါစမ့်။ ကစ္စိ၊နည်း။ ယာပနီယံ၊မျှတပါ့စမ့်။ ကစ္စိ၊နည်း။
အပ္ပကိလမထေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ၊ အဌေန်ရှည်သော
ခရီးသို့။ အာဂတောဝ၊ လာခဲ့ရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါစမ့်။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း။ တွံ၊သည်။ကုတောစ၊အဘယ်အရပ်မှလည်း။ အာဂ ဆွတိ၊
လာခဲ့သနည်း။ဇုတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ဘဂဝါ၊ဘုရား။ ခမနီယံ၊
ခံ့ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ဘုရား။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
အဟံ၊ သည်။ အပ္ပကိလမထေန၊ဖြင့်။ အဒ္ဓါနံ၊ သို့။ အာဂတောဝ၊
လာခဲ့ရပါ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အဟံ၊သည်။ဇုခ၊ဌ။ကာသိသု၊
တို့ဌ။ ဝဿံဝုဏ္ဏော၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ဒဿနာယ၊ဌ။ သာ၀တ္ထိ၊
သို့။အာဂ ဆွတေ၊လာခဲ့ပါသည်ရှိသော်၊ယေန၊ဌ။ကိဠာဂိရိ၊သည်။
အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊သို့။ အ၀သရိ၊၏။ အထခေါ၊ဌ။ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗနှသမယံ၊ ဌ။ နိ၀ါသေတွာ၊ ၍။
ပတ္တစီ၀ရံ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ကိဠာဂိရိ၊သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ဌ။ပါ၀ိသိ၊
၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။အညတရော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။
ကိဠာဂိရိ၊ဌ။ပိဏ္ဍာယ၊ဌ။စရန်တဲ့၊သော။မံ၊ကို။အဒ္ဓါသခေါ၊တည်း။
ဒိသွာန၊၍။ယေန၊ဌ။အ ဟံ၊သည်။အမှိ၊ရှိသည်ဖြစ်ပါ၏။တေန၊သို့။
ဥပသက်မိ၊၏။ဥပသက်မိတွာ၊၍။မံ၊ကို။ အဘိ၀ါဒေတွာ၊၍။ တေ၀
စနံ။ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။ ကိံ အ၀ေါစ၊ ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
ပိဏ္ဍာ၊ကို။ လဘ္ဘတိအပိ၊ လော။ ဇုတိ၊ဤသို့။ အ၀ေါစ၊၏။ပ။
ဘန္တေ၊ဘုရား။ ဟေ၊ခဲ့။ ဃရံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိ၊ ဖို့။ ဇုတိ၊ဤသို့။
အ၀ေါစ၊၏။ အထခေါ၊ဌ။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သော၊ဥပါသကော၊
သည်။မံ၊ကို။ဃရံ၊သို့။နေတွာ၊၍။ဘောဇေတွာ၊၍။ တေ၀စနံ၊ကို။
အ၀ေါစ၊ ၏။ကိံ အ၀ေါစ၊ကား"ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျော၊ သည်။

ကဟံ၊သို့။ဂမိသတိ၊နည်း။ဧကတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။အာဝုသော။ ကာ။အဟံ၊သည်။သာဝတ္ထိ၊သို့။ခေါ၊စင်စစ်။ဘဂဝန်၊ကို။ ဒဿ နာယ၊ ၄၂။ ဂမိဿာမိ၊ အုံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုခဲ့ရပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားလိုသော ကြောင့်သာလျှင်။ မမ၊၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊၏။ပါဒေ၊ တို့ကို။သိရသာ၊ဖြင့်။ ဝန္ဒ၊ရှိခိုးပါလေ။ ဝေဠု၊သို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလေ။ ကိံ ဝဒေဟိ၊ကား။ဘန္တေ၊ဘုရား။ကုဋ္ဌာဂိရိ၌သို့ ၌။ အာဝါသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗော၊ ပျက်စီးခဲ့၏။လ။ ပဟိဏေယျ၊ စေတော်မူပါလော့။ ဧကတိ၊ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလေ။ဧကတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုလိုက်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။ တတော၊ ထိုဒါယကာလျှောက်ဆိုရာဖြစ်သော ကိဋ္ဌာဂိရိဇနပုဒ်မှ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာဂန္တွာမိ၊ လာခဲ့ရပါ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နှားတော်လျှောက်၏။

၂၃။ ပ။သာရိပုတ္တမော်ဂ္ဂလ္လာနေ၊တို့ကို။အာမန္တေသိ၊ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ကား။ သာရိပုတ္တာ၊သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိဋ္ဌာဂိရိ၊ သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ အသဇိပုနဗ္ဗသုကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မာ၊မှ။ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ကို၊ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဧတေ၊ ထိုအသဇိပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့သည်။ တုမှာ ကံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိနော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့ မဟုတ်လော။ဝေါ၊ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံသော တပည့်တို့ မဟုတ်လော။ ဧကတိ၊သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ ။(ဝါကျ၌ သာရိပုတ္တာသဒ္ဒါကား ဝိရူပေကသေသ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်တည်း)။ ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်။ အသဇိပုနဗ္ဗသုကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မာ၊မှ။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရောမ၊ပြုရပါကုန်အုံ့နည်း။ ဧတဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စက္ခာ၊ ကြမ်းထမ်း ကုန်၏။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နှားတော်လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တရာ

မောဂ္ဂလ္လာန်တို့။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ကြောင်းကြောင့် သောကြောင့်သာလျှင်။ ဗဟုကေဟိ၊များစွာကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဆို။ အဝေါစ၊ ၏။ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ဝေဠုဝေါ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဆိုလျှင်။ ဝတ္ထာ၊ နာဘေဘ်လျှောက်၍။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္စပန၊ ဆိုလျှင်။ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ ကား။ပ။

၂၄။ အသဒ္ဓိပုနဗ္ဗသုကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုလဒူသကာ၊ ဒါယကာတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ဝါ၊ ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဣမေသံ၊ ဤအသဒ္ဓိပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့၏။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ သံမာစ်ာရာ၊အကျင့်တို့ကို။ဒိဿန္တိ စ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ဣမေဟိ၊ တို့သည်။ ဒုဗ္ဘာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ကုလာနိစ၊ ဒါယကာတို့ကိုလည်း။ ဒိဿန္တိစေဝ၊ ကုန်၏။ သုယျန္တိစ၊ ကုန်၏။ပ။ အသဒ္ဓိပုနဗ္ဗသုကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ကိဉ္စာဂိရိသ္မိံ၊ ဌ။ နဝတ္ထုမ္ဘိ၊ မနေအပ်။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ သော၊ ကား။ ဥတ္တိ၊ တည်း။ ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဗ္ဗေဟတ္ထော၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။(အဝမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသက ဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသကတို့ကား လွယ်ပြီ)။

ပ။ကာယိကေန၊ကာယဒ္ဓါရဉ်ဖြစ်သော။ဒဝေန၊မြှားတွေးခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊စသိကေန၊ ဝစီဒ္ဓါရဉ်ဖြစ်သော။ ဒဝေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယိကဝါစသိကေန၊ ကာယဒ္ဓါရ ဝစီဒ္ဓါရဉ်ဖြစ်သော။ ဒဝေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ကာယိကေန်၊သော၊ အနာစာရေန၊မကျင့်အပ်သောအကျင့်နှင့်။ပ။ကာယိကေန၊သော။ ဥပဃာတိကေန၊ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့်။လ။ ကာယိကေန၊သော။မိဿိတ ဓိဝေန၊ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းနှင့်။လ။

ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မော၊ ဌ။အာ၊ကခ်ံမာနုစုဒ္ဓသ ကံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

(ဤ၌ အာဂတ်မာန ဒွါဒသကံဟူ၍ ပါဠိတော်ပါ၌ အမြင်များ၏။ သရီဝသင်္ခ်ေ မတန်သောကြောင့် မသင့်။ အဋ္ဌာရသဝတ္ထုလည်း လွယ်ပြီ)။

၂၉။ အထခေါ၊ ၌။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနပ္ပမုခေါ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလ္လာန်အမှီးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသင်္ဃာသည်။ကိဠာဂိရိ ၊သို့။ဝန္ဒာ၊၍၊အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနံ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကိဠာဂိရိသ္မာ၊ မှ။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ကိဠာဂိရိသ္မိ ၊၌။ နဝတ္ထွေ့၊မနေအာပ်။ ဗုတိ၊သို့။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ အကာသိ၊ပြုပြီ။ တေ၊ ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည်။လ။ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ နခမာပေန္တိ၊ သည်းမခံစေကုန်။ ဝါ၊ မကန်တော့ကုန်။ အဏ္ဏောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ပရိဘာသန္တိ၊ရေရွတ်ကုန်၏။ ဆန္ဒဂါမိတာ၊ ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဒေါသဂါမိတာ၊ ဒေါသာဂတိသို့ လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ မောဟဂါမိတာ၊ မောဟာဂတိသို့ လိုက်သည်၏အဖြစ်သို့။ဘယဂါမိတာ၊ဘယာဂတိသို့လိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ပါပေန္တိ၊ရောက်စေကြကုန်၏။ပဏ္ဏမန္တိ ပိ၊အရုပ်တပါးသို့ ဖဲလည်း ဖဲသွားကုန်၏။ဝိဗ္ဗမန္တိ ပိ၊လူလည်းထွက်ကုန်၏။လ။ဘိက္ခ ဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ကို။နပဋိပဿမ္ဘေတု၊ မငြိမ်းစေ ကြလင့်လော့။ ။(နပဋိပဿမ္ဘေတမ္ပ အဋ္ဌာရသက, ဥတ်ကမ္မဝါစာတို့ကား လွယ်ပြီ)။
တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊သည်။ နိ၌ဋ္ဌံ၊ပြီးပြီ။

၃၀။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။အာယသ္မာသုဝမ္မော၊သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍဇနပုဒ်၌။ စိတ္တာသဟပတိနော၊ စိတ္တာသူကြွယ်၏။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။နဝကမ္မိကော၊အမှုသစ်နှင့်ယှဉ်၏။ ဓုဝဘတ္တိကော၊

အမြီလုပ်ကျွေးအပ်သောဆွမ်းရှိ၏။ယဒါ၎ဉ်။ပ။နိမန္တ္တေ တုကာမော၊ ပဉ္စဘိတ်ခြင်းငါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။တဒါ၎ဉ်။အာယသ္မန္တံ သုဓမ္မံ၊ကို။ အနုပလောကေတွာ၊ မပန်မကြားမူ၍။ပ။ နနိမန္တေတိ၊ မပဉ္စဘိတ်။တေနုခေါပနသမယေန၎ဉ်။အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ လည်းကောင်း။ပ။အာယသ္မာစ ရာဟုလော၊ လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊သို့။ ။(ဤ ဇုတိသဒ္ဒါကား ထည့်ပါ၌)။ ။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကာသီသု၊ ကာသီတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနာ၊ လှည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ပ။အဝံသရုံ၊ရောက်ကုန်ပြီ။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထေရာ၊တို့သည်။ သ္မာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကုသိုလ် ကောင်းမှုအလို၌။မေ၊၏။ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊ကို။အဓိဝါသေန္တု၊ သည်းခံတော်မူကြပါကုန်လေ။ ဇုတိ၊သို့။ အဝေါစ၊၏။ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဍီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသုံခေါ၊ သည်းခံကုန်သလျှင်က တည်း။ပ။ဘန္တေ၊ဘုရား။ အယျာသုဓမ္မောသည်။သ္မာတနာယ၊ ငါ။ မေ၊၏။ ဘတ္တံ၊ကို။ ထေရေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဓိဝါ သေတု၊လော့။ ဇုတိ၊သို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ ဒါနိ ဇာဒါနိ၎ဉ်။ ဒေယံ စိတ္တောဂဟပတိ၊သည်။ဒုဋ္ဌော၊ပျက်စီးခဲ့ပြီ။မယိ၎ဉ်။အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ။ ဝိရတ္တရူပေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော သဘော ရှိ၏။ ဇုတိမနသိကတွာ၊၍။ပ။ ဟပတိ၊ သူကြွယ်။အလံ၊ မသင့်။ နာဓိဝါသေမိ၊ ငါသည်းမခံ။ဇုတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ပ။အယျော သုဓမ္မော၊ သည်။ အဓိဝါသေန္တောဝါ၊ သည်းခံမူလည်း သည်းခံ စေ။ အနုဓိဝါသေန္တောဝါ၊ သည်းမခံမူလည်းနေ့စေ။ မေ၊ အား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဇုတိမနသိကတွာ၊ ၍။ပ။

၃၄။ အာယသ္မာသုဓမ္မော၊သည်။အဟံ၊သည်။ယံနုန၊စင်စစ်။ စိတ္တဿဂဟပတိနော၊ ၏။ ထေရာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငါ။ (သမ္ဗဒါနိပုဒ်ကားထည့်ပါ၌)။ပဋိယတ္တံ၊ စီရှင်အပ်သောဆွမ်းကို။

ပသေယျံ၊ ကြည့်ရှုရဦးတော့အုံ။ ဇုတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ ပ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ၊ သင်သည်။ ပဋိယတ္တံ၊ စိရင်အပ်သော။ ဇုဒ်ခါဒနိယံ၊ ၍ခဲဘွယ်သည်။ ဇုဒ်ဘောဇနိယံ၊ ၍ဘောဇဉ်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပဟူတံ၊ များပါပေ၏။ ယ ိဒံ-ယံဇုဒံ ယာ့သောတိလသံဂုဠိကာ၊ အကြင် နှမ်းပြစ်မှုံသည်။ လောကေ၊ ၌။ ။(၅) အာဓာရပုဒ်ကား ထည့်ပါ၌)။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧကဿကေ၊ တပါးတည်း သာလျှင် ဖြစ်သော။ တဒိဒံ တံဇုဒံ သာသော၊ ထိုနှမ်းပြစ်မှုံသည်။ ဇုမ၊ ၍ စိတ္တသူကြွယ်၏ဆွမ်းကျွေးပွဲ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ဝတ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဗဟုမ္ပိ၊ သော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော် ပိဋကတ်သုံးပုံ ဖြစ်သော။ ရတနေ၊ တရားရတနာသည်။ ဝိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိပါလျက်။ အယျေန သုဓမ္မေန၊ သည်။ ယဒိဒံတိလသံဂုဠိကာတိ၊ ယဒိဒံတိလသံဂုဠိကဟူ သော။ ယဒေဝကိန္တု၊ ဆိုရာရှိရှား အမှတ်မရှိသော စကားကိုသာ လျှင်။ ဝါ၊ ရှားရှားပါးပါးဖြစ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသိတံ၊ ဆိုတော်မူဘိ၏။ ဝါ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဝါ၊ ရှေးသရောအခါ၌။ ဒက္ခိဏာ ပထိကာ၊ ဒက္ခိဏာ ပထတိုင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ ကိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ ပုရတ္ထိမံဇနပဒံ၊ အရှေ့ဇနပုဒ်သို့။ ဝါ ကိဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏။ တေ၊ ထို ကုန်သည်တို့သည်။ တတော၊ ထိုအရှေ့ဖြစ်သော့ဇနပုဒ်မှ။ ကုက္ကုဋ္ဌိं၊ ကြက်မကို။ အာနေသုံ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်၏။ သာကုက္ကုဋ္ဌိ၊ သည်။ ကာကေန၊ ကျီးနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထို ကြက်မသည်။ ပေါတကံ၊ ကြက်သူငယ် ကို။ ဇနေသိ၊ ဘွားမြင်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ယဒါ၊ ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သောကုက္ကုဋ္ဌပေါတကော၊ ထိုကြက်သူငယ်သည်။ ကာကဝသံ၊ ကျီးသံကို။ ဝသိတုကာမော၊ မြည်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ။(၅)အာဓာရပုဒ်ကားထည့်ပါ၌)။ ။ကာကကုက္ကုဋ္ဌာ ဟိ၊ အာအောက်ကလိ ဟူ၍။ ဝသတိ၊ မြည်ပါ၏။ ယဒါ၊ ၌။

ကုက္ကုဋ္ဌဝဲသံ၊ ကြက်သံကို။ ဝဿိတုကာမော၊ တွန်ခြင်းငှါ အလို ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ကုက္ကုဋ္ဌိကာကာတိ၊ အောက် ကလိအာ ဟူ၍။ ဝဿတိ၊တွန်ပါ၏။ ဘန္တေ'ဘုရား။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပ။ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တွံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အကြွောသတိ၊ ဆဲရေးဘိ၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ် ဘိ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧသော၊ ဤကျောင်းသည်ကား။ တေ ၏။ အာဝါသော၊ ကျောင်းပါ ပေတည်း။ ပက္ကမိဿာမိ၊ ငါဖဲ့သွား တော့အုံ့။ ဇုဘိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယံသုဝဏ္ဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နု,အကြွောသာမိ၊ မဆဲရေးပါ။ နပရိဘာသတိ၊ မရေရွတ်ပါ။ ပ။ အမ္မာဒ္ဌကဝနံ၊ ခွေးတောက်ဥယျာန်သည်။ ရမဏီ ယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ အယျဿ သုဝဏ္ဏဿ၊ အား။ စိဝရိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာ ရာနံ၊ သက်နိုး ဆွမ်းကျောင်း သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေးပရိက္ခရာတို့ဖြင့်။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းကို။ ကရိဿာ မိ၊ ပြုပါအုံ့၊ ဇုဘိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ကြွတော်မူလိုသောကြောင့်သာလျှင်။ ယဋ္ဌ၊ အကြင်စကားကို လည်း။ အတ္ထနာ၊ ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရားသည်။ ဘဏိတံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ယဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဏိတံ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံး စုံသော စကားကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယျောသုဝဏ္ဏော၊ သည်။ ပုနဒေဝ၊ တဘန်သာ လျှင်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ ယံပစ္စာဂဏ္ဍေယျ၊ အကြင်ပြန်လည်ခဲ့ရာ၏။ ဝါ၊ အကြင် ပြန်ဝံ့ရာ၏။ တေ၊ ဤသို့ ပြန်လည်ခဲ့ရခြင်းသည်။ ဝါ၊ ပြန်ဝံ့ခြင်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အနဏ္ဍရိယံ၊ အဘန်ဘန် အုံ့အပ်၏။ ဝါ၊ အုံ့ညြှ်ုမကုန်နိုင်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်လိုက်၏။ ၃၅။ ပ။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ ကထံဟိနာမ၊ လျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားရှိထသော။ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုထသော။ ဒါယကံ၊ ပေးကမ်း လှူဒါန်းတတ်ထသော။ ကာရကံ၊ အမှုကိစ္စ ရှိသမျှကို ပြုတတ်ထသော။ သံဃုပဋ္ဌာကံ၊ သံဃာတော်ကို လုပ်

ကျွေးတတ်ထသော၊ စိတ္တံဂဟပတိ၊ ကို။ ဟီနေန၊ ယုတ်မာသော စကားဖြင့်။ ခုံသေသတိ၊ ဆဲရေးလေဘိသနည်း။ ဟီနေန၊ ဖြင့်။ ဝမ္မေသတိ၊ နှိပ်စက်လေဘိသနည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆဲရေးရေရွတ်သောကြောင့်သားလျှင်။ပ။ တေ၊သည်။စိတ္တော ဂဟပတိ၊ ကို။ခမာပေတဗ္ဗော၊ သည်းခံစေအပ်၏။ ဝါ၊ကန်တော့ အပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ကဿရောတု၊ လော့။ပ။

☰ ၃၉။ ဂိဟိနံ၊လူတို့အား။အလာဘာယ၊ လာဘ်မရစေခြင်းငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊လုံ့လပြု၏။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့စေခြင်းငှါ။ အဝါ သာယ၊နေရာမရစေခြင်းငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊၏။ ဂိဟိ ၊ကို။ အတ္ထော သတိ၊၏။ ပရိဘာသတိ၊ ၏။ ဂိဟိ ၊ လူတယောက်ကို။ ဂိဟိဟိ၊ တယောက်သောလူတို့နှင့်။ ဘေဒေတိ၊ ကွဲပြားအောင် ပြု၏။ပ။ ဂိဟိနံ၊ တို့အား။ဗုဒ္ဓသ၊ ၏။အဝဏ္ဏံ၊ကို။ဘာသတိ၊ပြောဆို၏။ပ။ ဂိဟိ ၊ ကို။ ဟီနေန၊ ဖြင့်။ ဒုသေတိ၊ ၏။ ဟီနေန၊ ဖြင့်။ဝမ္မေတိ၊ ၏၊ ဂိဟိနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ပဋိသံဝံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ နုသစ္ခာပေတိ၊ မမှန်စေ။ ဝါ၊ချုတ်ယွင်းစေ၏။ပ။ ။ (ဤပဋိသာရဏိယကံ၌ အာဂန္တုခံမာနစတုက္ကံ နိဿိတံသာ သင့်၏။ ပဌမကံကား မသင့်)။

၄၀။ သော၊ ထိုအရှင်သုံမမ္မသည်။ သံဃော်နေ၊ သည်။ ပဋိသာ ရဏိယကမ္မကတော၊ ပဋိသာရဏိယကံကို ပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ပ။ မကုံဘူတော၊ မျက်မှောင်တကြုတ်ကြုတ် ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တံဂဟ ပတိ ၊ ကို။ ခမာပေတုံ၊သည်းခံစေခြင်းငှါ။ဝါ၊ ကန်တော့ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ပ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝ၊ဤသာသနာ တော်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့ ကိုယ်တိုင် ဒါယကာကို မကန်တော့ဝံ့သောကြောင့် သားလျှင်။ပ။ စိတ္တံဂဟပတိ ၊ ကို။ခမာပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဂ္ဂဟံ၊ တမန် ရဟန်းကို။ ဒေတုပေးလိုက်ကြလော့။ပ။ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ခမ၊သည်းခံပါလော့။ ဟံ၊ သင့်ကို။ပသာဒေမိ၊ကြည်ပါ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ခမာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ဧဝံ၊သို့။ ဝုစ္စမာနော၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။စေခမတိ၊အကျယ်၍

သည်းခံသည်ဖြစ်အုံ့။ဧ၀ံသတိ၊ ဤသို့ သည်းခံသည်ရှိသော်။ ဣတ္ထေ တံ၊ဤသို့သည်းခံခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။နောစေခမတိ၊ အကယ်၍သည်းမခံသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧ၀ံသတိ၊ သော်။ပ။

၄၂။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်ပါလော။ပ။အဟံ၊ သည်။ တံ၊သင်ဒါယကာကို။ ပသာဒေမိ၊ကြည်ပါ၏။ပ။ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣမသ္မာဘိက္ခုနော၊အား။ သံဃဿ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ခမ၊လော့။ဣတိ၊ ဤသို့။ဝတ္တွေဗ္ဗော၊၏။ပ။ဒဿနုပစာရံ၊မြင်ကောင်း သောအရပ်ကို။ အဝိဇဟာပေတ္တာ၊ မစွန့်စေမူ၍။ သဝဏ္ဏုပစာရံ၊ ကြားကောင်းသော အရပ်ကို။ အဝိဇဟာပေတ္တာ၊ ၍။ပ။ သာ အာပတ္တိ၊ ထိုဒါယကာအား ဆဲရေး ရေရွတ်ခြင်းကြောင့်သင့်သော အာပတ်ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗာ၊ ဒေသနာ ကြားစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊၍။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏၊

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပဋိသာရဏီယကမ္မံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၄၆။ တေနသမယေန၊ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ကောသမ္ဗီပြည်၌။ဃောသိတာရာမေ၊ဃောသိတာရုံ ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ဆန္နော၊,အရှင်ဆန္နသည်။အာပတ္တိ'၊သို့။အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ၍။ အာပတ္တိ'၊ သင့်ပြီးသောအာပတ်ကို။ပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ သိမြင်အောင်အားထုတ်ခြင်းငှာ။နဗ္ဗဿတိ၊ အလိုမရှိ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ သင့်ပြီးသော အာပတ်ကို သိမြင်အောင် မရှုလိုသောကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ ဆန္နဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။အာပတ္တိယာ၊သင့်သောအာပတ်ကို။ အဒဿနေ၊မရှုလိုခြင်း ကြောင့်။ဝါ၊သိမြင်အောင် အားမထုတ်လိုခြင်းကြောင့်။ သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ တကွ သုံးဆောင်ခြင်း မရှိသော။ ဥက္ခေပနီယ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတု၊ပြုကြလော့။လ။ သံဃေန၊ နှင့်။ သသမ္ဘောဂံ၊ တကွ သုံးဆောင်ခြင်း မရှိသော ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြီးအပ်ပြီ။လ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆန္နော!ဆန္ဒ အမည်ရှိသော!ဘိက္ခု၊

ကို။ အာပတ္တိယာ၊ သင့်ပြီးသော အာပတ်ကို။ အဒဿနေ၊မရှုလို
ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ သိမြင်အောင် အားမထုတ် လိုခြင်းကြောင့်။
သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ တကွသုံးဆောင်ခြင်း မရှိသည်ကို။
ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဥက္ခေပနီယကမ္မကတော၊ဥက္ခေပနီယကံကိုပြုအပ်ပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝါသပရိဝါပရဠု၊ ကျောင်းတိုက် အဆက်ဆက်ကို
လည်း။ သံသဒ၊ပြေဆိုကြလေကုန်။ ဝါ၊စာတိုစာရှည် ကွေ့လည်
ကြောင့်ပတ် စာကမ်းကြလေကုန်။ ဣတိ၊သို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။
(ဤမှ နောက်နောက်၌ မထင်သည်ကို သာလျှင် ပြဆိုတော့အုံ)။

၅၁။ ပကတတ္တာသေ၊ ပကံတတ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။
အာဘိဝါဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ အဉ္ဇလိ
ကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်း အမှုကို။ သာမီစိကမ္မံ၊ အရိုအသေ ပြုခြင်း
အမှုကို။ အာသနာဘိဟာရော၊ နေရာကို ရှေးရှုဆောင်ခြင်းကို။
သေယျာဘိဟာရော၊ အိပ်ရာကိုရှေးရှုဆောင်ခြင်းကို။ပါဒေါဒကံ၊
ခြေဆေးရေကို။ ပါဒပီဋ္ဌံ၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ်ကို။ ပါဒကထလိကံ၊
ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကို။ ပတ္တစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းလှမ်းယူ
ခြင်းကို။နှာနေ၊ရေချိုးရာ၌။ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ကျောက်ကုန်း၌ ချေးပွတ်
သောအမှုကို။ နသာဒိတဗ္ဗံ၊ မသာယာအပ်။ ပကတတ္တော၊ သော။
ဘိက္ခု၊ကို။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ နအနုဒ္ဒံသေတဗ္ဗော၊ မဖျက်ဆီး
အပ်။ ဝါ၊ မစွပ်စွဲအပ်။ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာစီဝ ဝိပတ္တိယာ၊
ဖြင့်။ နအနုဒ္ဒံသေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တယောက်ကို။
ဘိက္ခုဟိ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့နှင့်။ နဘေဒေတဗ္ဗော၊ ကွဲပြားး
အောင်မပြုအပ်။ ဝါ၊ကုန်းမတိုက်အပ်။ဂိဟိဝေါ၊ လူတို့၏တံခွန်
တည်းဟူသော အဝတ်ကို။ နုဓာရေတဗ္ဗော၊ မဆောင်အပ်။ ဝါ၊
မဝတ်အပ်။ တိတ္ထိယဝေါ၊ တိတ္ထိ၏တံခွန်တည်းဟူသောအဝတ်
ကို။ နုဓာရေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့ကို။နုသေဝိတဗ္ဗော၊
မမှီဝဲအပ်ကုန်။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ သေဝိတဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုသိက္ခာ
ယ၊ရဟန်းသိက္ခာ၌။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ပကတတ္တော၊ သော။
ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ကေ ဌာနေ၊ တမိုးတည်းသော။ အာဝါ

သေ၊ကျောင်းဌ။ နဝတ္ထုမ္ပံ၊ မနေအပ်။ ကေ စ္ဆန္နေ၊သော။ အနာဝ၊ သေ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်ဌ။ နဝတ္ထုမ္ပံ၊ အပ်။ ကေ စ္ဆန္နေ။သော။အာဝ၊သေဝ၊ဌလည်းကောင်း။အနာဝ၊ သေဝ၊ဌလည်းကောင်း။ နဝတ္ထုမ္ပံ၊အပ်။ပကတတ္တံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဒိဿာ၊ ၏။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာတမ္ပံ၊ ထအပ်၏။ ပက တတ္တော၊ သော။ဘိက္ခု၊ကို။အန္တောဝ၊ကျောင်းတွင်းဌ လည်း ကောင်း။ ဗဟိဝ၊ ကျောင်းပဌ လည်းကောင်း နအပသာဒေ တဗ္ဗော၊ မထိပါးအပ်။ ဝ၊မမောင်းမဲအပ်။ဝ၊မချုပ်ချယ်အပ်။ပ။ အာပတ္တိယာ၊ကို။ အဒဿနေ၊ ကြောင့်။ပ။

ဥက္ခေပနိယကမ္မ၊ဌ။တေစတ္တာလီသဝတ္ထုံ၊လေးဆဲ
သုံးပါးသောဝတ်သည်။နိဿဋ္ဌတံ၊ပြီးပြီ။

၅၂။ အထခေါ၊ဌ။လ။ သံဃေန၊နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ သော။ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ၊ကို။ အကာသိ၊ပြီ။ သော၊ ထိုဆန္နရဟန်းသည်။ သံဃေန၊သည်။အာပတ္တိယာ၊ကို။အဒဿနေ၊ကြောင့်။ဥက္ခေပနိယ ကမ္မကတော၊ သည်ဖြစ်၍။ တမှာအာဝ၊သော၊ ထိုကံပြုရာကျောင်း တိုက်မှ။အညံအာဝ၊သံ၊တပါးသောကျောင်းတိုက်သို့။အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်ဌ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ နေဝ အာဘိဝ၊ဒေသုံ၊ ရှိမခိုးကုန်။ နပစ္ဆုဒ္ဓေသုံ၊ ခရီးဦး မကြိုဆိုကုန်။ အဇ္ဇလီကမ္မံ၊ကို။ နအကံသု၊ မပြုကုန်။ သာမီစိကမ္မံ၊ကို။နအကံသု၊ ကုန်။နသက္ကရိ ံသု၊အရိုအသေမပြုကုန်။ နဂရုကရိ ံသု၊ အလေးမပြု ကုန်။ နမာနေသုံ၊ မမြတ်နိုးကုန်။ နပူဇေသုံ၊ မပူဇော်ကုန်။သော၊ ထိုဆန္နရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အသက္ကရိယမာနော၊ အရိုအသေ မပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အဂရုကရိယမာနော၊ အလေး မပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ အမာနိယမာနော၊ မမြတ်နိုးအပ်သည် ဖြစ်၍။ အပူဇိယမာနော၊မပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍။အသက္ကာရာပကတော၊ အရိုအသေ မပြုခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ တမှာအာဝ၊ သော၊ ထိုအရိုအသေ မပြုရာ ကျောင်းတိုက်မှ။ အညံအာဝ၊သုံ၊သို့။

အဂမာသိ၊ သွားပြန်လေ၏။လ။ပုနဒေဝ၊တ်ဘန်သာလျှင်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ကောသမ္ဗီပြည်သို့။ ပစ္စာဂဠ္ဠ၊ပြန်ခဲ့၏။သော၊တိုဆန္ဒရဟန်းသည်။ပ။ ဘိက္ခု၊တို့သို့။ ဥပသက်ုမိတ္တာ၊၍။ဝေ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊၏။ ကိ ံဝဒေတိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ဝတ္ထာမိ၊ ကျင့်ပါတော့အံ့။ ကထံနုခေါ၊ အသ္မိလျှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋ္ဌိပဒ္ဓိ တမ်း၊ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဧဝ္ဟိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊၏။ပ။တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဥက္ခေပနိယကံ ပြုအပ်သော ရဟန်းတို့ ကျင့်ရာသော ဝတ်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ပြီးသောကြောင့် သာလျှင်။ပ။ ဥက္ခေပနိယကမ်း၊ ကို။ ပဋ္ဌိပဿမ္ဘေတု၊ လော့။

ဤ ၅၃။ ။ပ။ပကတတ္တဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ သေယျာဘိ ဟာရံ၊ကို။လ။သာဒိယတိ၊ သာယာ၏။ ပကတတ္တံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ဝါ၊စွပ်စွဲ၏။ ။ပ။ဘိက္ခု၊ကို။ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ တို့နှင့်။ ဘေဒေတိ၊ ကွဲပြားအောင်ပြု၏။ ဝါ၊ကုန်းတိုက်၏။ပ။ ဂိဟိဧ၊ လူတို့၏ တံခွန်အဝတ်ကို။ တိတ္ထိယ ဧ၊ကို။ ဓာရေတိ၊၏။ တိတ္ထိယေ၊ တို့ကို။ သေဝတိ၊၏။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ နုသေဝတိ၊ဝ။ ဘိက္ခုသိက္ခာယ၊ဌ။ နုသိက္ခတိ၊ မကျင့်။ပ။ ပကတတ္တော၊သော။ ဘိက္ခုနော၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ပ။ နဝသတိ၊ မနေ။ပ။ နဝုဋ္ဌာတိ၊မထ။ပ။ အပသာဒေတိ၊ ထိပါး၏။ ဝါ၊ မောင်းမဲ၏။ဝါ၊ချေပ်ချယ်၏။ပ။

အာပတ္တိယာ၊ကို။ အဒဿနေ၊ကြောင့်။ ဥက္ခေပနိယကမ္မေ၊ဌ။ နုပဋ္ဌိပဿမ္ဘေတဗ္ဗတေစတ္တာလီသကုံ၊သည်။နှိုင်းတုံ၊ပြီးပြီ။

ဤ ၅၄။ ပကတတ္တဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ အာဘိဝါဒနံ၊ကို။ နသာဒိယတိ၊မသာယာ။ပ။

ပဋ္ဌိပဿမ္ဘေတဗ္ဗတေစတ္တာလီသကုံ၊သည်။နှိုင်းတုံ၊ပြီးပြီ။

---

(၉၄) စုဥဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

၅၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဠုပန့၊ သို့လျှင်။ ပဋိပသမ္ဘေတဗ္ဗံ၊၏။ ကိုံ ပဋိပသမ္ဘေတဗ္ဗံ၊ ကား။ပ။ သံဃေန့၊ သည်။ပ။ ပဋိပသဒ္ဓံ၊ ဗြိမ်းစေအာပ်ပြု။လ။

ပဌမံ၊ငါးခုမြောက်သော။အာပတ္တိယာ၊ကို။အဒဿနေ့၊ ကြောင့်။ဥက္ခေပနိယကမ္မံ၊သည်။နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးပြီ။

၅၆။ တေနသမယေန၊ဘု။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ဘု။ ဃောသိတာရာမေ၊ဘု။ ဝိဟရတိ၊၏။ တေနခေါ ပနသမယေန့၊ ဘု။ အာယသ္မာဆန္နော၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ရှု။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဋိကာတုံ၊ ကုစား၊ခြင်းငှါ။ဝါ၊ ဒေသနာ ကြား၊ခြင်းငှါ။ နဗ္ဗဇ္ဇတိ၊ အလိုမရှိ။လ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အာပတ်ကို မကုစား၊လို သောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ ဆန္နသ၊သော။ဘိက္ခု၊နော့၊အား။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အပဋိကမ္မေ၊ မကုစား၊လိုသောကြောင့်။ဝါ၊ ဒေသနာ မကြား လိုခြင်းကြောင့်။ သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊တကွသုံးဆောင်ခြင်း မရှိသော။ဥက္ခေပနိယကမ္မံ၊ကို။ကရောတု၊လော့။လ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဆန္နော၊ ဆန္ဒ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ကို။ အာပတ္တိယာ၊ကို။ အပဋိ ကမ္မေ၊မကုစား၊လိုခြင်းကြောင့်။ဝါ၊ဒေသနာမကြား၊လိုခြင်းကြောင့်။ သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂံ၊ တကွ သုံးဆောင်ခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊၍။ဥက္ခေပနိယကမ္မကတော၊ဥက္ခေပနိယက်ပြုအပ်၏။ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာဝါသပရိုပရဟု၊ ကျောင်းတိုက် အဆက်ဆက်ကိုလည်း။ သံသထ၊ပြော ဆိုကြလေကုန်။ဝါ၊စာတိုစာရှည် ကွေ့လည်ကြောင်ပတ် စာကမ်းကြလေကုန်။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗံ၊၏။ပ။ ။(ဤမှ နောက်နောက်ဌကား တဗ္ဗနိယစသော ရှေးရှေးသောကံ၌ ဆိုအပ် ပြီးသော နည်းဖြင့် သိအပ်၏)။

ဆဋ္ဌံ၊ခြောက်ခုမြောက်သော။အာပတ္တိယာ၊ကို။အပဋိကမ္မေ၊ မကုစား လိုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခေနိယကမ္မံ၊ နှင့်ထုတ် အပ်သော ကံသည်။နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးပြီ။

၆၅။ တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထ၀ိဏ္ဍိကသ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတ၀နေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အ၀ိဇ္ဇသနာမ၊ အ၀ိဇ္ဇအမည် ရှိသော။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗသ၊ လင်းတသတ်အမျိုး၌ ဖြစ်ဘူးသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒေ၀ရှပ်၊ သော။ ပါ၀ကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိ ဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ ကား။ ယထာယေန အာကာရေန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ယေ ဧ၀မေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ ဟူ၍။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဥဇ္ဇာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တထာ တေန အာကာရေန၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဂ၀ တာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား တော်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ တေ၊ ထိုတရား တို့ကို။ ပဋိသေ၀တော၊ မှီ၀ဲသောရဟန်းအား။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အ၀ိဇ္ဇသနာမ၊ အ၀ိဇ္ဇအမည်ရှိသော။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗသ၊ လင်းတသတ် အမျိုး၌ ဖြစ်ဘူးသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒေ၀ရှပ်၊ သော။ ပါ၀ကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိ ဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ကိံ ဥပ္ပန္နံ၊ ကား။ လ။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ဧ့တိ ဧ့ဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အ သော သုံ ခေါ၊ ကြားကြကုန်သလျှင်ကတည်း။ အ ထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ။လ။ အ ရိ ဋ္ဌ၊ သော။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အ ဝေ ါ ဓုံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ အ ဝေ ါ ဓုံ၊ ကား။ အာ ဝု သော အ ရိ ဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင် အ ရိ ဋ္ဌ။ တေ၊ သင်အား။ ဒေ ၀ ရှပ်၊ သော။ ပါ ၀ ကံ၊ သော။ ဒိ ဋ္ဌ ဂ တံ၊ သည်။ ဥ ပ္ပ န္နံ ကိ ရ၊ သ တ တ်။ ကိ ံ ဥ ပ္ပ န္နံ၊ ကား။ လ။ ဧ့ တိ၊ သို့။ ဥ ပ္ပ န္နံ၊ ၏။ ဧ့ ဘိ ဧ့ ဒံ ဝ စ နံ၊ ဤ ငါ တို့ ကြား တိုင်း သော စ ကား သည်။ သ ဗ္ဗံ၊ မှန်မည် လော။ ဧ့ တိ၊ ဤ သို့။ အ ဝေ ါ ဓုံ၊ ကုန်၏။ အာ ဝု သော၊ ဗ ျိ။ ဧ ၀ ံ၊ ဗျာ ခေါ်၊ ဤ သို့ ကြား တိုင်း ဟု တ်၏။ ဝါ၊ ကြား ဘိ သ ကဲ့ သို့ ဟု တ်၏။

(၉၆) စုဌ၀ါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ယထာယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဗုမေမမ္မာ၊ တို့ကို။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ၀ုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တထာတေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ တုံ့ခမ်ဲ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေ၀တော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ၄ါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အာ၀ုသောအရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ မာအ၀စ၊ မဆိုပါလင့်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ မာအဇ္ဇာစိက္ခိ၊ မစွပ်စွပ်ပါလင့်။ ဘဂ၀တော၊ အား။ အဇ္ဇာစိက္ခန်၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိသာဓု၊ မကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ နဟိ ၀ဒေယျ၊ မဟောလေတန်ရာ။ အာ၀ုသောအရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ၀ုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေ၀တော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ၄ါ။ အလဿပန်၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အ၀ပ္ပသာဒါ၊ မသာယာအပ်ကုန်ဟူ၍။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ၀ုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာ၊ အရိုးစုနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ၀ုတ္တာ၊ ကုန်၏။ မံသပေသူပမာ၊ သားတစ်နှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်မီးရှူးနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးစုနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ သုပိနကူပမာ၊ အိပ်မက်နှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ ယာစိတကူပမာ၊ ၄ငှားရမ်းအပ်သော ပစ္စည်းနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ အသီးသီးသော သစ်ပင်နှင့်တူကုန်၏ ဟူ၍။ အသိသူနူပမာ၊ စဉ်းတီတုံးနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ သတ္တိဆူလူပမာ၊ လှံသွားနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ သပ္ပသိရူပမာ၊ မြွေဦးခေါင်းနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ၀ုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဒုက္ခရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်း

ရှိကုန်၏။ ဣတ္ထေ၊ဌ။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ ဧဝံပိ၊ သို့လည်း။ ခေါ၊ စစ်။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ ဂဒ္ဓမာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တထေဝ၊ထိုရှေးအတူ သာလျှင်။ ပါပကံ၊သော။ တံဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ကို။ ထာမသာ၊ အစွမ်း အားဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ ကိံ ဝေါဟ ရတိ၊ကား။လ။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဝေါဟရတိ၊၏။ ယတောစ၊ အကြင် အခါ၌လည်း။ ခေါ၊ စစ်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရိဋ္ဌံ၊ သော။ ဂဒ္ဓမာဓိပုဗ္ဗံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ ပါပကာ၊ယုတ်မာသော။တေသွာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ထိုမိစ္ဆာ အယူမှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ ဆိတ်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်။ အထခေါ၊ ဌ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။အရိဋ္ဌ၊အရိဋ္ဌ။ တေ၊သင်အား။ ဝေရုပံ၊သော။ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပဠန္ဓံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ကိံ ဥပဠန္ဓံ၊ကား။ပ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဥပဠန္ဓံ၊၏။ ဧတိဧဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့မိစ္ဆာအယူရှိ၏ဟူ၍ ရဟန်းတို့ကလျှောက်ကြားသော စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံဗျာခေါ၊ ဤသို့ကြားတော်မူတိုင်း မှန်ပါ၏။ ဝါ၊ ဤသို့ကြားတော်မူသကဲ့သို့ မှန်ပါ၏။ပ။ နာလံ၊မစွမ်းနိုင်။ ဧတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။မောဃပုရိသ၊ ယောကျား။ကဿနာမ၊ အဘယ်မည်သောသူအား။ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ တွံ၊သည်။ အာဇာနာသိနုခေါ၊သိလော ဘိသနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ယောကျား။ မယာ၊ သည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အန္ဓရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္ဓရာယိကာ၊ အန္ဓရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာနု၊ ဟောတော်မူအပ်ပါကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ တေဓမ္မာ၊တို့ကို။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ အန္ဓရာယာယ၊ ၄ါ။ အလဋ္ဌပန၊ စွမ်းနိုင် သည်သာလျှင်တည်း။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အပ္ပသာဒါ၊ မသာယာ

အပ်ကုန်ဟူ၍။မယာ၊သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ဘိယျော၊မျှား၏။ ကာမာ၊ တို့ကို။အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာ၊ အရိုးစုနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။မံသပေသူပမာ၊သားတစ်နှင့်တူကုန်၏ ဟူ၍။တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်မီးရှူးနှင့်တူကုန်၏ ဟူ၍။အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးစုနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ သုပိနကူပမာ၊ အိပ်မက်နှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ယာစိတကူပမာ၊ ငှါးရမ်းသောဝတ္ထုနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ အသီးသီးသော သစ်ပင်နှင့် တူကုန်၏ဟူ၍။ အသိသူနူပမာ၊ စဉ်းတိတုံးနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍။ သတ္တိသူလူပမာ၊ လှံသွားနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍၊သပ္ပသိရူပမာ၊မြွေဦးခေါင်းနှင့်တူကုန်၏ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ဗဟုဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ၌။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျော၊ မျှား၏။ မောဃပုရိသ၊ ယောက်ျား။ အထစပန္နဲ၊ ထိုသို့ မျှားသည် ဖြစ်လျက်။ တုံ၊ သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိသည်။ ဝါ၊ ၏။ ဒုက္ခဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။ ဝါ၊ မကောင်းသော ယူခြင်းဖြင့်။ အမ္မေစေဝ၊ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အမ္ဘာစိက္ခသိ၊ စွပ်စွဲဘိ၏။ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ခဏသိ၊ တူးဖြိုဘိ၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဝသိ၊ ပွါးစေဘိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စွ။ မောဃပုရိသ၊ ယောက်ျား။တုံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။တေ၊ အား။ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွါး မဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။မောဃပုရိသ၊ ယောက်ျား။ ဧတံ၊ဤသင်ယူသော အယူသည်။အပ္ပသန္နာနံ ဝါ၊ တို့အား လည်း။ ပသာဒါယ၊ ငှါ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။လ။ သော၊ ထို အရိုင်ရဟန်းသည်။ တံဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ နုပဋ္ဌိဿတိ၊ မစွန့်။ပ။

အမှာ ၌ တတိယ ဥက္ခိတ္တကကံ၌ ကျင့်ဝတ်ကို ပြရာ၌ ကမ္မိကာ နဂရဟိတဗ္ဗာ၏ နောက်၌ နုပကတ္တသ ဘိက္ခုနော အဘိဝါဒနံ အစ နုပကုတတ္တသ ဘိက္ခုနော အသဒ္ဓေ

တဘွေား အနှောဝါ ဗဟိဝါ-ဆုံးရှိသော နှစ်ဆင်ပါးပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့သည် ပထမ ဒုတိယ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းတို့ ကျင့်ရာသော ဝတ်နှင့် အတူသော်လည်း ရှိသင့်သည်။ ပေယျာလနှင့်သော်လည်းရှိရမည်။ နိုဂုံးစကားခ်ပ်လည်း တဇနိယစသော ရှေးကံလေးပါးတို့နှင့်အတူ အဌာရသ ဝတ္ထုနိဒ္ဒေတံ-ဟူ၍ မရှိသင့်၊ ရှေးဥက္ခိတ္တကကံနှစ်ပါးနှင့်အတူ တေစတ္တာလီသ ဝတ္ထုနိဒ္ဒေတံ ဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ ယင်းသို့ရှိမှ သမ္မာဝတ္တနာယံပိ ဟိ ဗုဒ္ဓ တေစတ္တာလီ သံယေဝ ဝတ္တာနိတိ- ဟူသော စူဠဝါကမ္မက္ခန္ဓက အဌကထာ, ဝတ္တန် သတ္တသု ကမ္မေသု ဟော်ဌာ စတုန္နံ ကမ္မာနံ အဌာရသဝိဓံ တိဝိဓဿစ ဥက္ခေပနိယဿ ကမ္မဿ တေစတ္တာလီသဝိဓံ ဝတ္ထုံ နုဇာနာတိ ဟူသော ပရိဝါအဋ္ဌကထာ, ဥက္ခိတ္တကာ တယော ဝုတ္တာတိ အာပတ္တိယာ အဒဿနေ အပဋိကမ္မေ ပါပိကာယ ဒိဋ္ဌိယာ အပဋိနိဿဂ္ဂေတိ။ တေစတ္တာလီသသမ္မာဝတ္တနာတိ တေသံ ယေဝ ဥက္ခိတ္တကာနံ ဇတ္တေသု ဝတ္တေသုဝတ္တနာ ဟူသော ၎င်းပရိဝါအဋ္ဌကထာ သုံးရပ်နှင့် ညီညွတ်မည်။

* သော၊ ထိုအရှိန်ရှရဟန်းသည်။သံဃေန၊သည်။ပါပိကာယ၊ သော်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ အပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ ကြောင့်။ ဥက္ခေပနိယကမ္မ ကတော၊ဥက္ခေပနိယကံပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိဇ္ဇမိ၊လူထွက်ပြု။ပ။

ဒုတိယ ဤမှ နောက် နှ ပဋိပဿမ္ဘေတဗ္ဗဝါရ နှစ်ပါးခ်ပ် ဒုတိယပဋ္ဌကနောင် ပဋ္ဌကငါးပါးသည် ရှေးဥက္ခိတ္တ ကကံနှစ်ပါးနှင့် အတူရှိရမည်။ပေယျာလနှင့်သော်လည်း ရှိရမည်။ နိုဂုံးစကားရပ်ခ်ပ်လည်း ရှေးဥက္ခိတ္တက ကံနှစ်ပါးနှင့် အတူ တေစတ္တာလီသဝတ္ထုနိဒ္ဒေတံ ဟူ၍ရှိရမည်။ တဇနိယစသော ရှေးကံလေးပါးတို့ကဲ့သို့ အဌာရသဝတ္ထုနိဒ္ဒေတံ ဟူ၍ မရှိသင့်၊ သာဓက ဥပကကား ရှေးသာဓက ဥပကကိုပင် မှတ်လေ။လ။ပါပိကာယ ဒိဋ္ဌိယာ အပဋိနိဿဂ္ဂေ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ နိဒ္ဒေတံသတ္တမံ။

ပဌမံ၊ သော။ ကမ္မက္ခန္ဓကံ၊ သည်။ နိဒ္ဒေတံ၊ ပြီးပြီ။

(၁၀၀) စုဌဝါပါဠိတော် နှိုင်းယဉ်သစ်

ဥဒါန်း

ဗုဒ္ဓမဟိခန္ဓကော၊ ဌ။ ဝတ္ထု။ တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနှစ်ပါးတို့တည်း။ တသ၊ ထိုခုနှစ်ပါးသော ဝတ္ထု၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းဂါထာကား။ ပဏ္ဍုလောဟိတကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ သယံ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ဘဏ္ဍုနကာရကာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သို့။ဥပသက်မ္မ၊ ၍။ ဘဏ္ဍနေ၊ ငြင်းခုံခြင်းဌ။ ဥဿာဟိ သုစ၊ အားလည်းထုတ်ကုန်ပြီ။ အနုပ္ပန္နာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွါးကုန်၏။အပ္ပိဆ္ဆာ၊ အလိုနည်းကုန်သော။ ပေသလာ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ပဒိသတော၊ အထင်အမြင်အားဖြင့်။ ဥဋ္ဌာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို တည်စေတတ်သော။ သယမ္ဘု။ အလိုလိုဖြစ်သော။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော။ ဇိနော၊ မာရ်ကိုအောင်ပြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက် မဟုတ်ဘဲ။ အပ္ပဋိပုဗ္ဗာ၊ မမေးမမြန်းဘဲ။ အပ္ပဋိညာယ၊ ဝန်မခံဘဲ။ ကတ္တုံ၊ ပြုအပ်သော။ ယဗ္ဗကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်ဘဲ။ အဒေသနေ၊ ဒေသနာဂါမ်အာပတ် မဟုတ်ဘဲ။ ဒေသိတာယ၊ ဒေသနာကြားပြီး ဖြစ်လျက်။ ကတံ၊ သော်။ ယဗ္ဗ၊သည်လည်းကောင်း။ အစောဒေတ္တာ၊မစောဒနာဘဲ။ အသာရေတ္တာ၊ မအောက်မေ့စေဘဲ။ အရောပေတ္တာ၊ အာပတ်သို့ မတင်ဘဲ။ ကတံ၊ သော။ ယဗ္ဗ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ဝဂ်ဖြစ်သဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ယဗ္ဗာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။အပ္ပဋိပုဗ္ဗာ၊ ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ဘဲ။ပုန၊တဘန်။ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊သော။ယဗ္ဗာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အပဋိညာ၊ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။

ကတံ၊ သော။ ယဉ္ဇာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ၊ ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ ယဉ္ဇာပိ၊ သည်လည်းကောင်း။အဒေသနာဂါမိနိ,ယာ၊ဒေသနာဂါမိအာပတ်မဟုတ်ဘဲ။ အဓမ္မဝဂ္ဂမေဝ၀စ၊ ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ ဝဂ်ဖြစ်သဖြင့်သာလျှင်။ ကတံ၊ သော။ ယဉ္ဇ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒေသိတာယ၊ ဒေသနာ ကြားပြီးဖြစ်လျက်။ အဓမ္မေန္ဟ၊ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တထေဝ၊ထိုအတူ သာလျှင်။ကတံ၊သော။ယဉ္ဇ၊သည်လည်းကောင်း။အစောဒေတ္ဝာ၊ ဘဲ။အဓမ္မေန၊ဘဲ။ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။တ,ထေဝ၊လျှင်။ကတံ၊ သော။ယဉ္ဇ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသာရေတ္ဝာ၊ ဘဲ။ အဓမ္မေန၊ဘဲ။ ဝဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တထေဝ၊သာလျှင်။ကတံ၊သော။ယဉ္ဇ၊ သည်လည်းကောင်း။ အရောပေတ္ဝာ၊ ဘဲ။အဓမ္မေန၊ဘဲ။ဝဂ္ဂေန၊ဖြင့်။တထေဝ၊သာလျှင်။ ကတံ၊သော။ ယဉ္ဇ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံကမ္မံ၊ သည်။ အဓမ္မကမ္မံ၊ မည်၏။ ။(ဤ၌ နိ,ယတ် ဝါကျကား ပါ၌သေ သတည်း)။ ။ကဏ္ဍ၀ါရနယေနေ၀၊ ကဏ္ဍ ဝါရ၌ ဆိုအပ် သော၊နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊အဓမ္မကံ၀ါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ဖြင့်သာလျှင်။ သုက္ကဝါရံ၀ိ၊ ဓမ္မကံ၌ဆိုအပ်သော ဝါရကိုလည်း။ ဗာနိ,ယံ၊အပ်၏။ သံဃော၊ သည်။ ယဿ၊အာဃာတဿ်မာနော၊ ယော်။ တဿ၊ အာဃာ။ တဗ္ဗဒိ,ယံ၊ ကို။ ကရေ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံတတ်သော ရဟန်းအာဃာ လည်းကောင်း။ ဗာလော၊ မိုက် သောရဟန်းအာဃာလည်းကောင်း။ သံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့် ရောပြွမ်း သောရဟန်းအာဃာ လည်းကောင်း။ အဓိသီလေ၊ သီလယုက်သော ရဟန်းအာဃာ လည်းကောင်း။ အဇ္ဈာစာရေ၊ အကျင့် ယုက်သော ရဟန်းအာဃာလည်းကောင်း။ အတိဒိဋ္ဌိ၀ိပ္ပန္နသ၊ မြတ်သောအယူ ပျက်သော ရဟန်းအာဃာလည်းကောင်း။ သံဃော၊သည်။တဗ္ဗဒိ,ယံ၊ ကို။ ကရေ၊ ၏။

အမှာ ဥဒ္ဒါန်း ဂါထာ တို့၏ သဘော လက္ခဏာကား လိုင် ၀ုစ် ဝိဘတ်ကို ပဌာန် မပြု။ ဟောတော်မူပြီး သော့ သိက္ခာပုဒ်တော်၏ စကားအစဉ် ဝါစနာ့ဝဂ္ဂကို သာ ပဌာန

ပြုသည်။ ထိုကြောင့်လိုင်ဝုစ် ဝိဘတ်တို့ကို မင်ဗဲဘ စကားအစဉ်ဝါစ နာမဂ္ဂကိုသာ ငဲ့၍ အနက်မြန်မာ ပြန်ဆိုသည် မှတ်လေ။

ယောစ၊ အကြင် ရဟန်းသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံ၊ ဘုရား တရား၏ လည်းကောင်း။ သံဃသံ၊ ၏လည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊၏ တိဏ္ဏံဝိစ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ သံဃော၊ သည်။ တဇ္ဇနီယံ၊ ကို။ ကရေ၊ ၏။ ။ကော၊ သည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဗာလော၊ မိုက်၏။ သံသဂ္ဂနိဿိတော၊ လူတို့နှင့် ရောပြွမ်းခြင်းကို မှီ၏။ အဓိသီလေ၊သီလပျက်ရသော်ရဟန်း။အဇ္ဈာစာရေ၊ အကျင့် ပျက်သောရဟန်း။ တထေဝ၊ လျှင်။ အတိဒိဋ္ဌိယာ၊မြတ်သော်အယူ ပျက်သော်ရဟန်း။ ။ယောစ၊ သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံ၊ ၏လည်း ကောင်း။သံဃသံ၊၏လည်းကောင်း။အဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာသတိ၊၏။ သော၊ထိုကဲ့ရဲ့သော ရဟန်းသုံးယောက်။ တဇ္ဇနီယကမ္မကတော၊ တဇ္ဇနီယ.ကံပြုအပ်သောရဟန်းသည်။ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မာနုဝတ္တနာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရာ၏။ ။တဇ္ဇနီယကမ္မကတော၊ တဇ္ဇနီယကံပြုအပ် ပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဥပသမ္ပဒနိဿယာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်း ခံခြင်း။ နိဿယည်းပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သာမဏေရဥပဇ္ဈာ နာ၊ သာမဏေကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ လုပ်ကျွေးစေခြင်းကို လည်း ကောင်း။ ဩဝါဒံ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္မုတိကို သာယာခြင်းကို လည်းကောင်း။သမ္မတေနပိ၊သမ္မုတိရပြီးဖြစ်သော်လည်းဘိက္ခုနိမ တို့ကို ဆုံးမခြင်းကိုလည်းကောင်း။နကရေ၊ရာ။ ။တထာဝိဓော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော တဇ္ဇနီယကံ ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ တဿအာပတ္တိ ၊ ထိုတဇ္ဇနီယကံ ပြုအပ်ပြီးသော အာပတ်သို့လည်း ကောင်း။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့လည်း ကောင်း။ တတော၊ ထိုအာပတ်ထက်။ပရံ၊ လွန်သော။အာပတ္တိဿ၊ သို့လည်းကောင်း။ နာပဇ္ဇေ၊ ရာ။ ကမ္မဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယ ကံကိုလည်းကောင်း။ကမ္မိကေစာပိ၊ တဇ္ဇနီယကံပြုသောရဟန်းတို့ ကိုလည်းကောင်း။နဂရဟေ၊ မကဲ့ရဲ့ရာ။ တထာ ဝိဓော၊သည်။

ပကတတ္တာသ၊ အား။ ဥပေါသထံ၀ါ၊ ဥပုသ်ကို လည်းကောင်း။ ပ၀ါရဏံ၀ါ၊ ပ၀ါရဏာကိုလည်းကောင်း။ နထပေ၊ မထားရာ။ ၀ါ၊မတန့်ရာ။ သ၀စနီ၊ ဆိုအပ်သော စကားရှိသည်ကို လည်းကောင်း။ အနု၀ါဒေါ၊ အကြီးအကဲအရာ၌ ထားခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဩကာသေ၀ စ၊ အခွင့်တောင်းခြင်းကို လည်းကောင်း။ စောဒနေနစ၊ စောဒနာခြင်းကို လည်းကောင်း။ သာရဏာ၌၊ အောက်မေ့စေခြင်းကို လည်းကောင်း။ သမ္မယောဂ၌၊ အချင်းချင်းကုန်းတိုက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ နကရေ၊ရာ။ ဥပသမ္ပဒနီသ ယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံခြင်း၊ နိဿယယူးပေးခြင်း လည်းကောင်း။ သာမဏေရဥပဇ္ဈာနာ၊ သာမဏေကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ လုပ်ကျွေးစေခြင်းလည်းကောင်း။ ဩ၀ါဒံ၊ ဘိက္ခုနော၀ါဒကသမ္မုတိ ကို သာယာခြင်းလည်းကောင်း။သမ္မတေနပိ၊သမုတ်အပ်ပြီးသော် လည်း ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌ အင်္ဂေါ၊ ၀ါးပါးသော အင်္ဂါ ရှိသော ရဟန်းသည်။ နသမ္မတိ၊ မငြိမ်းနိုင်။ တံအာပတ္တိဠ္ဟ၊ ထိုတဇ္ဇနီယကံ ပြုအပ်သော အာပတ်သို့ လည်းကောင်း တာဒိသဠ္ဟ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့ လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုအာပတ်ထက်။ ပရံ၊ လွန်သော။ အာပတ္တိဠ္ဟ၊ အာပတ်သို့ လည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊၏။ ကမ္မဠ္ဟ၊ ပြုအပ်သောတဇ္ဇနီယကံကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မိကဠ္ဟာ၀ပိ၊ တဇ္ဇနီယ ကံပြုသော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သော ရဟန်းသည်။ နသမ္မတိ၊ မငြိမ်းနိုင်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်တန်းခြင်း လည်းကောင်း။ ပ၀ါရဏံ၊ လည်းကောင်း။ သ၀စနီယံ၊ ဆိုအပ်သော စကားနှင့်ဟက္ခ ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ အနု၀ါဒေါ၊ စွပ်စွဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဩကာသေ၀ ၊ အခွင့်ပေးခြင်းလည်းကောင်း။ စောဒနဠ္ဟေ၀ ၊ လည်းကောင်း၊ သာရဏာ၀ ၊ လည်းကောင်း။ သမ္မ ယောဂနာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမေဟိ အဋ္ဌဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ယုတ္တော၊ယှဉ်၏။သော၊ သည်။ တဇ္ဇနာ၊ တဇ္ဇနီယကံမှ။ နုပသမ္မတိ၊ မငြိမ်းနိုင်။ ကဏ္ဍာ၀ါရနယေ

နေ့ဝ၊ ကဿဝါရနည်းဖြင့် သာလျှင်။ သုက္ကဝါရံပိ သုက္ကဝါရကို လည်း။ ဇာနိယံ၊ သိရာ၏။ သေယျသကော၊ အရှင်သေယျသက သည်။ ဗာလော၊မိုက်၏။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ များသောအာပတ် ရှိ၏။ သံသဋ္ဌောပိစ၊ လူတို့နှင့်ရောနှော၏။ မဟာမုနိ၊ မြတ်သော မုနိဖြစ်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သည်။ နိုယသကမ္ပံ၊ကို။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ ကိဠာဂိရိသ္မိံ၊ဌ။ အသဿိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဒွေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အသည်တာ၊မစောင့်စည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝိဓံ၊အထူး ထူးအပြားပြားသော။ အနာစာရဗ္ဗ၊ အကျင့်မဟုတ်သည်ကိုလည်း။ အာစရိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဇိနော၊ မာရ်ကို အောင်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်ဌ။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္ပံ၊ကို။အာဏာ ပေသိ၊ ပြီ။ မဏ္ဍိကာသဏ္ဍော၊ဌ။ သုဓမ္မော၊ သည်။ စိတ္တာသ၊ စိတ္တ သူကြွယ်၏။ အာဝါသိကော၊ သည်။ အဟု၊ပြီ။ သုဓမ္မော၊ သည်။ စိတ္တပါသကံ၊ စိတ္တသူကြွယ်ကို။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဇာတ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စကားဖြင့်။ ခုံသေတိ၊ ဆဲရေးပြီ။ တထာဂတော၊သည်။ ပဋိသာရဏိယကမ္ပံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဌ။ အာပတ္တိ ံ၊ကို။ ပဿိတုံ၊ ဌ။ အနိစ္ဆန်ံ၊ သော။ ဆန်ံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဒဿနေ၊ ကြောင့်။ ဗိနုတ္တမော၊မြတ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဥက္ခိပိတုံ၊ဌ။ အာဏာပေသိ၊ပြီ။ ဆန္နော၊ သည်။ တံယေဝအာပတ္တိ ံ၊ကိုသာလျှင်။ ပဋိကာတုံ၊ ဌ။ နဗုဒ္ဓတိ၊အလို မရှိ။ ဝိနာယကော၊ ခရီးညွှန်ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပဋိကမ္မော၊ကြောင့်။ ဥက္ခေပနံ၊နှင်ထုတ်ခြင်းကို။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ အရိဋ္ဌသ၊ အား။ အညာဏနိုသိတာ၊ မသိခြင်း မောဟကို မှီသော။ ပါပဒိဋ္ဌိ၊ယုတ်မာသောအယူသည်။ အာသိ၊ပြီ။ဒိဋ္ဌိအပဋိ နိဿဂ္ဂေ၊ကြောင့်။ဥက္ခေပံ၊ဥက္ခေပနီယကံကို။ဗိနာဘာသိတံ၊မြတ်စွာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်၏။ နိယသကမ္ပံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇံ၊ ပဗ္ဗာဇနီယကံကို လည်းကောင်း။ပဋိသာရဏိ ံ၊ ပဋိသာ ရဏိယကံကိုလည်းကောင်း။ အဒဿနာ၊ အာပတ်ကိုမရှုလိုသော ကံကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကမ္မော၊ အာပတ်ကိုမကုသောဘက်ကို

လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေစ၊ မစ္ဆန္ဒသော ကံကိုလည်းကောင်း။ တဏှေ၀၊ လျှင်။ ဇိနဘာသိတံ၊ ၏။ ဒ၀ါ နာစာရုပဃာတိ၊ဒ၀သဒ္ဒါအနာစာရသဒ္ဒါ ဥပဃာတိသဒ္ဒါလည်း ကောင်း။ မိဿာအာဇီ၀မေ၀စ၊ မိဿာဇီ၀သဒ္ဒါလည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသဒ္ဒါတို့သည်။ ပဒ္မာဇနိယကမ္မမှိ၊ ၌။ အတိရေကပဒါ၊ လွန်သောသဒ္ဒါတို့သည်။ အလာဘာ၀ဏ္ဏာ၊ အလာဘအ၀ဏ္ဏ ဟူကုန်သော။ဒွေပဒ္ဓ၊ နှစ်ပါးသော ပဒ္ဓကတို့လည်းကောင်း။ ပဒ္ဓ ကောတိနှာမကော၊ ပဒ္ဓကဟူသောအမည်ရှိသော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး သော ပဒ္ဓကတို့လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ တို့သည်။ ပဒ္ဓိသာရဏိယ ကမ္မမှိ၊ ၌။ အတိရေကပဒါ၊ တို့တည်း။ တဇ္ဇနိယံ၊ တဇ္ဇနိယကံ လည်းကောင်း။ နိ,ယသဒ္ဒ၊နိယသကံလည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ဒုဝေကမ္မေသု၊ နှစ်ပါးသော ကံတို့၌။ သဒ်သံ၊တူ၏။ ပဒ္ဓဇာ၊ ပဒ္ဓ ဇနိယကံလည်းကောင်း။ ပဒ္ဓိသာရဏိ၀၊ ပဒ္ဓိသာရဏိယကံ၌လည်း ကောင်း။ အတိရိတ္တာ၊ လွန်ကုန်သော။ ပဒါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ တေဥကွေ့ပနာကမ္မာ၊ ထိုဥကွေ့ပနိ, ယကံတို့သည်။ ဝိဘတ္တိတော၊ ဝေဘန်သောအားဖြင့်။ သဒ်သာ၊ ကုန်၏။ တဇ္ဇနိယနယေနာပိ၊ တဇ္ဇနိယကံနည်းဖြင့်လည်း။သေသ ကမ္မံ၊ ကြွင်းသောကံကို။ ဝိဇာနိ,ယာ၊ သိရာ၏။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် ဥဒါန်းစကားအပြီးတည်း။

ကမ္မဏ္ဍနံ့ကကားပြီးပြီ။

ပါရိုဝါသိကဏ္ဍနှက

☞ ၇၅။ တေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊၌။အနာထပိ,ဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ဇေတ ၀နေ၊၌။ဝိဟရတိ၊၏။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ ပါရိုဝါသိကာ၊ ပရိ၀ါသိဆောက်တည်ကုန်သော။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပကတတ္တာနံ့၊ ပကတ္တတ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခုနံ့၊တို့၏။အဘိ၀ါဒနံ့၊ရှိခိုးခြင်းကို။ပ။

နဟာနေ၊ ရေချိုးရာ၌။ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ ကျောက်ကုန်းဥ်ချေးတွန်းခြင်း အမှုကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိ ကေန၊သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ပကတတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။အဘိဝါဒနံ၊ကိုလည်းကောင်း။လ။နဟာနေ၊ဋ္ဌ။ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။နသာဒိတဗ္ဗံ၊မသာယာအပ်။ယောဘိက္ခု၊သည်။ သာဒိယေယျ၊သာယာငြားအံ့။ အသ္သ၊ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋာ၊ ဒုက္ကဋ်အမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိဝါသိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ မိထု၊ အချင်းချင်း။ ယထာဝုဏ္ဏံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ အဘိဝါ ဒနံ၊ကို။လ။နဟာနေ၊ဋ္ဌ။ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ကို။အနုဇာနာမိ၊ဝါဘုရားခွင့် ပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကာနံ၊ကုန်သော။ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ယထာဝုဏ္ဏံ၊သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဝါရဏံ၊ ပဝါရဏာ ပြုခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ခံယူခြင်းကို လည်းကောင်း။ သြဏောဇနံ၊ ရှေးနွေက စွန့်ပြီးသော ဆွမ်းကို နောက်နွေ၌ခံစိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ဘတ္တံ၊သံဃဘတ်စသော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပဌ၊ ငါးပါးသော အကျင့် တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနှိ၊ ထိုသို့ပရိဝါသ် ဆောက်တည်သောကြောင့်သာလျှင်။ ယထာယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပါရိဝါသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊တို့သည်။ ဝတ္ထိတမ်ပိ၊ ကျင့်အပ်၏။ တထာတေနအာကာ ရေန၊ဖြင့်။ ပါရိဝါသိကာနံ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊တို့အား။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ ပညာပေသာမိ၊ ပညတ်တော်မူတော့အံ့။

၇၆။ လ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိပါသိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပကတတ္တာသ၊သော။ဘိက္ခုနော၊၏။ ပုရတော၊မှ။နဂန္တုမ်ပိ၊ မသွားအပ်။ ပုရတော၊ရှေ့မှ။ နနိသီဒိတမ်ပိ၊မထိုင်အပ်။ သံဃသ၊ ၏။ ယောအာသနပရိယန္တော၊အကြင်အယုတ်ဆုံးဖြစ်သောနေရာ သည်။ ယောသေယျပရိယန္တော၊ အကြင် အယုတ်ဆုံးဖြစ်သော

အိပ်ရာသည်။ ယောဝိဟာရပရိယိ(ဏ္ဍော)၊ အကြင် အယုတ်ဆုံး ဖြစ်သော ကျောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအယုတ်ဆုံး ဖြစ်သော နေရာ အိပ်ရာ ကျောင်းကို။ တံ သ၊ ထိုပရိုဝါသ်ဆောက် တည်သော ရဟန်းအား။ ပဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ တေနစ၊ ထိုပရိုဝါသ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်လည်း။ သော၊ ထိုအယုတ်ဆုံးဖြစ်သော နေရာ အိပ်ရာ ကျောင်းကို။သာဒိတဗ္ဗော၊ သာယာအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိုဝါသိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပကတတ္တသ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပုရေသမဏ္ဍေနဝါ၊ ရှေသွားရဟန်းသည်လည်းကော်င်း။ ဝါ၊ ရှေခရီးညွှန် ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာသမဏ်ေနဝါ၊ နောက်လိုက် ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နောက်ခရီးညွှန် ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကုလာနိ၊ ဒါယကာအိမ်တို့သို့။ နဥပသင်္ကမိတဗ္ဗာနိ၊ မချဉ်းကပ်အပ်ကုန်။ အရညကင်ံ၊ အရညကင်ခုတင်ကို။ နသမာဒိ တဗ္ဗံ၊ မဆောက်တည်အပ်။ ပိဏ္ဍပါတိကင်ံ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ကို။ နသမာဒိတဗ္ဗံ၊ မဆောက်တည်အပ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာဇာနိ'သု၊ မသိစေကြကုန်သတည်း။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုပရိုဝါသ်ဆောက်တည်ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းကို။ နစနိ'ဟရာပေတဗ္ဗော၊ မဆောင်ယူစေ အပ်။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိုဝါသိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်၊ အာဂန္တုကေန၊ မိမိအာဂန္တုက ဖြစ်သဖြင့်။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ အာဂန္တုကသ၊ အား။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။

အမှာ ၍အရာ၌ အာဂန္တုကေန အာရောစေတဗ္ဗံ အာဂန္တုကသ အာရောစေတဗ္ဗံဟူ၍ သာမညအားဖြင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် နှစ်ဦးသော ပါရိုဝါသိက ရဟန်းတို့သည် သွားလေရာ အရပ်၌ အချင်းချင်း ကွေ့မြင်ကြကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ နှစ်ဦးကုန်သော ပါရိုဝါသိက ရဟန်းတို့သည်လည်း အချင်းချင်း ကြားအပ်သည်။ ထိုကြောင့် ထိုပါရိုဝါသိကရဟန်း တို့သည် ပါရိုဝါသိက ရဟန်းချင်းပင် ဖြစ်စေ။ မာနုတ္တစာရိကာ

ရဟန်းနှင့်ပင်ဖြစ်စေ။ ပကတတိ် ရဟန်းနှင့်ပင်ဖြစ်စေ။ အနည်း အများကို ထောက်ရှု၍ အာယသ္မာ ဓာရေတု အာယသ္မန္တာ ဓာရေန္တု၊ အာယသ္မန္တော ဓာရေန္တု၊ သံဃော ဓာရေတု-ဟု ဆို၍ ကြားအပ်သည်။ ဂဏာနုပဂ ရက်မူကား ပကတိသက်သက် ပကတတ်ရဟန်းအထံ၌သာ ဆောက်တည်၍ ကြား၍ကျင့်မှ ရက်အရေ အတွက်ရသည်။ ထိုကြောင့်-

> အာဂန္တုကေန အာရောစေတဗ္ဗံ။အာဂန္တုကသ အာရောစေတဗ္ဗန္တိ အဝိသေသေန၊ ဝုတ္တတ္တာ သစေ ဒ္ဝေ ပါရိဝါသိကာ ဂတဋ္ဌာနေ အညမညံ ပဿန္တိ ဥဘောဟိပိ အညမညသ အာရောစေတဗ္ဗံ။

ဟူ၍ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာစသည်တို့၌ ဆိုသည်။

* ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ အရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့၌။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ ဒူတေနပိ၊ တမန်ဖြင့်လည်း။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။

အမှာ ၌ ဂိလာန အာရောစနာ၌ ကြားသင့်သော အခြင်းအရာစကားအစဉ်ကို ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ မပြမဆိုသောကြောင့် ကြားအပ်သော ပုဒ်ပါဠိဝါကျ အလုံးစုံကို ကုန်စင်အောင် ပကတတိ် ရဟန်းစသည်တို့ နားမကြားမသိသော်လည်း ဝတ်ကြားသောအခြင်းအရာအဓိပ္ပါယ်ကို ပကတတ်ရဟန်းစသည်တို့သိမြင်နားလည်လျှင် အပ်သည်ပင် မှတ်လေ။ ထိုကြောင့် သမုစ္စယကွန်ကအဋ္ဌကထာ၌ ဗုဒ္ဓဘုန်း အတ္ထံ ဂဟေတ္တာ ယာယကာယစိ ဝါစာယ အာရောစေတုံ ဝဋ္ဋတိယေဝ-ဟု ဆိုတော်မူသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဘိက္ခုကာ၊ ရဟန်းရှိသော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းမှ။ အဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းမရှိသော။ အာဝါသော၊ ကျောင်းသို့။ ပကတတ္တေန၊ ပကတတ်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်ကို။

အညွှတ်၊ ကြဉ်၍။ နုဂန္ဓမ္ဘော၊ မသ္ဌားအပ်။ပ။ ။အနာဝါသော၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်း စသည်သို့။ပ။ အာဝါ သောဝါ၊ကျောင်းသို့လည်းကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ကျောင်း မဟုတ်သောစရပ်တန်ဆောင်းစသည်သို့ လည်းကောင်း။ပ။အနာ ဝါသော၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်း စသည်မှ။ပ။ အာဝါသောဝါ၊ ကျောင်းမှလည်းကောင်း။ အနာဝါသောဝါ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်မှ လည်းကောင်း။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရိုဝါသိုကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဘိက္ခုကာ၊ ရဟန်းရှိသော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းမှ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။နာနာသံဝါသကာ၊နာနာသံဝါသက ဖြစ်ကုန် သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဿု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သဘိက္ခု ကော၊ ရဟန်းရှိသော။ သောအာဝါသော၊ ထိုကျောင်းသို့။ ပက တတ္တေန၊ ပကတတ်ရဟန်းကို။ အညွှတ်၊ ကြဉ်၍။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်ကို။ အညွှတ်၊ ကြဉ်၍။ နုဂန္ဓမ္ဘော၊ မသ္ဌားအပ်။ပ။

၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိုဝါသိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာ။သည်။ သဘိက္ခုကာ၊ ရဟန်းရှိသော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းမှ။ ယတ္ထ၊ အကြင် ကျောင်း၌။ သမာနသံဝါသကာ၊ သမာနသံဝါသက ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဿု၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်ကျောင်းသို့။အဇ္ဇေဝ၊ယနေ့သောလျှင်။ဂန္ဓုံ၊ရောက်ခြင်းငှါ။ သင်္ကြောမိ၊စွမ်းနိုင်၏။ ဇုတိ၊သို့။ ဧညာ၊သိသည်ဖြစ်အံ့။ သဘိက္ခု ကော၊ ရဟန်းရှိသော။ သောအာဝါသော၊ ထို ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓမ္ဘော၊ သ္ဌားအပ်၏။ပ။ အနာဝါသာ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်မှ။ပ။ အာဝါသာဝါ၊ ကျောင်းမှ လည်း ကောင်း။ အနာဝါသာဝါ၊ ကျောင်း မဟုတ်သော စရပ်တန် ဆောင်း စသည်မှ လည်းကောင်း။ပ။

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပါရိုဝါသိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပကတတ္တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဧကစ္ဆန္နေ၊

တမိုးတည်းသော။ အာဝါသေ၊ကျောင်းဌ။ နဝတ္ထုဗ္ဗံ၊မနေအပ်။ပ။ အနာဝါသေ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်ဌ။ ။ပ။အာဝါသေဝါ၊ ကျောင်းဌလည်းကောင်း။ အနာဝါသေဝါ၊ ကျောင်းမဟုတ်သော စရပ်တန်ဆောင်းစသည်ဌ လည်းကောင်း။ နဝတ္ထုဗ္ဗံ၊အပ်။ ပကတတ္တံ၊သော။ ဘိက္ခု၊ကို။ဒိသ္သာ၊၍။အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ထအပ်၏။ ပကတတ္တော၊သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာသနေနှ၊နေရာဖြင့်။ နှိမ်ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ဘိတ်အပ်၏။ပကတတ္တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကောသနေ၊ တနေရာ တည်းဌ။ နနှိုသိဒိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ နိစေ၊ နှိုမ်သော။ အာသနေ၊ နေ့ရာဌ။ နိသိန္နေ၊နေ့သည်ရှိသော်။ဥစ္စေ၊မြင့်သော။ အာသနေ၊ဌ။ နနှိုသိဒိတဗ္ဗံ.အပ်။ ဆမာယံ၊မြေဌ။ နှိုသိန္နေ၊သော်။အာသနေ၊ဌ။ နနှိုသိဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကေစကိမေ၊ တစကြိုတည်းဌ။ နစကိမိတဗ္ဗံ၊ စကြိုမလွှားအပ်။ နိစေ၊ သော။ စကိမေ၊ စကြိုကျောင်းဌ။ စကိ မန္ဓေ၊ စကြိုသွားသည်ရှိသော်။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။ စကိမေ၊ စကြို ကျောင်းဌ။ နစကိမိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဆမာယံ၊မြေဌ။ စကိမန္ဓေ၊ စကြို သွားသည်ရှိသော်။ စကိမေ၊ဌ။ နှုစကိမိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဝုဏ္ဏတရေန၊သိတင်းကြီး ဖြစ်သော၊ ပါရိဝါသိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မူလာယ၊အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာ၊ရှေဟန်၊ ငင်ခြင်းငှါထိုက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကွ။လ။ မာနတ္တာရဟေန်၊မာနတ်ပေးခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ပ။ မာနတ္တစာရိကေန၊ မာနတ်ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။အဗ္ဘာနာရ ဟေန၊အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါထိုက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ကွ။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကစတုတ္ထော၊ ပရိဝါသ်ဆောက်တည် သော ရဟန်းလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ စေဒေယ္ယ၊ အကယ်၍ပေးငြားအုံ့။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ စေပဋိကဿေယ္ယ၊ အကယ်၍ငင်ငြားအုံ့။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ စေဒေယ္ယ၊ အကယ်၍ပေးငြားအုံ့။ တံစိသော၊ ပရိဝါသ်ဆောက်

တည်သော် ရဟန်းလျှင် နှစ်ကျိုပ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ စေအဇ္ဈယျ၊ အကယ်၍ အဇ္ဈာန် သွင်းပြားအုံ့။ အ.ကမ္ပံ၊ ကံမမည်။ ဝါ၊ ကံ မမြောက်။ နစကရဏီယံ၊ ပြုလည်း မပြုအပ်။ ဒုဘိအယံ၊ ကား။ သမ္ဘာဝတ္ထုနာ၊ တည်း။

စတုနံ ဝုဘိ ပါရိုဝါသိကဝတ္ထုံ၊ ကိုးဆဲ့လေးပါးသော ပါရိုဝါသိကဝတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဂဒ္ဒ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပါရိုဝါသိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ရတ္တိဿ ဩ၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်းတို့သည်။ ကတိနုခေါ၊ အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ လိ။ ပါရိ ဝါသိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရတ္တိယော ဩ၊ တို့သည်။ သဟ ဝါသော၊ တမိုးတရံတည်းသော ကျောင်းဌ် တပါးသော ရဟန်း တို့နှင့် တကွ ကျောက်ကုန်းဆန်၍ အိပ်ခြင်း ဒုရိယာပုထိဟု ဆိုအပ် သော နေခြင်းလည်းကောင်း။

အမှာ ဤ၌ အိပ်ခြင်း ဒုရိယာပုထိကိုသာ သဟဝါသ ဟု အလိုရှိအပ်သည်။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာ၌ သဟဝါသောတိ ဝုတ္တပကာရေ ဆန္နေ ဘိက္ခုနာ သဒ္ဓိံ သဟ သယနမေဝ အမိပ္ပေတံ။ နာ သေသ ဒုရိယာပထ ကပ္ပနံ-ဟုဆိုတော်မူသည်။

* ဝိပ္ပဝါသော၊ အရုဏ်တက်သောအခါ ဥပစာရသိမ်တွင်း၌ ပကတတ် ရဟန်း မရှိဘဲ နေခြင်း ဥပစာရသိမ်ပ၌ ပကတတ်ရဟန်း မမြင်လောက် မကြားလောက်သော အရပ်၌ နေသောအားဖြင့် ပကတတ် ရဟန်းနှင့် ကင်း၍ နေခြင်းလည်းကောင်း။ အနာရော စနာ၊ နိက္ခိတ္တဝတ်နေ့သည်ရှိသော် ဆဲ့နှစ်တောင်တွင်း ရောက်လာ သော အာဂန္တုက ရဟန်းစ်သည်ကို မကြားခြင်း မြင်အပ်သော အာဂန္တုက ရဟန်း စသည်တို့ကို ရဟန်းမှန်း ဧကန်သိလျက် မကြားခြင်း အနိက္ခိတ္တဝတ် နေသည်ရှိသော် ဥပစာရ သိမ်တွင်း ရောက်လာသော အာဂန္တုက ရဟန်း စသည်ကို မကြားခြင်း

မြင်အပ် ကြားအပ်သော ဥပစ္စာရ သိမ်အပ အာဝန္တုက ရဟန်း စသည်တို့ကိုရဟန်းမှန်း ကေန်သိလျက်မကြားခြင်းဟုဆိုအပ်သော အနှာရောစန လည်းကောင်း။ ဥပါလိ၊ လိ။ ပါရိဝါသိကဿ။ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ရတ္တိဿ္ဌေ ဒါ၊ တို့သည်။ခေါ၊ စစ်။ဗုမေ တယော၊ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊မိန့်ဆိုတော် မူ၏။ပ။

၈၄။ ပါရိဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပရိဝါသံ၊ ပရိဝါသ်ကို။ သောဓေတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။နသက္ကောန္တိ၊ မတတ် နိုင်ကုန်။လ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ပရိဝါသံ၊ပရိဝါသ်ကို။နိက္ခိပိတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဠုပန၊လျှင်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ ချအပ်၏။လ။ ပရိဝါသံနိက္ခိပါမိတိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါ သော၊ ကို။ နိက္ခိတ္တော၊ ချအပ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္တုံနိက္ခိ ပါမိတိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါသော၊ ကို။ နိက္ခိတ္တော၊ သည်။တောတိ၊၏။

၈၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။ပက္ကမိံသု၊ဖဲသွားကြကုန်၏။ ပါရိဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ သောဓေတုံ၊ ငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပရိဝါသံ၊ ကို။ သမာဒိယိတုံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ပရိဝါသံ သမာဒိယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါသော၊ ကို။ သမာဒိန္နော၊ ဆောက်တည်အပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဝတ္တုံသမာဒိယာမိတိ၊ဟူ၍။ ပရိဝါသော၊ ကို။သမာဒိန္နော၊ဆောက်တည်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ ပရိဝါသ်မာနတ် ပေးအပ်ပြီးသော ရဟန်းတို့သည် ထိုပေးသောကမ္မဝါစာ၏ အခြားမဲ့၌ ထို ပေးသော ပကတတ်ရဟန်းတို့ အထံ ဝတ်ကို ဆောက်တည်ပြီးလျှင် ထိုပေး သော ရဟန်းအလုံးစုံထံ ကြား၍ ချအပ်သည်၊ မကြားဘဲ ချသည် ရှိသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ရာသည်။ ကေစိ ဆရာတို့သည်ကား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်။ ထိုပရိဝါသ် မာနတ် ပေးသော

နေ့ဦးပင်လျှင် တဘန့်ဝတ်ကို ဆောက်တည်၍ အရုဏ်တက်စေလို သော ရဟန်းအား ထိုအနာဂတ်ညဉ့် ဂဏနုပဂ မဟုတ်သော ကြောင့် ရတ္တိဆွေဒလည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု ဆိုကုန်သည်။ ထိုကြောင့်-

- အာရောစေတ္ဝာ နိုက္ခိပိတမ္ပဒန် ဒုက္ခဋ္ဌပရိမောစနတ္ထံ ဝုတ္တံ။ ကေစိပန တဒဟေဝ ပုန ဝတ္တံ သမာဒိယိတ္ဝာ အာရုဏံ ဥဋ္ဌာပေတုကာမဿ ရတ္တိဆွေဒပရိဟာရတ္ထံပိတိ ဝဒန်-

ဟု ဝိမဟိဝိနောဒနီဋီကာ စသော ဋီကာတို့၌ ဆိုသည်။ ထိုကြောင့် ထိုဋီကာစကားများကိုထောက်လျှင်တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့် ရတ္တိဆွေဒ ဖြစ်ပြီးသော ပါရိုဝါသိုကရဟန်း မာနတ္တစ်ရှိကရဟန်း တို့သည် ထိုရတ္တိဆွေဒ ဖြစ်သောနေ့၌ အရုဏ်မတက်မီ ထိုဝတ်ကို ချ၍ အသင်တဘန် ဆောက်တည်၍ အသစ်တဘန် ကြားရသော် ထိုလာလတံ့သော ရတ္တိဆွေဒအနာဂတ် ညဉ့်သည်ပင် ဂဏနုပဂ ဖြစ်ရာသေးသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ပရိုဝါသိမာနတ် ပေးပြီးသော ရဟန်းတို့ ထိုခဏ၌ ဝတ်ကို ဆောက်တည်၍ မကြား ခြင်းနှင့် နောက်နောက် ဖြစ်သော ရတ္တိဆွေဒသည် မထူးမပြား သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဤအရာ၌ ဋီကာဆရာတို့ အာဘော် နှလုံးသွင်းကို မြစ်ရင်းမူလ နေရာကျအောင် စိန္တာမယညာဏ်ကို အားကုန်သစ်၍ နစ်နစ်ကြီးဆအပ်သော အရာပင်ဖြစ်သည်။

ပါရိုဝါသိုကဝတ္ထုံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၇၆။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋ္ဌိ ကဿနာရဟာ၊ငင်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ပကတတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ လ။ နဟာနေ၊၌။ ဝိဋ္ဌိ ပရိကမ္မံ၊ကို။ သာဒိယန္တိ၊ ကြကုန်၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မူလာယ၊သို့။ ပဋ္ဌိကဿနာရဟေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။လ။ နသာဒိတမ္ပိ၊ အပ်။ ယော၊သည်။ သာဒိယေယျ၊အုံ့။ အသ၊အား။

ဒုက္ခဋ္ဌာ၊သော။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ။(ဤမှနောက်၌ ထူးသည်ကိုသာ ဆိုတော့အုံ့)။ ။မူလာယ၊အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာ၊ ငင်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဝိတ္ထာရေတမ္ဘာယထာ၊ ခွဲအပ်ကုန်ဘိ၏သို့။။တထာ၊တူ။ဝိတ္ထာရေတမ္ဘာ၊ကုန်၏။ပ။ဒေဝသိက်ံ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။အာရောစေတမ္ဗံ'၏။ဘန္တေ၊ဘုရား။ မာနတ္တစာရိကဿ၊ မာနတ် ကျင့်သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ ရတ္တိဿ၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်းတို့သည်။ ကတိနုခေါ၊ ကုန်နည်း။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။မာနတ္တစာရိကဿ၊သော။ဘိက္ခုနော၊အား။ရတ္တိဿ၊ တို့သည်။ သဟဝါသော၊ သဟဝါသလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပဝါသော၊ ဝိပ္ပဝါသ လည်းကောင်း။ အနာရောစနာ၊ အနာရောစန လည်းကောင်း။ ဥိနေဂဏော၊ ယုတ်သောဂိုဏ်း၌။ဝါ၊သင်္ဃာမပြည့်သော ဂိုဏ်း၌။ စရတိ၊ ကြားသော အားဖြင့် ကျင့်၏။

အမှာ ။ ဤ ဥိနေဂဏေစရတိ ဟူသော မာနတ်၏ အရာ၌ ဂဏနုပဂ ညဉ့်ကို အလိုရှိ၍ ကြားစဉ် အခါ၌သာ သင်္ဃာကိုအလိုရှိအပ်သည်။ဆောက်တည်စဉ်အခါ၊ချစဉ်အခါ၊တို့၌ကား တယောက်တည်းသော ရဟန်းအထံ၌သော်လည်းဆောက်တည်အပ် ချအပ်သည်။ ထိုကြောင့် ဧကံဘိက္ခုံ ဥပသက်မိတ္တာ အစရှိသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ ဆောက်တည်သောအရာ ချသောအရာတို့မှာ လာသည်။

* ဣတိ၊သို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ပ။ မူလာယပဋိကဿနဋ္ဌ၊ အရင်းသို့ငင်သော ရဟန်းလည်းကောင်း။ မာနတ္တစာရဋ္ဌ၊ မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်းလည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနာရဟဋ္ဌ၊အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါထိုက်သော ရဟန်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်း တို့အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ကေသဒိသံ၊ထင်ကူထင်မျှတူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေတမ္ဗံ၊ ခွဲအပ်၏။ သံခိတ္တံ၊ ချုံးတော်

မူအပ်၏။(ဤအညွှန်းစကားခ်ီ မာနတ္ထစာရသဒ္ဒါဖြင့် မာနတ္ထာရဟ ရဟန်းကို သဖြိုဟ်ရေတွက်လေ)။ ဟေဒ္ဓာ၊ အောက်ခ်ီ။ ဝိတ္ထာရေ တမ္ဘာယထာ၊ ချဲ့အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေ တမ္ပံ၊ ချဲ့အပ်၏။ လ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ပါရိုဝါသိကကွန်ဋီကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဤမမှိခန္ဓကေ၊ ခ်ီ။ ဝတ္ထု။၊ ဝတ္ထုတို့သည်။ ပဌေ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ တသေ၊ ထိုငါးပါးသော ဝတ္ထု၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်း စကားကား။ ပါရိုဝါသိကာ၊ ပရိုဝါသ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပကတတ္တေန ဘိက္ခုနာ၊ ပကတတ် ရဟန်း၏။ အဘိဝါဒနံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုလည်းကောင်း။သာမီစိယံ၊အရိုအသေပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။ အာသနံ၊ နေ့ရာကို ရှေးရှဆောင်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။သေယျာဘိဟာရံ၊အိပ်ရာကို ရှေးရှဆောင်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ပါဒေါ၊ ခြေဆေးရေကို လည်းကောင်း။ ပီဌံ၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ကထလိကံ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်း ကောင်း။ပတ္တံ၊ သပိတ်သက်နှံ့ကို လှမ်းယူခြင်းကို လည်းကောင်း။ နဟာနေ၊ခ်ီ။ ပရိကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေသလာ၊သီလကို ချစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သာဒိယန္တိ၊သ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။ ပုန၊ တဘန်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်လည်းကောင်း။ ပဝါရဏံ၊ ပဝါရဏာ လည်း ကောင်း။ ဝဿိဒကာဏောဇ ဘောဇနံ၊ မိုးယိမ်းရေခံ သက်နှံ့ကို ခံခြင်း ရှေ့နေ့ကစွန့်ပြီးသော ဆွမ်းကို ထိုနေ့ခံယူခြင်း သံဃဘတ်ကို ခံယူခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတေ၊ဤသို့။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ပဌေ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို။ မိထု၊ အချင်းချင်း သိတင်းကြီးစဉ် အတိုင်း။ အနုဇာနာမိ၏။တတ္ထ၊ ထိုပရိုဝါသ် ဆောက်တည်ရာ၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝတ္တနာ၊တည်း။ ပကတတ္တသ၊ ပကတတ်

ရဟန်း၏။ ပုရတောဟု။ ဂန္ဓနှင့်၊ သွားခြင်း။ ယောစပရိယန္တောဟု၊ အကြင်အယုတ်ဆုံးဖြစ်သောအိပ်ရာနေရာကျောင်းသည်။ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သောပရိယန္တောဟု၊ကို။ သာဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပုရေ၊ ရှေ့သွားခရီးညွှန် ရဟန်းလုပ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်လိုက်ခရီးညွှန် ရဟန်းလုပ်ခြင်း လည်းကောင်း။ တထေဝစ၊ သာလျှင်လည်း။အရညဝိဟာရေ၊အရညကင်ရိုတင် ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဝိဟာရပါတ် ရုက်ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဆွမ်းကို ရှေ့ရှု ဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ အာဂန္တုကေ၊ အာဂန္တုရဟန်းဖြစ်၍ ကြားခြင်း၊ အာဂန္တုကရဟန်းအား ကြားခြင်း။ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်နေ့ကြားခြင်း။ပဝါရဏာဝစ၊ပဝါရဏာနေ့ကြားခြင်း။ဒူတေဝစ၊ တမန်စေလွှတ်၍ ကြားခြင်း။ သဘိက္ခုကေ၊ ရဟန်းရှိသော ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ သွားလည်း သွားအပ်၏။ ကေ၊ နေ့ရှေ့စ၊ တမိုးတရံတည်းသောကျောင်းဌ နေ့သောအရာ။ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထသော အရာ။ တထေဝစ၊ သာလျှင်။ နိမန္တယေ၊ ဘိတ်သောအရာ။ အာသနေ၊ နေရာနှင့် စပ်သောအရာ။ နိစစက်မေ၊ နိုမ့်သောစင်္ကြန်နှင့် စပ်သောအရာ။ ဆမာယ၊ မြေနှင့်စပ်သောအရာ။ စက်မေနစ၊ စင်္ကြန်ကျောင်းနှင့် စပ်သော အရာ။ ဝုဋ္ဌတရေနစ၊ သီတင်းကြိုးနှင့် စပ်သောအရာ။ အကမ္မံ၊ ကံမမြောက်သောအရာ။ ရတ္တိဿ ဒေါ၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်း။ သောဝနာ၊ သုတ်သင်ခြင်း။ နိုက္ခိပနံ၊ချခြင်း။သမာဒါနံ၊ဆောက်တည်ခြင်း။ပါရိဝါသိကေ၊ ပါရိဝါသိကဌ။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကဲ့သို့။ မူလာယ၊အရင်းသို့ငင်သော ရဟန်းဌ လည်းကောင်း။ မာနတ္တာရဟာ၊ မာနတ်ထိုက်သော ရဟန်းဌ လည်းကောင်း။ တထာ၊ထိုအတူ။ မာနတ္တစာရိကာ။ မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်းဌ လည်းယောင်း။ အဗ္ဘာနာရဟေ၊ အဗ္ဘာန်ထိုက်သော ရဟန်းဌ လည်းကောင်း။ နယောစာပိ၊ ကျင့်ရသော နည်းသည်လည်း။ ဟောဘိ၊ဖြစ်၏။ပုန၊ တဘန်။ နယတော၊နည်းအားဖြင့်။ သမ္ဘေဒံ၊ ထူးသည်။ ဟောဘိ၊၏။ ပါရိဝါသိကေသု၊တို့ဌ။တယော၊ သုံးပါးသော ရတ္တိဿ လည်းကောင်း။ မာနတ္တစာရိ၊ကာ၊ဌ။ စတု၊

လေးပါးသော ရတ္တိစ္ဆေဒ လည်းကောင်း။ ရတ္တိစ္ဆေဒေသု၊ တ်ဋ္ဌ်။ နုသမန္ကြ၊မတူကုန်။ မာနတ္ထေသုစ၊ မာနတ်တ်ဋ္ဌ်လည်း။ ဒေဝသိ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းကြားခြင်း။ ဒွေကမ္မာ၊ နှစ်ပါးသော ကံတို့သည်။ သဒိသာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ တယောကမ္မာ၊ တို့သည်။သမာသမာ၊ ထပ်တူထပ်မျှတူကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသည်လျှင် ဥဒါန်းဝါထာ အပြီးသတ်တည်း။

သမုစ္စယကဏ္ဍ

၉၇။ တေနသမယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ဌ်။အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာ,မေ၊သော။ ဇေတ ဝနေ၊ဌ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ်။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်။ သဗ္ဗေတနိကံ၊ လွတ်စေ့လိုသော စေတနာရှိသော။ သုက္ကဝိသင်္ခိ၊ သုက္ကဝိသင်္ခိ အမည်ရှိသော။ အပဋိစ္ဆန္နံ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဧကံ၊ တချက်သော။ အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။လ။ကထံနုခေါ၊ အာဘယ်သို့ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတိ၊ ကြား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အပဋိစ္ဆန္န အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင် ။လ။ ဆာရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ ဒေတု၊ လော့။

၉၈။ လ။ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ယာစာမိ၊ ၏။လ။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ရာ၏။လ။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။လ။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။လ။

၁၀၀။ သော၊ ထိုရှင်ဥဒါယိသည်။ စိတ္တာမာနတ္တော၊ ကျင့်အပ်ပြီးသော မာနတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မာနတ်ကျင့်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မာနတ်ကျင့်ပြီးသော်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာရောစေသိ၊ ၏။လ။ကထံနုခေါ၊ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊နည်း။ဧတိ၊

ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတိုက်ကျင့်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်။လ။ အဇ္ဇတဂ္ဂ၊ အဇ္ဈာန်သွင်းကြလေ့။လ။ အဇ္ဈာနံ၊အဇ္ဈာန်သွင်းခြင်းကို။ ယာ စာမိ၊၏။လ။အဇ္ဇယ္ဟ၊အဇ္ဈာန်သွင်းရာ၏။လ။အဇ္ဇတိ၊အဇ္ဈာန် သွင်း၏။လ။အဇ္ဈိတောဿ၊အဇ္ဈာန်သွင်းအပ်၏။လ။ကာဟပဋိစ္စသုံ၊ တရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ကော်၊သော့။အာပတ္တိ ၊သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တရက် ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ် သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။လ။ကာဟ ပရိဝါသံ၊ တရက်နေသော ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊လော့။လ။

၁၀၄။ သော၊ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော၊နေပြီး သော ပရိဝါသ်ရှိသည်ဖြစ်၍။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တရက်ဖုံးလွှမ်းပြီးသော အာပတ်၏ ပရိဝါသ်နေပြီး ဖြစ်သော ကြောင့်သာလျှင်။လ။ဆာရတ္တံ၊လုံး။မာနတ္တံ၊ကို။ဒေတု၊လော့။လ။

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တရက်ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်၏ မာနတ်ကို ကျင့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင်။လ။ အဇ္ဇတဂ္ဂ၊လော့။လ။ ဓာရယာမိ၊ မှတ်ရတော့၏။ ဧတိ၊သို့။ဥဒ္ဒေ တဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ပ။ ဧကော်၊ တချက်သော။ သဠေ့တနိုကော်၊ လွှတ်စေလိုသော စေတနာရှိသော။ သုက္ကရိသဒ္ဒီ၊ သုက္ကရိသဒ္ဒီ အမည်ရှိသော။ ဒ္ဝိဟပဋိစ္ဆန္နံ၊ နှစ်ရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ပ။ တိဟ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ သုံးရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ပ။ စတူဟပဋိစ္ဆန္နံ၊ လေးရက် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္နံ၊ ငါးရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ အာပတ္တိ ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ငါးရက်ဖုံးလွှမ်း အပ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ ဥဒါယိဿ၊သော့။ ဘိက္ခုနော၊အား။ ဧကိဿ၊ သော။ သဠေ့တနိုကာယ၊သော့။သုက္ကရိသဒ္ဒိယာ၊သော့။ ပဉ္စာဟ ပဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော့။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ ပဉ္စာဟပရိဝါသံ၊ ငါးရက်နေသောပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊ ပေးကြလော့။ပ။

၁၁၀။ သော၊ ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသ နေ့စဉ်။ဝါ၊ပရိဝါသ်နေတုန်း။အန္တရာ၊အကြားဌ။ဝါ၊ဝတ်တွင်းဌ။ ဝါ၊ဝတ်မချမီ။ ကေံ၊သော။ သဠေတန္ဓိကံ၊သော။ သုက္ကရိသင်ဋ္ဌံ၊ သော။ အပဋ္ဌိဏ္ဍန်း၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ အာပတ္တိ ံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိ ံ၊ ရောက်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဝတ်တွင်းဌ အပဋ္ဌိဏ္ဍန်း သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ဥဒါယိ ံ၊သော။ ဘိက္ခူ၊ကို။ အန္တရာ၊ဌ။ ဝါ၊ဝတ်တွင်းဌ။ ဝါ၊ ဝတ်မချမီ။ ကေသော၊ သော။ သဠေတန္ဓိကာယ၊ သော။ သုက္ကရိသင်ဋ္ဌိယာ၊ သော။ အပံဋ္ဌိဏ္ဍန္တာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။မူလာယ၊အရင်းသို့။ပဋိကဿတု၊ငင်ကြလော့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝဉ္စပန၊ဤသို့လျှင်။ မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿိတဗ္ဗော၊ ငင်အပ်၏။ပ။ မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿနံ၊ ငင်ခြင်းကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။

၁၁၁။ ။ပ။မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿေယျ၊ငင်ရာ၏။ သံဃော၊ သည်။ပ။ အာပတ္တိယာ၊ကြောင့်။ မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿိတော၊ ငင်အပ်ပြီ။ ။(ဤတွင် မူလာယနောက်ခံ ပဋိကဿနာ ဟူသော ပုဒ်သည် ရှိ၏၊ မသင့်)။ပ။

၁၁၂။ သော၊ ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော၊ နေအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပရိဝါသ်ကို နေပြီး သည်ဖြစ်၍။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ်ကျင့်ခြင်းငါ ထိုက်သည် ဖြစ်၍။ အန္တရာ၊ဌ။ပ။မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿိ၊ငင်ပြီ။ပ။

၁၁၄။ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော၊ နေ့အပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ရှိ သော။ဝါ၊ပရိဝါသ်ကိုနေပြီးသော။ သော၊ထိုအရှင်ဥဒါယီသည်။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ အာရောစေသိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ပရိဝါသ်ကို နေပြီးသောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ဥဒါယိသ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တိသန္နံ၊ သုံးချက် ကုန်သော။ အာပတ္တိနံ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့၏။ ဆာရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ မာနတ္တံ၊မာနတ်ကို။ဒဲတု၊ပေးကြလော့။ပ။

သော၊ ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ မာနတ္တံ၊ကို။ စရန်ကြောင့်၊ကျင့်စဉ်။ဝါ၊ ကျင့်ပါတုန်း။ပ။ တနေဟိ၊ ထိုသို့မာနတ်ကို ကျင့်စဉ် ဝတ်တွင်းဌ် အပဋိစ္ဆန္နသံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ပ။ မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿိတွာ၊ ငင်၍။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ကို။ ဒေတု၊ပေးကြလော့။ပ။ 💬

၁၁၈။ သော၊ထိုရှင်ဥဒါယီသည်။ စိတ္တာမာနတ္တော၊ကျင့်အပ်ပြီးသော် မာနတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဈာနာဝရဟော၊ အဇ္ဈာန်သွင်းခြင်းငှါ ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ပဋ္ဌပဋိစ္ဆန္နံ၊ ပဋ္ဌဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝါ၊လဒ္ဓဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ အာပတ္တိ ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ရောက်သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။တနေဟိ၊ ထိုသို့ ပဋ္ဌဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်သောကြောင့်။ သာလျှင်။လ။ ပဋ္ဌပဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌပရိဝါသံ၊ ပဋ္ဌနေသောပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊လော။ပ။ တနေ့ဟိ၊ ထိုသို့ ပဋ္ဌပရိဝါသ်တွင်းဌ် ငါးရက် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာ ဒိသိသ် အာပတ်သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ပ။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိတွာ၊ ငင်၍။ ပုရိမာယ၊ ရှေးဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်နှင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ပေါင်း၍ နေ့သောပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊လော့။

အမှာ ဤ၌-ပဋ္ဌာဟ္ဘပဋိစ္ဆန္နာယ မူလာယ ပဋိကဿိတွာ ပုရိမာယအာပတ္တိယာ၊သမောဓာနပရိဝါသံဒေတု ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ပဋိစ္ဆန္နအန္တရာပတ်သံဃာဒိသိသ် ဖြစ်လျှင် မူလာယ ပဋိကဿနှ ကမ္မဝါစာဖြင့် အရင်းသို့ ငင်၍ပြီးမှ သမောဓာန ပရိဝါသ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ပရိဝါသ်ကို ပေးအပ်သည်။ ပဋိစ္ဆန္နအန္တရာပတ် သံဃာဒိသိသ်ဖြစ်မူကား မူလာယပဋိကဿနှ ကမ္မဝါစာဖြင့် အရင်းသို့ငင်ပြီးလျှင် ရှေးယူအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ် ဖြင့်သာလျှင် ပရိဝါသ် နေ့အပ်သည်။ အသီးအခြား ပရိဝါသ် မတောင်းရ မပေးရ။ ထိုကြောင့်- အပဋိစ္ဆန္နအန္တရာပတ်သံဃာ ဒိသိသ် သင့်ရာ၌။ အပဋိစ္ဆန္နာယမူလာယပဋိကဿတု- ဟူ၍သာ

ဟောတော် မူသည်။ ပရိဝါသံ ဒေတု-ဟူ၍ ဟောတော် မမူ။ ထိုကြောင့် ကမ္မဋ္ဌိကာဟောင်း ကမ္မဋ္ဌိကာသစ်တို့၌-အပဋိဋ္ဌာနာ စေ အနုရာပတ္တိ၊ မူလာယ ပဋိကဿနံ အကတ္တာ ပုဗ္ဗေ ဂဟိတပရိဝါ သေနေ ပရိဝသိတဗ္ဗံ။ ဟူသော ဝါကျ၌ ပဋိသေဓနှင့် တကွ အကတ္တာ-ဟု ရှိသည်ကား မသင့်။ ပဋိသေဓ မပါဘဲ ကတ္တာ-ဟု ရှိမှ ရင်း သမ္ဘယဝဂ္ဂန္တက ပါဠိတော် နှစ်ရပ်နှင့် ညီမည်။

၁၃၀။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိတ္တာ၊ ၍။ ပုရိမာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ နှင့်။ သမောဓာနေ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ ဆာရတ္တံ၊ လုံး။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒေတု၊ လော့။ ပ။

သုက္ကရိသဒ္ဒါ၊ သုက္ကရိသဒ္ဒါသံ ဃာဒိသိသိ အာပတ်သည်။

သမတ္တာ၊ ပြီး၏။

၁၃၄။ ကော၊ တချက်သော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ ကော ဟပဋိဋ္ဌာနာ၊ တရက်ဖုံးလွှမ်းအင်၏။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဒွိဟပဋိဋ္ဌာနာ၊ နှစ်ရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ပ။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဒသာဟပဋိဋ္ဌာနာ၊ ဆယ်ရက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ပ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ကောဟ ပဋိဋ္ဌာနာ အစ ဒသာဟ ပဋိဋ္ဌာနာ အဆုံးရှိသော တချက်သော သံဃာဒိသိသိ အာပတ်သင့်သောကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တာသံအာပတ္တိနံ၊ တို့တွင်။ ယာအာပတ္တိ၊ ကို။ ဒသာဟပဋိဋ္ဌာနာ၊ အပ်၏။ တဿာ၊ ထိုအာပတ်၏။ အဋ္ဌေန၊ အပိုင်း အခြား အားဖြင့်။ သမောဓေန ပရိဝါသံ၊ ပေါင်းချီယူသော ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊ လော့။ ပ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ကောအာပတ္တိကောဟပဋိဋ္ဌာနာအစ၊ ဒသအာပတ္တိယော ဒသာဟပဋိဋ္ဌာနာ အဆုံးရှိသော သံဃာဒိသိသိ အာပတ် သင့်သောကြောင့် သာလျှင်။ ပ။ ယာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ သဗ္ဗစိရ ပဋိဋ္ဌာနာ၊ အလုံးစုံသော အာပတ်တို့ထက် ကြာမြင့်စွာ ဖုံးလွှမ်း အပ်ကုန်၏။

(၁၂၂) စုဌဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

အမှာ ဤတွင် အ၍ပါဠိတို့၌ ဒသာဟ ပဋိစ္ဆန္နာယောဟု ရှိ၏။ ရှေး ကောပတ္တိ မူလကဏ္ဍကို ထောက်လျှင် သင့်လောက် သော်လည်း ဤအာပတ္တိဝဗုန္ဓက ဝါရ၌ ဟောလတ္တံ့သော ယာစန ဝိဓိဥတ် ကမ္မဝါစာတို့နှင့် မညီသောကြောင့်လည်း ကောင်း။ နယဒါန နယဒဿနဒေသနာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း မသင့်။

တာသံ၊ ထိုအာပတ်တို့၏။ အဋ္ဌေန၊ အဝိုင်းအခြား အားဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ပေါင်း၍ နေသော ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊ လော့။ပ။

၁၃၇။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယော၊ နှစ်လဖုံးလွှမ်း အပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တေသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိံ အဟောသိ၊ ဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။ ခေါ၊ စစ်။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။ ယံနုနာ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသပဋိစ္ဆန္နာယ၊ နှစ်လဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဧကိဿာ၊ တချက်သော။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်၏။ ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ နှစ်လပရိဝါသ်ကို။ ယာစေယ္ယံ၊ တောင်းတော့အုံ။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ တေသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ပ။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ပ။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ လဒ္ဓိမေဝ၊ လဒ္ဓိသဘောသည်။ ဩက္ကမိ၊ သက်ပြီ။ ဝါ၊ ဝင်ပြီ။

အမှာ ဤအရာ၌ လဒ္ဓိသဘောသက်သည်ကိုပြုတတ်သော ယံနုနာဟံသံဃံ အစ ဒွေမာသ ပရိဝါသံယာစေ ယျန္တိ-ဟူသော ဝါကျကိုသာ ဟောတော်မူသင့်လျက် ၎င်းဝါကျကိုသာ မဟောဘဲ။ အယံခေါ ဒွေသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော

အာပဇ္ဇိအစ လဇ္ဇီမဲ့မှော သြဂ္ဂမိ အဆုံးရှိသော စကားကို ဟော တော်မူပြန်သည်ကား ပုဗ္ဗဘာဂ မူလ ပါဒက ဖြစ်သောကြောင့် တဘန်ထပ်၍ ဟောတော်မူပြန်သည်မှတ်လေ။

* အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒွေမာသပဋိဗ္ဗန္နာ ယော၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိ ယော၊ တို့သို့။အာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တေ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိं အဟောသိ၊ဟူမူကား။ အဟံ၊သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ပ။ အာပဇ္ဇိं၊ ရောက်ပြီ။ ယံနူန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ပ။ ယဝစေယျံ၊တောင်းတောဘိုး။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ တေ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ပ။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။တဿ၊ထိုရဟန်း အား။သံဃော၊ သည်။ပ။အဒါသိ၊ ပေးပြီ။တဿ၊ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ လဇ္ဇီမဲ့မှော၊ သည်။ သြဂ္ဂမိ၊ သက်ပြီ။ ကိं သြဂ္ဂမိ၊ ဟူမူကား။ ယံနူန၊စင်စစ်။ အဟံ၊သည်၊ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသပဋိဗ္ဗန္နာယ၊ သော။ ဒုတရိသာပိ၊ ဤမှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ကို။ ယာစေယျံ၊ တောင်းတောဘိုး။ ဒုတိ၊ဤသို့။သြဂ္ဂမိ၊သက်ပြီ။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာရောစေသိ၊ကြားပြီ။ ကိं အာရောစေသိ၊ ဟူမူကား။အာဝုသော၊တို့၊အဟံ၊သည်။ဒွေမာသ ပဋိဗ္ဗန္နာယော၊ နှစ်လ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။အာပဇ္ဇိं၊ပြီ။တဿမေ၊ထို ဝါအား။ တေ သောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိं အဟောသိ၊ဟူမူကား။အဟံ၊သည်။ခေါ၊စစ်။ပ။အာပဇ္ဇိं၊ပြီ။ယံနူန စင်စစ်။အဟံ၊သည်။သံဃံ၊ကို။ဒွေမာသပဋိဗ္ဗန္နာယ၊နှစ်လဖုံးလွှမ်း အပ်သော။ ကေသာ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဒွေမာသပရိ ဝါသံ၊ နှစ်လနေ့သောပရိဝါသ်ကို။ ယာစေယျံ၊ တောင်းတောဘိုး။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ တေ သော ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ သောဟံ၊ထိုဝါသည်။ သံဃံ၊ကို။ ယာစိं၊ တောင်းပြီ။ တဿမေ၊

ထိုင်ခါအား။ သံဃော်ဘုရားသည်။ပ။အဒါသိ၊ ပြီ။ တဿမေ၊ ထိုင်ခါသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ ပရိဝါသ် နေ့စဉ်။ လဒ္ဓီ ဧမ္မော၊ သည်။ ဩကြာမိ၊ သင်္ကာပြီ။ပ။ယာစေယုံ၊ တောင်းတောဲ့အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေံ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။ကထံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရာဓေသိ၊ ကြားဏ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ နှစ်လဖုံးလွှမ်းအပ်သော တပါးသောတချက်သော သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သင်္ဃာသည်။ တဿဘိက္ခု နော၊ အား။ ဒွေမာသပဋိဿန္နာယ်၊သော။ ဣတရိဿာပိ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒေတု၊ လော့။လ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊သည်။ တံ၊ ထို နှစ်လ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော တပါးသော သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဒွေမာသာ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ပရိဝသိတမ္ဘာ၊ ပရိဝါသ်နေအပ်၏။

၁၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ၊ ဤ ခါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

၁၄၁။ ကေ၊ တချက်သော။အာပတ္တိ ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကေ၊ သော။ အာပတ္တိ ကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။ သော၊ ထိုရဟန်း သည်။သံဃံ၊ကို။ယံအာပတ္တိ ကို။ဇာနာတိ၊၏။ ဒွေမာသပဋိဿန္နာယ၊သော။ တဿာအာပတ္တိယာ၊၏။ ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ကို။ယာစတိ၊တောင်း၏။တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။သံဃော၊သည်။ပ။ဒေတိ၊ ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ပရိဝသန္တော၊ပရိဝါသ်နေ့စဉ်။ဣတရံပိ၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်သော။အာပတ္တိ ကို၊ဇာနာတိ၊၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ ဣဘိ၊ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ။ပ။ကေ၊ သော။ အာပတ္တိ ကို၊ ဇာနိ၊ သိပြီ။ကေ၊ သော။ အာပတ္တိ ကို။ နဇာနိ၊ မသိပြီ။သောဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ယံ အာပတ္တိ ကို၊ ဇာနိ၊ ပြီ။ ဒွေမာသပဋိဿန္နာယ၊ သော။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ ကို။ ယာစိ၊တောင်းပြီ။ တဿမေ၊အား။

သံဃော၊သည်။ပ။အဒါသိ၊ပေးပြီ။သောဟံ၊သည်။ပရိဝသန္တော၊ စဉ်။ဣတရံပိ၊သော။အာပတ္တိ ၊ကို။ဇာနာမိ၊သိ၏။ပ။

၁၄၂။ သရတိ၊အောက်မေ့၏။ပ။ နသရတိ၊မအောက်မေ့။ပ။ သရိ ၊အောက်မေ့ပြီ။ နသရိ ၊မအောက်မေ့ပြီ။ပ။ သရာမိ၊အောက် မေ့၏။ပ။

၁၄၃။ ကောယ၊ တရိုက်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ဌ။ နိဿဂ္ဂမတ္တံ ကော၊ယုံမှားမရှိ။ဝါ၊ကောနိစ်စစ် သံဃာဒိသေသအာပတ်သင့်မှန်း သိ၏။ ကောယ၊သော။ အာပတ္တိယာ၊ဌ။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှား ၏။ပ။

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဒ၊ဌ။ ဘိက္ခု၊သည်။ဒွေမာသပဋိဗ္ဗန္နာ ယော၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိ ယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကား။ ဇာနပဋိဗ္ဗန္နာ၊ သိလျက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ကား။ အဇာနပဋိဗ္ဗန္နာ၊ မသိဘဲဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသံပဋိဗ္ဗန္နာနံ၊ နှစ်လ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။တာသံအာပတ္တိနံ၊တို့၏။ဒွေမာသပရိဝါသံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ပ။ ဒေတိ၊၏။တဿ၊ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တဿ၊ပရိဝါသ်နေစဉ်။ အညော၊တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊လာ၏။ ဗဟု သုတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိ၏။ အာဂတာဂမော၊ လာပြီးသော သုတ္တန်ပါဠိ ရှိ၏။ ဓမ္မဓရော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်၏။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်၏။ မာတိကာဓရော၊ ဒွေမာတိကာကိုဆောင်၏။ပရိယတ္တိတော၊ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ လိမ်မာ၏။ မေဓာဝီ၊တဓဏာချင်းထိုးထွင်းနိုင်သောပညာရှိ၏။ ကုက္ကုစ္စ ကော၊ အလိုလိုရှိ၏။သိက္ခာကာမော၊သိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုအာဂန္တုကရဟန်းသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ဟူမူကား။ အာဝုသော၊တို့။အယံဘိက္ခု၊သည်။ ကိံ၊ အာဘယ်အာပတ်ကို။ အာပန္နော၊ရောက်သနည်း။ ကိဿ၊အာဘယ်

ကြောင့်။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝါသိနေသနည်း။ ဗုတိ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ဆိုရ်။ တေ၊ ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်။ ဝေ၊သို့။ဝဒေန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။ကိံ ဝဒေန္တိ၊ဟူမူကား။အာဝုသော၊ ရှင်။အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဒွေမာသပရိဟာနာယော၊ ကုန်သော။ဒွေ၊ ကုန်သော။ သုံးဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ပ။ယာစိ၊တောင်းပြီ။ပ။အဒါသိ၊ပေးပြီ။ပ။ အာဝုသော၊ ရှင်။တာယော၊ထိုအာပတ်တို့သို့။ အယံဘိက္ခု ၊သည်။ အာပန္နော၊ ရောက်ပြီ။ တာသု၊ ထိုအာပတ်တို့ကြောင့်။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသတိ၊ပရိဝါသိနေ၏။ဗုတိ၊သို့။ဝဒေန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။သော၊ ထိုအာဝဏ္ဏကရဟန်းသည်။ဝေ၊သို့။ ဝဒေတိ၊ဆိုရ်။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ဟူမူကား။ အာဝုသော၊ တို့။ ယာဝအယံအာပတ္တိ၊ သည်လည်း။ ဇာနပရိဟာနာ၊ သိလျက်ဖုံးလွှမ်း အပ်၏။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ပရိဝါသဒါနံ၊ ပရိဝါသ်ကိုပေးခြင်းသည်။ မမ္ဗိကံ၊ တရားနှင့် လျော်၏။ မမ္ဗဟာ၊ သဘောနှင့် အဖြစ်ကြောင့်။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ခေါ၊စင်စစ်။ ယာဒအယံ အာပတ္တိ၊ သည်။ အဇာနပရိဟာနာ၊ မသိဘဲဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ ပရိဝါသဒါနံ၊ သည်။ အမမ္ဗိကံ၊ တရားနှင့် မလျော်။ အမမ္ဗဟာ၊ သဘောမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နရူဟတိ၊ မရောက်။ အာဝုသော၊ တို့။ ကေသဟာ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ်နေခြင်းဌာ ထိုက်၏။ ဗုဘိ။ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ဆိုရ်။ပ။

၁၄၅။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ သရမာနပရိဟာနာ၊ အောက်မေ့လျက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ကော၊ သော၊အာပတ္တိ၊သည်။ အသရမာနပရိဟာနာ၊ မအောက်မေ့မိဘဲ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။

၁၄၆။ ကော၊သော။ အာပတ္တိ၊သည်။ နိဒ္ဒေမတိကပရိဟာနာ၊ ယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ကော၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝေမတိကပရိဟာနာ၊ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။

၁၄၇။ ယံနုန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာ ဃပဋိဗ္ဗန္ဓာနံ၊ ကုန်ရ၊သော။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ အာဝဋ္ဋိနံ၊ တို့၏။ ဧကမာသပရိဝါသံ၊ တလပရိဝါသိကို။ယာ,စေယျ၊တောင်းတော့ အုံ့။ ဗုတိ၊ သို့။ တေံ,သော်ပရိဝိတ္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ပ။ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ တ,ဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ အဒါသိ၊ ပြီ။တဿ၊ ထိုရဟန်း သည်။ပရိဝ,သန္တ,ဿ၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ လဒ္ဓိဝမ္မော၊သည်။ဩကြွမိ၊ သက်ပြီ။ အယံ၊ဤရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ပ။ တဿ၊ထိုရဟန်း အား။ တေံ,သော်ပရိဝိတ္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိံ အဟောသိ၊ဟူမူကား။အဟံ၊ဝါသည်။ခေါ၊စင်စစ်။ယံနုန၊စင်စစ်။ အဟံ၊ဝါသည်။သံဃံ၊ကို။ပ။ယာစေယျ၊အုံ့။ဗုတိ၊သို့။တေံ,သော ပရိဝိတ္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ပ။ယာစိ၊ပြီ။ တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊သည်။ပ။ အဒါသိ၊ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝ,သန္တ,ဿ၊ စဉ်။ လဒ္ဓိ ဝမ္မော၊ သည်။ ဩကြွမိ၊ သက်ပြီ။ ကိံ ဩကြွမိ၊ ဟူမူကား။ ယံနုန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ဝါသည်။သံဃံ၊ကို။ဒွေမာသပဋိဗ္ဗန္ဓာနံ၊ကုန်သော။ ဒ္ဝိန္နံ၊ကုန်သော။ အာဝဋ္ဋိနံ၊တို့၏။ဗုတရုပိ၊သော။မာသပရိဝါသံ၊ တလပရိဝါသ်ကို။ ယာစေယျ၊အုံ့။ဗုတိ၊ဤသို့။ဩကြွမိ၊သက်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပါးသောတလကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော်၊သည်။ပ။ဒေတု၊ပေးကြပါလော့။

၁၄၈။ ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပုရိမံ၊ ရှေး ဖြစ်သောတလကို။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ ဒွေမာသာ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသိတဗ္ဗာ၊ပရိဝါသ်နေ,အပ်၏။ပ။

၁၅၀။ ကေံမာသံ၊တလကို။ ဇာနာတိ၊သိ၏။ကေံမာသံ၊ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒွေမာသ ပဋိဗ္ဗန္ဓာနံ၊ကုန်သော။ဒ္ဝိန္နံ၊ကုန်သော။ အာဝဋ္ဋိနံ၊တို့၏။ယံမာသံ၊ ကို။ဇာနာတိ၊၏။တံမာသံ၊ ထိုလပတ်လုံး။ပရိဝါသံ၊ကို။ယာစတိ။ တောင်း၏။ပ။ ကေံမာသံ၊ ကို။ ဇာနိ၊ သိပြီ။ ကေံမာသံ၊ ကို။

(၁၂.၇) စူဠဝါပါဠိတော်၏ နိဿယသစ်

နတ်ဘုရားနှင့်၊ မသိပြီ။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ပ။ ယံမာသံ၊ ကို။ ဗာဟုံ၊ သိပြီ။ တံမာသံ၊ ထိုလပတ်လုံး။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ပ။သောဟံ၊သည်။ ပရိဝါသန္တော၊စဉ်။ဇုတရုံပိ၊သော။ မာသံ၊ကို။ ဗာဟုံမိ၊၏။ပ။

၁၅၁။ ကေမာသံ၊ကို။သရတိ၊အောက်မေ့၏။ကေမာသံ၊ကို။ နသရတိ၊မအောက်မေ့။ပ။ ကေမာသံ၊ကို။ သရိ၊ အောက်မေ့ပြီ။ ကေမာသံ၊ကို။နသရိ၊မအောက်မေ့ပြီ။ပ။ဇုတရုံပိ၊သော။ မာသံ၊ ကို။ သရာမိ။အောက်မေ့၏။ပ။

၁၅၂။ ကေမာသံ၊တလဋ္ဌ။ နိမ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားမရှိ။ ဝါ၊ ဧကန်စင်စစ်သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်မှန်းသိ၏။ ကေမာသံ၊ ဌ္ဌ။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ပ။

၁၅၃။ ကေမာသော၊တလသည်။ဗာဟုပဋ္ဌိဿန္တော၊သိလျက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ကေမာသော၊ သည်။ အဗာဟုပဋ္ဌိဿန္တော၊ မသိဘဲ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။ အာဝုသော၊တို့။ ယွာယံယောအယံ မာသော၊ အကြင်လသည်။ ဗာဟုပဋ္ဌိဿန္တော၊၏။တဿမာသဿ၊ ကို။ ပရိဝါသဒါနံ၊ သည်။ ဒဠှိကံ၊ တရားနှင့်လျော်၏။ ဒမ္မတ္တာ၊ သဘောဟူ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရုဟတိ၊ ရောက်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယောစအယံမာသော၊ အကြင်လသည်လည်း။ အဗာဟုပဋ္ဌိဿန္တော၊ အပ်၏။ တဿမာသဿ၊ ကို။ ပရိဝါသဒါနံ၊ သည်။ အဒဠှိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်။ အဒမ္မတ္တာ၊ သဘောမဟုတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နရုဟတိ၊ မရောက်။ အာဝုသော၊ တို့။ ကေဿမာသဿ၊အာ။ ဘိက္ခု၊သည်။ မာနတ္တာရဟော၊မာနတ် နေခြင်းဌာနိုထိုက်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ပ။

၁၅၄။ ကော မာသော၊ သည်။ သရမာနဿ ပဋ္ဌိဿန္တော၊ အောက်မေ့လျက် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။ အသရမာနဿ ပဋ္ဌိဿန္တော၊ မအောက်မေ့ဘဲ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။

၁၅၅။ ကောဝမာသော၊ သည်။ နိဗ္ဗေမတိက ပဋိဗ္ဗန္ဓော၊ ယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။ ဝေမတိက ပဋိဗ္ဗန္ဓော၊ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ပ။

☰ ၁၅၆။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာပတ္တိပရိယန္တံ၊ အာပတ်အပိုင်းအခြားကို။ နဇာနာတိ၊ မသို့။ ရတ္တိပရိယန္တံ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။ အာပတ္တိပရိယန္တံ၊ ကို။ နသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ ရတ္တိပရိယန္တံ၊ကို။ နသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ အာပတ္တိပရိယန္တော၊ဌ။ ဝေမတိကော၊ယုံမှားရှိ၏။ ရတ္တိပရိယန္တော၊ ဌ။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အာပတ်အပိုင်းအခြား ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို မသိသော ကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း အား။တာသံအာပတ္တိနံ၊တို့၏။သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ၊သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်ကို။ ဝါ၊ စင်ကြယ်ခြင်း အဆုံးရှိသော ပရိဝါသ်ကို။ ဒေတု၊ လော့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂဏဿ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်သနည်း။ပ။အာပတ္တိပရိယန္တံ၊ကို။ကေစ္စံ၊အချို့ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ကေစ္စံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ရတ္တိပရိယန္တံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊သိ။အာပတ္တိပရိယန္တံ၊ကို။ကေစ္စံ၊ကို။သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ကေစ္စံ၊ကို။ နသရတိ၊မအောက်မေ့နိုင်။ ရတ္တိပရိယန္တံ၊ ကို။ နသရတိ၊ နိုင်။ အာပတ္တိပရိယန္တော၊ဌ။ ကေစ္စော၊ အချို့သော အာပတ်ဌ။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ ကေစ္စော၊ ဌ။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားမရှိ။ရတ္တိပရိယန္တော၊ဌ။ဝေမတိကော၊၏။ပ။

ဤတွင် သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် လက္ခဏာကို ပြုရာ၌ အာ
1. အမှာ ပတ္တိပရိယန္တ ရတ္တိပရိယန္တ နှစ်ပါးစုံကို မသိသော အရာတဝါကျ အာပတ္တိ ပရိယန္တကိုသာသိ၍ ရတ္တိပရိယန္တကိုမသိ သောအရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိယန္တ အချို့ကိုသာသိ၍ ရတ္တိပရိ

ယန္တ္ရကိုမသိသော အရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိယန္တ္ရကိုကား မသိ ရတ္တိပရိယန္တ္ရ အချိုကိုသာသိသော အရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိ ယန္တ္ရကိုသာသိ၍ရတ္တိပရိယန္တ္ရအချိုကိုသိသောအရာတဝါကျ၊ အာ ပတ္တိပရိယန္တ္ရအချို၊ရတ္တိပရိယန္တ္ရအချို နှစ်ရပ်ကိုသာ သိသောအရာ တဝါကျ၊ ပေါင်း ခြောက်ဝါကျရှိရမည်။ ဒုတိယဝါကျကား ပါဠိတော် အရပ်ရပ်တို့၌ မရှိခဲ့။ နောက်ဖြစ်သော ပရိဝါသ် သာမည်၌ လည်း အာပတ္တိပရိယန္တ္ရ ရတ္တိပရိယန္တ္ရ နှစ်ပါးစုံကို သိသောအရာ တဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိယန္တ္ရကိုကားမသိ၊ ရတ္တိပရိယန္တ္ရ ကိုသာ သိသော အရာတဝါကျ၊ အာပတ္တိပရိယန္တ္ရ အချိုကိုသာသိ၍ ရတ္တိ ပရိယန္တ္ရကိုသာသိသောအရာတဝါကျ၊ပေါင်းသုံးဝါကျသာ ရှိသင့် သည်။ အာပတ္တိပရိယန္တ္ရ အချိုကိုသာသိ၍ ရတ္တိပရိယန္တ္ရကို မသိ သောအရာ စတုတ္ထဝါကျကားမရှိသင့်။ ပါဠိတော်အရပ်ရပ်တို့၌ ကား ဤစတုတ္ထဝါကျရှိသည်၊ဤစတုတ္ထဝါကျလက္ခဏာကား ပရိ ဝါသ်သာမည်၏ လက္ခဏာမဟုတ်။ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၏ လက္ခဏာ ဖြစ်သည်။သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်လက္ခဏာခြောက်ပါးတွင်လည်း ဒုတိယ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် လက္ခဏာဖြစ်သည်။ ထိုဒုတိယ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် လက္ခဏာလည်း ပါဠိတော်အရပ်ရပ်တို့၌မရှိခဲ့ သို့ဖြစ်၍ ဒုတိယ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၏ လက္ခဏာကို ပရိဝါသ်သာမည လက္ခဏာ၌ စတုတ္ထဝါကျပြု၍ စာရေးစာပြင်ဆရာတို့ ရေးသား ပြင်မှားသော ကြောင့် အဆင့်ဆင့်ပွါးလျက်ရှိသည်ဟု မှတ်ယူရမည်။မှတ်ယူရမှ- ဒုဝိဓောပိစေသ ရတ္တိပရိဏ္ဍေဒံသကလံဝါ ကေစ္စံဝါ အဇာနန္တ္ယသ စ အသရန္တ္ယသ စ တတ္ထ ဝေမတိကသ္သ စ ဒါတမ္ဘော။ အာပတ္တိပရိယန္တ် ပနတ္ထေကာအဟံအာပတ္တိယော အာပန္နောတိဇာနာတုဝါမာဝ၊ အကာရဏမေတံ-ဟူသောစူဠဝါ သမုစ္စယက္ခန္ဓက အဌကထာနှင့် ညီညွတ်မည်။

၁၆၀။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသ်နေစဉ်။ ဝါ၊ ပရိဝါသ်နေတုန်း။ ဝိဇ္ဇမိ၊ လူထွက်ပြီ။ သော၊ ထိုလူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုန၊တဘန်။ ပစ္စာဂန္တွာ၊ပြန်ခဲ့၍။ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဥပ

သမ္ဘဒ်၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို။ ယာဒိ၊ တောင်းပြီ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ စည်။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဇ္ဇန္တိ ကဿ၊ လူထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပရိဝါသော၊ သည်။ နရှဟတိ၊ မရောက်။ သော၊ ထိုလူထွက်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ စေဝ ပသမ္ဘဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ပဋ္ဌင်းခံသည်ဖြစ်အုံ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ တဒေဝ ပရိဝါသံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော ပရိဝါသော၊ ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်ပြီ။ သော ပရိဝါသော၊ သည်။ သုဒိန္နော၊ ကောင်းစွာပေးအပ်သည်မည်၏။ ယော၊ အကြင် ပရိဝါသ်ကို။ ပရိဝုဏ္ဏော၊ နေ့အပ်ပြီ။ သော၊ ထိုပရိဝါသ်သည်။ သုပရိဝုဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာနေ့အပ်သည်မည်၏။ အဝသေသော၊ ကြွင်းသော ပရိဝါသ်ကို။ ပရိဝသိတဗ္ဗော၊ နေ့အပ်၏။ ပ။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဥမ္မတ္တကော၊ ရူးသော ရဟန်းသည်။ ပ။ အနုမ္မတ္တကော၊ မရူးသော ရဟန်းသည်။ ဝါ၊ အရူးပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်။ အခိတ္တစိတ္တော၊ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသည်။ ဝါ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဝေဒနဋ္ဋော၊ ဝေဒနာ နှိပ်စက်တတ်သော ရဟန်းသည်။ ပ။ အဝေဒနဋ္ဌော၊ ဝေဒနာမနှိပ်စက်သည်။ ဝါ၊ ဝေဒနာပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မမြင်လိုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ မြင်သိအောင်မပြုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပိယျတိ၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ ပ။ ဩသာရိယျတိ၊ သွင်းအပ်၏။ ပ။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုစားလိုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ဒေသ်နာ မကြားလိုခြင်းကြောင့်။ ပ။ ပါပိကာယ၊ ယုဒ္ဓိမာသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ မစွန့်လိုခြင်းကြောင့်။ ပ။

၁၆၁။ ဘိက္ခု သည်။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာဝ ရဟော၊ ငင်ခြင်းငှါထိုက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဇ္ဇန္တိ ကဿ၊ လူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိ

ကသိုနှာ၊ ငင်ခြင်းသည်။ နရူဟတိ၊ မရောက်။ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဥက္ခိတ္တကသ၊နှင်ထုတ်သောရဟန်းအား။မာနတ္တစ်ရှိယာ၊မာနတ် ကျင့်ခြင်းသည်။ နရူဟတိ၊ မရောက်။ပ။

၁၆၄။ အဗ္ဘာနံ၊အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းသည်။နရူဟတိ၊မရောက်။ ။ပ။ယံမာနတ္တံ၊ အကြင်မာနဘ်ကို။စိတ္တံ၊ကျင့်အပ်ပြီ။ တံမာနတ္တံ၊ သည်။ သုံစိတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သည်မည်၏။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ အဗ္ဘေတဗ္ဗော၊ အဗ္ဘာန်သွင်းအပ်၏။

စတ္တာလီသကံ၊ စတ္တာလီသကသည်။သမတ္တံ၊ပြီးပြီ။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝတ်နေစဉ်။ အန္တရာ၊၌။ ပရိမဏ္ဍလာ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန် သော။ အပဋိဗ္ဗဏ္ဏာယော၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿိ တဗ္ဗော၊ငင်အပ်၏။ပ။ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ပ။ အသ၊ ထိုရဟန်းအား။ယထာပဋိစ္ဆန္နာနံ၊ အကြင်အကြင်ဖုံးလွှမ်း အပ်ကုန်သော။ အာပတ္တိနဏ၊ အာပတ်တို့၏လည်း။ ပုရိမာယ၊ ရှေးဖြစ်သော။အာပတ္တိယာ၊အာပတ်နှင့်။သမောဓာနပရိဝါသော၊ ပေါင်း၍နေသောပရိဝါသ်ကို။ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ပ။ပဋိစ္ဆန္နာ ယောပိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထဝသော။ အပဋိစ္ဆန္နာ ယောပိ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ် သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော ။ပ။ အပရိ မာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ပ။ ပရိမာဏာယောပိ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ အပရိမာဏာ ယောပိ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော ။ဝ။ မာနတ္တာ၊ရဟေတာ၊မာနတ်ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ပ။ မာနတ္တံ၊ မာနတ်ကို။ စရိတ္ဝါ၊ ကျင့်စဉ်။ ပရိဝါသံ၊ ပရိဝါသ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊

ခွဲအပ်သကဲ့သို့။တဆာ၊ထိုအတူ။ဝိတ္ထာရေတမ်ံ၊ခွဲအပ်၏။ အဗ္ဗာ
နာရဟာ၊အဗ္ဗာန်ထိုက်သည်ဖြစ်၍။ပ။

ဆတ္တိ သက်ံ၊ ဆတ္တိ သကသည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

ခ ၁၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍိ။ ဗုမ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဗဟုလာ၊
ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊တ္ဍိသို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊
ရောက်၍။ အပဋိဿာဒေတ္ဝာ၊ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ဝါ၊ အရုဏ်မတက်
သေးမူ၍။ ဝိဗ္ဗမတိ၊ လူထွက်ရ။ သော၊ ထိုလူထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ပုန၊ တဘန်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်းခံသည်ရှိသော်။ တာ
အာပတ္တိယော၊ ထိုရှေးရဟန်း အဖြစ်က သင့်သော သံဃာဒိသိသ
အာပတ်တို့ကို။ နပဋိဿာဒေတိ၊မဖုံးလွှမ်း။ ဝါ၊ဒေသနာကြား၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ မာနတ္တံ၊ ကို။
ဒါတမ်ံ၊ ပေးအပ်၏။ပ။ တာအာပတ္တိယော၊ တ္ဍိကို။ ဆာဒေတိ၊
ဖုံးလွှမ်း၏။ ဝါ၊ဒေသနာမကြား။ဘိက္ခဝေ၊တ္ဍိ။တဿဘိက္ခုနော၊
အား။ ယထာပဋိဿုနော၊အကြင်အကြင်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပဋ္ဌိမ
သ္မိံ၊နောက်ဖြစ်သော။ အာပတ္တိကွန်ရှေ့၊ အာပတ်အစုကြောင့်။ ပရိ
ဝါသံ၊ကို။ ဒတ္ဝာ၊၍။ မာနတ္တံ၊ကို။ ဒါတမ်ံ၊ပေးအပ်၏။ပ။ ပဋိဿာ
ဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝါ၊ အရုဏ်တက်စေ၍။ပ။ပုရိမသ္မိံ၊ရှေးဖြစ်
သော။အာပတ္တိကွန်ရှေ့ကြောင့်။ပ။ ပုရိမသ္မိံ၊သော။အာပတ္တိကွန်ရှေ
စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိမသ္မိံ၊ သော။ အာပတ္တိကွန်ရှေစ၊
ကြောင့်လည်းကောင်း။ပ။

ခ ၁၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍိ။ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ပဋိဿုနာ
ယောပိ၊ကုန်ထသော။အပဋိဿုနာယောပိ၊ကုန်ထသော။ အာပတ္တို
ယော၊ တ္ဍိသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဗ္ဗ
မိတ္ဝာ၊၍။ ပုန၊တဘန်။ ဥပသမ္ပန္နော၊သော်။ ယာအာပတ္တိယော၊
တ္ဍိသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဖြစ်သောရဟန်း၏အဖြစ်၌။ ဆာဒေတိ၊ဖုံးလွှမ်း
၏။ တာအာပတ္တိယော၊ တ္ဍိကို။ ပဋ္ဌာ၊နောက်ဖြစ်သောရဟန်း၏
အဖြစ်၌။ နဆာဒေတိ၊မဖုံးလွှမ်း။ ယာအာပတ္တိယော၊တ္ဍိကို။ပုဗ္ဗေ၊

ရှေးဦး။ နုဆာဒေတိ၊မဖုံးလွှမ်း။ တာဝိအာပတ္တိယော၊တို့ကိုလည်း။ ပဋ္ဌာ၊ ဦး။ နုဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ယထာပဋိဋ္ဌန္နေ၊ သော။ ပုရိမသ္မိံ၊ သော။ အာပတ္တိကွန္နေ၊ ကြောင့်။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒတ္တွာ၊၍။ မာနတ္တံ၊ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ပ။

၁၆၀။ ကေစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ကေစ္စာ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ယာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဆာဒေတိ၊ ၏။ ယာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ တာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နုဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဇ္ဇမိတ္တာ၊၍။ ပုန၊ တဘာန်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သော်။ ယာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဇာနိတ္တာ၊ သိ၍။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ တာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌာ၊ ဦး။ ဇာနိတ္တာ၊၍။ နုဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ယာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ဦး။ အဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ နုဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ တာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌာ၊ ဦး။ အဇာနိတ္တာ၊ ၍။ နုဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ပ။

၁၆၉။ သရိတ္တာ၊အောက်မေ့၍။ပ။ အသရိတ္တာ၊မအောက်မေ့မူ၍။ပ။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်ဦး။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေဒနဋ္ဌော၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပုန၊ တဘာန်။ အဝေဒနဋ္ဌော၊ ဝေဒနာမနှိပ်စက်သည်။ ဝါ၊ဝေဒနာပျောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ယာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ဦး။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဆာဒေတိ၊ ၏။ပ။

မာနတ္တသတံ၊မာနတ်တရာသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဒ္ဓ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသိနော စဉ်။ ဝါ၊ ပရိဝါသိ နေပါတုန်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဝါ၊ ဝါသိတွင်း၌။ ဝါ၊ ဝါသိကို မချမီ။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာ ဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ ၊ ရောက်၍။ အပဋိဿာ ဒေတွာ၊ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ဝါ၊ အရုဏ်မတက်စေမူ၍။ ဝိဇ္ဇာ မတိ၊ လူ ထွက်၏။ သော၊ ထိုလူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုန၊ တဘာန်။ ဥပ သမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်းခံသည်ရှိသော်။ တာ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နဆာ ဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ဝါ၊ အရုဏ်မတက်မီ ဒေသနာ ကြား၏။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ မူလာယ၊ သို့။ ပဋိကဿိတဗ္ဗော၊ ငင်အပ်၏။ ပ။

၁၇၀။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ် ကျင့်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပ။ မာနတ္တံ၊ ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်စဉ်။ ဝါ၊ ကျင့်ပါတုန်း။ ပ။

၁၇၁။ အဗ္ဘာနာရဟော၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းငှါ ထိုက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပ။ မာနတ္တာရဟော စ၊ မာနတ်ကျင့်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ရဟန်းကိုလည်း ကောင်း။ မာနတ္တစာရိစ၊ မာနတ်ကို ကျင့်ဆဲဖြစ် သော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနာရဟော စ၊ အဗ္ဘာန် သွင်းခြင်းငှါထိုက်သော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဝါသံ၊ ပရိ ဝါသိကို။ ဝိတ္ထာရိတံ ယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗော၊ ချဲ့အပ်၏။

၁၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဒ္ဓ၏၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန် သော။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရည် ရှိကုန်သော။ သံဃာဒိ သေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ အပဋိဿာ ဒေတွာ။ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ဝါ၊ ဒေသနာ မကြားမီ အရုဏ်မတက်စေ မူ၍။ ပ။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရည် မရှိကုန်သော။ ပ။ ကေနာမာ၊ တူသော အမည်ရှိကုန်သော။ ပ။ နာနာနာမာ၊ အသီးအသီးသော အမည်ရှိကုန်သော။ ပ။ သဘာဂါ၊ ဝတ္ထုသဘောတူကုန်သော။ ပ။ ဝိသဘာဂါ၊ ဝတ္ထုသဘောမတူကုန်သော။ ပ။ ဝ ဝတ္ထိတာ၊ တူသော ဝတ္ထုဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သော။ ပ။ သန္ဓိန္နာ၊ ဝတ္ထုအားဖြင့် ပြားကုန်

သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ၍။ အပဇ္ဇိဿာဒေတ္တာ၊ ၍။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ ၏။ပ။

၁၇၁။ ဒွေဘိက္ခု။ နှစ်ယောက်ကုန်သော ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သံဃာဒိသေသံ၊ သို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သံဃာဒိသေသေ၊ ၌။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိနော၊ သံဃာဒိသိသိဟု အယူရှိကြကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ ဆာဒေတိ၊ဖုံးလွှမ်း၏။ ဝါ၊ ဒေသနာ မကြားဘဲ အရဏာတက်စေ၏။ ကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ နဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ ဝါ၊ အရဏာမတက်မိဒေသနာကြား၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဆာဒေတိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ ဒေသနာကြားစေအပ်၏။ အသ၊ ထိုဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းအား။ ယထာ ပဋိဋ္ဌန္နေ၊ အကြင်အကြင် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသိသိအာပတ်ကြောင့်။ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ဥဿိန္နံ ပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဖုံးလွှမ်းတတ်သောရဟန်း မဖုံးလွှမ်းတတ်သောရဟန်းတို့အား လည်း။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးအပ်၏။ပ။ သံဃာဒိသေသေ၊ ၌။ ဝေမတိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤ၌ သံဃာဒိသိသိ အာပတ်ကိုသာ သင့်,မသင့်ဟု ယုံမှားရှိသည်၊ အာပတ် သင့် မသင့်ကို ယုံမှားရှိသည် မဟုတ်။ ဤသို့ မှတ်ယူအပ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား သံဃာဒိသိသိ၌ သင့် မသင့်ကို ယုံမှား ရှိ၍ ဖုံးလွှမ်းခဲ့သော် ပရိဝါသ်ကို မပေးသင့်။ မာနတ်ကိုသာ ပေးသင့်သော အရာကိုမျှားစွာဟောတော်မူလျက် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ယထာ ပဋိဋ္ဌန္နေစသော ပရိဝါသံ ဒတ္တာ ဟူသော နောက်ဝါ ဣနှင့် ဆန့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ဂရုကလဟုကဘာဝံ နဇာနာတိ အာပတ္တိ ဆာဒေမိတိ ဆာဒေတိ။ ဆန္နာဝ ဟောတိ- ဟူသော သမုစ္စယကွန်ကာ အဋ္ဌကထာနှင့် ဆန့်ကျင်ရာသောကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။

* ။ပ။မိဿကဒိဋ္ဌနော၊ လဟုကဲ့အာပတ်နှင့်ရောသော သံဃာဒိသေသ အာပတ်ဟု အယူရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒ္ဒေဘိက္ခု။၊ တ္ထိသည်။ မိဿကံ၊ လဟုက အာပတ်နှင့် ရောသော သံဃာဒိသေသ် အာပတ်သို့။ အာပန္နာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တေ၊တ္ထိသည်။ မိဿကေ၊ဌ။ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မိဿကဒိဋ္ဌနော၊ လဟုလ အာပတ်နှင့် ရောသော သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ဟု အယူရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤမိဿကမူ၌ မိဿကဒိဋ္ဌနော - ဟူသော ဒုတိယ ဝါကျကား အနျိုပါဋ္ဌတော်၌မရှိကြ၊နောက်သုဒ္ဓက မူကဲ့သို့ နှစ်ဝါကျပင် ရှိမှ သင့်သည်။

* ။ပ။ဒ္ဒေဘိက္ခု။၊ တ္ထိသည်။ သုဒ္ဓကံ၊ သက်သက်သော လဟုက အာပတ်သို့။အာပန္နာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။တေ၊တ္ထိသည်၊ သုဒ္ဓကေ၊ သက်သက်သော လဟုက အာပတ်၌။ သံဃာဒိသေသ ဒိဋ္ဌနော၊ ကုန်သည်။ပ။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဖုံးလွှမ်း သောရဟန်း, မဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ယထာဓမ္မံ၊ သဘောအားလျော်စွာ။ ကာရာပေတဗ္ဗာ၊ ပြုစေအပ် ကုန်၏။ပ။ သုဒ္ဓကဒိဋ္ဌနော၊ သက်သက်သော လဟုက အာပတ်ဟု အယူရှိကြ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤသုဒ္ဓကမူ ဒုတိယ ဝါကျဖြင့် သံဃာဒိသေသ်ကို ဖုံးလွှမ်းမှသာ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်သည် မဟုတ်။ အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျှင်လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည် ဟူသော အနုက်ကို ဟောတော်မူသည် မှတ်ယူလေ။

* ။ပ။ ဧကဿ၊ တယောက်သော ရဟန်းအား။ အာရောစေဿာမိ၊ ဒေသနာ ကြားတော့အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဿ၊ အား။ နု အာရောစေဿာမိ၊ ဒေသနာ မကြားတော့အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ် အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ပဌမံ ဝိယာမံ၊ ပဌမယာမ်

ပတ်လုံးလည်း။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဒုတိယမ္ပိယာမံ၊ ဒုတိယယာမ် ပတ်လုံးလည်း။ ဆာဒေတိ၊ ၏။ တတိယမ္ပိယာမံ၊ တတိယာမ် ပတ်လုံးလည်း။ ဆာဒေတိ၊ ၏။ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်။ ဥဒ္ဒတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဆန္နာ၊ ဖုံးလွှမ်း

အပ်သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်း တို့သည်။ အာရောစေသောမိ၊ ကြားကုန်အံ့။ ဣတိမနသိကတ္တွာ၊ ဤသို့ နှလုံး ပိုက်၍။ ဂန္တွန်၊ သွားကြ ကုန်၏။ ကေသေ၊ အား။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား၌။နအာဝရောစေသောမိ၊မကြားတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂမ္မေ၊ မြတ်စွာဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ချေခြင်း သဘောသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥမ္မတ္တကာ၊ ရူးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ပန္ဓာ၊ နောက်၌။ အနုမ္မတ္တကာ၊ မရူးကြကုန်သည်။ ဝါ၊အရူးပျောက်ကြကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ပ။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပါတိမောက္ခေ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဒိဿ မာနေ၊ ပြအပ်စဉ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊ ဟူမူကား။ ဣဒါနေ ဝ၊ ယခုဤသာလျှင်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဇာနာမ၊ သိကြပါကုန်၏။ ကိံ ဇာနန္တိ၊ ဟူမူကား။ အယံ ပိ ဝမ္မော၊ ဤတရား သည်လည်း။ သုတ္တာဂတော ကိရ၊ ပါတိမောက်ဌလာသတတ်။ သုတ္တ ပရိယာပန္နော ကိရ၊ ပါတိမောက်ဌအကျုံးဝင်သတတ်။ အန္တဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲတိုင်း။ ဥဒ္ဒေသံ၊ အကျဉ်းပြခြင်းသို့။ အာဂ ဆတိ ကိရ၊ ရောက် သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာမ၊ သိကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ပ။

အမှာ ဤအရာ၌ ဒွေဘိက္ခု ဝါရကား ဆယ့်တဝါကျ ရှိသောကြောင့် ဒွေဘိက္ခု ကောဒသကံ နိဋ္ဌိတံဟု ရှိသင့်သည်။ အချို့သော ပေတို့၌ကား မိဿကမှ ဒုတိယဝါရမရှိ သောကြောင့် ဒွေဘိက္ခုဒသကံဟု ရှိကြ၏ မသင့်။

၁၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤ၀ါဘုရား သာသနာ တော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဓာဏံ ပိ၊ အတိုင်း အရှည် ရှိသော

အာပတ်သို့လည်းကောင်း။အပရိမာဏံပိ၊အတိုင်းအရှည်မရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ ဧကနာမံပိ၊ တူသော အမည်ရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ နာနာနာမံပိ၊ အသီးအသီးသော အမည်ရှိသော အာပတ်သို့ လည်းကောင်း။ သဘာဂံပိ၊ ဝတ္ထု သဘောတူသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ ဝိသဘာဂံပိ၊ ဝတ္ထု သဘောမတူသော်အာပတ်သို့လည်းကောင်း။ဝေဝတ္ထိတံပိ၊ဝတ္ထု သ ဘောတူသောအားဖြင့်မှတီအပ်သောအာပတ်သို့လည်းကောင်း။ သမ္ဘိန္နံပိ၊ ဝတ္ထုအားဖြင့် ပြားသော အာပတ်သို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဘဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊သံဃာတော်ကို။တာသံအာပတ္တိနံ၊ ထိုအာပတ်တို့ကြောင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ပေါင်းရှိနေသော ပရိဝါသ်ကို။ယာစတိ၊တောင်း၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။သံဃော၊ သည်။ တာသံအာပတ္တိနံ၊ တို့ကြောင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒေတိ၊၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊ပရိဝါသ်နေစဉ်။ အန္တရာ၊ အကြားဌ။ ဝါ၊ဝတ်မချမီ။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အပ္ပဋိဗ္ဗိန္နာယော၊မဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သမ္ဘဟု လာ၊ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇ တိ၊၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ အန္တရာ၊ဌ။အာပတ္တိနံ၊ သင့်သောသံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကြောင့်။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနံ၊ ငင်ခြင်းကို။ ယာစတိ၊တောင်း၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သံဃော၊သည်။အန္တရာ၊ဌ။အာပတ္တိနံ၊တို့ကြောင့်။မူလာယ၊သို့။ဓမ္မ ကေန၊ တရားနှင့်လျော်သော။ အကုပ္ပေန၊ မပျက်ဆီးအပ်သော။ ဌာနာရဟေန၊ အကြောင်းအားထိုက်သော။ ကမ္မေန၊ ကမ္မဝါစာ ကံဖြင့်။ပဋိကဿတိ၊ငင်၏။ဓမ္မေန၊ဓမ္မကံအားဖြင့်။ သမောဓာနပရိ ဝါသံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံမဟုတ်သော အားဖြင့်။ မာနတ္တံ၊ကို။ ဒေတိ၊၏။အဓမ္မေန၊ဖြင့်။အဇ္ဇေတိ၊အဇ္ဇာန်သွင်း၏။ ဘိက္ခေ၊တို့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တာဟိအာပတ္တိဟိ၊ ထိုသံဃာ

ဒိသိသ်အာပတ်တို့မှ။ အဝိသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်လေ။ ဝါ၊ မထေလေ။ ။ပ။ပရိမာဏာ၊ ကုန်သော။ ပဋိဗ္ဗန္ဓာယော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ပရိမာဏာ၊ကုန်သော။ ပဋိဗ္ဗန္ဓာယောဝိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်း။ ဖြစ်ကုန်သော။ အပဋိဗ္ဗန္ဓာ ယောဝိ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ အပဋိဗ္ဗန္ဓာယော၊ ကုန်သော။ သမ္ဘဟုလာ၊ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ပရိမာဏာယောဝိ၊အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အပရိမာဏာယောဝိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ အပဋိဗ္ဗန္ဓာယော၊ ကုန်သော။ သမ္ဘဟုလာ၊ကုန်သော။သံဃာဒိသေသာပတ္တိယော၊တို့သို့။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။

သမ္ဘုလာဝိသုဒ္ဓိနုဝကုံ၊သမ္ဘုလာဝိသုဒ္ဓိနုဝကသည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၁၈၃။ မ္ဘုလာယ၊သို့။ အဓမ္မိကေန၊ တရားနှင့် မလျော်သော။ ကုပ္ပေန၊ ဈက်ဆီး အပ်သော်။ အဌာနာရဟေန၊ အကြောင်းအား မထိုက်သော။ ကမ္မေန၊ဖြင့်။ ပဋိကသတိ၊ ၏။ အဓမ္မေန၊ ဓမ္မကုံ မဟုတ်သောအားဖြင့်။သမောဓာနပရိဝါသံ၊ကို။ဒေတိ၊၏။ဓမ္မေန၊ ဓမ္မကုံအားဖြင့်။မာနတ္တံ၊ကို။ဒေတိ၊၏။ဓမ္မေန၊အားဖြင့်။အဗ္ဘေတိ၊ အဗ္ဘာန်သွင်း၏။ပ။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊နေစဉ်။ အန္တရာ၊ ဘ္ဍ။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပဋိဗ္ဗန္ဓာ ယော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာ ဒိသေသာအာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသာမိ၊ ပရိဝါသ်နေတော့အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ အန္တရာ၊ ဘ္ဍ။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တသ္မိံ ဘူမိယံ၊ ထိုသံဃာဒိသိသ်ဘုံ၌။ ဝါ၊ ထိုသံဃာ

ဒိသိသ် အာပတ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ပုရိမာနံ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော။ အာပတ္တိနံ၊ အာပတ်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြားဌ။ အာပတ္တိယော၊ သင့်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကို။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ အပရာပတ္တိနံ၊ နောက်ဌသင့်သော အာပတ်တို့၏။ အန္တရာ၊ဌ။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ သရတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း အား။ဝေ၊ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ဟောတိ၊၏။ ကိံ ဟောတိ၊ ဟူမူကား။အဟံ၊သည်။ခေါ၊စင်စစ်။ပ။အာပတ္တိ၊ပြီ။ပ။

၁၈၄။ သောဟံ၊သည်။သံဃံ၊ကို။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ တဿမေ၊အံ့။ သံဃော၊သည်။ တာသံ အာ ပတ္တိနံ၊ တို့ကြောင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ သောဟံ၊သည်။ ပရိဝသန္တော၊စဉ်။ အန္တရာ၊ဌ။ပ။ အာပတ္တိ၊ပြီ။ သောဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ကို။ အန္တရာ၊ဌ။ အာပတ္တိနံ၊ တို့ကြောင့်။ မူလာယ၊သို့။ ပဋိကဿနံ၊ကို။ ယာစတိ၊၏။ တံမံ၊ကို။ သံဃော၊ သည်။အန္တရာ၊ဌ။အာပတ္တိနံ၊တို့ကြောင့်။မူလာယ၊သို့။အဓမ္မဝေကန၊ တရားနှင့် မလျော်သော။ ကုပ္ပေန၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော။ အဌာနာ ရဟေန၊အကြောင်းအားမထိုက်သော။ ကမ္မေန၊ ကမ္မဝါစာကံဖြင့်။ ပဋိကဿိ၊ငင်ပြီ။ အဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံမဟုတ်သော အားဖြင့်။ သမော ဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ သောဟံ၊ သည်။ ပရိဝသာမိ၊ ပရိဝါသ်နေတော့အုံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့။ မညမာနော၊ အောက်မေ့သည် ဖြစ်၍။ အန္တရာ၊ဌ။ပ။အာပတ္တိ၊ပြီ။သောဟံ၊သည်။တသ္မိံ ဘူမိယံ၊ဌ။ ဌိတော၊ ဖြစ်၍။ပုရိမာနံ၊ကုန်သော။ အာပတ္တိနံ၊တို့၏။ အန္တရာ၊ဌ။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ သရာမိ၊ အောက်မေ့၏။ အပရာပတ္တိနံ၊ တို့၏။အန္တရာ၊ဌ။ အာပတ္တိယော၊တို့ကို။သရာမိ၊၏။ယံနူနာ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ သံဃံ၊ကို။ ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အန္တရာပတ္တိနဉ္စ၊ အကြားဌ သင့်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့ ကြောင့် လည်းကောင်း။ အပရာပတ္တိနံ၊နောက်သင့်သော အာပတ် တို့၏။ အန္တရာပတ္တိနဉ္စ၊ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ မူလာယ၊သို့။ ဓမ္မဝေကန၊သော။အကုပ္ပေန၊သော။ဌာနာရဟေန၊သော။ကမ္မေန၊

ဖြင့်။ပဠိကသဏ်ုကို။ ယာစေယ်ုံ၊ တောင်းတောဘုံ။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ကို။ ယာစေယ်ုံ၊ဘုံ။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ မာနတ္တံ၊ကို။ ယာစေယ်ုံ၊ဘုံ။ဓမ္မေန၊ဖြင့်။ အဗ္ဘာနံ၊ကို။ယာစေယ်ုံ၊ ဘုံ။ ဇုတိ၊ ဤသို့သော် စိတ်အကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိ ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အန္တရာ၊ဘ်။ အာပတ္တိနဿ၊တို့ကြောင့်လည်းကောင်း။အပရာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အန္တရာပတ္တိနဿ၊ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ မူလာယ၊ သို့။ ဓမ္မိကေန၊ သော။ အကုပ္ပေန၊ သော။ ဌာနာရဟေန၊ သော။ ကဒမ္မေန၊ဖြင့်။ ပဠိကသဏ်ုကို၊ ယာစတိ၊ ၏။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ကို။ယာစတိ၊၏။ ဓမ္မေန၊အားဖြင့်။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ယာစတိ၊၏။လ။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ အဗ္ဘာနံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ ၏။တံ၊ ထိ ရဟန်းကို။ သံဃော၊သည်။ ပုရိမာနံ၊သော။အာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အန္တရာပတ္တိနဿ၊ တို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ အပရာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အန္တရာပတ္တိနဿ၊ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ မူလာယ၊သို့။ ဓမ္မိကေန၊သော။အကုပ္ပေန၊သော။ဌာနာရဟေန၊သော။ကဒမ္မေန၊ ဖြင့်။ ပဠိကသတိ၊ဝင်၏။ ဓမ္မေန၊အားဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဓမ္မေန၊ အားဖြင့်။ အဗ္ဘေတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ တာဟိအာပတ္တိဟိ၊ထိသံဃာဒိသေသ် အာပတ်တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ဝါ၊ ထ၏။ပ။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပဋိဗ္ဗန္ဓာယောဝိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အပဋိဗ္ဗန္ဓာယောဝိ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇုဝ၊ဘ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ပ။ သော၊ ထိ ရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊ စဉ်။ အပဋိမာဏာ၊ ကုန်သော။ အပဋိဗ္ဗန္ဓာယော၊ကုန်သော။သမ္မဟုလာ၊ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော၊တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။ အပရိမာဏာ၊ကုန်သော။ပဋိဗ္ဗန္ဓာယော၊ကုန်သော။သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊

ရောက်၏။ပ။ အပ္ပရိမာဏာ၊ ကုန်သော။ ပဋိဿန္နာ၌ယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပဋိဿန္နာယောပိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပဋိဿန္နာယော၊ ကုန်သော။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိ ယော၊ တ္ထိသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ထိ။ ဣဒ၊ ဘိက္ခု၊ သံ့ည်။ပ။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊ စည်။ ပရိမာဏာ ယောပိ၊ကုန်သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ကုန်သော။အပဋိဿန္နာ ယော၊ ကုန်သော။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တ္ထိသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ဣဒ် သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ ဣဒ်သော။ ပဋိဿန္နာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပဋိဿန္နာယောပိ၊ ကုန်သော။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ထိ။ ဣဒ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝသန္တော၊ စည်။ အန္တရာ၊ဌ်။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ဣဒ်သော။ အပ္ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ ပဋိဿန္နာယော၊ ဣဒ်သော၊ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တ္ထိသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဘိ၊၏။ပ။ ပရိမာဏာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပရိမာဏာ ယောပိ၊ ကုန်သော။ ပဋိဿန္နာယောပိ၊ ကုန်သော။ အပ္ပဋိဿန္နာ ယောပိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော၊ တ္ထိသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။

.တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ သမ္ဘယကွန်ကံ၊
သမ္ဘယကွန်ကသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဥဒါန်း

. တသ၊ ထိုသမ္ဘယကွန်ကာ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဧဝံ၊ ဤဆို လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ အပ္ပဋိဿန္နာ၊အပ္ပဋိဿန္န မာနတ်။ ကောဟ၊ တရက်ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်။ ဒ္ဝိဟ၊ နှစ်ရက် ဖုံးလွှမ်းသောအာပတ်။ တိဟ၊ သုံးရက် ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်။

စတူဟာ၊ လေးရိုက် ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်။ ပဠာဟ၊ ငါးရက် ဖုံးလွှမ်းသောအာပတ်။ပဏ္ဍာ၊ လခွဲဖုံးလွှမ်းသောအာပတ်။ ဒသနှုံ၊ ဆယ်ရက်ဖုံးလွှမ်းသော သံဃာဒိသိသ်တို့၏။ အာပတ္တိ ၊ အာပတ်ကို။ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သုဒ္ဓန္တော၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်။ ဝိဇ္ဇမန္တော၊ လွတ်လပ်သောရဟန်း။ ပရိမာဏမုခံ၊ ပရိမာဏအစရှိသော်ပါ။ ဒ္ဝေဘိက္ခူ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ ဘတ္တ၊ ထို သံဃာဒိသိသ်အာပတ်၌။ သည်နော၊သံဃာဒိသိသ်ဟု အမှတ်ရှိကြကုန်၏။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ဝေမတိကာ၊ယုံမှားရှိကြကုန်၏။ မိဿကဒိဋ္ဌိနော၊ ထုလ္လစ္စည်း အစရှိသော လဟုက အာပတ်တို့နှင့် ရောသော သုံ့ဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိကြ ကုန်၏။ အသုဒ္ဓကေ၊ သက်သက်မဟုတ်သော ထုလ္လစ္စည်း အစရှိသော ,လဟုက အာပတ် တို့နှင့် ရောသော သုံ့ဃာဒိသိသ်၌။ အသုဒ္ဓကဒိဋ္ဌိနော၊ သက်သက်မဟုတ်သော ထုလ္လစ္စည်းအစရှိသော လဟုကအာပတ် တို့နှင့် ရောသော သုံ့ဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိကြကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိနော၊ သက်သက် လဟုက အာပတ်ဟု အယူရှိကြကုန်၏။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ အထပန္ဓော၊ ထိုမှနောက်၌။မဂ္ဂမဂေန၊ ချေလိုသောအလိုဆန္ဒဖြင့်။ ဝါ၊ ဒေသနာမဂ္ဂြားလိုသော အလိုဖြင့်။ ဆာဒေတိ၊၏။ ဥမ္မတ္တက၊ ရူးသော်ရဟန်း။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကြားခြင်း။မူလာ၊ အရင်းသို့ ငင်သော ဝါရ။ ဝိသုဒ္ဓတော၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်သောအားဖြင့်။ ပန္နရသ၊ ပန္နရသကဝါရ။ သော၊ ဤသည်ကား။ တမ္မပဏ္ဏိဒီပ ပဿာဒကာနံ၊သီဟိုဠ်ကျွန်းကို ကြည်ညိုစေတတ်ကုန်သော။ မဟာ ဝိဟာရဝါသိနံ၊ မဟာဝုန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေကုန်သော။အာစရိယာနံ၊ဆရာတို့၏။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်သော။ ဝိဘဇ္ဇ ပဒါနံ၊ ဝေဘန်အပ်သောပုဒ်တို့၏။ ဝါစနာ၊ အစဉ်တည်း။

သမထကွန်ရက

ဝ၁၅။ တေနသမယေန၊ ဘိ။ ဘဂဝါ၊သော။ဗုဒ္ဓေါ၊သည်။ပ။ အသမ္ဘုဒ်ဘုရားတာနံ၊ မျက်မှောက်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။တဇ္ဇနိယံပိ၊ တဇ္ဇနိယကံကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇနိယံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသာရဏီယံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥက္ခေပနိယံပိ၊ ဥက္ခေပနိယ ကံကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အသမ္ဘုဒ်ဘုရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ တဇ္ဇနိယံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဥက္ခေပနိ ယံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ယော၊အကြင်ရဟန်း သည်။ ကရေယျ၊ငြားအုံ့။ အသ၊အား။ဒုက္ကဋာ၊သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝ၁၆။ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ဓမ္မမဟုတ်သည်ကိုဆိုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။အဓမ္မဝါဒီသမ္မဟုလာ၊ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော များစွာသောရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓမ္မဝါဒီသံဃော၊ ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိသော သံဃာ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ဓမ္မကိုသာဆိုလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဓမ္မဝါဒီသမ္မဟုလာ၊ဓမ္မကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဝါဒီသံဃော၊ ဓမ္မကိုသာဆိုလေ့ရှိသော သံဃာတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ဝ၁၇။ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သညာ ပေတိ၊ သိစေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ၏။ ပေကွေတိ၊ ရှုစေ၏။ အနု ပေကွေတိ·လျော်စွာရှုစေ၏။ဒသေတိ၊ပြ၏။အယံ၊ဤသည်ကား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မတည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ သတ္ထုသံဝါသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣမံ၊ ဤအဆုံးအမ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ယူလော့။ ဣမံ၊ ကို။ ရောစေဟိ၊ နှစ်သက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဒသေတိ၊ လျော်စွာပြ၏။ဝေါ၊

ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ တေံအဓိကရဏံ၊ သည်။ စေဋ္ဌပသမတိ၊ အကယ်၍ ငြိမ်းသည်ဖြစ်အံ့။ ဝေံသတိ၊သော်။အဝမ္မေန၊ဝမ္မမဟုတ်သော။ သမ္မုခါဝိနယပဋိရူပကေန၊ သမ္မုခါဝိနည်းအတူဖြင့်။ ဋ္ဌပသမ်တိ၊ငြိမ်း၏။ အဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလော၊ သည်။ဝမ္မဝါဒိသမ္မဟုလော၊ တို့ကို။သညာပေတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ၏။ ပေကွေတိ၊ ၏။ အနုပေကွေတိ၊ ၏။ဒသ္သေတိ၊ ၏။အယံ၊ကား။ ဝမ္မော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ဝိနယော၊တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။သံဃသုခသာသနံ၊ တည်း။ ဣမံ၊ ကို။ဂဏ္ဍတ၊ ကုန်လော့။ ဣမံ၊ ကို။ ရောစေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဒဿေတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ ဇ်သော်။ တေံအဓိကရဏံ၊ သည်။ စေဋ္ဌပသမေတိ၊အံ့။ဝေံသတိ၊ ဤသို့ ငြိမ်းသည်ရှိသော်။ အဝမ္မေန၊ သော။ သမ္မုခါဝိနယပဋိရူပကေန၊ဖြင့်။ ဋ္ဌပသမတိ၊၏။ ။အဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝမ္မဝါဒိသံဃံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။ အဝမ္မဝါဒိသမ္မဟုလာ၊တို့သည်။ဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလံ၊ကို။ သညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။လ။ ။အဝမ္မဝါဒိသမ္မဟုလာ၊ တို့သည်။ ဝမ္မဝါဒိသံဃံ၊ ကို။ သညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။လ။ ။အဝမ္မဝါဒိသံဃော၊ သည်။ ဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလံ၊ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။ ။ အဝမ္မဝါဒိသံဃော၊ သည်။ ဝမ္မဝါဒိသမ္မဟုလော၊ တို့ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။ ။အဝမ္မဝါဒိသံဃော၊ သည်။ ဝမ္မဝါဒိသံဃံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။

ဣဒ္ဓိပဋိဟာရနဝကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀၀။ ဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလော၊သည်။အဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလံ၊ကို။သညာပေတိ၊ ၏။လ။ ။ဝမ္မေန၊ဝမ္မဖြစ်သော။သမ္မုခါဝိနယေန၊ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်။ ဋ္ဌပသမေတိ၊ ၏။ ။ဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အဝမ္မဝါဒိသမ္မဟုလော၊တို့ကို။သညာပေတိ၊ ၏။လ။ ။ဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အဝမ္မဝါဒိသံဃံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊ ၏။လ။ ။ဝမ္မဝါဒိသမ္မဟုလာ၊ ဘို့သည်။ အဝမ္မဝါဒိပုဂ္ဂလံ၊ကို။လ။အဝမ္မဝါဒိသမ္မဟု

ဒလ၊ တို့ကို။လ။ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သညာပေတိ၊၏။လ။ ။ ဓမ္မဝါဒီသံဃော၊ သည်။ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂလံ၊ကို။လ။ အဓမ္မဝါဒီ သမ္မဟုလေ၊တို့ကို။အဓမ္မဝါဒီသံဃံ၊ကို။သညာပေတိ၊၏။လ။

သုဏ္ဍပဂ္ဂနဝကံ၊သည်။နိဒ္ဒိတံ၊ပြီးပြီ။

၁၈၉။ ။ပ။ ဇာတိယာ၊ ဘွားသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သတ္တဝဿသုနှ၊ ခုနှစ်နှစ်ရှိသော။ မလ္လပုတ္တေန၊ မလ္လာမင်း၏ သား ဖြစ်သော။ အယသွတာဒဗ္ဗေန၊ အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဉ္စကိဉ္စိ၊အလုံးစုံသော တရားကိုလည်း။သာဝကေန၊သည်။ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော တရားကို။ တေန၊ ထို အရှင်ဒဗ္ဗသည်။အနုပတ္တံ၊အစဉ်ရောက်အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အသ၊ထိုအရှင်ဒဗ္ဗအား။ ဥတ္တရိ၊အလွန်။ ကရဏီယံ၊သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ကိစ္စသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ကတသ၊ပြီးအပ်သော်ကိစ္စကို။ ပတိစယောဝါ၊ ကဘန် ပွားစေခြင်း သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။လ။ ဇာတိယာ၊ ဘွားသည်မှ။ ပဌာယ၊၍။ သတ္တဝဿေန၊ ခုနှစ်နှစ်ရှိသော။မယာ၊ငါသည်။ခေါ၊စင်စစ်။အရဟတ္တံ၊ကို။သစ္ဆိကတံ၊ပြီ။ ယဉ္စကိဉ္စိ၊ ကိုလည်း။ သာဝကေန၊သည်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊၏။ တံသဗ္ဗံ၊ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ အနုပတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရဏီယံ၊ ပြီးအပ်သော။ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော ကိစ္စသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ကတသ၊ ကိစ္စကို။ ပတိစယောဝါ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။အဟံ၊ ငါသည်။ သံဃသ၊၏။ ကိ ံ နုခေါ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အဘယ် သို့သော အမှုကြီးငယ်ကို။ကရေယျံ၊ပြုရပါအံ့နည်း။ဣတိ၊သို့။ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ဥဒပါဒိ၊၏။အထ ခေါ၊၌။လ။ယံနုန၊စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သံဃသ၊၏။ သေနာသနဉ္စ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေ့ရာ ကိုလည်း။ ပညာပေယျံ၊ ခင်းတော့အုံ့။ ဘတ္တာနိ စ၊ ဆွမ်း တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဒိသေယျံ၊ ညွှန်းတော့အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထ ခေါ၊၌။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာ

ယသ္မာဒဗ္ဗောဿသည်။ သာယနှသမယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ပဋိ
သလ္လာနာ၊ တယောက်ထည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဥဋ္ဌဟေ၊
ထသည်ရှိသော်။လ။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။
ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော။ ပဋိသလ္လီနဿ၊သော။
မယံ၊အား။လ။ဘဂ္ဂေ၊ဘုရား။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။သံဃဿ၊၏။
သေနာသနဗ္ဗ၊ကိုလည်း။ပညာပေတုံ၊ဌ။ ဘတ္တာနိ,စ၊တို့ကိုလည်း။
ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ဌ။ ဣဒ္ဓာမိ၊၏။ ဣဘိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒဗ္ဗ၊ ဒဗ္ဗ။
သာဓု၊ကောင်းပြီ။ ဒဗ္ဗ၊ဒဗ္ဗ၊တို့၊သင်သည်။ တေနဟိ၊ထိုသို့ သံဃာ
တော်၏ အိပ်ရာနေ့ရာကို ခင်းခြင်း၊ ဆွမ်းကိုညွှန်းခြင်းကို အလိုရှိ
သောကြောင့်သာလျှင်။ သံဃဿ၊၏။ သေနာသနဗ္ဗ၊ ကိုလည်း။
ပညာပေဟိ၊လော့။ ဘတ္တာနိ,စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဒိသာဟိ၊ လော့။
ဣဘိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ဘဂ္ဂေ၊ဘုရား။ ဧဝံ၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ
ခေါ၊ဤသို့လျှင်။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။
ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဝါ၊ ရှေးရှု
နှားထောင်ပြီ။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ထိုကြောင့်သာ
လျှင်။ မလ္လပုတ္တံ၊သော။ဒဗ္ဗံ၊ကို။သံဃော၊သည်။ သေနာသနပညာ
ပကဗ္ဗ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ခင်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍လည်း
ကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကဗ္ဗ၊ ဆွမ်းကိုညွှန်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍
လည်းကောင်း။ သမ္မန္ဒတု၊ သမုတ်ကြလော့။

၁၉၀။ ။လ။သံဃော၊သည်။မလ္လပုတ္တံ၊သော။အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ၊
ကို။ သေနာသနပညာပကဗ္ဗ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသ
ကဗ္ဗ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္မန္ဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊လျှင်။ ဥ,တ္တံ,
တည်း။ ။လ။သံဃော၊သည်။မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ၊
ကို။ သေနာသန ပညာပကဗ္ဗ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသ
ကဗ္ဗ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။သမ္မန္ဒတိ၊၏။ယဿာယသ္မတော၊သည်။
မလ္လပုတ္တသ၊သော။အာယသ္မတောဒဗ္ဗသ၊ကို။သေနာသနပညာ
ပကသ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကသ၊ ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ သမ္မုတိ၊ သမုတ်ခြင်းကို။ခမတိ၊၏။လ။သံဃဿ၊ သည်။

မလ္လပုတ္ကြာ၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ ကို။ ဩနာသနပညာ ပကောစ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကောစ၊ ဟူ၍ လည်း ကောင်း။ သမ္မတော၊သမုတ်အပ်ပြီ။လ။ဧုတိ၊ဤသို့။ဥပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။

ဝ၉၁။ သမ္မတော၊သမုတ်အပ်ပြီးသော။ မလ္လပုတ္တြာ၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊သည်။ သ္မာဘာဝါနံ၊ သဘောတူဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကေစ္စိ၊ တပေါင်းတည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ခင်း၏။ ယေတေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထို သုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို။ ဂါထိသန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကြကုန် လတ္တံ့။ ဧုတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထို သုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်း တို့အား။ ကေစ္စိ၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ယေတေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဝိနည်းပိဋကတ်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဝိနယံ၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆိသန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဧုတိမနသိကတ္တာ၊၍။ တေသံ၊ ထိုဝိနည်းပိဋကတ်ကို ဆောင်ကုန် သော ရဟန်းတို့အား။ ကေစ္စိ၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာ ပေတိ၊ ၏။ ယေတေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မကထိကာ၊ အဘိဓမ္မာ တရားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ တရားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ အဘိ ဓမ္မံ၊အဘိဓမ္မာကို။ သာကစ္ဆိသန္တိ၊ ဆွေးနွေးကြကုန်လတ္တံ့။ ဧုတိ မနသိကတ္တာ၊၍။ တေသံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာတရားကို ပြောဟောတတ် ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ကေစ္စိ၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊၏။ ယေတေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဗျာယိနော၊ ဗျာန်ကို ဝင်စားလေ့ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို ဗျာန်ကိုဝင်စားလေ့ ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ နဗျာပါယိသန္တိ၊ မထိပါးကြ ကုန်လတ္တံ့။ ဧုတိမနသိကတ္တာ၊၍။ တေသံ၊ထိုဗျာန်ကိုဝင်စားလေ့

ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဧကဏ္ဍ၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ယေတေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိရစ္ဆာနဂတထာ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ ဘိလာဖြစ်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ကာယ ဒဠ္ဍဗဟုလာ၊ရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ်ကို မြဲမြံခိုင်ခဲ့အောင် အားထုတ်ခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကမေအာယသ္မန္တာ၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ဧကမာယပိရတိယာ၊ ဤမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ အစ္ဆိဿန္တိ၊ နေကြကုန်လတ္တံ့။ ဧကတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ တေသံပိ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ ဘိလာ ဖြစ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဧကဏ္ဍ၊ တည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ယေပိတေဘိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ ဝိကာလေ၊ ညဉ့်မိုက်သောအခါ၌။အာဂန္တွန္တိ၊လာကြကုန်၏။တေသံပိ၊တို့အားလည်း။ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ်ကို။ ဝါ၊ တေဇောဓာတ်လျင် အာရုံရှိသော ပဋ္ဌမဈာန်သမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝင်စား၍။ တေနေဝအာသလောကေန၊ ထိုပဋ္ဌမဈာန်ကြောင့်ဖြစ်သော အလင်းဖြင့်သာလျှင်။ သေနာသနံ၊ ကို။ပညာပေတိ ၊၏။ အပိ၊စင်စစ်။ ။ (အဿုကားနိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ။မယံ၊တို့သည်။ မလ္လပုတ္တသ၊ သော။ အာယသ္မတောဒဗ္ဗသ၊ ၏။ ဧဒ္ဒိပါဠိဟာရိယံ၊တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ပဿိဿာမ၊ မြင်ရပေကုန်တော့အုံ့။ ဧကတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သဠိစ္စ၊ စေတနာနှင့်တကွ စွေ့ဆော်၍။ ဝိကာလေ၊ ညဉ့်မိုက်သော အခါ၌။အာဂန္တွန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊သော။အာယသ္မန္တံဒဗ္ဗံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ဝဒေန္တိ၊ကား။ အာဝုသောဒဗ္ဗ၊ ငါ့ရှင်ဒဗ္ဗ။ အမှာကံ၊ တို့အား။ သေနာသနံ၊ကို။ ပညာပေဟိ၊ လော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ မလ္လပုတ္တောသ၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။ ဝဒေတိ၊ ၏။ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အာယသ္မန္တာ၊တို့သည်။ ဧကဏ္ဍန္တိ၊ အလိုရှိကုန်သနည်း။ ကတ္ထ၊၌။ ပညာပေမိ၊ ခင်းရအုံ့နည်း။ ဧကဘိ၊ သို့။ ဝဒေတိ၊၏။ တေ၊တို့သည်။သဠိစ္စ၊၍။ ဥရေ၊ဝေးသော

အရပ်သို့။ အပဒိသန္တိ၊ ညွှန်းကြကုန်၏။ ကိုံအပဒိသန္တိ၊ ကား။ အာဝုသောဒဠ္ဍ၊ ငါ့ရှင်ဒဠ္ဍ။အမှာကံ၊ တို့အား။ ဂိဠ္ဍကူဋ္ဌေပဠ္ဍတေ၊ ဂိဠ္ဍကူဋ် တောင်၌။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းလော့။ အာဝုသောဒဠ္ဍ၊ ငါ့ရှင်ဒဠ္ဍ။ အမှာကံ၊ တို့အား။ စောရပပါတေ၊ ခိုးဆူတို့ကို ချရာချောက်၌။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိဂိလိ တောင်ရံနံပါး၌။ကာဠသိလာယံ၊ကျောက်ညို၌။ဝေဘာရပဿေ၊ဝေဘာရ တောင်ရံနံပါး၌။ သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာယံ၊စရည်းပင်ရောက်ရာ လိုဏ်ဝ၌။ သိတဝနေ၊ ရင်းတိုက်တော၌။ သပ္ပသောဏ္ဍိကပဗ္ဘာရေ၊ မြွေဦးခေါင်းနှင့်တူသော ထုံးအိုင်ရှိသော တောင်ဂုမ်း၌။ဂေါတမကန္ဓရာယံ၊ဂေါတမချောက်၌။တိဏ္ဍုကကန္ဓရာယံ၊ တိဏ္ဍုကချောက်၌။ တပေါဒကန္ဓရာယံ၊ တပေါဒ ချောက်၌။ ဝါ၊ ပူသော ရေရှိသော ချောက်၌။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံ ကျောင်း၌။ ဝါ၊ ပူသော ရေရှိသောဥယျာဉ် အရံ၌။ ။(ဤ၌ တပေါရာမေဟု စာအများ ရှိ၏။ သုတ္တန် အဋ္ဌကထာ ၎င်း ဋီကာတို့နှင့် မညီသောကြောင့် မသင့်)။ ။ဇီဝကမ္ဗဝနေ၊ ဇီဝကဥယျာဉ် သရက်တော၌။ မဒ္ဒကုစ္ဆိမှိ၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိမည်သော။မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။အပဒိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ကိုအာဂန္တုက ရဟန်းတို့အား။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာဒဠ္ဍော၊ သည်။ သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ၍။ ဇလမာနာယ၊ တောက်ပသော။ အဂ္ဂိလိယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်။ ပုရတော-ပုရတော၊ ရှေ့မှရှေ့မ။ ဂန္ဓတိ၊ ၏။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ တေနေဝ အာလောကေန၊ ထိုအလင်းဖြင့်သာလျှင်။ မလ္လပုတ္တသ၊ သော။ အာယသ္မတောဒဠ္ဍသ၊၏။ပိဋ္ဌိတော-ပိဋ္ဌိတော၊နောက်မှနောက်မှ။ ဂန္ဓန္တိ၊ကုန်၏။ တေသံ၊တို့အား။ မလ္လပုတ္တော၊သော။ အာယသ္မာ ဒဠ္ဍော၊သည်။ဝေဠ၊သို့။ ဝတ္တာ၊၍။သေနာသနံ၊ကို၊ပညာပေတိ၊၏။ ကိုံပညာပေတိ၊ကား။အယံ။ဤသည်ကား။ မဠ္ဠော၊ညောင်စောင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ပီဌံ၊ အင်းဖျဉ်တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဘိသိ၊ ဘုံလျှိုတည်း။ဣဒံ၊ကား။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ဒုံးတည်း။ ဣဒံ၊ကား။

ဝစ္ဆဋ္ဌာနံ၊ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ပဿာဝဋ္ဌာနံ၊ ပဿာဝကုဋ္ဌိ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကတ္တရဒဏ္ဍော၊ တောင်ဝှေးတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ကတိကသဏ္ဌာနံ၊ ကတိကဝတ်ဌ တည်ခြင်း။ ဣမံ ကာလံ၊ ဤကာလ၌။ ပရိသိတမ္ဘံ၊ ဝင်ရာ၏။ ဣမံ ကာလံ၊ ၌။ နိက္ခမိတမ္ဘံ၊ ထွက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ပြောဆို လျှောက်ထား၍။ ပညာပေတိ၊ ၏။ တေသံ၊ တို့အား။ မလ္လပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာဒဗ္ဗော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတ္တာ၊ ၍။ ပုနဒေဝ၊ တဘန်သာလျှင်။ ဝေဠုဝနံ၊ သို့။ ပန္ထာ ဂန္ဓတိ၊ ပြန်လည်ခဲ့၏။

၁၉၂။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မေတ္တိယဘူမကာ၊ မေတ္တိယဘူမဇကာ အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နဝကာစေဝ၊ ငယ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပ ပုညာစ၊ နည်းသော ဘုန်းတန်ခိုး ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃသ၊ ၏။ လာဘကာနိ၊ ယူတတ်ကုန်သော။ ယာနိ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ထို မေတ္တိယဘူမဇကတို့အား။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ လာဘကာနိ၊ ကုန်သော။ ဘတ္တာနိစ၊ ဆွမ်းတို့သည်လည်း။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဘိသမ်ါရိကံ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို" ဒါတုံ၊ ၎။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သပ္ပိဒ္ဓိ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း။ တေလံ ပိ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရိဘင်္ဂံ ပိ၊ လက်သုတ်ဟင်းလျှာကိုလည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ၎။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မေတ္တိယဘူမဇကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ ပန၊ တို့အားကား။ ပါဂတိကံ၊ ပြကတော့သော။ ယထာရန္ဓံ၊ ချက်မြှုတိုင်း သော။ ဗိလင်ဒုတိယံ၊ ပဒုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက် ရှိသော။ ဝါ၊ ပုံးရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခွက်မြောက်ရှိထသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲ ထမင်းကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေတ္တိယ ဘူမဇကာ ရဟန်းတို့

သည်။ ပန္ထာဘတ္တံ့ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲခွဲကုန်သည် ရှိသော်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ တို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ ကိံ၊ အဘာယ်သည်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏၊ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ဝဒေန္တိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ တို့အား။ သပ္ပိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေလံ၊ သည်။ ဥတ္တရိဘင်္ဂံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ဝဒေန္တိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်။ ပါကတိကံ၊ ပြကတော်သော။ ယထာရန္ဒံ၊ ချက်မြှုတိုင်းသော။ ဗိလင်ဒုတိယံ၊ ပခုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော၊ ဝါ၊ ပုံးရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခွက်မြောက်ရှိထသော။ ဂဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ ကလျာဏဘတ္တိကာ၊ ကလျာဏဘတ္တိက အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ သံဃဿ၊ အား။ စတုက္ကဘတ္တံ၊ လေးခုံအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဘတ်ဖြစ်ထသော။ နိစ္စဘတ္တံ၊ နိစ္စဘတ်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ။(ဤ၌ပါဠိတော်လာတိုင်းသြဒန၊ သူပ၊ တေလ၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂကိုပင် စတုက္ကအရ မှတ်လေ)။ ။သော၊ ထို ကလျာဏဘတ္တိက သူကြွယ်သည်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွ။ ဥပတိဋ္ဌိတ္တာ၊ အနီးဌိတည်၍။ ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်။ သြဒနေန၊ ဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊ တို့သည်။ သူပေန၊ ပဲနှောက်ဟင်းဖြင့်။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ ဥတ္တရိဘင်္ဂေန၊ လက်သုတ်ဟင်းလျှောဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနခေါ၊ ပနသမယေန၊ ၌။ ကလျာဏဘတ္တိကသ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သွာတနာယ၊ နှက်ဖြန်ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလိုငှါ။ မေတ္တိယဘူမဇကာနံ၊ ကုန်

(၁၅၄) စူဠဝါပါဠိတော်နှိုင်းယဉ်သစ်

သော။ ဘိက္ခု။ နံ၊ တို့အား။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းအပ်သည်။ ဟော်တိ၊ ဖြစ်၏။ အုတ္တရခေါ၊ ၌။ ကလျာဏဘတ္တိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာဝုသောမိ၊ ဟို။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြဿဝယ် ကိစ္စဖြင့် သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ လ။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓဿသိ၊ ကောင်းစွာပြပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် စေပြီ။ သမုဇ္ဇေသိ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေပြီ။ လ။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓဿိတော၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်ပြီး သည် ရှိသော်။ သမာဒပိတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် စေအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ သမုဇ္ဇေဓိတော၊ ကောင်းစွာ ထက်စေပြီးသည် ရှိသော်။ သံပဟံသိတော၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ လ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကုံ၊ တို့၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သွာတနှာယ၊ ၄၊ ။ ကဿ၊ အာဘယ်သူအား။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းအပ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မေတ္တိယဘူမဇကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ နံ၊ တို့အား။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဃရေ၊ ၌။ ဘတ္တံ၊ ကို။ သွာတနှာယ၊ ၄၊ ။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကလျာဏ ဘတ္တိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကထံဟိနာမ၊ အာဘယ်ကြောင့် လျှင်။ ပါပဘိက္ခု။ တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဃရေ၊ ၌။ ဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ ဆွမ်းစားရကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဇုတိမနသိကတွာ၊ ၍။ ဃရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဒါသိ၊ ကျွန်မကို။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ ကိ၊ အာဏာပေသိ၊ ဟား။ ဧ၊ ကျွန်မ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ယေဘတ္တိကာ၊ အကြင်ဆွမ်းစား ရဟန်းတို့သည်။ အာဂ ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆွမ်းစားရဟန်း တို့ကို။ ကောဇ္ဇကေ၊ တုံခါးမုတ်၌။ သေနှာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတွာ၊ ၍။ မိလက်ဒုတိယေန၊ သော။ ကဏာဇကေန၊ ဖြင့်။ ပရိဝိသ၊ လုပ်ကျွေးလိုက်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ပြီ။ အယျ၊ အရှင်။ ဧဝံ၊ ပြီ။ ဇုတိခေါ၊ လျှင်။ သာဒ္ဒါသိ၊ သည်။ ဣလျာဏ

ဘတ္တိကသ၊သော။ ဂဟပတိနော၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ ပစ္စယော၊သိ၊ ဝန်ခံပြု။ အထခေါ၊ ၌။ မေတ္တိယ ဘုမဇကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ၊ တို့သည်။ အာဝုသော်၊တို့။ ဟိယျော၊ ယမ္ပန်နေ့က။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အမှာကံ၊တို့အား။ ကလျာဏဘတ္တိကသ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ညွှန်းအပ်ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ အမှေ၊ တို့ကို။ ကလျာဏဘတ္တိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ သပုတ္တဒါရော၊ တက္ခ။ ဥပတိဋ္ဌတွာ၊၍။ ပရိဝိသိသတိ၊ လတ္တံ။ အညေ၊ တို့သည်။ ဩဒနေန၊ဖြင့်။ ပုဏ္ဏိသန္တိ၊ မေးကြကုန်လတ္တံ့။ လ။ ဧတိမနသိကတွာ၊ ၍။ တေ၊ ထိုမေတ္တိယဘုမဇက ရဟန်းတို့သည်။ တေနေ့ဝ သော် မနုဿေန၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တရုပ်၊ စိတ်အား လျော်စွာ။ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၌။ နသုပိံသု၊ အိပ်၍ မပျော်နိုင်ကြကုန်။ ။လ။သာဒါသီ၊သည်။ မေတ္တိယဘုမဇကော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ၊ တို့ကို။ ဒုရုတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်၌ တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊မြင်သလျှင်ကတည်း။လ။ ယထာယေနအာဂတာ ရေန၊ဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ကောဌကေ၊၌။ နိသီဒေယျာမ၊ နေ့ရ ကုန်သေး၏။ တထာတေနအာဂတာရေန၊ ဖြင့်။ တာဝ၊ စောစော စီးစီး။ ဘတ္တံ၊သည်။ သိဒ္ဓံ၊ပြီးသည်။ဝါ၊ကျက်သည်။ နဘဝိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိဧဒံဒ္ဒဝါနံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းအရာကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နိ,သံသယံ၊ မယုံမှားအပ်။ ။(ဤ၌ ဧတိသဒ္ဒါတခုကြ သည်)။ ။ဧတိ၊ ဤသို့။ တေသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ သာဒါသီ၊သည်။ ဗိလင်ဒုတိယေန၊ သော။ ကဏာဇကေန၊ ဖြင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊တို့။ ဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူကြကုန်လော့။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊၍။ ဥပဂဠ္ဠိ၊ ကုပ်လေ၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ခေါ၊စစ်စစ်။ မယံ၊ တို့သည်။ နိ,စ္စဘတ္တိ ကာ၊ နိ,စ္စဘတ်ဆွမ်းကို သုံးဆောင်းသော ရဟန်းတို့တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရား၊တို့။ နိ,စ္စဘတ္တိကတ္တံ၊ နိ,စ္ စဘတ်ဆွမ်းကို သုံးဆောင်သော ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ အဝိစ၊ တိုသို့ပင် ဩသေသ်လည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။

ဟိယျော၀၊ယမန်နေ့ကသာလျှင်။ ဂဟပတိနာ၊သည်။ဧ၊ကျွန်မ။ ။လ။ပရိဝိသ၊ လုပ်ကျွေးလိုက်လော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အာဏတ္တာ၊ စေခိုင်းအုပ်ပါ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ဘုဥ္ဇထ၊ကုန်လော့။ဧကတိ၊ သို့။ အာဟာ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊တို့သည်။ အာဝုသော၊တို့။ ဟိယျောခေါ၊လျှင်။ ကလျာဏ ဘတ္တိကော၊သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ အာရာမံ၊သို့။ မလ္လပုတ္တသ၊ သော။ ဒဠ္ဍသ၊၏။ သန္တိကေ၊အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ မယံ၊ငါတို့ကို။ မလ္လပုတ္တေန၊သော။ဒဠ္ဍေန၊သည်။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ သန္တိကေ၊၌။ပရိဘိန္နာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ ဧကတိဧဒံဌာနံ၊ ကို။ နိဿံသယံခေါ၊ မယုံမှားအပ်သလျှင်ကတည်း။ ဧကတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တေ၊ တို့သည်။ တေနေ၀ဒေါမနဿေန၊ ထိုနှလုံး မသာယာခြင်း ဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တာရုပ်၊ စိတ်အားလျော့စွာ။ နဘုဇ္ဈိ သု၊မစားနိုင်ကြကုန်။အထခေါ၊၌။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊တို့သည်။ ပဏ္ဍာဘတ္တံ၊၌။ ပိဏ္ဍာပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရှာမှီ ဖဲခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ အာရာမံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတ္တာ၊ သိုမြှိုး၍။ ဗဟိဝိဟာရာရာမကောဋ္ဌကေ၊ အရာမ် တံခါးမုတ်၏ အပ၌။ သံဃာဋိ၊ ဒုကုဋ္ဌကို။ ပလ္လတ္ထိကာယ၊ အာယောဂပတ်ဘွဲ့သင့်ခြင်း။ တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည် ဖြစ်၍။ မံကုဘူတာ၊မျက်မှောင်တကြုတ်ကြုတ် ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ' ဘုက္ခန္ဓာ၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဓောမုခါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍာယန္တာ၊ ကြောင်ထိုင် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပဋိဘာဏာ၊စကားဆိုရာ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿိဒိ်သု၊ နေ့ကြာလေကုန်၏။ အထခေါ၊၌။ မေတ္တိယာ၊ မေတ္တိယ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊သည်။လ။ အ၀ေါစ၊ ၏။ ကိ်အ၀ေါစ၊ ကား။ အယျာ၊တို့။ ၀န္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေါစ၊၏။ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ ၀ုတ္တေ၊သော်။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊။ တို့သည်။ နာလပိ်သု၊ စကားမပြောဆိုကြကုန်။လ။ အယျာနံ၊ တို့အား။ ကိ်၊အဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပရဇ္ဇာမိ၊

ပြစ်မှားတော့အုံ့နည်း။ ကိသ၊ကြောင့်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အယျာ၊ တို့သည်။ နာလပန္ဓိ၊စကားမပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဗုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ တုံ၊ သင်သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ မလ္လ ပုတ္တေန၊ သော။ ဒဠ္ဍေန၊ သည်။ ဝိဟောဒိယမာနေ၊ ညှဉ်းဆဲအပ် သည်တို့ကို။ အမ္ဘုပေကွသိ၊ လျစ်လျူရှုဘိ၏။ တထာဟိပန၊ထိုသို့ လျစ်လျူရှုသောကြောင့်သာလျှင်။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ နာလပိမှာ၊ စကားမပြောမဆိုကုန်။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျော၊ အရှင်တို့။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြုရပါအုံ့နည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဂိနိ၊နှမ။ တုံ၊ သင်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သစေဗုဇ္ဈေယျာသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိပါသည်ဖြစ်အုံ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ ဒဠ္ဍံ၊ ကို။ နာသာပေယျ၊ ဖျက်ဆီးစေရာ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျာ၊ တို့။ ကိံ၊ကို။ ကရောမိ၊ ပြုရပါအုံ့နည်း။ မယာ၊ ဝါသည်။ ကိံ၊အဘယ်အမှုကို။ကာတုံ၊ဌ၊။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း ပါအုံ့နည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာခဲ့လော။ လ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လော။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဤအမှု သည်။ နတ္ထိ နံ၊ မလျှောက်ပတ်။ နတ္ထိ ရူပံ၊ မသင့်တင့်။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် အရှုပ်မျက်နှာသည်။ အဘာယာ၊ ဘေးမရှိ။ အနီတိကာ၊နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ။ အနုပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ။ သာအယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သဘယာ၊ ဘေးရှိခဲ့၏။ သဒ္ဒါတိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိခဲ့၏။ သဥပဒ္ဒဝါ၊ဥပဒ္ဒဝေါရှိခဲ့၏။ ယတော၊အကြင် အရပ်၌။ နိ ဝါတံ၊ လေမတိုက်။ တတော၊ ထိုအရပ်၌။ သ ဝါတံ၊ လေတိုက်ခဲ့၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အာဒိတ္တံမညေ၊ မီးကဲ့သို့ပူ၏။ မလ္လပုတ္တေန၊ သော။ အယျေနဒဠ္ဍေန၊ သည်။ ဒုလ္လိတာ၊ ဖျက်ဆီး အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လော့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျာ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ပြီ။ ဗုတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ လ။

၁၉၃။ ဒဠ္ဍ၊ ဒဠ္ဍ။ တ္ဌ၊ သင်္ဂသည်။ သရသိ၊ အောက်မေ့လော့။ ယထာ၊ ဖြင့်။ အယံဘိက္ခုနီ၊သည်။ အာဟ၊၏။ ယထာ၊ဖြင့်။ ဧဝ ရှုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ကတ္တာ၊ပြုမိပေသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊၏။ဘဂ္ဂေ၊ဘုရား။ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။လ။ဒဠ္ဍ၊ ဒဠ္ဍ။ ဒဠ္ဍာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ နုနိုဗ္ဗေဌေန္တိ၊ မဖြေကုန်။ တယာ၊ သင်္ဂသည်။ သစေကတံ၊ အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အုံ့။ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်ပါ၏ဟူ၍။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လော့။ တယာ၊သည်။ သစေ အကတံ၊ အုံ့။ အကတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ဘုရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင် အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဇာတော၊ မွေးဘွားပါ၏။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သုပိနန္တေနပိ၊ အိပ်မက်ဖြင့်လည်း။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ကို။ ပဋိသေဝိတာ၊ မှီဝဲမိသည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး။ ဇာဝဂရော၊ နိုးကြားစဉ်အခါ ဖြစ်မူကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိအုံ့နည်း။ဇုတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊နားတော်လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ရှင်ဒဠ္ဍ လျှောက်ဆိုသော ကြောင့်သာလျှင်။ မေတ္တိယံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိုံ၊ ကို။ နာသေထ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်လော့။ ဇုမေစဘိက္ခု၊ ဤတို့ကိုတန်းသော ရဟန်း တို့ကိုလည်း။ အနုယုဇ္ဇထ၊မေးမြန်းစီစစ်ကြကုန်လော့။ဇုတိ၊ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇုဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ။ သို့။ ပါဝိသိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခု၊တို့သည်။မေတ္တိယံ၊သော။ဘိက္ခုနိုံ၊ကို။နာသေသုံ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ မေတ္တိယဘုမဇကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခု၊ထိုမေးမြန်းစီစစ်သော ရဟန်းတို့ကို။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ကား။အာဝုသော၊ တို့။မေတ္တိယံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိုံ၊ ကို။ မာနာသေထ၊ မဖျက်ဆီးကြပါကုန်လင့်။ သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။ ကိဠိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ နအပရဇ္ဈတိ၊ မပြစ်

မှားပေ။သဘ္ဘ၊ထိုဘိက္ခုနိမင်္ဂလာ။ကုပိတေဟိ၊အမျက်ထွက်ကုန်သော။ အနုတ္တမနော့ဟိ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သော။ စာဝနာမိပ္ပါယေဟိ၊ သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျှောစေလိုသော အလိုဆန္ဒ ရှိကုန်သော။ အမှေဟိ၊ငါတို့သည်။ဥဿာဟိတာ၊တိုက်တွန်းအပ်ပါပေ၏။ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ ဒဗ္ဗံ၊ ကို။ အမူလိကာယ၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်းရှိရှားခြင်းလျှင်အရင်းမရှိသော။သီလဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေထကိ ပန်၊ စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးကြကုန်သလော။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့ စွပ်စွဲ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးပါပေ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခ ဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အရှင်ဒဗ္ဗ လျှောက်ထားသောကြောင့် သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ သတိဝေပုလ္လပတ္တသ၊ သတိပြန့်ပြော ခြင်းသို့ ရောက်သော။ မလ္လပုတ္တသ၊ သော။ ဒဗ္ဗသ၊ အား။သတိ ဝိနယံ၊ သတိဝိနည်းကို။ ဒေတု၊ လော့။လ။ ဘန္တေ၊ တို့။ မံ၊ အကျွန်ကို။ မေတ္တိယဘူမဇကာ၊ ကုန်သော။ ဗုမေဘိက္ခု၊ တို့ သည်။နှုတ်အမူလိကာယ၊ သော။သီလဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သတိဝေပုလ္လပတ္တော၊သတိပြန့်ပြောခြင်း သို့ ရောက်သော။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ပ်သည်။ သံဃံ၊ ကို။ သတိ ဝိနယံ၊ ကို။ ယာစာမိ၊၏။လ။

၁၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မိကာနိ၊တရားနှင့်လျော်ကုန်သော။ သတိဝိနယသ၊ ကို။ ဒါနာနိ၊ ပေးခြင်းတို့သည်။ ဗုမာနိ,ပဌ၊ ဤ ငါးပါးတို့တည်း။ဘိက္ခု၊သည်။ သုဒ္ဓေါ၊စင်ကြယ်သည်။အနာပတ္တိ ကော၊အာပတ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။နံ၊ထို အာပတ်မသင့်သော ရဟန်းကို။အနုဝဒန္တိ စ၊စွပ်လည်းစွပ်စွဲကုန်၏။ယာစတိစ၊ တောင်း လည်း တောင်း၏။ တဿ၊ ထိုတောင်းသောရဟန်းအား။ သတိ ဝိနယံ၊ကို။ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်။ သမဂ္ဂေန၊ညီညွတ် သဖြင့်။ ဒေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဓမ္မိကာနိ၊

ကုန်သော။ သံတိုဝိနယသည်၊ ကို။ ဇုမာနှ, ဒါနာနှ, တို့သည်။ ပဌ, တို့တည်း။

☞ ၁၉၆။ တေနဲ့ခေါ်ပနဲ့သမယေန,၌။ဂ,ဏ်ဂါ,ဂ,ဏအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု, သည်။ စိတ္တဂိပရိယာသကတော၊ စိတ်ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥမ္မတ္တကော၊ရူးသည်။ဟောတိ၊၏။စိတ္တဂိပရိယာသကတေနဲ့:စိတ်ဘောက်ပြန်ခြင်းသည် ပြုအပ်သော။တေနဲ့ ဥမ္မတ္တကေန,ထိုရူးသောဂ,ဏ်သည်။ ဗဟုံ၊များစွာ။ အသာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့အမှုအရာ မဟုတ်သော, အကျင့်ကို။ အဠာစိဏ္ဏံ၊ လွန်ကျူးမှု ကျင့်အပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဘာသိတပရိကန်နှ, ဆိုအပ်ငင်အပ်၏။ဘိက္ခု,တို့သည်။ ဂ,ဏ်၊ သော။ ဘိက္ခု၊ကို။ စိတ္တဂိပရိယာသကတေန, သော။ ဥမ္မတ္တကေန, ရူးသောသူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ။(ဤ၌ဥမ္မတ္တကဿ ဇုဒံ ဥမ္မတ္တကံဟု ဇုဒံတဒ္ဓိတ်ပြု)။ အဠာစိဏ္ဏေန, လွန်ကျူးမှု ကျင့်အပ်သဖြင့်။ အာပတ္တိယာ, ဖြင့်။ စောဒေန္တိ, စောဒနာကြကုန်၏။ ကိံ စောဒေန္တိ, ကား။ အာယသ္မာ, ငါ့ရှင်သည်။ ဝေရုပိ, ဤသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိ, သို့။ အာပဇ္ဇိတာ, ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ, ၍။ သရတု,အောက်မေ့လော့။ ဇုတိ, ဤသို့။ စောဒေန္တိ, ကုန်၏။ အာဝုသော,တို့။အဟံ, အကျွန်သည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ စိတ္တဂိပရိယာသကတော, ၍။ ဥမ္မတ္တကော, သည်။အဟောသိ, ပြီ။ စိတ္တဂိပရိယာသကတေန, သော။ ဥမ္မတ္တကေန, သော။ တေနမေ, ထိုအကျွန်သည်။ ဗဟုံ, များစွာ။ အသာမဏကံ, ကို။ အဠာစိဏ္ဏံ, လွန်ကျူးမှု ကျင့်အပ်ပါ၏။ ဘာသိတပရိကန်နှ,ဆိုအပ်ငင်အပ်၏။အဟံ, သည်။ တံ,ထိုအမှုကို။ နသရामိ,မအောက်မေ့နိုင်။မှုဇ္ဇေန,တွေ့ဝေသဖြင့်။ မေ,သည်။ဧတံ, ဤအမှုကို။ ကတံ,ပြုအပ်ပါ၏။ဇုတိ, ဤသို့။ အာဟ,၏။ ဝေါ, ဤသို့။ ဝုစ္စမာနာပိ, ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော်လည်း။ နံ, ထိုရူးသောရဟန်းကို။ စောဒေန္တိဝေ, စောဒနာကုန်သည် သာလျှင်တည်း။လ။ ကထံဟိ နာမ, လျှင်။ ဘိက္ခု, တို့သည်။ ဂ,ဏ်၊ သော။ ဘိက္ခု၊ကို။စိတ္တဂိပရိယာသကတေန, သော။ ဥမ္မတ္တကေန, သည်။ အဠာစိဏ္ဏေန, ဖြင့်။

အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စောဒေသန္တိ၊ နည်း။လ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေနဟိ၊ထိုသို့အမှုကိုမအောက်မေ့နိုင်သောကြောင့်သာလျှင်။သံဃော၊ သည်။ အမှုဌသ၊ ရှေးအခါ၌ အလွန်တွေဝေသော။ (ဤ၌အတိ ရေက အနက်ရှိသော အာသန္ဒါရဿပြု)။ ဝဏ္ဏသ၊သော။ ဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ အမှုဌိုနယံ၊ ကို။ ဝါ၊ ထိုအခါတွေဝေခြင်းမရှိသော ဝိနည်းကို။ [ဤ၌နသန္ဒါ၏ကာရိယအသန္ဒါတည်း။ထိုကြောင့်-ဝဇိ ရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ၌အမှုဌိုနယဒါနုကာလေပနသဿအမှုဌတာဝိနိစ္ဆိတမ္ဘာ ဟု ဆိုတော်မူသည်]။ ဒေတု၊ ပေးကြလော့၊လ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊တိုရဟန်းတို့ကို။ဝဒါမိ၊၏။ ကိံ ဝဒတိ၊ကား။လ။ဗုတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သေဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ အမှုဌော၊ အလွန်တွေဝေသည်ဖြစ်၍။ သံဃံ၊ ကို။ အမှုဌိုနယံ၊ကို။ယာစာမိ၊ ၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓမ္မိကာနိ၊ တရားနှင့် မလျော်ကုန်သော။ အမှုဌိုနယသ၊ ကို။ ဒါနာနိ၊ တို့သည်။ ဗုမာနိတိ၊ တို့တည်း။

၁၉၉။ ဓမ္မိကာနိ၊ တရားနှင့် လျော်ကုန်သော။ ဒါနာနိ၊ ပေးခြင်းတို့သည်။ ကတမာတိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း ဟူမူ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ထိုအာ ပတ်သင့်သောရဟန်းကို။ သံဃော၊ သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘ ဟုလာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကေဝဏ္ဏလော၊ သည်လည်း ကောင်း။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ ကိံ စောဒေတိ၊ ကား။ အာ ယသ္မာ၊သည်။ဝေရှိ ံ၊သော။အာပတ္တိ ံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သရတု၊ လော့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သရမာနော၊ အောက်မေ့လျက် သာလျှင်။ ဝေ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ကား။ အဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝေရှိ ံ၊ သော။ အာပတ္တိ ံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သရာမိ၊ ၏။ ဗုတိ၊ဤသို့။ဝဒတိ၊၏။တဿ၊ထိုရဟန်း အား။ သံဃော၊ သည်။ အမှုဌိုနယံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ အဓမ္မိကံ၊

သော။ အမှုဇ္ဇပိနယသ၊ ကို။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။လ။ သုံပိနဇ္ဇေန၊ အိပ်မက်၌။ ကတ္တံယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ကရောမိ၊ ၏။လ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အနုမ္ဘဏ်ကော၊မရှုးဘဲ လျက်။ဥမ္မတ္တကာလယံ၊ရှုးကျွန်ကို။ဝါ၊ရှုးသည်၏အဖြစ်၌ တပ်ခြင်း ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ကိံ ကရောတိ၊ ကား။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ တုမှေပိ၊သင်တို့သည် လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။မယှံပိ၊ငါ့အား လည်း။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ တုမှာကံပိ၊တို့အား လည်း။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။ဝဒေတိ၊ ၏။ပ။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အသရမာနောဝ၊ မအောက်မေ့ဘဲလျက် သာ လျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ဝဒေတိ၊ ၏။ပ။

၂၀၀။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ပ။အပ္ပဋိညာယ၊ဝန်မခံ ကဲ့။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တဇ္ဇနီယံပိ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဥက္ခေပနီယံပိ ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ပ။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။တဇ္ဇနီယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဥက္ခေပနီယံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ပ။

၂၀၁။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဓမ္မိကံ၊ သော။ ပဋိညာတကရဏံ၊ ဝန်ခံတိုင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မိကံ၊ သော။ ပဋိညာတကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဿ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဓမ္မိကံ၊ သော။ ပဋိညာတကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်ကို။ အဇ္ဈာပန္နော၊ရောက်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တမေနံ၊ထိုပါရာဇိက ရောက်သောရဟန်းသို့။ သံဃော၊ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သမ္မ ဟုလာဝါ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ကေပုဂ္ဂလော၊ဝါ၊သည်လည်း ကောင်း။ စောဒေတိ၊ ၏။ ကိံ စောဒေတိ၊ ကား။ အာယဿ္မာ၊ ငါ့ရှင်သည်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နော၊

ရောက်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊ ၏။ ပ။ အံ့ဘုသော့၊ ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ နအဗျာပန္နော၊ မရောက်။ သံဃာဒိသေသံ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အဗျာပန္နော၊ ရောက်ပါ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပါရာဇိက အာပတ်သင့်လျက်။ သံဃာဒိသိသ်သင့်၏ဟု ဆိုအပ်သောရဟန်းကို။ ယံဃော၊ သည်။ သံဃာဒိသေသေန၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့်။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်၏။ အဓိကံ၊ သော။ ပဋိညာတကရဏံ၊ ဝန်ခံတိုင်းကိုပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စည်း အာပတ်သို့။ ပါစိတ္တိယံ၊ သို့။ ပါဋိဒေသနီယံ၊ သို့။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ ဒုဗ္ဘာသိတံ၊ သို့။ အဗျာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ ပ။

၂၀၂။ သံဃ်မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ မျက်ကွယ်ခြင်းခုံခြင်းဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ မျက်မှောက်ခြင်းခုံခြင်းဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တိဟိ၊ လှံမတည်းဟူသော နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ အဓိကရဏံ၊ ထိုအဓိကရဏ်းကို။ ဥပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ပ။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏ်းကို။ ယေဘုယျသိကာယ၊ ယေဘုယျသိကဝိနည်းကံဖြင့်။ ဥပသမေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဆန္နာဂတိ၊ ချစ်သဖြင့်မလားအပ်သော အရာသို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဝါ၊ မလိုက်ရာ။ ဒေါသာဂတိ၊ ဖျက်ဆီးလိုသဖြင့် မလားအပ်သော အရာသို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ မောဟာဂတိ၊ တွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သောအရာသို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ ဘယာဂတိ၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သော အရာသို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ ဂဟိတာဂဟိတဉ္စ၊ ယူအပ်ပြီးသည် မယူအပ်သေးသည်ကိုလည်း။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ပဇ္ဇဟိ၊ ကုန်သော။ အဂေါ်ဟိ၊ အဂ်ါတို့နှင့်။ သမန္နာဂဟော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သလာကဂ္ဂါဟာပကော၊ စာရေးတံကို ယူစေတတ်သော ရဟန်း

ဟူ၍။ ဝါ၊ စာရေးတံကို ပေးတတ်သော ရဟန်း ဟူ၍။ သမ္မန္ဓိ တဗ္ဗော၊ သမုတ်အပ်၏။ပ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ယာစိတဗ္ဗော၊ တောင်းပန်အပ်၏။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်ပြီး၍။

၂၀၃။ ။ပ။သလာကဂ္ဂါဟာပကံ၊ ဟူ၍။ သမ္မန္ဓေယျ၊ သမုတ်ရာ၏။ပ။သမ္မန္ဓတိ၊ သမုတ်၏။ပ။ သလာကဂါဟာပကဿ၊ ဟူ၍။ သမ္မုတိ၊သမုတ်သည်ကို။ခမတိ၊၏။ပ။သမ္မတော၊သမုတ်အပ်ပြီ။ပ။

၂၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓမ္မိကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေသလာကဂ္ဂါဟာ၊ ဤစာရေးတံယူခြင်းတို့သည်။ ဒသ၊ တို့တည်း။အဓမ္မိကာ၊ ကုန်သော။ဣမေသလာကဂ္ဂါဟာ၊တို့သည်။ဒသ၊တို့တည်း။ အဓမ္မိကာ၊ကုန်သော။သလာကဂ္ဂါဟာ၊တို့သည်။ကတမေဒသ၊အဘယ်ဆယ်ပါးတို့နည်း ဟူမူကား။ ဩရမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အမိကရဏဗ္ဗ၊ အမိကရဏ်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂတိဂတံ၊ နှစ်ကျောင်းသုံးကျောင်းသို့ ရောက်သည်။ဝါ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်ဆုံးဖြတ်သည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်သေး။ သာရိတသာရိတံ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် အမှတ်သည်ရဟန်းတို့ကို အောက်မေ့စေအပ် တပါးသောရဟန်းတို့ကို အောက်မေ့စေအပ်သည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်သေး။ အဓမ္မဝါဒီ၊ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာဘိ၊သိ၏။အပ္ပေဝနာမ၊စင်စစ်သာလျှင်။ အဓမ္မဝါဒီ၊ တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ တို့သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊သိ၏။ ။(ဤဇာနာတိကား ရှေမှလိုက်သည်၊ နောက်ကိုလည်း နှုတ်ကြားတူသိလေ)။ ။သံဃော၊ သည်။ ဘိဇ္ဈိဿတိ၊ ကွဲလတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ဇာနာတိ၊၏။အပ္ပေဝနာမ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ သံဃော၊သည်။ ဘိဇ္ဈယျ၊ ကွဲရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဇာနာတိ၊သိ၏။ အဓမ္မေန၊ ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့်။ ဝါ၊ တယောက်ထည်းသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လျက် နှစ်ခုနှစ်ခုသော စာရေးတံ ယူသောအားဖြင့်။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝါ၊ တခုသော စာရေးတံကို နှစ်ယောက်ယူသောအားဖြင့်။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကုန်၏။

ယထာဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူအားလျော်သော အားဖြင့်။ နစဂဏ္ဍိုနှိ၊ ယူလည်း မယူကုန်။ပ။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ပ။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ပ။

၂၀၅။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ဖြင့်။ အနု ယုဇ္ဈိယမာနော၊ မေးမြန်း စိစစ်အပ်သည် ရှိသော်။ အဝဇ္ဇာနိတ္တာ၊ ပယ်ပြီး၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပဋိဇာနိတ္တာ၊ ဝန်ခံပြီး၍။ အဝဇ္ဇာနာတိ၊ ပယ်၏။ အညေနညံ၊ အဖျင်းဖျင်း။ ပဋိစရတိ၊ ပြောဆိုဘိ၏။ဝါ၊ ဖုံးလွှမ်းဘိ၏။ သမ္မဇ္ဇာနံ-သမ္မဇ္ဇာနန္တော၊ အာပတ် သင့်မှန်းသိ၍။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အဖျင်းဖျင်းသော စကားကို ပြောဆို ဖုံးလွှမ်းသောကြောင့်သာလျှင်။ပ။ တဿပါပိယျသိကကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတု၊ လော့။ပ။

၂၀၇။ အသုစိစ၊ မစင်ကြယ်သော အကျင့် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အလဇ္ဇိစ၊ မကောင်းမှုကို မရှက်တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာနုဝါဒေါစ၊ စွပ်စွဲခြင်း နှင့် တကွ ဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သံဃော၊ သည်။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံဖြင့်။ သမဂ္ဂေန၊ ညီညွတ်သဖြင့်။ တဿပါပိယျသိက ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ပ။

၂၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿပါပိယျသိကကမ္မကတေန၊ တဿ ပါပိယျသိကကံ ပြုအပ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တိ တဗ္ဗံ' ရာ၏။ပ။

အမှာ ဤတဿပါပိယျသိကကံ ကျင့်ဝတ်၌ ဘိက္ခုနီယော နည်ြဝဒိတမ္ဘာ - ၏ နောက်၌ တဠုနိယ - စသော ရှေးကံ လေးပါးတို့ကဲ့သို့ တဆဲ့ နှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ် တရား အပြည့်အစုံ သော်လည်း ရှိရမည်။ ပေယျာလနှင့် သော်လည်း ရှိရမည်။ ယင်းသို့ ရှိမှ သော်သမေတ္တ တဠုနိယာ ဒီသု ဝုတ္တနယမေဝ-ဟူသော စူဠဝါသမထက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ နှင့် ညီမည်။

၂၁၂။ တေခေါပန် သမယေနၽွန်။ ဘဏ္ဍာန္ စာတာနံ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကလဟစာတာနံ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဝါဒါပန္နာနံ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကြကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်။ ဗဟုံ၊ စွာ။ အသာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာ မဟုတ်သော အကျင့်ကို။ အဠာစိလ္လံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာသိတပရိကန္တံ၊ ဆိုအပ်ငင်အပ်၏။ပ။ ဘဏ္ဍာနစာတာနံ၊ ၍။ ဝိဝါဒါပန္နာနံ၊ ၍။ ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ ကုန်သော။ အမှ၁ကံ၊ ငါတို့သည်။ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗဟုံ၊ စွာ။ အသာမဏကံ၊ ကို။ အဠာစိလ္လံ၊ အပ်၏။ ဘာသိတပရိကန္တံ၊ အပ်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာဟိအာပတ္တိဟိ၊ ၌အာပတ်တို့ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သစေကာရေသာမ၊ အကယ်၍ ပြုစေကြ ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ဝါ၊ အကယ်၍ ကုစား စေကြ ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ တံအဓိကရဏံ၊ သည်။ ကဋ္ဌဠုဏ္ဍာယ၊ ကြမ်းတုန်းခြင်း အကျိုးငှါ။ ဝါဠုဏ္ဍာယ၊ ရဲရင့်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ သိယာဝိ၊ စင်စစ်လည်း။ သံဝတ္တေယျ၊ ရာ၏။ ကထံနုခေါ၊ လျှင်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ ဧတံသော ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။တတြ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ရာ၌။ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ဧဝံ၊ ၌သို့သော စိတ်အကြံအစည်သည်။ စေဟောတိ၊အံ့။ ကိံ ဟောတိ၊ကား။ပ။ သံဝတ္တေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ၌သို့သော စိတ်အကြံအစည်သည်။စေဟောတိ၊အံ့။ဧဝံသတိ၊ သော်။ပ။ တိဏ်ဝတ္ထာရကေန၊ တိဏဝတ္ထာရက ဝိနည်းကံဖြင့်။ပ။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည် သာလျှင်။ ကေဠံ၊ တပေါင်းတည်း။ သန္နိပတိတဗ္ဗံ၊ စည်းဝေး အပ်၏။ပ။ ဣမံအဓိကရဏံ၊ ကို။ တိဏဝတ္ထာရကေန၊ ဖြင့်။ ထုလ္လဝဇ္ဇံ၊ ရုန်ရင်းသော သံဃာဒိသိသိအာပတ်ကို။ဌပေတွာ၊၍။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊လူတို့နှင့် စပ်ယှဉ်သော အာပတ်ကို။ ဌပေတွာ၊၍။ ဝူပသမေယျ၊ ငြိမ်းစေ ရာ၏။ ဣတိ၊ ၌သို့။ ဤပေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ကေတောပဂ္ဂိကာနံ၊

တဘက်မှ အပင်းအသင်းအတို့ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခု။နုံ၊တို့တွင်။ပ။ သကောပကွော၊ မိမိအပင်းအသင်းဖြစ်သော အတို့ကို။ ဤပေ တဗျော၊ ၏။ ကိ ဤပေတဗျော၊ ကား။အာယသ္မန္တာ၊ အရှင်တို့ သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ နာတော်မူကြကုန်လော့။ပ။ အဟံ၊ ငါသည်။အာယသ္မန္တာနံ၊တို့၏။ယာစေဝအာပတ္တိ၊အကြင် အာပတ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ယာစအာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။တံအာပတ္တိ ၊ကို။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယစေဝ၊ အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊၏။အတ္ထာယစ၊ငှါလည်းကောင်း။ပ။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊ ကို။ ဒ္ဒပေတ္တာ၊ ၍။ ဒေသေယုံ၊ ဒေသနာကြားလိုက်ပါတော့အုံ။ ဤဘိ၊ ဤသို့။ ဤပေတဗျော၊ အပ်၏။

၂၁၃။ အထပန္တာ၊ ထိုမှနောက်၌။ အပရေသံ၊ တပါးကုန် သော။ကေတောပကွော်ကာနံ၊ကုန်သော။ပ။ဧ့ံမေသံအာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့၏။အတ္ထာယစေဝ၊ ငှါလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယစ၊လည်းကောင်း။ပ။သော၊ကား။ဥ္ဘတ္တိ၊ဥ္ဘတ်တည်း။ ။ ။ပ။ဒေသေမိ၊ ဒေသနာကြားပါတော့၏။ပ။ အမှာကံ၊ ငါ့တို့၏။ ဧ့ံမာသံအာပတ္တိနံ၊ ဤအာပတ်တို့ကို။ တိဏဝတ္ထာရကေန၊ ဖြင့်။ ထုလ္လဝဇ္ဇံ၊ ကို။ ဒ္ဒပေတ္တာ၊ ၍။ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊ ကို။ ဒ္ဒပေတ္တာ၊၍။ ဒေသနာ၊ ကြားသည်ကို။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။

၂၁၄။ ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ထုလ္လဝဇ္ဇံ၊ကို။ဒ္ဒပေတ္တာ၊၍။ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊ကို။ ဒ္ဒပေတ္တာ၊၍။ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ၊ အယူကိုထင်စွာပြုခြင်းကို။ ဒ္ဒပေတ္တာ၊၍။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို သင်္ဃာအစည်းအဝေး၌။ နဟောန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ဒ္ဒပေတ္တာ၊၍။ တာဟိအာပတ္တိဟိ၊ ထိုအာပတ်တို့မှ။ ဝုဋ္ဌိတာ၊ ထကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၁၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခု။ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဘိက္ခု။နိဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ဘိက္ခုနှိုယောပိ၊

တို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုဟု၊ တို့နှင့်၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒအမည်ရှိသော။ဘိက္ခုဝိ၊ သည်လည်း။ ဘိက္ခုနိုနံ၊ ဘိက္ခုနိမတို့ကို။ အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့၍။ ဘိက္ခုဟု၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ ၊ တက္ခ။ ဝိဝဒဘိ၊ ငြင်းခုံ၏။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့၏။ ပက္ခံ၊ အပင်း အသင်းကို။ ဂါဟေတိ၊ယူစေ၏။ပ။ ကထဋ္ဌိနာမ၊အဘယ်ကြောင့် လျှင်။ ဆန္ဒော၊သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့ကို။ အနုပခဇ္ဇ၊ ၍။ ဘိက္ခုဟု၊ တို့နှင့်။သဒ္ဒိ ၊တက္ခ။ဝိဝဒိဿဘိ၊ ငြင်းခုံဘိသနည်း။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့၏။ ပက္ခံ၊ ကို။ ဂါဟေဿတိ၊ ယူစေဘိသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဓိ ကရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ လည်းကောင်း။ပ။ ကိစ္စာ ဓိကရဏံ၊လည်းကောင်း။ ဣဘိ၊ သို့။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါး တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့တွင်။ဝိဝါဒါ ဓိကရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါ၏ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဓမ္မော တိ ဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။ အဓမ္မောဘိ ဝါ၊ ဓမ္မမဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိနယောဘိ ဝါ၊ ဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း။ အ ဝိနယောတိ ဝါ၊ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍လည် ကောင်း။တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ လပိတံ၊ ရွတ်အပ်၏။ ဣဘိ ဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။အဘာသိတံ၊ မဆိုအပ်။ အလပိတံ၊ မရွတ်အပ်။ ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။တထာ ဂတေန်၊သည်။အာစိဏ္ဏံ၊လေ့ကျက်အပ်၏။ဣဘိ ဝါ၊လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။ အနာစိဏ္ဏံ၊ မလေ့ကျက်အပ်။ ဣဘိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော် မူအပ်၏။ ဣဘိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ တထာဂတေန၊ သည်။ အပညတ္တံ၊ ပညတ်တော် မမူအပ်။ ဣဘိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အာပတ္တိတိ ဝါ၊အာပတ်သင့်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိတိ ဝါ၊ အာပတ်မသင့်ဟူ၍လည်းကောင်း။လဟုကာအာပတ္တိတိ ဝါ၊ လဟုက အာပတ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂရုကာအာပတ္တိတိ ဝါ၊

ဂရုကာအာပတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သာဝဿသာ အာပတ္တိတိ ဝါ၊ အကြင်း အကျန်ရှိသော အာပတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အနာဝဿသာ အာပတ္တိတိဝါ၊ အကြင်း အကျန် မရှိသော အာပတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဒုဋ္ဌုလ္လာအာပတ္တိတိဝါ၊ ဒုဋ္ဌုလ္ လ အာပတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။အဒုဋ္ဌုလ္လာအာပတ္တိတိ ဝါ၊အဒုဋ္ဌုလ္ လ အာပတ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ငြင်းခုံရာ၌။ ယံဘဏ္ဍနံ၊ အကြင်မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ယောကလဟော၊ အကြင်မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ယောဝိဂ္ဂ ဟော၊'အကြင်ကိုယ်ထိလက်ပါးငြင်းခုံခြင်းသည်။ ယောဝိဝါဒေါ၊ အကြင် ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။ ယောနာနာ ဝါဒေါ၊အကြင် အထူးထူးသော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။ ယော အညထာ ဝါဒေါ၊ အကြင် တပါးသော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။ ဝိပစ္စတာယ၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်းငှါ။ ယောဝေါဟာရော၊ အကြင် ဆိုခြင်းသည်။ ယံမေဓံ၊ အကြင် ငြင်းခုံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤငြင်းခုံခြင်းကို။ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏံ၊ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏ်း ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို လေးပါးသော အဓိ ကရဏ်းတို့တွင်။အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊အနုဝါဒါဓိကရဏ်း ဟူသည်။ ကတမံ၊အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သီလ ဝိပတ္တိယာဝါ၊ သီလ ပျက်စီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အာစာရ ဝိပတ္တိယာဝါ၊ အကျင့် ပျက်စီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ ယာဝါ၊အယူပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။အာဇီဝဝိပတ္တိယာဝါ၊ အသက်မွေးခြင်း ပျက်စီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုဝဒန္တိ၊စွပ်စွဲ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့စွပ်စွဲရာ၌။ ယောအနုဝါဒေါ၊ အကြင်စွပ်စွဲ ခြင်းသည်။ ယာအနုဝါဒါ၊ အကြင် စွပ်စွဲခြင်းသည်။ ယာ အနုလ္ လ ပနာ၊အကြင်ဆိုခြင်းသည်။ယာအနုဘဏနာ၊အကြင်ဆိုခြင်းသည်။ ယာအနုသံပဝကံတာ၊ အကြင် ကောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာအဇ္ဇာသယဟနုတာ၊ အကြင်ရှေးရှု အားထုတ်သည်၏ အဖြစ် သည်။ ယံအနုမလပဒါနံ၊ အကြင်အားအုံ့ဆင့်ကို ပေးခြင်းသည်။

အတ္ထိ၊၏။ ဒုဒံ၊ ဤသို့သောအားအဆင့်ကိုပေးခြင်းကို။ အနု၀ါဒါ
မိကရဏံ၊ ၍။ ၀ုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ။တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောအမိ
ကရဏ်းတို့တွင်။အာပတ္တာမိကရဏံ၊အာပတ္တာမိကရဏ်းဟူသည်။
ကတမံ၊နည်း။ ပဗ္ဗဇိ၊ ၀ါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။အာပတ္တိကွန္ဓာ၊
အာပတ်အစု တို့သည်။ အာပတ္တာမိကရဏံ၊ မည်၏။ သတ္တဝိ၊
ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။အာပတ္တိကွန္ဓာ၊ တို့သည်။ အာပတ္တာ
မိကရဏံ၊ မည်၏။ ဒုဒံ၊ ဤအာပတ်အစုကို။ အာပတ္တာမိကရဏံ၊
ဟူ၍။ ၀ုစ္စတိ၊ အပ်၏။တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောအမိကရဏ်းတို့တွင်။
ကိစ္စာမိကရဏံ၊သည်။ကတမံ နည်း။သံဃသေ၊၏။ယာကိစ္စယတာ၊
အကြင်ကိစ္စ၏ အဖြစ်သည်။ ယာကရဏီယတာ၊ အကြင် ပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်သည်။ယံအပလောကနကမ္မံ၊ အကြင်အပလောကန
ကံသည်။ ယံဥတ္တိကမ္မံ၊ အကြင်ဥတ္တိကံသည်။ ယံဥတ္တိဒုတိယကမ္မံ၊
အကြင်ဥတ္တိဒုတိယကံသည်။ ယံဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ၊ အကြင်ဥတ္တိ
စတုတ္ထကံသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဒုဒံ၊ ဤကံကို။ ကိစ္စာမိကရဏံ၊ ဟူ၍။
၀ုစ္စတိ၊အပ်၏။

၂၁၆။ ဝိ၀ါဒါဓိကရဏသေ၊ ဝိ၀ါဒါဓိကရဏ်းတို့။ မူလံ၊ မူလ
ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဆဝိ၀ါဒမူလာနိ၊ ခြောက်ပါးသော
ဝိ၀ါဒမူလတို့သည်။ ဝိ၀ါဒါဓိကရဏသေ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလတည်း။
တီဏိပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလမူလာနိ၊ အကု
သိုလ်မူလတို့သည်။ ဝိ၀ါဒါဓိကရဏသေ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလတည်း။
တီဏိပိ၊ ကုန်သော။ ကုသလမူလာနိ၊ ကုသိုလ် မူလတို့သည်။
ဝိ၀ါဒါဓိကရဏသေ၊ ၏။ မူလံ၊ တည်း။ဆ ဝိ၀ါဒါဓိကရဏသေ၊
၏။ မူလံ၊မူလဟူသည်။ ကတမာနိ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒုဒ၊ဤ
၀ါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊အမျက်
ကြီးသည်။ ဥပနာဟီ၊ရန်ငြိုးဘွဲ့တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ယောသော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ကောဓနော၊အမျက်
ကြီးသည်။ ဥပနာဟီ၊ ရန်ငြိုးဘွဲ့တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊
ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထုရိပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်း။ အဂါရဝေ၊

ရှိသေခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိသော၊ ကြိုးနွံဈာန်ဝင်ခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ့၏။ ဝနမ္ဟိ၊ တရားတော်၌လည်း။ပ။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌လည်း။ပ။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၌လည်း။ နုပရိဟ္ဟရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယောဘိက္ခု၊ သည်။သတ္ထုရိ၊ ၌။အဂါရဝေါ၊ ၍။ အပ္ပတိသော၊ ၍။ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဝမ္မေ၊ ၌။ သံဃေ၊ ၌။သိက္ခာယ၊ ၌။နုပရိဟ္ဟရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃေ၊ ၌။ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ယောဝိဝါဒေါ၊ အကြင် ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဗဟုဇနဿ အဟိတာယ၊ များစွာသော လူတို့၏ အစီးအပွါးမရှိခြင်းငှါ။ ဗဟုဇနအသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာ မရှိခြင်းငှါ။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူ၏။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အဟိတာယ၊ စီးပွါးမရှိခြင်းငှါ။ အသုခါယ၊ ချမ်းသာမရှိခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သ ဘောရှိသော။ တံဝိဝါဒမူလံ၊ ထိုဝိဝါဒမူလကို။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အ၌ဖွား သန္တာန်၌ လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓံဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ လည်း ကောင်း။ စေသမနုပဿေယျာထ၊ အကယ်၍ မြင်ကြကုန်သည် ဖြစ်အုံ့။တကြ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ပါပကဿ၊ ယုတ်မာသော။တဿေဝ ဝိဝါဒမူလဿ၊ ထို ဝိဝါဒမူလကိုသာလျှင်။ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ဝါယမေယျာထ၊ လုံ့လပြုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဝိဝါဒမူလံ၊ ဝိဝါဒမူလကို။ပ။ စေနသမနုပဿေယျာထ၊ အကယ်၍မမြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။တကြ၊ထိုသို့မမြင်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပါပကဿ၊ သော။ ဧတဿဝ ဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုဝိဝါဒမူလ၏သာလျှင်။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုဝဿဝါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇေယျာထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်။ပါပကဿ၊သော။ ဧတဿ ဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုဝိဝါဒမူလကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။

ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပါပကဿ၊ သော။ ဧတဿဝိဝါဒမူလဿ၊ထိုဝိဝါဒမူလ၏။ အာယတိ၊ဌ။အနဝဿ ဝေ၊သည်။ဟောတိ၊၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုနစ၊လည်း။ အပရံ၊တပါးတုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မဂ္ဂီ၊ ကျေးဇူးကိုချေတတ်သည်။ ပလာသီ၊အဖျင်းမူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ ဣဿုကီ၊ဖြ။စူ တတ်သည်။မဏ္ဍရီ၊ဝန်တိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။သဠော၊ စည်းလဲ့သည်။ မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပါပိစ္ဆော၊ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မှားသောအယူ ရှိသည်။ ဟောဘိ၊ဖြစ်၏။ သန္ဓိဋ္ဌိပ်ရာ့မာသီ၊မိမိအယူကိုမှားသော အားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်။ အာဓာနဂ္ဂါဟီ၊မြဲစွာယူတတ်သည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ဆွန့်နိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ယောသောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ပ။ဣမာနိ ဆ ဝိဝါဒမူလာနိ၊ ဤခြောက်ပါးသော ဝိဝါဒမူလတို့သည်။ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏဿ၊၏။ မူလံ၊တည်း။ ။တီဏိ၊ကုန်သော။ အကုသလ မူလာနိ၊တို့သည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ လုဒ္ဓစိတ္တော၊ တပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ ဖျက်ဆီးလိုသောစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ မူဠှစိတ္တော၊ တွေဝေသောစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မောတိဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊အကုသလမူလာနိ၊ တို့သည်။ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏဿ၊ ၏။ မူလံ၊ တည်း။ ။အလုဒ္ဓစိတ္တော၊ မတပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ မဖျက်ဆီး လိုသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမူဠှစိတ္တော၊ မတွေဝေသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ဝိဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ပ။

၂၁၇။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊အနုဝါဒါဓိကရဏ်း၏။ မူလံ၊ မူလကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဆအနုဝါဒမူလာနိ၊ ခြောက်ပါး သော အနုဝါဒမူလတို့သည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ အနုဝါဒါ

ဓိကရုဏ်း၏။ မူလံ၊မူလတည်း။ပ။ ကာယေဘပိ၊ကိုယ်သည်လည်း။ အနုဝါဒါဓိကရဏာသ၊၏။မူလံ၊တည်း။ဝါစာပိ၊နှုတ်သည်လည်း။ ။ပ။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃေ၊ ၌။ အနုဝါဒံ၊ စွပ်စွဲခြင်းကို။ ဇနေတိ၊၏။ ယောအနုဝါဒေါ၊အကြင်စွပ်စွဲခြင်းသည်။ပ။အနုဝါဒ မူလံ၊အနုဝါဒမူလ်ကို။ပ။ ပါပကသ၊ သော။ တသ္မေဝအနုဝါဒ မူလသ၊ ထို အနုဝါဒမူလ်ကို သာလျှင်။ပ။ တသ္မေဝအနုဝါဒ မူလသ၊ထိုအနုဝါဒမူလ၏သာလျှင်။ပ။တေသအနုဝါဒမူလသ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်။ပ။ တေသအနုဝါဒမူလသ၊ ထိုအနု ဝါဒမူလ၏။ အာယတိ ၊၌။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဣဒ၊၌။ဘိက္ခု။ သည်။ လုဒ္ဓစိတ္တာ၊၍။ အနုဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ပ။ ကတမော၊ အာဘယ်မည်သော။ ကာယော၊ ကာ,ယသည်။ အနုဝါဒါဓိကရ ဏာသ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလမည်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤငါ၏ဘုရားသာသနာ တော်၌။ ကေစိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်း မလှသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒုဒ္ဒသိကော၊အမြင်ခက်၏။ သြကော ဋ္ဌိပကော၊ကွ၏။ ဗဟွာဗာဓော၊ များသောအနာရှိ၏။ ကာဏော ဝါ၊ ကာဏ်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုဏိဝါ၊ ကောက် သည်လည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ခဇ္ဇော ဝါ၊ခွင်သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ပက္ခဟတော ဝါ၊ ဘက်သခွပ်နာစွဲသည်လည်း။ ဝါ၊ ဘက်သ ကတ်နှာစွဲသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေန၊ အကြင်အနာဖြင့်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနုဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏာသ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလလည်း။ ကတမာ၊ သော။ ဝါစာ၊ နှုတ်သည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏာသ၊၏။ မူလံ၊နည်း။ ဣဓ၊၌။ ကေစိ၊ သည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုနိုင်ခက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မမ္မနော၊ မမ်းစွဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဠဂလ ဝါစော၊ အရိုအရွဲယိုသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာယ၊အကြင်စကားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနုဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံဝါစာ၊ ဤစကားသည်။ အနုဝါဒါဓိကရဏာသ၊ ၏။ မူလံ၊ တည်း။

၂၁၈။ အာပတ္တာဓိကရဏသည်း၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း၏။ မူလံ၊ မူလကား။ကိုး၊ အဘယ်နည်း။ ဆအာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာ၊ ခြောက်ပါး သောအာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်တို့သည်။ အာပတ္တာဓိကရဏသည်း၏။ မူလံ၊ မူလတည်း။ ယာအာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်။ ကာယတော၊ ကိုယ်ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစတော၊ နှုတ်ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တတော၊ စိတ်ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ သာအာပတ္တိ၊ ထိုအာပတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယာအာပတ္တိ၊ သည်။ ဝါစတော၊ နှုတ်ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ကာယတော၊ ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တတော၊ ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ ကာယတောစ၊ ကိုယ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝါစတောစ၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမုဋ္ဌာ တိ၊ ၏။ စိတ္တတော၊ ကြောင့်။ နသမုဋ္ဌာတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဧုမေ အာပတ္တိ သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤအာပတ္တိ သမုဋ္ဌာန် တို့သည်။ အာ ပတ္တာဓိကရဏသည်း၏။ မူလံ၊ တည်း။

၂၁၉။ ကိစ္စာဓိကရဏသည် ၏။ မူလံ၊ ကား။ကိုး၊ နည်း။ ကိစ္စာ ဓိကရဏသည်၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်း၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ မူလံ၊ မူလ ကား။သံဃော၊ သံဃာတော်တည်း။

၂၂၀။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်လော။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်လော။ အဗျာကတံ၊ အဗျာကတလော။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တည်း။ သိယာ၊ ရံခါ။ အကုသလံ၊ တည်း။ သိယာ၊ ရံခါ။ အဗျာကတံ၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတတို့တွင်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုမ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကုသလစိတ္တာ၊ ကုသိုလ်စိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မောတိ ဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။ ပ။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ငြင်းခုံရာ၌။ ယံဘဏ္ဍနံ၊ အကြင် မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဒံ၊ ဤငြင်းခုံခြင်းကို။ ကုသလံ၊

သော။ ဝိဝါဒါဒိကရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါး တို့တွင်။အကုသလံ၊သော။ဝိဝါဒါဒိကရဏံ သည်။ ကတမံ၊နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အကုသလစိတ္တာ၊ အကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ငြင်းခုံရာ၌။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ပ။ အဗျာကတစိတ္တာ၊ အဗျာကတစိတ် ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ပ။

၂၂၁။ အနုဝါဒါဒိကရဏံ၊ အနုဝါဒါဒိကရဏီးသည်။အကု သလံ၊လော။ ကုသလံ၊လော။ အဗျာကတံ၊ လော။ပ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ကုသလစိတ္တာ၊ ၍။အနုဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ပ။

၂၂၂။ အာဝဇ္ဇာဝိကရ ဏံ၊သည်။ ကုသလံ၊ လော။ အကု သလံ၊လော။ အဗျာကတ္တံ၊ လော။ အာဝဇ္ဇာဝိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊အ၏ကား။အကုသလံ၊မည်၏။သိယာ၊ကား။အဗျာကတံ၊ မည်၏။ ကုသလံ၊သော။ အာဝဇ္ဇာဝိကရဏံ၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။

အမှာ ထိုအာဝဇ္ဇာဝိကရဏီးသည် အာဝဇ္ဇိဝေဒေါဝိကရ ဏံအာဝဇ္ဇာဝိကရဏံဟူသောအဝေါရဏကမ္မဝေ ရယ်သမာသ်ဝစနတ္ထကြောင့် အာပတ်သာလျှင်တည်း။ထိုအာပတ် သည် အကုသိုလ်အာပတ်,အဗျာကတ အာပတ်အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝိတိက္ကမ စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍ လွန်ကျူးစဉ်အခါသင့်သော ပဌမပါရာဇိကအစရှိသော အာပတ် သည် အကုသိုလ် အာပတ်မည်၏။ ဝိတိက္ကမ စေတနာဖြင့် မစေ့ ဆော်ဘဲ ပညတ်တော် အလျောက် သင့်သောသဟသေယျ အစ ရှိသောအာပတ်သည် အဗျာကတအာပတ်မည်၏၊ ထိုအဗျာကတ အာပတ်သည် ဝိပါကအဗျာကတ အာပတ်၊ ကြိယာအဗျာကတ အာပတ်၊ရုပ်အဗျာကတအာပတ်အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတို့တွင် ဝိပါက်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သော သဟသေယျ အာပတ် အစရှိသော အာပတ်သည် ဝိပါက အဗျာကတအာပတ် မည်၏။ ကြိယာဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သောပထဝီ ခဏန အစရှိသော

အာပတ်သည်။ ကြိယာ အဗျာကတ အာပတ်မည်၏။ ရူပ်အဗျာ
ကတအာပတ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သောရူပ်အဗျာ
ကတ အာပတ်၊ အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သောရူပ်အဗျာ
ကတ အာပတ်၊ ဝိပါက်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သောရူပ်အဗျာကတ
ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဝိပါက် ကြိယာစိတ်နှင့်ကင်း၍ သက်သက်
အာပတ်၊ ကြိယာစိတ်ဖြစ်စဉ်ခါသင့်သော ရူပ်အဗျာကတအာပတ်၊
ရူပ်ဖြစ်စဉ်အခါသာ သင့်သော ရူပ် အဗျာကတ အာပတ်အားဖြင့်
ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင်ပထဝီခဏာနု အစရှိသည်တို့၌
ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သော ပထဝီ ခဏာနု အစရှိသော
ရူပ်အဗျာကတ်တအာပတ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်စဉ်အခါ သင့်သော
ရူပ်အဗျာကတ အာပတ်မည်၏။ အိပ်မက် မက်သောအခါစသည်
တို့၌ပါဏာတိပါတအစရှိသည်ကို ပြုရ၏ဟုအိပ်မက်မက်စဉ် အခါ
သင့်သော သဟသေယျအစရှိသောအာပတ်သည်အကုသိုလ်စိတ်
ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဝိတိက္ကမစေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍ လွန်ကျူး
သောအရာ၌ဘုန်း မဟုတ်သောကြောင့် အကုသိုလ်အာပတ်မမည်။
ဝိဘိက္ကမစေတနာဖြင့် မစေ့ဆော်ဘဲ ပညတ်တော်အလျောက်သင့်
သော်အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့် အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်စဉ်အခါသင့်
သောရူပ်အဗျာကတအာပတ်သာမည်၏။ ဝိပါက်စိတ်ဖြစ်စဉ်အခါ
သင့်သော သဟသေယျအစရှိသော ရူပ်အဗျာကတ အာပတ်၊ ကြို
ယာစိတ်ဖြစ်စဉ်အခါသင့်သော သဟသေယျအစရှိသောရူပ်အဗျာ
ကတအာပတ်တို့သည်ကား အသီးအခြား ရူပ်အဗျာကတ်အာပတ်
ဟူ၍မဆိုအပ်။ အဗျာကတ်တအာပတ်ဟူ၍ ဝေါဟာရ ရလေပြီးသော
ဝိပါက်စိတ်ကြိယ စိတ်တို့နှင့် အတူတကွ သဟစရဏ ဖြစ်လေ
သောကြောင့်ဝိပါက်စိတ် ကြိယာစိတ်တို့နှင့် အတူတကွ တပေါင်း
တည်း သာမည အားဖြင့် အဗျာကတအာပတ် ဟူ၍သာ ဆိုအပ်
သည်။ အနာဂါမ်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားနှိုးရောဓသမာပတ်ကို ဝင်
စားစဉ်အခါ သင့်သောသဟသေယျအစရှိသောကမ္မဇဥတုဇအာ
ဟာရဇဟုဆိုအပ်သော် တိဇရူပ်သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဝိပါက်

ကိရိယာ စိတ်နှင့် ကင်းရှိ သက်သက် ရုပ်ဖြစ်စဉ် အခါ သင့်သော ရုပ်အဗျာကတ အာပတ်မည်၏။ အာပတ်ဟူသည် အန္တရာယိက လက္ခဏာရှိ၏။ ကုသိုလ်စိတ်သည် အနုဝဇ္ဇ သုခဝိပါက လက္ခဏာ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာ ရှိသော ကုသိုလ် စိတ်ကို အန္တရာယိက လက္ခဏာရှိသော အာပတ်ဟူ၍ မဆိုအပ်။ ထိုကြောင့်-

အာပတ္တာမိကရဏံ သိယာ အကုသလံ၊ သိယာ အဗျာကတံ။
နတ္ထိ အာပတ္တာမိကရဏံ ကုသလံ-

ဟု အကုသိုလ် အဗျာကတ ကိုသာ အာပတ် ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်။ ကုသိုလ်စိတ်ကို အာပတ်ဟူ၍ ဟောတော်မမူ။ ထိုကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ဋီကာ၌-

အနုဝဇ္ဇိပဒေ ပန အာပတ္တာ မိကရဏံ နာမ တထာဝတ္တ မာန အကုသလ စိတ္တုပ္ပါဒ ပဋ္ဌာနာန မေတံ အဓိဝစနံ။ အဝသိဋ္ဌေသု ကုသလာ ဗျာကတ ပညတ္တိသု အာပတ္တာ မိကရဏံ သိယာ အကုသလံ သိယာ အဗျာကတန္တိ ဝစနတော ပညတ္တိတာစ ပဋိသိဒ္ဓါ။ ကုသလတ္တိကေ အပရိယာ ပန္နတ္တာ။ ကုသလ ပဋိသေဓေနေဝ တေန သမာန ဂတိ ကတ္တာ ကိရိယာ ဗျာကတာနံပိ ပဋိသေဓော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ကိရိယာ ဗျာကတာနံဝိယ အနုပဂမနတော ဝိပါကာ ဗျာကတာနံပိ ပဋိသေဓောကတောဝ ဟောတိ။ တထာပိ အဗျာကတသာမညတော ရူပဋ္ဌေန သဒ္ဒိ ဝိပါက ကိရိ ယာဗျာကတာနံပိ အဓိဝစနန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တံ-

ဟူ၍ လည်းကောင်း,

ကိဋ္ဌိ အဇာနန္တသ။ လ။ အဗျာကတံ ဟောတိတိ ဘိက္ခုမှိ ကမ္မဋ္ဌာန ဂတစိတ္တေန နိပ္ပန္နေ မာတုဂါမော စေ သေယ္ယံ ကပ္ပေတိ။ ဘိက္ခုနော ဝိဇ္ဇမာနံပိ ကုသလံစိတ္တံ အာပတ္တိ ယာ အင်္ဂ နဟောတိ။ တတ္ထ တသ္မိ ခဏေ သေယျာ ကာရေန ဝတ္တမာန ရူပမေဝ အာပတ္တာမိ ကရဏံနာမ။

ဘဝင်္ဂစိတ္တော ဝိဇ္ဇမာနေပိ သေဝန္တဲယော။ တသ္မိံ ဟိ ခဏေ ဥဒ္ဓစ္စာတဇ္ဇာတေ အနုဒ္ဓစ္စာနတော ရူပကွန္ဓော အာပတ္တိ နာမ၊ နဝိပါကေန သဒ္ဓိံ-

ဟူ၍ လည်းကောင်း,

ကုသလ စိတ္တကွဲတော ဝိတိက္ကမဝသေန ပဝတ္တော ရူပ သမ္ဘဝတော ကုသလ စိတ္တောဝါ အဗျာကတာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ။ တထာ အဗျာကတ စိတ္တောဝါ အဗျာကတ ရူပ သမ္ပိတံ အဗျာကတာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ။ ပါဏာတိပါတာဒီသု အကုသလ စိတ္တောဝါ အကုသလာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ။ ရူပံပနေတ္ထ အဗ္ဗောဟာရိကံ။ သုပိနပဿနကာလာဒီသု ပါဏာတိပါတာဒိ ကရောန္တော သဟ သေယျာဒိ ဝသေန အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇန္တော အကုသလစိတ္တော အဗျာကတာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗော-

ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုကုန်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာတို့၌ လည်း-

ဘိက္ခုမှိ ကမ္မဋ္ဌာန ဂတစိတ္တေန ၂နိပ္ပန္နေ နိဒ္ဒါယန္တေ ဝါ မာတုဂါမော စေ သေယျံ ကပ္ပေတိ။ တသ္မိံ ခဏေ သေယျာ ကာရေန ဝတ္တမာန ရူပမေव အာပတ္တိ။ နကုသလာ ဒိဝသပ္ပဝတ္တံ စိတ္တန္တိ အာဟ အသ္မိ။ ပေ။ သဟသေယျာ ဒိဝသေန အာပဇ္ဇနတော အဗျာကတံ ဟောတီတိ။ တသ္မိံ ဟိ ခဏေ ဥဒ္ဓစ္စာတဇ္ဇာတေ အနုဒ္ဓစ္စာနတော တဒါကာ ရပ္ပဝတ္တော ရူပကွန္ဓော အာပတ္တိ-

ဟူ၍ လည်းကောင်း,

ပထဝီခဏနာဒီသု ကုသလစိတ္တကွဲတော ဝိတိက္ကမ ဝသေန ပဝတ္တံ ရူပသမ္ဘဝတော ကုသလ စိတ္တောဝါ တထာ ပဝတ္တ ရူပသမ္ပိတံ အဗျာကတာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ။ တထာ အဗျာကတစိတ္တောဝါအဗျာကတ ရူပသမ္ပိတံအဗျာကတာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ။ ပါဏာတိပါတာဒီသု အကုသလ စိတ္တောဝါ

သကုလအာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ။ ရူပံ ပနေတ္ထ အဒ္ဓောဟာရိ
ကံ။သုပိနန္တေန စ ပါဏာတိပါဏာဒိ ကရောန္တော သဟ
သေယျာဒိဝသေန အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇန္တော
အကုသလစိတ္တော အဗျာကတာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိတိ။

ဟူ၍လည်းကောင်း။

အတ္ထိ ပန သိက္ခာပဒံ ကုသလန္တိ အာဒိနာ အာပတ္တိ
အာပဇ္ဇန္တော ကုသလစိတ္တ သမဋ္ဌိဝါ အာပဇ္ဇတိ။ အကု
သလစိတ္တ သမဋ္ဌိဝါ အဗျာကတ္တ စိတ္တ သမဋ္ဌိဝါတိ ဒသေ
တိ။ နုပန ကုသလာဝိ အာပတ္တိ အတ္ထိတိ။ ။နဟိ ကုသလာ
အာပတ္တိနာမနတ္ထိ။ အာပတ္တာမိကရဏံသိယာ အကုသလံ။
သိယာအဗျာကတံ။နတ္ထိ အာပတ္တာ မိကရဏံ ကုသလန္တိ
ဝစနတော-

ဟူ၍လည်းကောင်း,

ကုသလစိတ္တေန ဟိ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇန္တော သဝိညတ္တိကံ
အဝိညတ္တိကံ ဝါ သိက္ခာပဒဝိတိက္ကမကာရပ္ပဝတ္တံ ရူပ-
ကၠန္ဓသင်္ခါတံ အဗျာကတာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ။

ဟူ၍လည်းကောင်းဆိုသည်။ ။ထိုအာပတ်သည် အနန္တရာယိက
အာပတ် အနန္တရာယိက အာပတ်အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် လွန်ကျူးလိုသော ဝိတိက္ကမ စေတနာဖြင့်
စေ့ဆော်၍ သင့်ကုန်သော် အာပတ်တို့သည် သဂ္ဂမောက္ခတို့၏
အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သောကြောင့် အန္တရာယိက အာပတ်
မည်ကုန်၏။ ထိုသို့ သဂ္ဂမောက္ခတို့၏ အန္တရာယ်ကို မပြုတတ်ပြား
သော်လည်း အာပတ်သင့်မှန်းသိသောအခါ ဒေသနာမကြားဘဲ
အရဏ်တက်စေသောအားဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည်ရှိသော်ဆာဒနဒုက္ကဋ်
အာပတ် သင့်ပြန်သောကြောင့်ရင်း ထိုအာပတ်၏ ဒုက္ခသိုလ်
သဘော ကေန်ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း ထိုဆာဒနဒုက္ကဋ် အာပတ်၏
သဂ္ဂမောက္ခ တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်လေသောကြောင့်ရင်း
အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အနန္တရာယိကအာပတ်၏လည်း ဩဒ

နောပစ္စတေကဲ့သို့ ဖလုပစာရတည် နည်းအားဖြင့် အန္တရာယိက အာပတ် မည်၏။ ထိုကြောင့်-သာမညအားဖြင့် သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေနိရယံဝါ ဝဒါမိတိရုန္ဓာနုယောနိ ဝါဟူ၍ အန္တရာယိက အာပတ်အနန္တရာယိကအာပတ်နှစ်ပါးစုံကိုသိမ်းရုံး၍ ဟောတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌-

ယဒိဧဝံ သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေနိရယံဝါဝဒါမိတိရုန္ဓာနုယောနိ ဝါ တိ ဝစနတော အဗျာကတသာဝိ ဝိပါကဝမ္မတာ အာပဇ္ဇေယျာတိ၊ နာပဇ္ဇေယ္ယ၊ အသဒ္ဓိစ္စအာပန္နာဟိ အာပတ္တိယောယာဝသော နုဇာနာတိ နုတာဝ အန္တရာယကရာ။ ဇာနိတ္ဝာဆာဒေန္တောပနဆာဒနပစ္စယာအညံ ဒုက္ကဋသမ္ဘိတံ အကုသလ မာပတ္တာမိကရဏံ အာပဇ္ဇတိ။ တဋ္ဌအကုသလသဘာဝတ္တာ သဂ္ဂမောက္ခာနံ အန္တရာယကရန္တိ သာပတ္တိကဿ အပါယဂါမိတာဝုတ္တာ။ အဗျာကတံပန အာပတ္တာမိကရဏံ အဝိပါကဝမ္မမေဝါတိ နိဋ္ဌမေတ္တဂ်န္တမ်-

ဟူ၍ ဆိုသည်။ ထိုပြုအပ်ပြီးသော သဂ္ဂမောက္ခာနံ ဟူသော သာဝကပါဒ်၌ သဂ္ဂသဒ္ဒါဖြင့် မနုဿသဒ္ဒါကို သိမ်းသွင်း ယူသင့်ကြောင်းကို အဂ်ုတ္တိရ်ဋီကာ စသော သုတ္တန်ဋီကာတို့၌ ဆိုသောကြောင့် မနုဿ၏အန္တရာယ် အဖြစ်ကိုလည်း မှတ်ယူအပ်သည်။ ထိုကြောင့် အပါယဂါမိတာဝုတ္တာဟု ဆိုထိုက်လေသည်။ အန္တရာယိကအာပဘ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဒေသနာဂါမ်ဝုဋ္ဌာနုဂါမ်တို့ဖြင့် ဒေသနာကြားပြီး ပရိဝါသ်မာနုတ် အဗ္ဗာန်ထပြီးသည် ရှိသော် သဂ္ဂမောက္ခတို့၏အန္တရာယ်ကိုမပြုတတ်။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား အရိယာတို့အား စွပ်စွဲသော အုရိယုပဝါဒကံသည် အုကုသိုလ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အပြစ်ကိုပြု၍ကန်တော့ခြင်းဖြင့်ပယောဂသမ္ဘတ္တိသည် တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကျိုးမပေးတတ်သော အဝိပါကဝမ္မအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ အဟောသိကံဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ အန္တရာယိကာ အာပတ် သည်လည်း

ဒေသနာဂါမ်ိုးဝုဠာနဂါမ်ိုးတို့ဖြင့် ဒေသနာကြားပြီး ပန္ဒိုဝါသ်မာနတ် အဇ္ဈာန်ထင်ပြီးသည်ရှိသော် ပယောဂသမ္ပတ္တိသည် တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကျိုး မပေးတတ်သော အဝိပါကဓမ္မ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ အဟောသိကံ ဖြစ်လေသောကြောင့် သဂ္ဂမောက္ခတို့၏ အန္တရာယ်ကိုမပြုတတ်။ ထိုကြောင့် အာပတ်ရှိ၍ သာပတ္တိက ဖြစ်စဉ်အခါသာလျှင် အပါယဂါမိအဖြစ်ကို-သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေနိုရယံဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိ ံ ဝါ-ဟု ဟောတော်မူသည်။ ထိုကြောင့်သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌-

ယဋ္ဌ အာပတ္တာမိကရဏံအကုသလံ၊ တမ္မိ ဒေသိတံ ဝုဋ္ဌိတံ ဝါအနန္တရာယကရံ၊ ယထာဟိ အရိယုပဝါဒကမ္မံ အကုသလံပိ သမာနံ အဇ္ဈယံဒသ္သေတ္တာ ခမာပနေန ပယောဂ သမ္ပတ္တိ ပဋိဗာဟိတတ္တာ အဝိပါကဓမ္မတံ အာပန္နံ အဟောသိကမ်ံ ဟောတိ။ ဧဝမိဒံပိ ဒေသိတံ ဝုဋ္ဌိတံဝါ ပယောဂ သမ္ပတ္တိပဋိဗာဟိတတ္တာ အဝိပါကမ္မေတာယ အဟောသိ ကမ္မဘာဝေနအနန္တရာယကရံဇာတံ။ တေနေဝ သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေ နိုရယံဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိ ံ ဝါတိ သာပတ္တိကဿေဝ အပါယဂါမိတာဝုတ္တာ-

ဟူ၍ ဆိုသည်။ ထိုသာပတ္တိကဿဘိက္ခဝေ နိုရယံဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိ ံ ဝါ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ဒေသနာဂါမ် လိုက်ပရိဝတ္တနတို့ဖြင့် အာပတ်မထမမြောက်သေးသော သာပတ္တိကရဟန်းအား အပါယဂါမိ အဖြစ်ကို ဟော်တော်မူပြီး သော်လည်း နောက်နောက်အခါ ဤသို့သဘောရှိသော ဝတ္ထုဗိုတိတ္ကမ အမှုကို မပြုကျင့်အံ့ ဟူသော စိတ္တာဓိဋ္ဌာနသံဝရလဇ္ဇီဓမ္မသုဒ္ဓ ဖြစ်လာသည်ရှိသော် ထိုသာပတ္တိကရဟန်းအား အပါယဂါမိ အဖြစ်ကို မုချ ဆတ်ဆတ်မမှတ်ယူအပ်။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား-

နဘိက္ခဝေ သာပတ္တိကေန ပါတိမောက္ခံ သောတဗ္ဗံ။ယော သုဏေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ-

ဟု သာပတ္တိက ရဟန်းအား ပါတိမောက်နှာရာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို

ပညတ်အပ်သော်လည်း ဥပေါသထကွန်ကစသည်တို့၌ လာသော နည်းဖြင့် စိတ္တာမိဿာန သံဝရ လဇ္ဇီဓမ္မ သုဒ္ဓစိတ် ဖြစ်လာသည် ရှိသော် ထိုသာပတ္တိက ရဟန်းအား ထိုဒုက္ခဒ္ဓိအာပတ်ကို မုချ ဆတ်ဆတ် မမှတ်မယူအပ်သကဲ့သို့တည်း။ ထိုကြောင့် ဝိမတ်ဝိနောဒနီဋီကာ ဇာတရူပရဇတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၌-

ယသ္မာအလဇ္ဇိတဉ္စ လဇ္ဇိတဉ္စပုဂ္ဂလနာနံ ၂ စိတ္တကွဏာပဋ္ဌိမဋ္ဌံ။ နသဗ္ဗကာလိကံ၊ သဗ္ဗဿ ဝိတိက္ကမစိတ္တေ ဥပ္ပဇ္ဇနေ အလဇ္ဇိ နော။ နုပုန ဤဒိသံ ကရိသ္သာမီတိ စိတ္တေန လဇ္ဇိနော ဟောန္တိ။ တေသုစ ယေ ပေသလေဟိ သြဝဒိယမာနာပိ နသြရမန္တိ၊ ပုနပ္ပုနံ ဝိတိက္ကမန္တိ၊ တေဝေအာဝိ ဝသိတဗ္ဗာ။ နဗုဒ္ဓရေ၊ လဇ္ဇိဓမ္မံ သြက္ကန္တာ-

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုကြောင့် :သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေ နိရယံ ဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ-ဟူသော စကားကို အလဇ္ဇီလက္ခဏာ မလွတ်မကင်းသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ရည်မှတ်၍ ဟောတော်မူသော စကား မဟုတ်ဟု မုချဆတ်ဆတ် အတပ်နိတ္ထ ယထာရုတအားဖြင့် သတိသမ္ပဇဉ် အမြဲယှဉ်သော လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်မှန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ မှတ်ယူအပ်၏။ ဝိနယဂုဠ္ဠပကာသနီ ဂဏ္ဌိဆရာကား သတ္တမဇော စေတနာသာ လျှင် ဒေသနာဂါမ် ဝုဋ္ဌာနဂါမ်တို့ဖြင့် ဒေသနာကြားပြီး ပရိဝါသ မာနတ် အဘ္ဘာန် ထပြီး ဖြစ်သည် ရှိသော် အနန္တရာယိကမမ္မ ဖြစ်ကြောင်း အလယ်ဇော ငါးချက်မှကား ;ဒေသနာဂါမ် ဝုဋ္ဌာန ဂါမ်တို့ဖြင့် ဒေသနာကြားပြီး ပရိဝါသ် မာနတ် အဘ္ဘာန်ထပြီး ဖြစ်သော်လည်း အနန္တရာယိက ဓမ္မဖြစ်ကြောင်းကို ခွဲ၍ ဆိုတော်မူ သေး၏။ ထိုသို့ ဆိုတော်မူသော်လည်း သတ္တမဇောစေတနာ အလယ်ဇောဝါးချက် ပဌမဇော်စေတနာဟု ဝိသေသအားဖြင့် မဆိုဘဲ သာမညစေတနာ၏ အာပတ်အဖြစ်ကို အဌကထာဋီကာ

တို့၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်းအာပတ်ကိုကုစားသောအရာ ဌာန အခမ်း အနား၌လည်း ဝိသေသ စေတနာကို မဆို သင်မည် စေတနာ ကိုသာ အဌကထာ ဋီကာ၌ ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း ထိုဂဏ္ဌိဆရာ စကားသည် ပသင့်။ ဒေသနာဂါမ် ဥဌာန ဂါမ်တို့ဖြင့် အန္တရာယိက အာပတ်၏ အနန္တရာယိက ဖြစ်သည့် အရာကိုလည်း ဝိနည်းအရာ,ဟူသည် သာဝက ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့၏ အရာမဟုတ်။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း တဆဲ့ခြောက်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး ပါရမီကို ဖြည့်မှ ရအာပ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ရှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဉာဏ်ရှင် ဖြစ်တော် မူသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်တို့ အရာသာ ဖြစ်သော သဘော ယုတ္တိကို ထောက်ထား နှိုင်းယှဉ် ဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း ထို အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ရှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဉာဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တို့၏ မဂ်ဉာဏ်ကိုသင်လျှင် အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တို့၏အန္တရာယိကမမ္မအဖြစ်ကို ပယ်တတ် သော တရားဟူ၍ ဟောတော် မူသည် မဟုတ်။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ဂ၊ ခြိုဝိတ ရဏ ဝိသုဒ္ဓိ အစရှိသော ကုသိုလ်တရား, ဒေသနာဂါမ် ဥဌာနဂါမ် စသော ကုသိုလ်တရား, စွပ်စွဲအပ်သော် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကန်တော့ခြင်း ခမာပန အစရှိသော ကုသိုလ်တရား, ပဋ္ဌာန်သီလ အစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ အကုသိုလ် တရားတို့၏ အန္တရာယိက မမ္မအဖြစ်ကို ပယ်တတ်သော ကုသိုလ် တရား ဟူ၍ ဟောတော် မူသော သဘော ယုတ္တိကို ထောက်ထား နှိုင်းယှဉ် ဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း ထိုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင် တို့၏ အဒ္ဓေဗျ ဝစန ဖြစ်သော သဘော ယုတ္တိကို ထောက်ထား နှိုင်းယှဉ် ဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း အချို့သော စကားတော်၏ သစ္စဝစန,အချို့သော စကားတော်၏ အသစ္စဝစန နှစ်ဌာန နှစ်ဝ မကွဲ မပြား သင့်သော သဘောယုတ္တိကို ထောက် ထား နှိုင်းယှဉ် ဆင်ခြင်၍ လည်းကောင်း ယုံမှားမရှိ မုချ ဧကန္တ နှိုသံသယ အားဖြင့် ယုံကြည်စွာ မှတ်ယူအပ်သည်။

(၁,၈၄) စူဠဝါပါဠိတော်-နိဿယသစ်

* တတ္ထ၊ ,ထိ နှစ်ပါးသော အကုသိုလ် အဗျာကတ တို့တွင်။ အကုသလံ၊ သော။ အာပတ္တာမိကရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင် အာပတ်ကို။ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ သဇာနန္တော၊ ကောင်းစွာ သိသည်ဖြစ်၍။ စေစ္ဆ၊ စေတနာနှင့် တကွ စေ့ဆော်၍။ အဘိဝိတရိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူး ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပတ်ကို။ အကုသလံ၊ သော။ အာပတ္တာမိကရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ပ။ ယံ၊ အကြင် အာပတ်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည် ဖြစ်၍။ အသဇာနန္တော၊ ကောင်းစွာ မသိသည်ဖြစ်၍။ အစေစ္ဆ၊ စေတနာနှင့်တကွ မစေ့ဆော်မူ၍။ အနဘိဝိတရိတ္တာ၊ မလွှမ်းမိုးမူ၍။ ဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပတ်ကို။ ပ။

၂၂၃။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ လော။ ပ။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ အ၍ကား။ ကုသလံ၊ မည်၏။ ပ။ တတ္ထ၊ ထို သုံးပါးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတ တို့တွင်။ ပ။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ ကုသလစိတ္တော၊ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အပလောကနကမ္မံ အပလောကနကံကို လည်းကောင်း။ ဥတ္တိကမ္မံ၊ ဥတ္တိကံကို လည်းကောင်း။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤကံကို။ ကုသလံ၊ သော။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အကုသလ စိတ္တော၊ အကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပ။ အဗျာကတ စိတ္တော၊ အဗျာကတ စိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပ။

၂၂၄။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒ မည်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ မည်သလော။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒသာ မည်သည် ဖြစ်၍။ နော အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏ်း မမည်သလော။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏ်းသာ မည်သည် ဖြစ်၍။ နော ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒမမည်သလော။ အဓိကရဏဿေဝ၊ အဓိကရဏ်း လည်း မည်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒေါစ၊ ဝိဝါဒလည်း မည်သလော။ သိယာ၊ အ၍ကား။

ဝိဝါဒေါ၊ဝိဝါဒမည်သည်ဖြစ်၍။ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း
မည်၏။ သိယာ၊ကား။ဝိဝါဒေါ၊ဝိဝါဒသာမည်သည်ဖြစ်၍။ နော
အဓိကရဏံ၊အဓိကရဏ်းမမည်။သိယာ၊ကား။ အဓိကရဏံ၊ အဓိ
ကရဏ်းသာမည်သည်ဖြစ်၍။နောဝိဝါဒေါ၊မမည်။ သိယာ၊ကား။
အဓိကရဏာဠေ၊အဓိကရဏ်းလည်းမည်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒေါစ၊
လည်းမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဌလေးပါးတို့တွင်။ ဝိဝါဒါ၊၌။ ဝိဝါဒါ
ဓိကရဏံ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းမည်သော အရာသည်။ ကတမော၊
နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒုဝေ၊ဒ္ဒ။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဓမ္မောတိဝါ၊ဟူ၍
လည်းကောင်း။ပ။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ။အယံ၊ ဤသည်ကား။
ဝိဝါဒေါစ၊၌။ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊မည်၏။တတ္ထ၊တို့တွင်။ပ။မာတာပိ၊
အမိသည်လည်း။ ပုတ္တေန၊ သားနှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ငြင်းခုံ၏။ပုတ္တောပိ၊
သည်လည်း။မာတရာ၊ အမိနှင့်။ဝိဝဒတိ၊၏။ ပိတာပိ၊ အဘသည်
လည်း။ပုတ္တေန၊နှင့်။ဝိဝဒတိ၊၏။ပုတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ပိတရာ၊
နှင့်။ဝိဝဒတိ၊၏။ဘာတာပိ၊အစ်ကိုသည်လည်း။ဘာတရာ၊ညီနှင့်။
ဝိဝဒတိ၊ ၏။ ဘာတာပိ၊ မောင်သည်လည်း။ ဘဂိနိယာ၊အစ်မ
နှမနှင့်။ဝိဝဒတိ၊၏။ဘဂိနိပိ၊သည်လည်း။ဘာတရာ၊နှင့်။ ဝိဝဒတိ၊
၏။ သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်း သည်လည်း။ သဟာယေန၊
အဆွေခင်ပွန်းနှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ပ။ တတ္ထ၊
တို့တွင်။ပ။ အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းသည် လည်း
ကောင်း။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကိစ္စာဓိက
ရဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဒုဒံ၊ ဤသည်ကား။ပ။
တတ္ထ၊တို့တွင်။ အဓိကရဏာဠေ၊ အဓိကရဏ်းလည်း မည်သော
ဝိဝါဒေါစ၊ ဝိဝါဒလည်း မည်သောတရားသည်။ ကထမံ၊ နည်း။
ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်။အဓိကရဏာဠေ၊ လည်း
မည်၏။ ဝိဝါဒေါစ၊ လည်းမည်၏။

၂၂၅။ အနုဝါဒေါ၊ အနုဝါဒမည်သည်ဖြစ်၍။ အနုဝါဒါဓိက
ရဏံ၊အနုဝါဒါဓိကရဏ်းမည်သလော၊ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုဒ၊ ဒ္ဒ။
ဘိက္ခု။ တို့သည်။ဘိက္ခုံ၊ကို။သီလဝိပတ္တိယာဝါ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။

။ပ။အနုဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အယံ၊ သည်ကား။ အနုဝါဒေါ၊ အနုဝါဒါဒိကရဏမည်သောအရာတည်း။တတ္ထ၊ထိုလေးပါးတို့တွင်။ပ။ မာတာပိ၊ သည်လည်း။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အနုဝဒတိ၊ ဌပ်စွ၏။ပ။အယံ၊ ကား။ပ။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ပ။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်လည်း ကောင်း။ပ။ အတ္ထိ၊၏။ ဒုဒံ၊ကား။ပ။ တတ္ထ၊ တွင်။ပ။ အနုဝါဒါဓိ ကရဏံ၊ သည်။ အဓိကရဏဟု၊ လည်းမည်၏။ အနုဝါဒေါစ၊ လည်းမည်၏။

၂၂၆။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သောမည်သည် ဖြစ်၍။ အာပတ္တာ ဓိကရဏံ၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း မည်သလော။ အာပတ္တိ၊ အာပတ် သောမည်သည်ဖြစ်၍။နောအဓိကရဏံ၊မမည်သလော။တတ္ထ၊ တွင်။ ။ပ။အယံ၊ ဤသည်ကား။ပ။ သောတာပတ္တိသမာပတ္တိ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ကိုဝင်စားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ကား။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ပ။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊သည်လည်းကောင်း။ပ။အတ္ထိ၊၏။ဒုဒံ၊ ဤသည်ကား။ပ။

၂၂၇။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စမည်သည်ဖြစ်၍။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ မည်သ လော။ပ။အာစရိယကိစ္စံ၊ဆရာကိစ္စသည်။ဥပဇ္ဈာယကိစ္စံ၊ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကိစ္စသည်။ သကိစ္စံ၊ မိမိကိစ္စသည်။ သမာနုပဇ္ဈာယကိစ္စံ၊ တူသောဥပဇ္ဈာယ်ရှိသော ရဟန်း၏ ကိစ္စသည်။ သမာနာစရိယ ကိစ္စံ၊ တူသောဆရာရှိသောရဟန်း၏ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဒုဒံ၊ ကား။ပ။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ အဓိကရဏဟု၊ အဓိကရဏ်း လည်းမည်၏။ ကိစ္စဟု၊ ကိစ္စလည်းမည်၏။

၂၂၈။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်။ကတိဟိ၊အဘယ်မျှ လောက်ကုန်သော။ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်။ သမတိ၊ ငြိမ်းသ နည်း။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ သမ္မုခါဝိနယေန၊ စ၊ သမ္မုခါ ဝိနည်းကံဖြင့် လည်းကောင်း။ ယေဘုယ္ယ သိကာယစ၊ ယေဘုယ္ယသိက္ခာဝိနည်းကံဖြင့် လည်းကောင်း။ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်။ သမတိ၊ ငြိမ်း၏။ ယံဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ အကြင်ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်။ ဧကံ၊ တပါး

သော။ ယေဘုယျသိကံ၊ ယေဘုယျသိကဝိနည်းကံ ဟု ဆိုအပ်သော။ သမထံ၊ သမထသို့။ အနာဂမ္မ၊ မရောက်မူ၍။ ကေန၊ တပါးသော။သမ္မုခါဝိနယေန၊သမ္မုခါဝိနည်းကံဟု ဆိုအပ်သော။ သမထေန၊ ဖြင့်။ သမေယ္ယ၊ ငြိမ်းရာ၏။ တံဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊သည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုဗ္ဗာ၊အမေးတည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယထာဝကထံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဒုဒ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခေ၊ တို့။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံအဓိကရဏံ၊ကို။ ဂူပဝသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ စေသင်္ကြောန်တို့ အကယ်၍ တတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒုဒံ အဓိကရဏံ၊ကို။ဂူပသန်တိ၊ငြိမ်း၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ကေန၊ အဘယ်ဝိနည်းကံဖြင့်။ ဂူပသန်တိ၊ ငြိမ်းသနည်း။ သမ္မုခါဝိနယေန၊ ဖြင့်။ ဂူပသန်တိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ငြိမ်းရာ၌။ သမ္မုခါဝိနယသို့၊ သမ္မုခါဝိနည်းအဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ (ဤသမ္မုခါဝိနယသို့ ပုဒ်၌ ဘာဝပွဓာန၊ဘာဝလောပ၊တလောပ။ ဌာနူပစာ၊ အဝိနာဘာဝနည်းငါးပါးကိုဝတ္ထိ ဆွဲအားဖြင့်ယူလေ)။ ။ကိဉ္စ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ သမ္မုခတာ၊ သမ္မုခတာမည်သနည်း။ ။(ဤသမ္မုခတာပုဒ်ကား ထည့်ပါ၌)။ ။သံဃသမ္မုခတာ၊ သံဃာ၏ မျက်မှောက်အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မသမ္မုခတာ၊ ဓမ္မ၏ မျက်မှောက်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ဝိနယသမ္မုခတာ၊ဝိနည်း၏မျက်မှောက်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏မျက်မှောက်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ထိုလေးပါးသော သမ္မုခတာတို့တွင်။ သံဃသမ္မုခတာ၊ သည်။ ကာစ၊နည်း။ ယာဝတိကာ၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဆန္ဒာရဟာနံ၊ ဆန္ဒထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒေါ၊ ဆန္ဒကို။ အာဟရေါ၊

ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မုခီဘူတာ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ နုပဋ္ဌိဏ္ဏောသန္တိ၊ မတားမြစ်ကြကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သမ္မုခတာတို့တွင်။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သံဃသမ္မုခတာ၊ သံဃသမ္မုခတာတည်း။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဓမ္မသမ္မုခတာ. သည်လည်းကောင်း။ ဝိနယသမ္မုခတာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကာစ၊နည်း။ ဉယနဓမ္မေန၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်။ ယေနဝိနယေန၊ အကြင်စောဒနာသာရဏာစသော ဝိနည်းကံဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေန၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော ဥ္ဇုတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်။ တံအမိကရဏံ၊ သည်။ ဝူပသမတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ အယံ၊ ကား။ ဓမ္မသမ္မုခတာ၊ မည်၏။ ဝိနယသမ္မုခတာ၊မည်၏။ တတ္ထ၊တွင်။ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ၊ သည်။ကာစ၊နည်း။ယောစ၊အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ဝိဝဒတိ၊၏။ ယေနစ၊အကြင်ရဟန်းနှင့်လည်း။ဝိဝဒတိ၊၏။ဥဘေဝ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေအတ္ထပစ္စတ္ထိကာ၊ ထို သပိတ် သင်္ကန်းစသော အကြောင်းကြောင့် ရန်သူဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်။ သမ္မုခီဘူတာ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ တွင်။ အယံ၊ကား။ ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒေ၊ဤသို့။ ဝူပသန္တိ၊သော။အမိကရဏံ၊ကို။ ကာရကော၊ငြိမ်းအောင်ပြုတတ်သောရဟန်းသည်လည်း။စေဥဏ္ဍောဒ္ဓေတိ၊အကယ်၍ချောက်ချားသည်ဖြစ်အုံ့။ ဝါ၊ အကယ်၍ လှန့်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဥဏ္ဍောဒ္ဓနကံ၊ ချောက်ချားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊လှန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပါစိတ္တိယံ၊သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဒါယကော၊ ဆန္ဒပေးတတ်သောရဟန်းသည်။ဒီယတိ၊ရှုတ်ချခဲ့၏။ဒီယနကံ၊ရှုတ်ချခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပါစိတ္တိယံ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံအမိကရဏံ၊ကို။ တဿိ အာဝါသေ၊ထိုကျောင်းတိုက်၌။ ဝူပသမေတုံ၊ ၄၂။ စေ နသက္ကောန္တိ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ယဿိ အာဝါသေ၊

အကြင် ကျောင်းတိုက်၌။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားစွာ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ သောအာဝါသော၊ သို့။ ဂန္ဓမ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တံ အာဝါသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌။ တံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ၎င်း။ စေ အသက္ကောန္တိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ၊ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။

၂၃၀။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာကြ ကုန်သည် ရှိသော်။ အန္တရာ မဂ္ဂေ၊ ၌။ တံအဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ၎င်း။ စေနသက္ကောန္တိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိ ဘိက္ခု၊ ဟိ၊ တို့သည်။ [1]တံအာဝါသံ၊ သို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ အာဝါသိကာ၊ အာဝါသိကဖြစ်ကုန်သော်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အာယု၊ ဖြစ်ကုန် ရာ၏။ ကိ အာယု၊ ဟူမူကား။ အာဝုသော၊ တို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ဘဝန်း၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်၏။ သာဓု၊ တောင်းပန် ပါ၏။ အာယ သ္မန္တာ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်။ ယထာယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံအဓိ ကရဏံ၊ သည်။ သုဝူပသန္တံ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းသည်။ အာယု၊ ရာ၏။ တထာတေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဣမံအဓိကရဏံ၊ ကို။ ဧဝမ္ပေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေန၊ ဖြင့်။ ဝူပသမေန္တု၊ ငြိမ်းစေကြ ကုန်လော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အာယု၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝုဋ္ဌတရာ၊ သီတင်းကြီး ဖြစ်ကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ နဝကတရာ၊ သီတင်း ငယ်ဖြစ်ကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာဝါသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘိက္ခု၊ ဟိ၊ တို့သည်။ အာဂန္တု ကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ လ။ ဣဃံ၊ တို့ကိုတွန်းပါ၏။ အာယ သ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မယံ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေမ၊ တိုင်ပင်ပါကုန်အုံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဝစနိယာ၊ ကုန်သည်။ အသ္သု၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာဝါသိကာ၊ကုန်သော။ဘိက္ခု၊တို့သည်။နဝကတရာ၊ကုန်သည်။ သစေပနဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝုဋ္ဌတရာ၊ ကုန်သည်။ သစေပနဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။လ။ အာယသ္မန္တော၊တို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့အာဂန္တုကရဟန်းတို့ သီတင်းကြီး ဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ မယံ၊ တို့သည်။ မန္တေမ၊ ကုန်အုံ့။ တာဝ၊ လောက်။ မုဟုတ္တံ၊မျှ။ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌ သာလျှင်။ ဟောထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနိယာ၊ ကုန်သည်။ အသ္သု၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာဝါသိကာနံ၊ ကုန်သော။ မန္တယ မာနာနံ၊ တိုင်ပင်ကြ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဝေ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြီးအစည်သည်။သစေပနဟောတိ၊အုံ့။ကိ ဟောတိ၊ကား။မယံ၊တို့သည်။ဣမံအဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထုသာသနေန၊ ဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ ၄၂။ နုသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြီးအစည်သည်။ သစေပနဟောတိ၊အုံ့။တံအဓိကရဏံ၊ကို။ နုသမ္မဋ္ဌိဿတိ၊ ဝန်မခံအပ်။လ။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။လ။ သက္ကောမ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဝေ၊ သည်။ သစေပနဟောတိ၊အုံ့။လ။ အာယသ္မန္တော၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ ဝါတို့အား။ ဣဒံအဓိကရဏံ၊ကို။ ယထာဇာတံ၊ ဖြစ်သည် အလျောက်။ ယထာသမုပ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သည် အလျောက်။ သစေ အာရောစေဿထ၊ အကယ်၍ ကြားကြကုန်သည် ဖြစ်အုံ့။ ဝေ၊ သော်။ ယထာယေန အာကာရေန၊ဖြင့်။မယံ၊တို့သည်။ဣမံအဓိကရဏံ၊ကို။ ဝမ္မေန၊ဖြင့်။ ဝိနယေန၊ဖြင့်။သတ္ထုသာသနေန၊ဖြင့်။ဝူပသမေဿာမ၊ငြိမ်းစေကြ ကုန်အုံ့။ တထာတေန အာကာရေန၊ဖြင့်။ သုဝူပသန္တံ၊ကောင်းစွာ ငြိမ်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဒံအဓိကရဏံ၊ ကို။ သမ္မဋ္ဌိဿာမ၊ ဝန်ခံပါကုန် တော့အုံ့။ အာယသ္မန္တော၊တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။လ။ နောစေ အာရောစေဿထ၊ အကယ်၍ မကြားကြ ကုန်သည် ဖြစ်အုံ့။ ဝေ၊

သော်။ယထာယေန အာကာရေန၊ဖြင့်။လ။တထာတေန အာကာ
ရေန၊ဖြင့်။ သုဝုပသန္တံ၊ သည်။ နဘဝိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ၊
တ္ထိသည်။ ဣဒံအဓိကရဏံ၊ ကို။နသမ္ဘဒ္ဓိဿ်ိ ဿာမ၊ ဝန်မခံကြကုန်အံ့။
ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသု၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဧဝံ၊သို့။ သုပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်း
အပ်သည်ကို။ကတ္တာ၊ပြု၍။အာဝါသိကေဟိ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊
တ္ထိသည်။ တံအဓိကရဏံ၊ ကို။ သမ္ဘဒ္ဓိတ္ဌံ၊ အပ်၏။လ။ ယထာ
ဟာတံ၊ဖြစ်သည်အလျောက်။ယထာသမုပ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်
အလျောက်။မယံ၊တ္ထိသည်။ ဣဒံအဓိကရဏံ၊ကို ။အာယသ္မန္တာနံ၊
တ္ထိအား။ အာရောစေဿာမ၊ ကြားကြပါကုန်အံ့။ အာယသ္မန္တာ၊
ဂါရုဏ်တ္ထိသည်။ဧ‌ကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရည်ရှိသော။အန္တရေန၊
အကြောင်းဖြင့်။

အမှာ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ စူဠဝါ သမ်ထကွန်ရက
အဘွင့်၌- အန္တရေနာတိကာရဏေန-ဟု ဘွင့်ဆို
တော်မူသည်။ ထိုသာရတ္ထဒီပနီဋီကာပါဠိ၌- ကာရဏ- ဟူသည်
ကိုလည်းရှေးရှုတိုက်ရိုက်ရောက်ဆိုက်လာသော ထိုထိုအဓိကရဏ်း
ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော အကြောင်းအရာ သဘာဝအလုံးစုံ ကိုပင်
မှတ်ယူအပ်၏။

* ဣဒံအဓိကရဏံ ကို။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယေန၊ဖြင့်။ သတ္ထု
သာသနေန၊ဖြင့်။ ဝုပသမေတုံ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ သစေသင်္ဂေါဇ္ဈာ
အကဲယ်ရ်ဟတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။
သုဝုပသန္တံ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊
ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ တ္ထိသည်။ တံအဓိကရဏံ၊ ကို။ အာ
ယသ္မန္တာနံ၊တ္ထိအား။နိယျာဒေဿာမ၊ဆောင်နှင်းပါကုန်တော့အံ့။
အာယသ္မန္တာ၊တ္ထိသည်။ပ။ နောစေဿသင်္ဂေါဇ္ဈာ၊ အကယ်ရ်မတတ်
နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ သုဝုပသန္တံ၊
သည်။ နဘဝိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
မယံ၊ တ္ထိသည်။ပ။ နိုယျာဒေဿာမ၊ ·ဆောင်နှင်း ကုန်တော့အံ့။

ဗယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်။ ဇုမသဿအမိကရဏာသ၊ ဤအမိ
ကရဏ်းကို။ သာမိနော၊ အစိုးရကုန်သည်။ ဘရိသာမ၊ ဖြစ်ကုန်
ပါတော့အုံ့။ ဇုတိ၊သို့။ ဝစနိယာ၊ ကုန်သည်။ အသု၊ ကုန်ရာ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ခေါ၊စင်စစ်။ သုပရိဂ္ဂဟိတံ၊ကို။
ကတ္တာ၊၍။ အာဒဂန္တုကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ တံ
အမိကရဏံ၊ကို။ အာဝါသိကာနံ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။
နိုယျာဒေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်နှင်းအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ပ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ တသ္မိံ အမိ
ကရဏေ၊ ထိုအမိကရဏ်းကို။ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်
ရှိသော်။ အနန္တရာနိ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော။ ဘဿာနိ၊စေဝ၊ စကား
တို့သည်လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတသဘာသိတသ၊
ထိုဆိုအပ်ပြီးသောစကား၏။ အတ္ထော၊အနက်ကို။နုစရိညာယတိ၊
သိလည်းမသိအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော်။
အမိကရဏံ၊ကို။ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ဥဗ္ဗာဟိကကမ္မဝါစာဖြင့်။ဝူပသမေ
တုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ဖြင့်။
သမန္နိတဗ္ဗော၊ သမုတ်အပ်၏။ သိလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပါဘိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်
ဝိတ်ဆို့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊
အကျင့်ဆွမ်းခံရှာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အဏုမြူမျှဖြစ်ကုန်
သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အာပတ်တို့၌။ ဘယဒဿာဝီ၊ အပြစ်ဟု ရှုလေ့
ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမာဒါယ၊
ဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဗဟုဿုတော၊ များသော
အကြားအမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။သုတဓရော၊အကြားအမြင်ကို
ဆောင်၏။ သုတာသန္နိစယော၊ အကြားအမြင်ကို ဆည်းပူး၏။
ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်တရား၊တို့သည်။ အာဒိကလ္ယာဏာ၊ အစ၏

ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိကလျှာဏာ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယောသာနကလျှာဏာ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အဘိဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူ ကုန်၏။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရား တို့သည်။ အသ၊ ထို ရဟန်းအား။ ဗဟုသုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓာတာ၊ ဆောင် နိုင်ကုန်၏။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ လေ့ကျက်အပ် ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အာဘန်ဘန် ရှုအပ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ် ကုန်၏။ အသ၊ အား။ ခေါ၊ ပန၊ စင်စစ်။ ဥဘယာနိ၊ ကုန်သော။ ပါတိမောက္ခာနိ၊ တို့သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်ဖြစ်သော ဥဘ တော ဝိဘင်းနှင့်။ သဒ္ဒါ၊ တက္ခ။ သွာဂတာနိ၊ ကောင်းစွာ နှုတ်ဆ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဝိဘတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ သုပ္ပဝတ္တိနိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ သုတ္တသော၊ ပါတိမောက်အားဖြင့်။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ ပါတိမောက် အဘွင့် ဖြစ်သော ဥဘတောဝိဘင်း အားဖြင့်။ သုဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းဌ။ ဆေကော၊ လိမ်မာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသံဟိရော၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘောဒုစ်ယောဂ်ကုန်သော။ အတ္ထပစ္စတ္ထိကော၊ သပိတ်သက်နှိုးစသော အကြောင်းကြောင့် ရန်သူ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗိဒါပေတုံ၊ ရှုစေခြင်းငှါ။ ပေက္ခာပေတုံ။ ရှုစေခြင်းငှါ။ ပဿိတုံ၊ ရှုစေခြင်းငှါ။ ပဿာဒေတုံ၊ ကြည်စေခြင်းငှါ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိကရဏသမုပ္ပါဒဝူပသမနကုသလော၊ အဓိကရဏ်းဖြစ်ခြင်းကို ငြိမ်းစေခြင်းဌ လိမ်မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဓိကရဏံ၊ ကို။

ဇာနာတိ၊ ၏။ အမိကရဏသမုဒယံ၊ အမိကရဏ်း ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဇာနာတိ၊၏။ အမိကရဏနိရောဓံ၊ အမိကရဏ်း ချုပ်ခြင်းကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ အမိကရဏနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒံ၊ အမိ ကရဏ်းချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဇာနာ တိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဒဿဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိအင်္ဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဥဒ္ဒါဟိကာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မန္တိ၊ ၄ ၊။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။လ။

၂၃၂။ အမှာကံ၊ တို့၏၊ ဤမသို့ အမိကရဏော၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆယ မာနေ၊ သော်။ အနုဇာနာ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော။ ဘဿာနိ၊ စေ ဝ၊ စကားတို့သည်လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတသဘာသိတသ၊ ထိုဆိုအပ်သောစကား၏။အဇ္ဇော၊ ကို။ နစရိညာယတိ၊ သိလည်း မသိအပ်၊ပ။သံဃော၊သည်။ဥဒ္ဒါဟိကာယ၊ ဖြင့်။ဤ မံဒမိကရဏံ၊ ကို။ဝူပသမေတုံ၊ ၄ ။ဤထေရာမဗ္ဗ၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းကိုလည်း ကောင်း။ဤထေရာမဗ္ဗ၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းကို လည်းကောင်း။ ဤဘိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သမန္ဓေယျ၊ ရာ၏။သော၊ ကား။ ဥတ္တိ၊ တည်း။ ။ပ။သံဃော၊သည်။ဥဒ္ဒါဟိကာယ၊ ဖြင့်။ပ။ဤထေရာမဗ္ဗ၊ ဤအမည်ရှိသော်ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဤထေရာမဗ္ဗ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ဤဘိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သမ္မန္တိ၊၏။ ယသာယသ္မ တော၊ အကြင် အာရှင်သည်။ ဤထေရာမဿ၊ ဤ အမည်ရှိသော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ဤထေရာမဿ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊နှံ့၊ တို့ကို။ သမ္မုတိ၊ ကို။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ပ။ သံဃေန၊သည်။ပ။ ဤထေရာမော၊ ဤအမည်ရှိသော် ရဟန်းကို လည်းကောင်း။ ဤထေရာမော၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သမ္မတာ၊သမုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ပ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း တို့။ တေဘိက္ခု၊တို့သည်။ တုံ့အမိကရဏံ၊ကို။ ဥဒ္ဒါဟိကာယ၊ဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ ၄ ။ စေသင်္ကောန္တိ၊အုံ့။ပ။ တသ္မိံ အမိကရဏော၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆယမာနေ၊ ရှိသော်။တတြ၊ထိုသို့ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ဓမ္မကထိကော၊ ဘရားကိုသာ ဟောတတ်သော။ ဘိက္ခု၊သည်။အယ၊ ရှိသည်ဖြစ်

ရာ၏။တသ၊ထိုမဂ္ဂကထိက ရဟန်းအား။သုတ္တံ၊ပါတိမောက်သည်။ အာဂ်တံ၊ နှုတ်ဖွဲ့လာသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။သုတ္တရိဘင်္ဂေါ်၊ ပါတိမောက်ကို ဝေဘန်ရာ ဥဘတော ဝိဘင်းသည်။ အာဂတော၊ သည်။နော်ဟောတိ၊မဖြစ်။ သော၊ ထိုမဂ္ဂကထိက ရဟန်းသည်။ အတ္ထံ၊အနက်ကို။အသလ္လက္ခေန္တော၊မမှတ်နိုင်သည်။ဟုတ္တာ၏။ဗျဉ္ဇ နဉ္စာယာယ၊သဒ္ဒါရိုက်ဖြင့်။အတ္ထံ၊ကို။ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏။ပ။ အာယသ္မန္တာ၊ အရှင်တို့။ မေ-မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုဏန္တု၊ နော်တော်မူကြကုန်လော့။ ဧတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိသော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဓမ္ဂကထိကော၊ တရားကိုသာဟောတတ် ၏။ ဧဝမသ၊ ဤမဂ္ဂကထိက ရဟန်းအား။ သုတ္တံ၊ သ်ည်။အာဂတံ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုတ္တရိဘင်္ဂေါ်၊ ပါတိမောက်ကို ဝေဘန်ရာ ဥဘတောဝိဘင်းသည်။ အာဂတော၊ သည်။ နော ဟောတိ၊မဖြစ်။သော၊ ထိုမဂ္ဂကထိက ရဟန်းသည်။ပ။ ဧတ္ထန္တာမံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ထစေ၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဧကမံအဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေယျာမ၊ငြိမ်းစေကြကုန်စို့။ဧတိ၊ ဤသို့။ဥဗေတဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ၍။ပ။ ဥက္ကောဋနကံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

၂၃၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ပ။တသ၊ ထိုမဂ္ဂကထိကရဟန်းအား။ခေါ၊စင်စစ်။ သုတ္တဗ္ဗံ-သုတ္တံဝေ၊ ပါတိ မောက်သည်သာလျှင်။ အာဂတံ၊ နှုတ်ဖွဲ့လာသည်။ ဟောတိ၊၏။ သုတ္တရိဘင်္ဂေါ်၊ပါတိမောက်ကိုဝေဘန်ရာ ဥဘတောဝိဘင်းသည်။ အာဂတော၊လာသည်။နော်ဟောတိ၊မဖြစ်။သော၊ထိုမဂ္ဂကထိက ရဟန်းသည်။ပ။ဧတ္ထမသ၊ဤမဂ္ဂကထိကရဟန်းအား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုတ္တံဟိ-သုတ္တံဝေ၊ပါတိမောက်သည်သာလျှင်။ အာဂတံ၊သ်ည်။ ဟောတိ၊၏။ဝိဘင်္ဂေါ်၊သည်။ အာဂတော၊ သည်။ နော်ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ဥက္ကောဋနကံ၊သော။ ပါတိစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေဘိက္ခု၊တို့သည်။ပ။စေနသ်ကြောင့်၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ပ။ သံဃသ၊ အား။ နိုယျာ ဒေတဗ္ဗံ၊ဆောင်နှင်းအပ်၏။ ကိ ံ နိုယျာဒေတဗ္ဗံ၊ကား။ ဘန္တေ၊တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒုမံအမိကရဏံကို။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ဖြင့်။ဝူပသမေ တုံ၊ငါ။ နစသက္ကောမ၊. မတတ်နိုင်ပါကုန်။ သံဃော၀၊ သံဃာ တော်သည်သာလျှင်။ ဒုမံအမိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေန္တု၊ ငြိမ်းစေ ကြပါကုန်လော့။ ဒုတိ၊ သို့။ နိုယျာဒေတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧ၀ရူပံ၊ သော။ အမိကရဏံ၊ ကို။ ယေဘုယျသိကာယ၊ယေဘုယျ သိက ဝိနည်းကံဖြင့်။ ဝူပသမေတုံ၊ ငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ။ သလာသဋ္ဌိဟာ၀ပ်ကေန၊ စာရေးတံကို ယူစေတတ်သော။ ၀ါ စာရေးတံကိုအပ်ပေးတတ်သော။တေနဘိက္ခုနာ၊ထိုရဟန်းသည်။ သလာကာ၊ စာရေးတံတို့ကို။ ဂါဟေတဗ္ဗာ၊ ယူစေအပ်ကုန်၏။ ၀ါ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဗဟုတရာ၊ အဲလွန် များကုန်သော။ ဓမ္မ၀ါဒိနော၊ ဓမ္မ၀ါဒီ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ၀ဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ တံအမိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။လ။တတ္ထ၊ တွင်။ ယေဘုယျသိကာ၊ ယေဘုယျသိက ဝိနည်းကံဟူသည်။ ကာစ၊ အဘယ်နည်း။ ယေဘု ယျသိကာကမ္မဿ၊ ယေဘုယျသိက ကံကို။ ယာ၀ိရိယာ၊ အကြင် ပြုခြင်းသည်။ ယံကရဏံ၊ အကြင်ပြုခြင်းသည်။ ယံဥ၀ဂမနံ၊ အကြင် ကပ်ခြင်းသည်။ ယံအဇ္ဈုပဂမနံ၊ အကြင်ရှေးရှုကပ်ခြင်းသည်။ယာ အဓိ၀ါသနာ၊ အကြင်သည်းခံခြင်းသည်။ ယာအပ္ပဋိက္ခောသနာ၊ အကြင်မတားမြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ တတ္ထ၊တွင်။ အယံ၊ ကား။ ယေဘုယျသိကာ၊ ယေဘုယျသိကဝိနည်းကံတည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒီယနုကံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေ၀စ၊ ၏။

၂၃၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သာ၀တ္ထိယံ၊ ၌။ ဧ၀ံ ဗာတံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ဧ၀ံသမုပ္ပန္နံ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော။ အမိကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခု၊

တို့သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ ဌာ။သံဃသ၊ ၏။အဓိကရဏဝူပသမနေန၊ အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းဖြင့်။အသန္တိဋ္ဌာ၊ မရောင့်ရဲကြကုန်။ အမုကသို့ အာဝါသေ၊ ဤအမည်ရှိသောကျောင်းဌာ။ ခေါ၊စင်စစ်။ သမ္မဟုလာ၊များစွာကုန်သော။ထေရာ၊တို့သည်။ ဝိဟာရန္တိ၊ကုန်၏။ ဗဟုဿုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အာဂတာဂမာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသောသုတ္တန်ပါဠိရှိကုန်၏။ ဓမ္မဓရာ၊သုတ်အဘိဓမ္မာ ကိုဆောင်ကုန်၏။ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်၏။ မာတိကာ ဓရာ၊ မာတိကာကို ဆောင်ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ ဝိယတ္တာ၊ လိမ်မာကုန်၏။လဇ္ဇိနော၊ မကောင်းမှုကို ရှက်တတ် ကုန်၏။ ကုက္ကုစ္စကာ၊ အလိုလိုရှိတတ်ကုန်၏။ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်၏။ တေထေရာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဧကမံအဓိကရဏံ၊ ကို။စေဝူပသမေယျုံ၊ အကယ်၍ငြိမ်းစေ ကုန်သည်ဖြစ်အုံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံအဓိကရဏံ၊ကို။ သုဝူပသန္တံ၊ သည်။ အသ၊ရာ၏။ဧတိ၊ ဤသို့။ အသောသုံးခေါ ကိရ၊ကြားကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ဌာ။တေဘိက္ခူ။ တို့သည်။ တုံအာဝါသံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တေ ထေရေ၊ ထိုမထေရ် တို့ကို။ ဧတံဝစနံ။ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြ ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ကား။ဘန္တေ၊တို့။ ဧဝံ အဓိကရဏံ၊ သည်။ ဝေါ်ဇာတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ပါ၏။ဝေါသမုပ္ပန္နံ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ ဖြစ်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ထေရာ၊ တို့သည်။ယထာ ယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ အဓိကရဏံ၊ သည်။ သုဝူပသန္တံ၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။ တထာတေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဧကမံအဓိ ကရဏံ၊ကို။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ပ။ဝူပသမေန္တု၊ ငြိမ်းစေကြပါကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။အထခေါ၊ဌာ။ တေထေရာ၊တို့သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ဌာ။သံဃေန၊ သည်။ ယထာ၊ဖြင့်။ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမိတံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီ။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ သုဝူပ သန္တံ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ တထာ၊ တူ။ တုံအဓိကရဏံ၊ကို။ဝူပသမေသုံ၊ ကုန်၏။အထခေါ၊ဌာ။တေဘိက္ခူ။

'တ္ဍိသည်။ သာဝတ္ထိယ်ဝ၊ ၌။သံဃ်သ၊၏။အဓိကရဏာဝူပသမနေ့နေ့၊ ဖြင့်။ အသန္တုဠ္ဗာ၊ ကုန်။သမ္ဘဟုလာနုံ၊ကုန်သော။ထေရာနုံ၊ 'တ္ဍိ၏။ အဓိကရဏာဝူပသမ်နေ့နေ့၊ဖြင့်။အသ်န္တုဠ္ဗာ၊ ကုန်။အမုကသ္မိ'အာဝါ သေ၊၌။ တယောထေရာ၊'တ္ဍိသည်။ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ဒ္ဒေထေရာ၊ 'တ္ဍိသည်။ဝိဟရန္တိ၊၏။ပ။ကေဝ၊သော။ထေရော၊သည်။ဝိဟရတိ၊ ၏။သောထေရော၊ သည်။ပ။ စေဝူပသ'မေယျ၊ အ'ုံ။ဝေ'ုံ၊ သော်။ပ။ ဣတိ၊ သ္ဍိ။ အသောသ'ုံခေါ်ကိရ၊ တည်း။ပ။ တ'ုံထေ'ုံ၊ 'ကို။ ဝေ'ုံ ဝစနုံ၊ကို။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ဘိ'ုံ အဝေါစုံ၊ကား။ပ။ထေ'ရော၊သည်။ ။ပ။ဝူပသမေတု၊ ပြိမ်းပါစေ'လော့။'ဣတိ၊ဤ'ုံ၊ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ အထခေါ်၌။ သောထေရော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌။ သ'ုံဃေန၊ သည်။ယထာ၊ဖြင့်။ အဓိကရဏုံ၊ကို။ဝူပသမိ'ုံ'ပြီ။ သမ္ဘဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ဒ္ဒီဟိ၊ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ 'တ္ဍိသည်။ ယထာ၊ဖြင့်။ အဓိကရဏုံ၊ကို။ ဝူပသမိ'ုံ'ပြီ။ တထာ၊ဖြင့်။ သုဝူပသန္တုံ၊ ပြီ။ ဝူပ သမေသိ၊ပြီ။ပ။သ'ုံဃသ၊၏။ပ။သမ္ဘဟုလာနုံ၊ကုန်သော။ပ။တိဏ္ဏုံ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒိနုံ၊ ကုန်သော။ ထေရာနုံ၊ 'တ္ဍိ၏။ပ။ ကေဝ၊သော။ ထေရသ၊၏။ အဓိကရဏာဝူပသမနေ့နေ့၊ ဖြင့်။ အသ်န္တုဠ္ဗာ၊ ကုန်။ ယေနု၊၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း'တ္ဍိ။ ဣ'ုံ အဓိကရဏုံ၊ကို။ နိဟတုံ၊ ပြိမ်းစေအပ်ပြီ။သ'ုံ၊ ပြိမ်းစေအပ်ပြီ။ ဝူပသ'ုံ၊ အထူးသဖြင့်ပြိမ်း စေအပ်ပြီ။ သုဝူပသ'ုံ၊ အထူးသဖြင့်ပြိမ်းစေအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤ'ုံ။ အဝေါစ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊'တ္ဍိ။ တေသံ'ဘိက္ခူနုံ၊ 'တ္ဍိကို။သညတ္တိယာ၊ သ'ုံစေခြင်းငှါ။ ဂုဠ္ဠကုံ၊ လ္ဝါ'ဝက်သော စာရေးတုံ လည်းကောင်း။ သကဏ္ဏဇပ္ပဋုံ၊ မိမိ နားရင်းခ်ဉ် ကပ်၍ ပေးအပ်သော စာရေးတုံ လည်းကောင်း။ ဝိဝဋ္ဋကုံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သော စာရေး'ုံ'လည်း ကောင်း။ဣတိ၊ဤ'ုံ။တယော၊ကုန်သော။ သလာကာ၊ စာရေးတုံ 'တ္ဍိကို။ ဂါ'ဟေတုံ'ယူစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ'တ္ဍိ။ ကထဏ္ဍု၊ အဘယ်သ'ို့လျှင်။ ဂုဠ္ဠကော၊ လ္ဝါ'ဝက်သော်။ သလာကဋ္ဌါ ဟော'ာ၊ စာရေးတုံ ယူစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။သလာကဋ္ဌါ ဟာပကေန၊ သော။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သလာကာယော၊

တ်ကို။ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာယော၊ အတ်ိုအရှည်အမှတ်တ်ို့ကို။ဝါ၊ အကြီး အငယ်အမှတ်တ်ို့ကို။ကတ္တာ၊ ၍။ကေမေကောဘိက္ခု၊ တယောက် တယောက်သောရဟန်းသို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီ ယာ၊ သည်။အသ၊ရာ၏။ ကိ ံအသ၊ ကား။အယံ၊ ဤစာရေးတံ သည်ကား။ဧဝံ ဝါဒိသ၊ ဤသို့အယူရှိသော်ပုဂ္ဂိုလ်၏။သလာကာ၊ တည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင် စာရေးတံကို။ ဧ္ဌ ဆ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထို စာရေးတံကို။ဂဏှာဟိ၊ယူလော့။ ဧ္ဌတိ၊ ဤသို့။ဝစနီယော၊သည်။ အသ၊ ရာ၏။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ကိ ံဝတ္တဗ္ဗော၊ ကား။ ကသ္သစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ မာစဒသ္သေဟိ၊ ပြလည်း မပြပါလင့်။ ဧ္ဌတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ အဓမ္မဝါဒိ၊အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တ်ို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန် များကုန်၏။ ဧ္ဌတိ၊သို့။ သစေဇာနာတိ၊ အုံ့။ ဒုဋ္ဌဟောတိ၊ မကောင်းသော ယူခြင်းဟူ၍။ ဝါ၊ အယူ မကောင်းဟူ၍။ ဝါ၊ အယူပျက်ဟူ၍။ဝတ္တာ၊ ၍။ပစ္စုက္ကာမိတမ်ံ၊တဘန်ငင့်အပ်၏။ဓမ္မဝါဒိ၊ တ်ို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ ကုန်၏။ ဧ္ဌတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အုံ့။ သုဋ္ဌဟောတိ၊ ကောင်းသောယူခြင်းဟူ၍။ ဝါ၊အယူကြောင်းဟူ၍။ ဝါ၊အယူမြောက်ပြီဟူ၍။ဝတ္တာ၊၍။သာဝေတမ်ံ၊ ကြားစေအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တ်ို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဠ္ဆကော၊ သော။သလာကဋ္ဌိဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တ်ို့။ ကထဠ္ဆ၊ လျှင်။ သကဏ္ဏဇပ္ပ ကော၊ မိမိနှားရင်းခ၌ ကပ်၍ ပေးအပ်သော။ သလာကဋ္ဌိဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ပ။ ဧကမေကဿ၊ တယောက်တယောက် သော။ ဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဥပကဏ္ဏကေ၊ နှားရင်းခ၌။ အာရောစေ တမ်ံ၊ အပ်၏။ ကိ ံအာရောစေတမ်ံ၊ ကား။လ။ ကသ္သစိ၊အား။ မာစအာရောစေဟိ၊ ကြားလည်း မကြားပါလေလင့်။ဧ္ဌတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ်ို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တ်ို့။ ကထဠ္ဆ၊ လျှင်။ ဝိဝဋ္ဋကော၊ ဟင်းလင်း ပွင့်သော။သလာကဋ္ဌိဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ပ။ ဝိသေဋ္ဌ နေ့ဝ၊ လွတ်လွတ်သော စကားဖြင့်သာ လျှင်။ ဝိဝဋ္ဋေန၊ ဟင်းလင်း

ပွင့်သောစကားဖြင့်သာလျှင်။ ဂါ၊ဟောတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဇုမေသလာကဋ္ဌိဟာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

(၂၃၆)။ ။ပ။ယံအနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ အမူဠ္ဠိနယဿ၊ သို့လည်းကောင်း။ တဿပါပိယျသိကဿ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ဒွေသမထေ၊ နှစ်ပါးသောသမထတို့သို့။ အနာဂမ္မ၊ မရောက်မူ၍။ သမ္မုခါဝိနယေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သတိဝိနယေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇုဘိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္မေယျ၊ ငြိမ်းစေရာ၏။ တံအနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ဇုတိအယံ၊ ကား။ပုစ္ဆာ၊တည်း။ သိယာ၊ ရာ၏။ ဇုဘိ၊သို့။ဝစနီယံ၊သည်။ အသ၊ ရာ၏။ယံထေဝကထံဝိယ၊ ကား။ ဇုဝေ၌။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အမူလိကာယ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှုရှာခြင်းလျှင် အရင်း မရှိသော။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသေန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတိဝေပုလ္လ ပတ္တဿ၊ သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ။(ခေါတံ သဒ္ဒါကားအနက် မရှိ၊နှိုပါတ်မျှသာတည်း)။ သတိဝိနယော၊သတိဝိနည်းကို။ဒါတဗ္ဗော၊ပေးအပ်၏။ပ။ယောစ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အနုဝဒတိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းကိုလည်း။ အနုဝဒဘိ၊၏။တေ ဇ္ဇေဘော၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော စွပ်စွဲတတ် စွပ်စွဲအပ်သောရဟန်းတို့သည်။ပ။တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးသော ဝိနည်းတို့တွင်။သတိဝိနယသ္မိံ၊ သတိဝိနည်း၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိဿ၊အဘယ်သည်လျှင်။ သတိဝိနယော၊မည်သနည်း။ပ။ တတ္ထ၊ တွင်။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ သတိဝိနယသ္မိံ၊ သတိဝိနည်း အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သတိဝိနယော၊သတိဝိနည်းမည်၏။

(၂၃၇)။ ။ပ။တတ္ထ၊တွင်။အမူဠ္ဠိနယသ္မိံ၊အမူဠ္ဠိနည်း၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ကိဿ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ အမူဠ္ဠိနယော၊

မည်သနည်း။လ။ တတ္ထ၊ တွင်။ ဗုဒ်၊ကား။ အမ္ဗဋ္ဌဝိနုယသို့၊ အဓြစ်သည်။သတိ၊သော်။အမ္ဗဋ္ဌဝိနုယော၊မည်၏။လ။

၂၃၇။ ယထာကထံဝိယ၊ကား။ဗုဒ္ဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ဘိက္ခုံ၊ကို။ သံဃမဇ္ဈေ၊၌။ ဝရ်ကာယ၊ ဂရုက ဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ ကိံ စောဒေတိ၊ ကား။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ပါရာဇိကံ ဝါ၊ ပါရာဇိက အာပတ်လည်း ဖြစ်ထသော။ ပါရာဇိက သာမန္တာ ဝါ၊ ပါရာဇိကအာပတ်၏ အနီးအပါးလည်း ဖြစ်ထသော။ ဝေရှပိ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော။ ဂရုကံအာပတ္တိ၊ ဂရုကအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။သရတု၊ လော့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်းသည်။ဝေ၊သို့။ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ကား။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။လ။ နခေါသရာမိ၊ မအောက်မေ့မိ။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ နိုဗ္ဗေဌေန္တိ၊ ဖြည်သော။ တမေနံ-တံ ဧနံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သော၊ ထိုစောဒက ရဟန်းသည်။ အတိဝေဌေတိ၊ အလွန်ရစ်ပတ်၏။ ဝါ၊ အလွန် စောဒနာ၏။ ဝါ၊ တဘန်စောဒနာ၏။ ကိံ အတိဝေဌေတိ၊ ကား။ အာယသ္မာ၊ အရှင်။ ဗုဃ်၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ပ။ အာပဇ္ဇိတာ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ယဒိသရသိ၊အံ့။ သာဓုကမေဝ၊ ကောင်း၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဇာနာဟိ၊ ပါ၊လော့။ ဗုတိ၊ဤသို့။ အတိဝေဌေတိ၊ ၏။သော၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်းသည်၊ဝေ၊ဤသို့။ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ပ။ နခေါသရာမိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ခေါ၊ စစ်။ ဝေရှပိ၊ သော။ အပ္ပမတ္တကံ၊အနှည်းငယ်မျှသော။ အာပတ္တိ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ သရာမိ၊ ၏။ ဗုတိ၊သို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။လ။သော၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်းသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေတိ၊ကား။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။အဟံ၊သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ သော။ ဗုမ်နာမ အာပတ္တိ၊ ဤ အမည် ရှိသော အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ရောက်၍။ အပုဗ္ဗော၊ မမေးဘဲ။ ပဋ္ဌာနိ,သာမိ၊ ဝန်ခံပါသေး၏။ အဟံ၊သည်။လ။အာပဇ္ဇိတ္တာ၊၍။ ပုဗ္ဗော၊မေးမြန်း

သည် ရှိသော်။ ကိုယန နပ္ပဋိဇာနိသောမိ၊ အဘယ်မှာ ဝန်မခံဘဲ ရှိပါတော့အုံ့နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊၏။ သော၊ထိုစောဒက ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊၏။ ကိုဝဒေတိ၊ ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။တုံ့၊သည်။အပ္ပမတ္တကံ၊သော။ဧကံဟိနာမအာပတ္တိံ၊ သို့။အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊၍။ အပုဗ္ဗော၊ မမေးဘဲ။ နပဋိဇာနိသော်၊ဝန်မခံ ဘိသေး၏။ တုံ့၊ သည်။ လ။ အပုဗ္ဗော၊ မမေးဘဲ။ ကိုပနပဋိဇာ နိသော်၊ အဘယ်မှာ ဝန်ခံလတ္တံ့နည်း။လ။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ကိုဝဒေတိ၊ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။လ။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ သရာမိ၊၏။တေ၊ဤပါရာဇိကတို့၏ အနိုးအပါး ဖြစ်သော အာပတ်သို့ ရောက်ပါ၏ ဟူသော စကားကို။ ဒဝါ၊ မြှုံးတူးသော အားဖြင့်။မေ၊သည်။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပါ၏။လ။ ရဝါ၊ ချော်ချွတ်သော အားဖြင့်။ မေ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပါရာ ဇိကံဝါ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပါရာဇိက သာမဏ်ဝါ၊ ပါရာဇိက အာပတ်၏ အနိုး အပါး လည်း ဖြစ်သော။ ဧဝရူပိံ၊ သော။ တံ အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊သည်။ဟုတ္တာ၊၍။ နသရာမိ၊မအောက် မေ့မိ။ ဧကာ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊၏။လ။

၂၃၉။ ယံအာပတ္တာမိကရဏံ၊ အကြင် အာပတ္တာမိကရဏ်း သည်။ တိဏဝတ္ထာရကံ၊ တိဏဝတ္ထာရကဟု ခေါ်အပ်သော။ ဧကံ၊ သော။ သမထံ၊သို့။ အနာဂမ္မ၊ မရောက်မူ၍။ သမ္မုခါဝိနယေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိညာတ ကရဏေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကာ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝိဟိ၊ ကုန်သော။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမေယ္ယ၊ ရာ၏။တံအာပတ္တာမိကရဏံ၊သည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာအုံ့လော။ ဧကတိ အယံ၊ကား။ ပုစ္ဆာ၊တည်း။ သိယာ၊ ရာ၏။ ဧကတိ၊သို့။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အသ၊၏။ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊သည်။ ဧကတ္ထနွာမံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထိုအာပတ်ကို။ ပဋိဒေသေမိ၊ဒေသနာကြားပါ၏။ ဧကတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊သည်။ အသ၊ ရာ၏။ တေန၊ ထိုဒေသနာခံသော ရဟန်းသည်။ ပဿသိ၊

ရှုလော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုဗျော၊၏။အာမပသဿာမိ၊ သြော်ရှုပါ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာဃယတိ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရေ ယျာသိ၊ စောင့်ရှောက် လေလော့။ ဧကတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုဗျော၊၏။ပ။ ယောစ၊အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏။ ယသ္သစ၊ အကြင်ရဟန်းအားလည်း။ ဒေသေတိ၊၏။ တေဥဘော၊ ထိုနှစ်ယောက်သောဒေသနာ့ကြားတတ်,ဒေသနာကြားအပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ သမ္မုခီဘူတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ပဋိညာတကရဏာသို့၊ ပဋိညာတကရဏာ အဖြစ် သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊လျှင်။ ပဋိညာတကရဏံ၊ ပဋိညာတ ကရဏာ မည်သနည်း။ပ။ တတ္ထ၊ တွင်။ ပဋိညာတကရဏာသို့၊ အဖြစ် သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဒံ၊ ကား။ ပဋိညာတကရဏံ၊ မည်၏။ပ။ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ ဒေသနာခံသော ရဟန်းသည်။ ဥဇ္ဇောဠေတိ၊ အုံ့။ပ။ဝေဠ၊ သို့။ တော်၊ ဤသို့ တယောက်အထံ၌ ဒေသ နာကြားခြင်းကို။ စေလဘေထ၊ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အုံ့။ ဝေဠတိ၊ သော်။ ဧဒ္ဓေတံ၊ ဤသို့ရခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ၏။ နောစေလဘေထ၊ အုံ့။ပ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဧကတ္ထေ နွာမံ၊ သော။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထို အာပတ်ကို။ ပဋိဒေသေမိ၊ ဒေသနာ ကြားပါ၏။ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။အသ၊ ၏။ပ။ ဧကတ္ထေ နွာမော၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။အာပတ္တိ ံ၊ ကို။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝိဝရတိ၊ ဘွင့်၏။ ဥတ္တာနိ ံ၊ ထင်စွာ။ ကရောတိ၊ ၏။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏။ပ။ အာပတ္တိ ံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာယ၊ ဒေသနာခံတော့အုံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဥဘေတမ္ဘာ၊ ကုန်၏။ပ။ဝေဠ၊ သို့။ တော်၊ ဤသို့ သုံးယောက် အထံ၌ ဒေသနာ ကြားခြင်းကို။ စေလ ဘေထ၊ အုံ့။ဝေဠတိ၊ ရှိသော်။ပ။

၂၄၀။ ယံ အာပတ္တာ မိကရဏံ၊ အကြင်အာပတ္တာမိကရဏ်း သည်။ ပဋိညာတကရဏံ၊ ပဋိညာတကရဏာဟု ဆိုအပ်သော။ ဧကံ၊သော။ သမထံ၊သို့။အနုဝဒမ္ဘ၊ မရောက်မူ၍။ သမ္ဘုခါ ဝိနယေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဏဝတ္ထာရကေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။

ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘဝေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္ဘေယျ၊ ၏။ တံ အာပတ္တာမိ ကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ အံ့လော။ ဇုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုဗ္ဗော၊ တည်း။ သိယာ၊ ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အသ၊ ၏။ ပ။

၂၄၂။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ကံတို့တွင်။ သမ္ဘုခါဝိနုယသို့၊ သမ္ဘုခါဝိနည်း အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သည် လျှင်။ သမ္ဘုခတာ၊ မည်သနည်း။ ပ။ ယောစ၊ အကြင် ရဟန်းသည် လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ရဟန်း အားလည်း။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏။ တေဉ္စ ဘော၊ ထိုနှစ် ယောက်သော ဒေသနာ ကြားတတ်, ဒေသနာ ကြားအပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပ။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ တိဏဝတ္ထာရကသို့၊ တိဏဝတ္ထာ ရက အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ် သည်လျှင်။ တိဏ ဝတ္ထာရကော၊ မည်သနည်း။ ပ။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ တိဏဝတ္ထာရကသို့၊ အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇုဒံ၊ ကား။ တိဏဝတ္ထာရကော၊ တိဏ ဝတ္ထာရက် ကံမည်၏။ ပ။ ။ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ သမ္ဘုခါ ဝိနယေန၊ သမ္ဘုခါဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဧကေန၊ သော။ သမ ထေန၊ သမထနှင့်။ သမ္ဘတိ၊ ပြီမုံး၏။

စတုတ္ထော၊ သော။ သံမထက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဒုဗ္ဗကဝတ္ထုက္ခန္ဓက

၂၄၃။ တေနခေါ သမယေန၊ ဘဂဝါ။ ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်တို့ကိုအစာ ပေးရာ ဖြစ်သော။ ပ။ နဟာယမာနာ၊ ရေချိုးကုန်သည် ရှိသော်။ ရုက္ခေ၊ ၌။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဿံသေန္တိ၊ ပွတ်ချေကုန်၏။ ဝါ၊ ပွတ်တိုက် ကုန်၏။ ဥရုံပိ၊ ပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဗာဟုံပိ၊ လက်မောင်းကို လည်းကောင်း။ ဥရုံပိ၊ ရင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌံပိ၊ ကျောက်ကုန်း ကို လည်းကောင်း။ ဥဿံသေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ မလ္လမုဋ္ဌိကာသေယ္ယ

ထားပါ၊ လက်ခွေ့ လက်ပမ်းသည်တို့ကဲ့သို့ တကား။ ဂါမမောဒ္ဓဝါ သေယျထားပါ၊ အရေကို တပ်စွန်း စေတတ်သော တန်ဆာ ဆင်ယင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ရွာနေသူတို့ကဲ့သို့ တကား။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိဖရဲဆိုကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ နဟာယ မာနေန၊ ရေချိုးသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရုက္ခေ၊ ၌။ ကာယော၊ ကို။ နဉ္ဇဋံသေတမ္ပေါ၊ မပွတ်တိုက်အပ်။ ယော၎ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဋ္ဌံသေယျ၊ ပွတ်တိုက်ပြားအုံ့။ အသ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ခဋ္ဌာ၊ ဒုက္ခဋ္ဌအမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ၊အာပတ်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ပ။ထမ္ဘေ၊တိုင်၌။ပ။ ကုဋ္ဌေ၊နံရံ၌။ပ။ အဋ္ဌာနေ၊ သစ်ပျဉ်ပြားကဲ့သို့ ရွေ့၍ တကျစ်ရေးသဏ္ဌာန်အရေးအသားထုတ်စိုက်ထားအပ်သော သစ်ပြား၌။ပ။ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားကုန်သော။ ဂိဟိသေယျထားပါ၊ လူတို့ကဲ့သို့ တကား။ပ။ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထကေန၊ သစ်မြောက်လက်ဖြင့်။ ဝါ၊ သစ်လက်ဝါးဖြင့်။ပ။ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိ ယာ၊ မှတ်ကျောက်မှန်တို့ကိုချိပ်ဖြင့်ထွေးဘွဲ့၍ ပြုအပ်သော အလုံး ဖြင့်။ပ။ဝိဂယ္ဟ၊ ကိုယ်ချင်းချင်းပွတ်ချုပ်၍။ပ။ရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းသော အမှုကို။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်၏။ပ။မလ္လကေန၊ မကရုံးသွား ထုတ်၍ ထွေးခံခြေသဏ္ဌာန် ပြုအပ်သောခွက်ငယ်ဖြင့်။ပ။

၂၄၄။ ကစ္ဆုရောဂါဗာဓေ၊ ဝဲကြီးအနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ၊ ထိုရဟန်းအား။ မလ္လကေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်းလ်။ ဗာသု၊ ချမ်းသာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းအား။ အကတမလ္လကံ၊ မကရုံးသွား မထုသော ချေးပွတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဇရာဒုဗ္ဗလော၊ အိုမင်းသဖြင့် အားနည်းသည် ဖြစ်၍။ နဟာယမာနော၊ ရေချိုးသည် ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ၏။ကာယံ၊ကို။ဥဋ္ဌံသေတုံ၊ပွတ်တိုက်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်။ပ။ဥက္ကာသိကံ၊ရေသနုပ်ပုဆိုးကျစ်ကို။ပ။ ပိဋ္ဌပရိကမ္မံ၊ ကျောက်ကုန်းဘွဲ့ ချေးတွန်းခြင်း အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ အလိုလို ရှိကြကုန်၏။ပ။ ပုထုပါဏိယံ၊ လက်ဖနောင့်ဖြင့် ချေးတွန်းခြင်း အမှုကို။ပ။

(၂၀၆) စုဌ၀ါပါဠိတော် နိဿယသစ်

၂၄၅။ ၀ယ္လိကံ၊ နားသန်ကို။ ခ၀ရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ၀ါ၊ ၀တ်ကုန်၏။ ပါမင်္ဂ၊ ဦးညွှတ်ကို။ ၀ါ၊ ဆောက်လုံးကို။ ၀ါ၊ သွယ်ပြောင်းကို။ ၀ါ၊ စလွယ်ကို။ ပ။ ဘဏ္ဍသုတ္တကံ၊ လည်ရွဲတန်ဆာကို။ ပ။ ကဋ္ဌိသုတ္တကံ၊ ခါးစည်းကြိုးကို။ ပ။ ဩ၀ဋ္ဋိကံ၊ လက်ကောက်ကို။ ပ။ ကာယူရံ၊ ခြေကျဉ်းကို။ ပ။ ဟတ္ထာဘရဏံ၊ လက်ကောက် လက်ကျပ်တန်ဆာကို။ ပ။ အင်္ဂုလိမုဒ္ဓိကံ၊ လက်စွပ်ကို။ ပ။ ဘိက္ခေ၀၊ ရဟန်းတို့။ ၀ယ္လိကံ၊ နားသန်ကို။ နခ၀ရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်။ ပ။

၂၄၆။ ဒီဃကေသေ၊ ရှည်သောဆံတို့ကို။ ခ၀ရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ပ။ ဒီဃကေသာ၊ ရှည်သော ဆံတို့ကို။ နခ၀ရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ ၀ါ၊ မထားအပ်ကုန်။ ပ။ ဒွိမာသိကံ ၀ါ၊ နှစ်လ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆံကိုလည်း ကောင်း။ ဒုဝင်္ဂုလံ ၀ါ၊ လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော ဆံကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ပ ကောဇ္ဇေန၊ ဝက်မှင်ဖြင့်။ ၀ါ၊ အညိုအမျှဖြတ်၍ ယူအပ်သော ပန်းရင်းမြက်စည်းစသည်ဖြင့်။ ကေသေ၊ တို့ကို။ သြသဏ္ဍေန၊ ဖီးကုန်၏။ ဖဏကေန၊ ဘီးဖြင့်။ ဟတ္ထဖဏကေန၊ လက်ဘီးဖြင့်။ သိတ္ထဇ၀ေလကေန၊ ဖယောင်းဆီဖြင့်။ ဥဒကတေလေန၊ ရေနှင့် ရောသောဆီဖြင့်။ သြသဏ္ဍေန၊ ဖီးကုန်၏။

၂၄၇။ အာဒါသေ ပါ၊ ကြေးမုံ၌လည်းကောင်း။ ဥဒကပတ္တေ ပါ၊ ရေခွက်၌ လည်းကောင်း။ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏။ အာဒါသေ ၀ါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဒကပတ္တေ ၀ါ၊ ၌လည်းကောင်း။ မုခနိမိတ္တံ၊ ကို။ နသြလောကေတဗ္ဗံ၊ မကြည့်အပ်။ ပ။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ ၀ဏ္ဏော၊ အမာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ အာ၀ုသော၊ တို့။ မေ၊ ငါ၏။ ၀ဏ္ဏော၊ အမာသည်။ ကိံ ဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏ၊ မေး၏။ ပ။ အာ၀ုသော၊ ရှင်။ တေ၊ ၏။ ၀ဏ္ဏော၊ သည်။ ဒေ၊ ဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြ ကုန်၏။ သော၊ ထို အမာ ရှိသော ရဟန်းသည်။ နသဒ္ဒဟတိ၊ မယုံနိုင်။ ပ။ အာ၀ုဗ၀ပစ္ဆယာ၊ အနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ မုခံ၊

မျက်နှာကို။ အာလိမ္ဗာ၏ လိမ်းကျံကုန်၏။ပ။ ဥမ္မဒန္တာ၏ သုံးသပ်ကုန်၏။ပ။ စုဏ္ဏာ၏။ လွင်မှုန့်ဖြင့် ချေကုန်၏။ မနောသိလိကာယ၊ မြင်းသီလာဖြင့်။ လဇ္ဇီ၏ မှန်ကျခြင်းစသော အမှတ်ကို ပြုကုန်၏။ အင်္ဂါရာဂ၊လက်သည်း ခြေသည်းစသော အင်္ဂါ၌ ဒန်းဆိုးခြင်းကို။ပ။ မုခရာဂ၊ နှုတ်ခမ်းနီအောင် ဆိုးခြင်းကို။ပ။ အင်္ဂါရာဂမုခရာဂ၊လက်သည်း ခြေသည်းစသော အင်္ဂါ၌ ဒန်းဆိုးခြင်း နှုတ်ခမ်းနီအောင် ဆိုးခြင်းနှစ်ပါးစုံကို။ပ။ စက္ခုရောဂါဗာဓေါ၊ မျက်စိ အနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏.ပ။ အာဗာဓပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ မုခံ၊ ကို။အာလိမ္ဗိ တုံ၊လိမ်းကျံခြင်းငှါ။ အနုဇာနာဝမိ၊ ၏။ပ။

၂၄၀။ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇော၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်သည်။ ဝါ၊မြတ်သောတောင်ပွဲသဘင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။နစ္စံ ဝါ၊ကခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဂီတံ ဝါ၊ သီခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါဒိတံ ဝါ၊ တီးမှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဒဿနာယ၊ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။နုဂန္တုံ၊ မသွားအပ်။ပ။

အမှာ ၅၂အာရုတ္တင် သင်္ခေအန္တရာရာမေဠိတသပယသတော အနာပတ္တိ၊ ပယသိသာမိတိ ဝိဟာရတော ဝိဟာရံ ဂန္ဆန္တသ အာပတ္တိယေ ဝ၊အာသနသာလာယနိသိန္နော ပယသတိ အနာပတ္တိ၊ ပယသိသာမိတိ ဥဒ္ဒဟိတ္တာ ဂန္ဆတော အာပတ္တိ၊ ဝိထိယံ ဌတ္တာ ဂိဝံ ပရိဝတ္တေတ္တာ ပယသတောပိ အာပတ္တိယေ ဝ-ဟူသော စူဠဝါခုဒ္ဒကကွန်းက အင်္ဂကထာပါဠိ၌ ဥပစာရ သိမ်အရံ၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါ အန္တရာရာမေ ဠိ တသဟူသောစကားကိုအင်္ဂကထာဆရာဆိုတော်မူသည်။ရပ်ခြင်း ဈရိယာပုထ်ကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ အင်္ဂကထာဆရာ ဆိုတော်မူသည် မဟုတ်။ထိုကြောင့် ဝိဟာရတော ဝိဟာရံ-စသော ဒုတိယဝါကျ၌ ဥပစာရသိမ်တပါး၊မှဥပစာရသိမ်တပါးသို့ သွားသောရဟန်းအား အာပတ်သင့်သည်ကို မှတ်အပ်သည်။ ပယသိသာမိတိ ဥဒ္ဒဟိတ္တာ-စသော စတုတ္ထဝါကျ၌လည်း ဥပစာရ သိမ်ပ ဆွမ်းစား စရပ်မှ ထသွားသော ရဟန်းအား အာပတ် သင့်သည်ကို မှတ်အပ်သည်။

(၂၆) ရှင်ဝါပါဒြိုတော် နိဿယသစ်

ဝိထိယံ ဌတ္တာ-စသော ပဌမ ဝါကျခွဲလည်း ဥပစာရ၏သိမ်ပ လမ်းခရီးခွဲ လည်မော်ရှိ ကြည့်ရှုသော် ရဟန်းအားသာ အာပတ်သင့်သည်ကို မှတ်အပ်သည်။ အာပတ္တာနှောဝိဟာရေပိ၊ ဥဒ္ဓဟိတ္တာန ဝန္ဓတော-ဟူသော ဝိနိစ္ဆယ အဋ္ဌကထာခွဲလည်း-အနှော ဝိဟာရေပိ-ဟူသော စကားကို အာသနသာလာယ နှိုသိန္ဓော စသော ရှေးဝါကျနှင့် စပ်ယှက်လျက် လာသောကြောင့် ဥပစာရ သိမ်ပ ဆွမ်းစားစရပ်၏ အတွင်းကိုသာလျှင် ရည်ရွယ် ဆိုတော်မူသည်။ ဥပစာရသိမ်တွင်း ဆွမ်းစားစရပ်ကို ရည်ရွယ်ဆိုတော် မမူ။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ စသော ဋီကာတို့ခွဲ-

> အာရာမေ ဌတ္တာတိ နု ကေဝလံ ဌတ္ကာ တတော ဂန္ဓာပန သမ္ဘိရိယာပထေဟိပိ လဘတိ၊ အာရာမေ ဌိတာဟိ ပန အာရာမပရိယာပန္ဓ ဘာဝဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊ ဣတရထာ နှိုသိန္ဓာပိ နလဘေယျာတိ တိသုပိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ-

ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။

၂၄၉။ အာယတကေန၊ ရှည်စွာသော။ဂိတသရေန၊ သီချင်းသံဖြင့်။ခမ္ဘံ၊ကို။ဂါယန္ဓိ၊သီကြကုန်၏။ပ။မယံ၊တို့သည်။ဂါယာမယ ထေဝ၊ သီကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊လျှင်။ပ။ အာယတကေန၊ သော။ ဂိတသရေန၊ ဖြင့်။ ခမ္ဘံ၊ ကို။ ဂါယန္ဓသ၊ သီသောရဟန်းအား။ ပဌ၊ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေအာဒီနဝါ၊ ဤအပြစ်တို့သည်။ သန္ဓိ၊၏။အတ္ထနာဝိ၊မိမိသည်လည်း။ တသ္မိ သရေ၊ ထိုမိမိအသံ၌။ သာရဇ္ဇတိ၊တပ်၏။ ပဒဏ်ပိ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း။တသ္မိ သရေ၊ ၌။သာရဇ္ဇန္ဓိ၊ကုန်၏။ ဂဟပတိကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ဥဒ္ဓျာယန္ဓိ၊ ကုန်၏။ သရကုတ္တိ၊ အသံကို ပြုပြင်ခြင်းကို။ နိကာမယမာနသ၊ အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သမာဓိသ၊ သမာဓိ၏။ဘာဝေါ၊ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပဌ္ဌိမာ၊ နောက်ခွဲ ဖြစ်သော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ၊ မြင်အပ်သောအမှုကို အတုလိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။ သရဘည်ရ၊ အသံထင်ရှားအောင် ကရားဟောခြင်းခွဲ။ ဣဏ္ဍုစ္ဆာယန္ဓိ၊ အလိုလို ရှိကြကုန်၏။

။ပ။ဗာဟိရလောမိ၊ အပဋ္ဌအမွေးရှိမီးသာ၊ဥက္ကာ၊သားမွေးဝတ်လုံ စုလျားကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ခြုံကုန်၏။ပ။

၂၅ဝ။ မဂဓဿ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနိ ယဿ၊များစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိထသော။ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ဗိမ္ဗိ သာရမင်း၏။ အာရာမေ၊ အုရာမ်ဥယျာဉ်၌။ အမ္မာ၊ သရက်ပင်တို့ သည်။ ဖလိနော၊သီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာရာရာ။ ဝါ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ အမ္ဗံ၊ သရက်သီးကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တု၊ သုံးဆောင်စေကုန် သတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။အနုညာတံ၊ခွင့်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ တရုဏညော၊ နုသေးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။အမ္ဗံ၊သရက်သီးကို။ပါတာပေတွာ၊ လည်စေ၍။ ဝါ၊ ချိုင်စေ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိ သု၊ ကုန်၏။ပ။ အမ္ဗေန၊ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလို ဆန္ဒသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ အာရာမံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊ ကုန်။ ဂန္တွာ၊ ပြီး၍။ အမ္ဗံ၊ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ယူကြ ကုန်လော့။ ဧတိ၊သို့။ အာဟာပေသိ၊ စေ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ဧဝံသာဓု၊ပြီ။ဧတိခေါ၊ဤသို့လျှင်။ပ။ပဋ္ဌိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာရာမံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ အာရာမပါလံ၊ အရာမ်ဥယျာဉ် စောင့်ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ မှကား။ ဘဒဏ္ဍ၊ အချင်း အရာမ် ဥယျာဉ်စောင့်။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး အား။ အမ္ဗေန၊ဖြင့်။ အတ္ထော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အမ္ဗံ၊ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဧတိ၊သို့။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ အယျာ၊အမောင်တို့။အမ္ဗံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တရုဏံယေဝ၊ နုသေးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အမ္ဗံ၊ကို။ပါတာပေတွာ၊၍။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိ သု၊ပြီ။ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ ဘဏေ၊ အချင်း အမတ်တို့။ အယျဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ အမ္ဗံ၊ ကို။ သုပရိဘုတ္တံ၊ ကောင်းစွာ သုံးဆောင် အပ်၏။ အပိစ၊ ထိုသို့ သုံးဆောင်သော်လည်း။ ဘဂဝတာ၊သည်။ မဏ္ဍာ၊ အတိုင်း အရှည်ကို။ ဝဏ္ဏိတာ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဧတိ။ ဤသို့။ အာဟာ၊၏။ပ။ မတ္တံ၊ကို။ နဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ဝါ၊

မသိသော်။ ပ။ ဗုဒ္ဓသ၊ ဒါယကာ အပေါင်းအား။ သံဃာတော်ကို၊ သံဃာတော်သည်။ဝ၊ သံဃာအား ဆွမ်းကျွေးခြင်းသည်။ပ။ သူပေ၊ ပဲနှောက် ဟင်းခွ။ အမ္မပေသိကာယော၊ သရက်သီးလျှာ တို့ကို။ ဝ၊ သရက်သီးခြမ်း တို့ကို။ ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလို့လို ရှိကြ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နုပဋ္ဌိဝ္ဂဏ္ဍန္တု၊ မခံ့ဝံ့ကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌိဝ္ဂဏ္ဍထ၊ ခံ့ကြကုန်လော့။ ပရိဘုဥ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကြ ကုန်လော့။ အမ္မပေသိကံ၊ သရက်သီးလျှာကို။ ဝ၊ သရက်သီးခြမ်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပူဗဗသ၊ အာ။ သံဃာတော်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘေ၊ ထိုဒါယကာ အပေါင်းတို့သည်။ အမ္မပေသိကံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄ ။ နုပရိယာပုဏိ ံသု၊ မမှီကြကုန်။ဝ၊ မပြီးနိုင်ကြကုန်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။သကလေဟေ ဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒေန္တိ၊ လှူကြကုန်၏။ပ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏာ ဂတ္ကေဟိ၊ ရဟန်းတို့၏ ကပ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ပရိဘုဥ္ဇိ တုံ၊ ၄ ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဝ္ဍပရိစိတံ၊ မီးဖြင့်ကင်ခြင်း။ သတ္ထ ပရိစိတံ၊ ထားယက်ဖြင့် ကင်ခြင်း။ နခပရိစိတ်ံ၊ လက်သည်း ခြေသည်းဖြင့် ကင်ခြင်း။ အဗီဇံ၊ အစေ့နှသောသစ်သီး။ဝ၊ မျိုးစေ့ မရှိသော သစ်သီး။ ပဋ္ဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ နိဗ္ဗတ္တဗီဇညော ဝ၊ အစေ့ကို ထုတ်၍ စားကောင်းသော သစ်သီး။ဝ၊ ထုတ်အပ်သော အုစေ့ရှိသော သစ်သီး။ပ။

၂ ၅ ၁။ အဟိနာ၊ မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ကာလံကတော၊ သေခြင်းကိုပြုအပ်သည်။ဝ၊ ပြုအပ်သောသေခြင်း ရှိသည်။ ဝ၊ သေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောဘိက္ခု၊ ထို မြွေခဲသော ရဟန်းသည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဇုမဘာနိ အဟိရာဇကုလာနိ၊ ဤမြွေမင်း၏ အမျိုးတို့ကို။ မေတ္တေန စိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။ နဟိနုနုဖရိ၊ မနှံ့လေသလော။ဝ၊ မပွါး စေလေသလော။ဟိ၊ ထိုစကားကို ဆိုသင့်စ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သစေဖရေယျ၊ အကယ်၍ နှံ့ပြားအုံ။ ဘိက္ခ

ဝေ၊ရဟန်းတို့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ အဟိနာ၊ သုံ့ည်။ ဒဋ္ဌော၊၍။ နဟိကာလံကရေယျ၊မသေလေတန်ရာ။ပ။ဝိရူပကွံ့၊ ဝိရူပကွဲအမည် ရှိသော။ အဟိရာဇကုလံ၊မြွေမင်းမျိုး။ ဧရာပထံ၊ ဧရာပထအမည် ရှိသော။ အဟိရာဇကုလံ၊မြွေမင်းမျိုး။ဆဗျာပုတ္တံ၊ဆဗျာပုတ္တအမည် ရှိသော။ အဟိရာဇကုလံ၊ မျိုး။ ကဏ္ဍာဝေါဟမံ၊ ကဏ္ဍာဝေါဟမ အမည်ရှိသော။ အဟိရာဇကုလံ၊မျိုး။ ဇုမာနှစ်ဘွာရှိ၊ ဤလေးပါး တို့တည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အတ္တာဂုတ္တိယာ၊မိမိကိုယ်ကိုလုံခြုံစိမ့်သော ငါ။ အတ္တာရက္ခာယ၊မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်စိမ့်သောငါ။ အတ္တာ ပရိတ္တံ၊ မိမိ၏အရံအတားကို။ ကာတုံ၊ ငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အမှာ ဤဥပရိတ္တဟူ၍သာ ပေတို့ဥ္ဍရှိ၏။ အတ္တာပရိတ္တံဟူ၍ အတ္တာသဒ္ဒါနှင့် ရှိသင့်သည်။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထ ဒီပနီဋီကာ၌- အတ္တာပရိတ္တံ ကာတုန္တိ အတ္တာနော ပရိတ္တာ နတ္ထာယ အတ္တာပရိတ္တံနာမ ကာတုံ အနုဇာနာမီတိ အတ္ထော-ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ဤအရာ၌ ဝိနည်းအရာ လိမ္မာမျက်စိ သတိ ရှိလိုသော လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အထူး ဝိသေသ အားဖြင့် သတုပ္ပါဒ စိန္တာမယဉာဏ် ဖန်ဂြိတ် စိတ်ဖြာရာသော အကြောင်း အရာ အာကာရ ဝိသေသကို နောက်နောက်သော ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြိုနည်းယူနည်း ဆနည်း ကျင့်နည်း နည်းပြနည်း ရစေခြင်းငါ မုခမတ္တ အမြွက်လေသ အားဖြင့်ပြဆိုလိုက်အံ့။ ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ပညတ်အပ်သောသိက္ခာ ပုဒ်တော်သည် အနုညာတသိက္ခာပုဒ် ပဋိက္ခိတ္တသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု နိုနံ သန္ဓိမိ ဘိက္ခုဟိ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ- စသော သိက္ခာပုဒ်သည် အနုဇာနာမိ-ဟူသော အနုဇာနနာ ကိရိယာဖြင့် ပညတ်တော် မူသောကြောင့် အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ သာရတ္ထေန မာတုဂါမဿ အင်္ဂဇာတံ ဥပနိဇ္ဈာယိ တမ္ပိ။ ယော ဥပနိဇ္ဈာယေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာ

ပုဒ်သည် နေ-ဟူသော ပဋိသေဓ ကိရိယာဖြင့် ပညတ်သော် မူသော ကြောင့် ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။

ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အနုညာတသိက္ခာပုဒ်သည် စာရိတ္တအနုညာတသိက္ခာပုဒ်, ဝါရိတ္တအနုညာတ သိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် မကျင့်သော် အပြစ်မရှိ, ကျင့်သော် သီလဖြစ်သောကြောင့် ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ နှစ်ဌာနအားဖြင့် ဗုဒ္ဓ မတည္ရာအဋ္ဌကထာဆရာတို့ မပြုမဆိုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်သည် စာရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ မကျင့်သော် အပြစ်ရှိ၍ ကျင့်သော် သီလ ဖြစ်သောကြောင့် ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ နှစ်ဌာန အားဖြင့် ဗုဒ္ဓမတည္ရာအဋ္ဌကထာ ဆရာတို့ ပြုဆိုအပ်သော သိက္ခာပုဒ် သည် ဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် စာရိတ္တအနုညာတ သိက္ခာပုဒ်သည် ဘိက္ခု စာရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် ဘိက္ခုနီစာရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် ဥဘယစာရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိန် သန္ဓိမိ ဘိက္ခူဟိ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-စသောသိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းယောက်ျားတို့ စာရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ခွင့်ပြုတော် မူသောကြောင့် ဘိက္ခုစာရိတ္တအနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိန် သန္ဓိမိ ဘိက္ခုနိဟိ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမတို့ စာရိတ္တသီလအဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီစာရိတ္တအနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံဝုတ္ထာနံ ဘိက္ခူနံ ကထိနံ အတ္ထရိတုံ-စသော သိက္ခာပုဒ်, အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အတ္ထဂုတ္တိယာ အတ္ထရဏ္ဍာယ အတ္ထပရိတ္တံ ကာတုံ-ဟူသောခန္ဓက ပရိတ္တစသော သိက္ခာပုဒ်, အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပရိက္ခိပိတုံ တယော ပါကာရေ ဗုဒ္ဓကာပါကာရံ သိလာပါကာရံ ဒါရုပါကာရံ-စသော သိက္ခာပုဒ်, အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပရိက္ခိပိတုံ တယော ဝါရေ ဝေဠုဝါရံ ကဏ္ဍကိဝါရံ ပရိက္ခံ-စသော သိက္ခာ

ပုဒ်သည် ရဟန်းယောက်ျား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံ စာရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဥဘယစာရိတ္တ အနုညာတသိက္ခာပုဒ်မည်၏။

ဝါရိတ္တ အနုညာတသိက္ခာပုဒ်သည်လည်း ဘိက္ခု၊ဝါရိတ္တ အနုညာတသိက္ခာပုဒ်, ဘိက္ခုနီ၊ဝါရိတ္တ အနုညာတသိက္ခာပုဒ်, ဥဘယ ဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် သုံးပါး အပြား ရှိ၏။ ထို သုံးပါး တို့တွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿိက သာဋိကံ ဝဿာနံ စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ။ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတုံ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်း ယောက်ျားတို့ ဝါရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဘိက္ခု၊ဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဇ္ဇတနာ ပဝါရေတွာ အပရဇ္ဇု ဘိက္ခုသံဃံ ပဝါရေတုံ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမတို့ ဝါရိတ္တသီလအဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန်ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ဘိက္ခုနီ ဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဝုတ္ထာနံ ဘိက္ခူနံ တီဟိ ဌာနေဟိ ပဝါရေတုံ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်း ယောက်ျား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံ ဝါရိတ္တသီလအဖြစ်ဖြင့်ကျင့်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောကြောင့် ဥဘယ ဝါရိတ္တ အနုညာတ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ် သည်လည်း ဘိက္ခု ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ်, ဘိက္ခုနီ ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ်, ဥဘယပဋိက္ခိတ္တသိက္ခာ ပုဒ် အားဖြင့် သုံးပါး အပြား ရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် နဘိက္ခဝေ သာရတ္တေန မာတုဂါမဿ အင်္ဂဇာတံ ဥပနိဇ္ဈာယိတဗ္ဗံ။ ယော ဥပနိဇ္ဈာယေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်။ နဘိက္ခဝေ လသုဏံ ခါဒိတဗ္ဗံ။ ယော ခါဒေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည်ရဟန်းယောက်ျားတို့အား ဝါရိတ္တသီလအဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ပယ်တော် မူသောကြောင့် ဘိက္ခု ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ ပုရိသ ဗျဉ္ဇနံ ဥပနိဇ္ဈာယိတဗ္ဗံ။ ယော ဥပနိဇ္ဈာယေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်,

နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ အရညေ ဝတ္ထုမ္ဟိ။ ယာ ဝသေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဝါရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ပယ်တော် မူသောကြောင့် ဘိက္ခုနီ ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ ပဏာဝယ သေယျံ ကပ္ပေ တမ္ဟိ။ ယောကပ္ပေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်, နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ ဝမ္ဘိ ပယောဇေတမ္ဟိ၊ ယာ ပယောဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်း ယောကျားရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံ တို့အား ဝါရိတ္တသီလ အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ရန် ပယ်တော် မူသောကြောင့် ဥဘယပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ ထိုနှစ်ပါးသော အနုညာတ ပဋိက္ခိတ္တ သိက္ခာပုဒ်သည် ဘိက္ခု ပညတ္တ သိက္ခာပုဒ်, ဘိက္ခုနီပညတ္တ သိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင် ဘိက္ခု ပညတ္တ သိက္ခာပုဒ်သည် ဘိက္ခု သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်, ဥဘယ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ် အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင် နဘိက္ခဝေ လသုဏံ ခါဒိတမ္ဟိ။ ယော ခါဒေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းယောကျားကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သည် အားလျော်စွာ ရဟန်းယောကျားနှင့်သာ အကပ္ပိယ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံ သောကြောင့် ဘိက္ခု သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ ပဏာဝယသေယျံ ကပ္ပေတမ္ဟိ။ ယောကပ္ပေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ- စသော သိက္ခာ ပုဒ်သည် ရဟန်း ယောကျားကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းယောကျား ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံနှင့် အကပ္ပိယ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် ဥဘယသာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။

ဘိက္ခုနီ ပညတ္တ သိက္ခာပုဒ်သည်လည်း ဘိက္ခုနီ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်, ဥဘယသာဓာရဏသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ အရညေ ဝတ္ထုမ္ဟိ။ ယာဝသေယျအာပတ္တိဒုက္ကဋဿ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သည်အားလျော်စွာ ရဟန်းမိန်းမ

နှင့်သာ အကပ္ပိယ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် ဘိက္ခုနီ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနီယာ ဝနိ ပယောဇေတဗ္ဗာ။ ယာ ပယောဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ-စသော သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်းမိန်းမကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သော သိက္ခာပုဒ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်း ယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ နှစ်ပါးစုံတို့အား အကပ္ပိယ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံခြင်းကို ဗုဒ္ဓ မတည္ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့ ပြဆိုတော် မူသောကြောင့် ဥဘယ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်မည်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ် အပေါင်းတို့တွင် ဘိက္ခု သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်သည် ရဟန်း ယောက်ျားကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သောသိက္ခာပုဒ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း သာမဏေအား အပ်၏ဟု ပါဠိအဋ္ဌကထာ တခုခုတရာရာ သိက္ခာပုဒ်၌ အသီးအခြား ကွဲပြားစွာ ထုတ်ဘော်၍ မလာသမျှ သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ရဟန်းအား မ်ိုအပ်လျှင် သာမဏေအားလည်း မအပ်သင့်သောကြောင့် ရဟန်းနှင့်သာမဏေ သိသာခြားနားကွဲပြားအောင် မလာသည့် သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်လျှင် ရဟန်းသာမဏေ နှစ်ဦးပင် ကျင့်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သည်။ရဟန်းမှာ အာပတ်,သာမဏေမှာ လိင်ဒါဏ်မျှသာ ကွဲပြားထူးခြားသည်။ ပထဝီခဏနသိက္ခာပုဒ်၊ ဘူတဂါမ သိက္ခာပုဒ်စသည်တို့ကဲ့သို့ ရဟန်းနှင့်သာမဏေ သိသာခြားနား ကွဲပြားအောင် ပါဠိအဋ္ဌကထာ လာသည့် သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်လျှင် ရဟန်းသာ်ကျင့်အပ်သောသိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သည်။ထိုကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ ဘောသဇ္ဇကွန်ကဋ်-

> နဘိက္ခဝေ ပဇ္ဇဋ္ဌိတာ အကပ္ပိယေ သမာဒပေတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တတ္တာ အနုပသမ္ပန္နဿပိ နကေဝလံ ဒဿနေဝသိက္ခာ ပဒေသု။ အထခေါ ဘိက္ခုဿ နကပ္ပတိ တဿ ဒိတိ အမိပ္ပါ ယောတိ ဝုတ္တံ-

ဟု ဘွင့်ဆိုတော် မူကုန်သည်။ ဘိက္ခုနီ သာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ်၌ လည်း ဤနည်းအတူပင် မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုထို ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာ သဘာဝကြောင့် ယသ္မာပန သတ္တဟာပတ္တိဟိ

မုတ္တံ ကေသိကွာပဒံပါ နုတ္တိ၊ တသ္မာ သဗ္ဗာနိ အာပတ္တိယာ သင်္ဂဟိ တာနိတိ ဧဝံ အာပတ္တိသင်္ဂဟော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော ပရိဝါနဝ သင်္ဂဟဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၌ အာပတ်ခုနစ်ပုံမှ လွတ်သော တခုသော သိက္ခာပုဒ်မျှ မရှိ ဟူသော အကြောင်း စကားကို ယေဘုယျနည်း၊ သန္ဓာယဘာသိတနည်း၊ ယထာလာဘနည်း၊ ယထာရဟနည်း အားဖြင့် မှတ်ယူအပ်၏။

* ။ပ။ဝိရူပကွေဟိ၊ ဝိရူပဂ္ဂဲအမည်ရှိသော နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထအမည်ရှိသော နဂါး မင်းမျိုး တို့နှင့်။ ဆဗ္ဗာပုတ္တေဟိ၊ ဆဗ္ဗာပုတ္တ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်။ ကဏ္ဍာဝေါတမကေဟိစ၊ ကဏ္ဍာဝေါတမ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်။အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ ဒ္ဝိပါဒကေဟိ၊ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါ တို့နှင့်။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေ လေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါ တို့နှင့်။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေ ရှိသော သတ္တဝါ တို့နှင့်။ ။ပ။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေ မရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိ ်သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းမရှိ ကုန် သော။ ဘူတာစ၊ ကိုယ်ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်သော သြပပါတ်သတ္တဝါ တို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းသော အာရုံတို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန် သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ တယောက်သော သတ္တဝါသို့။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှု အရာသည်။ မာအဂမာ၊ မရောက်စေသတည်း။ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရားဂုဏ်တော်သည်။အပ္ပမာဏော အတိုင်းအရှည်မရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော် ဂုဏ်တော်သည်။ အပ္ပမာ ဏော၊ မရှိ။ သံဃော၊ သံဃာတော် ဂုဏ်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ မရှိ။ သရိသပါနိ၊ ရွေ့၍ သွားတတ် ကုန်သော။ ဝါ၊ တွားမ၍ သွားတတ်ကုန်သော ကင်းသန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အဟိ၊

မြေသည် လည်းကောင်း။ ဝိန္ဓိကာ၊ ကင်းမြီးကောက်သည် လည်း ကောင်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများ သည်လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏ နာဘိ၊ ပင့်ကူ သည်လည်းကောင်း။ သရဘူ၊ ဝက်တူ သည်လည်း ကောင်း။ဝါ၊အိမ်မြောင် သည်လည်းကောင်း။ မူသိကာ၊ ကြွက်တို့ သည်လည်းကောင်း။ ပမာဏဝန္တာနိ၊ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်၏။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တာ၊ အရံအတားကို။ ကတာ၊ ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ ပဋိတ္တမန္တု၊ ဖဲကြုံလေကုန်။ သောအဟံ၊ ထို ငါသည်။ ဘဂဝတော၊အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမိ၏။ သတ္တန္နံ၊ခုနစ်ဆူကုန်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ နမော၊ ကို။ ကရောမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ပ။ အနဘိရတိယာ၊မမ္မေလျော်ခြင်းသည်။ပိဋ္ဌိတော၊နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊၏။အဂ်ီဇာတံ၊အဂ်ီဇာတ်ကို။ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောမောဃပုရိသော၊ ထို မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောက်ျားသည်။ အညမ္ပိ၊တပါးသော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာကို။ဆေတဗ္ဗမ္ပိ ဖြတ်သင့်လျက်။အညံ၊တပါးသောအဂ်ီ ဇာတ်ကို။ဆိန္ဒိ၊ဖြတ်ဘိ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အတ္တနော၊၏။အဂ်ီဇာတံ၊ ကို။ နံ ဆေတဗ္ဗံ၊ မဖြတ်အပ်။ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်ငြားအုံ့။ အသ၊ ထို ရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယာ၊ ထုလ္လစ္စည်း အမည်ရှိသော။အာပတ္တိ၊အာပတ်သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။

၂၅၂။ ရာဇဂဟကသ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေသော။ သေဋ္ဌိ ကသ၊ သူဌေးအား။ မဟဃ္ဃသ၊ အဘိုး များစွာ ထိုက်သော။ စန္ဒ နသ၊စန္ဒကူးနံ့သာပင်၏။စန္ဒနုဂဏ္ဍိ၊စန္ဒကူးနံ့သာတုံးသည်။ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ယံနုန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမာယစန္ဒနဂဏ္ဍိယာ၊ ဤစန္ဒကူးနံ့သာတုံးဖြင့်။ပတ္တံ၊သင်္ဘတ် ကို။ လေခါပေယျ၊ ပွတ်စေအုံ့။ လေခဿ၊ ပွတ်စာသည်လည်း။ မေ၊ အား။ ပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပတ္တဿ၊ဒါနံ၊ သင်္ဘတ် အလှူကိုလည်း။ ဒဿာမိ၊ လှူရ ပေတော့အုံ့။

ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဧတံသောပရိဝိတက္ကာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။ တာယစန္ဒနဂန္ဓိယာ၊ဖြင့်။ပတ္တံ၊ကို။ လိခါပေတွာ၊ပွတ်စေ၍။ သိက္ခာ ယ၊ဆိုင်း၌။ ဥဒ္ဓိတွာ၊ထည့်၍။ ဝေဠုဂ္ဂေ၊ဝါးဖျားခ်။ အာလဂ္ဂေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဝေဠုပရိပရာယ၊ ဝါးအဆက်ဆက်ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဘွဲ့ချည်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟု၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း ဟူမူကား။ယောသမဏောဝါ၊အကြင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ယောပြာဟ္မဏောဝါ၊အကြင်ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။အရဟာ စေဝ၊ ရဟန္တာလည်းဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးလည်းရှိ၏။ တသ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားအား။ ဒိန္နံယေဝ၊ လှူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ပတ္တံ၊ကို။ သြတရတု၊တန်ခိုးဖြင့်ချ၍ ဆောင်ယူစေသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ။(ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ သြတရ တူတိ ဣဒ္ဓိယာ သြတရေတွာ ဂဏှာတု–ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုသည်)။ ။ အထခေါ၊၌။ ပုရာဏောကသပေါ၊ ပုရာဏကသပသည်။ပ။ဂဟ ပတိ၊ သူကြွယ်။ အဟံဟိ အဟံဝေ၊ ဝါသည် သာလျှင်။ အရဟာ စေဝ၊ ရဟန္တာလည်း ဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးလည်းရှိ၏။ မေ၊ အား။ ပတ္တံ ကို။ ဒေဟိ၊ လှူပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစေ၊အကယ်၍။ အာယသ္မာ၊ အရှင်ဘုရား သည်။အရဟာစေဝ၊ရဟန္တာလည်းဖြစ်ခဲ့။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးလည်း ရှိအံ့။ဒိန္နံယေဝ၊ လှူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ပတ္တံ၊ကို။သြတရတု၊ တန်ခိုးဖြင့်ချ၍ ဆောင်ယူတော်မူလော့။ ဇုတိ၊ဤသို့ အဝေါစ၊၏။ အထခေါ၊၌။မက္ခလိဝေါသာလော၊မက္ခလိဝေါသာလသည်။အဓိ တောကေသ ကမ္မလော၊ အဓိတကေသ ကမ္မလသည်။ ပကုဓော ကစ္စာယနော၊ ပကုဓကစ္စာယနသည်။ မေလဒ္ဓပုတ္တော၊ မေလဒ္ဓ၏ သားဖြစ်သော။ သဉ္စယော၊ သိဉ္စည်းသည်။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏ သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းသည်။ပ။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ခေါ၊စင်စစ်။ အရဟာစေဝ၊ ရဟန္တာ လည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ လည်းရှိ၏။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ ဂဏှ၊ သွားတည့်ပါချေ။ဧတံပတ္တံ၊ကို။ သြတရ

တူ၊ ဆောင်ယူ ပါ၍။ သော၊ ထိုသပိတ် သည်ကား။ တုယုံ၊ ၏။ ပတ္တော၊ တည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ တံပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝါ၊ သုံးပတ်။ ရာဇဂဟံ၊ ကို။ အနုပရိယာယိ၊ လှည့်လည်လိုက်၏။

အမှာ ဤတွင် ဦးကာဠ တိက္ခတ္တုံ ရာဇဂဟ အနုပရိယာယိ တိ တိက္ခတ္တုံ ရာဇဂဟံ အနုဂန္တွာ ပရိဗ္ဗမိ-ဟူ၍ ဖွင့်၏။ ပါဠိတော်တို့ဌကား အနုပရိဝဋ္ဋေသိ ဟူ၍ အရှိများ၏။ အနက်ကား တူ၏။

။ပ။သေဋ္ဌိ၊ သည်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယား နှင့် တကွ။ အဠလိကော၊ လက်အုပ် ချီလျက်။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ အယျောဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗုဒ္ဓေ ဝေနိုဝေသိ၏နေ၊ ဤအိမ်ဌ သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာတု၊ တည်တော်မူပါလေ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ သကေနိုဝေသနေ၊ မိမိအိမ်ဌ။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ မဟဋ္ဌသ၊ အဘိုးများစွာ ထိုက်သော။ ခါဒနိယသ၊ ဖြင့်။ ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပ။ အယျေန ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါဇေန၊ သည်။ ရာဇဂဟသ သေဋ္ဌိသ၊ ၏။ ပတ္တော၊ ကို။ ဩဟာရိတောကိရ၊ ချအပ်သတတ်။ ဝါ၊ ချသတဲ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အသောသုံခေါ၊ တည်း။ တေစမနုဿာ၊ တို့သည် လည်း။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သော အသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သော အသံရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ အာယသ္မန္တံ ပိဏ္ဍောလဘာရ ဒ္ဒါဇံ၊ သို့။ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓိံသု၊ အစဉ် တစိုက်လိုက်ကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥစ္စာသဒ္ဒံ၊ မြင့်သောအသံကို။ မဟာသဒ္ဒံ၊ ကျယ်သောအသံကို။ အသောသိ ခေါ်၊ ကြားတော်မူလေ သလျှင်ကတည်း။ ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော ဥစ္စာသဒ္ဒေါ၊ ထိုမြင့် သော အသံသည်။ သောမဟာသဒ္ဒေါ၊ ထိုကျယ်သော အသံသည်။ ကိံ နု ခေါ၊ ဘယ်နည်းအသံနည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ပ။

ဘန္တေ၊ဘုရား။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊၍။ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြပါကုန်၏။ ဘဂဝါ၊သော။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သောဥစ္စာသဒ္ဒေါ၊ထိုမြင့်သောအသံသည်။သောမဟာသဒ္ဒေါ၊ထို ကျယ်သော အသံသည်။ သော၊ ဤလူတို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြ သော အသံပါတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော် လျှောက် ၏။ပ။ဆဝဿ၊ယုတ်သော။ဒါရုပတ္တသ္မိ၊သစ်သားသပိတ်၏။ကာရ ဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဂိဟိနံ၊ တို့အား။ မနုဿမမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋิဟာ၏ကို။ ဒဿေသိတိ၊ ပြလေတိ သနည်း။ဘာရဒ္ဒါဇ၊ဇ။မာတုဂါမော၊သည်။ ဆဝဿ၊ယုတ်သော။ မာသကရူပဿ၊ ပဲရုပ်၏။ ကာရဏာ၊ကြောင့်။ ကောပိနံ၊ အရှက် အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဒဿေတိ သေယျထာပိ၊ ပြလေတိသကဲ့သို့။ဝေမေဝ၊အတူလျှင်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂိဟိနံ၊ တို့အား။ မနုဿမမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ ကို။ နဒဿေတဗ္ဗံ၊ မပြအပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေံဒါရုပတ္တံ၊ ထို သစ်သား သပိတ်ကို။ ဘိန္ဒထ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန် လော့။သကလိကံသကလိကံ၊အစိပ်အစိပ်ကို။ကတ္တွာ၊၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အဗ္ဗုနုပဝိသနံ၊ မျက်စဉ်းကြိတ်စရာကို။ ဒေထ၊ ပေးကြ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒါရုပတ္တော၊ သစ်သားသပိတ်ကို။ နစ ဓာရေတဗ္ဗော၊ မဆောင်အပ်။ ။ဥစ္စာဝစေ၊ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ် ကုန်သော။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ကို။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော သပိတ်ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောဝဏ္ဏမယော၊ရွှေဖြင့်ပြီးသော်။ ပတ္တော၊ကို။ နဓာရေတဗ္ဗော၊ မဆောင်အပ်။ ရူပိယမယော၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော။ပ။ မဏိမယော၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော။ပ။ ဝေဠုရိယမယော၊ ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့် ပြီးသော။ပ။ ဖလိကမယော၊ဖလိစ်ဖြင့်ပြီးသော။ပ။ကံသမယော၊ ကြေးကြမ်းဖြင့် ပြီးသော။ပ။ ကာစမယော၊ စဉ်ဖြင့်ပြီးသော။ပ။

တိပုမယော၊ သလ္ဓေဖြင့်ပြီးသော။ ဝါ၊ ခဲမဖြင့်ပြီးသော။ပ။သိသ
မယော၊ သလ္ဓေမည်းဖြင့်ပြီးသော။ ဝါ၊ခဲမပုတ်ဖြင့်ပြီးသော။ပ။ တဓ
ဝေါဟမယော၊ ကြေးနီဖြင့်ပြီးသော။ပတ္တောဟ်ကို။နခဝရေတမ္ဘော၊
အပ်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယောပတ္တံ၊ သံသပိတ်ကိုလည်းကောင်း။
မတ္တိကပတ္တံ၊မြေသပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒွေပတ္တေ၊
နှစ်လုံးသောသပိတ်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၅၃။ ပတ္တမူလံ၊သပိတ်အရင်းသည်။ ဃံသိယတိ၊ ပွန်းခဲ၏။
။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ပတ္တမဏ္ဍလံ၊ သပိတ်၏အနှီးခြေအဝန်းကို။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ကုန်သော။
ပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊သပိတ်၏အနှီးခြေအဝန်းတို့ကို။ ခာရေန္တိ၊ ကုန်၏။
သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၏ အနှီးခြေအဝန်းကို
လည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၏ အနှီးခြေ
အဝန်းကို လည်းကောင်း။ ခာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဥစ္စာဝစာနိ၊
ကုန်သော။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊ တို့ကို။နခဝရေတမ္ဘာနိ၊မဆောင့်အပ်
ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တိပုမယံ၊သလ္ဓေဖြင့်ပြီးသောသပိတ်
ခြေအဝန်းကိုလည်းကောင်း။ သိသမယံ၊ သလ္ဓေမည်းဖြင့်ပြီးသော
သပိတ်၏ခြေအဝန်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေပတ္တမဏ္ဍ
လာနိ၊နှစ်မုသော သပိတ်ခြေအဝန်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဗဟ
လာနိ၊ထူကုန်သော။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊ သပိတ်ခြေအဝန်းတို့သည်။
နအာဒ္ဓုပိယန္တိ၊မထိနိုင်ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။လိခိတုံ၊ပွတ်ခြင်းငှါ။
အနုဇာနာမိ၊၏။ စလိ၊ လှုပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။
မကရဒန္တကံ၊ မကရဲသွားကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ပ။ စိတ္တြာနိ၊
ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ၊ တို့ကို။ ခာရေန္တိ၊ ကုန်၏။
ရူပကာကိဏ္ဏာနိ၊ မိန်းမရုပ်စသော အရုပ်တို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်သော
သပိတ်ခြေအဝန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘိတ္တိကမ္မကတာနိ၊ နံရံ
အမှုဖြင့်ပြုအပ်ကုန်သော သပိတ်ခြေ အဝန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
ခာရေန္တိ၊ကုန်၏။တာနိ၊ ထိုသပိတ်ခြေအဝန်းတို့ကို။ရ ထိကာယပိ၊
ခရီးလမ်းမ၌လည်း။ ဒဿေန္တာ၊ ပြကုန်လျက်။ အာဟိဏ္ဍန္တိ၊

(၂၂၂) . စုဌဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

လှည့်လည်ကြကုန်၏။ပ။ပကတိမလွှာလံ၊ ပကတိခွေးသွားထုပေါ်သ
သပိတ်နှီးခံခြေအဝန်းကို။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။
(၂၅၇)။ သောဒကံ၊ ရေရှိသော။ပတ္တံ၊ကို။ပဋိသာမေန္တိ၊ သိုမှီး
ကြကုန်၏။ပတ္တော၊ သည်။ဒုဿတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ ဝါ၊ သိုးခဲ့၏။ပ။
သောဒကော၊ သော။ ပတ္တော၊ ကို။ နပဋိသာမေတဗ္ဗော၊ မသိုမှီး
အပ်။ပ။ ညြတာ်ပေတ္တာ၊ နေပူလှမ်း၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတုံ၊
သိုမှီးခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သဉ္ဇဒကံ၊ သော။ ပတ္တံ၊ကို။
ညြတာပေန္တိ၊ နေပူလှမ်းကြကုန်၏။ပ။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော
အနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သ‌ဉ္ဇဒကော၊ သော။ ပတ္တော၊ကို။
နညြတာပေတဗ္ဗော၊နေပူမလှမ်းအပ်။ပ။ ဝေါဒကံ၊ရေမရှိသည်ကို။
ကတ္တာ၊ ၍။ညြတာပေဘွာ၊ နေပူလှမ်း၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတုံ၊
သိုမှီးခြင်းငှါ။ပ။ဥဏ္ဏော၊ နေပူ၌။ပတ္တံ၊ကို။ နိဒဟန္တိ၊ထားကြကုန်၏။
ဝါ၊သိုမှီးကြကုန်၏။ပတ္တာသ၊၏။ ဝဏ္ဏော၊အဆင်းသည်။ဒုဿတိ၊
ပျက်စီးခဲ့၏။ပ။ ဥဏ္ဏော၊ ၌။ ပတ္တော၊ ကို။ နနိဒဟိတဗ္ဗော၊ မထားအပ်။ပ။ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ။ ဥဏ္ဏော၊ ၌။ ညြတာပေတ္တာ၊ နေပူလှမ်း၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတုံ၊ သိုမှီးခြင်းငှါ။ပ။ သမ္ဘဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ပတ္တာ၊တို့ကို။ အဗ္ဗောဟာသေ၊လွင်တီးခေါင်၌။ အနုဝေရာ၊ တည်ရာမရှိကုန်ဘဲ။ ဝါ၊ ခြေမရှိကုန်ဘဲ။ နိုက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါတမလ္လာလိကာယ၊ လေပွေ့ခတ်သဖြင့်။အာဝဇ္ဇေတ္တာ၊လိမ့်၍။ပတ္တာ၊တို့သည်။ဘိဇ္ဇိ‌ံသု၊ ကွဲခဲ့ကုန်၏။ပ။ ပတ္တာဝေရကံ၊ သပိတ်ခြေကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ မိဆုန္ဒော၊ အတွင်းနံရံ အကျည်စွန်းဌ‌ိ။ပတ္တံ၊ ကို။ နိုက္ခိပန္တိ၊ ထားကြကုန်၏။ပ။ပရိပတိတ္တာ၊လိမ့်ကျ၍။ပတ္တော။သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲခဲ့၏။ ။ပ။မိဆုန္ဒော၊အတွင်းနံရံအကျည်စွန်းဌ‌ိ။ပတ္တော၊ကို။နနိုက္ခိပိတဗ္ဗော၊ မထားအပ်။ပ။ ပရိဘဏ္ဍော၊ အပနံရံအကျည်စွန်းဌ‌ိ။ပ။ဆမာယံ။ ဖြေဌ‌ိ။ ပတ္တံ၊ ကို။ နိုက္ကုဇ္ဇန္တိ၊ မှောက်ကြကုန်၏။ ညြဌော၊သပိတ် နှုတ်ခမ်းသည်။ ဃံသိယတိ၊ ပွန်းခဲ့၏။ပ။ တိဏသန္ထာရကံ၊ မြက် အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။တိဏသန္ထာရကော၊ကို။ ဥပစိကာ

ဟိ၊ခြေတို့သည်။ ခဇ္ဇတိ၊ ခဲခဲ့၏။ပ။စောင်ကုန်ကံ၊ပုဆိုးအနှီးကို။ အနုဇာ
နာမိ၊၏။ပ။ပတ္တမာလကံ၊ သပိတ်စင်ကို။အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူ၏။ပ။ပတ္တမာဌကော၊ သည်။ ပရိပတိတ္တာ၊ ပြု၍။ ပတ္တော၊သည်။
ဘိဇ္ဇတိ၊ကွဲခဲ့၏။ပ။ပတ္တကုဋ္ဌောလိကံ၊ သပိတ်ထားစရာအဝကျယ်
သော အိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပတ္တကုဋ္ဌောလိကာယ၊ ၌။
ပတ္တော။ သည်။ ဃံသိယတို့ ပွန်းခဲ့ပြန်၏။ပ။ ပတ္တထဝိကံ၊သပိတ်
အိပ်ကို။ပ။အံ့သဝဋ္ဌကော၊ လွယ်သည်၊ ဝါ၊ အန္ဓယ်သည်။ ဝါ၊
အတောင်သည်။ နဟောတိ ရှိသည် မဖြစ်။ အံ့သဝဋ္ဌကံ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဗန္ဓနသုတ္တကံ၊ သပိတ်အိပ်နှင့် သပိတ်အတွဲကို ဘွဲ့စရာ
ကြိုးကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဘိတ္တိ
ခိလေပိ၊နံရံတံသင်းခ်ွ်လည်းကောင်း။နာဂဒန္တကေပိ၊သစ်ကောက်
ခ်ွ်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆင်စွယ်ခ်ွ်လည်းကောင်း။ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။
လဂ္ဂန်တိ၊ ဆွဲကြကုန်၏။ ပရိပတိတ္တာ၊ ၍။ပ။ ပတ္တော၊ကို။ နုလဂ္ဂေ
တဗ္ဗော၊မဆွဲအပ်။ပ။ မဠ္ဠေ၊ညောင်စောင်းခ်ွ်။ ပတ္တံ၊ ကို။နိက္ခိပန်တိ၊
ကုန်၏။ သတိသမ္ဘောသာ၊ သတိ မေ့လျော့သဖြင့်။ နိသီဒန္တာ၊
ထိုင်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ သြတ္ထရိတ္တာ၊ ဖြ၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဘိန္ဒန်တိ၊
ကွဲစေကြကုန်၏။ပ။ မဠ္ဠေ၊ခ်ွ်။ ပတ္တော၊ကို။ နနိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ မထားအပ်။ပ။ပိဋ္ဌေ၊ အင်းပျဉ်ခ်ွ်။ပ။အကော်၊ရင်ခွင်ခ်ွ်။ ဝါ၊ တင်ထက်ခ်ွ်။ပ။
ဥဒ္ဓဟန်တိ၊ ထကြကုန်၏။ပ။ ဆတ္တော၊ထီးခ်ွ်။ပ။ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ၊
လေပွေသည်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိယတိ၊ လွှင့်အပ်၏။ပ။ ဆတ္တော၊ခ်ွ်။
ပတ္တော၊ ကို။ နနိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ မထားအပ်။ပ။

၂၅၅။ ပတ္တဟတ္ထော၊သပိတ်လက်စွဲကုန်လျက်။ ကဝါဠံ၊တံခါး
ရွက်ကို။ ပဏာမေန်တိ၊ တွန်းကြကုန်၏။ ဝါ၊ ဘွင့်ကြကုန်၏။ကဝါ
ဠော၊သည်။ အာဝဇ္ဇိတ္တာ၊ လည်၍။ ပတ္တော၊ သည်။ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲခဲ့
၏၊ပ။ပတ္တဟတ္ထေန၊ သပိတ်လက်စွဲသဖြင့်။ ကဝါဠံ၊ကို။နပဏာမေ
တဗ္ဗံ၊ မတွန်းအပ်။ ဝါ၊ မဘွင့်အပ်။ တုမ္ဗကဋာဟေ၊ ဗူးအိုခ်ွ်။ ။
(ဖက်ခွက် ပျပ် ဒေါင်းလန်းစသည်တို့ခ်ွ်လည်း။ ဗူးအိုနှင့်အတူပင်

(၂၂၄) ဗုဒ္ဓဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ နှစ်ပါးကို ယထာရဟ မှတ်ယူလေ။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ ပဏ္ဏာပုဋ္ဌာဒီသုပိ သေဝနယော- ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။)။ ။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူခံ၊။ စရန္တိ၊ သွားကြ ကုန်၏။ပ။တိတ္ထိယာသေယျထာပိ၊ တိတ္ထိတို့ကဲ့သို့တကား။ပ။ ဃဋိ ကဠာဟေ၊ အိုးအုံ၌။ပ။သဗ္ဗပံသုကူလိကော၊အလုံးစုံပုံသကူခုတင် ဆောက်တည်သောရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုရဟန်း သည်။ဆဝသီသသ၊ဦးခေါင်းခွံ၏။ပတ္တံ၊ကို။ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဧကတ္ထိ၊ သည်။ ပဿိတ္မာ၊ မြင်၍။ ဘီတာ၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿရံ၊ ကျည်ကျည်လောင်လောင် သောအသံကို။ ဝါ၊ ဘောက်ပြန်သော အသံကို။ ဝါ၊ လန့်သော အသံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကိံ အကာသိ၊ အဘယ်သို့ပြုသနည်း ဟူမူကား။ မေ၊အား။ အဘုံ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ဝတ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဝိဿာစေ၊ မြေဘုတ် ဘီလူးပါတည်း။ ဧတိ၊ဤသို့။အကာသိ၊၏။ပ။ ဆဝသီသသ၊၏။ ပတ္တံ၊ကို။ဓာရေ ဿန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်ဘိသနည်း။ ဝိဿာစိလ္လိကာသေယျထာပိ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ကဲ့သို့တကား။ သဗ္ဗပံသုကူလိကေန၊ အလုံးစုံ ပုံသုကူခုတင်ဆောက်တည်သောရဟန်းသည်။ နစဘာဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ် ရာ။ပ။စလကာနိ၊ စားဖတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓိဗ္ဗောဒကံ၊ လုပ်ဆေးရေကိုလည်း ကောင်း။ ပတ္တေန၊ဖြင့်။ နိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ပ။သကျပုတ္တိ ယာ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဧဒေ သမဏာ၊တို့သည်။ယသ္မိံ ယေဝ၊အကြင်သပိတ်၌သာလျှင်။ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဝ၊ ထိုသပိတ်သည်လျှင်။ နော်ံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ပြုတို့တည်း။ ဝါ၊ လက်ဆေးခံတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓရာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စလကာနိ ဝါ၊စားဖတ်တို့ကို လည်းကောင်း။အဋ္ဌိကာနိ ဝါ၊အရိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ဥဒ္ဓိဗ္ဗော ဒကံ ဝါ၊လုပ်ဆေးရေကိုလည်းကောင်း။ပတ္တေန၊ဖြင့်။ နနိဟရိတဗ္ဗံ၊ မဆောင်အပ်။ပ။ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ပြုတို့ကို။ ဝါ၊လက်ဆေးခံကို။ပ။

၂၅ဝ။ ဟတ္ထေနမြင့်။ ဝိပ္ပါဌေတ္တာ၊ ဆုတ်၍ ဆုတ်၍။ စိဝရုံ၊ သက်နှီးကို။ သိဒ္ဓေန္တိ၊ ချုပ်ကြကုန်၏။ စိဝရုံ၊ သည်။ ဝိလောမိကံ၊ အနှားမညီသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သတ္ထကံ၊သက်နှီးလိုးစရာ ထားငယ်ကိုလည်းကောင်း။နုမတကံ၊သက်နှီးလိုးထားငယ်ရစ်စရာပုခုံးကြမ်းကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။သံဃသ၊အား။ဒဏ္ဍသတ္ထကံ၊ အရိုးတပ်သော ထားငယ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ ဒဏ္ဍသတ္ထကံ၊ အရိုးတပ်သော ထားငယ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဥစ္စာဝစေ၊ ယုတ်ယုတ် မြတ်မြတ် ကုန်သော။ သတ္ထကဒဏ္ဍော၊ထားငယ်ရိုးတို့ကို။ဓာရေန္တိ၊ဆောင်ကြကုန်၏။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုး ကိုလည်းကောင်း။ရူပိယမယံ၊ငွေဖြင့်ပြီးသောထားငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ဥစ္စာဝစာ၊ ကုန်သော။ သတ္ထကဒဏ္ဍာ၊တို့ကို။ နုဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ပ။ အဋ္ဌိမယံ၊ အရိုးဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ ဒန္တမယံ၊ ဆင်ဆွယ်ဖြင့် ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ ဝိသာဏမယံ၊ ဦးချိုဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ နဠမယံ၊ ကျွန်းဖြင့် ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ ဝေဠုမယံ၊ ဝါးဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌမယံ၊ သစ်သားဖြင့် ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ ဇတုမယံ၊ ချိပ်ဖြင့် ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ ဖလမယံ၊ သစ်သီးဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ လောဟမယံ၊ ကြေး သံဖြင့် ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကို လည်းကောင်း။ သံခနာဘိမယံ၊ ခရုသင်းချက်ဖြင့် ပြီးသော ထားငယ်ရိုးကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ကုက္ကုဋ္ဌပတ္တေနပိ၊ ကြက်တောင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝေဠုပေသိကာယပိ၊ ဝါးခြမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ စိဝရုံ၊ ကို။ သိဒ္ဓေန္တိ၊ ချုပ်ကြကုန်၏။စိဝရုံ၊သည်။ ဒုသိဗ္ဗိတံ၊အချုပ်မကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သူစီ၊ အပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ သူစိယော၊ အပ်တို့သည်။ ကဏ္ဏကိတာယော၊ သံချေးတက်ကုန်

သည်။ဟောဘန္တေ၊ကုန်၏။ သူစိုးနာဠိကံ၊ အပ်ကျည်တောက်ကို။အနုဇာနာမိ၊၏။ သူစိုးနာဠိကာယပိ၊ဌိလည်း။ ကဏ္ဍကိတာ၊ သံချေးတက်ပြန် ကုန်သည်။ ဟောဘန္တေ၊ ကုန်၏။ပ။ကိုဏ္ဍေန၊တဆေးဖြင့်။ ပူရေတုံ၊ဌ၊။ပ။ကိုဏ္ဍေပိ၊ဌိလည်း။ ကဏ္ဍာကိတာ၊ ကုန်သည်။ပ။ သတ္ထုယာ၊ နန္ဒင်းနှင့်ရောသော မုံမှုန်ဖြင့်။ ပူရေတုံ၊ဌ၊။ပ။ သတ္ထုယာပိ၊ဌိလည်း။ ကဏ္ဍကိတာ၊ကုန်သည်။ပ။ သရိတကုံ၊ ကျောက်မှုန်ကို။ပ။သရိတကေပိ၊ ဌိလည်း။ပ။မဓုသိတ္ထကေန၊ပျားဖယောင်းဖြင့်။ သာရေတုံ၊ လိမ်းကျံစိမ့်သောဌ၊။ပ။ သရိတကုံ၊ကျောက်မှုန်သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ သ်ရိတကသိပါဠိယံ၊ ကျောက်မှုန်ထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။တတ္ထတတ္ထ၊ တိုတိုအရပ်ဌ။ ခိလံ၊ တံသင်းကို။နိုဓကိတ္တာ၊စိုက်၍။သမ္ဘန္ဓိတ္တာ၊ဘွဲ့ချည်၍။ စီဝရံ၊ကို။သိဒ္ဓေန္တိ၊ချုပ်ကြကုန်၏။စီဝရံ၊သည်။ဝိကဏ္ဏံ၊အနှားမညီသည်။ ဝါ၊ ထောင့်မညီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ကထိနံ၊ ကားကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကန်ရင်းပေါင်ကို လည်းကောင်း။ ကထိနရဇ္ဇုံ၊ ကားဘွဲ့ချည်စရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကန်ရင်းပေါင်ဘွဲ့ချည်စရာကြိုးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ဌ။ သြဗန္ဓိတ္တာ၊ ဘွဲ့၍။ ဝါ၊ကားကြက်၍။ စီဝရံ၊ကို။သိဒ္ဓေတုံ၊ဌ၊။ပ။ဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သော အရပ်ဌ။ ကထိနံ၊ ကားကို။ပတ္ထရန္တိ၊ ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏။ ကထိနံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ပ။ဆမာယံ၊ မြေဌ။ ကထိနံ၊ကို။ ပတ္ထရန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဲထိနံ၊ သည်။ ပုံသုကိတံ၊ မြေမှုန့် အလိမ်းလိမ်း ကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။တိဏသန္ထာရကံ၊ မြက်အခင်းကို။ပ။ ကထိနသား ကား၏။ဝါ၊ ကားဌဘွဲသော်သက်နှီး၏။ အန္တော၊ အတွင်းသည်။ဖီရတိ၊ ဆွေးခဲ့၏။ အနုဝါတံ၊ အလျားအနှားပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အနံ့အနှားပတ်ကို လည်းကောင်း။ အာရောပေတုံ၊တင်စိမ့်သောဌ၊။ပ။ကထိနံ၊သည်။နပ္ပဟောတိ၊မလောက်ခဲ့။ ဝါ၊မဖြိုခဲ့။ပ။ဒဏ္ဍကထိနံ၊ အတံအရိုးတပ်သောကားငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ပိဒလကံ၊ ထပ်လိပ်၍ ခေါက်စိမ့်သည်ကို လည်း

ကောင်း။ သလောက်ကံ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနန္ဓကရဇူ၊ ဘွဲ့ချည် စရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ ဝိနန္ဓကသုတ္တံ၊ ဘွဲ့ချည်စရာ ချည်ကို လည်းကောင်း။ ဝိနန္ဓိတ္တာ၊ ဘွဲ့ချည်၍။ စီဝရံ၊ ကို။ သိမ္ဗေ့တုံ၊ ချုပ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သုတ္တန္တရိကာ ယော၊ စနစ်ကြားတို့သည်။ ဝိသမာ၊ မညီညွတ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ကျဉ်းကျယ် ဖြစ်ကုန်သည်။ ,ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ ကဋ္ဌမ္ဘကံ၊ ထန်းရွက်စသည်ဖြင့် စနှစ်တိုင်းသောအမှုကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သုတ္တာ၊ချည်တို့သည်။ဝါ၊စနှစ်ကြောင်းတို့သည်။ ဝက်ဘ၊ကောက် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မောဃသုတ္တကံ၊ နန္တင်းစသည် တို့ဖြင့် တမျှင်းပစ်သော အမှုကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ အခေါ ဝေဟိ၊ မဆေးကုန်သော။ပါဒေဟိ၊ခြေတို့ဖြင့်။ ကထိနံ၊ကားကို။ အက္ကမန္တိ၊ နှင်းကြောကုန်၏။ ကထိနံ၊ သည်။ ဒုဿတိ၊ယုတ်စီး၏။ပ။ အလ္လေဟိ၊စိုကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ပ။ သဉ္ဇပါဟနာ၊ ဘိနပ် နှင့်တကွ။ ဝါ၊ ဘိနပ်စီးကုန်လျက်။ ကထိနံ၊ ကို။ပ။ စီဝရံ၊ ကို။ သိမ္ဗန္တာ၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဂ်ုလိယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟန္တိ၊ ခုကြကုန်၏။ ဝါ၊ခံကြကုန်၏။ အဂ်ုလိယော၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟံ၊ လက်ခုလက်ခံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၅၇။ ဥစ္စာဝစေ၊ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေ၊ လက်ခုလက်ခံတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ဆောင်ကြကုန်၏။သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောလက်ခုလက်ခံကိုလည်းကောင်း။ရူပိယမယံ၊ငွေဖြင့် ပြီးသော လက်ခုလက်ခံကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အဋ္ဌိမယံ၊ အရိုးဖြင့်ပြီးသော လက်ခုလက်ခံကိုလည်းကောင်း။ပ။ သံခနာဘိမယံ၊ ခရုသင်းချက်ဖြင့်ပြီးသော လက်ခုလက်ခံကိုလည်း ကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ သူစိယောပိ၊ အပ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ သတ္ထကာပိ၊ ထားငယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂ ဟာပိ၊လက်ခုလက်ခံတို့သည်လည်းကောင်း။ နှဿန္တိ၊ ပျောက်ခဲ

ကုန်၏။ပ။အာဝေသနထရိကံ၊အပ်,ထားငယ်,လက်ခုလက်ခံထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။

အမှာ ဤ၌ အာဝေသနရိတ္တံကဲ့ဟု ပါဠိတော်၌ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း အာဝေသန ရိတ္တကံ နာမ ယံကိဉ္စိ ပါတိစကော်ဋ္ဌကာဒိဟု ရှိ၏။ သူစိသတ္တကာနှင့် ပုဗ္ဗေ အာဝေသနထရိကာယ အနုညာတတ္တာ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘောသဇ္ဇထရိကန္တိ ဝုတ္တံ-ဟု ဝဓိရဗုဒ္ဓိဠီကာ၌ ဆိုသောကြောင့် အိတ်ဟောထရိကာသဒ္ဒါနှင့်အာဝေသနထရိကံဟူ၍သာ မှတ်ယူအပ်သည်။ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ထရိကသဒ္ဒါကို ဟောတော်မူသတည်းဟု သိစေတော်မူလိုသောကြောင့်သာ အဋ္ဌကထာဆရာသည် ပါတိစကော်ဋ္ဌကာဒိဟု ဖွင့်သည်ယူ။

အာဝေသနထရိကေ၊ ၌။ သြမာကုလာ၊ နှောက်ရှက်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ပဋ္ဌိဂ္ဂဟထရိကံ၊လက်ခုလက်ခံထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ အဇ္ဈောကာသေ၊လွင်တီးခေါင်၌။ စိဝံရုံ၊ ကို၊ သိဗ္ဗန္တာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ သိတေနပိ၊ အချမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏေနပိ၊ အပူဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းခဲ့ကုန်၏။ပ။ ကုတ်ထိနုသာလံ၊ကားထားစရာ ဇရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ကထိနမဏ္ဍလံ၊ကားထားစရာမဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း။ ။ပ။ကထိနသာလာ၊သည်။နိစဝတ္ထုကာ၊နို့မ့်သောအကျည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဒကေန၊သည်။ သြတ္ထရိယျတိ၊ လွှမ်းမိုးအုပ်၏။ ။ပ။ဥစ္စဝတ္ထုကံ၊မြင့်သောအကျည်ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ စယော၊အကျည်သည်။ ပရိပတတိ၊ပြိုပြန်ခဲ့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဋ္ဌာနကာစယံ၊အုင်္ဂစိခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သိလာစယံ၊ ကျောက်စိခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒါရုစယံ၊ သစ်သားစီးခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဋ္ဌတိ၊ဤသို့။ တယောစယေ၊ သုံးပါးသော စိခြင်းတို့ကို။ စိနိတုံ၊ စိစိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အာရောဟန္တာ၊ တက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းခဲ့ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဋ္ဌာနကာသောပါဏံ၊ အုင်္ဂစောင်းတန်းကို

လည်းကောင်း။ သိလာသောပါဏံ၊ ကျောက်စောင်းတန်းကို လည်းကောင်း။ ဒါရုသောပါဏံ၊ သစ်သားစောင်းတန်းကိုလည်း ကောင်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ တယောပါသာဏော၊ ညှိုးပါးသော စောင်းတန်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အာရောဟန္တာ၊ တို့သည်။ ပရိပတန္တိ၊ကျပြန်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အာလမ္ဗဏမဟာဟံ၊ ဆွဲစရာလက်ကညှိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ကထိနသာလာယ၊ ကားထားစရာဇရပ်၌။ တိဏာစုဏ္ဏံ၊ မြက်မှုန့်သည်။ ပရိပတတိ၊ ကျပြန်ခဲ့၏။ပ။ သြဂုမ္ဗေတ္တာ၊ သုင်၍။ ဝါ၊ ခါ၍။ ဥလ္လိတ္တာဝ၊လိတ်ကုံ၊ အတွင်းအပ လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသော အဆင်းကို လည်းကောင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊ မည်းသော အဆင်းကို လည်းကောင်း။ ဂေရုကပရိကမ္မံ၊ ဇွေ့ သဘော်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုသော အမှုကိုလည်းကောင်း။ မာလာ ကမ္မံ၊ ခြူးပန်းကို လည်းကောင်း။ လတာကမ္မံ၊ နွယ်ပန်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခြူးနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ မဂရ ဒန္တကံ၊ မဂရ်းသွား ထုစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခွေးသွားထုစိမ့် သည်ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဍပဋိကံ၊သက်တင်ရေးကိုလည်းကောင်း။ စိဝရဝံသံ၊ သက်နှံးတန်းဝါး ကြိမ်ကိုလည်းကောင်း။ စိဝရရဇ္ဇုကံ၊ သက်နှံးလှမ်းစရာကြိုးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။စိဝရံ၊ ကို။ သိမ္ဗေတ္တာ၊ ချုပ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုချုပ်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ကထိနံ၊ကို။ ဥဒ္ဓိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ ဥန္နုရေ ဟိပိ၊ ကြွက်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပစိကာဟိပိ၊ ခြတို့သည် လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇတိ၊ ခဲအပ်၏။ပ။ ကထိနံ၊ ကို။ သံဃရိတုံ၊ ခေါက်လိပ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ ကထိနံ၊ သည်။ ပရိ ဘိဇ္ဇတိ၊ပျက်စီးခဲ့၏။ ဂေါဃံသိကာယ၊ဝါးလုံးလှံတံကို အတွင်း၌ ထားရ၍လိပ်သဖြင့်။ကထိနံ၊ကို။ သံဃရိတုံ၊ခေါက်လိပ်စိမ့်သောငှါ။ ။ပ။ကထိနံ၊သည်။ဝိဝေဌယတိ၊ပြည်ပြန်ခဲ့ပြန်၏။ပ။ဗန္ဓနရဇ္ဇုံ၊ဘွဲ့စရာ ကြိုးကို။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ကုဋေ့ပိ၊နံရံ၌လည်းကောင်း။ထမ္ဘေပိ၊ တိုင်၌လည်းကောင်း။ ကထိနံ၊ ကို။ ဥဿာပေတ္တာ၊ ထောင်၍။

ပဏ္ဍမန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပတိတ္တာ၊ လည်း၍။ ကထိနံ၊သည်။ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ဘိတ္တိခိလေ ဝါ၊နံရံတံသင်းခ်ိ်လည်းကောင်း။ နာဂဒန္တေ ဝါ၊ ဆင်စွယ်ခ်ိ် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သစ်ကောက်ခ်ိ် လည်းကောင်း။ လဋ္ဌေတုံ၊ ဆွဲစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၅၈။ သူ့စိကမ္ပိ၊အုပ်ကိုလည်းကောင်း။သတ္တုကံပါ၊ထားယော် ကိုလည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇံပါ၊ ဆေးကိုလည်းတောင်း။ ပဠေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ဘေသဇ္ဇထပိကံ၊ ဆေးထည့်စရာအိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဥပါဟနာယော၊ ဘိနပ်တို့ကို။ ကာယမန္ဓနေန၊ ခါးပန်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ခ်ည်၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊၏။အညတရော၊သော။ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။တံဘိက္ခုံ၊ကို။အာဘိဝါဒေန္တော၊ရှိခိုးသည်ရှိသော်။ ဥပါဟနာယော၊တို့ကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဃဋ္ဋေတိ၊ထိပါး ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ မဂ်ံ၊ မျက်နှာ မသာယာသည်။ ဝါ၊ မျက်မှောင် တကြုတ်ကြုတ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ ဥပါဟနဃရိကံ၊ဘိနပ်ထည့်စရာအိတ်ကို။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ဥဒကံ၊သည်။ အကပ္ပိယံ၊မအပ်သည်။ဟောတိ၊၏။ ပရိဿာဝနံ၊ရေစစ်သည်။ နုဟောတိ၊မဖြစ်။ဝါ။မပါ။ပ။ ပရိဿာ ဝနံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ စောဠကံ၊ ပုဆိုးကြမ်းသည်။ နုပ္ပ ဟောတိ၊ မလောက်ခဲ့။ပ။ ကဋ္ဌဟ္ထပရိဿာဝနံ၊လှံတံသုံးခုခ်ိ်ထိုး၍ ပြုအပ်သော ရေစစ်ကို။ပ။ ဓမ္မကရဏံ၊ ဓမ္မကရိုက်ားရေစစ်ကို။ အနု ဇာနာမိ၊၏။ပ။

၂၅၉။ ဒွေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ကောသလေသု၊ကောသလတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်ခ်ိ်။ ။(ဤခ်ိ် ဇနပုဒ် ဟောသခ်ါ ဖြစ်သောကြောင့် ဝိသေသျှသို့မလိုက်ဘဲ ဗဟုဝုစ်နေ့လေသည်)။ ။ အခ်ါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နာ၊ အစွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေဝ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနာစာရံ၊ မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို။ အာစရတိ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ အဘော် ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုမကျင့်အပ်သော

အကျင့်ကို ကျင့်သော ရဟန်းကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိုအဝေါစ၊ မူကား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော အမှုကို။ မာအာဝကာသိ၊ မပြုပါလင့်။ တေ၊ ဤသင်ပြုသော အမှုသည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဇုတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သော၊ ထိုပြုသော ရဟန်းသည်။ တသ္မိ၊ ထိုအဘော်ဖြစ်သော ရဟန်းဌ။ ဥပနန္ဒိ၊ ရန်ပြုံး ဘွဲ့၏။ အထုခေါ၊ ဌ။ သောဘိက္ခု၊ ထို အဘော်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ပါပါသာယ၊ ရေသိပ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ရေတော်ခြင်းသည်။ ဗိဠဠေတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဥပနန္ဒိ၊ ရန်ပြုံးဘွဲ့သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိုအဝေါစ၊ မူကား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ မေ၊ အား။ ပရိဿယဝနံ၊ ရေစစ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိဿာမိ၊ သောက်ပါအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပနန္ဒော၊ ရန်ပြုံး ဘွဲ့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နအဒါသိ၊ မပေး။ သောဘိက္ခု၊ ထို အဘော် ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပိဋ္ဌေတာ၊ ၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။

အမှာ ဤရေစစ်တောင်းသော ပရိဿယဝန ယာစနဝတ္ထုဌ် ရန်ပြုံးဘွဲ့သော ရဟန်းသည် အလဒ္ဓိပင် ဖြစ်သော်လည်း မူလဆွေဇ္ဇ ထာဝရ သကသန္တကအားဖြင့် ထိုလဒ္ဓိရဟန်း၏ ရေစစ်ကို မတောင်း မယူ၊ ဇင်မ တာဝကာလိက တခဏ အခိုက်အတန့် အားဖြင့် ထိုအလဒ္ဓိ ရဟန်း၏ ရေစစ်ကို တောင်းယူသော ကြောင့် ထိုတောင်းယူသော အဘော် လဒ္ဓိရဟန်းအားလည်း ဓမ္မိယ ရေစစ် ဖြစ်ခဲ့သော် အပ်သည်။ အဓမ္မိယရေစစ်ဖြစ်မူကားအချင်း ခပ်သိမ်း မအပ်။ ထိုကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌- သစေပိ ဥပနန္ဒော ဘိက္ခုအလဒ္ဓိတထာပိသန္တကမေတံ အမူလဆွေဒကတဘိက္ခုနော လဒ္ဓိနောပိ သမာနသ ကပ္ပတိတိ ယုဇ္ဇတိ-ဟူ၍ လည်းကောင်း- အညဘရံ အာသနံ ဂဟေတ္ဝာ နိသီဒိတိ ဝစနတော ဝိသဘာဂ ဌာနံ ဂတသ ပေသလသ ပိ ဘိက္ခုနော တေသံ အာသနေ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ သိဒ္ဓံ-ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုတော်မူသည်။ ဘိက္ခု ဝိဘင်း အကတာနုဓမ္မ ဩကွာပုဒ် စသည် တို့၌လည်း

မူလဆွေဇ္ဇ ထာဝရ် သကသန္တာန် အဖြစ်ကို ပြလျက်-အာမိသပရိ ဘောဂေါနာမ် အာမိသံ ဒေတိဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယသ-ဟု ဒေတိပဋိဂ္ဂဏှာတိသဒ္ဒါဖြင့်ဟောတော်မူသည်။ ဘိက္ခုဂုဏာင်း ဇာတရူပ ရဇတ သိက္ခာပုဒ် အဌကထာ၌လည်း မူလဆွေဇ္ဇ ထာဝရ သကသန္တာန် အဖြစ်ကိုပင် ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍-ပုဂ္ဂလော် အလဒ္ဓိ ပိဏ္ဍပါတော့ ဓမ္မိယော ပုဂ္ဂလံ ဒိဂုဏ္ဍိတ္ဘာ ပိဏ္ဍပါတော နုဂဟေတဗ္ဗော-ဟူ၍ လည်းကောင်း-ပုဂ္ဂလောလဒ္ဓိ ပိဏ္ဍပါတော အဓမ္မိယော ပိဏ္ဍပါတော ဇေဂုဏ္ဍော နုဂဟေ တဗ္ဗော-ဟူ၍ လည်းကောင်း မိန့်ဆိုတော်မူသည်။

* ။ပ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။တို့၊သင့်သည်။ပရိဿာဝနံ၊ကို။ယာစိ ယမာနော၊ တောင်းအပ်ပါလျက်။ နအဒါသိကိံ ပန၊ မပေးလေဘိ သလော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ဧဝံ၊ ဤသို့ မပေးသည် မှန်ပေ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေ စ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နေန၊ အမှန်ရှည်သောခရီးသို့သွားသော်။ပရိဿာဝ နံ၊ရေစစ်ကို။ယာစိယမာနေန၊ တောင်းအပ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်သည်ကား။နု၊ မဟုတ်။ပ။အပရိဿာဝနံကေန၊ ရေစစ်မပါသော ရဟန်းသည်။အဒ္ဓါနော၊ အဓွန်ရှည်သောခရီး၌။ နုစပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ သွားလည်း မသွားအပ်။ပ။ ပရိဿာဝနံဝါ၊ ရေစစ် သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကရဏောဝါ၊ ဓမ္မကရိုဏ်းသည် လည်းကောင်း။ သစေနဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည် မဖြစ်ခဲ့အုံ။ ဝါ၊ အကယ်၍ မပါခဲ့ပါအုံ။ သံဃာဋိကဏ္ဍောဝိ၊ သင်္ကန်းစွန်းကို လည်း။ ဝါ၊ ဒုကူဋ်စွန်းကိုလည်း။ ဧမိနာ၊ ဤဒုကူဋ်စွန်းဖြင့်။ ပရိ ဿာဝေတွာ၊ စစ်၍။ ပိဝိဿာမိ၊ သောက်ပါအုံ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ဆောက်တည်အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ပရိဿာဝနံ၊ရေစစ် သည်။ နသမ္ဘဝတိ၊ မလောက်နိုင်။ ဝါ၊ မစွေနိုင်။ပ။ ဒဏ္ဍပရိဿာဝနံ၊ လှံတံ လေးချောင်း စိုက်၍ ကြိုက်၍ပြုအပ်သော ရေစစ်ကို။ အနုဇာ နာမိ၊ ၏။ ပ။ သြတ္ထရကံ၊ နှစ်၍ စစ်အပ်သော ရေစစ်ကို။ အနုဇာ

နာမိ၊၏။ပ။ မကသေဟိ၊ မှက်ခြင်တို့သည်။ ဥဒ္ဒာဌာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ မကသကုဋ္ဌိကံ၊ ခြင်ထောင်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၆၀။ ဝေသာလိယံ၊ ဥ။ ပဏီတာနံ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ဘတ္တာနံ၊ ဆွမ်းတို့၏။ဘတ္တပဋိပါဋိ၊ ဆွမ်းကျွေးသောအစဉ်သည်။ အဋ္ဌိတာ၊ မတည်သည်။ဝါ၊ မတန်သည်။ ဝါ၊ မပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ ဤ၌ အမိဋ္ဌိတာ-ဟု မျှားစွာ ပေတို့၌ရှိ၏။ အဋ္ဌိတာ ဟူ၍သာ ပါဠိဟောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထ ဒီပနီ ဋီကာ ပရိပရဘောဇနေ သိဂ္ဂါဝပုတ္တကုလာပဋိပါဋိယာ အမ္ဘောဇ္ဈန်နှုံ ကဘာ နိုရန္တရံ ဒိယျမာနတ္တာ ဘတ္တပဋိပါဋိ အဋ္ဌိတာ ဟောတိတိ ပါဋိယံ ဝုတ္တံ၊အန္တရာ အဋ္ဌတ္တာ နိုရန္တရံဝ ပတ္တာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။

* ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ အဘိသန္ဒကာယ၊ သလိပ်သည်းခြေ ပြောသောကိုယ်ရှိ၍။ ဗဟ္တာဗာဓာ၊ များသော အနာရှိကြကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဥ။ ကောမာရ ဘစ္စော၊ အဘယ မင်းသားသည် မွေးမြူအပ်သော။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ဝေသာလိ'၊သို့။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခု ပြုဘွယ် ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အဇ္ဇမာသိ၊ ၏။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ အဘိသန္ဒကာယေ၊ သလိပ်သည်းခြေပြောသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ ဗဟ္တာဗာဓေ၊ များသော အနာရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသလျှင် ကတည်း။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဘိသန္ဒကာယ၊ ပြောသောကိုယ်ရှိကြကုန်၏။ ဗဟ္တာဗာဓာ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ စက်မဆ၊ စကြီသွားခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဇန္တာဃရဆ၊ ဇရုံးအိမ်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ။

ဒီးလျှံစရာအိမ်ကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာတု၊ လေ၃။ ဝေ၊ဤသို့ ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အပ္ပါဟာဝေ၊ နည်းသော အနာရှိကြကုန်သည်။ဘဝိသန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ စက်မဠာ၊စကြီသွားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဇန္ဃာဝဏရဠာ၊ ဇရုံးအိမ်ကို လည်းကောင်း ။ဝါ၊မီးလျှံစရာအိမ်ကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဘိ က္ခု၊ တို့သည်။ဝိသမေ၊မညီမညွှတ်သော။ စက်မေ၊စကြီ၌။ စက်မန္တိ၊ စကြီသွားကြကုန်၏။ ပါဒါ၊ခြေတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ သမံ၊ အညီအညွှတ်။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ပ။စက်ံမော၊သည်။ နိစဝဏ္ဍုကော၊ နှိမ့်သောအကျည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဥဒကေန၊ရေသည်။ဩဏ္ဍရိယျတိ၊လွှမ်းမိုးအပ်၏။ ။ပ။ဥစ္စဝဏ္ဍုကံ၊ မြင့်သောအကျည်ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ စက်မန္တာ၊ စကြီသွားကြကုန် သည်ရှိသော်။ ပရိပတန္တိ၊ ကျခဲ့ကုန်၏။ပ။ စက်မနဝေဒိကံ၊ စကြီ ကာရံစရာပွတ်တိုင်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဇန္ဃာဝ ရဿ၊ အိမ်အား။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်သည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည် မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ကဝါဋံ၊တံခါးရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဗိန္ဒသံဃာတံ၊ တံခါးပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တံခါးရွက် မင်းတုံးပိတ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒုက္ခလိကံ၊ ဆုံယေ်ကိုလည်း ကောင်း။ဝါ၊အောက်ပရစ်တွင်းကိုလည်းကောင်း။ဥဇ္ဇာရပါသကံ၊ အ ထက် လက်ကောက်ကွင်းကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိကံ၊မင်း တုံးတပ်စရာတိုင်ကို လည်းကောင်း။ ကပိသီသကံ၊သံကွင်းမြောက် လက်ကိုလည်းကောင်း။သူစိကံ၊ကျည်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ မင်းတုံးကိုလည်းကောင်။ ဃဋိကံ၊ ကျည်မကို လည်းကောင်း။ ကာဠဇ္ဇိဒ္ဓံ၊ သံကောက်ပေါက်ကို လည်းကောင်း။ အာဝိဉ္ဇနဆိဒ္ဓံ၊ ငင်စရာအနေပါက်ကိုလည်းကောင်း။အာဝိဉ္ဇနရဇ္ဇုံ၊ ငင်စရာကြိုးကို လည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၏။ပ။ဇန္ဃာဝဏရဿ၏။ ကုဋ္ဌပါဒေါ၊ နံရံခြေသည်။ ဗီရတိ၊ ဆွေးမြေ့ပြန့်ခဲ့၏။ပ။ မဏ္ဍလိကံ၊ဝန်းသော ငယ်သောအကျည်ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ပ။ ဇန္ဃာဝဏရဿ၊ အား။ရှုမ

နေတ္ထံ၊ အခိုးထွက်စရာ အပေါက်သည်။နဟောတိ၊ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့။ ။ပ။ရူမနေတ္ထံ၊ အခိုးထွက်စရာ အပေါက်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု တော်မူ၏။ပ။ခုဒ္ဓကော၊ ငယ်သော။ ဇန္တာဃရေ၊ဌာ။ မဇ္ဈေ၊ဌာ။ အဋ္ဌ ဌာနံ၊ မီးထားစရာ အရပ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပစာရော၊ဥပ စာသည်။ နဟောတိ၊ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့။ပ။ခုဒ္ဓကော၊ငယ်သော။ ဇန္တာ ဃရေ၊ဌာ။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်ဌာ။ မဟလ္ဂ ကော၊ ကြီးသောဇရုံးအိမ်ဌာ၊ မဇ္ဈေ၊ဌာ။ အဋ္ဌဌာနံ၊ မီးထားစရာ အရပ်ကို။ ကာတုံ၊ ၎။ အနုဇာနာမိ၏။ပ။ဇန္တာဃရေ၊ဌာ။ အဋ္ဌ၊ သည်။ မုခံ၊မျက်နှာကို။ ဒုဟတိ၊ လောင်ပြန်ခဲ့၏။ပ။မုခမတ္ထိကံ၊ မျက်နှာ၌ လိမ်းကျံစရာမြေကို။အနုဇာနာမိ၏။ပ။ဟတ္ထေ၊လက်၌။ မတ္ထိကံ၊မြေကို။ တေမေန္တိ၊ ရေဆွတ်ကြကုန်၏။ပ။မတ္ထိကာဒေါ်ကိ ကံ၊ မြေထည်စရာကျင်းကို။ အနုဇာနာမိ၏။မတ္ထိကာ၊ မြေသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ဝါသေတုံ၊ ထုံစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဥဒကံ၊ကို။ အဘိဟရိတုံ၊ ဆောင်စိမ့်သောငှါ။ပ။ပါတိယာပိ၊ခွက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ပတ္တေန ပိ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ဥဒကံ၊ကို။ အဘိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ။ပ။ဥဒကဌာနံ၊ ရေထားရာအရပ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒကသရာ ဝကံ၊ရေခွက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဇန္တာဃရံ၊ကို။တိဏာဆာဒနေန၊ မြက်အမိုးဖြင့်။ ဆာဒေတိ၊ မိုး၏။ပ။ဇန္တာဃရံ၊ သည်။ စိက္ခလ္လံ၊ ညွန်ပေါက်သည်။ ဝါ၊နှံ့ပေါက်သည်။ ဟောတိ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဋ္ဌကာသန္ဓရံ၊ အုတ်အခင်းကို လည်းကောင်း။ သိလာသန္ဓရံ၊ ကျောင်းအခင်းကိုလည်းကောင်း။ဒါရုသန္ဓရံ၊ သစ်သားအခင်းကို လည်းကောင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တယောသန္ဓရေ၊ သုံးပါးသော အခင်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၏။ စိက္ခလ္လံယေဝ၊ နှံ့ပေါက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်ခဲ့ပြန်အုံ့။ပ။ဝေဝိတုံ၊ဆေးစိမ့်သောငှါ။ပ။ ဥဒကံ၊သည်။ သန္ဓိန္ဒတိ၊ တည်ခဲ့ပြန်အုံ့။ပ။ဥဒကနိဒ္ဓမနံ၊ ရေထုတ် စရာ ပြွန်ကို။ အနုဇာနာမိ၏။ပ။ဆမာယံ၊မြေ၌။ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်ကြ ကုန်၏။ ဝတ္ထာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ကဏ္ဍဝန္တိ၊ ယားပြန်ကုန်၏။ပ။

(၂၃၆) စုဌဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ဇန္တာဃရပိဋ္ဌံ၊ ဇရုံးအိမ်ဦးထိုင်စရာအင်းပျဉ်ကို။ပ။ဇန္တာဃ၏၊သည်။ အပရိကိုယ်တော်၊ အရံမရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒ္ဓကာပါကာရံ၊ အုင်ခြံအရံကို လည်းကောင်း။ သိလာပါကာရံ၊ ကျောက်တံတိုင်းအရံကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုပါကာရံ၊ သစ်သားတံတိုင်းအရံကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ တယောပါကာရေ၊ သုံးပါးဒသာတံတိုင်းအရံတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုတ်သည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့ပြန်အုံ့။ပ။ကောဋ္ဌကံ၊ တံခါးမုတ်ကို။အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မရုမ္ပံ၊ ရှိုးကျောက်ကို။ ဝါ၊ကျောက်ပြွတ်ကို။ဥပကိရိတုံ၊ ကြဲစိမ့်သောငှါ။ပ။နုပရိယာပုဏာန္တိ၊ မမှီနိုင်ကုန်။ ဝါ၊ မပြည့်နိုင်ကုန်။ပ။ ပဒသိလံ၊ ကျောက်ပြင်ကို။ ဝါ၊ ကျောက်ချပ်ကို။ ဝါ၊ ကျောက်ဖျာ ကို။ နိုက္ခိပိတုံ၊ထားစိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ စိစိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၆၁။ နဂ္ဂါ၊ အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အဝတ်မကပ် ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊တို့သည်။ နဂ္ဂံ၊ အချည်းနှီး အဝတ်မကပ်သော ရဟန်းကို။ အဘိဝါဒေန္တိ၊ရှိခိုးကြကုန်၏။ပ။အဘိဝါဒါပေန္တိ၊ရှိခိုး စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ပ။နဂ္ဂဿ၊ အား။ ပရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းသောအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ကာရာပေန္တိ၊ပြုစေ ကြကုန်၏။ ဝါ၊ အပြုခံကြကုန်၏။ပ။ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ အကပ်ခံကြကုန်၏။ပ။ခါဒန္တိ၊ ခဲကြကုန်၏။ပ။ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကြကုန် ၏။ပ။သာယန္တိ၊ လျက်ကြကုန်၏။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကြ ကုန်၏။ပ။ နဂ္ဂေန၊ အချည်းနှီးအဝတ်မကပ်သော ရဟန်းသည်။ နဂ္ဂေါ၊ ကို။ နအဘိဝါဒေတဗ္ဗော၊ရှိမခိုးအပ်။ နဂ္ဂေန၊သည်။ နအဘိဝါဒေတဗ္ဗံ၊ ရှိမခိုးအပ်။ နဂ္ဂေန၊ သည်။ နဂ္ဂေါ၊ ကို။ နအဘိဝါဒါပေတဗ္ဗော၊ ရှိမခိုးစေအပ်။ ဝါ၊ ရှိခိုးမခံအပ်။ နဂ္ဂေန၊ သည်။နအဘိဝါဒါပေ တဗ္ဗံ၊ ရှိမခိုးစေအပ်။ဝါ၊ ရှိခိုးမခံအပ်။ပ။ဆမာယံ၊မြေ၌။စိဝရုံ၊ကို။ နိက္ခိပန္တိ၊ ထားကြကုန်၏။ စိဝရုံ၊ သည်။ ပံသုကိတံ၊ မြေမှုန့် အလိမ်းလိမ်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဒေဝ၊ မိုးသည်။

ဝဿဝန်ကြီး၊ရှာသည်ရှိသော်။စိုဝရုံ၊ကို။ ဩဝဿတိ၊မိုးသီးစွတ်ခဲ့၏။ ။ပ။ ဇနွာဃရသာလံ၊ ဇရုံးအိမ်ဇရပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဇနွာဃရေပိ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ဥဒကေပိ၊ ရေချိုးရာဌိလည်း ကောင်း။ ပရိကမ္မံ၊ချေးတွန်းသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ငါ။ ကုက္ကုစ္စာ ယန္တိ၊ အလိုလိုရှိကြကုန်၏။ပ။ ဇနွာဃရပဋိဿာဒိ၊ ဇရုံးအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဥဒကပဋိဿာဒိ၊ ရေဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုပဋိဿာဒိ၊ အဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းလည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ပဋိဿာဒိယော၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ ဥဒပါနံ၊ရေတွင်းကို။ အနု ဇာနာမိ၊၏။ ဥဒပါနဿ၊ ၏။ ကူလံ၊ကမ်းသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ပျက်စီး ခဲ့၏။ပ။

၂၆၂။ ဝလ္လိယာ၊ပိ၊နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယမန္ဓနေနပိ၊ ခါးပန်းကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒကံ၊ရေကို။ ဝါဟန္တိ၊ဆောင်ကြ ကုန်၏။ ဝါ၊ ငင်ကြကုန်၏။ပ။ ဥဒကဝါဟနရဇ္ဇု၊ ရေဆောင်စရာ ကြိုးကို။ဝါ၊ရေငင်စရာကြိုးကို။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ဟတ္ထာ၊တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဝါ၊ စင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တုလံ၊ ရေငင်စရာမောင်းကိုလည်းကောင်း။ ကရကဋ္ဌကံ၊ လက်ငင်ယန္တရားကို လည်းကောင်း။ စက္ကဝဋ္ဌကံ၊ ရထားဆင်သောယန္တရားကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ ဘာဇနာ၊ အိုးတို့သည်။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲခဲ့ကုန်၏။ပ။ လောဟဝါရကံ၊ ကြေးသံအင်တွဲကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကြေးသံ အိုးကို လည်းကောင်း။ ဒါရုဝါရကံ၊ သစ်သားအင်တွဲကို လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ သစ်သားအိုးကို လည်းကောင်း။စမ္မဝါရကံ၊သားရေ နှယ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ သားရေနှယ် အင်တွဲကို လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ သားရေနှယ်အိုးကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောဝါရကေ၊ သုံးပါးသောအင်တွဲတို့ကို။ ဝါ၊သုံးပါးသော အိုးတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဥဒကံ၊ကို။ ဝါဟန္တာ၊ ငင်ကုန်သည် ရှိသော်။ သိတေနပိ၊အချမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ဥဏှေနပိ၊အပူဖြင့်

လည်းကောင်း။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းခဲ့ကုန်၏။ပ။ ဥဒပါနသောလံ၊ ရေတွင်းစရပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဥဒပါနော၊ ရေတွင်းသည်။ အပါရုတော၊ အပိတ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏစုဏ္ဏေဟိပိ၊မြက်မှုန့်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပံသုကေဟိပိ၊ မြေမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သြကိရိယျတိ၊ ကြဲတိ၏။ပ။ အပိဓာနံ၊ရေတွင်းအပိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ ဥဒကဘာဇနံ၊ရေအိုးသည်။ နသံ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပြန်ခဲ့။ပ။ ဥဒကဒေါဏိ၊ ရေထည့်စရာကျင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရေထည့်စရာအင်ပေါ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒကဟတ္ထာဟံ၊ ရေထည့်စရာဖျဉ်းကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ အာရုမေ၊အရာမ်ား။တဟံတဟံ၊ထိုထိုအရပ်၌။ နဟာယန္တိ၊ရေချိုးကြကုန်၏။ အာရုမော၊ သည်။ စိက္ခလ္လော၊ ညွန်စီးရှိသည်။ ဝါ၊ ရွှံ့ပေါက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ စန္ဒနိကံ၊ ပျဉ်အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ စန္ဒနိကာ၊ သည်။ ပါကဋာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဝါ၊ အကာအရံမရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ နဟာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်ပြန်ခဲ့ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝတ္ထာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ သိတိကတာနိ၊ အချမ်းဖြင့် ပြိုအပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ အချမ်းနှိပ်စက်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဥဒကပုဏ္ဏနံ၊ရေသုတ်ကို။ ဝါ၊ရေသပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။စောဠကေနပိ၊ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်လည်း။ ပစ္ဆုဒ္ဓရှိတုံ၊သုတ်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ထုတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။

၂၆၃။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်ကို။ ကာရေတုကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ ဥဒကံ၊သည်။ ပူရာဏံ၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒကမာတိကံ၊ ရေသွင်းစရာမြောင်းကို လည်းကောင်း။ ဥဒကနိဒ္ဓမနံ၊ရေထုတ်စရာပြွန်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ နိုလ္လေခံ၊ အရေးအသား မရှိသော။ ဝါ၊ အပြောက်မထုသော။ ဝါ၊စကြောခြင်ပိတ်တပ်သော။ ဇန္ဃာဃရုံ၊ ကို။ ကတ္တုကာမော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။စာတုမာသံ၊လေးလပတ်လုံး။နိုသီဒနေန၊နိုသီဒိုင်နှင့်။ဝိပ္ပဝသန္တိ၊ကင်းမ်ှနေကြကုန်၏။

အမှာ ထိုနိုဗိုဒ် ဟူသည် ရတနာဝင် နိဗိဒနသိက္ခာပုဒ်၌ လာသော နိဗိဒ် သက်နှံး ပင်တည်း။ ထိုနိုဗိုဒ် သက်နှံးကို ပရိက္ခာရစောင်္ဂသက်နှံး အဖြစ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် မတင်ဘဲ နိုဗိုဒ်သက်နှံး၏ အဖြစ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသော ရဟန်းသည်။ ဇုမ်စိဝရံနိုဗိဒနံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟု အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးခေါက်ဆောင်အပ်၏။ ထိုနိုဗိုဒ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော နိုဗိုဒ်သက်နှံး နှစ်တောင့်ထွာ ဟက္ကပါသိမှအပကင်းရှိနေသော ရဟန်းအား ထိုနိုဗိုဒ် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော နေ့မှစ၍ လေးလတင်းတင်း ပြည့်၍ အရုဏ်တက်သော အခါ၌ နဘိဂ္ဂဝေ စာတုမာသံ နိဗိဒနေန ဝိပ္ပဝသိတမ္ပိ၊ ယော ဝိပ္ပဝသေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ-ဟူသော သိက္ခာ ပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်သော နေ့ကစ၍ တဘန် လေးလ တင်းတင်းပြည့်၍ အရုဏ်တက်သော အခါ၌ ထိုသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပင်လျှင် ဒုက္ကဋ် အာပတ် တဘန် သင့်ပြန်၏။ ထိုအတူ လေးလလေးလပြည့်ပြီးသောနေ့ အရုဏ် တက်သော အခါတို့၌ ထိုနိုဗိုဒ် အဓိဋ္ဌာန် မကင်းသမျှ ကာလပတ်လုံးကို သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ စာတုမာသံ ဟူသော စကားကို ဆောင်းလ နွေလ ဟူ၍ ဝိသေသ အမှတ်အသားမရှိ။ သာမည စာတုမာသ ဟူ၍ သာလျှင် မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုကြောင့် စူဠဝါဒုဒ္ဓကအဋ္ဌကထာ၌- စာတုမာသံ နိုဗိဒနေနာတိ နိဗိဒနေန စတ္တာရော မာသေ နဝိပ္ပဝသိတမ္ပိ-ဟု သာမည အားဖြင့် ဘွင့်ဆိုတော်မူသည်။

၂၆၄။ ။ပ။ပုပ္ပါဘိကိဏ္ဏာသု၊ ပန်းပွင့်တို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်သော။ ဝါ၊ပန်းပွင့်တို့ဖြင့်ခင်းကုန်သော။သယနေသု၊ အိပ်ရာတို့၌။သယန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ပ။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ကဝါ ဥ၊ တံခါး ရွက်၌။ပဏ္ဍုဂ်ုလိကံ၊ လက်ငါးချောင်းဖြင့်လမ်းကျဉ်ခြင်းကို။ ဒါတုံ၊ ၎။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပုပ္ပံ၊ ပန်းပွင့်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိက္ခိပိတုံ၊ ထားစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ နမတကံ၊ သိုးမွေးဖြင့် ပြီးသော မယက်သော အံခင်းသည်။ ဥပဓိနံ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ နမတကံ၊ ကို။

အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံနုခေါ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံနုခေါ၊ ဝိကပ္ပနှာ ပြုအပ်သလော။ ဤတိ၊သို့။ ဧတံသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ နမတက်ံ၊ကို။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်။ နဝိကပ္ပေ တဗ္ဗံ၊ ဝိကပ္ပနှာ မပြုအပ်။ အာသိတ္တာကူပမောနေ၊ ကြေးနီ ငွေဖြင့် ပြီးသော ပဒုမ်ခွက်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ယ။

အမှာ ဤအရာ၌ ရှစ်မြောင့် တဆဲ့ ခြောက်မြောင့် အစ ရှိသော အခြင်းအရာ သဏ္ဌာန် အထူး အားဖြင့် ပြုအပ်သော တည်ရာ အခြင်းအရာ ရှိသောကြောင့် သာလျှင် ထိုအာသိတ္တာကူပမောနှ ပဒုမ်သည် အကပ္ပိယ ဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုဒြမ် ဧကန်စင်စစ် မအပ်သောကြောင့် အကပ္ပိယ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ထိုအာသိတ္တာကူပမောနှ ပဒုမ်သည် သုံးဆောင်အပ်သော ဘောဇဉ် တို့၏ တည်ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရည်၍ ပြုအပ်သော ဝတ္ထုဒြမ်လည်း မဟုတ်။ ဘောဇဉ်နှင့်တကွသော ကပ္ပိယ ထာလကတို့၏ တည်ရာ ပရုံပရိအဆင့်ဆင့် အကျိုးငှါသာရည်၍ ပြုအပ်သော တည်ရာဝတ္ထု ဒြမ်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဝတ္ထုဒြမ်၏ ဧကန်စင်စစ် မအပ်သော ကြောင့် အကပ္ပိယ ဖြစ်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဧကန်စင်စစ် ကပ္ပိယ ထာလက အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော တမ္ဗလောဟေနဝါ ဟူသော စကားကို အင်္ဂကထာဆရာ မဆိုတန်ရာ-အာသိတ္တာကူပမောနံနှာမ တမ္ဗလော ဟေနဝါ ရဇတေနဝါ ကတာယပေလာယ ဧတံအဓိဝစနံ။ ပဋ္ဌိကို တ္တာတ္တာပနဒါရုမယာဝိနဝဋ္ဌတိဟု၍ ဆိုတော်မူပြန်ဘိ၏။ ထိုကြောင့် ဝတ္ထုဒြမ် အပ်သည်ဖြစ်စေ မအပ်သည်ဖြစ်စေ အခြင်းအရာသဏ္ဌာန် အထူးပြုအပ်သောကြောင့်သာ ထိုအာသိတ္တာကူပမောနသည် အကပ္ပိယ ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် အာသိတ္တာကူပမောနဝတ္ထု၌ သေယျထာပိ ဂိဟိ ကာမဘောဂိနော၊ တိ-ဟု၍ လူတို့ ကဲ့ရဲ့သော အခြင်းအရာကို ပြဆိုတော်မူသည်။ ထိုအာသိတ္တာကူပမောန သရုပ်ကို ပြဆိုရာ အင်္ဂ ကထာပါဠိ၌လည်း ရဇတေနဝါ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို ပြတော် မူသည်။ တမ္ဗလောဟေနဝါ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ကပ္ပိယ

ဝတ္ထုကိုပြတော်မူသည်။ ထိုနှစ်ပါးစုံသောပုဒ်ဖြင့် ဝတ္ထုခြောက်ပခန့် မဟုတ်၊ပြုအပ်သောအခြင်းအရာ သဏ္ဌာန်အထူးသာလျှင် ပခန့ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ပဋ္ဌိကိုတ္တတ္တာပန ဒါရု မယာပိ နဝန္ဓတိ-ဟု နေ့ရာကျ ပိဏ္ဍတ္ထ အမိပ္ပါယ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသ အဋ္ဌကထာ ဆရာ ပြဆိုတော်မူသည်။

ထို အာသိတ္တကူပခန အကပ္ပိယ ဖြစ်ရာ၌လည်းသင်္ခါတ်ခွက်တို့၏ တည်ရာသင်္ခါတ်ခြေအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ရာ၌သာအကပ္ပိယမှုချစင်စစ် ဖြစ်သည်။ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့၏တည်ရာထာလကခွက်အဖြစ်ဖြင့်သုံးဆောင်ရာ၌ကား ထိုအာသိတ္တကူပခနပအုပ်သည် ကပ္ပိယ အကပ္ပိယနှစ်ပါးနှင့်ပင်ဆက်ဆံ၏။အာဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်းဟူမူ ကား နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုတို့နှင့် မဆက်ဆံ ကုမ္ဘကဋ္ဌာဟ သိက္ခာပုဒ်,ဃဋ္ဋိကဋ္ဌာဟသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါးတို့နှင့်လည်း မဆက်ဆံ၊ ကြွေးကျန်သော အကပ္ပိယဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အာသိတ္တ ကူပခနပအုပ်ကိုကား ထာလက ပရိဘောဂအတိုင်း သုံးဆောင် အပ်သောကြောင့် ကပ္ပိယနှင့် ဆက်ဆံ၏။ ကုမ္ဘကဋ္ဌာဟသိက္ခာပုဒ် ဃဋ္ဋိကဋ္ဌာဟ သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော အာသိတ္တကူပခနပအုပ်ကိုကား ထိုသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါးနှင့်အညီ ထာဝရအားဖြင့်မသုံး ဆောင်အပ်။ ဇင်္ဃအားဖြင့်သာ သုံးဆောင်အပ်သည်။

နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထု, ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော အာသိတ္တကူ ပခနပအုပ်ကိုကား-သံဃသဒေမ၊ဂဏသဒေမ၊ပုဂ္ဂလသဒေမ၊ စေတိယသ ဒေမ၊နှဝကမ္မသ ဒေမ-ဟူ၍လူအပ်သော အာသိတ္ထ ကူပခနနှ ပအုပ်ဖြစ်မူကား သုံးသပ်ခြင်းငါ မအပ်သောကြောင့် ထာလက ပရိဘောဂ အားဖြင့် မသုံးဆောင်အပ်။ ထိုကြောင့်- သုဝဏ္ဏ ရဇတ ဟာရကုဋ္ဌ ဇာတိဖလိက ဘာဇနာနိ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာ နိ,ဝိ နဝဋ္ဋန္တိ။ ပဒေဝ သံဃိကပရိဘောဂေနဝါ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေနဝါ-ဟု သေနာသနက္ခန်ဓက အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ခုဒ္ဒကက္ခန်ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း- နှ ဘိက္ခဝေ သောဝဏ္ဏ မယော ပတ္တောတိ အာဒိသု သစေပိ ဂိဟိဘတ္တေ သုဝဏ္ဏံ တန္ဒ

ကာဒီသု ဗျဉ္ဇနံ ကတ္တာ ဥပနာမေန္တိ။ အာမည္ဍိတုံပိ နု ဝဋ္ဋတိ-ဟု မိန့်တော်မူကုန်သည်။ ပါသာဒိသဒေမ၊ ဝိဟာရသ ဒေမ၊သေနာသနသ ဒေမ-ဟူ၍လျှအာဝ်သော အာသိတ္တာကူပမာနပအုပ် နိဿဋ္ဌ ယဝတ္ထု၊ ဒုက္ခဋ္ဌ ဝတ္ထု၊ကိုကား သုံးသပ်ခြင်းငှါ အပ်သောကြောင့် ထာလက ပရိဘောဂအားဖြင့် သုံးဆောင်အပ်၏။ထိုကြောင့်သေနာသနုဗ္ဗန်ကအဋ္ဌကထာ၌ သေနာသနပရိဘောဂေပန အာမာသမ္ပိ အနာမာသမ္ပိ သမ္ဘံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ရင်း ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ အနာမာသံပိတိ သုဝဏ္ဏာဒိမယံပိ သမ္ဘံ တံ အာမသိတ္တာပိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ရင်း ဘူတဂါမဝဂ် သေနာသန သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ သေနာသနံဟိ သော်ဝဏ္ဏမယံပိ ဝဋ္ဋတိ- ဟူ၍ရင်း ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်၌-

: သေနာသနုပရိဘောဂေါ ပန သမ္ဘ ကပ္ပိယော။ တသ္မာ ဇာတရူပ ရဇတမယာ သမ္ဘေပိ သေနာသန ပရိက္ခာရ အာမာသာ ဘိက္ခူနံ ဓမ္မရိနုယဝဏ္ဏနဋ္ဌာနေ ရတနုမဏ္ဍပေ ကရောန္တိ ဖလိကထမ္ဘေ ရတနဒါမပဋိမဏ္ဍိတေ။ တတ္ထ သမ္ဘုပကရဏာနိ ဘိက္ခူနံ ပဋိဇဂ္ဂိတုံ ဝဋ္ဋတိ-

ဟူ၍ရင်း, သေနာသနုဗ္ဗန်က အဋ္ဌကထာ ပါသာဒ ပရိဘောဂ သိက္ခာပုဒ်၌-

သမ္ဘပါကာရပရိဘောဂန္တိ သုဝဏ္ဏ ရဇတာဒိ ဝိစိတ္တြာနိ ကဝါဋဿာနိ မဏ္ဍပိဋ္ဌာနိ တာလဝဏ္ဏာနိ သုဝဏ္ဏရဇတမယ ပါနိယဃဋပါနိယသရာဝါနိ ယံကိဉ္စိ စိတ္တကမ္မကတံ၊ သမ္ဘံ ဝဋ္ဋတိ။ ပါသာဒသ ဒါသီ ဒါသံ ခေတ္တံ ဝတ္ထု ဂေါ မဟိံသံ ဒေမာတိ ဝဒန္တိ။ပါဠေဠ္ဟိ ပဟာနကိစ္စံ နတ္ထိ ပါသာဒေ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ ဟောတိ-

ဟူ၍ရင်း, ဒုတိယပါရာဇိကအဋ္ဌကထာ၌-

: သေနာသနေ့ပန ဒ္ဝါရကဝါဋဝါဋပါနကဝါဋဿာဒီသု သမ္ဘံ ရတနမယံပိ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ။ သေနာသနေ့ ကိဉ္စိ ပဋိ ဒသခေတမ္ဘံ နတ္ထိ။ အညတြ ဝိရုဠ္ဟသေနာသနံ-

ဟူ၍လည်းကောင်း, ခုဒ္ဓကကွန်ရက် အင်္ဂကထာ၌-

ဇလိကမယကာစကံသမယာနိ ပန္နတ္ထကာဒီနံ ဘာဇနာနိ, ပုဂ္ဂလိက ပရိဘောဂေနေဝ နဝန္တိ။ သံဃိကပရိဘောဂေ နဝါ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိဝါ ဝန္တိ။ တမ္မလောဟ မယောပိ ပတ္တော နဝန္တိ။ ထာလကံပန ဝဋ္ဋတိတိ ဒုဒ်သမ္ဘံ ဂုရုနိ ယံ ဝုတ္တံ-

ဟူ၍လည်းကောင်း, ကံသမယောတိ ဣဒေ ဝဋ္ဋလောဟမယောပိ သင်္ကိတော-ဟူ၍ လည်းကောင်း, သေနာသနကွန်ရက် အင်္ဂကထာ၌-

ကံသလောဟ ဝဋ္ဋလောဟ ဘာဇနဂိကတိ သံဃိက ဘောဂေနဝါ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာဝါ ဝဋ္ဋတိ။ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန နဝန္တိ၊ ကံသလောဟာဒိ ဘာဇနံ သံဃသ ဒိန္နံပိ ပါရိဟာရိယံ နဝဋ္ဋတိ။ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာ နိဟာရေနေဝ ပရိ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တံ-

ဟူ၍လည်းကောင်း,

အတ္ထနော လဒ္ဓါနိပိ ပရိဟရိတ္ဝာ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ။ သံဃိက ပရိဘောဂေနဝါ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာ နိဝါ ဝဋ္ဋန္တိ။ တိပုဘဏ္ဍာပိ သေဝနယော-

ဟူ၍လည်းကောင်း မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ဤပြဆိုအပ်ပြီးသော အင်္ဂကထာဋီကာ အရပ်ရပ်တို့ဖြင့် ရှေ့ဖော်စသော နိုဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ တို့ဖြင့် ပြီးသော ကျောင်းကိုကား သဒ္ဓါတရားအားကြီးရာ ဒါယကာတို့အလိုဆန္ဒရှိရာ-သံဃသဒေမ၊ ဂဏသဒေမ၊ ပုဂ္ဂလသဒေမ-ဟူ၍ လှူဒါန်းပူဇော်သည့်အတိုင်း သင်္ဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခံအပ် သုံးဆောင်အပ်သည့် အဖြစ်ကို မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုကျောင်းကို လှူဒါန်းပူဇော်သည်နှင့် အတူတကွ ပါရှိသော ရှေးအိုး ရှေးခွက်စသော နိုဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုတို့ကို လည်း ပါသာဒပရိဘောဂ သေနာသနပရိဘောဂ ဖြစ်သော ကြောင့် ထိုခံယူအပ်ပြီးသော ကျောင်းနှင့်အတူ ခံယူသုံးဆောင်

အပ်၏။ ပါသဒ္ဒဒဿဒမ္မိ၊ သေနာသနဿဒမ္မိ၊ ဝိဟာရဿဒမ္မိ-ဟူ၍ လူအပ်သော နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ ရှေးအိုး ရှေ့ခက် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ပါသာဒသေနာသနဝိဟာရသဒ္ဒါ၏ ကပ္ပိယဝေါဟာရ ကပ္ပိယဝစန သဒ္ဒါဖြစ်သောကြောင့် ဒါယကာတို့ စိတ်စေတနာ ဌာနခွါရည်မှတ်ရင်းအတိုင်း သင်္ဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခံအပ် သုံးဆောင်အပ်သည်အဖြစ်ကို-မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုကြောင့် နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြီးသောကျောင်း ထိုကျောင်းနှင့်အတူတကွ လူဒါန်းစဉ်အခါ ပါ၌ရှိသော နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုဖြင့်ပြီးသော ရှေးအိုးရှေ့ခက်စသော သေနာသန ပရိဘောဂ နှစ်ပါးတို့ကို တစုံတခုသော အခြင်းအရာဖြင့် အကပ္ပိယ အဖြစ်၌ မလျှဉ်းပါးအပ်။နောက်မှ အသီးအခြား သေနာသနဿဒေမဟူ၍ လူအပ်သော နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုဖြင့်ပြီးသော သေနာသန ပရိဘောဂကိုလည်း ထိုလူဒါန်းသော ဒါယကာတို့ စိတ်စေတနာ စိတ်ဖြာသည့် အားလျော်စွာ ထိုကျောင်းရှင်ဖြစ်သော သင်္ဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တစုံတခုသော အခြင်းအရာဖြင့် ကပ္ပိယအဖြစ်၌ မလျှဉ်းပါးအပ်။သင်္ဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မသုံးသပ်ဘဲ ပရိယာယ်စကားဖြင့် သေနာသနဿဒေမဟူ၍ လူအပ်သော နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုဖြင့်ပြီးသော ရှေးအိုးရှေ့ခက် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ထိုလူဒါန်းသော အခြင်းအရာစကား၏ ကပ္ပိယဝေါဟာရစကား ဖြစ်သောကြောင့် ထိုလူဒါန်းသော ဒါယကာတို့ ရည်မှတ်ရင်းအတိုင်း သေနာသန ဝေါဟာရရသော သင်္ဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တစုံတခုသော အခြင်းအရာဖြင့် ကပ္ပိယအဖြစ်၌ မလျှဉ်းပါးအပ်။ သင်္ဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မသုံးသပ်ဘဲ ထိုအတူ စေတိယဿဒေမ၊ နဝကမ္မဿဒေမဟူ၍ လူအပ်သော နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုဖြင့်ပြီးသော ရှေးအိုးရှေ့ခက် စသည်တို့ကိုကား ထိုလူဒါန်းသော အခြင်းအရာစကား၏ ကပ္ပိယ ဝေါဟာရစကား အဖြစ်ယူသော်လည်း သေနာသနဿဒေမဟူ၍ လူအပ်သော ရှေးအိုး ရှေ့ခက် စသည်တို့ကဲ့သို့ အာမဝသပ်ရာမဝသစသည်ဖြင့် မသုံးဆောင်အပ်။

ကပ္ပိယဝေါဟာရ စကားဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ သာလျှင် ကပ္ပိယကာရကတို့အား ကပ္ပိယစကားကို ပြောကြားသော အရာဖြင့် ကပ္ပိယဝတ္ထုကိုသာလျှင်သုံးဆောင်အပ်သည်အဖြစ်ကိုမှတ်ယူအပ်၏၊ ထိုကြောင့် ဘုတဂါမဝဂ်စသည်တို့၌ သေနာသနံ ဟိ သောဝဏ္ဏမယံပိ ဝဋ္ဋတိ-ဟု သာမညအားဖြင့် ဆိုသော်လည်း ဆိုခဲ့တိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့် ကပ္ပိယဖြစ်လေအောင် လှူဒါန်းသော် သာလျှင် အာမာသ,ပရာမာသအပ်သည့် အဖြစ်ကိုမှတ်ယူအပ်၏။

သံဃသဒေမ၊ ဂဏသဒေမ၊ ပုဂ္ဂလသဒေမ၊ စေတိယသဒေမ၊နှဝကမ္မသဒေမ-ဟူ၍လှူဒါန်းသောအရာငါးဌာနတို့၌ကား အာမာသ,ပရာမာသမအပ်သည်အဖြစ်ကို မုချဆတ်ဆတ် မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုအာသိတ္တကူပဓာနဟူသည် ပူသော နို့ဂဏာဆွမ်းစသည်ကိုထည့်၍ဆွမ်း၏ ပူသည်၏ အဖြစ်မကင်းစေခြင်းအကျိုးငှါ အထက်၌ ဆွမ်းစားခွက်ကို ထားရာခွက်သဏ္ဌာန်ရှိသော တည်ရာအထူးပင်တည်း။ ဤအာသိတ္တကူပဓာနပအုပ်ကိုလည်း ပစ္စန္တရစ်တို့၌ ပြုခြင်းငှါ မသိကုန်။မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ပြုကြကုန်သည်။ ကေစိ ဆရာတို့သည်ကား လူတို့အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော သံခွက်အစရှိသော အလုံးစုံသောတည်ရာသည်လည်း အာသိတ္တကူပဓာနသို့ သာလျှင်လျော်ကုန်သည်ဟု ဆိုကြကုန်သည်။ ဧကေဆရာတို့ကား ကပ္ပိယလောဟဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ခြေသည်မဌောရိကမည်သော သပိတ်ခြေသို့သာလျှင် လျော်သည်ဟု ဆိုကုန်သည်။ ထိုကြောင့်-

> ပေဌာယာတိ အဋ္ဌံသသောဌသံသာဒိအာကာရေနုကတာ ယ ဘာဇနုဂ္ဂကာရာယ ပေဌာယ၊ ယတ္ထဥ္ဇကပါယာသာဒိ ပက္ခိပေတွာ ဥပရိ ဘောဇနပါတိ ထပေန္တိ၊ ဘတ္တသ ဥဏ္ဍဘာဝါ ဝိဓနတ္ထံ။ တာဒိသဿ ဘာဇနာကာရဿ အာဓာရသော်တံ အဓိဝစနံ၊ တေနေဝ ပါဠိယံ အာသိတ္ တကူပဓာနန္တိ ဝုတ္တံ။ တဿစ ပါယာသာဒိဟိ အာသိတ္ တာဓာရောတိ အတ္ထော။ဧတ္ထ အာသိတ္တကူပဓာနံ ပစ္စန္တေ

သု နဇာနန္တိ ကာတုံ၊ မဇ္ဈိမဒေသေယေ ကရောန္တိ။ကေစိ ပန ဂိဟိပရိဘောဂေါ အယောမယာဒိ သမ္ဘောပိ အာဓာ ရော အာသိတ္တကူပဓာနမေဝ အနုလောမေတိတိ ဝဒန္တိ။ ဧကေ ပန ကပ္ပိယလေါဟမယော အာဓာရော မဏ္ဍောရိ ကမေဝ အနုလောမေတိတိ ဝဒန္တိ။ဝိမံသိတ္တာ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ပုဗ္ဗေ ပတ္တဂုတ္တိယာ အာဓာရော အနုညာတော။ ဒုဒါနိ ဘုဉ္ဇိတုံ မဏ္ဍောရိကာ အနုညာတာ-

ဟူ၍ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာသစ်၌လည်း-ပေဌာယပိတိ ယတ္ထ ပါတိ ဌပေတွာ သုခိနော ဘုဉ္ဇန္တိ၊ တမ္မလောဟေန ရဇတေန၊ ဝါ ကတာယ အာသိတ္တ ကူပဓာန သခီတာယ ပေဌာယ ထပေတွာ-ဟူ၍သာ ဆိုတော် မူသည်။ ထပေတွာ-ဟူသော ပါဌသေသကိရိယာကံကို တိုက်ရိုက် အားဖြင့် ဆိုတော်မမူ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း ဝိနည်းသင်္ဂြိဟ် ဋီကာဟောင်း ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာဆရာတို့ကား မုချာဓာရ,ပရိ ပရာဓာရနှင့် စပ်လျဉ်းသော စကားကိုပင် ဆိုတော်မမူ။ ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာကား-

ယတ္ထကတ္ထစိ ပေဌာယန္တိ တမ္မလောဟ၊ဝဋ္ဋလောဟ၊ ကံသ လောဟ၊ ကာဠလောဟ၊ သုဝဏ္ဏ ရဇတာဒိဟိ ကတာယ ဝါ ဒါရုမယာယ ဝါ ယာယကာယစိ ပေဌာယ အာသိတ္ထ ကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ နစဝဋ္ဋတိတိ ဘာဇနံ ထပေတွာ ဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ယထာဟု အာသိတ္ထကူပဓာနံနာမ တမ္မ လောဟေန ဝါ ရဇတေန ဝါ ကတာယ ပေဌာယ ဧတံ အဓိဝစနံ၊ နဘိက္ခဝေ အာသိတ္ထကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ သာမညေန ပဋိက္ခိတ္ထတ္ထာပန ဒါရုမယာပိ နဝဋ္ဋတိတိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မဏ္ဍောရိကန္တိ အနုညာတတ္ထာ မဏ္ဍောရိကာယ ဌပေတ္တာဝ ဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ,မဏ္ဍောရိ ကာတိစ ဒဏ္ဍာဓာရကော ဝုစ္စတိ။ ယံ တယော စတ္ထာ ရော ဗဟူဝါ ဒဏ္ဍော ဣပရိ ဟေဋ္ဌာစ ဝိတ္ထတံ မဏ္ဍေ

သံကုစိတံ ကတ္တာ မန္ဒိတ္တာ အာဓာရကံ ကရောန္တိ ယဒိ အာဓာရက၊ပတ္တာဓာရက၊မဏ္ဍိကပိဋ္ဌ၊ဃဋ္ဌကကဝါဋ္ဌကာဒိ ဘာဇနမုခ၊ ဒုက္ခလာဒိနိုပိ ဘေ့ဍေ သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆန္တိ၊ ယဒိ အာဓာရကောတိ ယဒိယေဝ ဥဇုကံ ထပေတ္တာ မန္ဒိကတ အာဓာရကော-

ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုဝိနှုယဝိနိစ္ဆယဒီကာဆရာ၏ စကားကိုကား ဝိနှုယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ထုံးစံအတိုင်းစုံစမ်းဆင်ခြင်ရှုမှတ်ယူအပ်သည်။ အဘယ်သို့ စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်သနည်း ဟူမူကား- နှဘိက္ခဝေ တုမ္ဗ ကဠာဟေ ပိဏ္ဍာယ စရိတမ္ဘံ၊ဧယာ စရေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ၊ နှဘိက္ခဝေ ဃဋ္ဌိကဠာဟေ့ ပိဏ္ဍာယ စရိတမ္ဘံ၊ ယောစရေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ-ဟူသော ရှေးသိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆွမ်းခံစဉ် အခါ ဆွမ်းစားစဉ်အခါနှစ်ဌာနတို့၌ပင် ထာဝရအားဖြင့်မအပ်ကြောင်း ဇင်္ဂမတာဝကာလိကအားဖြင့် အပ်ကြောင်းကို ခွဲခြမ်း ဝေဘန်၍ ဆိုတော်မူသကဲ့သို့ နှဘိက္ခဝေ အာသိတ္တကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတမ္ဘံ၊ ယော ဘုဉ္ဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ-ဟူသော အာသိတ္တကူပဓာန သိက္ခာပုဒ်၌လည်း- ဘုဉ္ဇိတမ္ဘံ-ဟူသော် ကိရိယာ အားလျော်စွာ ဆွမ်းစားစဉ်အခါ အာသိတ္တကူပဓာနမည်သောပအုပ်၌ ထာဝရ အားဖြင့်မအပ်ကြောင်းဇင်္ဂမတာဝကာလိကအားဖြင့်အပ်ကြောင်း ကို အဋ္ဌကထာဆရာ ဝေဘန်၍ ဆိုသင့်လျက် မဆို။ အာသိတ္ထ ကူပဓာနမည်သော်ပအုပ်၏ သရုပ်မျှကိုသာ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသည်။အာသိတ္ထကူပဓာနမည်သော ပအုပ်၌ထားသော ဆွမ်းကိုမစားအပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း, အာသိတ္ထကူပဓာနမည် သော ပအုပ်၌ထားသော သပိတ်ခွက်၌ရှိသော်ဆွမ်းကိုမစားအပ် ဟူ၍လည်းကောင်း အသေအချာ အဋ္ဌကထာဆရာ ဝေဘန်၍ လည်း ဆိုတော်မမူ။ဝတ္ထုဟု၌လည်း-တေနခေါ်ပနသမယေန ဘိက္ခု အာသိတ္ထကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇန္တိ။ မနုဿာ ဥဒ္ဓါယန္တိ သေယျထာပိ ဂိဟိကာမဘောဂိနောတိ-ဟူ၍သာ လာသည်။ သိက္ခာပုဒ်တော်၌လည်း နှဘိက္ခဝေ အာသိတ္ထကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတမ္ဘံ-ဟူ၍သာ

လာသည်။ နဘိ ကွမ်းဝေ အာသိတ္ထကူပဓာနေ ပတ္တံ ထပေတ္တာ ဘုဇ္ဈ တမ်ဟူ၍မလာ။ထိုကြောင့် အာသိတ္ထကူပဓာနေဘာဇနံထပေတ္တာ ဘုဇ္ဈတုံ နဝန္ဓတိ-ဟူသော ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာ၏ စကားကို ဝိနယခရိယုဂ္ဂိုလ်တို့ လက္ခဏာဖြစ်သော သုတ္တ သုတ္တာနုလောမ အာစရိယဝါဒ အတ္တနောမတိ ဟူသော ဝိနယ သြတရဏလက္ခဏာ လေးပါး။ ဝတ္ထုသြလောကေတမ်ဟု မာတိကာ သြလောကေ တမ္ဘာ-စသော ဝိနယ သြလောကန ဌာနခြောက်ပါးတို့ဖြင့် စုံစမ်းဆင်ခြင်၍ ပညာရှင်တို့ သတိ သမ္ပဇဉ်ယှဉ်သဖြင့် ထိုဝိနယဝိနိစ္ဆယ ဋီကာဆရာ ဆုံးဖြတ်ပြုဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မှတ်ယူသင့်သော အရာ ဌာန အထူးဝိသေသပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ထိုဝိနယ ဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာ အဆုံးအဖြတ်သည်-

> အတ္တနောမတိနာမ သုတ္တသုတ္တာနုလောမအာစရိယဝါဒေ
> မုဠ္ဆတ္တာ အနုမာနေန အတ္တနော အနုဗုဒ္ဓိယာ နယဂ္ဂါ
> ဟေန ဥပဓ္ဓိတာကာရကထနံ။ အပိစ သုတ္တန္တာဘိမ္ဗ
> ဝိနယဌကထာသု အာဂတတာ သမ္ဘောဝိ ထေရဝါဒေါ
> အတ္တနောမတိနာမ-

ဟူသော ဘိက္ခုဝိဘင်း အဋ္ဌကထာလာသည်နှင့် အညီ ပါဠိအဋ္ဌ ကထာတိုက်ရိုက် နိတ္ထအားဖြင့် မလာသည်ဖြစ်၍အတ္တနောမတိ ဖြစ်လျှင်မူလည်း-တံပန အတ္တနောမတိ ဂဟေတ္တာ ကထေန္တေန ဒဠ္ဍဂ္ဂါဟံ ဂဟေတ္တာ ဝေါဟရိတမ်။ ကာရဏံ သလ္လက္ခေတ္တာ အတ္ထေန ပါဠိ ပါဠိယာစ အတ္ထံ သံသန္ဒိတ္တာ ဂဟေတမ်-ဟူသော ဘိက္ခုဝိဘင်း အဋ္ဌကထာလာသည်နှင့်အညီ ပုဂ္ဂတိ အခါကာလ တို့၌ သပိတ်ကို လုံခြုံစေခြင်းငှါ သပိတ်တို့၏ ထားရာ အပ်သော သပိတ်ခြေကို ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းငှါ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပတ္တာ ဓာရကံ-ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသကဲ့သို့ ဆွမ်းစားစဉ် အခါ ကာလ၌ ဆွမ်းစားခြင်း အကျိုးငှါ-နှဘိက္ခဝေ အာသိတ္ထကူပဓာနေ ဘုဇ္ဈ တမ်။ ယော ဘုဇ္ဇေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-ဟူသော ရှေးသိက္ခာ ပုဒ်ဖြင့် သပိတ်ခွက်တို့၏ တည်ရာ မအပ်သော သပိတ်ခြေကို

ရှေ့ဆုံး

ပယ်တော်မူပြီးလျှင် သပိတ်ခွက်တို့၏တည်ရာ အပ်သော သပိတ်ခြေကို ခွင့်ပြုတော်မူလိုသောကြောင့် ထိုအာသိတ္တာကူပဓာနသိက္ခာပုဒ်၏ အခြားမဲ့၌ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈောရိကန္တိ-ဟု ဟောတော်မူသတည်းဟု အနုမာနဆ၍ သိအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ၌-

နဘိက္ခဝေ အာသိတ္တာကူပဓာနေ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ယော ဘုဉ္ဇေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿာတိ ဝစနတော အာသိတ္တာကူပဓာနေ ထပေတ္ဝာ နဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ အာသိတ္တာကူပဓာနန္တိ တမ္မလောဟေနဝါ ရဇတေနဝါ ကတာယပေဋ္ဌာယ ဧတံ အဓိဝစနံ။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာပန ဒါရုမယာပိ နဝဋ္ဋတိ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈောရိကန္တိ ဝစနတော မဇ္ဈောရိကာယ ထပေတ္ဝာ ဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ မဇ္ဈောရိကာတိ ဒက္ခိဏာဒေသနာ ဝုစ္စတိ။ ယဒ္ဓိအာဝေဏိကပဏ္ဍာရက မ၌ ကပိဋ္ဌာဒိနိုပိ ဧတ္ထေဝ ပရိဋ္ဌာနိ အာဝေဏိက သခ်ပ ဂမနတော ဟိ ပဋ္ဌာယ ဆိဒ္ဒံပိ ဝိဒ္ဓံပိ အဝိဒ္ဓံပိ ဝဋ္ဋတိယေဝ-

ဟု တိုက်ရိုက် နိတ္ထေအားဖြင့် ပြဆိုတော်မူသောကြောင့်ရင်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌-ပုဗ္ဗေ ပတ္တသံဃေါပနတ္ထံ ဣဒါနိ ဘုဉ္ဇိတုံ အာဝေဏိကော အနုညာတော-ဟု ပြဆိုတော်မူသောကြောင့်ရင်း၊ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌-ပုဗ္ဗေ ပတ္တသံဃေါပနတ္ထံ အာဝေဏိကော အနုညာတော ဣဒါနိ ဘုဉ္ဇနတ္ထံ-ဟု ပြဆိုတော်မူသောကြောင့်ရင်း၊ ဝိမတိ ဝိနောဒနီဋီကာ၌-ပုဗ္ဗေပတ္တဂုတ္တိယာ အာဝေဏိကော အနုညာတော။ ဣဒါနိ ဘုဉ္ဇိတုံ မဇ္ဈောရိကာ အနုညာတာ-ဟု ပြဆိုတော်မူသောကြောင့်ရင်း၊ အာသိတ္တာကူပဓာန မည်သော ပဒအုပ်၌ သပိတ်ခွက်ကိုထား၍ စားခြင်းငှါ မအပ်။ မဇ္ဈောရိကမည်သော သပိတ်ခြေ၌သာ သပိတ်ခွက်ကိုထား၍ စားခြင်းငှါအပ်၏ဟု မှုချဆတ်ဆတ် မှတ်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ထိုကြောင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ဒသမ ဒဏ္ဍဝဂ် ဧကာဒသမ သုခသာမရတ္ထေရ ဝတ္ထုတွင် အနုရိယ အဘုတ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်စည်းစိမ် ချမ်းသာကို

သုံးဆောင်ခံစားသည်ဖြစ်၍ ကာမဘောဂီဖြစ်သော ဂန္ဓသူဌေး၏ ထမင်းဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင် ခံစားသည့် အခန်းတွင်-

သတ်သဟာသံ ဒတ္တာ ဘောဇနပါတိ ကာရေသိ။ သတ သဟာသမေဝ ဒတ္တာ ဘောဇနဗ္ဗာနေ မဏ္ဍပံ ကာရေသိ။ သတသ္ဟာသံ ဒတ္တာ ဘောဇနပါတိယာ အာသိတ္တ ကူပဓာနံ ကာရေသိ။လ။အထသ တသ္မိံ အာသိတ္တကူပ ဓာနေ တံပါတိ ထပေတ္တာ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ ဘော ဇနံ ဝေဒေတုံ-

ဟု ထမင်းဘောဇဉ်၏တည်ရာ ထမင်းစားခွက် ဘောဇနပါတိကို အာသိတ္တကူပဓာန မည်သော ပဒေသုပ်ခွက်တင်ထား၍ ထမင်းပွဲဖြင့် ခင်းထားကြောင်းကို ပြဆိုတော်မူသည်။

ထိုအာသိတ္တကူပဓာန,မဇ္ဈောရိက နှစ်ပါးတို့တွင် ကြေးနီ, ကြေး ဝါ,ကြေးဖြူ,သံ,ရွှေ,ငွေ,သစ်သား,နီး,ထန်းပတ်,ကြိမ်အစရှိသည် ဖြင့်ပြီးသော ပဒေသုပ်သည် အာသိတ္တကူပဓာနမည်၏။ လုံတံသပိတ် ခြေ, တောင်ဝှေးသပိတ်ခြေ, သစ်ရွက်သပိတ်ခြေ, တောင်းအပြင်, ကြာသွတ်အိုး, အိုးလယ်ပင်း, ဆုံယယ်အစရှိသည်တို့သည် မဇ္ဈော ရိကသပိတ်ခြေမည်၏။ ဤသို့အာသိတ္တကူပဓာန မဇ္ဈောရိကနှစ်ပါး တို့၏ အထူးကို သိအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌- ယတ္ထကတ္ထစိ ပေဠာယန္တိ တမ္ဗလောဟ ဝဋ္ဋလောဟကံသလောဟ ကာဠလောဟ သုဝဏ္ဏရဇတာဒိဟိ ကတာယဝါ ဒါရုမယာယ ယာယကာယစိ ပေဠာယ အာသိတ္တကူပဓာနေ-ဟူ၍ရင်း၊ ဝိနယာ လင်္ကာရဋီကာ၌- ဒါရုမယာဝိတိတ္ထေ ဝိသဒ္ဒေါ သမ္ဘိဏ္ဍနတ္ထော။ တေန ဝိလိဝမယ တာလပတ္တမယ ဝေတ္တမယာဒိကံ သမ္ဘိဏ္ဍေတိ ဟူ၍ရင်း မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထိုမဇ္ဈောရိက သိက္ခာပုဒ်၏ ဝတ္ထုဟု-တေနခေါ်ပန သမယေန အညတရော ဘိက္ခုဂိလာနော ဟောတိ၊ သော ဘုဇ္ဇမာနော နသက္ကောတိ ဟတ္ထေန ပတ္တံ သန္ဓာ ရေတုံ၊ ဘဂဝတော ဇေတမတ္ထံ အာရောစေသုံ ဟု ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ် အားသာ အကြောင်းဝတ္ထု ဖြစ်လျှင်မူလည်း သိက္ခာပုဒ်၌ အနု

ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈောရိကံ-ဟုသာမညအားဖြင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် ဂိလာန အဂိလာန နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပင် ထိုမဇ္ဈောရိကသပိတ်ခြေကို သုံးဆောင်ခြင်းငါအပ်သည်။ အကယ်၍ဝတ္ထုအားလျော်စွာ ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်အားသာ သုံးဆောင်ခြင်းငါ အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿယဝါနံ ဟူသော ယာနသိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့ ဂိလာနသဒ္ဒါနှင့် ၊တက္ခ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿ မဇ္ဈောရိကံ-ဟု ဟောတော်မူရာ၏။ ဟောလည်း ဟောတော် မမူခဲ့။ ထိုကြောင့် ဂိလာနအဂိလာန နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဤမဇ္ဈောရိက သပိတ်ခြေကို သုံးဆောင်ခြင်းငါ အပ်သည့်အဖြစ်ကို မုချဆတ်ဆတ် မှတ်အပ်၏။ ဤနည်းကိုမှီ၍ ဝတ္ထု,သိက္ခာပုဒ် နှစ်ရပ် မစပ်မီသောအရာတို့၌ ဤနည်းအတူမှတ်ယူအပ်၏။ ထိုအာသိတ္တကူပဓာန,မဇ္ဈောရိကနှစ်ပါးတို့၏ ဝေါဟာရပညတ်အနက်ကိုကား အဋ္ဌကထာဋီကာဆရာတို့ ပြဆိုအပ်ပြီးသော ဒြမိသဏ္ဌာန်လက္ခဏာအခြင်းအရာဖြင့် ညီညွတ်စွာ ထိုထိုတိုင်းခရိုင်တို့၌ သမုတ်ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဒေသဝေါဟာရအလျောက် မှတ်ယူအပ်၏။

* သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ ဆွမ်းစားသည်ရှိသော်။ ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်။ပတ္တံ၊ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငါ။ဝါ၊တည်စေခြင်းငါ။နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ပ။ မဇ္ဈောရိကံ၊ လုံတံသပိတ်ခြေကို။ ဝါ၊ ကရားခြေကျစ်သဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော သပိတ်ခြေကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ကေဘာဇနေပိ၊တဒ္ဓက်တည်းဟု လည်း။ဘုဉ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။ ကေထာလကေပိ၊ တဒ္ဓက်တည်းဟုလည်း။ ပိဝန္တိ၊သောက်ကြကုန်၏။ ကေမဏ္ဍေပိ၊ တညောင်စောင်းတည်းဟု လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ ကေတ္ထရဏာပိ၊ တခုတည်းသော အခင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ပ။ ကေပါဝုရဏာပိ၊ တခုတည်းသော အရုံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ပ။ ကေတ္ထရဏပါဝုရဏာပိ၊ တခုတည်းသောအခင်း, တခုတည်းသောအရုံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ တုဝဋ္ဋေန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ပ။

၂၆၅။ ဝရောဝမ္ဘုအမည်ရှိသော။ လိန္ဓာ၀ီ၊ လိန္ဓာ၀ီမင်းသည်။ မေတ္တိယဘုမဇ္ဈကာနံ၊ မေတ္တိယဘုမဇ္ဈကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ နံ၊ တို့၏။ သဟာယော၊ အဘော်သဟဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မေတ္တိယဘုမဇ္ဈကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ နာလပါ ံသု၊ စကားမဆိုကြကုန်။ ဒုတိယံပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ တတိယမ္ပိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ကိ ံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အပရဇ္ဈာမိ၊ ပြစ်မှားအံ့နည်း။ ကိသ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ နာလပန္တိ၊ စကားမဆိုကြကုန်သနည်း။ ဝါ၊ စကားမပြောကြ ကုန်သနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော ဝရ၊ ငါ့ရှင် ဝရ။ တုံ၊ သည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ မလ္လပုတ္တေန၊ မလ္လာမင်းသားဖြစ်သော။ ဒဠ္ဍေန၊ ဒဠ္ဍသည်။ ဝိဟေဋ္ဌိယမာနေ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်တို့ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခဲသိ၊ လျစ်လျူရှုဘိ၏။ တဏှာဟိ တဏှာ ဝေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နာလပါမှ၊ စကားမဆိုကြကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိ ံ၊ အဘယ်အမှုကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော ဝရ၊ ငါ့ရှင် ဝရ။ တုံ၊ သည်။ ခေါ၊ စစ်။ သစေ ဧဠေ ဩယျာသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အဇ္ဇေ ဝ၊ ယနေ့ဥ ပင်လျှင်။ ဘဂ ဝါ၊ သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ ဒဠ္ဍ၊ ကို။ နှာသာပေယျံ၊ ဖျက်ဆီးစေချင်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကိ ံ၊ ကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကာတုံ၊ ၎။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော ဝရ၊ ဝရ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာခဲ့လော့။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ ဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသက်မ၊ ကပ်လေလော့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂ ဝန္တံ၊ ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေလော့။ ကိ ံ ဝဒေတိ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ရအံ့နည်း ဟူမူကား။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား။ ဇုဒံ၊သည်။နန္ဓနန်း၊ မလျှောက်ပတ်။ နပ္ပတိရှုပံ၊ မသင့်တင့်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယာယံဒိသာ၊ သည်။ အဘယာ၊ ဘေးမရှိ။ အနီတိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ။ အနုပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ။ သာယံ ဒိသာ၊ သည်။ သဘယာ၊ ဘေးရှိခဲ့၏။ သဒ္ဒါတိကာ၊နှိပ်စက်ခြင်း ရှိခဲ့၏။ သဥပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါရှိခဲ့၏။ ယတော၊ အကြင်အရပ်၌။ နှိုဝါတံ၊လေမရှိ။ဝါ၊ လေမတိုက်။တတော၊ ၌။ သဝါတံ၊ လေ ရှိခဲ့၏။ ဝါ၊ လေတိုက်ခဲ့၏။ ဥဒကံ၊သည်။ အာဒိတ္တံမညေ၊မီးကဲ့သို့ တောက်၏။ မလ္လပုတ္တေန၊သော။ အယျေနဒတ္တေန၊ အရှင်ဒတ္တသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပဇာပတိ၊ မိယားကို။ ဒူသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ် ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျာ၊ တို့။ ဝေဿာဝု၊ သြော်ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝဓော၊ သော။ လိစ္ဆဝီ၊သည်။ပ။ဒတ္တ၊ ဒတ္တ။ တုံ။သည်။သရသိ၊အောက်မေ့လော့။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်။ အယံဝဓော၊ဤဝဓသည်။ အာဟု၏။ ဝေရှပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြုမိလေသလော။ဒုံဝိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ဘဂဝါ၊သည်။ဇာနာတိ၊သိတော်မူပါ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ဝေရေတု၊မှတ်တော်မူပါလော့။ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊နားတော် လျှောက်၏။ပ။ဒတ္တ၊ဒတ္တ။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဒတ္တာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ဝေ၊ ဤသို့။ နနု ဇေဋ္ဌေန်၊ မဖြည်ကြကုန်။ တယာ၊ သည်။ သစေကတံ၊ အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အုံ့။ ကတန်၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါတော့လော့။ တယာ၊သည်။သစေအကတံ၊ အကယ်၍ မပြုအပ်သည်ဖြစ်အုံ့။ အကတန်၊ မပြုအပ်ပါဟူ၍။ဝဒေဟိ၊လော့။ ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊ ၏။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယတော၊အကြင်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ အဟံ၊ သည်။ ဇာတော၊ မွေးဘွားလျှင်။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ သုပိနန္တေနပိ၊ အိပ်မက်၌သော်လည်း။ မေထုနဓမ္မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝိတာ၊မှီဝဲသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ နာဘိ ဇာနာမိ၊မသိစဉ်။ဇာဝဂရောနိုးကြားစဉ်အခါဖြစ်မှုကဲ့။ပ။ဝေ၊

အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့ ရှင်ဒဗ္ဗမေထုန်ဝိုရမ်းသော ကြောင့်သာလျှင်။ သံဃော၊ သည်။ ဝနုဿ၊ သော။ လိန္ဓ၊ဝိဿ၊ အား။ပတ္တံ၊ကို။ နိက္ခုဇ္ဇတု၊ မှောက်ကြလေ့။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္ဘောဂံ၊မသုံးဆောင်အပ်သည်ကို။ဝါ၊ မသုံးဆောင်ကောင်း သည်ကို။ ကရောတု၊ ပြုကြလေ့။ပ။ ဘိက္ခု။နံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အလာဘာယ၊ လာဘ်မရစေခြင်းငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏။ပ။ အနတ္ထာယ၊အကျိုးစီးပွါးမရှိစေခြင်းငှါ။ပ။ အနာဝါသာယ၊နေရာ မရှိစေခြင်းငှါ။ပ။ဘိက္ခု၊ကို။အကွေ့ကောသတိ၊ဆဲရေး၏။ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်၏။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ဘိက္ခု။ဟိ၊ တို့နှင့်။ ဘေဒေတိ၊ကွဲပြားစေ၏။ ဗုဒ္ဓသ၊၏။အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို။ဘာသတိ၊ ဆို၏။ပ။

၂၆၆။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊လေ့။ ဝဓော၊သော။ လိန္ဓ၊ဝိ၊သည်။မလ္လပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ၊ဒဗ္ဗံ၊ကို။ အမူလိကာယ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှိရာခြင်း အရင်းမရှိသော။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ သီလ၏ ပျက်ခြင်းဖြင့်။ အနုဒ္ဓံ သေတိ၊စွပ်စွဲ၏။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊သည်။ယဒိ၊သို့ယာ၊ ပြားအုံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃော၊ သည်။ ဝနုဿ၊ သော။ လိန္ဓ၊ဝိဿ၊အား။ပတ္တံ၊ကို။ နိက္ခုဇ္ဇေယျ၊ မှောက်ရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္ဘောဂံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သော၊ဤသည်လျှင်။ ဥတ္တိ၊ဥတ်တည်း။ ဝါ၊ သိစေခြင်းတည်း။ပ။ ပတ္တံ၊ကို။ နိက္ခုဇ္ဇတိ၊မှောက်၏။ အသမ္ဘောဂံ၊ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဝနုဿ၊ သော။ လိန္ဓ၊ဝိဿ၊ အား။ ပတ္တဿ၊ ကို။ နိက္ခုဇ္ဇနာ၊ မှောက်ခြင်းကို။သံဃေန၊သည်။ အသမ္ဘောဂံ၊ကို။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းကို။ ယဿအာယသ္မတော၊ အကြင်အရှင်သည်။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။သော၊ထိုအရှင်သည်။တုဏ္ဍီ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယဿ၊သည်။နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ သော၊ သည်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။သံဃေန၊သည်။ ဝနုဿ၊သော။ လိန္ဓ၊ဝိဿ၊

အား။ ပတ္တော၊ ကို။ နိုက္ကျဒ္ဒိတောဝ၊ မောက်အပ်ပြီ။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္ဘောဂေါ၊ မသုံးဆောင်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ (ဤ နောက်နည်းကား ကတော သဒ္ဒါကို ပါဠိကြောင်းကြီ)။ ။ဝဇော၊သော။ လိ ဆ္ဆ ဝိ၊ လိ ဆ္ဆ ဝိမင်းသည်။ သံဃေန၊ သည်။ မေ၊ အား။ ပတ္တော၊ ကို။ နိုက္ကျဒ္ဒိတောကိရ၊ မောက်အပ်ပြီ သတတ်။ ဝါ၊ မောက်အပ်ပြီတဲ့။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္ဘောဂေါ၊ သည်။ အမှိကိရ၊ ဖြစ်ပြီသတတ်။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီတဲ့။ ဇုတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ မုန္ဒိတော၊ မိန်းမောသည်ဖြစ်၍။ ပပတော၊ လည်းလေ၏။ ပ။ မိတ္တာမဇ္ဈော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဥတိသာလောဟိတာ၊ မိဘ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ ပ။ အာဝုသောဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ အလံ၊ မသင့်။ မာသော စိ၊ မစ္ဆိုးရှိမ်လင့်။ မာပရိဒေဝိ၊ မမြည်တမ်းလင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ဒ္ဒ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဒ္ဒ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ပသာဒေဿာမ၊ ကြည်ညိုစေကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ သပုတ္တဒါရောသားမယားနှင့်တကွ။ သမိတ္တာ မဇ္ဈော၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့် တကွ။ သ ဥတိ သာလောဟိတော၊ မိဆွေဘမျိုးနှင့်တကွ။ အလ္လဝတ္ထော၊ စိုသောအဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အလ္လကေသော၊ စိုသောဆံရှိသည်ဖြစ်၍။ ပ။ ပါဒေသု၊ ၌။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယထာဗာလံ၊ ဇိုက်သည် အလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ တွေ့ဝေသည့်အလျောက်။ ယထာဒုက္ခ သလံ၊ မလိမ်မာသည့် အလျောက်။ အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အစ္ဆာဝမာ၊ လွှမ်းမိုးပါ၏။ ယောအဟံ၊ အကြင် အကျွန်ုပ်သည်။ ပ။ အနုဒ္ဒံသေမိ၊ စွပ်စွဲပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ အစ္ဆယ တော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသောဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ ယံယေနကာရ ဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ မလ္လပုတ္တံ၊

သော။ ဒဗ္ဗံ၊ ကို။အမူလိကာယ၊သော။ သီလဝိပ္ပတ္တိယာ၊ဖြင့်။အနုဒ္ဒံ သေသိ၊ စွပ်စွဲပြီ။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ယထာဗာလံ၊လျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ လျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ လျောက်။ တွံ၊ ကို။ ။ (ဤပုဒ်၌ ဥပယောဂတ္ထေ၌ ပစ္စတ္တရိဘတ်သက်၊ အချိုပေတ္ဌ၌ကား တံ-ဟူ၍ပင် ဒုတိယန္တရှိ၏။ ထိုသို့ရှိလျှင် ဥဒုကတ္ထပင်တည်း)။ ။ အစ္စယော၊သည်။တ္ဌ၊စစ်။အစ္စာဂမာ၊လွှမ်းမိုးဘိ၏။ အာဝုသော ဝမု၊ ဝမု။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တွံ၊ သည်။ အစ္စယံ၊ကို။ အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဿာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ သတ္တောအလျောက်။ ပဋိကရောသိ၊ ကုစားဘိ၏။ တဒါ၊၌။တော၊ သင်၏။တံ၊ထိုအပြစ်ကို။မယံ၊ တို့သည်။ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊သည်းခံပါကုန်၏။အာဝုသောဝမု၊ဝမု။ယော၊အကြင်သူသည်။အစ္စယံ၊ကို။အစ္စယ တော၊အားဖြင့်။ ဒိဿာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ သတ္တော အလျောက်။ ပဋိကရောတိ၊ ကုစား၏။ အာယတိ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဝါသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သော၊ ဤသို့ကုစားခြင်း စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ ဝေါ၊ သာသနာတော်၌။ ဝုဒ္ဓိ-ဝုဒ္ဓေ၊ပွါးစီးခြင်းမည်သည်သာလျှင်တည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေနဟိ၊ထိုသို့ဝဒူ လိန္ဓရိမင်းသား ကန်တော့သောကြောင့်သာလျှင်။ပ။ ပတ္တုံ၊ ကို။ ဥက္ကုဋ္ဌတု၊ လှန်ကြလော့။ သံဃေန၊ သည်။ သံဃော်ဂံ၊ သုံးဆောင် အပ်သည်ကို။ ဝေါ၊သုံးဆောင်ကောင်းသည်ကို။ ကရောတု၊လော့။ ။ပ။ပတ္တော၊ကို။ဥက္ကုဋ္ဌိတဗ္ဗော၊လှန်အပ်၏။ပ။ နပရိသက္ကတိ၊လုံ့လ မပြု။ပ။နအက္ကောသတိ၊မဆဲရေး။ နပရိဘာသတိ၊ မရေရွတ်။ပ။ နဘေဒေတိ၊ မကွဲပြားစေ။ပ။ နဘာသတိ၊ မဆို။ပ။ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင် ဘုရားတို့။သောဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ဝတ္ထာမိ၊ ကျင့်ပါတော့၏။ လောမံ၊ မာန်မာန တည်းဟူသော အမွှေးကို။ ပါတေမိ၊ချပါတော့၏။ နေတ္ထာရံ၊ ကံမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ဝတ္ထာမိ၊၏။ သံဃံ၊ကို။ ပတ္တုက္ကုဋ္ဌနံ၊သပိတ် လှန်ခြင်းကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ပ၊

အမှာ ဤအရာ၌ အင်္ဂဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေါ်ဟိ သမန္နာဂတာသ ဥပါသကာသ ပတ္တော နိုက္ခုဇ္ဇိတမ္ပေါ-အစရှိသည်ဖြင့် အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဒါယကာယောက်ျား ဒါယိကာ မိန်းမအား သပိတ် မှောက်သင့်ကြောင်းကို တိုက်ရိုက်နိဿဒ္ဓ ယထာရုတအားဖြင့် သမ္ဘည္ဝ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော်လည်း တပါးပါးသော အင်္ဂါပြည့်စုံသော ဒါယကာယောက်ျား ဒါယိကာ မိန်းမအားလည်း သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိုက္ခုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်သည်။ ထိုကြောင့် သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် စူဠဝါ ခုဒ္ဒကက္ခန္ဓက အဌကထာ၌-အင်္ဂဟင်္ဂေါ်ဟိတိ ဣတိ ကေကေနပိ အင်္ဂေါ်နဲ့ သမန္နာဂတာသ အနေ္တာသိမာယဝါ နိုသိမံ ဂန္ဓာ နဒီ အာဒီသုဝါနိုက္ခုဇ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိယေဝ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထိုတပါးပါးသော အင်္ဂါအကြောင်းအရာ ပြည့်စုံသော ဒါယကာယောက်ျား ဒါယိကာ မိန်းမပင် ဖြစ်သော်လည်း-

ဣမေဟိစ ပန တိဟိလက္ခဏေဟိ သမန္နာဂတေန ဝိနယဓရေန ဝတ္ထု ဝိနိစ္ဆယတ္ထံ သန်္ဓိပတိတေ သံဃေ သြတိဏ္ဏေ ဝတ္ထုသ္မိံ စောဒကေန စုဒိတကေနစ ဝုတ္တေဝတ္ထုဇ္ဇေ သဟ သာ အဝိနိစ္ဆိတ္ဝာဝ ဆဒ္ဒါနာနိ သြလောကေ တဇ္ဇာနိ။ ကတမာနိ ဆ။ ဝတ္ထု သြလောကေတဗ္ဗံ။ မာတိကာ သြလောကေတဗ္ဗာ။ ပဒဘာဇနိယံ သြလောကေ တဗ္ဗံ။ တိက္ခပရိဏ္ဍေ ဒေါ သြလောကေတဗ္ဗော။ အန္တရာပတ္တိ သြလောကေတဗ္ဗာ။ အနာပတ္တိ သြလောကေတဗ္ဗာတိ-

ဟူသောပါရာဇိကာ အဌကထာ ပဌမပါရာဇိက ဣသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်နှင့်အညီ ပတ္တနိုက္ခုဇ္ဇနဝတ္ထုနှိုင်းကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျှင် သပိတ်ကိုမှောက်လိုသောဒါယကာယောက်ျား,ဒါယိကာမိန်းမ၌ အမနာပအနုတ္တ အကျိုးမဲ့ အကျိုးယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ ကာယပယောဂ,ဝစီပယောဂ, ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာကိုပြုကျင့်ပြောဆိုသော ရဟန်းဖြစ်၍ ထိုရဟန်းအား အကြောင်းနှင့် လျှော်စွာ လက်ခေါက်လက်ပြန် အမနာပအနုတ္တ

အကျိုးမဲ့ အကျိုးယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော်အကြောင်းအရာ ကာယ ပယောဂ, ဝစီပယောဂ ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာဖြင့်ဆဲရေး ရေရွတ်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သော ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယိကာမိန်းမ အားကား သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကို မပြုအပ်။ ဝနဲ့ အမည်ရှိသော လိန္ဓပိမင်းသား၌ အမနာပအနုတ္ထအကျိုးမဲ့အကျိုး ယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ ကာယပယောဂ, ဝစီ ပယောဂ ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာကို ပြုကျင့်ပြောဆိုသော အကြောင်းအရာတစုံတရာမျှမရှိဘဲ, အဝတ္ထု အကာရဏ အနုဝဇ္ဇ အပြစ်မရှိသော မလ္လာမင်း၏သား အရှင်ဒမ္ဘကိုဆဲရေး ရေရွတ်ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်သော ဝနဲ့လိန္ဓပိမင်းသား ကဲ့သို့ သပိတ်ကို မှောက်လို သော ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယိကာမိန်းမ၏ အမနာပ အနုတ္ထ အကျိုးမဲ့အကျိုးယုတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသောအကြောင်းအရာ ကာယ ပယောဂ, ဝစီပယောဂ ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာကို ပြုကျင့် ပြောဆိုသောအကြောင်းအရာ တစုံတရာမျှမရှိဘဲ အဝတ္ထုအကာ ရဏ အနုဝဇ္ဇအပြစ်မရှိသော အရှင်ကြောင်း အရှင်မြတ် သီလဝန် ဂုဏဝန်ပုဂ္ဂိုလ်မွန်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် လဇ္ဇီပေသလသိက္ခာကာမရဟန်း ကိုအပြစ်တခုမြှုလုပ်ပြောဆိုသော ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယိကာ မိန်းမအား သာလျှင် နောက်နောင်အခါ လိမ္မာ ယဉ်ကျေး စောင့်ရှောက်ခြင်း အာယတိ သံဝရဌာန အဒန္ဓဒမန အကျိုးကို ရှိုးကိုးမျှော်ထောက်၍သပိတ်မှောက်ခြင်းပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကိုပြုအပ် သည်။ ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကိုလည်း သပိတ်ကို အောက်သို့ မျက်နှာထားသော အားဖြင့် သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်သည်မဟုတ် မုချဆတ်ဆတ် အတတ် နိ တတ္ထအားဖြင့်ကား ဥတ္တိဒုတိယကံအပလောကကံနှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးဖြင့်သာ သပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ် သည်။ ထိုကြောင့်တေရသကဏ္ဍဋီကာ၌-

> နိက္ခုဇ္ဇိတမ္ပေတိ တေန ဒိန္နဿ ဒေယျမ္ပေယ္ယ အပဋိဂ္ဂဟ ဏတ္ထံ ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကမ္မဝါစာယ နိက္ခုဇ္ဇိတမ္ပေ၊ နအခေ

ခုဒ္ဓိကဝတ္ထုကွန်ကြီးတူစုအမှတ် .....(၂၅၅)

.....

မုခဋ္ဌပနေန၊ တေနေဝါဟ ဝေဠုပန ဘိက္ခဝေ နိက္ခုဇ္ဇိ တဇ္ဇောတိအာဒိ-ဟု ဘွင့် ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံ ကိုလည်း ပရိဝါအဋ္ဌကထာကမ္မဝဂ်အသံမုခါကရဏီယကံ ရှစ်ပါးဌ ပြုအပ်သော ပရံမုခကံ အဝင်အပါဖြစ်၍ နှစ်တောင့်တွာ ဟတ္ထပါသ်မှအပ ပရံမုခဒုရဒ္ဒာနဌ်တည်သော ဒါယကာယောက်ျား, ဒါယိကာမိန်းမအား သာပြုအပ်သည်။ ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကိုပြုသော ရဟန်းသင်္ဃာတော် တို့သည် ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်ပြီးသော ဒါယကာယောက်ျား,ဒါယိကာမိန်းမ တို့၏ လျှာဘယ်ဝတ္ထု ဒေယျမမ္မ ပစ္စည်းလေးပါးကို ရဟန်းမျိုးတော် သီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းတိုင်း မသုံးဆောင်စေခြင်း အကျိုးငှါ ဇမ္ဗူဒီပါလက်ျာတဝိုက် သောင်းတိုက် အလုံးဖြစ်သော ကျောင်းတပါးသို့လည်း စာတိုစာရှည် ကွေ့လည်ကြောင်ပတ်စေလွှတ်အပ်သည်။ ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံ အကြောင်းအရာ သဘာဝကိုမုချဆတ်ဆတ်နိုတတ္ထသိပြီးသောရဟန်းသင်္ဃာ အလုံးစုံတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ လိမ်မာယဉ်ကျေးမှု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဘောင်းပန်တိုးလျှိုးလာသောကြောင့် နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ အပပြုလျက်သပိတ်လှန်ခြင်းပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကိုမပြုသေးသမျှကာလ ပတ်လုံး ထိုသပိတ်မှောက်ခြင်း ပတ္တနိက္ခုဇ္ဇနကံကို ပြုအပ်ပြီးသော ဒါယကာယောက်ျား,ဒါယိကာမိန်းမ တို့၏လျှာဘွယ်ဝတ္ထု ဒေယျမမ္မ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ပရိဘုတ်ခြင်းငှါ မအပ်။ ထိုကြောင့် စူဠဝါဒုဒ္ဒကက္ခန္ဓပတ္တနိက္ခုဇ္ဇန သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌-

ဝေံ နိက္ခုဇ္ဇိတေ ပန ပတ္တေ တဿ ဂေဟေ ကောစိ ဒေယ္ယ ဓမ္မော နဂဟေတဗ္ဗော၊ အသုကဿ ဂေဟေ ဘိက္ခံ မာ ဂဏှထာတိ အညေသု ဝိဟာရေသုပိ ပေသေတဗ္ဗံ-

ဟု ဘွင့် ဆိုတော်မူကုန်သည်။

၂၆၈။ ယထာဘိရန္တံ၊ မ္မေလျော်တော်မူသည့် အလျောက်။ ဝိဟရိတ္တာ၊ ၍။ယေန၊ ၌။ဘဂ္ဂါ၊ ဘဂ္ဂတိုင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တတြ

ဘဂ္ဂေသု၊ တ္ထိ၌။ သံသုမာရဂိရေ၊ သံသုမာရဂိရိ အမည် ရှိသော တောင်၌။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ပဲစင်းခုံတော၌။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ပ။ ဗောဓိသ၊ဗောဓိ အမည်ရှိသော။ရာဇ်ကုမာ ရသ၊ မင်းသားအား။ ကောကနုဒေါနာမ၊ ကောက်နုဒ အမည် ရှိသော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်သည်။ အစိရကာရိတော၊ ပြုရ်ု မကြာသေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏောနဝါ၊ သည်လည်း ကော်ငး်။ ပြာဟ္မဏောနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကေနစိ၊ တစုံ တယောက်သော။ မနုဿဘူတေနဝါ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူသည် လည်းကောင်း။ အနုဇ္ဇာဝုတ္ထော၊ မနေဘူးသေး။ပ။သဠိကာပုတ္ထံ၊ သဠိကပုန်းကားမ၏ သားဖြစ်သော။ မာဏဝံ၊ လုလင်ကို။ အာ မန္တေသိ၊ခေါ်၍ဆို၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ ဟူမူကား။သမ္ဗ သဠိကာ ပုတ္တ၊ အချင်းသဠိကပုန်းကားမ၏သား။ ကွံ၊ သည်။ ဟော်၊ လာခဲ့ လော့။ပ။ ဥပသက်မ၊ ကပ်ပါလေလော့။ ဥပသ္သုက်မိတ္တာ၊၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ တိရသ၊ ဖြင့်။ဝန္ဒ၊ရှိခိုးပါလေလော့။အပ္ပါဗာဓံ၊ အနှာကင်းသည်ကို။ အပ္ပါ တက်ံ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်ကို။လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာထကြွနိုင်သည်ကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားရှိသည်ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ နေရ သည်ကို။ ပုစ္ဆ၊မေးလျှောက်ပါလေလော့။ ကိံ ပုစ္ဆတိ၊အဘယ်သို့ မေးလျှောက်ရအံ့နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဗောဓိရာဇ ကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပါဒေ၊တို့ကို၊သိရသ၊ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ရှိခိုးပါ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ အပ္ပါတက်ံ၊ ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဗလံ၊ ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ကို။ပုစ္ဆတိ၊မေးလျှောက်လိုက်ပါ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆ၊ လော့။ ဧဝဏ္ဏ၊ ဤသို့လည်း။ဝဒေဟိ၊လျှောက်ဆို ပါလေဦး။ ကိံ ဝဒေဟိ၊ဟူမူကား။ဘန္တေ၊ဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဗောဓိသ ရာဇကုမာရသ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သ္ဝာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကျောင်းမှအလို၌။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဓိဝါသေတုကိရ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့သတတ်။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်

မင်းသား။ ဧဝံ၊ ကောင်းလှပါပြီ။ ဇုတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ဘောတော၊အရှင်မင်းသား၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။တံဘ်ဝန်ကေါ်တမံ၊ ထိုအရှင်ကေါ်တမ်ကို။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘောတောကေါ်တမသ၊ ၏။ပါဒေ၊တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ပ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ လျှောက်လိုက်ပါ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊တို့သည်။အဝေါစုံမှာ၊လျှောက်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။သမဏေန ကေါ်တမေန၊ ရဟန်း ကေါ်တမသည်။ အဓိဝုတ္ထော၊ သည်းလည်း ခံတော်မူအပ်ပါ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ပ။ တဿာရတ္တိ ယာ၊၏။ အစ္စယေန၊လွန်သောအခါ၌။ပ။ပရိယာဒါပေတ္တာ၊ စီရင်စေ၍။ ကောကိနုဒံ၊ သော။ ပါသာဒဿ၊ကိုလည်း။ ဩဒါတေဟိ၊ ဖြူကုန်သော။ ဒုဿေဟိ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ယာဝ ပန္ဓိမသောပါဏ ကဥ္ဇေဝရာ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော စောင်းတန်း လှေကားထစ် တိုင်အောင်။ သန္ထရာပေတ္တာ၊ ခင်းစေ၍။ သဠိကာပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ဆိုပြီ။ ကိံ အာမန္တေတိ၊ ဟူမူကား။ သမ္မသဠိကာပုတ္တ၊ အချင်းသဠိုက ပုဏ္ဏားမ၏သား။ တွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လော့။ပ။ ဥပသက်မံ၊ ကပ်ပါလေလော့။ပ။ ကာလံ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလျှောက်ပါလေလော့။ ကိံ အာရောစေတိ၊ ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ ဝါ၊ကျက်ပါပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ပ။ ဗဟိ ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်၏အပြင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဂမယ မာနော၊ ဝင်လင့်လျက်။ ဝါ၊ မျှော်လင့်လျက်။ ဋ္ဌတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဒိသ္သာန၊ ပြီး၍။တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပစ္ဆာဂ္ဂန္တ္ဝာ၊ ခရီးဦး ကြိုဆို၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ပုရေကွတ္တာ၊ ရှေးသွားပြု၍။ဝါ၊ရှေးရိုးပြု၍။ဝါ၊ ရှေးညွှန်ပြု၍။ပ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယံအဏ္ဏမနံ၊ အကြင်နင်းခြင်းသည်။ မမ၊ အဏ္ဏနုပ်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊စီးပွါးခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေန၊ ထို နှင်းခြင်းဖြင့်။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဿာနို၊ ပုဆိုးတို့ကို။ အဂ္ဂမဟု၊ နင်းတော်မူပါလော့။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဿာနို၊ တို့ကို။အဂ္ဂမဟု၊ လော့။ဇုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပလောကေသိ၊ လည်ချွတ်ကြည့်၏။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဒုဿာနို၊ တို့ကို။ သံဟရတု၊ ရုပ်သိမ်းလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စေလပဋိကံ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။ဝါ၊ ခင်းအပ်သောပုဆိုးကို။ နအဂ္ဂ မိဿတိ၊ မနင်းလတ္တံ့။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်နောက်၌ဖြစ်သော။ ဇနတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ တထာဂတော၊ သည်။ အနုကမ္ပတိ၊ အစဉ် သနားတော်မူ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ သဟတ္ထာ၊မိမိ လက်ဖြင့်။ သန္ဓေပ္ပေတ္တာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍။ သမ္ပဝါရေတ္တာ၊ တန်ပြိုဟု မြစ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းစားပြီးစဉ်။ ဩနီတပတ္တ ပါဏိံ၊ သပိတ်တော်မှ ချအပ်ပြီးသော လက်တော် ရှိသည့်ကို။ သလ္လကေ္ခတ္တာ၊ ၍။ ။(ဤ သလ္လကေ္ခတ္တာ ကား ထည့်ပါ၌)။ ။ ကောမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စေလပဋိကာ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။ဝါ၊ခင်းအပ် သောပုဆိုးကို။ နအဂ္ဂမိတမ္ဘာ၊ နေင်းအပ်။ပ။အညတရာ၊ သော။ ဇုတ္တိ၊ သည်။အပဂတဂ္ဃာ၊ကင်းပြီးသောကိုယ်ဝန် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဘွားပြီးသောကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု၊ကို။ နိမန္တေတ္တာ၊ ပင့်ဘိတ်၍။ ဒုဿံ၊ ပုဆိုးကို။ ပညပေတ္တာ၊ ခင်း၍။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရားတို့။ ဒုဿံ၊ ကို။ အဂ္ဂမထ၊ နင်းတော်မူပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ကုဋ္ဌာစ္ဆာယန္တာ၊ အလိုလို ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နအဂ္ဂမန္တိ၊ မနင်းဝံ့ကြကုန်။ ဘန္တေ၊ တို့။ မင်္ဂလတ္ထာယ၊ မင်္ဂလာအလို့ငှါ။ ဒုဿံ၊ ကို။ အဂ္ဂမထ၊ ကုန်လော့။ ။ပ။ကထဏ္ဍိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျင်။ အယျာ၊ တို့သည်။ မင်္ဂ လတ္ထာယ၊ ငှါ။ ယာစိယမာနာ၊ တောင်းပန်အပ်ပါကုန်လျက်။ စေလပဋိကံ၊ ကို။နအဂ္ဂမိဿန္တိ၊ မနင်းကြကုန်ဘိသနည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ ယာ၊

သော။ပ။ ဝိပါစေန္ဒြိယာ။ သော။ တသောဇ္ဇတ္ထိယာ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အသောသုံခေါ၊ ကြားလေကုန်သလျှင်ကတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂိဟိ၊ လူတို့သည်။ မဂ်လိကာ၊ မဂ်လာကို အလိုရှိကြ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂိဟီနံ၊ တို့သည်။မဂ်လတ္ထာယ၊ ၄ါ။ ယာဝဒိယ မာနေန၊ တောင်းပန်အပ်သောရဟန်းသည်။ ခစ္ဆလပဋ္ဌိကံ၊ ကို။ အက္ကမိတုံ၊ ၄ါ။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ခေါတပါဒကံ၊ ဆေးအပ်သော ခြေဖြင့် နင်းအပ်သော ပုဆိုးအခင်းကို။ အက္ကမိတုံ၊ နင်းခြင်း၄ါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ အလိုလိုရှိကြကုန်၏။ပ။

ဒုတိယဘာဏဝါရံ။

၂၆၉။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရ သူဌေး၏ အမိ ဖြစ်သော။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဃဋ္ဌကဠ၊ ရေချိုးစရာ ရေအိုးကိုလည်း ကောင်း။ ကတကဠ၊ ကြာချပ်သကျွာန် အဆုံးပြုံးရုံးထစေ၍ ပြုအပ်သော ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း။သမ္မဇ္ဇနီဠ၊ တံမြက် ဆုပ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ယူ၍။ပ။ဘဉ္ဇေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ယံပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏံ၊ အကြင်ခံခြင်းသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ၄ါ၊ သုခါယ၊ ၄ါ။ အသ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ တေန၊ ထိုခံခြင်းဖြင့်။ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊၏။ ဃဋ္ဌကဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကတကဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။သမ္မဇ္ဇနီဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပဋ္ဌိဂ္ဂ ဏာတု၊ ခံတော်မူပါလေ၄။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဃဋ္ဌကဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မဇ္ဇနီဠ၊ကိုလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကတကံ၊ ကို။ နပဋ္ဌိဂ္ဂ ဟေသိ၊ ခံတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဃဋ္ဌကဠ၊ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မဇ္ဇနီဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတကံ၊ ကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သက္ခိရံ၊ ကျောက်စရစ်ကိုလည်းကောင်း။။ ကထလံ၊ အိုးခြမ်းကို လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒဖေဏကံ၊ သမုဒ္ဒရာ ရေမြှုပ်ကျောက်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပဉ္စလယ်ရေမြှုပ်ကျောက်ကို လည်းကောင်း။

ဗုတိ၊ ဤသို့။ တိသော၊ ကုန်သော။ ပါဒဿံသနိယော၊ ခြေပွတ်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝိဓူပနဿ၊ လေးထောင့်ယပ်ကို လည်းကောင်း။ တာလဝဏ္ဏဿ၊ ထပ်းရွက် ယပ်ဝန်းကိုလည်းကောင်း။ အာဘ၊ ယို၊ ယူ၍။ ပ။ သံဃဿ၊ အား။ မကသဒီဃနိ၊ ခြင်နှင့်ယပ်သည်။ ဥပဂန္ဓာ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မကသ ဒီဃနိ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ သံဃဿ၊ အား။ စာမရီဒီဃနိ၊ စာမရီသားမြီးယပ်သည်။ ဥပဂန္ဓာ၊ သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စာမရီဒီဃနိ၊ ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင် အပ်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝါကမယံ၊ လျှော်ဖြင့်ပြီးသော သားမြီးယပ် ကိုလည်းကောင်း။ ဥသိရမယံ၊ ပန်းရင်းဖြင့်ပြီးသော သားမြီးယပ် ကိုလည်းကောင်း။ မောရပိဉ္ဆမယံ၊ ဥဒေါင်းမြီးဖြင့် ပြီးသော သားမြီးယပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ တိသော၊ ကုန်သော။ ဒီဃနိယော၊ သားမြီးယပ်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၂၇၀။ သံဃဿ၊ အား။ ဆတ္တံ၊ ထီးသည်။ ဥပဂန္ဓံ၊ သည်။ ဝါ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ပဋဂေဟတ္တာ၊ ချီ၍။ ဝါ၊ မြောက်၍။ အာဟိဏ္ဍန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ ပ။ ဥပါသကော၊ သည်။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ အာဇီဝကသာဝကေဟိ၊ အာဇီဝက၏ တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဥယျာနံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ ၏။ ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ဆတ္တပဋဂေ၊ ထီးကို ချီကုန်လျက်။ ဝါ၊ ထီးကို မြောက်ကုန်လျက်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကြကုန်သည်တို့ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်ကုန် သလျှင်ကတည်း။ ပ။ အယျော၊ အမောင်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘုမ္မာ၊ ကုံ၊ တို့၏။ ဧတောဘဒ္ဒန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ ဂဏကမဟာမတ္တာ ဘေယျထာပိ၊ စစ်ချီသော အမတ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ ဝါ၊ စာရေးစာချီ တို့ကဲ့သို့။ ဆတ္တပဋဂေ၊ ကုန်လျက်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ကုန်၏။ အယျော၊ အရှင်တို့။ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နဘိက္ခု၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်။ ပရိနိဗ္ဗာဓကာ၊ ပရိဗိုဓ်တို့တည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့တည်း။ နဘိက္ခု၊ ရဟန်း

မဟုတ်ကုန်။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဇုတံ၊ လောင်းတမ်းကို။ အဂ်ံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ပ။ သောဥပါသကော၊ သည်။ ဥပဂတော၊ ကပ်လာ သည်ရှိသော်။ သဒ္ဓါနိတ္ဌာ၊ ရဟန်းမှန်းသိ၍။ပ။ ဆတ္တံ၊ ကို၊ နှုခေရေ ဟဒ္ဒံ၊ မဆောင်အပ်။ ယော၊ သည်။ ခေရယ္ယ၊ ဆောင်ခြားအံ့။ အသ၊ အား။ ဒုက္ကဋာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ ခေရယျဟု သုဒ္ဓကတ္တုနိ ဒ္ဒေသကိုဟော တော်မူသောကြောင့်မနှာသောရဟန်းအား လည်း သူတပါးကို ဆောင်စေသောအရာ သူတပါး အလိုအလျောက် ဆောင်လာသည်ကို သာယာသောအရာတို့၌ အနာပတ္တိ ဟူ၍ သိအပ်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ထီးကိုကိုင်၍ ဆောင်းသော အရာ၌ သာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်။ထိုကြောင့် ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌- ခေရယျာတိ ဧကမိနှာ သုဒ္ဓကတ္တုနိ ဒ္ဒေသေန အဂိလာနသ္သပိပရံ ခေရာပနေ ပရသ္သ ခေရဏာသာဒိယနေစ အနာပတ္တိတိ ဝိညာ ယတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။ အဋ္ဌကထာဆရာလည်း ခေရဏ သရုပ်ကို ထုတ်၍ဆိုတော်မမူ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိသာရတ္ထဒီပနိဝိမတိဝိနော ဒနီ ခုဒ္ဓသိက္ခာဋီကာ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာစသော ရှေးရှေးဋီကာ နောက်ဋီကာရှင် တို့လည်း ယုတ္တ အယုတ္တ အရာမှာ ဝိစာရဏ ပြုတော်မမူကြကုန်။ ထိုကြောင့် ဒဏ္ဍာသိက္ခာခေရဏ သိက္ခာပုဒ် ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ် ဒဏ္ဍပါဏိသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ညီနှိုင်း တိုင်းထွာ၍ ဝိနည်းအရာ လိမ်မာကျွမ်းကျင်သော ဝိနယရေပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူကြလေကုန်။ ဤအရာတွင် ဧကပဏ္ဏာဆတ္တံပန သဒ္ဒတ္ထော ဝဏ္ဏတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၌လည်း ဧကပဏ္ဏထီး မည်သည် ကား နွားကျောင်းသားစသည်တို့သည် နေရောင်ခြည် စသည်ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါဆောင်းမိုးကာဆီးအပ်သောထန်းလက်တို့ ကဲ့သို့ ပကတိမူလ အစရင်းပဌမက အဝိနာဘာဝ သဟစရဏ သဘာဝမြင့် ထိုအရွက်၌ ဖြစ်ရှေ့ကပါရင်းဖြစ်သော အလက် အရိုးနှင့်တကွ ထန်းရွက်ကိုဖြတ်၍ ထိုအလက်အရိုးကိုပင် ထီးရိုး ပြုလုပ်အပ်သော ထန်းရွက်ထီးသည် ဧကပဏ္ဏဆတ္တထီး မည်၏။

ထိုကြောင့် ဘိက္ခုဂိုဘင်းသေခံယ သုရှသုရ၀ဂ် ဆတ္တပါဏိသိက္ခာ ပုဒ်၏ အဋ္ဌကထာ၌-ယမ္ပိစ တတ္ထ ဇာတကဒဏ္ဍကေန္တိ ကတံ ကေ ၀ဏ္ဏာဆတ္တံ ဟောတိ တမ္ပိ ဆတ္တမေ၀-ဟု မိန့်တော်မူကုန်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာ၌လည်း-တတ္ထဇာတက ဒဏ္ဍကေန္တိ ကတန္တိ တာလပဏ္ဍံသဟဒဏ္ဍကေန ဆိန္နိတ္ဝာ တမေ၀ဆတ္တဒဏ္ဍံ ကရောန္တိ ဂေါပါကလာ၁ယောဝိယ၊ တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဟု ဆိုတော်မူကုန်သည်။ဝိမတိ၀ိနောဒနီ ဋီကာ၌လည်း- တတ္ထဇာတကဒဏ္ဍကေန္တိ ကတန္တိ သဟဒဏ္ဍကေန ဆိန္နတာလပဏ္ဍာဒီဟိ ကတံ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ဝိနယ၀ိနိစ္ဆယ၌ဋီကာ စသည်တို့၌လည်း-ကေ ပဏ္ဍကဆတ္တံနာမ တာလပတ္တေန ဂဏ္ဌိပဒေသုဝုတ္တံ-ဟုမိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထိုကေပဏ္ဍက ထီးသည် ဆတ်ံနာမ တိဏိ ဆတ္တာနိ သေတဆတ်ံ ကိလဉ္ဇဆတ်ံ ပဏ္ဍဆတ်ံ မဏ္ဍလမဗ္ဗံ သလာကဗ္ဗံ ဟူသော်ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်,

> သေတဆတ္တန္တိ ၀ဏ္ဏပလိဂုဏ္ဌိတံ ပဏ္ဍရဆတ်ံ၊ ကိလဉ္ဇဆတ္တန္တိ ဝိလိ၀ဆတ်ံ၊ ပဏ္ဍဆတ္တန္တိ တာလပဏ္ဍာဒီဟိ ယေဟိကေဟိစိ ကတံ စိတ်ံ၊မဏ္ဍလမဗ္ဗံသလာကဗ္ဗန္တိ ဗုဒ္ဓံ ပန တိဏ္ဏံ၀ိ ဆတ္တာနံ်ပဉ္ဇရ၀ဿနတ်ံ ဝုတ်ံ၊တာနိ,ဟိမဏ္ဍလ ဗ္ဗါနိ,စေ၀ဟောန္တိ သလာကဗ္ဗါနိ,စ-

ဟူသော ဆတ္တပါဏိသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ပြအပ်သော ထီးသုံးစင်းတွင် တတိယဖြစ်သော ၀ဏ္ဏဆတ်ံတထီးအားလျော်သော အနုလောမထီးပင်တည်း။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ထိုကေ ပဏ္ဍထီး၏ ပဉ္ဇရဖြစ်သောမဏ္ဍလသလာကကို ပဏ္ဍဆတ္တထီးကဲ့သို့ အတတ္တဇာတကအဖြစ်ဖြင့် အသီးအခြားပင် မပြုအပ်သော်လည်း ပကတိနဂိုရ်သဘောရင်းကပင် ဖြစ်ရောက်ပါရင်းဖြစ်သော တတ္ထ ဇာတကအလက်အရိုး၏ ပဉ္ဇရမဏ္ဍလသလာကဝေါဟာရဖြစ်သင့် သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သေတဆတ်ံကိလဉ္ဇဆတ်ံပဏ္ဍဆတ္ထန္တိ တိဏိဆတ္တာနိ,အနုညာတာနိ,ကေပဏ္ဍဆတ်ံတေသံယေ၀ အနုလောမံ-ဟု အနုလောမသက်နှိုးကဲ့သို့ အနုလောမထီးကို ဘော

သဇ္ဇကွန်ရက အဌကထာ၌ ဆိုတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုကေပဏ္ဏာထီးကိုပြုရာ ယံဝိစ ဘတ္တဇာတကဒဏ္ဍကေန ကတ်-စသောစကားရပ်ကို သေတဆတ္တ ကိလဉ္ဇဆတ္တ ပဏ္ဏာဆတ္တ ထီးသုံးစင်းကိုပြုရာသေတဆတ္တန်ဝတ္ထုပလိဂုဏ္ဌိတ်-ပ။ သလာကဗဒ္ဓါနိုစ-ဟူသော စကားရပ်၏ အခြားမဲ့၌ ပဏ္ဏာပသင်္ဂဟအားဖြင့် ဆိုတော်မူသောကြောင့် လည်းကောင်း။ နဟိအာသန္ဒီ ဝဇ္ဇေတ္ထာ ဒုရဿ ဂဟဏောပယောဇနံ အတ္ထိ-ဟူသော ပရိဘာသာနှင့် သင့်တင့်ညီညွတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာဆတ္တာ၌-သေတဆတ္တ ကိလဉ္ဇဆတ္တကဲ့သို့ အတတ္ထဇာတက အရိုးအလက်ဖြင့် ဧကပဏ္ဏာ ဆတ္တာ၌ ဘတ္ထဇာတကအရိုးအလက်ဖြင့် အသီးအသီးမှတ်ကြောင်း လက္ခဏာ အခြင်းအရာအာဂါရဝိသေသကို အသီးအသီးမှတ်ယူ သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာဆတ္တာ၌ ဗျတ္တိရုပ် ဧကပဏ္ဏာ ဆတ္တာ၌သတ္တိရုပ်အားဖြင့် ပဉ္စရကိုမှတ်ယူသင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ဘိက္ခုဖလာနိ သာခံ ဆာယတ္ထာယ ဂဟေတ္ထာ ဂစ္ဆတိ။ ဖလာနိခါဒိတုံ စိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတ္ဝာ ခါဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူသောဒုန္ဒုပေါဏသိက္ခာပုဒ်အဌကထာအားလျော်စွာကေပဏ္ဏ ဆတ္တံဟူသောပုဒ်၌ကေသဒ္ဓါ၏ဗျဝဇ္ဇေဒဝိသေသနမဟုတ်,ယထာ ဘူတ ကထန ဝိသေသန တပ္ပါကဋိကရဏ ဝိသေသန ဖြစ်သော ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

ထီးစွန်သုတ်, ထီးချိုင့် ပဉ္စရမဏ္ဍလ သလာက ဝေါဟာရ ရစကောင်းသော အလက်အရိုးအတံမပါသော အရွက်သက်သက် သည်ကား ဆတ္တဟူသော ဝေါဟာရကို မရသင့်။ ဘာလဝဏ္ဏ ဗီဇနီဟူသောဝေါဟာရကိုသာ ရသင့်သည်။အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား မဏ္ဍလသလာက ဝေါဟာရ ရစကောင်းသော ထီးစွန် သုတ်, ထီးချိုင့် ပဉ္စရ မပါမရှိသောကြောင့်တည်း။ ဘာလဝဏ္ဏ ဗီဇနီဝေါဟာရ ရစကောင်းသော ယပ်ခတ်ကား မဏ္ဍလသလာက, ဝေါဟာရ ရစကောင်းသော အလက် အရိုး အတံ ရှိခြင်း,မရှိခြင်း ပမာဏမဟုတ်၊ လေကို ဆောင်ယူနိုင်ခြင်း သဘောလက္ခဏာ

သောလျှင် ပမာဏတည်း။ ထိုကြောင့် စူဠဝါခုဒ္ဓကတွဲနှင်းက အဋ္ဌကထာ၌-

ဝိမုပနှင့် ဗိဇနီ ဝုစ္စတိ။ တာလဝဏ္ဏံ တာလ ပဏ္ဏောတိဝါ ကတံ ဟောတု ဝေဠုဒဏ္ဍဝိလိဝေါတိဝါ မောရပိဉ္ဆေါတိဝါ စမ္မဝိကတိတိဝါ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ။ မကသဗိဇနီ ဒဏ္ဍမယဝိသာဏမယ ဒဏ္ဍကာဝိ ဝဋ္ဋတိ။ ဝါကမယဗိဇနိယာ ကေတကပါရောဟ ကုန္ဒာဝလပဏ္ဏာဒိ မယာ၀ိ သင်္ဂဟိတာ-

ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သတည်း။ ။သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌လည်း ဗိဇနီနှင့် စတုရဿဗိဇနီ။ တာလဝဏ္ဏနှင့် တာလပဏ္ဏာဒိဟု ကတံ မဏ္ဍလိကဗိဇနီ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထိုကြောင့် ဤပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ. အရပ်ရပ်တို့ဖြင့် ညွှန်ကြားတိုင်းထွာ၍ ဓမ္မကထိက ရဟန်းတို့ ထုံးတမ်း တံထွာ ဓမ္မတာ အလျောက် လျောက်ပတ် သင့်တင့်အောင် ဆောင်ရွက်ဖြစ်သော ယပ်၏ ဧကပဏ္ဏဆတ္တထီး ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်ကို လည်းကောင်း, ဗိဇနီဖြင့် ဆတ္တကိစ္စကိုဆောင်သင့်မဆောင်သင့်ကိုလည်းကောင်း, ဆတ္တဖြင့် ဗိဇနီကိစ္စကိုဆောင်သင့်မဆောင်သင့်ကိုလည်းကောင်း, နစ်နစ်နှောနှော သဘောကြီး ပညာထိုးအချုပ်ရှိသဖြင့် သတိသမ္ပဇဉ် ယှဉ်လျှက်ရှိကုန်သော ဝိနယဓရ ဝုဋ္ဌိလ်တို့ သတိမူကြလေကုန်။

၂၇၁။ ။ပ။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ဖောသု၊ ချမ်းသာသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ပ။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်း အား။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်းစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဂိလာနဿ၊ အား သာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်၊ ဆတ္တံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ နော အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ ဤတိမနုဿိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌လည်းကောင်း။ အာဝုဏ္ဏပစာရေ၊ အရာမ်၏ဥပစာ၌လည်းကောင်း။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။

ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဂိလာနေနုပ၊မနာသော
ရဟန်းသည်လည်း။အာရာမေ၊ဌိလည်းကောင်း။အာဝုပမ္ပစာရေ၊
ဌိလည်ကောင်း။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဓာရေတုံ၊ ဌ၊။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။
ဘိက္ခု၊သည်။ သိက္ခာယ၊ဆိုင်းဌ။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိတ္တာ၊ထည့်၍။ နံ၊
ထိုဆိုင်းကို။ဒဏ္ဍေ၊ တောင့်ခွေးဌ။အာလဂ္ဂိတ္တာ၊ဆွဲ၍။ ဝိကာလေ၊
အခါမဟုတ် မိုက်သောအခါဌ။အညတရေန၊သော။ ဝါမဟတ္ထေန၊
ရွာတံခါးဖြင့်။အတိက္ကမတိ၊သွား၏။မနုဿာ၊တို့သည်။ အယျော၊
အမောင်။သေသောစောရော၊ဤခိုးသူသည်။ဂ ဆွတိ၊ သွားဘိ၏။
အဿ၊ ထိုခိုးသူ၏။ အသိ၊ သန်လျက်သည်။ ဝိဇ္ဇောတလတိ၊
တောက်ပ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ အနုပတိတ္တာ၊ အစဉ်
တစိုက်လိုက်၍၊ ဂဟေတ္တာ၊ ဘမ်းယူ၍။ သဠာနိ,တ္တာ၊ ရဟန်းမှန်း
သိ၍။ မုဠ်ီသု၊ လွှတ်လိုက်ကြကုန်၏။ပ။အဝုသော၊ရှင်။ တုံ၊သည်။
ဒဏ္ဍသိက္ခံ၊ တောင့်ခွေးဌဆွဲအပ်သော ဆိုင်းကို။ ဓာရေသိကိ ်ပန်၊
ဒဆောင်ဘိသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ ်သု၊ မေးကြကုန်၏။ အာဝု
သော၊တို့။ဝေ၊ဤသို့ဆောင်သည် မှန်ပါ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒဏ္ဍ
သိက္ခာ၊ တောင့်ခွေးဌ ဟွဲအပ်သော ဆိုင်းကို။ ဓာရေတမ္မာ၊
မဆောင်အပ်။ပ။ဘိက္ခု၊သည်။ဂိလာနော၊နာသည်။ ဟောတိ၏။
ဒဏ္ဍေန၊ တောင့်ခွေးနှင့်။ဝိနာ၊ကင်း၍။ အာဟိဏ္ဍိတုံ၊ လှည့်လည်
သွားလာခြင်းငါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ဂိလာနဿ၊ နာသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒဏ္ဍသမ္မုတိ ်၊
တောင့်ခွေးဆောင်သောသမ္မုတိကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငါ။အနု
ဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊တို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဂိလာနော၊နာသည်ဖြစ်၍။ဒဏ္ဍေန၊တောင့်ခွေးနှင့်။ ဝိနာ၊ကင်း၍။
အာဟိဏ္ဍိတုံ၊ ဌ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊တို့။ သော
အဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒဏ္ဍသမ္မုတိ ်၊ တောင့်ခွေး
ဆောင်သော သမ္မုတိကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ဝစနီယော၊ဆိုအပ်သ်ည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ပ။ဣဏ္ဍနွာမော၊
ဤအမည်ရှိသ,ော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဂိလာနော၊

ဖြစ်၍။ ဒဏ္ဍာန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ အာဟိတ္ထိတုံ၊ ၎။ နသ်ကြောတိ၊ နိုင်။ သော၊ ထိုနာသောရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဒဏ္ဍာသမ္မုတိ ံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ပ။သံဃော၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊ သော။ဘိက္ခုနော၊အာဝုး။ဒဏ္ဍာသမ္မုတိ ံ၊ကို။ ဒဒေယျ၊ပေးရာ၏။ပ။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အာဝုး။ ဒဏ္ဍာ သမ္မုတိယာ၊ တောင်ဝှေးဆောင်သောသမ္မုတိကို။ဒါနုံ၊ပေးသည် ကို။ ယဿအာယသ္မတော၊ သည်။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ပ။ သံဃေန၊ သည်။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အာဝုး။ ဒဏ္ဍာ သမ္မုတိ။ကို။ဒိန္နာ၊ပေးအပ်ပြီ။ပ။သိက္ခာယ၊ဆိုင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ကင်း၍။ ပတ္တုံ၊သပိတ်ကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်၍သွားခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အာဝုး။ သိက္ခာသမ္မုတိ ံ၊ ဆိုင်းဆောင်သောသမ္မုတိကို။ ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဂိလာနော၊ ဖြစ်၍။ သိက္ခာယ၊ဆိုင်းနှင့်။ဝိနာ၊ကင်း၍။ပတ္တုံ၊ကို။ပရိဟရိတုံ၊ဆောင်ယူ၍ သွားခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊မတတ်နိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ တို့။သော အဟံ၊ သည်။သံဃံ၊ကို။ သိက္ခာသမ္မုတိ ံ၊ ဆိုင်းဆောင်သော သမ္မုတိကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ပ။

၂၇၂။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိလာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဏ္ဍာန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အာဟိတ္ထိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သိက္ခာယ၊ ဆိုင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ပတ္တုံ၊ ကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ၎။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အာဝုး။ ဒဏ္ဍာသိက္ခာသမ္မုတိ ံ၊ တောင်ဝှေးဆောင်သောသမ္မုတိ, ဆိုင်းဆောင်သော သမ္မုတိကို။ ဒါတုံ၊ ၎။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၇၃။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရောမဠဲကော၊ စမ္ပြုံခတ်တတ်သည်။ ဝါ၊ စမ္ပြုံပြန်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရောမဠဲတွာ ရောမဠဲတွာ၊စမ္ပြုံခတ်၍ခတ်၍။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ မျိုဘိ ၏။ပ။ကထံဟိနာမ၊ကြောင့်လျှင်။ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။

အယ်ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စားလေဘိ သနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေသဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဲါယောနိယာ၊ နွားအမျိုးမှ။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ စုတော၊ ရွှေလျှောခွဲ၏။ ဘိက္ခ ဝေ၊ တို့။ ရောမဌကသ၊ စမ္ပြီ့ခတ်တတ်သော ရဟန်းအား။ ရော မဌနံ၊ စမ္ပြီ့ခတ်ခြင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဗဟိမုခ ဋ္ဌါရံ၊ ခံတွင်းမှအပသို့။ နိဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ နစဒဏ္ဍောဟရိတဗ္ဗံ၊ မျိုလည်းမမျိုအပ်။ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဇ္ဈောဟရေယ္ယ၊ မျိုပြုံးအုံ့။ယထာဝမ္မော၊သဘောအားလျော်စွာ။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပြုစေအပ်၏။ ဝါ၊ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ပ။ အညတရသ၊သော။ပုဂ္ဂသ၊ ဒါယကာအပေါင်းအား။ သံဃသ၊အား။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကျွေးခြင်း သည်။ ဟောတိ၊၏။ဘတ္တဂ္ဂေ၊ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ သိတ္ထာနိ၊ ဆွမ်းလုံးတို့သည်။ ပတိကိရိံသု၊ဖရိုဖရဲ ကြဲကုန်၏။ပ။ ဩဒနေ၊ ဆွမ်းကို။ ဒိယျမာနေ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ နပဋိဂ္ဂဟေသုန္တိ: မခံကြကုန်ဘိသနည်း။ ဧကမေကံ၊ တခုတခုသော။ သိတ္ထံ၊ ဆွမ်းလုံးကို။ ဂဟမ္မသတေန၊ များစွာသော အမှုဖြင့်။ နိဋ္ဌာယတိ၊ ပြီးစေရပါ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိယျမာနံ၊ လှူအပ်သော။ယံ၊အကြင်ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်သည်။ ပတတိ၊ ကျခဲ့အုံ့။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဒါယကေဟိ၊ တို့သည်။ ပရိဘုတ္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပ။

၂၇၄။ ဒီဃေဟိ၊ ရှည်စွာကုန်သော။ နခေဟိ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ဖြင့်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဟေ၊ လာခဲ့ပါလော့။ မေထုနမ္မံ၊မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝ၊ မှီဝဲပါလော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အလံ၊ မသင့်။ တေ၊ ဤအမှုသည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ခေါ၊ စင်စစ်။ တုံ၊ သည်။ သစေနပဋိသေဝိဿတိ၊ အကယ်၍ မှီဝဲသည်ဖြစ်အုံ့။ ဝေ

သတိ၊ ဤသို့ မမှိုင်ဝဲသည်ရှိသော်။ ဤဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အံ့ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ နုခေဟိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ဝိလိခိတ္တာ၊ ရေးခြစ်၍။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ မံ၊ ကို။ ဝိပ္ပကရောတိ၊ ဘောက်ပြန်၍ပြု၏။ ဝါ ဘောက်ပြန်၍ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဖျက်ဆီးသော အမှုအရာအသံကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုလိုက်တော့အုံ့။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ တွံ၊ သည်။ ပဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဥပဓာဝိတ္တာ၊ ပြေးလာခဲ့၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဘမ်းယူကြကုန်၏။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ နခေ၊ ၌။ ဆဒိ ပိ၊ အရေကိုလည်းကောင်း။ လောဟိတံ ပိ၊ သွေးကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒသံသု ခေါ၊ မြင်လေကုန်သလျှင် ကတည်း။ ဒိသ္မာနု၊ ၍။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ဣတိ မယာ ယေ ဣတ္ထိယာ၊ ၏သာလျှင်။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အကာ ရကော၊ မပြုတတ်။ ဣတိ မနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ မုဠ္ဍံ သု၊ လွှတ်လိုက်ကြကုန်၏။ ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ ဒီဃော၊ ကုန်သော။ နုခေ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ကို။ ဝဍ္ဎေသိ ကိံ ပန၊ ဆောင်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကြကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေါ၊ ညြော်ဆောင်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒီဃာ၊ ကုန်သော။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ကို။ နဝါ ရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နခေ နပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကြကုန်၏။ မုခေ နပိ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ နခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုဋေ နပိ၊ နံရံ၌လည်း။ ဃံသန္တိ၊ ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏။ အဂ္ဂိလိယော၊ လက်ချောင်း ခြေချောင်း တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ နခဆေဒနံ၊ လက်သည်းလှီး ထားခယ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ သလောဟိတံ၊ သွေးနှင့်တကွသော။ နခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ မံသပွမာဏေန၊ အသားပမာဏဖြင့်။ နခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ၄ ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဒိသတိမဋ္ဌံ၊ နှစ်ဆယ်သော

လက်သည်း ခြေသည်း အပြေအပြစ်ပြုခြင်းကို။ ကရောန့်၊ ပြုစေကြ
ကုန်၏။ပ။မလမတ္တံ၊ ချေးအညစ်အကြေးမျှကို၊အပ်ကနိုတုံ၊ ငင့်စိမ့်
သောင့်။ ဝါ၊ ထုတ်စိမ့်သောင့်။ပ။

၂၇၅။ ဘိက္ခုရေနံ၊ ရဟန်း တို့အား။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။
ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သည်။ ဟောန့်၊ ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘိက္ခု၊
တို့သည်။အညမညံ၊အချင်းချင်း။ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ညြောပေတုံ၊
ချခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ရိတ်ခြင်းငှါ။ ဥဿာဟန့်ပန်၊ ဝံကြကုန်၏လော။
ဝါ၊ စွမ်းနိုင်ကြကုန်၏လော။ဇုတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ဘဂဝါ၊ဘုရား။
ဥဿာဟန့်၊ကုန်၏။ဇုတိ၊ဤသို့။ အဝေ၊စ၊ ၏။ပ။ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို
လည်းကောင်း။ ခုရသိလုံ၊ သင်ဓုန်းသွေး ကျောက်ကို ၎င်း။
ခုရသိပါဠိကံ၊ သင်ဓုန်းထည်စရာအိတ်ကို လည်းကောင်း။ နမ
တက္ကံ၊သင်ဓုန်းရစ်စရာပုဆိုးကြမ်းကိုလည်းကောင်း။သမ္ပံ၊ အလုံးစုံ
သော။ ခုရဘဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းအဆောက်အဦ ဘဏ္ဍာကို လည်း
ကောင်း။ပ။မသုံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ ကပ္ပါပေန့်၊ ကပ်ကျေးဖြင့်
ဖြတ်စေကုန်၏။ မသုံ၊ကို။ဝဆုပေန့်၊ပွါးစေကုန်၏။ ဝါ၊ ရှည်စေ
ကုန်၏။ ဝါ၊ လက်နှစ်သစ်ထက် လွန်စေကုန်၏။ ဝါ၊ နှစ်လထက်
လွန်စေကုန်၏။ ။[ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌- ဒီဃံ
ကရောန့်တိ ကေသေဟိသဒ္ဒိံ အစ္ဆိန္ဒိတ္တာနဋ္ဌပေန့်-ဟု ကေသ်ကို
ပမာဏပြု၍ ဘွင့်တော် မူ၏]။ ဝေါလောမိကံ၊ မေးဌ ဆိတ်
မုတ်ဆိတ်နှင့် တူသောမုတ်ဆိတ်ကို။ကာရာပေန့်၊ ပြုစေကြကုန်၏။
စတုရသံ၊ လေးထောင့်မုတ်ဆိတ်ကို။ပ။ ပရိမုခံ၊ ရင်မွှေးရိတ်ခြင်း
ကို။ပ။အဓုဒုကံ၊ ရင်မွှေးအရေး အသား ထားခြင်းကို။ပ။ ဒါဋ္ဌိကံ၊
ကြင်စွယ်ကို။ ဌပေန့်၊ ထားကုန်၏။ ဝါ၊ နှစ်လထက် အလွန်
ထားကုန်၏။ ဝါ၊ လက်နှစ်သစ်ထက်အလွန် ထားကုန်၏။

အမှာ ဤဒါဋ္ဌိကာဌပနသိက္ခာပုဒ်၌-ကေသဋ္ဌပနသိက္ခာ
ပုဒ်ဝယ် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုမာသိကံ ဝါဒုဝဏ္ဏံ
လံ ဝါဟု တိုက်ရိုက်နိတ္ထိအားဖြင့်ကေသပမာဏကိုဟောတော်
မူသကဲ့သို့ မညုဝဏ္ဏပန် သိက္ခာပုဒ်၌ မညုပမာဏကို တိုက်ရိုက်

နိတ္ထေအားဖြင့် ဟောတော်မမူ သော်လည်း အရှင်သုဒိန်စသည်တို့၏ ပဗ္ဗဇူဥပသမ္မဒကိုပြုရာ သုဒိန္နကဏ္ဍစသည်တို့၌ ကောသမဿုံ သြဟာရေတ္တာဟု ကောသနှင့်မဿုကို တပေါင်းတည်း လာသော ကြောင့်ရင်း မဿုံဝနှာပေတိတိ မဿုဒီဃံ ဣရောန္တိ-ဟူသော မဿုဝနှာပန သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌-ဒီဃံကရောန္တိတိ ကေသေ ဟိသဒ္ဒေါ အစ္ဆိန္နေတ္တာ ဌပေန္တိ-ဟု ဝိမတိနောဒနီဋီကာ၌-ကောသကို ပမာဏပြု၍ ဘွင့်ပြုသောကြောင့်ရင်း, မဿုသဒ္ဒါဖြင့် ဒါဋ္ဌိကကို လည်းယူသင့်ကြောင်းကို ဒါဋ္ဌိကာပိ မဿုဂဟဏေနေဝ ဂဟေတ္တာ မဿုတ္တေဝ ဝုတ္တံ၊ ဥတ္တရာဝရေမဿုန္တိ အတ္ထော-ဟု သုဒိန္နကဏ္ဍံသာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ ဘွင့်ပြု သောကြောင့်ရင်း, ကောသ မဿုနှင့်အတူ ကြင်စွယ်နှုတ်ခမ်းမွေးကိုလည်းနှစ်လ၊ လက်နှစ်သစ် ထက် အလွန် မထားသင့် ကြောင်းကို မုချဆတ်ဆတ် မှတ်ယူ အပ်၏။

* သမ္ဘာဝေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ လောမံ၊ အမွေးကို။ သံဟရာပေန္တိ၊ ရိတ်စေကုန်၏။ပ။ဘိက္ခုနော၊ အား။ သမ္ဘာဝေ၌။ ဝဏ္ဏော၊ အနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးသည်။ နသန္တိ၌တိ၊ မတည်နိုင်။ပ။ အာဗာဓပစ္စယာ၊ အနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ဘာဝေ၌။လောမံ၊ကို။ သံဟရာပေတုံ၊ ၎။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ကတ္တရိကာယ၊ ကပ်ကျေးဖြင့်။ ကေသေ၊ တို့ကို။ ဆေဒါပေန္တိ၊ ဖြတ်စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ ရိတ်စေကြကုန်၏။ သိသေ၊ ၌။ ဝဏ္ဏော၊ အနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ခုရေန၊ သင်ခုန်းဖြင့်။ ကေသေ၊ တို့ကို။ သြရောပေတုံ၊ ချခြင်း၎။ ဝါ၊ ရိတ်ခြင်း၎။ နသဏ္ဍာတိ၊ နိုင်။ပ။ဒီဃာနိ၊ ရှည်ကုန်သော။ နှာသိကာလောမာနိ၊ နှာခေါင်းမွေးတို့ကို။ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ထားကြကုန်၏။ပ။ ပိသာစိလ္လိကာသေယျထာပိ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးကဲ့သို့တကား။ပ။သက္ခရိကာယပိ၊ ကျောက်စရစ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ မဇ္ဇသိတ္ထကေနပိ၊ ပျားဖယောင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ နှာသိကာလောမံ၊ နှာခေါင်းမွေးကို။ဂဟေတွာ၊ ယူစေကြကုန်

၏။ ဝါ၊ နှုတ်စေကြကုန်၏။ နာသိကာ၊ နှာခေါင်းတို့သည်။ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ သဏ္ဌာသံ၊ မွေးညှင်းကို။ပ။ ပလိတံ၊ ဆံဖြူကို။ ဂါဟာပေန္တိ၊ယူစေကြကုန်၏။ပ။

၂၇၆။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဏ္ဏာ၊ နား၊တို့သည်။ ကဏ္ဏာ၊ ဂူထ ကေဟိ၊ နဖါတို့ဖြင့်။ ထကိတာ၊ ပိတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ကဏ္ဏမလဟာရကိ၊နဖါထုတ်ကို။ ဝါ၊ နဖါချူကို။ဝါ၊ နှဖါကော်ကို။ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ၊ အမြတ်အဲ့ယုတ် ဖြစ်ကုန်သော။ကဏ္ဏမလဟာရကိယော၊ နှဖါထုတ်တို့ကို။ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ သော်ဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော နဖါချူကို လည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့် ပြီးသော နဖါချူကိုလည်း ကြောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၇၇။ ဗဟုံ၊ သော။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံဘဏ္ဍာ ကိုလည်း ကောင်း။ ကံသဘဏ္ဍံ၊ ကြေးဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။ သန္ဓိစယံ၊ သိမ်းခြင်းကို။ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ကံသပတ္တရိကာသေယျထာပိ၊ ကြေးကိုကုန်သွယ်သော သူတို့ကဲ့သို့တကား။ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဠနိ ပိ၊ မျက်စည်းကျည်တောက်ကိုလည်းကောင်း။ အဠနိသလာ ကံပိ၊ မျက်စည်းတံကို လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏမလရဟာကိ ပိ၊ နဖါ ထုတ်ကို လည်းကောင်း။ ဗန္ဓနမတ္တံပိ၊အဘွဲ့မျှကို လည်းကောင်း။ ဂုဏ္ဍာ၊စွာယန္တိ၊အလှိုလှိုရှိကြကုန်၏။ပ။သံဃာဋိ ၊ ဒုကူဋ်ကို။ပလ္လတ္ထိ ကာယ၊ အာယောဂပဘဏ္ဍသဖြင့်။ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်ကြကုန်၏။ သံဃာဋိယာ၊ ၏။ပတ္တာ၊ အနားပတ်တို့သည်။ဝါ၊တလုပ်တို့သည်။ လုဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ခဲ့ကုန်၏။ပ။တသ၊ထိုရဟန်းအား။ အာယောဂေန၊ အာယောဂပတ်နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဖါသု၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ကထံနုခေါ၊အဘယ်သို့လျှင်။အာယောဂေါ၊ အာယောဂပတ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သနည်း။ပ။ တန္တုကံ၊ ယက်သောအာယောဂပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေမံ၊လက်ခတ်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ယက်မ်ကိုလည်းကောင်း။ ကဝဋ်ံ၊ ချပ်ကို လည်းကောင်း။ သလာကံ၊ကြေးတံဝါးကို လည်းကြောင်း။ ညဒ္ဓံ၊

သော။ တန္တဿ ဘဏ္ဍာကံ၊ ပဏ်ကြမ်းသည်တို့၏ အဆောက်အဦ ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။ပ။

၂၇၇။ အကာယမန္ဒနော၊ခါးပန်းမရှိဘဲ။ ဝါ၊ခါးပန်းမပါဘဲ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှူခံ၏။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။တသ၊ ထိုရဟန်း၏။ အန္တရဝါသကော၊ သင်းဝိုင်သည်။ ရထိကာယ၊ ခရီးလမ်းမ၌။ ပဘာသိတွာ၊ကျွတ်ခဲ့၏။မနုဿာ၊ တို့သည်။ဥက္ကုဋ္ဌိ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ သောဘိကဿ၊ သည်။ မံကု၊ မျက်နှာမသာ မယာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပ။ကာယ ဗန္ဓနံ၊ခါးပန်းကို။ပ။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဥစ္စာဝစာနိ၊ အမြတ်အယုတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယဗန္ဓနာနိ၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။ ကလာ ဗုကံ၊ ကြိုးအများ ပေါင်းရှိပြုအပ်သော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေဠျာဘတ်ံ၊ ရေမြေဦးခေါင်းသဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော ခါးပန်းကို လည်းကောင်း။ မုရဇ်၊ မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ခါးပန်းကို လည်းကောင်း။ မဒ္ဒရိဏံ၊ ဆောက်လုံး သဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပဏ္ဍိကံ၊ ခါးပန်း ပြားကိုလည်းကောင်း။သုကရန္တကံ၊ ဝက်အူသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ခါးပန်းပြားကို လည်းကောင်း။ပ။ ကာယဗန္ဓနဿ၊ ခါးပန်း၏။ ဒဿာ၊ အဆာတို့သည်။ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးခဲ့ကုန်၏။ပ။မုရဇ်၊ မုရိုးစည် သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော အဆာကိုလည်းကောင်း။ မဒ္ဒရိဏံ၊ဆောက် လုံးသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော အဆာကိုလည်းကောင်း။ပ။ ကာယဗန္ဓ နဿ၊၏။ အန္တော၊ အနှားစွန်းသည်။ဇီရတိ၊ ၏။ပ။ သောဘဏ်ံ၊ အနှားလိပ်၍ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂုဏကံ၊ သက်နှံးတလုပ် ချုပ်သဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဖွတ်မီးထိုးခြင်းကို လည်းကောင်း။ဝါ၊ ပြောင်းနှံသဏ္ဌာန် ထိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ။ပ။ကာယဗန္ဓနဿ၊၏။ ပဝနန္တော၊ကွင်းစွန်းသည်။ ဝါ၊ အဆာ ရင်းသည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးပြန်ခဲ့၏။ပ၊ဝိဓံ၊ခါးပန်းဘိကို။ဝါ၊ခါးပန်း ကွင်းကို။ပ။ ဥစ္စာဝစေ၊ ကုန်သော။ ဝိဓေ၊ ခါးပန်းကွင်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။သောဝဏ္ဏမယံ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသော ခါးပန်းကွင်းကို

လည်းကောင်း။ ရူပိယမယ်၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ခါးပန်းကွင်းကို လည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ပ။သုတ္တမယ်၊ ချည်ဖြင့် ပြီးသော ခါးပန်းကွင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၇၉။ လဟုကာ၊ပေါ့ကုန်သော။သံဃာဋိယောဒုကုဋ္ဌတို့ကို။ ပါရုပိတ္တာ၊ရုံ၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ၊လေပွေဖြင့်။ ဥက္ခိပိ ံသု၊ မြှောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ လွှင့်ကုန်၏။ပ။ဂဏ္ဍိကံ၊ ကမ္မတ်သီးကိုလည်းကောင်း။ ပါသကံ၊ ကမ္မတ်ကွင်းကိုလည်းကောင်း။ပ။ဥစ္စာဝစာ၊ကုန်သော။ ဂဏ္ဍိကာ ယော၊ ကမ္မတ်သီးတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ သောဝဏ္ဏ မယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောကမ္မတ်သီးကိုလည်းကောင်း။ရူပိယမယံ၊ငွေ ဖြင့်ပြီးသော ကမ္မတ်သီးကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန် ၏။ပ။သုတ္တမယံ၊ချည်ဖြင့်ပြီးသောကမ္မတ်သီးကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဂဏ္ဍိကံပိ၊ ကမ္မတ်သီးကို လည်းကောင်း။ ပါသကံပိ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ စီဝရေ၊ဌ။အပ္ပေန္တိ၊တပ်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ကပ်ကြကုန်၏။ စီဝရံ၊သည်။ဇီရတိ၊ဆွေးခဲ့၏။ပ။ဂဏ္ဍိကဖလကံ၊ကမ္မတ်သီးပြားကို လည်းကောင်း။ဝါ၊ကမ္မတ်သီးအိမ်ကိုလည်းကောင်း။ပါသကဖလ ကံ၊ ကမ္မတ်ကွင်းပြားကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကမ္မတ်ကွင်းအိမ်ကို လည်းကောင်း။ပ။ဂဏ္ဍိကဖလကံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပါသက ဖလကံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အန္တေ၊ အစွန်းဌ။အပ္ပေန္တိ၊ကုန်၏၊ ကောဇ္ဇော၊ အနားပတ်သည်။ ဝိဝရိယတိ၊ ပွင့်ခဲ့ပြန်၏။ပ။ဂဏ္ဍိက ဖလကံ၊ကို။ အန္တေ၊ အစွန်းဌ။ အပ္ပေတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပါသကဖလကံ၊ကို။ သတ္တဂုံလံ၀ါ၊လက်ခုနစ်သစ် လည်းကောင်း။ အဋ္ဌဂုံလံ၀ါ၊လက်ရှစ်သစ်လည်းကောင်း။ညြ၀ါဟေတ္တာ၊လျှော့၍။ ဝါ၊ ဆုတ်၍။ အပ္ပေတုံ။ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။

အမှာ ဤအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏ လဟုကသံဃာဋိပါရု ပနှု ဝတ္ထုဌ- လေပွေတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် ဒုကုဋ် သက်နှံးအထက်သို့လွင့်ရာ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဍိကံ ပါ သကဉ်- ဟု ဟောတော်မူသောအရာကို ထောက်လျှင်ထောင့်အစွန်း

ဌသာ ကမ္မတ်သီးအိမ်, ကမ္မတ်ကွင်းအိမ်တစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို မုချဆတ်ဆတ် သိအပ်သည်။ ထောင့်အစွန်းနှင့် ကမ္မတ်သီးအိမ်, ကမ္မတ်ကွင်းအိမ်တစ်ရာအနားပတ်ပွင့်သောကြောင့်- အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဌိကဖလကံ အန္တေ အပ္ပေတုံ၊ပါသကဖလကံ သတ္တာဂ်ံ လံဝါ အဋ္ဌာဂ်ံလံဝါ ဩဂါသေ ဟောတ္တာအပ္ပေတုံ-ဟု ဟောတော်မူသော အရာကို ထောက်လျှင် ကမ္မတ်သီးအိမ်ကို ထောင့်အစွန်းဌ တစ်သင့်ကြောင်း ကမ္မတ်ကွင်းအိမ်ကို လက်ခုနစ်သစ်, လက်ရှစ်သစ် လျှော့ဆုတ်၍ တစ်သင့်ကြောင်းကို အထူးအခြားနှစ်ဌာနကွဲပြားမှု မှတ်ယူအပ်သည်။ သာရုပ္ပဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငါ ပကတိ လက်ရှစ်သစ်ထက် တိုးပွါး၍ ပြုသော်လည်း အပ်သည်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌-သတ္တာဂ်ံလံဝါ အဋ္ဌာဂ်ံလံဝါတို ဧတ္ထ သုဂတဂ်ံလေနာတိ အဝုတ္တတ္တာ ပကတိအဂ်ံလေန သာရုပ္ပတ္ထာယ ဝဏ္ဏေတ္တာပိ ကရောန္တိစေ နဒေါသော-ဟု ဆိုတော်မူသည်။ အချို့သော မထေရ်တို့ သည်ကား လေးထောင့် အနားပတ်ကွင်းဌ ထောင့်တန်းအထက်နှစ်အိမ်အောက်နှစ်အိမ်ဖက်စပ်၍တပ်ကြကုန်၏။ ထိုသို့တပ်ခြင်းသည် ဤ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဌိကဖလကံ အန္တေအပ္ပေတုံစသောဤခုဒ္ဓကက္ခန္ဓကပါဠိတော်နှင့်ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် မသင့်။ အချို့သောမထေရ်တို့ သည်ကား ကမ္မတ်သီးကိုဖြည်၍ ရေမျိုကိုဖွင့်၍ သစ္စကပရိမိုဇအား ကြောက်သဖြင့် ချွေးမထွက်သောအခြင်းအရာကိုပြုတော်မူရာမဇ္ဈိမနိကာယ မူလပဏ္ဏာသ သစ္စကသုတ် အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ အလျားအနားပတ်အလယ်ဌ လက်ဝဲလက်မှာ ရှစ်သစ်ခြား ကမ္မတ်သီးအိမ်, ကမ္မတ်သီးကွင်းအိမ် စပ်ဖက်၍ တစုံစီတပ်ကြကုန်၏။ ထိုမထေရ်တို့၏ဝါဒသည်လည်း မိမိတို့ဆောင်ပြသော သာဓကသစ္စကသုတ်ဌ ရေမျိုအနီးအပါး တပ်လျက်ထားသော ကမ္မတ်သီးအိမ်ဟူ၍ မုချဆတ်ဆတ် အတပ်မသိသာသောကြောင့်လည်းကောင်း, အောက်ဖြစ်သော မြင်းခေါင်း အနီးအပါး သက်နှံးထောင့် အစွန်းဌ တပ်လျက်ထားသော ကမ္မတ်သီးအိမ်ကို ဖြည်ပြီးမှ ရေမျိုးဝယ် ဖုံးလွှမ်း

အပ်သော သက်နှီးကို ဘွင့်လှစ်၍ ရေမျိုရင်ဘတ်ကို သစ္စကပရိဗိုဇ်အား မြှောက်စွာဘုရားပြောတော်မူသည်ဟု မှတ်ယူရလျှင်လည်းအသင့်ယူတို့ဖြစ်ရာ သောကြောင့် လည်းကောင်း, ရေမျိုအနီးအပါးတပ်လျက်ထားသော ကုံမှတ်သီးအိမ်ကိုပင် သစ္စကသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုတော်မူသည်ဟု ယူချေသော် ထိုသစ္စကသုတ် အဋ္ဌကထာ၏ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ မဟုတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း ဤခုဒ္ဗက ခန္ဓကလဟုက သံဃာ့ဋ္ဌပါရာဇိကပုဒ် တို့နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် လည်းကောင်း, သုတ္တန်အရာ၌ သုတ္တန် အဋ္ဌကထာသာ ပမာဏဖြစ်၏။ ပရမတ္ထဖြစ်သော အဘိဓမ္မာအရာ၌ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာသာ ပမာဏဖြစ်၏။ ဝိနည်းအရာ၌ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာသာ ပမာဏဖြစ်၏ဟူ၍ မိမိတို့ ပမာဏ ပဓာနဖြစ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော အဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်လည်းကောင်း မသင့်။ ထိုကြောင့် တခုသောအနုံ အနားပတ်ထောင့်အစွန်း၌ ကုံမှတ်သီးအိမ်တပ်ပြီးလျှင် ထိုအိမ်နှင့် ရှေးရှိသောအနုံအနာပတ်အစွန်းမှ လက်ခုနစ်သစ်, လက်ရှစ်သစ် လျှော့ဆုတ်ရာ အလျားအနားပတ်၌ ကုံမှတ်ကွင်းအိမ်ကို စပ်ဖက်လျက် အထက်အောက်တစုံ အကြွင်းအစွန်းနှစ်ထောင့် တို့၌လည်း ထိုနည်းအတူ တစုံတပ်အပ်သည်ဟု မုချဆတ်ဆတ်မှတ်ယူအပ်၏။

၂၀၀။ ။ပ။ဂိဟိနိ ဝတ္ထုံ၊ လူတို့ကဲ့သို့သော ဝတ်ခြင်းကို။ (ဤအရာ၌ အနုဗ္ဗာနသေယျံသေတိကဲ့သို့ မိမိ ဓာတ်ရင်းကိုကံ ခံသောကြောင့် ကမ္မတ္ထသင့်၏မှတ်။ ထေရသံခါတံ-ပုဒ်ကဲ့သို့ ကရဏတ္ထ၌ ဥပယောဂဝိဘတ်သော် လည်းတနည်းမှတ်)။ ။နိ ဝါသေန္တိ၊ ဝတ်ကြကုန်၏။ ဟတ္ထိသောဏ္ဍကံ၊ ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ချ၍ ဝတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ မဿ ဝါဠကံ၊ ငါးမြီးကဲ့သို့ ချ၍ ဝတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ စတုကဏ္ဏကံ၊ လေးထောင့်ချ၍ ဝတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ တာလ ဝဏ္ဏကံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကဲ့သို့ ချ၍ ဝတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သတ ဝလိကံ၊ များစွာသော အတွန့်ရှိသော ဝတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိ ဝါသေန္တိ၊ ကုန်၏။ ။(ဤ၌

သတ္တသိန္ဓါကား ဗဟုသိန္ဓါ၏ ပရိယာယ်တည်း။ ဝလ္လိကံ-ဟု သံယုဘ်နှင့်မျှားစွာပေတို့၌ ရှိ၏။ နှိသံယောဂသာ သင့်၏)။ပ။ ဂိဟိပါရုတံ၊ လူတို့ကဲ့သို့သော ရုံခြင်းကို။ ဝါ၊ လူတို့ကဲ့သို့သော ရုံခြင်းဖြင့်။ ပါရုပန္တိ၊ ရုံကြကုန်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ ဂိဟိပါရုပန ဟူသည်ကား ပရိမဏ္ဍလ ပါရုပနမှ တပါးသော သေတပဋ္ဌပါရုတ ပရိမ္ဘာ ဇကပါရုတ ဧကသာဋကပါရုတ သောဏ္ဍပါရုတ အန္တေပုရိက ပါရုတ မဟာဇေဋ္ဌကပါရုတ ကုဋိပ္ပဝေသကပါရုတ ဗြာဟ္မဏပါရု တ ပါဠိကာရကပါရုတ အစရှိသော ပါရုပန ပင်တည်း။ ထိုဂိဟိ ပါရုပန အပေါင်းတို့တွင် သေတပဋ္ဌ ပါရုတဟူသည်ကား ပုဆိုးဖြူ ဝတ်ကုန်သော နှိုဂဏ္ဍတက္ကတွန်းတို့၏ ထက်ဝက်သော ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်လုံခြုံအောင်တင်ထားခြင်းပင်တည်း။ပရိမ္ဘာဇကပါရု တ ဟူသည်ကား ရင်ဘတ်ကိုဘွင့်၍ နှစ်ဘက်သော ပခုံးစွန်းတို့၌ လျား အရုံကိုတင်ထားခြင်းပင်တည်း။ဧကသာဋကပါရုတဟူသည် ကား ဝတ်သောပုဆိုး၏တဘက်သောအစွန်းဖြင့်ကျောက်ကုန်းကို တင်ထား၍ နှစ်ဘက်သောအစွန်းတို့ကို နှစ်ဘက်သော ပခုံးစွန်း တို့၌ တင်ထားခြင်း ပင်တည်း။ သောဏ္ဍပါရုတ ဟူသည်ကား ပုဆိုးဖြင့် လည်ဘင်းကို ရစ်ပတ်ကုန်လျက် နှစ်ဘက်သော အစွန်း တို့ကို ရင်ဘတ်ကျောက်ကုန်း တပါးပါးတို့၌ စုလျား ကျစေခြင်း ပစ်ချခြင်းပင်တည်း။ အန္တေပုရိကပါရုတ ဟူသည်ကား နန်းတွင်း သူတို့၏ မျက်လုံးမျှကို တင်ပြ၍ ဦးခေါင်းရှိလျက် တင်ထားခြင်း ပင်တည်း။ မဟာဇေဋ္ဌကပါရုတဟူသည်ကား တပည့်ကြီး, လက် သမားကြီးတို့၏ ရှည်စွာသော ပုဆိုးကို ဝတ်ပြီးလျှင် ထိုရှည်စွာ သော ပုဆိုး၏ တဘက်သောအစွန်းဖြင့် အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို တင်ထားခြင်းပင်တည်း။ ကုဋိပဝေသက ပါရုတ ဟူသည်ကား လယ်လုပ်သော ယောကျ်ားတို့၏ လယ်ကုဋိသို့ ဝင်လိုကုန်သည် ရှိသော် ပုဆိုးကို ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်၍ လက်ကတီးကြားခံ ထားပြီးလျှင် ပုဆိုး၏တဘက်သောအစွန်းဖြင့် ကိုယ်ကို တင်ထား

ခြင့်းပင်တည်း။ ဗြာဟ္မဏပါရုတ ဟူသည်ကား နှစ်ဘက်သော လက်ကတိုးဇကလိတို့၏ အကြားဌ ပုဆိုးကိုသွင်း၍ ပခုံးစွန်းတို့ဌ တင်ထားခြင်းပင်တည်း။ပါဠိကာရကပါရုတဟူသည်ကား ရဟန်း တို့၏သတ္တဝါကြီးစဉ်အတိုင်း အစဉ်ကိုထုံးမိတ်စီရင် တည်စေသော ရဟန်း၏ တခုသောလက်ဝဲပခုံးဌ တင်ထားသဖြင့် တင်ထားရာဖြစ် သောလက်ဝဲမောင်းကို ဘယ်လှစ်ပြီးလျှင် ဘွဲ့လှစ်သော သင်္ကန်းကို ပခုံးစွန်းသို့ တင်ထားခြင်းပင်တည်း။ ထိုဂိဟိပါရုပနအပေါင်းတို့ တွင် ပါဠိကာရကပါရုတမှတပါးသောဂိဟိပါရုတတို့သည် လူ၏ တင်ရုံသော အခြင်းအရာ သက်သက်ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းတို့ အားအခြင်းခပ်သိမ်းမအပ်။ ပါဠိကာရကပါရုတသည်လည်း ထို ရဟန်းတို့တင်ရုံသော အမှုအရာပင်ဖြစ်သော်လည်း ပရိမဏ္ဍလပါ ရုပနမဟုတ်၊ဂိဟိပါရုပနသာဖြစ်လေသောကြောင့်ရဟန်းတို့အား မအပ်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ ပါဠိကာရကောတိ ဘိက္ခူနံ ယထာဝုတ္တံ ပါဠိ ပတိဋ္ဌာပကော၊တထာဝိ တထာပါရုဋ္ဌိတုံ နဝဋ္ဋတိ ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည်။

ပရိမဏ္ဍလပါရုတ ဟူသည်ကား ပရိမဏ္ဍလံပါရုမ္ပိသာဒိတိ သိက္ခာကရုဏိယာ ဟူသောသေခိယသိက္ခာပုဒ်ဌ ပရိမဏ္ဍလံပါရုမ္ပိ တမ္ပံ ဥဘောကဏ္ဏေသမံကတ္တာ ယောအနာဒရိယံပဋိစ္စ ပုရတောဝါ ပစ္ဆတောဝါ ဩလမ္ဗေန္တော ပါရုပတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ ဟူသောပဒဘာဇနီပါဠိတော်ဖြင့် ဘွဲ့တော်မူအပ်သော ပါရုပနာ ပင်တည်း။ ထိုပရိမဏ္ဍလ ပါရုပနာကိုလည်း ဆင်စီးသူရဲတို့သည် ဆင်ကျောက်ကုန်း ဆင်ကုန်းနှီးကို လက်ျာလက်ဝဲ ညီညွတ်စွာကျ အောင် တင်ဆောင်ပြုပြင်သကဲ့သို့ လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်ဌ တင် ထားပြုပြင်အပ်သော သင်္ကန်း၏ ကျောက်ကုန်းနံပါး ဝမ်းနံပါး နှစ်ဘက်ဌ စုလျှား ကျကုန်သော နှစ်ဘက်သော အစွန်းတို့ကို ညီညွတ်စွာပြုပြင်စီရင်၍တင်ထားအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိနယဝိနိစ္ဆယ အဋ္ဌကထာဌ- ဥဘောကဏ္ဏေ သမံ ကတ္တာ သာဒရံ ပရိမဏ္ဍလံ ကတ္တာ ပါရုမ္ပိတမ္ပမေဝ အကရောန္တဿ ဒုက္ကဋံ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ

ကုန်သည်။ ထိုဏ်အာဘွင့် ဝိနယဝိနိစ္ဆယ ဋီကာ၌လည်း ဥဘော ကရွှေသမံကတ္တာတို ပါရုပနသ ကေသေ တသ ပိဋ္ဌိပသေ ဥဒရပသေစ ဩလမ္ဗမာနေ ဥဘောကရွှေ ဟတ္ထိပိဋ္ဌေ ကရုံဝိယ သမံ ကတ္တာ။ ပရိမဏ္ဍလံကတ္တာတို တေသေဝ ပတ္တပဒံ-ဟု မိန့်ဆို တော်မူကုန်သည်။

ဘိက္ခုဝိဘင်းသေခိယသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌လည်း ပရိမဏ္ဍလံ ပါရုဗွိတမ္ဘန္တိ ဧတနခေါ ပနသမယေန ဆမ္ဘဋ္ဌိယာ ဘိက္ခုဂိဟိပါရု တံ ပါရုပန္တိတိ ဝုတ္တံ၊ အနေကပ္ပကာရံ ဂိဟိပါရုပနံ အပါရုဗွိတ္တာ ဧကေ ဝုတ္တနယေန ဥဘောကရွှေ သမံကတ္တာ ပါရုပနဝတ္တံ ပူရေန္တေန ပရိမဏ္ဍလံ ပါရုဗွိတမ္ဘံ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ စူဠဝါ ခုဒ္ဒ ကက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

> နဘိက္ခဝေ ဂိဟိပါရုတံ ပါရုဗွိတမ္ဘန္တိ ဧဝံ ပဋိက္ခိတ္တံ ဂိဟိ ပါရုတံ အပါရုဗွိတ္တာ ဥဘောကရွှေ သမံ ကတ္တာ ပါရု ပနံ ပရိမဏ္ဍလပါရုမ္ဘနံနာမ။ တံ ပါရုဗွိတံ ပါရုဗွိတမ္ဘံ-

ဟူ၍လည်းကောင်း,

> ယထာစ ''ပါဋိကာရကော ဘိက္ခု ကေသံ ပါရုပနေန ပါရုတံ ဝါမဟတ္ထပိ ဝိဝရိတ္တာ စိဝရံ အံသကူဋ်ံ အာရောပေဘိ။ ဧဝံ အပါရုပေတ္တာ သဗ္ဗေပိ ဧကေ အညေစ ဧဝ ရူပေ ပါရုဗွနဒေါသေ ဝဇ္ဇေတ္တာ နိဗ္ဗိကာရံ ပရိမဏ္ဍလံ ပါရုဗွိတမ္ဘံ။ တထာ အပါရုဗွိတ္တာ အာရာမေ ဝါ အန္တရ ဃရေ ဝါ အနာဒရေန ယံကိဉ္စိ ဝိကာရံ ကရောန္တသ္သ ဒုက္ကဋံ-

ဟူ၍ဝင်း မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ယင်းသို့ ပြဆိုအပ်ပြီးသော ပါဋိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာအရပ်ရပ်ဖြင့် ပရိမဏ္ဍလပါရုပနဟူသည် ကေသံ စိဝရံကတ္တာ ဟူသောအရပ်ရပ်သော ဝိနည်းပါဋိတော်ပါ၌ဖြင့် ပြအပ်သော ကေသံ စိဝရကရဏ ပါရုပနပင်တည်းဟု မှုချ ဆက်ဆက်မှတ်ယူအပ်၏။ထိုကေသံစိဝရကရဏ ပါရုပနကိုလည်း ဂိဟိပါရုတ အဝင်အပါဖြစ်သော ပါဋိကာရက ပါရုတ ဒေါသ လွတ်စေခြင်းငှါ လက်ဝဲမောင်းကို ဖုံးလွှမ်းမိရုံသာ တင်ဆောင်

ပြုပြင်၍ လက်ကတော့ စပယ်တင်အပ်၏။ သုပ္ပဋိဿနိသိက္ခာပုဒ်နှင့် ရောမိအောင် တင်ဆောင် စီရင်ခြင်းကိုကား မပြုအံ့။

> သစေ ဥပဇ္ဈာယော ပန္ဓာသမဏံ အာကခုတိ တိမဏ္ဍလံ ပဋိန္ဓာဒေန္တေန ပရိမဏ္ဍလံ နိဝါသေတွာ ကာယမန္ဓနံ သဂုဏံ ကတွာ သံဃာဋိယော ပါရုပိတွာ ဂဏ္ဌိကံ ပဋိမုဉ္စိတွာ ဓောဝိတွာ ပတ္တံ ဂဟေတွာ ဥပဇ္ဈာယဿ ပန္ဓာသမဏေန ဟောတဗ္ဗံ-

စသော စူဠဝါဝတ္ထုကျမ်းက စသည်တို့၌ ဟောကော်မူအပ်သော သံဃာဋိယော ပါရုပိတွာ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ပြုတော်မူအပ်သော ပါရုပနသည်ကား သုပ္ပဋိဿနိသိက္ခာပုဒ်၏ အရာဖြစ်သောကြောင့် သုပ္ပဋိဿနိသိက္ခာပုဒ်၏-သုပ္ပဋိဿနေန အန္တရဿရေ ဂန္တုံ။ ယော အနာဒရိယံ ပဋိစ္စ ကာယံ ဝိဝရိတွာ အန္တရဿရေ ဂစ္ဆတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ-ဟူသော ပဒဘာဇနီပါဠိတော်ဖြင့်ပြအပ်သော သုပ္ပဋိဿနိ ပင်တည်းဟု မှတ်ယူအပ်၏။ ထိုကြောင့် မဟာဝါ စီဝရကျမ်းက အဋ္ဌကထာ၌-ဗာဟန် သုပမာဏံ စီဝရံ ပါရုပန္တေန သံဟရိတွာ ဗာဟံဃ ဥပရိဋ္ဌပိတာ ဥဘောအန္တာ ဗဟိမုခါ တိဋ္ဌန္တိ။ တေသံ ဧတံနာမံ။ အယမေဝဟိ နာမယော မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော-ဟူသော ဗာဟန်ပုဒ်၏ အဘွင့်၌ ပါရုပန္တေန ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ပြအပ်သော ပါရုပနကိုကား သံဟရိတွာ ဟူသော သဒ္ဒန္တရသန္နိဓာန်ကြောင့်-

> သုပ္ပဋိဿနေနာတိ နသသိသပါရုတေန။အထခေါ ဂဏ္ဌိကံ ပဋိမုဉ္စိတွာ အနုဝါတန္တေန ဂိဝံ ပဋိန္ဓာဒေတွာ ဥဘော ကဏ္ဏေ သမံ ကတွာ ပဋိသံဟရိတွာ ယာဝ မဏိဗန္ဓံ ပဋိန္ဓာဒေတွာ အန္တရဿရေ ဂန္တုံ-

ဟူသော ပဋိန္ဓနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာဖြင့်ပြအပ်သော သုပ္ပဋိဿနိ ပင်တည်းဟု မှတ်ယူအပ်၏။ ဤဗာဟန်အဘွင့် မဟာဝါစီဝရကျမ်းက အဋ္ဌကထာ၌လည်း သုပ္ပဋိဿနိ ပါရုပနဖြင့် ဘွင့်ပြတော်မူခြင်းသည်ဥပလက္ခဏနိဒဿနနည်းမျှသာတည်း။ အ

ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား သုပ္ပဋိဆန္နသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြအပ်သော သက်နှိုးခ်ိသာ ဤဗာဟန္တလက္ခဏာကို မှတ်ယူသင့်သည်မဟုတ်၊ ပရိမဏ္ဍလပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြအပ်သော သက်နှိုး, ပရိမဏ္ဍလ နိုဝါသန သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြအပ်သော အန္တရဝေါသက သက်နှိုးတို့ခ်ိ လည်း မှတ်ယူသင့်သောကြောင့်တည်း။ထိုကြောင့် ပါရာဇိကနှင့်သ စိဝရကရဏပါရာဇိက, သုပ္ပဋိဆန္နပါရာဇိက အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဝိနယမရတို့ သတိမူကြလေကုန်။ ဤအရာ၌ ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာကား သုတ္တခေါ်း သက်နှိုးကို သာလျှင် မဟာအဋ္ဌကထာ၌ စီရင်တော်မူသောကြောင့် ယခုကာလများ တို့ခ်ိ၌လည်း သတ္တခေါ်း သက်နှိုးသည်သာလျှင် အပ်၏။ ပဋ္ဌခေါ်း နဝခေါ်းစသည်တို့ကား မအပ်ဟု နှလုံးပိုက်တော်မူ၍-ဣဒံ သတ္တ ခဏ္ဍာစိဝရမေဝ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝိဟိတန္တိ ဣဒါနိပိ တဒေဝ ဝဋ္ဋတိ။ ဝုတ္တံဝိစေတံ အယမေဝဟိနယော မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တောတိ-ဟု ဘွင့်ဆိုတော်မူ၏။ထိုသို့ဘွင့်ဆိုတော်မူသော်လည်း ထိုဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာစကားသည် မသင့်။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား မိမိဆောင်ပြသော အကြောင်း ယုတ္တိကို ပြရာ-ဗာဟန္တန် သုပမာဏံ စိဝရံ ပါရုပန္တေန သံဟရိတ္တာ ဗာဟာယ ဥပရိ ဌပိတာ ဥဘောအန္တာ ဗဟိမုခါ တိဋ္ဌန္တိ။တေသံ ဧတ္ထံ နာမံ၊ အယမေဝဟိ နယော မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော-ဟူသော မဟာဝါစိဝရကွန္ဓကအဋ္ဌကထာဗာဟန္တပုဒ်၏အဘွင့်၌သတ္တခေါ်း သက်နှိုး၏ အစီအရင်ကိုမပြု။ ခေါက်လိပ်၍ မောင်း၏အထက်၌ ထားအပ်သည်ဖြစ်၍မျက်နှာမှအပသို့ရှေးရှုတည်သော နှစ်ခုသော သက်နှိုးအစွန်းအစ အစိတ်ကို အလုံးစုံကို ဗာဟန္တဟု ပြဆိုသော နည်းကိုသာ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုကြောင်းကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ အဋ္ဌကထာဆရာ ပြတော်မူသောကြောင့်ရင်း ထိုဝိနယ ဝိနိစ္ဆယ ဋီကာဆရာ ဆိုတိုင်း သတ္တခေါ်းသက်နှိုးသည်သာလျှင် အပ်သော သက်နှိုး ဖြစ်ခဲ့သော်- ပဋ္ဌကေနဝါ အတိရေက ပဋ္ဌကေနဝါ သဏ္ဌာနေန,သမဏ္ဍလိကတေန,အစရှိသော မဟာဝါဂ်ထိန္ဓကွန္ဓက

ပါဠိတော်,ထိုကထိန်ကွန်းကပါဠိတော်၏ အဘွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌက ထာ,ထို အဋ္ဌကထာ၏အဘွင့်ဖြစ်သော ဋီကာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ရာ သောကြောင့်ရင်း,မိမိဆုံးဖြတ်ခဲ့သော ရှေးရှေးဝိနိစ္ဆယနှင့်နောက် နောက်ဝိနိစ္ဆယတို့ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ရာ သောကြောင့်ရင်း, တခုတည်း တထည့်တည်းသောသက်နှင်းခ်ိသာလျှင် အခြင်းအရာ လက္ခဏာအာကာရဝိသေသအထူးဖြင့် အနုဝိဝဏ္ဏဗာဟန် အခြင်း အရာ လက္ခဏာအာကာရ ဝိသေသကို မှတ်ယူအပ်သောကြောင့် ရင်းတည်း။

* ။ပ။သံဝေလ္လိယံ၊ နောက်ပိုးကျိုက်ခြင်းကို။ဝ၊ ခါးတောင်း ကျိုက်ခြင်းကို။ နိ၀ါသေန္တိ၊ ဝတ်ကြကုန်၏။ပ။ရညော၊ မင်း၏။ မုဏ္ဍံ၀ဠဲသေယျထာပိ၊ ဝန်ကို ဆောင်သော်လူတို့ကဲ့သို့တကား။ပ။

၂၇၁။ ဥဘတောကာဇံ၊ နှစ်ဘက်ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို။ ဟရန္တိ၊ဆောင်ကြကုန်၏။ဝ၊ ထမ်းကြကုန်၏။ပ။ဧကတောကာဇံ၊ တဘက်ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို လည်းကောင်း။ အန္တရာကာဇံ၊ အလယ်အကြားခ်ိဝန်ကိုလည်းကောင်း။သီသဘာရံ၊ဦးခေါင်းဖြင့် ဆောင်အပ်သောဝန်ကို လည်းကောင်း။ ခန္ဓဘာရံ၊ ပခုံးဖြင့် ဆောင်အပ်သော ဝန်ကို လည်းကောင်း။ ကဋိဘာရံ၊ ခါးဖြင့် ဆောင်အပ်သောဝန်ကို လည်းကောင်း။ဩလမ္ဗကံ၊ တွဲလွဲဆွဲအပ် သော ဝန်ကိုလည်းကောင်း။ပ။

၁၀၂။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ဒန်ပူကို။နခါဒန္တိ၊မခဲကြကုန်။ ဝ၊ မစားကြ ကုန်။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒန္တကဋ္ဌဿ၊ကို။ အခါဒနေ၊ မခဲရာ၌။ ဝ၊မစားရာ၌။အာဒိနဝ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဒုမေ၀ဠ္ဍ၊ ဤ ငါးပါးတို့သည်။ အစက္ခုဿံ၊ မျက်စိအားအကျိုးမရှိ။ ဝ၊ မျက်စိ မကြည်။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရသဟရ ဏိယော၊ အရသာကို ဆောင်တတ်သော လျှာတို့သည်။ နဝိသုဒ္ဓံ၊မစင်ကြယ်ကုန်။ ဝိတ္ထံ၊ သည်းခြေသည် လည်းကောင်း။ သေမှံ၊သလိပ်သည် လည်းကောင်း။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိဏယော

နန္ဒေတိ၊မြေးရှက်၏။ တသ၊ထိုရဟန်းသည်။ဘတ္တံ၊ကို။နန္ဒာဒေတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဝါ၊ မစားချင်။ ဝါ၊ မမြိန် (ဤ နန္ဒာဒေတိ ပုဒ်ကား ကမ္မရှပ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ နန္ဒာဒေ တိတိနရုစ္ဆတိ-ဟု ဘွဲ့ဆိုသည်)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဒန္တကဋ္ဌသ၊ ဒန်ပွတ်ကို။ ခါဒနေ၊ ခဲရာ၌။ အာနိသံသ၊ အကျိုးဆက် တို့သည်။ ဋ္ဌမေပဏ္ဍ၊ တို့တည်း။ စက္ခုဿ၊မျက်စိအား အကျိုးရှိ၏။ဝါ၊မျက်စိ ကြည်၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရသဟရဏီယော၊ တို့သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ပိတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း။ သေမှံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တံ၊ ကို။ နပရိယောနန္ဓတိ၊မမြေးရှက်။အဿ၊သည်။ ဘတ္တံ၊ကို။ ဆာဒေတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ ဝါ၊စားချင်၏။ဝါ၊မြိန်၏။ပ။ဒီဃာနို၊ ကုန်သော။ ဒန္တကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဟေဟေ၀၊ ထိုဒန်ပူတို့ဖြင့် သာလျှင်။သာမဏေရံ၊ကို။ အာကောဋေန္တိ၊ နှက်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ထိုးကြကုန်၏။ပ။အဋ္ဌဂုဏ်လပရမံ၊ဝမ်းကိုလက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော်။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဟေ၊ ထိုဒန်ပူဖြင့်။ သာမဏေရော၊ ကို။ နုစအာကောဋေတဗ္ဗော၊အပ်။ပ။ဘိက္ခုနော၊ သည်။အတိမဋ္ဌာဟကံ၊အလွန်တိုသော။ဒန္တကဋ္ဌံ၊ကို။ ခါဒန္တသ၊ ခဲစဉ်။ ကဏ္ဌော၊ လည်ချောင်း၌။ ဝိလဂ္ဂံ၊ ပြိုသည်။ ဝါ၊ မျက်သည်။ ဝါ။နင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ပဏ္ဍိမံ၊ ယုတ်စွအဆုံး။ စတုရင်္ဂုလံ၊ လက်လေးသစ်ရှိသော။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ကို။ပ။

၂၀၃။ ဒါယံ၊ တောကို။ အာဋ္ဌမ္ပေန္တိ၊ မီးတိုက်ကြကုန်၏။ပ။ ဒဝဒုဟကာ သေယျထာပိ၊ တောကို မီးတိုက်သော သူတို့ ကဲ့သို့ တကား။ပ။ဝိဟာရာ၊ကျောင်းတို့သည်။ တိဏဂဟနာ၊ မြက်ချုံတို့ သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒဝဒုဟာဟေ၊တောမီးသည်။ဥယ္ယာနေ၊ လောင်သည်ရှိသော်။ ဝိဟာရာ၊ တို့ကို။ ဥယ္ယန္တိ၊ လောင်အပ် ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ပဋ္ဌဝိ၊ မီးဆို့ကို။ ဝါ၊ မီးကြိုကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ကုက္ကုစ္စာ ယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၀၄။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ရဟန်း၊ ကို။ အဘိရူဟန်၊ တက်ကြ ကုန်၏။ ရဟန်း၊ မှ။ ရဟန်း၊ ကို။ သံဃမန်၊ ပြောင်းကြ ကုန်၏။ပ။ မဂ္ဂဋ္ဌာသေယျထာပိ၊ မျောက်တို့ကဲ့သို့ တကား။ပ။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဂေါသလေသု၊ ကုန်သော။ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ သာဝတ္ထိ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တသ၊ သွားစဉ်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ပရိယုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဝါ၊ လိုက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ရဟန်းမူလံ၊သို့။ဥပဓာဝိတွာ၊ပြေးတည်း၍။ ဂုက္ကုစ္စာယန္တော၊ ၍။ ရဟန်း၊ ကို၊ နုအဘိရူဟိ၊ မတက်။ သောဟတ္ထိ၊ သည်။ အညေန၊ တပါးသောအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ပ။ကရဏီယေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သတိ၊ သော်။ ပေါ့ရှိသံ၊ တသူပမာဏရှိသော။ ဝါ၊ လေးထောင်ပမာဏ ရှိသော။ ရဟန်း၊ ကို။ အဘိရူဟိတုံ၊ ၄၊ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်ရှိသောအခါတို့၌။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အဘိရူဟိတုံ၊ ၄၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။

၂၀၅။ ယမေဌကေ၊ ယမေဌကရှာ၌။ ဂုဠာနာမ၊ ဂုဠအမည် ရှိသော။ပြာဟ္မဏဇာတိကာ၊ ပုန်ဏားမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ဒွေဘာတိ တိကာ၊ ညီနှောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂလျာ ဏဝါစာ၊ ကောင်းသောစကားရှိကုန်၏။ ဝါ၊ သာယာသော စကားရှိကုန်၏။ ဂလျာဏဝဏ္ဏရဏာ၊ ကောင်းသော အသံ ရှိကုန်၏။တေ၊ထိုညီနှောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ပ။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ နာနာနာမာ၊ အသီး အသီးသောအမည်ရှိကြကုန်၏။နာနာဂေါတ္တာ၊အသီးအသီးသော အနွယ်ရှိကြကုန်၏။ နာနာဇစ္စာ၊ အသီးအသီးသော ဇာတ်အမျိုး ရှိကြကုန်၏။ နာနာကုလာ၊ အထူးထူးသောအမျိုးမှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သကာယ၊ မိမိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နိရုတ္တိယာ၊ ဘာသာဖြင့်။ ဝါ၊ သဒ္ဒါဖြင့်။ဝါ၊သကဒ္ဒဘာသာဖြင့်။ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကား တော်ကို။ ဒူသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ကို။ ဆန္ဒသော၊ သကဒ္ဒဘာသာ

အားဖြင့်။ ဝါ၊ သည်းကရိုဋ္ဌာဘာသာ အားဖြင့်။ အာရောပေမ၊ တင်ပါကုန်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတုံ၊ သင်စိမ့်သောငှါ။ပ။

၂၈၆။ လောကာယတံ၊ လောကာယတဂျမ်းကို။ ပရိယာပုဏာန္တိ၊ သင်ကြကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ လောကာယတေ၊ ဌ။ သာရဒဿာဝီ၊ အမြတ်ကိုရှုလေ့ရှိသော သူသည်။ ဝါ၊ အနှစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသောသူသည်။ ဧမသို့ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဓမ္မဝိနယဟု။ ဝါ၊ ဤ သာသနာတော်ဌ။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ပွါးစီးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျအပိနုခေါ၊ ရောက်ရာ သလော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တော်၊ ဤစီးပွါးခြင်းစသည်ကိုရောက်ခြင်းသည်။ နော်ဟိ၊ မသင့်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဧမသို့ ဝါပနဓမ္မဝိနယေ၊ ဌမူလည်း။ သာရဒဿာဝီ၊ သူသည်။ လောကာယတံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏေယျ အပိနုခေါ၊ သင်ရာ ဦးအုံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တော်၊ ဤသို့ သင်ခြင်းသည်။ နော်ဟိ၊ တည်း။ပ။ လောကာယတံ၊ ကို။ ဝါစေန္တိ၊ ပို့ချကုန်၏။ပ။

၂၈၇။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇံ၊ မင်ဖိုလ်မှ ဖိလာ ထားတတ်သော အတတ်ကို။ပရိယာပုဏာန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ဝါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၈၈။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာတိယာ၊ မျှားစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ခါပိ၊ ချေတော်မူ၏။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇီဝတု၊ အသက် ရှည်စေသတည်း။ သုဂတော၊ သည်။ ဇီဝတု၊ တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥစ္စာသဒ္ဒံ၊ မြင့်သော အသံကို။ မဟာသဒ္ဒံ၊ ကျယ်သော အသံကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ တေနဿဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မကထာ၊ တရားစကား သည်။ အန္တရာ၊ အကြားသည်။ ဝါ၊ ခြားအပ်သည်။ ဝါ၊ ဖုံးလွှမ်း အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခါပိတော၊

ချေအပ်သည်ရှိသော်။ ဇီဝါတိ၊ အသက်ရှည်စေသတည်း ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ရှိသော်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ ဇီဝေယျဝါအပိနုခေါ၊ အသက်ရှည်မူလည်းရှိရာသလော။ မရေယျဝါနုခေါပိ၊ သေမူသည်း လေရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ခိပိတော၊ ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ တို့။ ဇီဝထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ကုဋ္ဌ၊စွာယန္တာ၊ဖြစ်၍။ နာလပန္တိ၊စကား မဆိုဝံ့ကြကုန်။ဝါ၊တိတ်တိတ်နေကြကုန်၏။ ကထဏ္ဍနာမ၊ အဘယ် ကြောင့်လျှင်။ သကျပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊တို့။ ဇီဝထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ် ပါကုန်လျက်။ နာလပိသန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ပ။ဂိဟိနံ၊လူတို့သည်။ ဘန္တေ၊တို့။ ဇီဝထ၊ကုန်လော့။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနေန၊ ဆိုအပ် သောရဟန်းသည်။ စိရံ။ စွာ။ ဇီဝါတိ၊ အသက်ရှည်စေသတည်း ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ၄ါ။ပ။

၂၇၉။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍။ နိသိန္နော၊ နေ့သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အညတရေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ လသုဏံ။ မဂဓရာဇ်တိုင်းဥစ္စာဖြစ်သော ကြက်သွန်နီကို။ ခါယိတံ၊ ခဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ မာဗျာပါဟိ ံသု၊ မညှဉ်းဆဲပါစေကုန်လင့်။ ဝါ၊ မနှိပ်စက် ပါစေကုန်လင့်။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ပိုက်၍။ ကေမန္ကံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။နိသိဒိ၊နေလေ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ကိ ံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ကေမန္ကံ၊ဟု။ နိသိန္နောနုခေါ။နေလေသနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ယံ၊အကြင် မဂဓရာဇ်တိုင်းဥစ္စာဖြစ်သောကြက်သွန်နီကို။ခါဒိတ္တာ၊၍။ဝေဏ္ဍပါယ၊ သော၊ဓမ္မကထာယ၊ မှ။ ပရိဗာဟိရော၊အပဖြစ်သည်။ အသု၊၏။ တံ၊ကို။ခါဒိတမ္ပိအပိနုခေါ၊ခဲ့အပ်လေသေးသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တံ၊ ဤသို့ ခဲခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ပ။ သာ ရိပုတ္တသ၊အား။ ဥဒ်ရဝါတာ

ဗာဒေါ၊ ဝမ်းဌာ်ဖြစ်သော လေနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဌာ်။ ဝေ၊ သင်၏။ ဥဒရဝါတာဗာဒေါ၊ သည်။ ကေန၊ အဘာယ်ဆေးဖြင့်။ ဖါသု၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊ ၏။ပ။အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌာ်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဧမေ၊ငါ၏။ဥဒရဝါတာဗာဒေါ၊သည်။ လသုဏေန၊ ဖြင့်။ဖါသု၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။အာဗာဓပစ္စယာ၊ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ လသုဏံ၊ ကို။ ခါဒိတုံ၊ ၎။ပ။

၂၉၀။ အာရုမေ၊ ဌာ်။ တတ် တ်ဟ်၊ထိုထိုအရပ်ဌာ်။ ပဿာဝံ၊ ကျင်ငယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာရာမော၊ အရာမ်သည်။ ဒုဿတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ပ။ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်ဌာ်။ ပဿာဝံ၊ကို။ ကာတုံ၊ ၎။ အနုဇာနာမိ၊၏။အာရာမော၊ သည်။ဒုဋ္ဌန္ဓော၊ မကောင်းသောဗာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ပဿာဝကုန္တိ်ံ၊ကျင်ငယ်စွန့်ရာအိုးကို။ပ။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲစွာ။နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဿာဝံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ပဿာဝ ပါဒုကံ၊ ကျင်ငယ်သွားစရာခြေနင်းကို။ပ။ပဿာဝပါဒုကာ၊သည်။ ပါကဋာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဝါ၊ အကာအရံ မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဿာဝံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၎။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်နိုးကြကုန်၏။ပ။ပဿာဝကုန္တိ်ံ၊ သည်။ အပါ ရုတာ၊ အပိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုဋ္ဌန္ဓာ၊ သည်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ပ။ အပိဓေနံ၊ အပိတ်ကို။ပ။

၂၉၁။ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဝစ္စကူပံ၊ ကျင်ကြီးသွားစရာတွင်းကို။ပ။ဝစ္စကူပဿ၊ ၏။ကူလံ၊ ကမ်းသည်။ လုဠတိ၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ပ။အန္ဓော၊ အစွန်းဌာ်နိသိန္နာ၊ ထိုင်ကုန်လျက်။ ဝစ္စံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပရိပတန္တိ၊ ကျပြန်ကုန်၏။ပ။ သန္ဓိ ရိတ္တာ၊ ခင်းမ်ား။ မဏ္ဍေ၊ အလယ်ဌာ်။ ဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝစ္စံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၎။ပ။ဝစ္စပါဒုကံ၊ ကျင်ကြီးသွားစရာ ခြေနင်းကို။ပ။ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဌာ်။ ပဿာဝံ၊ ကို။

ကရောဇ္ဇ၊ ကုန်၏။ပသာဝဒေါ်ကိတ်၊ ကျင်ယမ်စွန်ရာ ကျင်းကို-ကျင်ယမ်စွန်ရာမြောင်းကို။ ဝါ၊ ကျင်ယမ်စွန်ရာတံလျှောက်ကို။ပ။ အဝလေခနကာ၌၊ သုံးသပ်စရာကနုတ်သည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ် ။ပ့။ အဝလေခနပိဝရော၊ ကနုတ် ထည့်စရာ ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ပ။ ဝစ္ဆကူပေါ်၊ကျင်ကြီးတွင်းသည်။ပ။ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိ၊ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိကို။ပ။

၂၉၂။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇရာဒုဗ္ဗလော၊ အိုရှိ၍အားနည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝစ္ဆံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ရှိ။ ဝုဋ္ဌဟန္တော၊ ထသည်ရှိသေ၏။ ပရိပတတိ၊ လည်းခဲ့၏။ပ။ဩလမ္ဗကံ၊ ဆွဲစရာလက်ကသုံးကို။ပ။အာစမနုကုမ္ဘီ၊ သန့်သက်ရေ ထည့်စရာအိုးသည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ပ။အာစမနုသရာဝကော၊ သန့်သက်ရေ ခပ်စရာခွက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ နိ,သိန္နော၊ ဖြစ်၍။ အာစမေန္တိ၊ သန့်သက်ရေသုံးသပ်ကြရကုန်၏။ပ့။အာစမနုပါဒုကံ၊သန့်သက်ရေသုံးသပ်စရာခြေနင်းကို။ပ။ အာစမနုပါဒုကာ၊ တို့သည်။ပါကဋာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာစမေတုံ၊ သန့်သက်ရေ သုံးသပ်ခြင်းငှါ။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်နိုးကြကုန်၏ ။ပ။ တိဏစုဏ္ဏေဟိပိ၊ မြက်မှုန့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပံသုကေဟိပိ၊ မြေမှုန့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဩကိရိယန္တိ၊ ကြဲအပ်ကုန်၏။

၂၆၃။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့! ဝိဝိဓံ၊အထူးထူးအပြားပြားသော။ အနာစာရံ၊မကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို၊နအာစရိတဗ္ဗံ၊ မကျင့်အပ်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာစရေယျ၊ ကျင့်ငြားအံ့။ တဿ၊ အား။ ယထာဓမ္မော၊ သဘောအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ပြုစေအပ်၏။ အာယသ္မန္တော၊ သော။ ဥရုဝေဠကဿပေါ၊ ဥရုဝေဠကဿပသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်ရှိသေ၏။ သံဃဿ၊ အား။ ဗဟုံ၊ သော။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံ ကြေး ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘဂဝတော၊ သည်။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ကို။

အနုညာတံကိ ုနုခေါ၊ ခွင့်ပြုအပ်လေပြီလော။ အနုနုညာတံ ကိ ုနုခေါ၊ ခွင့်မပြုအပ်သေးလေသလော။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဟာရဏံ၊ လက်နက်ကို။ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗံ၊သော။ လောဟ ဘဏ္ဍံ၊သံကြေးဘဏ္ဍာကို။အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုကေား်မူ၏။ အာသန္ဒီ၊ အခြေ ရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ ပလ္လင်ုံ၊ အခြေ၌ သားရဲရုပ်တပ်သော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုပဋ္ဌံ၊သစ်သားသပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ဒါရုပါဒုကံ၊သစ်သား ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊ သစ်သားဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ကတကဠ၊ ကြာချပ်သဏ္ဌာန် အဆုံး ပြူးရရုံး ထစေ၍ပြုအပ်သော ခြေပွတ် အိုးခြမ်းကိုလည်း ကောင်း။ ဟုမ္ဘကာရိကဠ၊ မြေကုဋိကို လည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

ပဠုမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန်ကြော၊
ခုဒ္ဒကဝတ္ထုခန္ဓကသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။ပြီ။

ဥဒါန်း

တသ၊ ထိုခုဒ္ဒကဝတ္ထုကွန်ကု၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်း အပေါင်း ဝါထာကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ရဟော၊ သစ်ပင်၌လည်းကောင်း။ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌ လည်းကောင်း။ ကုဋေ၊နံရံ၌လည်းကောင်း။အဋ္ဌာနေ၊တကျစ်ရေး၌လည်းကောင်း ဝါ၊ရှစ်ကွက်ကျားသဏ္ဌာန်ထုအပ်သောသစ်ပြား၌လည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌံသေန္တိ၊ ပွတ်တိုက်ကုန်၏။ ဂန္ဓဗ္ဗသုတ္တိယာ၊ သစ်မြောက် လက် မှတ်ကျောက်မှန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဂယ္ဟ၊ ကိုယ်ချင်းချင်း ချုတ်၍။ဥဋ္ဌံသေန္တိ၊ပွတ်တိုက်ကုန်၏ ။ မလ္လကော၊ မကရုံးသွားထု သောခွက်ယော်။ ကဠဠ၊ ပဲနာ။ ဇရာ၊ အိုသော ရဟန်း။ ပုထုပါဏိ ကာ၊ လက်ဖနောင့်ဖြင့်ချေးတွန်းခြင်း။ဝလ္လိကာ၊နဲသန်။ ပါမင်္ဂ၊ ဦးညွှတ်။ ဝါ၊ ဆောက်လုံး။ ဝါ၊ သွယ်ပြောင်း။ ဝါ၊ စုံလွယ်။

ကဏ္ဍဿိသုတ္တံ၊ လည်ရွဲတန်ဆာကို။ နှုဓာရယေ၊ မဆောင်ရာ။ ကဠိ၊ ခါးစည်းကြိုး။ ဩဝဋ္ဋိ၊ လက်ကောက်။ ကာယူရံ၊ ခြေကျင်း။ ဟတ္ထာ ဘရဏာမုဒ္ဓိကာ၊ လက်ကျပ်၊ လက်စွပ်။ ဒီဃော၊ ရှည်သောဆံ။ ကောဋ္ဌော၊ ဝက်မှင်ဘီး။ ဖဏော၊ ဘီး။ ဟတ္ထော၊ လက်ဘီး။ သိတ္ထာ၊ ဖယောင်းနှင့်ရောသောဆီ။ ဥဒကတေလကော၊ ရေနှင့်ရောသောဆီ။ အာဒါသုဒပတ္တာဝဏာ၊ ကြေးမုံရေခွက်၌ မျက်နှာရိပ်ကိုကြည့်ခြင်း အနာဂရိ၍ ကြည့်ခြင်း။ အာလေပေါ မဒ္ဒစုဏ္ဏနာ၊ မျက်နှာကို လိမ်းကျံခြင်း သုံးသပ်ခြင်း လွှင့်မှုန့်ဖြင့်ချေခြင်း။ လဉ္ဇနီ၊ မှုန်ကူခြင်း စသောအမှတ်ကို ပြုကြကုန်၏။ အဂ်ရာဂံ၊ လက်သည်း, ခြေသည်း ဒန်းဆိုးခြင်း။ မုခရာဂံ၊ နှုတ်ခမ်းနီအောင်ဆိုးခြင်း။ ဝါ၊ မျက်နှာကို နီအောင်ဆိုးခြင်း။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုပြုခြင်း။ စက္ခုရောဂံ၊ မျက်စိနာ။ ဂိရဂ္ဂံ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်။ ဝါ၊ မြတ်သောပွဲသဘင်။ အာယတသရံ၊ ရှည်စွာဆသောအသံ။ ဗာဟိရံ၊ အပ၌ အမွှေးရှိသော သားမွေးဝတ်လုံစုလျားကိုဆောင်ခြင်း။ အမ္ဘပေသိ၊ သရက်သီးလွှာ သရက်သီးခြမ်း။ သကလေဟိ၊ အလုံးစုံသောသရက်သီး။ အဟိ၊ မြွေခဲသောရဟန်း။ ဆိန္နိ၊ အင်္ဂါတာတ်ကို ဖြတ်သောရဟန်း။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူတုံးသပိတ်။ ဥစ္စာဝစာ၊ အမြတ်အယူတ်ဖြစ်ကုန်သောသပိတ်။ ပတ္တမူလာ၊ သပိတ်၏ အရင်း။ သုဝဏ္ဏာ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၏ အနှီးခံခြေအဝန်း။ ဗဟလာ၊ ထူသောသပိတ်၏အနှီးခံ ခြေအဝန်း။ စလိ၊ လှုပ်သောသပိတ်၏ အနှီးခံခြေအဝန်း။ စိတ္တ၊ ဆန်းကြယ်သော သပိတ်၏ အနှီးခံခြေအဝန်း။ ဒုဿန္တိ၊ ဖျက်ဆီး ကုန်၏။ ဝါ၊ ဆိုးကုန်၏။ ဝါ၊ သိုးကုန်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသောသပိတ်။ ဥဏ္ဏော၊ နေပူ၌ထားခြင်း။ ဘိဇ္ဇံ သု၊ ကွဲကုန်၏။ မိဒ္ဓိယာ၊ အတွင်းနံရံ အကျည်စွန်း၌ ထားခြင်း။ ဝါ၊ အတွင်းနံရံ အထစ်၌ထားခြင်း။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အပနံရံအကျည်စွန်း၌ထားခြင်း။ ဝါ၊ အပနံရံအထစ်၌ထားခြင်း။ တိဏံ၊ မြက်အခင်း။ စောဠံ၊ ပုဆိုးအနှီး။ မာဠံ၊ သပိတ်စင်။ ကုဏ္ဍောလိကာယ၊ သပိတ်ထားစရာ အဝကျယ် သောအိုး။ ထဝိကာ၊ သပိတ်အိတ်။ အံသမဒ္ဒံ၊ လွယ်ဘီး။ ဝါ၊ အန္ဓဲ။

(၂၉၄) စုဇ္ဇဝါပါဠိတော် နိဿယသင်္ဂီ

ဝါ၊အတောင်။တထာ၊ထိုမှတပါး။ဗန္ဓနသုတ္တကာ၊သပိတ်အိတ်နှင့် သပိတ်အနှီ့ကို ဘွဲ့စရာချည်။ ခိုလံ၊တုံတင်း။မဇ္ဈေ၊ညောင်စောင်း။ ဝိဌေ၊အင်းပျဉ်။အကော်၊ရင်ခွင်။ဆတ္တော်၊ထီး။ပဏာမနာ၊တွန်းခြင်း။ ဝါ၊ဖွင့်ခြင်း။တုမ္ဗ၊မှုးအုံ။ ဃဋ္ဋ၊အိုးအုံ။ ဆဝသိုသံ၊ဦးခေါင်းခွံ။စလ ကာနှီ၊စားဖတ်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟော၊ပြတ်ရိ။ ဝါ၊လက်ဆေးခံ။ ဝါ၊ထွေးခံ။ ဝိပ္ပါရိ၊ ဆုပ်ခြင်း။ ဒဏ္ဍ၊ အရိုးတပ်သောထားငယ်။ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ထားငယ်ရိုး။ ပတ္တော၊ ကြက်တောင်ဖြင့်ချုပ်ခြင်း။ နာဠိကာ၊ အပ်ကျည်တောက်။ ကိုဏ္ဍံ၊ တဆေး။ သတ္ထာ၊နန္ဒင်းနှင့် ရောသောမုံမှုန့်။ တရိတံ၊ကျောက်မှုန့်။ မဓုသိတ္ထံ၊ပျားဖယောင်းဖြင့် လိမ်းကျံခြင်း။ သိပါဋိကံ၊ကျောက်မှုန့်ထည့်စရာအိတ်။ ဝိကဏ္ဏံ၊အ နားမည်။ဝါ၊ထောင့်မည်။ဗန္ဓိ၊ခြင်း။ဝိသမံ၊မည်မည္ဟတ်သောအရပ်။ ဆမာ၊မြေ။ ဇိရ၊ဆွေးမြေခြင်း။ နပဟော'တိ၊မလောက်။ ဝါ၊မဒ္ဒိ။ ကဋ္ဌမ်ံ၊ထန်းရွက်စသည်ဖြင့်စနစ်တိုင်းခြင်း။ မောဃသုတ္တံ၊တမျှင်း ချည်။ အဓောဘာလ္ဂံ၊ မဆေးသော်ခြေ,စိုစွပ်သောခြေ။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်။ အဂ်ုလေ၊ လက်ချောင်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟံ၊ လက်ခုံ။ ဝါ၊ လက်ခံ။ ထဝိကံ၊အိတ်။ ထဝိကမဒ္ဓကာ၊ အိတ်လွယ်ဘီး။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်။ နိစဝဏ္ဍ၊ နှိမ့်သောအကျည်။ စယော၊ အကျည်။ ဝိဟညရေ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ တိဏစုဏ္ဏံ၊မြက်မှုန့်သည်။ ပရိပတတိ၊ ကျ၏။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တကံ၊ အတွင်းအပလိမ်းကျံခြင်း။ သေတံ၊ ဖြူ သောအဆင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊မည်းသောအဆင်း။ပရိကမ္မဇေရကံ၊ ဌေ့သဘော်ဖြင့်အပြေအပြစ်ပြုခြင်း။ မာလာကမ္မံ၊ခြူးပန်း။လတာ ကမ္မံ၊ခြူးနွယ်။မကရဒန္တကံ၊မကရဲးသွား။ ပဋ္ဌိကာ၊သက်ဘင့်ရေး။ စီဝရဝံသံ၊သက်နှီးတန်း ဝါးကြိမ်။ ရဇ္ဇုံ၊ သက်နှီးတန်း ဝါးကြိုး။ ဝိနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုကော်မူ၏။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊စွန့်၍။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ ကထိနံ၊ ကာသည်။ ပရိဘိဇ္ဇတိ၊ပျက်စီးခဲ့၏။ ဝိနိဝေဌယိ၊ ဖြေ၏၊ ကုဋေ၊နံရံ၊ပတ္တေနု၊ သပိတ်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂ'ဟ္ဆရေ၊သွားကြကုန်၏။ ထဝိကာ၊ ဆေးအိတ်။ ဗန္ဓနသုတ္တံ၊ ဘွဲ့စရာချည်။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။

ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဘွဲ့၍။ မဂ္ဂေ၊ ခရီးဦးဥဒဂ်ံ၊ ရှေသည်။ အကပ္ပိယံ၊မအပ်။ ပရိဿာဝနစောင့်ကံ၊ရေစစ်ပုဆိုး။မွှေကရကော၊ဝမ္မကရိုက်ရေစစ်။ ဒွေဘိက္ခူ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်း။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသာလီ၊ဝေသာလီပြည်သို့။အဂ်မာ၊ကြွတော်မူ၏။ ဒဏ္ဍာညြတ္တ ရဏီ၊ လှံတံလေးချောင်းစိုက်၍ ပြုအပ်သောရေစစ်။ ဝါ၊ နှစ်၍ စစ်အပ်သောရေစစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီပြည်၌။' ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်ကို။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ မကသေဟိ၊ မှက်ခြင်း။ ပဏ်ဏိတေန၊မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်။ဗဟွာဗာဝေ၊များသောအနှာ။ ဇိဝကော၊ ဇိဝက။ စက်မနဇန္ဓာဝ၊ရုံ၊ စကြီဇရုံးအိမ်။ ဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သောအရပ်။နိစဝတ္ထုကာ၊နိမ့်သောအကျည်။ တယောစယေ၊ သုံးပါးသော စိခြင်း။ ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ သောပါဏလမ္ဗဝေဒိကံ၊ စောင်းတန်းလက်ကသုံးပွတ်တိုင်။ အဇ္ဇောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်။ တိဏာစုဏ္ဏံ၊ မြက်မှုန့်။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊ အတွင်းအပ လိမ်းကျံခြင်း။ သေတကံ၊ ဖြူသောအဆင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊မည်းနက်သောအဆင်း။ ပရိကမ္မဇ္ဇဂေရုကံ၊ဌေ့သင်္ဘောဖြင့် အုပ်ပြေအပြစ်ပြုခြင်း။ မာလာဂကမ်ံ၊ ခြုံးပန်း။ လတာဂကမ်ံ၊ခြုံးနွယ်။ မဂရဒန္တကံ၊ မကာရ်းသွားပန်ကံ၊ သက်တင့်ရေး။ ဝံသံ၊ သက်ုန်းတန်းဝါးကြိမ်။ စိဝရရဇ္ဇုံ၊ သက်ုန်းကြိုး။ ဥစ္စာဝတ္ထုကံ၊ မြင့်သောအကျည်ကို။ကရေ၊ပြုရာ၏။ စယော၊ အကျည်။ သောပါဏမှာဟံ၊ စောင်းတန်းလက်ကသုံး။ကဝါဋံ၊တံခါးရွက်။ ပိဋ္ဌသံဃာဋံ၊တံခါးအိမ်။ ဝါ၊ တံခါးပေါင်။ ဝါ၊တံခါးရွက်အိမ်။ ဝါ၊တံခါးရွက်ပိတ်ုံ ပိတ်။ ဥဒုက္ခ လုတ္ထရ ပါသကံ၊ အောက်ပရစ်တွင်း အထက် လက်ကောက်ကွင်း။ ဝဋ္ဋိ၊ မင်းတုံးတိုင်။ ကပိသီသကံ၊ သံကွင်းမြောက်လက်။ သုစိ၊ ကျင်ငယ်။ ဝါ၊ မင်းတုံး။ ဃဋ္ဋိ၊ ကျည်မ။ တာဠဆိဒ္ဒံ၊ သံကောက်ပေါက်။ အာဝိဇ္ဇနံ၊ ငင်စရာအပေါက်။ရဇ္ဇုကံ၊ငင်စရာကြိုး။ မဏ္ဍလံ၊ ဝန်းသောအကျည်။ ဓူမနေတ္တံ၊ မီးခိုးထွက်စရာအပေါက်။မဇ္ဇေ၊အလယ်အရပ်။မုခမတ္ထိကာ၊မျက်နှာကို လိမ်းစရာမြေ၊ ဒုဋ္ဌနွံ့ာ၊မကြောင်းသောအနှီ။ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ ဥဒကာ

ဓာရုံ၊ရေ၏တည်ရာ။ သ်ရာဝကံ၊ရေခွက်။ဆာဒေတိ၊ မိုး၏။စိက္ခလ္လံ၊-
ညွန်စီးရှိ၏။ဓောဝိ၊ ရေဆေးခြင်း။နိုဒ္ဓမနံ၊ ရေထုတ်ပြွန်ကို။ ကရေ၊
ပြုရာ၏။ ဗိဠံ၊ ဇရုံးအိမ်၌ ခင်းသောအင်းပျဉ်။ ကောဋ္ဌကော၊တံခါး
မုတ်။ကမ္ပံ၊အမှုခပ်သိမ်း။မရုမ္ဘာ၊ရွှံ့ကျောက်။သိလာ၊ ကျောက်ချပ်။
ဝါ၊ကျောက်ပျဉ်။ ဝါ၊ ကျောက်ဖျာ။ နိုဒ္ဓမနာ၊ ရေထုတ်ပြွန်။နဂ္ဂါ၊
အချည်းနှီး အ'ဝတ်မကပ်သောရဟန်း။ ဆမာယ၊ မြေ။ ဝဿန္တေ၊
ရိုးရှားခြင်း။ ဝဟိ'၊ ရေချိုးရာ၌။ ပဋိဗ္ဗာဒိ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့
ကား။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ဥဒပါနံ၊ ရေတွင်း။ လုဇ္ဇတိ၊
ပျက်စီး၏။ နိစ၊ နိုမ့်သောအကျည်။ ဝလ္လိယ၊ နွယ်။ ကာယမန္ဒေနေ၊
ခါးပန်းကြိုး။ တုလံ၊ မောင်း။ ကဠုကံ၊ လက်ငင်ယန္တရား။ စက္ကံ၊
ရထယန္တရား။ ဗဟု၊မျှားစွာကုန်သော။ဘာဇနာ၊ အိုးတို့သည်။
ဘိဇ္ဇန္တိ၊ကွဲကုန်၏။ လောဟဒါရုကစမ္ဗခဏ္ဍံ၊ ကြေး သံ သစ်သား
သားရေနွယ် အင်တွဲ။ဝါ၊ အိုး။ သာလာ၊ ရေတွင်းဇရပ်။ တိဏံ၊
မြက်မှုန့်ကျခြင်း။ အပိဓာနံ၊ အပိတ်အဖုံး။ ဒေါဏိ၊ ရေထည့်စ်ရာ
ကျင်း။စန္ဒနိ၊ပျဉ်အခင်း။ပါကာရံ၊ တံတိုင်း။ စိက္ခလ္လံ၊ ညွန်စီးရှိခြင်း။
နိုဒ္ဓမနေနေ၊ရေထုတ်ပြွန်။ သီတိကတံ၊ အချမ်းဖြင့်ပြုအပ်၏။ ပေါက္ခ
ရဏီ၊ရေကန်။ ပူရာဏံ၊ ရေပြည့်ခြင်း။နိုလ္လေခဏံ၊ အရေး အသား
မရှိသော ဇရုံးအိမ်။ ဝါ၊ အပြောက်မတတ်သော ဇရုံးအိမ်။ ဝါ၊
စကြောခြင်ပိဘ်တပ်သောဇရုံးအိမ်။စာတုမာသံ၊လေးလ။သယန္တိ၊
အိပ်ကြကုန်၏။ နမတက်ံ၊သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသောမယက်သောအခင်း။
နမိဌဟေ၊ အဓိဌာန်မတင်ခြင်း။ အာသိတ္ထကာ၊ ကြေးနီငွေဖြင့်
ပြီးသော ပဒုပ်။မဇ္ဇောရှိကံ၊ လှံတံသပိတ်ခြေ။ဝါ၊ ကာရားခြေကျစ်
သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သောသပိတ်ခြေ။ ဘုဇ္ဇန္တိ၊ တဆက်တည်း စားကုန်
၏။ ကေ တုဝဋ္ဋေယျုံ၊ တညောင်စောင်းတည်း အိပ်ကြကုန်၏။
ဝဟော၊ဝဆုအမည်ရှိသော လိပ္ပိုမင်း။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမင်းသား။
အဂ္ဂမိ၊နင်း၏။ ဃဋ်ံ၊ ရေချိုးစရာအိုး။ ကတကံ၊ ကြာချပ်သဏ္ဌာန်
အဆူးဖြူးရရှုးထစေ၍ ပြုအပ်သော ခြေပွတ် အိုးခြမ်း။ သမ္ဗဇ္ဇနိ၊
တမြက်ဆုပ်။ သက္ခရကထလံ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်း။ ဝေဏကံ၊

သမုဒ္ဒရာရေမြေ့ပ်။ ဝါဒဿံသနို့၊ ခြေပွတ်။ ဝိရူပနံ၊လေးထောင့်ယပ်။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်။ မဂသံ၊ ခြင်နှင်သားမြီးယပ်။ စာမရီ၊ စာမရီသားမြီးယပ်။ ဆတ္တံ၊ထီး။ဝိနာ၊ထီးကိုကြဉ်ခြင်း။ အာရုံမေ၊ အရာမ်။ သိဂ္ဂါယ၊ဆိုင်းနှင့်။ သဟ၊တက္ခ။ သမ္ဘုတိ၊ သမုတ်ခြင်း တို့ကား။တယော၊သုံးပါးတို့တည်း။ရောမာ၊စမ္ပြေ့ခတ်သောရဟန်း။ သိတ္ထာ၊ဆွမ်းလုံးကျခြင်း။ဒီဃာ၊ရှည်သော။ နခါ၊ခြေသည်းလက် သည်း။ဆိန္ဒန္တိ၊ဖြတ်ကြကုန်၏။အဂ္ဂိလိကာ၊လက်ချောင်းခြေချောင်း တို့သည်။ ဒုဗ္ဘာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ သလောဟိတံ၊ သွေးနှင့်တက္ခ ဖြတ်ခြင်း။ ပမာဏံ၊ အသားနှင့် ညီအောင်ဖြတ်ခြင်း။ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သော်လက်ချောင်း, ခြေချောင်းကို အပြေအပြစ်ပြုခြင်း။ ဒီဃကေသတာ၊ ရှည်စွာသော ဆံရှိသည်၏အဖြစ်။ ခုရသိလံ၊ သင်ခုန်းသွေးကျောက်။ သိပါဋိကံ၊ သင်ခုန်းရစ်စရာ ပုဆိုးကြမ်း။ ခုရဘဏ္ဍကံ၊ သင်ခုန်း၏ အဆောက်အဦ ပရိက္ခံဘဏ္ဍာ။ မဿုံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို။ ဂ္ဂပ္ပေနှိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ ဝဇ္ဇေနှိ၊ ပွါးစေကြ ကုန်၏။ ဝါ၊ ရှည်စေကြကုန်၏။ ဂေါလောမိ၊ မေးခွ ဆိတ်မုတ် ဆိတ်နှင့်တူသော မုတ်ဆိတ်ကို ပြုစေခြင်း။ စတုရဿကံ၊ လေး ထောင့်မုတ်ဆိတ်ကို ပြုစေခြင်း။ ပရိမုခံ၊ ရင်မွေးရိုတ်ခြင်းကို ပြုစေ ခြင်း။ အဓုဒုကံ၊ ရင်မွေးအရေးအသား ထားခြင်းကို ပြုစေခြင်း။ ဒါဋ္ဌိ၊ မုတ်ဆိတ် ကြိုင်စွယ်ကိုထားခြင်း။ သမ္ဘာသေသံဟ္ဟရေ၊ ကျဉ်း မြောင်းရာအရပ်၌ အမွေးကိုရိုတ်ခြင်း။ အာဗာဓာ၊ အနာရှိခြင်း။ ကတ္တရိ၊ကပ်ကျေးဖြင့် ဆံကိုဖြတ်စေခြင်း။ ဝဏ္ဏာ၊ အနာရှိခြင်း။ ဒီဃံ၊ရှည်စွာသောနှာခေါင်းမွေး။သက္ခရိကာဃ၊ကျောက်စရစ်ဖြင့် နှာခေါင်းမွေးကိုယူစေခြင်း။ပလိတံ၊ဆံဖြူကိုနုတ်စေခြင်း။ထကိတံ၊ နဖါတို့ဖြင့်ပိတ်၏။ ဥစ္ဆာ၊အမြှောင်။ လောဟဘဏ္ဍံ၊သံကြေးဘဏ္ဍာ။ အဠုနိသဟ၊မျက်စဉ်းကျည်တောက်နှင့်တက္ခ။ပလ္လင်္ကံ၊ ခုကုန်ကို ဘွဲ့ခြုံနေခြင်း။အာယောဂေါ၊အာယောဂပတ်။ ဝဋ္ဌံ၊ချပ်။သလာက ဟတ္ထနံ၊ ကြေးတံဝါး ခါးပန်း။ ကလာပုကံ၊ ကြိုးအမျှား ပေါင်းခြင်း ပြုအပ်သော ခါးပန်း။ ဘေဠုဝဏ္ဏံ၊ ရေမြေဦးခေါင်းသဏ္ဌာန်

ပြုအပ်သော ခါးပန်း။မုရဇံ၊မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သောခါးပန်း။ မဒ္ဒုရိဏကံ၊ ခံဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ခါးပန်း။ ။(ဤ၌ ပဋ္ဌိကာသူကရန်နှင့် စသော နှစ်ဂါထာကား အချို့ပေါ်တို့၌ မရှိ။ ရှိမှ သိကွေ်ဘုန်အစည်နှင့် ညီညွတ်သည်)။ ပဋ္ဌိကာ၊ ခါးပန်းပြား။ သူက ရန်နှင့်၊ ဝက်အူသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သောခါးပန်း။ ဒသ၊အဆာတို့သည်။ မုရဇဝေဏိကာ၊မုရိုးစည်သဏ္ဌာန် ဆောက်လုံး သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ အန္တော၊ အခဲ့ဘွန်း။ သောဘဏ်၊ အနားလိပ်ချုပ်ခြင်း။ ဂုဏ်၊ ဖွဲ့ဘီးထိုးခြင်း။ ပဝနန္တောပိ၊ သုက်နှိုးစွန်းသည်လည်း။ ဇိရတိ၊ ဆွေးခဲ့၏။ဂဏ္ဌိကံ၊ကမ္ပတ်သီး။ ဥစ္စာဝစံ၊အမြတ်အယုတ်။ဖလကံ၊ ကမ္ပတ်သီးအိမ်ကို။ အန္တောပိ၊ အစွန်းဌီတပ်ခြင်း။ သြဂါဟေ၊ လျှော့ချတပ်ခြင်း။ ဂိဟိဝတ္ထုံ၊ လူတို့ကဲ့သို့ဝတ်ခြင်း။ ဟတ္ထိသောဏ္ဍံ၊ ဆင်နှဲ့ပမောင်းချ၍ ဝတ်ခြင်း။ မဏ္ဍကံ၊ ငါးမြီးချ၍ဝတ်ခြင်း။ စတုကဏ္ဍကံ၊ လေးထောင့်ချ၍ ဝတ်ခြင်း။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကဲ့သို့ ချ၍ ဝတ်ခြင်း။ သတဝလိ၊ မျှားစွာသော အတွန့်ကို ထင်စေ၍ဝတ်ခြင်း။ ဂိဟိပါရုတပါရုပံ၊ လူတို့ရုံခြင်းကဲ့သို့ ရုံခြင်း။ သံဝလ္လိ၊ နောက်ပိုးကျိုက်ခြင်း။ ဥဘတောကာဇံ၊ နှစ်ဘက်ဝန်ရှိသောထမ်းပိုးကို ထမ်းခြင်း။ ဒန္ဒကဠံ၊ ဒန်ပူ။ အာကောဋ္ဌနေ၊ နှက်ခြင်း။ကဏ္ဍေ၊ လည်ပင်းဌ။ဝိလဂ္ဂံ၊ ငြိုခြင်း။ဒါယံ၊ မီးတိုက်ခြင်း။ ပဋ္ဌဂ္ဂိ၊ မီးဆို့ပေးခြင်း။ ရုက္ခ၊ သစ်ပင်တက်ခြင်း။ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်လိုက်ခြင်း။ ယမေဠကေ၊ ယမေဠကရွာ။ လောကာယတံ၊ လောကာယတကျမ်းကို။ ပရိယာပုဏိ$^{\text{ံ}}$သု၊သင်ကြားကုန်၏။ ဝါစေ$^{\text{ံ}}$သုံ၊ပို့ချကုန်၏။ တိရစ္ဆာနကထာဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ဖိုလ်မှဖိလာ ဖြစ်သောစကားရှိသောအတတ်။ ခိပိ၊ချေတော်မူခြင်း။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာကို အလိုရှိခြင်း။ခါဒိ၊ ခဲ၏။ ဝါတာဗာဓောဝ၊ လေနှာ၊ ဒုဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ ဒုဋ္ဌန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ ။ ဒုက္ခပါရုကာ၊ ဆင်းရဲစွာနေခြင်းခြေနှင်း။ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်နိုးကုန်၏။အပါရုတာ၊အပိတ်မရှိ။ဒုဋ္ဌန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိခြင်း။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ဒုဋ္ဌန္ဓော၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိခြင်း။ ကူပလုဇ္ဇန္တိ၊

တွင်းဖျက်စီးကုန်၏။ဥစ္စာဝတ္ထု၊မြင့်သောအကျည်။စပယေန၊အကျည်။ သောပါဏာ၊ စောင်းတန်း။ အာလမ္ဗဏဗာဟာ၊ လက်ကသုံး။ အနွေ့၊အစွန်းဌနေခြင်း။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲစွာနေခြင်း။ပါဒုက်ာ၊ခြေနင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပဋ္ဌ ကျင်ယည်သွားခြင်း။ဒေါဏိ၊ ကျင်ယည်ကျင်း။ ကာဠံ၊ ကနုတံ၊ ပိဝရော၊ခြင်းတောင်း။အပါရုတောဝ၊ အပိတ်မရှိ။ဝစ္ဆကုဋ္ဌ၊ ဝစ္ဆကုဋ္ဌအိမ်။ ကဝါတံ၊ တံခါးရွက်။ ပိဋ္ဌသံဃာဋံ၊ တံခါးပေါင်။ ဥဒုက္ခလုတ္တရပါသော၊ အောက်ပရစ်တွင်းအထက် လက်ကောက်ကွင်း။ ဝဋ္ဋိ၊ မင်းတုံးတိုင်။ ကဗိသီကကံ၊ သံကွင်းမြောက်လက်။ သုစိ၊ ကျည်ငယ်။ ဃဋ္ဋိ၊ကျည်မ။ တာလဆိဒ္ဒံ၊ သံကောက်ပေါက်။ အာဝိဉ္ဆနဆိဒ္ဒံ၊ ငင်စရာအပေါက်။ ရဇ္ဇုံ၊ ငင်စရာကြိုး။ ဥလ္လိတ္တာဝ ဝ်ိတ္တံ၊ အတွင်းအပလိမ်းကျံခြင်း။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသောအဆင်း။ ကာဠကံ၊ မည်းညစ်သောအဆင်း။ မာလာဂမ္ဘံ၊ ခြေးပန်း။ လတာ ဂမ္ဘံ၊ ခြေးနွယ်။ မဂ္ဂရံ၊ မဂ္ဂရိုးသွား။ ပဗ္ဗပဋ္ဌိကံ၊ သက်တင့်ရှေး။ စိဝရဝံသရဇ္ဇုံ၊ သက်နှီးတန်းဝါး၊ သက်နှီးတန်းကြိုး။ ဇရာဒုဗ္ဗလံ၊ အိုရှိ အားနည်းသော ရဟန်း။ ပါဂတာရံ၊ တံတိုင်း။ ကောဋ္ဌကော၊ ဗြဲခံခါးမုတ်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ မရုမ္ဘံ၊ ရွှံ့ကျောက်။ ပဒသိ လာ၊ကျောက်ချပ်။သန္ဓိဗန္ဓတိ၊တည်၏။နိုဒ္ဓမနံ၊ရေထုတ်ပြွန်။ကုန္ဒြိ ံ၊ သန့်သက်ရေအိုး။ သရာဝကံ၊ ခွက်ငယ်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာနေခြင်း။ ဟိရိ၊ရှက်နိုးခြင်း။အဝိဓာနံ၊အပိတ်။ အနုဘာဝရံ၊ မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို။ အာဝစရံ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ပဟာရကိ ံ၊ လက်နက်ကို။ ဌပ ယိတ္ဝာ၊၍။လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံကြေးဘဏ္ဍာကို။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြု တော်မူ၏။ အာသန္ဒိ၊ အခြေရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ ပလ္လင် ံ၊ အခြေခို သားရဲရုပ်တတ်သော ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း။ ဒါရုပဋ္ဌံ၊ သစ်သားသပိတ်ကို လည်းကောင်း။ ပါဒုကံ၊ သစ်သားခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ဌပယိတ္ဝာ၊ထားရ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒါရုမယံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာကို။ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာသိ၊ ၏။ အနုကမ္ပကော၊ သတ္တဝါတို့ကို အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော။ တထာဂတော၊

သည်။ ကတ္တားကံ၊ ကြာချစ်သဏ္ဌာန် အဆုံးပြုံးရရုံးထစေ၍ ပြုအပ်သော ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘကာရဠု၊ အိုးထိန်းသည်တို့သည်ပြုအပ်သော မြေကုဋိကိုလည်းကောင်း။ ဌပယိတ္ဌာ၊ ၍"သင်္ဘပါ၊သော။မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာကို။အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ယသ္သဝတ္ထုဿ၊အကြင်ဝတ္ထုကို။ နိဒ္ဒေသော၊ အကျယ်ပြခြင်းသည်။ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောဝတ္ထုနှင့်။ ယဒိသမံ၊ အကယ်၍ တူသည်ဖြစ်အုံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုဝတ္ထုကိုလည်း။ သံဒိတ္တံ၊ ချုံးအပ်၏။ ဥဒ္ဓါနေ၊ဥဒါန်းဌ။တံ၊ ထိုချုံးသည်ကို။ နှယတော၊ နည်းအားဖြင့်။ ဝိဘာနိယာ၊ သိရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကော၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုအမည်ရှိသော။ဝိနယေ၊ဝိနည်းဌ။ ဒသသတာဝတ္ထု၊ တရာ့တဆယ်သောဝတ္ထုတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကြောစေဝ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏တည်ခြင်းကိုအလိုရှိသော။ ပေသလာနံ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို။ အနုဂ္ဂဟော၊ ချီးမြှောက်တတ်သော်။ သုသိက္ခိတော၊ကောင်းစွာသင်တတ်သော့။ ဟိတစိတ္တော၊ အကျိုး စီးပွါးကို လိုသော စိတ်ရှိ ထသော။ သုပေသလော ကောင်းစွာသီလကိုချစ်တတ်သော။ ပဒီပကရဏော၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးကိုပြုတတ်ထသော။ ဒိရော၊ မြဲမြံသော ပညာရှိထသော။ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိထသော။ ဝိနယဓရော၊ဝိနည်းမိုရ်ဖြစ်ခဲ့သော ရဟန်းသည်။ ပူဇာရဟော၊ ပူဇော်ခြင်းဌာနိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

သေနာသနက္ခန္ဓက

(၂၉၄)။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌ ။ပ။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ အပညတ္တံ၊မပညတ်အပ်သေးသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေစဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အရညေ၊ တောင်၌လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌လည်းကောင်း။

ကန္ဓရာယံ၊ချောက်ခ်ိုလည်းကောင်း။ ဂိဟိဂုဟာယံ၊တောင်ခေါင်း ခ်ိုလည်းကောင်း၊သုသာနေ၊သုသာန်သင်းချိုင်းခ်ို လည်းကောင်း။ ဝနပတ္ထေ၊တောအုပ်ခ်ိုလည်းကောင်း။ အဏ္ဏောကာသေ၊ လွင်ထိုး ခေါင်ခ်ို ,လည်းကောင်း။ ကလာလပုဏ္ဏေ၊ ကောက်ရိုးပုံခ်ို လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ ကောက်ရိုးစုခ်ိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာရန္တိ၊ ဂုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ကာလသေဝ၊စောစောစီးစီးကသာလျှင်။ တတောတတော၊ထိုထိုအရပ်မှ။ဥပနိုက္ခမန္တိ၊ ထွက်လာကြကုန်၏။ အရညာ၊ တောမှလည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလာ၊ သစ်ပင်ရင်းမှ လည်းကောင်း။ပ။အဏ္ဏောကာသာ၊ မှလည်းကောင်း။ ပလာလ ပုဏ္ဏာ၊မှလည်းကောင်း။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိထသော။ အဘိက္ကန္တေန၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းဖြင့်။ အာလောကိတေန၊ တူရကြည့်ခြင်းဖြင့်။ ဝိလောကိ ကေန၊ တစောင်းကြည့်ခြင်းဖြင့်။ သမိဉ္ဇိတေန၊ ကွေးခြင်းဖြင့်။ ပသာရိတေန၊ဆန့်ခြင်းဖြင့်။ သြကွိတ္တစက္ခု၊အောက်သို့ချအပ်သော မျက်လွှာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဣရိယာပထသမ္ပန္နာ၊ ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပနိုက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။တတောတတော၊ မှ။ အရညာ၊ မှလည်းကောင်း။ပ။ဣရိယာပထသမ္ပန္နေ၊ ဣရိယာ ပုထ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပနိုက္ခမန္တေ၊ ထွက်လာကြကုန် သော။ တေဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာနု၊၍။အသ၊ ထိုသူဌေးကြီးအား။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသီဒိ၊ ကြည်ညိုခ၏။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။သစေကာရာပေယ်ကျ၊ အကယ်၍ပြုစေသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။မေ၊၏။ဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ဝသေယျာထ၊ နေကုန်အုံ့လော။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊လျှောက်၏။ဂဟပတိ၊သူဌေးကြီး။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဝိဟာရာ၊တို့ကို။ နအနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော် မမူအပ်သေး။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ဘန္တေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့မြတ်စွာဘုရားခွင့်မပြုသေးသောကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ မေးလျှောက်၍။ မမ၊ အား။ အာရောစေယျာထ၊

ကြားကြပါကုန်လော။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ရာဇဂဟကော၊ သော။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ကာရာ၊ ပေတု ကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကထံ နုခေါ၊ လျှင်။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇိတမ္ပိ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟာရံ၊ နှစ်ဘက်ဆောင်မိုးသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုယောဂံ၊ တဘက်ဆောင်မိုးသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဝဲပြန်ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ရှည်ကို လည်းကောင်း။ ဟမ္မိယံ၊ ပြာသာဒ် ဦးပြည်းကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟံ၊ ဂူကိုလည်းကောင်း။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ ပဠု၊ ကုန်သော။ လေဏာနိ၊ ပုန်းအောင်းရာကျောင်းတို့ကို။ အနု ဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ပ။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ တို့ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ အပ်ကုန်ပြီ။ ဒါနိ ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ အကြင်ကျောင်း ဆောက်ခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုကျောင်း ဆောက်ခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဧကာဟေနေဝ၊ တရက်ချင်းဖြင့်သာလျှင်။ သဋ္ဌိဝိဟာရေ၊ ခြောက်ဆယ်သောကျောင်းတို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ။ ဝါ၊ ဆောက်စေပြီ။ ပ။ တေသဋ္ဌိဝိဟာရေ၊ ထို ခြောက်ဆယ်သော ကျောင်းတို့ကို။ ပရိယောသာပေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟေ၊ သည်။ ဧတေသဋ္ဌိဝိဟာရေ၊ ထိုခြောက်ဆယ်သော ကျောင်းတို့ကို။ ပုညတ္ထိကေန၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသဖြင့်။ သဂ္ဂတ္ထိ ကေန၊ နတ်ရွာကိုအလိုရှိသဖြင့်။ ကာရာပိတာ၊ ပြုစေအပ်ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တေသု ဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ တွံ၊ သင်သည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ကောင်းမှုကုသိုလ်နတ်ရွာကို အလိုရှိသောကြောင့်သာလျှင်၊ တေသဋ္ဌိဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ အာဂတာနာဂတသ၊ ရောက်ပြီး ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရောက်ပြီးရဟန်းရောက်ပြီးမဟုတ်သော

ရဟန်းဖြစ်သော။ စာတုဠိသဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ ဖြစ်သော။ သံဃသ၊ အား။ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ တည်စေလော့။ ဝါ၊ လှူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ။ ဝါ၊ လှူပြီ။

၂၉၅။ အထခေါ၊ ဠ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟံ၊ သော။ သေဋ္ဌိ၊ကို။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ။ ဝါ၊ တရားဟောတော်မူပြီ။ကိ ်အနုမောဒိ၊ ကား။သီတံ၊အချမ်းကိုလည်း၊ကောင်း။ဥဏှံ၊အပူကိုလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိဟနုသိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ တတောပဏ္ဍာ၊ ထိုမှနောက်ဠ။ ဝါ၊ ဒီဂါနိစ၊သားရဲသမင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သရီသပေစ၊ မြွေကင်းသန်း တို့ကို လည်းကောင်း။ မကသေစ၊ မှက်ခြင်တို့ကို လည်းကောင်း။ သိသိရေစာပိ၊ ခုနစ်ရက် မိုးစွေခြင်း သဘာဝနှလိုက်စသည်တို့ဠ လေကြမ်းနှင့် တက္ခ ရှာသော မိုးသီးပေါက်တို့ကို လည်းကောင်း။ဝုဋ္ဌယော၊ဖြောင့်ဖြောင့်ရှာသောမိုးသီးပေါက်တို့ကို လည်းကောင်း။ပဋ္ဌိဟနုတိ၊ ၏။တတောပဏ္ဍာ၊ ဠ်။ဝါ၊ ထိုကျောင်းသည်။ (ကဓ္ဓာ,ဣတ္ထဠ်နိသက္ကာ,ဝိဘတ်သက်)။ဃောရော၊ကြမ်းသော။ သဠာတော၊ ပြင်းစွာ ဖြစ်သော။ ဝါတာတပေါ၊ လေနေပူကို။ ပဋ္ဌိ ဟညတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ လေဏတ္ထဠ၊ ပုန်အောင်းခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ သုခတ္ထဠ၊ ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ ဗျာယိတုံစ၊ ဗျာနှင့်ဝင်စားခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ဝိပဿိတုံစ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ သံဃသ၊ သံဃာအား။ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်း အလှူကို။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ အပ်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။အတ္တနော၊၏။အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ သံပဿံ သံပဿနော၊ကောင်းစွာ မြင်သော။ ပေါသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ရမ္မေ၊ နေလုံး မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ကာရယေ၊ ပြုစေရာ၏။ ဇဏ္ဍ၊ ဤဆောက်ပြီးသော ကျောင်းဠ။ ဗဟုဇနတေ၊

များသောအကြားအမြင်ရှိသော ရဟန်းတို့ကို။ ဝါသယေ၊ နေ့စဲ
ရာ၏။ တေသံ၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းတို့အား။ အန္နဉ္စ၊ ဆွမ်းကို
လည်းကောင်း။ ပါနဉ္စ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထသေနာ
သနာနိစ၊ အဝတ်သက်နှံ့ အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒ
ဘူတေသု၊ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့၌။
ဝိပ္ပသန္နေနု၊ ကြည်ညိုစွာသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒဒေယျ၊
လှူရာ၏။ တေ၊ ထိုကျောင်းနေ့ရဟန်းတို့သည်။ အသ၊ထိုကျောင်း
တကာအား။ သော၊ထိုကျောင်းတကာသည်။ ဣဒ၊ ဤ သာသနာ
တော်၌။ယံမမ်ံ၊ အကြင်တရားကို။ အညာယ၊သိ၍။ အနာသဝေါ
အာသဝေါတရား မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။
ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရ၏။ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဆင်းရဲကိုဖျောက်တတ်သော။တံမမ်ံ၊ ဣတိ။ဒေသေန္တိ၊ဟောကုန်၏။
ဣဘိ၊ ဤသို့၊အနုမောဒါ၊ပြီ။ပ။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်တော်
မူပြီး၍။ ဝါ၊ တရားဟောပြီး၍။ပ။

၂၉၆။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊
တို့ကို။ အနုညာတာဂိရ၊ ခွင့်ပြုတော်မူကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ဤသို့။
အသောသုံခေါ၊ တည်း။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ကာရာ
ပေန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်၏။ တေဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ အကဝါ၊ကာ၊
တံခါးရွက်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ဒေဟိပိ၊မြေတို့သည်လည်း
ကောင်း။ ဝိစ္ဆိကာပိ၊ ကင်းမြီးကောက် တို့သည် လည်းကောင်း။
သတပဒီယောပိ၊ ကင်းခြေများတို့သည် လည်းကောင်း။ ပဝိ
သန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ကဝါ၊ တံခါးရွက်
ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိတ္ခိ ၊နံရံကို။
ဆိဒ္ဒ၊အပေါက်ကို။ကရိတ္ဝာ၊၍။ဝလ္လိယာပိ၊နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
ရဇ္ဇုယာပိ၊ ကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ကဝါ၊ ကို။ ပန္ဓန္တိ၊ ခွဲကြ
ကုန်၏။ ဥန္ဒုရေဟိပိ၊ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ဥပစိကာဟိပိ၊
ခြင်္သေ့သည်လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇန္တိ၊ ခဲအပ်ကုန်၏။ ခယိတမန္ဒနာနိ၊
ခဲအပ်သော အခွဲ ရှိကုန်သော။ ကဝါ၊ တို့သည်။ ပတန္တိ၊

ကျဲကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဇ္ဇသံဃာတံ၊ တံခါးအိမ်ကိုလည်း ကောင်း။ ဝါ၊ တံခါးပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တံခါးရွက်ကို လည်းကောင်း။ဝါ၊တံခါးပိတ်ကုံးပိတ်ကုံ်လည်းကောင်း။ဥဒုက္ခလိုက်၊ ဆုံငယ်ကိုလည်းကောင်း။ဝါ၊အောက်ပရစ်တွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တရပါသံကံ၊ ဇာထက် လက်ကောက်ကွင်းကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကဝါဠာ၊ တို့သည်။ နဖုဿိယန္တိ၊ မထိနိုင်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာဝိဋ္ဌနဆိဒ္ဒံ၊ငင်စရာအပေါက်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝိဋ္ဌနရဇ္ဇုံ၊ငင်စရာကြိုးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ကဝါဠာ၊တို့ကို။နထကိယန္တိ၊မပိတ်နိုင်ကုန်။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အဂ္ဂ ဠဝဋ္ဋိ၊ တံခါးတိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ မင်းတုတ်တိုင်ကိုလည်း ကောင်း။ ကပိသီသကံ၊သုံကွင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မျှောက် လက်ကို လည်းကောင်း။ သုစိကံ၊ မင်းတုတ်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ကျည်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ဃနိကံ၊ကျည်မကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ၌။ဘိက္ခု၊ တို့သည်၊ကဝါ ဋ္ဌံ၊ကို။ အပါပူရိတုံ၊ဘွင့်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဠဆိဒ္ဒံ၊ သံကောက်ပေါက်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ယေဟိ၊ အကြင်သံကောက်ပေါက် တို့ဖြင့်။ တေ၊ထိုတံခါးရွက်တို့ကို။ ဥဋ္ဌါ ဠေဘွာ၊ဘွင့်၍။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကြရကုန်၏။ လောဟတာဠံ၊ ကြေး သံဖြင့်ပြီးသော သံကောက်လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌတာဠံ၊သစ်သား ဖြင့်ပြီးသော သံကောက်လည်းကောင်း။ ဝိသာဏတာဠံ၊ သားချို ဖြင့်ပြီးသော သံကောက်လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တာနိ တာဠာနိ၊ ထိုသံကောက်တို့သည်။ တိဏိ၊ တို့တည်း။ ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။အဂ္ဂတ္တာ၊မလုံခြုံကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယန္တကံ၊ယန္တရားကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကျည်ရှင်ကို လည်းကောင်း။သုစိကံ၊ကျည်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ၌။ ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ တိဏ ဆာဒနာ၊ မြက်မိုးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သီတကာလေ၊ ချမ်းသောကာလ၌။ သီတာ၊ ချမ်းကုန်၏။ ဥဏှကာလေ၊ ပူသော

ကာလ၌။ ဥဏ္ဏာ၊ ပူကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩဂုံမ္ပေတွာ၊ သပ်၍။ ဥလ္လိတ္တာ ဝ လိတ္တံ၊ အတွင်း လိမ်းကျံခြင်း အပ လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ အဝါတပါနကာ၊ လေသာနန်း ပြူတင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အစက္ခုဿာ၊ မျက်စိအား အကျိုးမရှိကုန်။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဒိကာ ဝါတပါနံ၊ ပွတ်တိုင်ဖြင့်ပြီးသော လေသာနန်း ပြူတင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပွတ်လုံးတတ်သော လေသာနန်း ပြူတင်းလည်းကောင်း။ ဇာလကဝါတပါနံ၊ ကွန်ရက်ဖြင့် ပြုအပ်သော လေသာနန်းပြူတင်းလည်းကောင်း။ သလာကဝါတပါနံ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော လေသာနန်းပြူတင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝါတပါနာနိ၊ လေသာနန်း ပြူတင်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝါတပါနဿ ရှိကာယ၊ လေသာနန်း ပြူတင်းကြားဖြင့်။ ကာဠကာပိ၊ ရှဉ့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋလိ ယောပိ၊ လင်းနို့တို့သည် လည်းကောင်း။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝါတပါနစက္ကလိကံ၊ လေသာနန်းပြူတင်းဘီး ထားအပ်သော ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ စက္ကလိကန္တရိကာယပိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကြားဖြင့်လည်း။ ကာဠကာပိ၊ ရှဉ့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋလိယောပိ၊ လင်းနို့ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝါတပါနကဝါဋကံ၊ လေသာနန်း ပြူတင်းတံခါးရွက်ကို လည်းကောင်း။ ဝါတပါနဝိသိကံ၊ လေသာနန်းပြူတင်းနှင့်အမျှ ပြုအပ်သော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ သယန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။ ဂဠာနိပိ၊ ကိုယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စိဝရာနိပိ၊ သင်္ကန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ပံသုကိတာနိ၊ မြေမှုန့်အလိမ်း အလိမ်း ကပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏသန္ထာရကံ၊ မြက်အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တိဏသန္ထာရ

ကော၊ ကို။ပ။ ခဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မိဆုံ၊ မြေကြွင်လိမ်းကျံခြင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ မိဆိုယာ၊ မြေကြွင်လိမ်းကျံခြင်းကြောင့်။ ဂတ္ဘာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မိဒလမဒ္ဓကံ၊ ကြိမ်ခက်သော ညောင်စောင်းကို။ပ။

၂၉၇။ သံဃသ၊ အာ။ သောသာနိကော၊ သုသာန်ဖြစ်သော။ မသာရကော၊ အခြေခို အပေါင်စွပ်သော။ မဆ္ဆော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ မသာရကံ၊ သော။ ဝိဒ္ဓံ၊ အင်းပျဉ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ သောသာနိကော၊ သော။ ဗုန္ဓိကာဗဒ္ဓေ၊ ထုပ်လျှောက်စပ်၍အခြေတပ်သော။ မဆ္ဆော၊ သည်။ပ။ ဗုန္ဓိကာဗဒ္ဓံ၊ သော။ ဝိဒ္ဓံ၊ သည်။ပ။ ကုဋ္ဌရပါဒ ကော၊ ကောက်သော အခြေရှိသော။ ဝါ၊ ဗုဇွန်ခြေကဲ့သို့သော အခြေရှိသော။ ဝါ၊ ဆိတ်ခြေကဲ့သို့သော အခြေရှိသော။ မဆ္ဆော၊ သည်။ပ။ ကုဋ္ဌရပါဒကံ၊ သော။ ဝိဒ္ဓံ၊ သည်။ပ။ အာဟစ္ဆပါဒကော၊ အပေါင်ခ်ိုအခြေစွပ်သော။ မဆ္ဆော၊ သည်။ပ။ ဝိဒ္ဓံ၊ သည်။ပ။ အာသန္ဒိ ကော၊ လေးထောင့်အင်းပျဉ်သည်။ပ။ ဥစ္ဆကော၊ မြင့်သောအခြေရှိသော။ အာသန္ဒိကော၊ သည်။ပ။ သတ္တင်္ဂေါ၊ ခုနှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော ညောင်စောင်းသည်။ပ။ ဥစ္ဆကော၊ သော။ သတ္တင်္ဂေါ၊ သည်။ပ။ ဘဒ္ဒပီဌံ၊ ကြိမ်ခက်သော အင်ပျဉ်သည်။ပ။ ဝိဒ္ဓိကာ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့် ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်သည်။ပ။ ဧဏေကပါဒကံ၊ ဆိတ်ခြေကဲ့သို့ကောက်သော အခြေရှိသော။ ဝိဒ္ဓံ၊ သည်။ပ။ အာ မလကဝဋ္ဋိကံ၊ ရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့ ပွတ်ခံ၍ အခြေအများတပ်သော။ ဝိဒ္ဓံ၊ သည်။ပ။ဖလကံ၊ ပျဉ်ပြားသည်။ ဝါ၊ ပျဉ်ချပ်သည်။ပ။ ကောစ္ဆံ၊ ကပ်ကျစ်သည်။ ဝါ၊ ကပ်အခင်းသည်။ ဝါ၊ ကပ်နေရာသည်။ပ။ ပလာလဝိဒ္ဓံ၊ ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်သည်။ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥစ္ဆေ၊ မြင့်သော။ မဆ္ဆေ၊ ညောင်စောင်း၌။ သယန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်၏။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥစ္ဆေ၊ သော။

မဣ္ဌေ၊ ၌။ နုသယိတမ္ပိ၊ မအိပ်အပ်။ ယော၊ သည်။ သယေယျ၊ အိပ်ပြားအုံ့။ အသ၊ အား။ ဒုက္ခဿ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အသ၊ ၏။ပ။ နိစေ၊ နှိမ့်သော။ မဣ္ဌေ၊ ၌။ သယန္တော၊ အိပ်သည် ရှိသော်။ အဟိနုဿ၊ မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မဣ္ဌပဋ္ဌိပါဒကံ၊ ညောင်စောင်းခံအခြေကို။ပ။ ဥဋ္ဌေ၊ မြင့်ကုန် သော။ မဣ္ဌပဋ္ဌိပါဒကေ၊ ညောင်စောင်းခံအခြေတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ မဣ္ဌပဋ္ဌိပါဒကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပဝေ ဓေန္တိ၊ လှုပ်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ မဣ္ဌပဋ္ဌိပါဒကာ၊ တို့ကို။ နုဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။လ။ အဋ္ဌဂိုလပရမံ၊ လက်ရစ်သစ် အတိုင်းအရည် ရှိသော။ မဣ္ဌပဋ္ဌိ ပါဒကံ၊ ကို။

အမှာ ညောင်စောင်းအခြေခံ၌ အဋ္ဌဂိုလကား ညောင်စောင်းခြေ၌ အဋ္ဌဂိုလကဲ့သို့ သုဝတဂိုလမဟုတ်၊ ပမာဏဂိုလတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌဂိုလပရမံ မဣ္ဌပဋ္ဌိပါဒကန္တိ ဗြောဓနုဿာနံ ပမာဏဂိုလေနေဝ အဋ္ဌဂိုလံ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။ ပမာဏဂိုလဟူသည်လည်း ဝဟုကိအဂိုလ ပင်တည်း။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာတို့၌ ပမာဏဂိုလေနာတိဝဟုကိအဂိုလံသန္ဓာယဟု-ဟူ၍ ဆိုသည်။

* ။ပ။သုတ္တံ၊ ချည်သည်။ပ။ မဏ္ဍံ၊ ကို။ ဝေဠေတုံ၊ ရစ်ပတ်စိမ့် သောငှါ။လ။ အဂ်ါနိ၊အင်္ဂါတို့သည်။ ဝါ၊ ညောင်စောင်းအစိတ် တို့သည်။ ဗဟု၊များစွာ။ သုတ္တံ၊ချည်ကို။ ပရိယာဒိယန္တိ၊ ကုန်စေ ကုန်၏။လ။ အဂ်ေ၊ ၌။ ဂိဠ္ဍိတ္ဝာ၊ ထွင်း၍။ အဋ္ဌပဒံ၊ တကျစ်ရေး ရှစ်ကွက်ရေးကဲ့သို့သော ရစ်ခြင်းသို့။ဝေဠေတုံ၊ရစ်စိမ့်သောငှါ။ပ။ စောဠကံ၊ပုဆိုးကြမ်းသည်။ပ။ စိမိလိကံ၊ မြေအခင်းပုဆိုးကြမ်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တူလိကာ၊ လဲသွတ်သော အခင်းသည်။ပ။ ဂိဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ဖြည်၍။ ဗိဠောဟနံ၊ ခေါင်းအုံးကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ပ။ ရုက္ခတူလံ၊ သစ်ပင်မှ ဖြစ်သော်လဲလည်းကောင်း။ လတာတူလံ၊ နွယ်မှဖြစ်သော လဲလည်းကောင်း။ ပေါ်ဋကိတူလံ၊ ပေါက်ပွင့်

လဲလည်းကောင်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ တူလာနို့၊ လဲတို့သည်။ တိဏိ၊ တို့တည်း။ပ။ အမုကာယိကာနို့၊ ကိုယ်ထက်ဝက် ရှိကုန်သော။ ဗိဇ္ဇောဟနာနို့၊ ခေါင်းအုံးတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။သိသပ္ပမာ ဏံ၊ ဦးခေါင်းပမာဏရှိသော။ ဗိဇ္ဇောဟနံ၊ ကို။ပ။

အမှာ ဤခေါင်းအုံး၏ အတွင်းဖြစ်သော အဆာလဲကို ဆိုရာ၌ ပါယဂ်ုပုပ္ပမကုဋ္ဌပုပ္ပါဒိပန ယံကိဉ္စိ ပုပ္ပံနဝဋ္ဌ တိ၊ တမာလပတ္တံသုဒ္ဓမေဝ နဝဋ္ဌတိ၊ မိဿကံ ပန် ဝဋ္ဌတိ၊ ဘိသိနံ အနုညာတံ ပဋ္ဌပိမံ ဥဏ္ဏာဒိတ္ထာလံပိ ဝဋ္ဌတိ-ဟု ပြင်းပွင့် ခရားပွင့် အစရှိသော အလုံးစုံသော အပွင့်သည်မဟုတ်။ တခြားသစ်ရွက်နှင့် မရော သက်သက်သောပန်းညှိရွက်သည် မဟုတ်။ ဘုံလျှိုဉ်ခွင့်ပြု အပ်သော သားမွေးအစရှိသော ငါးပါးအပြားရှိသော လဲသည် လည်း ခေါင်းအုံး၏အတွင်းအဆာ ဂဏ္ဍအရာ၌ အပ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုတော်မူသောကြောင့် အုံ့ဖွဲ့အဆာ ဂဏ္ဍသွတ် သော ခေါင်းအုံး၌ အုံးဖွဲ့သည် ပြင်းပွင့် ခရားပွင့် စသည်တို့ကဲ့သို့ အပွင့်ပင် ဖြစ်မည်။ ကြိုက္ခ။စသည်တို့၏ လဲကဲ့သို့ ပေါ်ဌကိတူလ လဲပင် ဖြစ်မည်ကို အသေအချာ သိသာအောင် စုံစမ်းဆင်ခြင်၍ ဝိနည်းအရာ လိမ်မာ ကျွမ်းကျင်သောဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှတ်ယူ ကြလေကုန်။

* ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇာ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်သည်။ ဝါ၊ မြတ်သော တောင်သဘင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မဟာ မဇ္ဇာနံ၊ အမတ်ကြီးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဘိသိယော၊ ဘုံလျှိုတို့ကို။ ပဋိယာဒေန္တိ၊ စီရင်ကြကုန်၏။ ဥဏ္ဏာဘိသိ၊ သားမွေး အဆာသွတ်သော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ စောဋ္ဌဘိသိ၊ ပုခုံး ကြမ်းအဆာသွတ်သော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ ဝါကဘိသိ၊ လျှော်အဆာသွတ်သော ဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ တိဏဘိသိ၊ မြက်အဆာသွတ်သော ဘုံလျှိုကို လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏဘိသိ၊ သစ်ရွက်အဆာသွတ်သောဘုံလျှိုကိုလည်းကောင်း။ပဋိယာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ သမဇ္ဇေ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်သည်။

ဝိတိဝတ္ထေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဆဝိ၊ အရေကို။ ဝါ၊ အလွမ်းကို။ ဩပါရေတ္ဝာ၊ ခွါ၍။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သမဏ္ဍ ဌာနေ၊ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်အရပ်ဌာနခွဲ။ ဗဟိ၊ စွဲ၊ ဆဠိတံ၊ စွဲနှီးပစ်အပ်သော။ ဥဏ္ဏာ ပိ၊ သားမွေးကိုလည်းကောင်း။ စောဠကံ ပိ၊ ပုဆိုးကြမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါကံ ပိ၊ လျှော်ကိုလည်းကောင်း။ ဘိဏ္ဍံ ပိ၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏံ ပိ၊ သစ်ရွက်ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒသံသု ခေါ၊ တည်း။ ပ။

အမှာ ဘိသိ ပနပါပုဏိတ္ထာ သဒ္ဒံ ပေတ္တံ အကပ္ပိယတ္ထလန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဆိုသောကြောင့် လဲသုံးပါး အဆာသွတ်သော်ဘုံလျှိုဖုံးကားမဟာသယနအဝင်အပါတ္ထလိက အခင်းဖြစ်၍ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းငှါ မအပ်။ ဤအရာတွင် ဝိမတိ ဝိနောဒနီဋီကာဆရာကား သားရေအလွမ်း ဆဝိသည် ဘုံလျှိုဌာသာအပ်သည်။ ခေါင်းအုံးခွံကား လဲအဆာပင် သွတ်သော်လည်း သားရေအလွမ်း ဆဝိဖြင့် ပြီးမူကား မအပ်။ နှုတ်လုံးပိုက်တော်မူ၍ မသူရကေတိ စမ္ဘမယဘိသိယံ။ စမ္ဘမယံ ပန ဗိဇ္ဇောဟနံတ္ထလပုဏ္ဏံ ပိ နဝဋ္ဌတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။ ထိုသို့ ဆိုတော်မူသော်လည်း ထိုဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဆရာစကားသည် မသင့်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ဘုံလျှို အရာတွင် မူလသက်နှံးအလွမ်းကိုသာ အသေအချာ ပြဆိုတော်မူလျက် ကုရုန္ဒိအဋ္ဌကထာ၌-ယံပနေတံ ဥဏ္ဏာတိ ပဋ္ဌဝိဓတ္ထလံ ဘိသိယံ ဝဋ္ဌတိ။ တံ မသူရကေပိ ဝဋ္ဌတိ ဟု အုတ္ထားဆိုတော်မူပြန်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ အဋ္ဌကထာဆရာသည်လည်း-ဘေနု မသူရကံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဌတီတိ သဒ္ဒေါဟောတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း ခေါင်းအုံး အလွမ်းအရာ၌ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ အလွမ်းကို မည်သည့် အလွမ်းဟူ၍ အရိုင်းအမြွှာ်မျှ မပြမ ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း အလွမ်းကို အရိုင်းအမြွှာ်မျှ မပြမ ဆိုသည်ရှိသော် အာမဘသဖြစ်သော အလုံးစုံသောဝတ္ထုကိုပင် လွမ်းသင့်သောကြောင့်လည်းကောင်းသာရတ္ထ

ဒိပနိဋ္ဌိကာဒ္ဓ-မသူရကေတိ စမ္မမယဘိသိယံ-ဟူ၍သာ လံသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယ ဋ္ဌိကာဒ္ဓ-မသူရကေတိ စမ္မဆဝိဘိသိမိဇ္ဇောဟနေ-ဟုဘိသိမိဇ္ဇောဟနနှစ်ပါးအစုံပင်မသူရကမည်ကြောင်းကို ဆိုတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

*။ပ။သေနာသန ပရိက္ခာရိကံ၊ ကျောင်းအသုံး အဆောင်ပရိက္ခရာဖြစ်သော။ ဒုဿံ၊ ပုဆိုးသည်။ပ။ဘိသိ၊ ကို။ ညြနန့်တုံ၊ မြေးရက်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ကြက်စိမ့်သောငှါ။ပ။မဇ္ဇဘိသိ၊ ညောင်စောင်းဌာခင်းသော ဘုံလျှိုကို။ ဝိဠေ၊ ဌ။ သန္ဓံရန်၊ ခင်းကြကုန်၏။ ဝိဌဘိသိ၊ အင်းပျဉ်ဌာခင်းသော ဘုံလျှိုကို။ မဇ္ဇေ၊ ညောင်စောင်းဌာ။ သန္ဓံရန်၊ ကုန်၏။ ဘိသိယော၊ ဘုံလျှိုတို့သည်။ ပရိဘိဇ္ဇန်၊ ပျက်ခဲ့ကုန်၏။ပ။ညြနန့်မဠုံ၊ မြေးရက်အပ်သော်ညောင်စောင်းကို။ ညြနန့်ဝိဌံ၊ မြေးရက်အပ်သောအင်းပျဉ်ကို။လ။ဥလ္လောကံ၊ အောက်အခင်းကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ သန္ဓံရန်၊ ခင်းကြကုန်၏။ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ။ နိုပဋ္ဌန်၊ ကျကုန်၏။ ဝါ၊ ကျတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဥလ္လောကံ၊ အောက်အခင်းကို။ ကရိတ္တာ၊ ၍။သန္ဓရိတ္တာ၊ ခင်း၍။ ဘိသိ၊ ကို။ ညြနန့်တုံ၊ မြေးရက်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ကြက်စိမ့်သောငှါ။လ။ဆဝိ၊ အရေကို။ဝါ၊ အလွှမ်းကို။ ဥပဓါရေတ္တာ၊ ခွါ၍။ ဟရန်၊ ခိုးယူကြကုန်၏။ပ။ဖေါသေတုံ၊ ဆိုးရေဖြင့် ဖျန်းစိမ့်သောငှါ။ပ။ဘတ္တိကမ္မံ၊ အထက်ဌ အပေါက်ဒေပေါက်ပြုခြင်းကို။ ဟတ္ထဘတ္တိကမ္မံ၊ လက်ဖြင့်အထက်ဌအပေါက်အပေါက်ပြုခြင်းကို။ ဟတ္ထဘတ္တိ၊ လက်ငါးချောင်းဖြင့် အပေါက်အပေါက်ပြုခြင်းကို။လ။

အမှာ ဤအရာဌ အချို့သောပါဠိတော်တို့ဌ-အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဟတ္ထဘတ္တိကမ္မံ-ဟူသော ဤသိက္ခာပုဒ်သည်မရှိ။ အချို့သော ပါဠိတော်တို့ဌသာ ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာဌ်လည်း-ဘတ္တိကမ္မန္တိ ဘိသိ ဆဝိယာ ဥပရိဘတ္တိ ကမ်ံ-ဟူသော ဝါကျ၏ အခြားမဲ့ဌ ဟတ္ထဘတ္တိကမ်ံ-ဟူသော သိက္ခာပုဒ်၏ အဘွင့်မရှိ။ ဟတ္ထဘတ္တိန္တိ ပဠုဂ်ုလိ ဘတ္တိ-ဟူ၍ နောက်သိက္ခာပုဒ်၏ အဘွင့်သာ ရှိသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋ္ဌိကာဌ်ကား-

ဘတ္တိကမ္မန်တို့ နာနာဝဏ္ဏဟိ ဝိဘတ္တံ ရာဇိကရဏံ၊ ဟတ္ထဘတ္တိ ကမ္မန်တို့ ဟတ္ထေနယံကိဿသညာနကရဏီ-ဟုဘတ္တိကမ္မသိက္ခာပုဒ်၏ အခြားမဲ့၌ ဟတ္ထဘတ္တိကမ်ိုး ဟူသော သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာအဘွင့်မရှိသော်လည်း ဟတ္ထဘတ္တိနှင့်ပဋ္ဌဂ်လိဘတ်-ဟူ နောက်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၌ လက်ငါးချောင်းဖြင့် ဝေဘန်ရေးသားခြင်းအမှုကို အမည်ခံ၍ ဩဠာရိကအားဖြင့် ဘွင့်ပြ ဆိုတော်မူသည်ကို လျှောက်လျှင် ၎င်းသိက္ခာပုဒ်၏ ရှေးဟတ္ထဘတ္တိကမ်း-ဟူသော သိက္ခာပုဒ်၌ လက်တချောင်းဖြင့် တစုံတခုသော အမှတ်အသားကိုပြုခြင်းကို ဘွင့်ပြဆိုရာဖြစ်သော ဟတ္ထဘတ္တိကမ်းဟူသော သိက္ခာပုဒ်သည်ရှိသင့်သည်ပင် ဖြစ်သည်။

၂၉၇။ တိတ္ထိယာနံ၊တို့၏။သေယျာယော၊ ကျော်ကြားတို့သည်။ သေတဝဏ္ဏာ၊ ဖြူသောအဆင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ကာဠဝဏ္ဏကတာ၊ မည်းနက်သော အဆင်းဖြင့် ပြုအပ်၏။ဘိတ္တိ၊နံရံကို။ ဝေရကပရိကမ္မကတာ၊ ဝွေ့သင်္ဘောဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်၏။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သေယျာ၊ပဝဏ္ဏကာ၊ ကျောင်းကိုကြည့်ရှုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ သွားကြဲကုန်၏။ပ။ဝိဟာရေ၊ ၌။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသောအဆင်းကို လည်းကောင်း။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊ မည်းနက်သောအဆင်းကို လည်းကောင်း။ ဝေရကပရိကမ်း၊ ဝွေ့သင်္ဘောဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။ပ။ ဖရသာယ၊ ကြမ်းတန်းသော။ဘိတ္တိယာ၊နံရံ၌။ သေတဝဏ္ဏာ၊ ဖြူသောအဆင်းသည်။ နှုနိုပတတိ၊ မကျနိုင်။ ဝါ၊ မကပ်နိုင်။ ဝါ၊ မစွဲနိုင်။လ။ ထုသပိဏ္ဍံ၊ ဖွဲ့နှင့်ရောသော မြေစိုင်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဝါ၊ လိမ်းကျံ၍။ ပါဏိကာယ၊ မြောက်လက်ဖြင့်။ဝါ၊လက်ဖနောင့်ဖြင့်။ ပဋ္ဌိဗာဟေတ္တာ၊ တိုက်၍။ ဝါ၊ ပွတ်၍။ ဝါ၊ ချော၍။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ကို။ နှုပါတေတုံ၊ ကျစိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ စွဲစိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ ကပ်စိမ့်သောငှါ။လ။ သေတ-ဝဏ္ဏော၊ သည်။ အနှုဗန္ဓနိယော၊ မဖွဲ့သည်။ ဝါ၊ မစွဲသည်။ ဝါ၊ မကပ်သည်။ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ပ။သဏှမတ္တိကံ၊ သိမ့်မွေ့နူးညံ့သော

မြေကို။ပ။ ဗုဒ္ဓာသံ၊ ချေးသစ်စေးကို လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌမဒ္ဒီ၊ ထမင်းရေကစိုရေဖြင့် နယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ဝ။ ဝေရုကာ၊ ဂွေ့သံဘော်သည်။ နနိပတတ်၊နိုင်။ပ။ ကုဏ္ဍိကမတ္တိကံ၊ဆန်ကွဲမှုန့် ရောသော်မြေကို။ပ။ သာသပကုန်း၊ မုန်ညင်းမှုန့်ကို။ သိတ္ထတေ လကံ၊ ဖယောင်းဆီကို။ပ။ အစ္ဆုဿန်း၊ အလွန်မျှားသည်။ ဝါ၊ အပေါက်ပေါက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ စောဌကေန၊ ပုဆိုးကြမ်း ဖြင့်။ ပစ္ဆုဒ္ဓရိတုံ၊သုတ်စိမ့်သောငှါ။ပ။ ဂဏ္ဍုမတ္တိကံ၊တိုက္ကစ်မြေကို။ ။ပ။ဗုဒ္ဓာသံ၊ ချေးသစ်စေးကိုလည်းကောင်း။ကသာဝံ၊ဖန်ရည်ကို လည်းကောင်း။ပ။

၂၉၉။ ဝိဟာရေ၊ ဌ။ ပဋ္ဌိဘာနစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီ ဆေးရေးကို။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိရူပကံ၊ မိန်းမရုပ် ကို လည်းကောင်း။ပုရိသရူပကံ၊ယောကျ်ားရုပ်ကို လည်းကောင်း။ ကာရာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ဝ။

အမှာ သာဟတ္ထိကအာဏာတ္ထိကကို မပြုဘဲ တံခါးစောင့် သိကြားရုပ်,ဗြဟ္မာရုပ်စသည်ကို ပြုလိမ့်မည်လော ဤသို့အံ့စရှိသော ပရိယာယ်စကားကို ဆိုခြင်းငှါ သင့်၏။ သာ ဟတ္ထိက အာဏာတ္ထိကအခြင်းအရာဖြင့် အရုပ်ကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါသာ မသင့်သည်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌–ကရောဟိတိ ဝတ္တုံနလဘတိတိ အာဏာတ္ထိယာဝေ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ ဒ္ဒါရုပါလံကိရ ကရောသီတိ အာဒိပရိယာယံ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည် ဘုရားရုပ်ဆင်းတုကိုပင်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်းငှါမသင့်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌- ပရေဟိ ကာရာပေတုန္တိ ဝုတ္တတ္တာ ဗုဒ္ဓရူပမပိ သယံ ကာတုံ နလဘတိ-ဟူ၍ဆိုတော်မူသည်။

*မာ့လာကမ္ဘံ၊ခြေးပန်းကိုလည်းကောင်း။လတာကမ္ဘံ၊ခြေးနွယ် ကိုလည်းကောင်း။ မဏိရတ္တကံ၊မဏိရုံးသွားကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခွေးသွားကို လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗပဋ္ဌိကံ၊ သက်တင်ရေးကို လည်းကောင်း။လ။

၃၀၀။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းတို့သည်။ နိုစဝတ္ထုကြောင့်၊ နှိမ့်သော အကျည်ရှိကုန်သည်။ဟောနည်း၊ကုန်၏။ဥဒဝေနေ၊ ရောသည်။သြတ္ထရိ ယျနည်း၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်၏။ပ။ ဥစ္စဝတ္ထုကုံ၊ မြင့်သောအကျည်ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။လ။ စယော၊ အကျည်သည်။ ပရိပဘတိ၊ ကျခဲ့၏။ဝါ၊ လည်းခဲ့၏။ဗုဒ္ဓကာစယံ၊အုပ်ဖြင့်စိုခြင်းလည်းကောင်း။သိလာစယံ၊ ကျောက်ဖြင့်စိုခြင်းလည်းကောင်း။ ဒါရုစယံ၊ သစ်သားဖြင့်စိုခြင်း လည်းကောင်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။စယော၊ စိခြင်းတို့ကို။ စိနိုတုံ၊ စိစိမ့်သောငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အာရောဟန္တာ၊ တက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ဝိဟာညနှိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ပ။ပရိပတနှိ၊ ကျကုန်၏။ပ။ အာလမ္ဗဏမဟာဟံ၊ လက်ကိုင်စရာမောင်းကို။ ဝါ၊ လက်ဆွဲစရာ မောင်းကို။လက်ကသုံးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ အာဌကမန္ဒာ၊ဟင်းလင်းပွင့်ကုန်သည်။ ဟောနည်း၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နိုပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငါ။ ဟိရိယနှိ၊ ရှက်စနိုးကြကုန်၏။ပ။ တိရောကရဏီ၊ တင်းတိမ်အရံကို။ ဥက္ခိုဝိတ္ထာ၊ မြှောက်၍။ သြလောကေနှိ၊ ကြည့်ကြကုန်၏။ အခုကုဋ္ဌကံ၊ ထက်ဝက်သောနံရံကို။ပ။ အခုကုဋ္ဌကာ၊ မှ။ ဥပရိတော၊ မှ။ သြလောကေနှိ၊ ကုန်၏။ သိဝိကာဝဇ္ဇံ၊လေးထောင့်တိုက်ကိုလည်းကောင်း။ နာဠိကာဝဇ္ဇံ၊ တိုက်လျားကိုလည်းကောင်း။ဟမ္မိယဝဇ္ဇံ၊တိုက်ဦးပြည်းကို လည်း ကောင်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ တယောဝဇ္ဇေ၊ သုံးပါးသောတိုက်တို့ကို။ ။လ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ခုဒ္ဓကေ၊ ငယ်သော။ ဝိဟာရေ၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဝဇ္ဇံ၊တိုက်ကို။ ကရောနှိ၊ကုန်၏။ ဥပစာရော၊ ဥပစာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ခုဒ္ဓကေ၊ငယ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ကေမနှံ၊ ၌။ ဝဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ မဟလ္လကေ၊ ကြီးသော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ပ။ ဝိဟာရဿ၊၏။ ကုဋ္ဌပါဒေါ၊ နံရံခြေသည်။ဗီရတိ၊ဆွေးမြေ့ခဲ့၏။ ကုလက်ပါဒကံ၊ တိုက်နံရံအခြေကို။ပ။ဝိဟာရဿ၊၏။ ကုဋ္ဌော၊နံရံသည်။ သြဝဿတိ၊ မိုးယိုးစွတ်ခဲ့၏။ပ။ ပရိဘောဂကိဋ္ဌကံ၊ မိုးတား ကဲလားကို

လည်းကောင်း။ဝ၊မိုးယိမ်းကာ ကဲ့လားကိုလည်းကောင်း။ဥဒ္ဒသုဓံ၊ နွားချေးပြာနှင့်ရောသောမြေကို လည်းကောင်း။ပ။ဖိုဏာ ဆွာဒနာ၊ မြက်အမိုးမှ။ အဟိ၊ မြေသည်။ ခန္ဓေ၊ ပခုံးဌ။ ပတာတိ၊ ကျခဲ့၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသဏ်၊ ကြည်ကြည်လောင်လောင်သောအသံကို။ အကာသိ၊၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဥပဓာဝိတွာ၊ ရှေးရှုပြေး၍။လ။ အာဝုဝေသာ၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိသ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိသဏ်၊ ကြည်ကြည်လောင်လောင်သော အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ပ။ ဝိတာနံ၊ မိတာန်ကို။ ဝ၊ မျက်နှာကြက်ကို။လ။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မဠ္ဠပါဒေဝ၊ ညောင်စောင်းခြေ၌ လည်းကောင်း။ ဝိဌပါဒေဝ၊ အင်းပျဉ်ခြေ၌လည်းကောင်း။ထဝိကာယော၊အိတ်တို့ကို။လ။ဌဿ၊ ဆွဲကြကုန်၏။လ။ ဘိတ္ကိခိလံ၊ နံရံ၌နက်သော တံသင်းကို လည်းကောင်း။ နာဂဒန္တကံ၊ ဆင်စွယ်ကောက်ကို လည်းကောင်း။ ဝ၊ သစ်ကောက်ကို လည်းကောင်း။လ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မ ဠ္ဠေ ဝ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ ဝိဌ္ဌေ ဝ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ စိ ဝ ရံ၊ ကို။ နိက္ခိ ပ ဌ်၊ ထားကြကုန်၏။စိ ဝ ရံ၊ သက်နှံးသည်။ ပ ရိ ဘိ ဇ်၊ ပျက်စီးခဲ့၏။ပ။စိ ဝ ရ ဝံ သံ၊ သက်နှံးတန်းကို လည်းကောင်း။ ဝ၊ သက်နှံးတန်းစရာ ဝါးကိုလည်းကောင်း။ ဝ၊ သက်နှံးတန်းစရာ ကြိမ်ကို လည်းကောင်း။ စိ ဝ ရ ရ ဇ္ဇုံ၊ သက်နှံးတန်းစရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ပ။ ဝိဟာရာ၊ကျောင်းတို့သည်။ အနာဌ်ဌ်ကာ၊အာလိန်မရှိကုန်သည်။ ဝ၊ ကျောင်းဦးမရှိကုန်သည်။ ဝ၊ ညွှန်ခံမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပဋိသရဏာ၊ မှီခိုစရာမရှိကုန်။ပ။အာဌ်ဌ်၊ အာလိန်ကို လည်းကောင်း။ ဝ၊ ကျောင်းဦးကိုလည်းကောင်း။ ဝ၊ ညွှန်ခံကို လည်းကောင်း။ ပဃနံ၊ ထွက်ဝင်ရာတံခါးကို လည်းကောင်း။ ပကုဋ်ံ၊ကြောင်လည်ခန်းကိုလည်းကောင်း။ ဩသရဏံ၊ ပြေ့ခန်းကို လည်းကောင်း။ ဝ၊ ပြေ့ဆောင်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အာဌ်ဌ်ဿ၊ အာလိန်တို့သည်။ပ၊ကဋ္ဌ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဝ၊ ဟင်းလင်း ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊

(၃၁၆) ဗုဒ္ဓဝါဒါဠိတော်နိဿယသစ်

ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ နိုပဓိတို့၊ ၌။ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်စရိုးကြ
ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံသရဏာကိုဋ္ဌိကံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း
တည်သော ကပ်လားကို လည်းကောင်း။ ဥဿဒ္ဓနာကိုဋ္ဌိကံ၊ ကပ်ကပ်
ထောက်လောက်၍ ဘွင့်ရသော ကပ်လားကို လည်းကောင်း။
အာနုဘာဝနာမိ၊ ၏။

(၃၀)။ ။ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဗ္ဗောဟာရေ၊ ၌။ ဘတ္တုဝိသဟိ
ဆွမ်းစားခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်။ သိတေ၊ နေ့ဝယ်
အချမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဏှေ၊ နေ့ဝယ်၊ အပူဖြင့် လည်းကောင်း။
ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကြကုန်၏။ ။ပ။ ဥပဓ္ဓာနဿ၊ သာ ဝ ကိ
စရိုက်ကို။ ဟု၊ ။ ညီမှုရှုစရိုက်ကို။ အာနုဘာဝနာမိ၊ ခွန်ပြုတော်မူ၏။
ဥပဓ္ဓာနသုခေ၊ ၌သည်။ နိစ္စဝဏ္ဏိကော၊ နိမ့်သော်အကျည်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒကေန၊ ၌သည်။ ညြတ္ထရှိယျတိ၊ လွှမ်းမိုးအပ်၏။ ။ပ။
ဥပဓ္ဓာနသုခေ၊ ၌။ တိဏဝုက္ကာ၊ မြက်မှုန့်သည်။ ပရိဖတိ၊ ကျခဲ့၏။ ။ပ။ ဘိက္ခု၊
တို့သည်။ အဗ္ဗောဟာရေ၊ ၌။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ပတ္ထရန္တိ၊ ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏။ စီဝရံ၊ သည်။
ပံသုကိတံ၊ မြေမှုန့်အလိမ်းလိမ်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ပ။
စီဝရဝံသံ၊ သက်နှီးတန်းဝါးကို။ ဝါ၊ သက်နှီးတန်းကြိမ်ကို။ စီဝရ
ရဇ္ဇုံ၊ သက်နှီးတန်းကြိုးကို။ အာနုဘာဝနာမိ၊ ၏။ ဟိနိယံ၊ သော်ကိုရ
သည်။ ညြတ္ထပတိ၊ နေပူခဲ့၏။ ။ပ။ ဟိနိယသော်လည်း၊ ရေအိုးစည်ကို လည်းကောင်း
။ပ။ ဟိနိယမဏ္ဍပံ၊ ရေအိုးမဏ္ဍပ်ကို လည်းကောင်း။ ။ပ။
ဟိနိယဘာဇနံ၊ သော်ကိုရေခွက်သည်။ နဝသိဝဏ္ဏတိ၊ မရှိ။ ။ပ။ ဟိနိယ
သမ်ီ၊ ရေသော်ကိုခရုသင်းကို လည်းကောင်း။ ဟိနိယသရာဝိကာ
ရေသော်ကိုခွက်ငယ်ကို လည်းကောင်း။ ။ပ။

(၃၀)။ ဝိဟာရေ၊ တို့သည်။ အပရိကိဏ္ဏော၊ အရောမ်းမရှိကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ပ။ ကောဇ္ဇကော၊ တံခါးမှုတ်သည်။
နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ ။ပ။ ကောဇ္ဇကသ်ိ၊ တံခါးမှုတ်အား
ကဝါ၊ ဟု၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိ ဝါ ဇ္ဇ
ကို လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇသံ ဃာတံ၊ တံခါးအိမ်ကို လည်းကောင်း

၅၀။ တံခါးပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ၀ါ၊ တံခါးရွက်ပိတ်ကို လည်း
ကောင်း။ ၀ါ၊ တံခါးရွက်ပိတုန်းပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒုက္ခလိုက်၊
ဆိုင်ယက်ကိုလည်းကောင်း။ ၀ါ၊ အောက်ပရစ်တွင်းကိုလည်းကောင်း။
ဥတ္တရပါသိတ်၊ အထက် လက်ကောက်ကွင်းကို လည်းကောင်း။
အဂ္ဂဥ၀ဋ္ဋ၊ မင်းတုတ်အိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ၀ါ၊ မင်းတုတ်တိုင်ကို
လည်းကောင်း။ ကပိသိသိသ၊ သံကွင်းကိုလည်းကောင်း။ ၀ါ၊
မျောက်လက်ကို လည်းကောင်း။ သုစိတ်၊ မင်းတုတ်ကို လည်း
ကောင်း။ ၀ါ၊ ကျည်ယက်ကိုလည်းကောင်း။ ဃဋ္ဌိတ်၊ ကျည်မကို
လည်းကောင်း။ တာလဆိဒ္ဒ၊ သံကောက်ပေါက်ကိုလည်းကောင်း။
အာဝိဇ္ဇနဆိဒ္ဒ၊ ငင်စရာအပေါက်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝိဇ္ဇနရဇ္ဇု၊
ငင်စရာကြိုးကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
ကောင်ကော၊ တံခါးမှတ်ဌ။ တိဏစုဏ္ဏ၊ မြက်မှုန့်သည်။ ပျဉ်ရိုဝေ၊ ကဲ
ဖရိုဝုတ်သည်။ စိက္ခလ္ဓ၊ ရွှံ့ပေါက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ မရှုမ္ပံ
ကြေ့ခွက်ကို။ ၀ါ၊ ရွှံ့ကျောက်ကို။ ဥပ္ပကိရိတုံ၊ ကြွစိမ့်သောငှါ။ ပ။
နုပရိယာဝပါပုဏာ၊ မမ္ပိနိုင်ကုန်။ ၀ါ၊ မခန်းနိုင်ကုန်။ ပ။ ပဒုသိလံ
ကျောက်ပျဉ်ကို။ ၀ါ၊ ကျောက်ဖျာကို။ နိုက္ခိပိတုံ၊ ထားစိမ့်သောငှါ။
။ပ။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ သန္ဓိဋ္ဌတိ၊ တည်ပြန်၏။ ပ။ ဥဒကနိုဒ္ဓမ္ပံ
ရေထုတ်ပြန်ကို။ ပ။ တိက္ခ၊ တို့သည်။ ပရိဝေဏော၊ ဌ။ ဘဟံ ဘုတ္တံ
ထိုထိုအရပ်ဌ။ အဂ္ဂိဌာနံ၊ မီးထားရာအရပ်ဌာနတို့။ ကုဏ္ဍောနှိ
ကုန်၏။ ပရိဝေဏံ၊ သည်။ ဥဏ္ဍဘပ်၊ အမှိုက်ပေါ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပ။ ကေမနှံ၊ ဌ။ အဂ္ဂိသာလံ၊ မီးတိုင်းကုပ်ကို။ ပ။

၃၀၃။ အာဘရာမော၊ အရာမ်သည်။ အပရိက္ခိတ္တော၊ အရံမရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇကာဝပိ၊ ဆိတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
ပဋ္ဌိကာဝပိ၊ ကျွဲနွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပဇ္ဈာယေ၊ အနီးဌ
ရှိကြ်အပ်သော သစ်ပင်ယက်တို့ကို။ ဝိဟေဌေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်၏။
။ဝ။ ဝေဠုဝါဋံ၊ ဝါးဖြင့်ရံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏကိ ဝါဋံ
ဆူးဖြင့်ရံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပရိက္ခံ၊ ကျုံးတိုးခြင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယော၊ ကုန်သော။ ၀ါ ဌ၊ အရံတို့ကို။ ပ။

ကောင်ကော၊ သည်။ နှုတောတိ၊ မဖြစ်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူ သာလျှင်။လ။ကောင်ကံ၊ တံခါးမုတ်ကိုလည်းကောင်း။ အပေသိ၊ ဆူးတံခါးပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ယမကကဝါဋံ၊ အလုံးစုံသော တံခါးပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဆင်နှားတံခါးပိတ်ကို လည်း ကောင်း။ တောရဏံ၊ တုရိဏ် တိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တံခါး တိုင်ကိုလည်းကောင်း။ ပလိဃံ၊ လှည်းဆူးတပ်သော တံခါးရွက် ပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ပ။တေနခေါပန သမယေန၊ ဘဋ္ဌ။ မာဂဓော၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ မျှားသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သံဃသဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ဌ၊။ သုဝဏ္ဏမယ္ဟိ ကလေပနံ၊ အင်္ဂတေမြေလိမ်းကျံသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကာရေတု ကာမော၊ ပြုစေခြင်းဌ၊အလိုရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကိံ ဆဒနံ၊ အဘယ်အမိုးကို။ အနုညာတံ နုခေါ၊ ခွင့်ပြုအပ် သနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်အမိုးကို။ နှုအနုညာတံ နုခေါ၊ ခွင့်မပြုအပ် လေသနည်း။ပ။ဇုဠကာဆဒနံ၊အုဋ်အမိုးကိုလည်းကောင်း။သိလာ ဆဒနံ၊ ကျောက်အမိုးကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏဆဒနံ၊ အင်္ဂတေ အမိုးကိုလည်းကောင်း။ တိဏဆဒနံ၊မြက်အမိုးကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏဆဒနံ၊ သစ်ရွက်အမိုးကို လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပဌ ဆဒနာနိ၊ငါးပါးသော အမိုးတို့ကို။အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

ပဌမော၊ရှေးဦးစွာသော။ဘာဏဝါရော၊ဘာဏဝါရသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃၀၄။ တေနခေါပန သမယေန၊ ဘဋ္ဌ။အနာထပိဏ္ဍိကော၊သော။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ရာဇဂဟကဿ၊ ရာဇဂြိဟ်ပြည်၌ နေသော်။ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး၏။ ဘဂိနိပတိကော၊နှမလင်သည်။ ဝါ၊ ယောက်ဖသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ရာဇဂဟကေန၊ သော။ သေဋ္ဌိနာ၊သည်။သွားတနာယ၊နက်ဖန် ကောင်းမှုကုသိုလ်အလို၌။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ဘုရားအမှူးရှိသော။သံဃော၊ကို။နိမန္တေတော၊ပင့်ဖိတ်

အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ဒါသေစ၊ ကျွန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မကာရေစ၊ အမှုလုပ်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဏာ ပေသိ၊စေ၏။ ကိုံ အာဏာပေသိ၊အဘယ်သို့စေသနည်းဟူမူကား။ ဘဏေ၊အချင်းတို့။တေနဟိ၊ထိုသို့ဘုရားအမှီးရှိသောသံဃာတော် ကို ပင့်ဘိတ်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သာလျှင်။ ကာလသေဝ၊ စောစောစီးစီးကသာလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယာဂုယော၊ ယာဂု တို့ကို။ ပစ်ထ၊ ကျိုကြကုန်လော့။ ဘတ္တာနိ၊ ဆွမ်းတို့ကို။ ပစထ၊ ချက်ကြကုန်လော့။ သူပါနိ၊ပဲနောက်ဟင်းလျှာတို့ကို။ သမ္မာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့။ ဥတ္တရိဘဏ်ါနိ၊ လက်သုပ် အမဲဟင်းလျှာ တို့ကို။ သမ္မာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့။ပ။ အယံဂဟပတိ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည်။ခေါ်စင့်စစ်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ မယိ၊ငါသည်။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ သမ္ဘက်စ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စ တို့ကို။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချထား၍။ မမညော၊ ငါနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ပဋ္ဌိသမ္ဘောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ ဒါနိ၊ ဒ္ဓ။ သောအယံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည်။ ဝိက္ခိတ္တရူပေါ၊ ပျံ့လွင့် သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ လုံ့လ ဗျာပါရ ထုတ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ဇုမသဃဟပတိသ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်သူဌေး ကြီးအား။ အာဝါဟောဝါ၊ သမီးပေး မင်္ဂလာ သည်လည်း။ ဘရိယတိ ကိုံ နုခေါ၊ဖြစ်လတ္တံလေလော။ ဝိဝါဟောဝါ၊သမီးယူ မင်္ဂလာသည်လည်း။ ဘရိယတိ ကိုံ နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံလေလော။ မဟာယညောဝါ၊ ကြီးစွာသော်သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို မူလည်း။ ပစ္စု ပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှုဆောက်တည်အပ်သည်။ ဘရိယတိ ကိုံ နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံလေလော။ပ။ရာဇာဝါ၊ကိုမူလည်း။ဗလကာယေန၊ဗိုလ်ပါ အပေါင်းနှင့်။သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။ သ္ဝာတနာယ၊ နှုတ်ဖန်ထမင်းကျွေးခြင်း အလို့ငှါ။နိမန္တိတော ကိုံ နုခေါ၊သင့်တိတ်အပ်လေသလော။ဇုတိ၊ ဤသို့။ တေံသောပရိတဿော၊သည်။အဟောသိ၊၏။အုထခေါ၊ ဒ္ဓ။ပ။ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ တွံ၊ သင်သည်။ပ။ပဋ္ဌိသမ္ဘော ဒေတိ၊ ၏။ ဒါနိ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ ဒ္ဓ။ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်။ပ။

ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ တို့၊သင်္ဘသည်။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ဘုရားဟု၍။ ဝဒေသိ၊ဆိုသလော။ ဗုတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ အနာထပိတိသူဌေး။တီ၊သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။လ။ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ ဗုဒ္ဓါဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟု၍။ ယဒိဒံ ယံဗုဒ် ယော ဧသော်ဃော်သော်ပိ၊ အကြင်အသံသည်လည်း။ ခေါ၊ စွဲစစ်။ အဘွဲ့၊ ရှိ၏။ ဧသော ဃော်သော်၊ ဤအသံသည်။ လောကသို့ ၊ ၌။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ ဗုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ ဗုမံ်ကာ်လံ၊ ဤကာလ၌။ ဘဂဝန်တော် ဘုန်းတော်မြတ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အရဟန္တာ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော်။ တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်ကောင်းသလော။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၊ ဗုမံ်ကာ်လံ်၊ ၌။ပ။ အကာ်လော၊ အခါမဟုတ်သေး။ သွေ့ နက်ဖြန်။ ဒါနိ၊ ၌။ တို့၊ သင်သည်။ပ။ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိသယိ၊ ချဉ်းကပ်ရ လတံ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။သွေ့ နက်ဖြန်။ ဗုဒါနိ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိသာမိ၊ ချဉ်းကပ်ရပေတော့အုံ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓဂတာယ ဘုရားနှင်ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ နိပဇ္ဇိတ္တွာ၊၍။ ပဘာတံ၊ လင်းပြီဟု။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၌။ တိက္ခုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ပ။

[illegible]

(၃၀၅)။ သိုဝကဒ္ဒါရံ၊ သင်းချိုင်းတံခါးသည်။ ဗ၊ မသာတံခါး သည်။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝ၊ နတ်တို့သည်။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိံသု၊ ဖွင့်ကြလေကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အနာထ ပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိ ဟော။ ဂဟပတိသေ၊ သူဌေးသည်။ နဂရမှာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခန္တသေ၊ ထွက်စဉ်။ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ အန္ဓကာရော၊ အမှိုက်တိုက်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည် လည်း

ကောင်း။ ဆန္ဒိတတ္တံ၊ကိုယ်လက်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့၏။တတော၀၊ထိုကြက်သီး မွေးညှင်းထရာအရပ်မှသော်လျှင်။ ပုန၊ တဘန်။ နိ၀တ္တိတုကာမော၊ ပြန်နစ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သိ၀ ကော၊ သင်းချိုင်းစောင့်ဖြစ်သော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ အန္တရ ဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ၀ါ၊ မထင်ရှားသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အနုဿာ၀ေသိ၊ကြားစေ၏။ ကိံ အနုဿာ၀ေသိ၊ကား သတံဟတ္ထို သဟဿာနိ၊ ဆင်တသိန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သတံ အဿ သဟဿာနိ၊ မြင်းတသိန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သတံ အဿတရိ ရထသဟဿာနိ၊အဿတို့ရ၏မြင်းကသောရထား တသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အာမုက္ကမဏိကုဏ္ဍလာ၊ပတ္တမြား နားဆွဲကွင်း ၀တ်ကုန်သော။ သတံကညာ သဟဿာနိ၊ သတို့သမီး တသိန်း တို့သည် လည်းကောင်း။ ကေ၊ တကြိမ်သော။ ပဒဝိတိဟာရ၊ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှါ ဖ၀ါး လှမ်းခြင်း၏။ ၀ါ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှါ ဖ၀ါး လှမ်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကုသိုလ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ သောဌသိ၊ တဆဲခြောက်စိတ်ကို။ ၀ါ၊ နှစ်ရာ၀ါးဆယ့်ခြောက်စိတ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ကလံ၊ တစိတ်ကိုမျှ။ နဋ္ဌန္တိ၊ မထိုက်ကုန်။ ၀ါ၊ မမှိန်ကုန်။ ဧတိတ္ထ၊ ကြောင့်။ ဂဟပတိ၊သူဌေးကြီး။ အဘိက္ကမ၊ရှေ့သို့သာတက်လော့။ ။ပ။ တေ၊ ၏။ အဘိက္ကန္တံ၊ ရှေ့သို့ တက်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ပဋိက္ကန္တံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။ နောသေယျော၊ မမြတ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ၀တ္ဝာ၊ ၍။ အနုဿာ၀ေသိ၊ ကြားစေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အနာထပိ(ဏ္ဍိ)ကဿ၊အနာထပိဏ် အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေးအား။ အန္ဓကာရော၊ အမိုက်တိုက်သည်။ အန္ဓရ၀ယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ ပါတု ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ယံဘယံ၊ အကြောင်ကြောက်ခြင်းသည်။ ယံဆန္ဒိတတ္ထံ၊အကြောင်ကိုယ်လက်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယောလောမဟံသော၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်။ ' ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်။ပဋိပဿမ္ဘိ၊ငြိမ်းခဲ့၏။လ။အဝေ၊ဒ္ဓ။လ။သိတဝနံ၊ ရင်းတိုက်တော်သည်။ပ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္ဆိုသံသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပစ္ဆိဒ္ဒာယ၊ ထတော်မူ၍။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးကသာလျှင်။အာဂစ္ဆန်ံ၊လာသော။ အနာထ ပိဏ္ဍိကံ၊သော။ဂဟပတိ ်၊သူဌေးကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသလျှင် ကတည်း။ ဒိသ္မာနု၍။စင်္ကမာ၊စင်္ကြံမှ။ သြရောဟိတ္မာ၊ သက်ဆင်း တော်မူ၍။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ဌ။ နိသီဒိ၊နေတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။နိသဇ္ဇ၊နေတော်မူပြီး၍။ပ။ သုဒတ္တ၊ သုဒတ္တ။ ဝါ၊အနာထပိဏ်သူဌေး။ ဧဟိ၊လာခဲ့လော့။ ဧတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ နှာမေန၊ အမည်ဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဧတိမနုသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဟဋ္ဌော၊ရွင်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒဂ္ဂေါ၊တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေသု၊ခြေတို့၌။သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတ္မာ၊ ဝပ်၍။ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကစ္စိ၊ အသို့ နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။ သယိတ္ထ၊ အိပ်တော်မူရပါ၏လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗုတောဝ၊ကိလေသာမီးငြိမ်းပြီးသော။ဗြာဟ္မဏောဝ၊မဂေါဝင်း မှုကို အပယ်ပြုတတ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမ္ဗဒါ၊ အချင်း ခစ်သိမ်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌။ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ။ သီတိဘူတော၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ရောက်၏။ဝါ၊ငြိမ်းချမ်း သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ နိုရုပဓိ၊ ဥပဓိမရှိ။ သမ္ဘာအာသတ္တိယော၊ အလုံးစုံကပ်ငြိတတ်သောတဏှာတို့ကို။ဆေတ္တာ၊ဖြတ်၍။ဟဒယေ၊ စိတ်၌။ ဒရံ၊ ပူပန်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍။ သန္တော၊ ငြိုးငြိုရော နိုဗ္ဗာန်ကို။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အဇ္ဈဂါ၊ ရောက်၍။ ။(ဤ၌

သမေယျဟု အ၀ါ်ရှိ၏။ ဒိုကာနှင့်ညြိ၏၊ အနက်ကားတို့၏)။ ။ ဥပသန္တော၊ ပြိမ်း၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။သေတိ၊အိပ်ရ၏။ဇုတိ၊ဤသို့။အဝေါ၀စ၊၏။ အထခေါ၊ဦ။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊သော။ဂဟပတိဿ၊သူဌေးကြီးအား။အနုပုဗ္ဗိ ကထံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ ဇုဒံ၊ဤတရားစကား ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဒါနကထံ၊ ဒါနနှင့်စပ်သော စကားကို လည်းကောင်း။ သီလကထံ၊ သီလနှင့်စပ်သော စကားကို လည်းကောင်း။သဂ္ဂကထံ၊နတ်ရွာနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်းကောင်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း။ သြကာရံ၊အယုတ်ကိုလည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ညစ်ညူးခြင်းကို လည်းကောင်း။ နိက္ခမေ၊ ကိလေသာမှထွက်မြောက်ခြင်းဦ။အာနိ သံသံ၊ အကျိုးဆက်ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယဒါ၊ ဦ။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ သော။ ဂဟပတိ ၊ သူဌေးကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနိဝရဏစိတ္တံ၊နိဝရဏကင်းသောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူလေ၏။ ဒေထ၊ ဦ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်၍ ပြအပ်သော။ ယာဝမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရား ဟောတော်မူခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတရားဟောတော်မူခြင်းကို။ ပကာ သေသိ၊ ထင်စွာပြတော်မူပြီ။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ နိရောဓံ၊ နိရောဓ သစ္စာကို လည်းကောင်း။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ပကာ သေသိ။ ထင်စွာပြပြီ။ သုခ်ံ၊ စင်ကြယ်သော။ အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော မည်းနက်ခြင်းရှိထသော။ ဝတ္ထံ၊ အ၀တ်သည်။ သမ္မ ဒေ၀၊ သာလျှင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဏေယျ သေယျထာ ဝိ၊ နှာမ၊ ခံသည်မည်သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူ သာလျှင်။ လ။

တသို့ယေဝအာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ သာလျှင်။ ဝိရဇံ၊ ကင်းသော မြေရှိသော။ ဝိတမလံ၊ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိံ ဥဒ ပါဒि၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော တရားသည်။ နိုရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ပ။ဂဟပတိ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသော တရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တဓမ္မော၊ရောက်အပ်ပြီးသောတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါ ဠှ ဓမ္မော၊ ထက်ဝန်းကျင် သက်ဝင်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ သို့လော သို့လောဟု တွေးတောခြင်းကင်း သည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ သတ္ထုသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ အပ ရပ္ပစ္စယော၊ ဘုရားမှတပါး ယုံကြည်ရာ မရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊အာဘိဏှန်၊အလွန်နှစ်သက်အပ်၏။လ။နိုဏှဒိုတံဝါ၊ မှောက်၍ ထားအပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဥဏှဒေယျသေယျ ထာပိ၊ လှန်၍ ပြဿိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံဝါ၊ ဖုံးလွှမ်း အပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဝိဝရေယျသေယျထာပိ၊ ဘွင့်လှစ်၍ ပြဿိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မုဋ္ဌဿ၊ တွေဝေသောသူအား။ ဝါ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ ဝါ၊ မျက်စိလည်သော သူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းခရီးကို။ အာစိက္ခေယျသေယျထာပိ၊ ကြားဘိသကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ အန္ဓကာရေ၊အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျသေယျထာပိ၊ ညှိထွန်းထောင်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ပ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧသောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂ ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊

ဝ်သန့်စသနက်ရန်ကိုင်ကေမ့တ် .....(ခ.၂.၅)
ဖျိုးတ္ကစ္ကအမ့တ် .....

ဆည်းကပ်ပါ၏။ပ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘုရားသခင်၊ ကယ်တင်ရှင်ကောင်းမြတ်သော ဒါယကာဟူ၍။ ဘဝ၀ါ၊ သည်။ ဝေရေတု၊မှတ်တော်မူပါလော့။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏာပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သရဏဂုတံ၊ သရဏဂုံသို့ ဆည်းကပ်တတ်သော။ ဥပါသကံ၊ဒါယကာဟူ၍။ပ။ဂဟပတိနာ၊သည်။သွာတနာယ၊နက်ဖြန်ကုသိုလ် ကောင်းမှု အလို့ငှါ။ပ။ နိမန္တေတောကိရဲ၊ ပင့်ဘိတ်အပ်သတတ်။

ဘုဝ၉။ ဂဟပတိ၊အနာထပိဏ်သူဌေး။တယာ၊သည်။လ။နိမန္တေတောကိရ၊ပင့်ဘိတ်အပ်သတ်တ်။ တွဋ္ဌ၊ သင်ကလည်း။ အာဂန္တု၊ကော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး။ ယေန၊ အကြင်ကံကျွေးဖြင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခသ၊ သော။ သံဃဿ၊အား။ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။ကရေယျာသိ၊လုပ်ကျွေးလေလော့။ တေ၊အား။ တံဝေယျာယိကံ၊ ထိုကံကျွေးကို။ ဝါ၊ ထိုလုပ်ဘော်ကိုင်ဘက်ကို။ ဒေမိ၊ပေးဒုံ။ ဧတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဂဟပတိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး။ အလံ၊မသင့်။ ယေန၊ဖြင့်။လ။ ကရိဿာမိ၊ပြုအုံ့။ မေ၊ အား။ တံဝေယျာယိကံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဧတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ရာဇဂဟကော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ခ်ိန်ရှိသော။နေဂမော၊ နိဂုမ်းသူဌေးသည်။လ။ ဂဟပတိနာ၊သည်။လ။ နိမန္တေတောကိရ၊ အပ်သတတ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဿောသိခေါ၊ ကြားလေသလျှင် ကတည်း။လ။ အယျော၊ အမောင်။ အလံ၊မသင့်။ပ။ ရာဇာ၊သည်။ ။ပ။ ဧတိ၊ဤသို့။အဿောသိခေါ၊ကတည်း။ပ။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ အလံ၊မသင့်။ပ။တဿာရတ္တိယာ၊ထိုညခ်ိန်၏။ အစ္စယေန၊လွန်သော အခါခ်ိန်။ပ။ဘဂ၀န္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘုတ္တာဝီ၊ဆွမ်းစားပြီးစခ်ိန်။ ဩနီတပတ္တပါဏိ၊ လက်တော်မှ ချအပ်သော သပိတ်တော်ရှိသည်ကို။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ ။(ဤသလ္လက္ခေတ္တာပုဒ်ကား ပါဠိသေသတည်း)။ ။ပ။ဘဂ္ဂေ၊မြတ်စွာဘုရား။ဘဂ၀၊မြတ်စွာဘုရားသည်။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။သာ၀တ္ထိယံ၊ခ်ိန်။ ။ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝဿာ၀ါသံ၊ ဝါဆိုရှိနေခြင်းကို။ အဓိ၀ါ

(၃၂၆) စုဥဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

သေတူ၊ သည်းခံတော်မူပါလေ၊။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဣဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုညာဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ တထာဂတာ၊ ဘုရားတို့သည်။ အဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အညာတံ၊ သိပါပြီ။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အညာတံ၊ ပြီ။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။

၃၀၇။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဗဟု မိတ္တော၊ များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟု သဟာယော၊ များသောသဟဲရှိသည်။ အာဒေယျဝါစော၊ ယူအပ်သော စကားရှိသည်။ ဝါ၊ ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တံ ကရဏီယံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ တိရေတ္တာ၊ ငြီးဆုံးစေ၍။ ပ။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အနုရာဓမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ကိံ အာဏာပေသိ၊ ကား။ အယျာ၊ အမောင်တို့။ အာရာမေ၊ အံ့ရာမ်တို့ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေထ၊ တည်စေကြကုန်လော့။ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို။ ပဋ္ဌပေထ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ ပွင့်၏။ သောစ ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ခဲ့ပြီ။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ဤလမ်းခရီးဖြင့်။ အာဂစ္ဆိ ဃတိ၊ ကြွတော်မူလာလိမ့်သတည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တေ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ သော။ ဂဟပတိနာ၊ သည်။ ဥယျောဇိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာရာမေ၊ အံ့ရာမ်တို့ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊ တည်စေကြကုန်ပြီ။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ ပ။ သာဝတ္ထိ ံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သာဝတ္ထိ ံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေသိ၊ လှည့်လည်၍ကြည့်၏။ ကိံ အနုဝိလောကေသိ၊ ကား။ ယံ၊ အကြင်အရပ်သည်။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ နေဝ အတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသည်။ အသ၊ ဖြစ်၏။ နစ္စာသန္နေ၊ မနီး

လွန်းသည်။ အသ၊ ၏။ ဂမနှာ၊ မနုသ်မွန်ကို၊ အသွားအလာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အတ္ထိကာနံ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိကုန် အလိုရှိကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်။ အဘိဏှမနိယံ၊ ရောက်လွယ်၏။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ဒုပ္ပါကိုဏ္ဏံ၊ လူတို့နှင့်ရောပြွမ်းခြင်း မရှိ။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ နည်းသောလူသံရှိ၏။ အပ္ပနိဃောသံ၊ နည်းသော မြည်ရှာတွန်သံရှိ၏။ ဝိဇနဝါတံ၊ ကင်းသော လူဌေးရှိ၏။ မနုဿရာ ဟသေယျကံ၊ လူတို့ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ အမှုကိုပြုခြင်းငှါထိုက်၏။ ပဋိသလ္လာဏသာရုပ္ပံ၊ ပုန်းအောင်းခြင်းနေခြင်းငှါ လျောက်ပတ်၏။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဣတ္ထေ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟရေယျ၊ နေခဲ့၏။ နေရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဝိလောကေသိ၏။ပ။ ဇေတဝန၊ ဇေတဝနအမည် ရှိသော။ ကုမာရဝန၊ မင်းသား၏။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ ဘဝါ၊ မဟောဘ၊ မှ။ နေ့ဝအတိဒ္ဓရေ၊ မဝေးလွန်းသည်ကို။ပ။ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်လေ သဲလျှင်ကဲတည်း။ပ။ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ အာရာမံ၊ အရာမ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုဖိမ့်သောငှါ။ မေ၊ အား။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ ကောဋ္ဌိသန္ဓ ရေနပါ၊ အသပြာ အစွန်း ချင်းချင်း ထိအောင် ခင်းသဖြင့်လည်း။ အာရာမော၊ ကို။ အဒေယျော၊ ငါပေးအပ်၏။ပ။ (အသဋ္ဌိကား အနက်မရှိ။ တဏ္ဍောမျှသာတည်း)။ပ။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ပြီ။ပ။ နဂ ဟိတော၊ မယူအပ်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေါဟာရိကော၊ တရားဆုံးဖြတ် တတ်ကုန်သော။ မဟာမတ္တေ၊ အမတ်ကြီးတို့ကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကြ ကုန်၏။ မဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိ ံ အာ ဟံသု၊ ကား။ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ တယာ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင် ကြောင့်။ အဇ္ဇေ၊ အဖိုးကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ တတော၊ ထိကြောင့်။ အာရာမော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ပ။ သကဌေဟိ၊ လှည်းတို့ဖြင့်။ ဟိရည်၊ ငွေကို။ နိဗ္ဗာဟာ ပေတွာ၊ တိုက်စေ၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်မင်းသားဥယျာဉ်ကို။ ကောဋ္ဌိသန္ဓာ ရုံ၊ အသပြာအစွန်း အချင်းချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းကို။ ဝါ၊ အသပြာ

အစွန်းချင်းချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့်။ သန္ဓရာပေသိ၊ခင်းစေ၏။ သ ကိ၊တကြိမ်။ နှိုဟဋ္ဌ၊ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ဟိရည်၊ ငွေသည်။ ထောကသ၊ အနည်းငယ်သော။ ညြကာသသ၊ အရပ်အား။ ကောဌကေ၊ တံခါးမုတ်၌။ သာမန္တာ၊ အနီးအရပ်၌။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်၌။နုပ္ပဟောတိ၊မလောက်။ပ။ ဟိရည်၊ငွေကို။ အာဟာရထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဧကမံညြကာသံ၊ ကို။ သန္ဓ ရိသသာမ၊ ခင်းကြကုန်စို့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဇေတသ၊ ဇေတအမည်ရှိသော။ ကုမာရသ၊မင်းသား အား။ ဧတ်ံ ဧသော ပရိုဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ ံအဟောသိ၊ ကား။ အယံဂဟပတိ၊ ဤသူကြွယ်သည်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဟိရည်၊ ငွေကို။ ယထာပရိစ္ဆေတိ၊ အကြင်စွန့်၏။ ဧဒံ၊ဤစွန့်ခြင်းသည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ ညြရကံ၊ယုတ်ညံ့ သည်။ နဘဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ ဧတ်ံ ဧသော ပရိုဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။လ။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ အလံ၊ မသင့်။ တံညြကာသံ၊ထိုအရပ်ကို။ မာသန္ဓရာပေသိ၊မခင်းပါစေနှင့်။ မေ၊ ငါ့အား။တံညြကာသံ၊ကို။ဒေဟိ၊လော့။မမ၏။တံဒါနံ၊ထိုအလှူ သည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဝေ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၏။ပ။ ဇေတော၊ အမည်ရှိသော။ အယံကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ အာဘိညာတော၊ ကျော်စောသော။ ဥတ္တမနုဿော၊ ထင်ရှားသော လူတည်း။ ဝေရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ဥတ္တမနုဿာနံ၊ ထင်ရှားသော လူတို့အား။ ဧကမဿိ ံဝမ္မဝိနံယေ၊ ဤ သုတ် အာဘိဝမ္မာ ဝိနည်း၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ မဟတ္ထိကော၊ များသောအကျိုး ရှိ၏။ ဧတိမနသိတ္ဝာ၊ ၍။ တံညြကာသံ၊ ကို။ ဇေတဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊အား။ ပါဒါသိ၊ပေးလေ၏။ပ။ ကောဌကံ၊တံခါးမုတ် ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။လ။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတမင်းသား ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ ပရိဝေဏေ၊ ပရိဝုဏ်တို့ကို။ ကောဌကေ၊ တံခါးမုတ်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနသာလာ ယော၊ ညီမူရာစရပ်တို့ကို။ အဂ္ဂိသာလာယော၊ မီးတင်းကုပ်တို့ကို။

ကပ္ပိယကုဋိယော၊ ကပ္ပိယကုဋိတ္ဌိကို။ ဝစ္ဆကုဋိယော၊ တ္ဌိကို။ စက်ံ
မော၊ တ္ဌိကို။ စက်ံဓနသာလာယော၊ စကြီစရပ်တ္ဌိကို။ ဥဒပါနော၊
ရေတွင်းတ္ဌိကို။ ဥဒပါနသာလာယော၊ ရေတွင်းစရပ်တ္ဌိကို။ ဇန္ဃာ
ဃရေ၊ ဇရုံးအိမ်တ္ဌိကို။ ဇန္ဃာဃရသာလာယော၊ တ္ဌိကို။ ပေါက္ခ
ရဏီ၊ ရေကန်ကို။ မဏ္ဍူပေ၊ မဏ္ဍပ်တ္ဌိကို။ ကာရာပေသိ၊ စေ၏။ ပ။

၃၀၀။ မနုဿာ၊ တ္ဌိသည်။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။
ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေပိဘိက္ခု၊ တ္ဌိသည်။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌေန္တိ၊
ဆောက်တည်ကြကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတ္ဌိကိုလည်း။ သက္ကစ္စံ၊
စွာ။ စိဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာ
ရေန၊ သင်္ကန်းဆွမ်း ကျောင်း သူနာတ္ဌိ၏ အရံအတားဖြစ်သော
ဆေးပစ္စည်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ လုပ်ကျွေးကြ
ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အညတရသ၊ သော။ ဒလိဒ္ဒသ၊ သူဆင်းရဲ
ဖြစ်သော။ တုန္ဓဝါယသ၊ အပ်လျှိုသမားအား။ လ။ ဇုမေမနုဿာ၊
တ္ဌိသည်။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ ယထာကရောန္တိ၊
အကြင်ပြုကြကုန်၏။ ဇုဒံ၊ ဤပြုခြင်းသည်။ ဩရကံ၊ ယုတ်ညံ့သည်။
နခေါဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ယန္ဓုနု၊ စင်စစ်။ အဟံပိ၊ ငါသည်
လည်း။ လ။ ကရေယ္ယံ၊ ပြုတော့အုံ့။ လ။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲဖြစ်သော
သော တုန္ဓဝါယော၊ ထိုအပ်လျှိုသမားသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။
စိဋ္ဌလံ၊ ညွှန်ပြောင်းကို။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ နယ်၍။ ဇုဒ္ဓကာယော၊ တ္ဌိကို။
စိနိုတ္ဝာ၊ စိ၍။ ကုဋ္ဌံ၊ နံရံကို။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ ပေသိ၊ ထစေ၏။ အဠုသလ
ကေန၊ မလိမ်မာသော။ တေန၊ ထိုသူဆင်းရဲ ဖြစ်သော အပ်လျှို
သမားသည်။ စိတာ၊ စိအပ်သည်ရှိသော်။ ဝက်ဘ၊ ကောက်သည်
ဖြစ်၍။ ပရိပတတိ၊ လည်းခဲ၏။ ဝါ၊ ပြိုခဲ၏။ လ။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲ
ဖြစ်သော။ သော်တုန္ဓဝါယော၊ သည်။ ဥဇ္ဇာယတိ၊ ကဲ့ရဲ၏။
ဒိယဘိ၊ ရှုပ်ချ၏။ ဝိပါစေတိ၊ ဖရိဖရဲဆို၏။ ကိံ ဝိပါစေတိ၊ ကား။
ယေ၊ အကြင် ဒါယကာတ္ဌိသည်။ သကျပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။
ဇုမေသံသမဏာနံ၊ တ္ဌိအား။ လ။ ဒေန္တိ၊ လှူကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုဒါ
ယကာတ္ဌိကို။ ဇုမေ၊ ဤရဟန်းတ္ဌိသည်။ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။

တော်ရှု၊ ထိုဒါယကာတို့၏သာ,လျှင်။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌေန္တိ၊ ဆောက်တည်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ စီရင်ကြကုန်၏။ အဟံ၀နေ၊ ငါသည်ကား။ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ နဲ ဩ၀ဒတိ၀ါ၊ ဆုံးမလည်းမဆုံးမ။ နဲ အနုသာသတိ၀ါ၊ ကံမြတ်လည်း မကံမြတ်။ နဝ ကမ္မံ၀ါ၊ ကိုမူလည်း။ နအဓိဋ္ဌေတိ၊ မဆောက်တည်။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ ဝိ၀ါစေတိ၊၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဥဗ္ဗာယန္တိ သ၊ သော။ပ။ ဒလိဒ္ဓသ၊သော။ တသ္မာ ဝ ဒါယသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အသောသုံခေါ၊ တည်း။ပ။နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။နဝကမ္မဿ၊ကော၊အမှုအသစ်ကိုစီရင်တတ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကိန္တိ နုခေါ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ဒီပံ၊လျှင်စွာ။ပရိယောသာနံ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ပါအုံ့နည်း။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိသတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ခဏ္ဍံ၊ ကျိုးသည်ကို။ ဇုလ္လံ၊ ပွင့်သည်ကို။ ပဋိသခ်ရိသတိ၊ ပြုပြင်စီရင်လတ္တံ့။ပ။

၃၀၉။ သံဃော၊သည်။ဧ့ဏ္ဍနွာမသ၊သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ဧ့ဏ္ဍနွာမသ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ပ။ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ နဝကမ္မံ၊ကို။ဒေတိ၊၏။လ။ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ နဝကမ္မသ၊ ကို။ ဒါနံ၊ ပေးသည်ကို။ ခမတိ၊နှစ်သက်အပ်၏။ပ။ဂဟပတိနော၊ ၏။ဝိဟာရော၊ ကို။ပ။ဘိက္ခုနော။ ရဟန်းအား။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ပြီ။ပ။

💬 ၃၁၀။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အန္တေ၀ါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခသ၊ သော။ သံဃသ၊ ၏။ ပုရတောပုရတော၊ ရှေ့မှရှေ့မ။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဧ့ဒံ၊ ဤကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်ကား။အမှာကံ၊တို့၏။ဥပဇ္ဈာယာနံ၊တို့အား။ပ။အာစရိယာနံ၊တို့အား။ ။အမှာကံ၊တို့အား။ ဘဝိသတိ။ လတ္တံ့။ ဧ့တိ၊သို့။ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ သ္ဝေယျာ

ယော၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန်း၊ သိမ်းဆည်းကြကုန်၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ဂန္ဓာ၊၍။ဝိဟာရေသု၊တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟိတေသု၊ကုန်သည် ရှိသော်။ သေယျာသု၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို။ပ။သေယျံ၊ကို။ အလဘာ မာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊သ သမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပစ္ဆာဒ္ဒေသယ၊ထတော်မူ၍။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာပိ သာရိပုတ္တော၊သည်လည်း။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ကော၊ အဘယ် သူနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ သာရိပုတ္တော၊ အကျွန်ုပ် သာရိပုတ္တရာပါတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သံဃရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧဝ၊ ၌။ ကိသ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိသိန္နော၊ နေဘိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ပ။ဂန္ဓာ၊၍။ ဧဒံ၊ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဥပဇ္ဈာ ယာနံ၊ တို့အား။လ။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဧတိ၊ဤသို့။လ။ပရိဂ္ဂဏှန်း ကိရ၊ တဲတ်။ ဧတိဧဒံဝစနံ၊ ဤသို့ကြားတော်မူတိုင်းသော စကား သည်။ သစ္စံ၊ အမှန်ပင်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ကော၊အဘယ်သူသည်။ အဂ္ဂါသနံ၊နေရာဦး ကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးကို လည်းကောင်း။အရဟတိ၊ ထိုက်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ကိံ အာဟံသု၊ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုးမှ။ပ။ ဗြာဟ္မဏကုလာ၊ ပုန်းကားမျိုးမှ။ပ။ဂဟပတိကုလာ၊ သူကြွယ်မျိုးမှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုတ္တန္တိ ကော၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်ကို ဆောင်၏။ပ။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်း ပိဋကတ်ကို ဆောင်၏။လ။ မဋိကတိကော၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို

ဆောင်၏။ပ။ ,ပဌမသိဒ္ဓာနသား၊ ပဌမဈာန်ကို။ လာဘီ၊ ရ၏။ပ။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တည်း။ပ။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်တည်း။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်တည်း။ အရဟော၊ ရဟန္တာတည်း။ပ။ကေဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာ ရှိ၏။ပ။ ဆဠဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဏ်ရှိ၏။ပ။

၃၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ မဟာနိဂြောဓော၊ ပြည်ညောင်ပင်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုပြည်ညောင်ပင်ကြီးကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီတကဲသဟဲပြု၍။ တိတ္တိရောစ၊ ခါမင်းလည်းကောင်း။မက္ကဋော စ၊မျောက်မင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနာဂေါစ၊ ဆင်မင်းလည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ သော်။ သဟာယာ၊တို့သည်။ဝိဟရိံသု၊ကုန်၏။တေ၊တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အပ္ပတိဿာ၊ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသဘာဂဝုတ္တိကာ၊ သဘောမတူသော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ပ။အမှာကံ၊ငါတို့တွင်။ ယံ၊အကြင်သူကို။ဇာတိယာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်အားဖြင့်။မဟန္တတရံ၊အလွန်ကြီး၏ဟူ၍။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဇာနေယျာမ၊ သိကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သက္ကရေယျာမ၊ အရိုအသေပြုကြရကုန်မူကား။ ဂရုံ ကရေယျာမ၊ အလေးအမြတ်ပြုကြရကုန်မူကား။ မာနေယျာမ၊ မြတ်နိုးကြရကုန်မူကား။ ပူဇေယျာမ၊ ပူဇော်ကြရကုန် မူကား။ အဿ၊ ထိုသူ၏လည်း။ သြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ တိဋ္ဌေယျာမ၊ တည်ကြရကုန်မူကား။အဟောနုနု၊သြကောင်းလေစွ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဧတံသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ တိတ္တိရောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ မက္ကဋော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ကုန်၏။ ကိံ ပုစ္ဆိံသု၊ကား။ သမ္မ၊အဆွေ။ တွံ၊သင်သည်။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ယော။ ကိံ၊ ကို။ သရသိ၊ အောက်မေ့မိသနည်း။ ဝါ၊မှတ်မိသနည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ကုန်၏။ သမ္မာ၊

အဆွေတို့။ယခု၊ဦး။ အဟံ၊ သည်။ ပေါ်တော၊ငယ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တခု၊ဦး။ဤမံနှိုင်ကြောခံ၊ ကို။ သတ္တိနံ၊ ပေါင်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြားဦး။ဝါ၊အကြားကို။ကရိတ္တာ၊ပြု၍။အတိတ္တမာမိ၊လွန်နိုင်၏။ ဝါ၊ သွားနိုင်၏။ အဂ္ဂကုံရကံ၊ အညွှန်ဖျားသည်။ မေ၊ ၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ဆုပတိ၊ထိ၏။ သမ္မာ၊အဆွေတို့။အဟံ၊သည်။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဤမံ၊ ဤအမူအရာကို။သရာမိ၊အောက်မေ့၏။ ဝါ၊ မှတ်မိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဆာပေါ၊ ငယ်သည်။ ဟောမိ၊၏။ဆမာယံ၊မြေ၌။နှိုဆိဒိတ္တာ၊၍။ ဤမဿနှိုင်ကြောဝေသ၊၏။ အဂ္ဂကုံရကံ၊အညွှန်အဖျားကို။ ခါဒါမိ၊စားရ၏။ပ။သမ္မာ၊ အဆွေတို့။ အမုကသ္မိံ သြကာသေ၊ ဤ အမည်ရှိသော အရပ်၌။ မဟာ နှိုင်ကြောဝေ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ တတော၊ထိုပြည်ညောင်ပင်မှ။ ဖလံ၊ အသီးကို။ဘက္ခိတ္တာ၊စား၍။ဤမသ္မိံ သြကာသေ၊၌။ ဝစ္ဆံ၊ ကို။ အဟောသိ၊ပြုပြီ။ တသ၊ ထိုအသီးစေ့ကြောင့်။ အယံနှိုင်ကြောဝေ၊ သည်။ ဇာတော၊ဖြစ်ပြီ။ဝါ၊ပေါက်ပြီ။သမ္မာ၊တို့။ ဣဒါ၊၌။ အဟံ၊ သည်။ဇာတိယာ၊ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။မဟန္တတရော၊ အလွန်ကြီး၏။ ။ပ။သမ္မ၊အဆွေ။ တွံ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ထက်။ပ။တုံ၊ သင့်ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ သက္ကရိဿာမ၊ အရိုအသေ ပြုကုန်တော့အုံ့။ပ။ တုယ္ဟဉ္စ၊သင်၏လည်း။ပြဝါ၊ဒေ၊၌။ မယံ၊တို့သည်။ ပတိဋ္ဌိဿာမ၊ တည်ပါ ကုန်တော့အုံ့။ပ။ တိတ္ထိရော၊ ခါမင်းသည်။ မဂ္ဂဋ္ဌ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနာဂံစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဠုသုသီလေ ဿု၊ ငါးပါးကုန်သောသီလတို့၌။ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည် စေပြီ။အတ္ထနာစ၊မိမိသည်လည်း။လ။သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ ဝတ္ထတိ၊ကျင့်၏။ တေ၊ ထို ခါမင်း, မျောက်မင်း, ဆင်မင်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သပ္ပတိဿာ၊ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဘာဝ ဝုတ္ထိကာ၊ သဘောတူသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိတ္တာ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ပရမ္မရဏာ၊ လေသည်မှနောက်၌။ သုဂတိ၊

ကောင်းမှုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂီလောကံ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်လေကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ခေါ်၊စင်စစ်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ တိတ္ထိရံနာမ၊ ခါတို့အကျင့်မည်သော။ တံပြတ္တစရိယံ နာမ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ယေနရာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဝုဏ္ဏံ၊ ကြီးသောသူကို။ အပစယန္တိ၊အရိုအသေ ပြုကြကုန်၏။ တေနရာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဿ၊ တရား၌။ ကောဝိဒါ၊ လိမ်မာကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေစ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ လည်း။ ပါသံသာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ သမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ သုဂတိ၊ ကောင်းသော အလားရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော။ တေဟိနာမပါဏာ၊ ထို သတ္တဝါတို့စဉ်လျက်။ အညမညံ၊ချင်း။ သဂါရဝါ၊ရှိသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်သေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သ္မာခါတေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌။ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်သည်။ သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။ ။အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ယံဝိဟာရေ ယျာထ၊ အကြင်နေကြကုန်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ နေခြင်းသည်။ ဧဒံ၊ ဤဝါဘုရားသာ.သနာတော်၌။ ခေါ၊ စင်စင်။ ဃောဘေထ၊ တင့်တယ်ကြသလော။ ။ဤ၌ သဂါရဝါ,သပဋိဿာစသည်ဖြင့် အချိုပေ၌ ရှိကြကုန်၏။ ကဲ့ရဲ့သောအရာဖြစ်၍ အဂါရဝါစသည် သင့်၏။ ဃောဘေထ၌လည်း ဧကဝုစ် ဧထရိဘတ်တည်း]။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထာဝုဏ္ဏံ၊သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။အဘိဝါဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ အဉ္ဇလိကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်း အမှုကို ၎င်း။ သာမီစိကမ္မံ၊အရိုအသေပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။အဝ္ဏါဝဏ်ံ၊နေရာဦးကိုလည်းကောင်း။ အဝ္ဏေါဒကံ၊ ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ အဝ္ဏပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်ဦးကိုလည်းကောင်း။ အနုဓာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃိကံ၊ သံဃဒ္ဒုဗ္ဗာကို။ ယထာဝုဏ်၊ သီတင်းကြီးစဉ် အတိုင်း။ နပဋိမာဟိတမ်း၊ မတားမြစ်အပ်။

(၃၁၂)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝန္ဒိယာ၊ ရှိမခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ ဧုမေဒဿ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။ ပုရေဥပသမ္ဘဒ္ဓေန၊ ရှေးဦးစွာ ပဋ္ဌင်းခံပြီးသော ရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဥပသမ္ပဒ္ဓော၊ နောက်မှ ပဋ္ဌင်းခံသောရဟန်းကို။ အဝန္ဒိယော၊ ရှိမခိုးဒေပ်။ အနု ပသမ္ပဒ္ဓေ၊ လူ,သာမဏေကို။ နာနာသံဝါသကော၊ အသီးအသီး သော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိသော။ အဓမ္မဝါဒီ၊ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်သော။ ဝုဋ္ဌကရော၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော် ဥက္ခိတ္တကရဟန်းကို။ ဝါ၊ ကမ္ဘ နာနာသံဝါသက ရဟန်းကို။ မာတုဃါတေ၊ မာတုဃါတ်ကို။ ပဏ္ဍ ကော၊ ပဏ္ဍုက်ကို။ ပါရိဝါသိကော၊ ပရိဝတ်သိမ်း ဆောက်တည်သော ရဟန်းကို။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာရဟော၊ ငင်ခြင်းဌာ ထိုက်သော ရဟန်းကို။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ်ပေးခြင်းဌာ ထိုက်သောရဟန်းကို။ မာနတ္တစာရိကော၊ မာနတ်ကျင့်ဆဲဖြစ်သော ရဟန်းကို။ အဗ္ဘာနာရဟော၊ အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းဌာ ထိုက်သော ရဟန်းကို။ အဝန္ဒိယော၊ ရှိမခိုးအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဝန္ဒ ယာ၊ တို့သည်၊ ဧုမေဒဿ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝန္ဒိယာ၊ ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧုမေတယော၊ တို့တည်း။ ပစ္ဆာဥပ သမ္ပဒ္ဓေန၊ နောက်မှ ပဋ္ဌင်းခံသောရဟန်းသည်။ ပုရေဥပသမ္ပဒ္ဓော၊ ရှေးဦးစွာ ပဋ္ဌင်းခံသော ရဟန်းကို။ နာနာသံဝါသကော၊ အသီး အသီးသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိသော။ အဓမ္မဝါဒီ၊ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်သော။ ဝုဋ္ဌတရော၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်းကို။ ဝါ၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကရဟန်းကို။ ဝန္ဒိယော၊ ရှိခိုးအပ်၏။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသ ဝတ္တီနှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကေ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်နှစ်ဆယ်နှင့်တကွ သော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဌ်။ သသမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ် တည်းဟူသောမင်းလူနှင့်တကွဖြစ်သော်။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဌ်။

တထာဂတော၊ ဝိပဿီစသော ရှေးဘုရားကဲ့သို့လာခြင်းကောင်း တော်မူသော။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ ကို။ ဝန္ဒိယော၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝန္ဒိယာ၊ တို့သည်။ ဣမေတယော၊ တို့တည်း။

၃၁၃။ ။ပ။သံဃံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ မဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂင်တို့ကို။ သန္ဓာရေ၊ အခင်းတို့ကို။ ဩကာသေ၊ အရပ်တို့ကို။ ပဋိယာဒေန္တိ၊ စီရင်ကြကုန်၏။ပ။သံဃိကညောဝ၊ သံဃိကကိုသာလျှင်။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယထာဝုဏ်၊ သီတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ အနုညာတံ၊ အပ်၏။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သည်ကို။ နောအနုညာတံ၊ အပ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ဝတ္တာ၊ ၍။ပ။ဂန္ဓာ၊ ၍။ဧဒံ၊ ဤမဂ္ဂပ်အခင်း အရပ်သည်ကား။ပ။ဧတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။မဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မဂ္ဂေသု၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟိတေသု၊ သော်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ပြုအပ်သော။ သန္ဓရံပိ၊ အခင်းကိုလည်း။ ယထာဝုဏ်၊ တိုင်း။ နပဋိဗာဟိတမ္ပိ၊ အပ်။ပ။

၃၁၄။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ အန္တရဃရေ၊ ရှာတွင်း၌။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာ တို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကြကုန်၏။ ဝါ၊ ခင်းကြကုန်၏။ ဧဒံ၊ ဤမြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာဟူသည်။ သေယျထာ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊အာသန္ဒိ၊မြတ်စွာဘုရားလက်ရှစ်သစ်ပမာဏထက် အခြေရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ ပလ္လင်ခံ၊ အခြေခြောက်သားရဲရုပ်တပ်သော ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း။ ဂေါနကံ၊ လက်လေးသစ်ထက် အမြီတ်အဆာ အမွေးရှည်သော နက်သော ကော်ဇောအခင်းကို လည်းကောင်း။စိတ္တကံ၊သားမွေးဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာယက်အပ်သောအခင်းကိုလည်းကောင်း။ပဋိကံ၊ သားမွေးဖြင့် ယက်အပ်သော အခင်းနှီးဖြူကို လည်းကောင်း။ ပဋလိကံ၊ တခဲနက်ပန်းပွင့်ရှိသော သားမွေးဖြင့် ယက်အပ်သော နီသောကော်ဇော အခင်းကို လည်းကောင်း။ တူလိကံ၊ လဲသွတ်သောအခင်းကို လည်းကောင်း။ ဝိကတိကံ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်, ကျားရုပ်

စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောသားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓလောမိ၊တဘက်ကအမွေးအမြီတ် အဆာထွက်သောသားမွေး အခင်းကိုလည်းကောင်း။ကေန္ဒလောမိ၊နှစ်ဘက်မှအမွေးအမြီတ် အဆာထွက်သော သားမွေးအခင်းကို လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌိသမ်၊ ပိုးချည်ပိုးညွှန့် တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သောအခင်းကို လည်းကောင်း။ ကောသေယျ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ယက်၍ ရှေချည်ဖြင့်ချုပ်အပ်သောအခင်း ကိုလည်းကောင်း။ ကုတ္တကံ၊တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော ကချေ သည်မတို့ရပ်၍ ကလောက်သော သားမွေးအခင်းကို လည်း ကောင်း။ ဟတ္ထတ္ထရံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းခ၌ ခင်းအပ်သော် ဆင်ကုန်းနှီးကိုလည်းကောင်း။ အသတ္ထရံ၊ မြင်းကုန်းနှီးကို လည်း ကောင်း။ ရထတ္ထရံ၊ ရထားခင်းနှီးကို လည်းကောင်း။ အဇိန ပဝေဏိ၊ ညောင်စောင်းနှင့်အမျှ နှစ်ထပ်သုံးထပ်ထပ်၍ ချုပ်အပ် သော သစ်နက်ရေအခင်းကို လည်းကောင်း။ ကဒလိမိဂပဝရ ပစ္စတ္ထုံရဏံ၊ဝံပိုက်ရေဖြင့်ပြုအပ် ချုပ်အပ်သော မြတ်သောအခင်းကို လည်းကောင်း။ သဥ္ဇာရဏ္ဍဒံ၊ အထက်ဗိတာန်နီမျက်နှာကြက်နှင့် တကွသော။ ဥဘတော လောဟိတကုပဓာနံ၊ လက်ဝဲလက်ျာ နှစ်ဘက်မှနီသောအုံးရှိသောအခင်းကိုလည်းကောင်း။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလို့လို့ရှိကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာဘိနိသီဒန္တိ၊ မထိုင်ကြကုန်။လ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာသန္ဒီ၊အခြေရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ အခြေခွသားရဲရုပ်တပ်သော ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း။ တူလိကံ၊လဲသွတ်သောအခင်းကို လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ တိဏိ၊သုံးပါးသောအခင်းတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ ဂိဟိဂိဟိကဋ္ဌံ၊လူတို့ဥစ္စာဖြစ်သောအခင်းကို။ အဘိနိသီဒိတုံ၊ ထိုင်စိမ့် သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အဘိနိပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်စိမ့် သောငှါ။ နကွေဝ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော် မမူ။ပ။ တူလောနဒ္ဓံ၊ လဲဖြင့် မြှီးရှက်အပ်သော။ မဠ္ဆပိ၊ ညောင်စောင်းကို

လည်းကောင်း။ ဝိဒ္ဒပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။လ။ ဂိဟိဝိကဋ္ဌံ၊ လူတို့ ဥစ္စာဖြစ်သော ညောင်စောင်းအင်းဖျဉ်ကို။

၃၁၅။။လ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတဝေနေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော် လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ လျှောက်ဆို သောကြောင့်သာလျှင်။ တွံ၊သင်သည်။ ဧတဝနံ၊ကို။ အာဂတာ နာဂတသာ၊ ရောက်ပြီးရောက်လတ္တံ့သော။ စာတုဒ္ဒိသသ၊ အရပ် လေးမျက်နှာ၌နေသော။ သံဃသ၊ သံဃာအား။ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ တည်စေလော့။ပ။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီး၍။ပ။

၃၁၆။ အာဒိဝကသာဝကသ၊ အာဒိဝကတဂ္ဂတ္ထန်းတပည့် ဒကာဖြစ်သော။ မဟာမတ္တသ၊ အမတ်ကြီး၏။ သံဃဘတ္တံ၊ သံဃာတော်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ပ ဣဒ္ဓာ၊ နောက်မှ။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဝိပ္ပကာတဘောဇနံ၊ ဆွမ်းစား၍ မပြီးသေးသော။ အနန္တရိ ကံ၊အခြားမဲ့၌နေသော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ဝုဋ္ဌာပေသိ၊ထစေ၏။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သည်။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်။ အဟောသိ၊ဖြစ်လေပြီ။ပ။ အညတြာပိ၊တပါးသောအရပ်၌လည်း။ နိသိန္နေန၊ နေသော ရဟန်းသည်။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဥ္ဇိတုံ၊ ၄ါ။လ ဣဘာနုနာမ၊ရအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝိပါစေတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိပ္ပကတဘောဇနော၊ ဆွမ်းစား၍မပြီးသေးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ နုဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ မထစေအပ်။ပ။ သစေဝုဋ္ဌာပေတိ၊အကယ်၍ ထစေမိသည် ဖြစ်အံ့။ ပဝါရိတောစ၊ပဝါရိတ်သင့်သော်ဝိပ္ပကတဘောဇန ရဟန်းသည် လည်း။ သစေဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဂန္ဓ၊သွားတည့်ချေ။ ဥဒကံ၊ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ယူချေ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆောင်ယူခြင်းကို။စေလဘေထ၊အံ့။ပ။သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ။ သိုက္ခာနို၊ ဆွမ်းလုံးတို့ကို။ ဂိလိတ္တာ၊မျိုး၍။ အာသနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊

၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကေနစိပရိယာယေနနှု၊ တစုံတခုသောအကြောင်း
ဥပါယ်တမျှဉ်ဖြင့်။ဝုဆုတရဿ၊ သော။ဘိက္ခုနော၊ အား။အာသနံ၊
ကို။ပဋိဗာဟိတဗ္ဗန္တိ၊ တားမြစ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ဝါဘုရားသည်။
နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ပ။ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဂိလာနေ၊ နှာကုန်
သော။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ထစေကြကုန်၏။ ဂိလာနာ၊
နှာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊
ကား။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ မယံ၊တို့သည်။ ဝုဋ္ဌာတုံ၊ ထခြင်းငှါ။
နသက္ကောမ၊ကုန်။ ဂိလာနာ၊ နှာကုန်သည်။ အမှာ၊ဖြစ်ပါကုန်၏။
ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊တို့သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်
တို့ကို။ ဝုဋ္ဌာပေဿာမ၊ ထစေကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊၍။
ပရိဂ္ဂဟေတ္တာ၊သိမ်းဆည်း၍။ ဝါ၊မ ဆ၍။ဝုဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ထစေ၍။
ဌိတကေ၊ ရပ်မိသည်ရှိသော်။ မုဟုတ္တံ၊ လွတ်ကြကုန်၏။ ဂိလာနာ၊
နှာသော ရဟန်းတို့သည်။ မုဟုတ္တံ၊ မိန်းမောကုန်သည် ဖြစ်၍။
ဝါ၊ မူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝမတန္တိ၊လည်းလေကုန်၏။ပ။ ဂိလာနော၊
နှာသောရဟန်းကို။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊မထစေအပ်။ပ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊
ကုန်သော။၊ဂိလာနာ၊ကုန်သော။ဘိက္ခု။ တို့သည်။မယံ၊တို့သည်။
အဝုဋ္ဌာပနှိယာ၊မထစေအပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ အမှာ၊ဖြစ်ကုန်
၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဝရသေယျာယော၊ မြတ်သော
ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကို။ ပလိဗုဒ္ဓန္တိ၊ နှိပ်စက်ကြကုန်၏။ ဝါ၊
တားမြစ်ကြကုန်၏။ပ။ ဂိလာနဿ၊အား။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်
သော။သေယျံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ လေသကမ္မေန၊ အမြှက်
ထောင့်သဖြင့်။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပဋိဗာ
ဟန္တိ၊ တားမြစ်ကြကုန်၏။ပ။ တေနခေါ၀ပန သမယေန၊ ၌။ သတ္တ
ရသ္ဝဂ္ဂိယာ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။
အညတရံ၊ သော။ ပစ္စန္တိမံ၊ အစွန်ဖြစ်သော ဇနပုဒ်၌။ မဟာ
ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကြီးကို။ဇုဝ၊၌။ မယံ၊တို့သည်။ ဝဿံ ဝသိဿာမ၊
စ၊ခိုဆို၍ နေကုန်တော့အံ့။ ;ဇုတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ ပဋိသခ်ရောန္တိ၊

ပြုပြင်စီရင်ကြကုန်၏။ ဆိုမ္ဘဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သတ္တရသဝဏ္ဏယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသခ်ရောနှင့်၊ ပြုပြင် စီရင်သည်တို့ကို၊ အဋ္ဌသံသုခေါ၊ မြင်လေကုန်သလျှင်သတည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ သတ္တရသဝဏ္ဏကာ၊ ကုန်သော။ ဗုမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသခ်ရောနှင့်၊ ကုန်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝုဋ္ဌာပေဿာမ၊ ထစေရကုန်တော့အုံ့။လ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပဋ္ဌိသခ်ရောနှင့်၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အာဂမေထ၊ နေကြကုန်လော့။ ပဋ္ဌိသခ်တေ၊ ပြုပြင် စီရင်အပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဝုဋ္ဌာပေဿာမ၊ ထစေကြကုန်တော့အုံ့။လ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဥဗ္ဗေထ၊ ထကြကုန်လော့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပဋ္ဌိကစ္စေဝ၊ စောစောစီးစီးကသာလျှင်။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံနနု၊ ကြားအပ်သည်မဟုတ်တုံလော။ မယဉ္စ၊ ငါတို့သည်လည်း။အည်း၊ တပါးသောကျောင်းကို။ ပဋ္ဌိသခ်ရေယျာမနုနှ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သည်မဟုတ်တုံလော။ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။အာဝုသော၊ တို့။ ဝိဟာရော၊ သည်။ သံဃိကောနုနှ၊ သံဃိက မဟုတ်တုံလော။ ဗုတိ၊ ဤသို့။အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။အာဝုသော၊တို့။ဝိဟာရော၊ သည်။ သံဃိကော၊ သည်။ အာမ၊ ညြော်ဟုတ်၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။ မဟာလ္လကော၊ ကြီးပါ၏။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ဝသထ၊ နေကြပါကုန်လော့။မယံပိ၊ တို့သည်လည်း။ဝသိဿာမ၊ နေပါကုန်တော့အုံ့။ပ။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ကုပိတာ၊ အမျက် ထွက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနတ္တမနာ၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂိဝါယံ၊ လည်ပင်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ နိက္ကဒ္ဒုန်၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထို သတ္တရသဝဏ္ဏရဟန်းတို့သည်။ နိက္ကဒ္ဒိယမာနာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြကုန်၏။ အာဝုသော၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိဿ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ရောဒထ၊ ငိုကြကုန်ဘို့သနည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။

အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆဠဋ္ဌိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကုဝိကာ၊ ၍။ အနုတ္တမနာ၊ ၍။ တုမှေ၊ တို့ကို။ သံဃိကာ၊ သော။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ကဒ္ဒန်၊ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုဝိတေန၊ ဖြင့်။ အနုတ္တမနေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ နနိက္ကဒ္ဒိတ်ဘော၊အပ်။ ယော၊သည်။နိက္ကဒ္ဒေယျ၊အံ့။ယထာမဟော၊ သဘော အလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပြုစေအပ်၏။ပ။ သေနှာ သနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ဂါဟေတုံ၊ ယူစိမ့်သောငါ။ပ။

၃၁၇။ ကေန၊အဘယ်သူသည်။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ဂါဟေတဗ္ဗံ၊ယူစေအပ်သနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဂဟိတာ ဂဟိတဿ၊ ယူအပ်ပြီးသည် မယူအပ်သေး သည်ကိုလည်း။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဧတိ၊ဤသို့။ ပဋ္ဌဟင်္ဂေါ်ဟိ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သေနာသနဂ္ဂါဟာပကံ၊ ကျောင်းကိုယူစေတတ်သော ရဟန်းဟူ၍။ သမ္မန္နေယျ၊ ရှုရ၏။ပ။

၃၁၈။ ကထံနုခေါ၊အဘယ်သို့လျှင်။သေနာသနံ၊ကို။ဂါဟေ တဗ္ဗံ၊ယူစေအပ်သနည်း။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဂဏော တုံ၊ရေတွက်စိမ့်သောငါ။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဂဏောတွာ၊ ၍။ သေယျာ ယော၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ဂဏေတုံ၊ငါ။ သေယျာယော၊ တို့ကို။ ဂဏောတွာ၊ ၍။ သေယျဂ္ဂေန၊ ကျောင်းအပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဂါဟေ တုံ၊ ယူစေခြင်းငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သေယျဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဂါဟေန္တာ၊ ယူစေကုန်သည်ရှိသော်။ သေယျာ၊ တို့သည်။ ဥဿာရယိ ံသု၊ ကျန်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပိုလျှံကုန်၏။ပ။ ဝိဟာရဂ္ဂေန၊ ကျောင်း အပိုင်းအခြားဖြင့်။ပ။ ပရိဝေဏဂ္ဂေန၊ ပရိဝုဏ် အပိုင်း အခြားဖြင့်။ပ။ အနုဘာဝံပိ၊ နောက်ခွဲဖြစ်သော အဘို့ကိုလည်း။ ဝါ၊အလျောက်ဖြစ်သော အဘို့ကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ပေးစိမ့်သောငါ။ ။ပ။အနုဘာဝေ၊ကို။ ဂဟိတေ၊ယူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အညော၊

သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဂဠ္ဆတိ၊ ၏။ အကာမာ၊အလို
မရှိသည်ရှိသော်။ နဒါတမ္ဘော၊မပေးအပ်။ ။ ။ပ။ဘိက္ခု၊တို့သည်။
နိုဿီမေ၊ သိမ်ပဋ္ဌ။ ဒ္ဝိတယ၊ တည်သော ရဟန်းအား။ သေနာ
သနံ၊ကျောင်းကို။ ဂါဟေန္တိ၊ ယူစေကြကုန်၏။ ဝါ၊ အပ်ပေးကြ
ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။
ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ သမ္ဘတ္တလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဋိမာဟန္တိ၊
တားမြစ်ကြကုန်၏။ပ။ဝဿာနံ၊မိုးသီးလတို့၏။တေမာသံ၊ဝါတွင်း
သုံးလပတ်လုံး။ ပဋိမာဟိတုံ၊တားမြစ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊
၏။ ဥတုကာလံပန၊ ဆောင်းဥတု နွေဥတုအခါ၌ကား။ ပဋိမာဟိ
တုံ၊ ငှါ။ နအနုဇာနာမိ၊ မူ။လ။ သေနာသနဂ္ဂါဟာ၊ ကျောင်းကို
ယူစေခြင်းတို့သည်။ ကတိနုခေါ၊ အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေနာသနဂ္ဂါဟာ၊ တို့သည်။ ပုရိမကော၊
ပုရိမဝါ၌ ကျောင်းခံခြင်းလည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမကော၊ ပစ္ဆိမဝါ၌
ကျောင်းခံခြင်းလည်းကောင်း။အန္တရာမုတ္တကော၊ဝါဝင်၌ ကျောင်း
ခံခြင်းလည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုမေတယော၊ ဤသုံးပါး
တို့တည်း။ အပရဇ္ဇုဂတာယ၊ လွန်ပြီးသော အထွက်တရက်နှေ
ရှိသော်။အာသဠ္ဠိယာ၊ဝါဆိုလပြည့်နှင့်၌။ ဝါ၊ဝါဆိုလပြည့်ကျော်
တရက်နှင့်၌။ ဝါ၊ ပုရိမဝါကပ်သောနှင့်၌။ ပုရိမကော၊ ပုရိမဝါ
ကျောင်းခံခြင်းကို။ ဂါဟေတဗ္ဗော၊ ယူစေအပ်၏။ မာသဂတာယ၊
လွန်လေပြီးသော်တလရှိသော။ အာသဠ္ဠိယာ၊ ၌။ ဝါ၊ ဝါခေါင်
လပြည့်ကျော်တရက်နှင့်၌။ ဝါ၊ ဒုတိယဝါဆိုသောနှင့်၌။ ပစ္ဆိမ
ကော၊ ပစ္ဆိမဝါကျောင်းခံခြင်းကို။ပ။ အပရဇ္ဇုဂတာယ၊ လွန်ပြီး
သော အထွက်တရက်နှေရှိသော။ပဝါရဏာယ၊ပဝါရဏာနှင့်။
ဝါ၊သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် တရက်နှင့်၌။ အာယတိ၊ နောင်
အခါ၌။ဝဿံဝါသတ္ထာယ၊ဝါဆို၍နေခြင်းငှါ။အန္တရာမုတ္တကော၊
ဝါပကျောင်းခံခြင်းကို။ပ။ သေနာသနဂ္ဂါဟာ၊ ကျောင်းကိုယူစေ
ခြင်းတို့သည်။ဝါ၊ကျောင်းကိုအပ်ပေးခြင်းတို့သည်။ဇုမေတယော၊
တို့တည်း။

အမှာ ဤအရာတွင် ဓမ္မိကဉ်တိကဝတ်ကိုပြရာ-

ပဗ္ဗာဇေန္တာ သောဓေတွာ ပဗ္ဗာဇေထ၊ သောဓေတွာ ဥပသမ္ပာဒေထ၊ သောဓေတွာ နိဿယံ ဒေထ၊ ကောဝိဟိ ဣလပုဂ္ဂိုလာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဥပသမ္ပဒါ လဘိတွာ သကလံ သာသနံ ပတိဋ္ဌာပေတိ-

ဟူသော စူဠဝါ သေနာသနက္ခန္ဓက သေနာသနဂ္ဂါဟာ အဋ္ဌကထာ၌ သောဓေတွာ ပဗ္ဗာဇနမည်သည်ကား ရှင်သာမဏေပြုရာဖြစ်သော အခြင်းအရာကို အကြင်းအကျန်မရှိ အလုံးစုံ အကုန်အစင် အနဝသေသ အားဖြင့် ပြရာ-

သစေ ဩကာသော ဟောတိ၊ သယံ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ သစေ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီဟိ ဗျာဝဋော ဟောတိ၊ ဩကာသံ နလဘတိ။ ဧကော ဒဟရဘိက္ခု၊ ဝတ္တဗ္ဗော တေ ပဗ္ဗာဇေဟိတိ အဝုတ္တောပိ စေ ဒဟရဘိက္ခု၊ ဥပဇ္ဈာယံ ဥဒ္ဒိဿ ပဗ္ဗာဇေတိ ဝဋ္ဋတိ။ သစေ ဒဟရဘိက္ခု နတ္ထိ၊ သာမဏေရောပိ ဝတ္တဗ္ဗော တေ ခဏ္ဍသီမံ နေတွာ ပဗ္ဗာဇေတွာ ကာသာယာနိ အဒ္ဓါ ဒေတွာ ဟောတိ။ သရဏာနိ ပန သယံ ဒါတဗ္ဗာနိ-

ဟူသော ဝိနည်းမဟာဝါ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ,

တေ ပဗ္ဗာဇေဟိတိ ကောသဇ္ဇေဒနံ ကာသာယဗ္ဗာဒနဿ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ဥပဇ္ဈာယံ ဥဒ္ဒိဿ ပဗ္ဗာဇေတိတိ ဣောဝိ ဧသေဝနုယော-

ဟူသော သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ဝိနည်းသင်္ဂြိဟ်ဋီကာဟောင်း, ပဗ္ဗာဇေဟိတိ ဤဒံ တိဝိဓံ သန္ဓာယဝုတ္တံ-ဟူသော ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ တို့၌ပြဆိုအပ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုယ်တိုင် ရှင်ပြုခြင်း သယံပဗ္ဗာဇနနှင့်, ပဋ္ဌင်းငယ်တို့ကိုစေခိုင်းရှိ ရှင်ပြုခြင်း အာဏတ္တဒဟရပဗ္ဗာဇနနှင့်, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုယ်စားရည်မှတ်ရှိပဋ္ဌင်းငယ်တို့ရှင်ဖြူသော ဥပဇ္ဈာယံ ဥဒ္ဒိဿဒဟရပဗ္ဗာဇနနှင့် သုံးပါးပင်တည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်း

(၃၄၄) စူဠဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ဟူမူကား ထိုသုံးပါးသော အခြင်းအရာမှ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် သာမဏေ ဖြစ်သည်ကို ပြဆိုရာပါဠိအဋ္ဌကထာ ဋီကာ တစုံတခုမျှ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ထိုပဗ္ဗာဇနသည် အခြင်းအရာထူး အာကာရဘေဒ အဝယဝဘေဒအားဖြင့် ဆံရိတ်ချခြင်း ကေသဿဒန၊ သင်္ကန်းဝတ်ပေး ဖုံးလွှမ်းခြင်း ကာသာယဿာဒန၊ သရဏဂုံပေးခြင်း သရဏာဒါန အားဖြင့် သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ကေသဿဒနကို အမှတ်မရှိသော လူ ရဟန်းတို့သည်ပင် ပြုအပ်သည်။ ထိုကြောင့် ကေသောရောပနံ ယေန ကေနစိ ကတံ သုကတံ-ဟု ဝိနည်းမဟာဝါ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကာသာယဿာဒနကိုကား ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီးသည် လည်းကောင်း, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီး စေခိုင်း အပ်သော ဒဟရပဏ္ဍိုင်းဝယ် သာမဏေ ဒါယကာ ယောက်ျား ရှင်လောင်းတို့သည် လည်းကောင်း ပြုအပ်သည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီးပင် မစေခိုင်းသော်လည်း ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီး ကိုယ်စားရည်မှတ်၍ ပြုလိုလျှင် ဒဟရပဏ္ဍိုင်းဝယ်တို့ သည်လည်း ကာသာယဿာဒနကိုပြုအပ်သည်။ ထိုကြောင့်—

> သစေ ဩကာသော ဟောတိ၊ သယံ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ သစေ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီဟိ ဗျာဝဋော ဟောတိ၊ ဩကာသံ နလဘတိ။ ဧကော ဒဟရဘိက္ခု ဝတ္တဗ္ဗော ဧတံ ပဗ္ဗာဇေဟီတိ၊ အဝုတ္ထောပိ စေ ဒဟရဘိက္ခု ဥပဇ္ဈာယံ ဥဒ္ဒိသ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ဝဋ္ဋတိ။ သစေ ဒဟရဘိက္ခု နတ္ထိ၊ သာမဏေ ရောပိ ဝတ္တဗ္ဗော ဧတံ ခဏ္ဍာသိမံ နေတ္ဝာ ပဗ္ဗာဇေတ္ဝာ ကာသာယာနိ အဒ္ဓါဒေတ္ဝာဟေတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း, အထာပိသ ဟတ္ထေ အဒတ္ဝာ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ အာစရိယော ဝါ သယမေव အဒ္ဓါဒေတိ ဝဋ္ဋတိ။ သစေပိ အညံ ဒဟရံ ဝါ သာမဏေရံ ဝါ ဥပါသကံ ဝါ အာဏာပေတိ အာဝုသော ဧတာနိ ကာသာယာနိ ဂဟေတ္ဝာ ဧတံ အဒ္ဓါဒေဟီတိ တုံ့ယော ဝါ အာဏာပေတိ ဧတာနိ

ဂဟောတ္ထာ အ၀ိဇ္ဇာဒေဟိတိ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ။သဗ္ဗံဟေတုံ တေန ဘိက္ခုနာ၀ံ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ ယံပန နိ၀ါသနံ၀ါ ပါရုပနံ၀ါ အနာဂါတ္တိယာ နိ၀ါသေတိ၀ါ ပါရုပတိ၀ါ၊ တံ အပနေတ္ဝာ ပုနဒါတဗ္ဗံ။ဘိက္ခုနာ ဟိ သဟတ္ထေန၀ါ အာဂါတ္တိယာ၀ါ ဒိန္နမေ၀ ကာသာ၀ံ ဝဋ္ဋတိ၊ အဒိန္နံ နဝဋ္ဋတိ။ သစေပိ တသ္သေ၀ သန္တကံ ဟောတိ၊ ကောပန၀ါဒေါ ဥပဇ္ဈာယမူလကေ-

ဟူ၍ လည်းကောင်း, ပဒ္ဓဇ္ဇကွန္ဓက အ၌ကထာ၌ပင် မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ။သရဏဒါနကိုမူကား ဆယ်၀ါရထေရ်မြောက်ပြီးသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်ပြုအပ်သည်။ထိုကြောင့် သရဏာနိုပန သယံ ဒါတဗ္ဗာနိ-ဟူ၍ လည်းကောင်း, အထသ ဥပဇ္ဈာယေန၀ါ အာစရိယေန၀ါ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ အာဒိနာ နယေန သရဏာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ-ဟူ၍ လည်းကောင်း, မဟာ၀ါပဒ္ဓဇ္ဇကွန္ဓက အ၌ကထာ၌ပင် မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ ထို အ၌ကထာပါဠိတို့တွင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာစေခိုင်း၍ ဒဟရပဗ္ဗင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသော အရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မစေခိုင်းဘဲ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ကိုယ်စား ရည်မှတ်တိုင်းထား၍ ဒဟရပဗ္ဗင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသောအရာနှစ်မျိုးနည်းတို့၌ တော်ပဒ္ဓာဇေဟိတိ ကောသဇ္ဇေ၀ဒုံ ကာသာယ၀ဏ္ဏေ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ဥပဇ္ဈာယံ ဥဒ္ဒိဿပဒ္ဓာဇေဟိတိတော်ကို ဝိ ဧသေ၀နယော-ဟု သံ၀ရတ္ထဒီပနီဋီကာ, ဝိနည်းသင်္ဂြိဟ်ဋီကာဟောင်း, ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာတို့၌ဘုတ်ဆိုတော်မူကုန်သည်။ဝိမတိ၀ိနောဒနီဋီကာ၌ကား-ပဒ္ဓာဇေဟိတိဇုံတိ ဝိ ဝံသန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဟုဘုတ်ဆိုတော်မူကုန်သည်။

ထိုနှစ်ပါးသော ၀ါဒတို့တွင် ဝိမတိ၀ိနောဒနီ ဋီကာဆရာ၏ ၀ါဒသည် မသင့်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား ဒသ၀ဿေန ဘိက္ခုနာ ဗျတ္တေန ပဋိ၀လေန ပဒ္ဓာဇေတဗ္ဗံ-ဟူသော ပရိ၀ါ၀ါ၀ိဒို့တော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် လည်းကောင်း, အထသ ဥပဇ္ဈာယေန၀ါ အာစရိယေန၀ါ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ အာဒိနာ နယေန သရဏာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ-ဟူသော ဝိနည်းမဟာ၀ါ ပဒ္ဓဇ္ဇကွန္ဓ

(၃၄၆) စူဠဝါပါဠိတော် နိဿယသုစ်

ကာ အဌကထာနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် လည်းကောင်း, ထေရနှစ်သာမည်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏ ပဋ္ဌာဇနကိုသာ အကျဉ်းသီခေပ်သာမည်အားဖြင့် ဘွဲ့ပြုသင့်လျက် မဘွဲ့မပြုဘဲ သယံပဋ္ဌာဇန၊ အာဏာတ္တေဒဟရပဋ္ဌာဇန၊ ဥပဇ္ဈာယံဥဒ္ဒိသဒဟရပဋ္ဌာဇနသုံးပါးတို့ကို ဝေဘန်၍ခွဲပြုသော-သစေ ဩကာသော ဟောတိ၊ သယံ ပဋ္ဌာဇေတဗ္ဗော-အစရှိသော ဝိနည်းမဟာဝါ ပဋ္ဌဋ္ဌကနှုတ် အဌကထာစကား၏ အကျိုးမရှိ နို့ရတ္ထက ဒေါသရောက်ရာသောကြောင့် လည်းကောင်း, သုတ္တ သုတ္တာနုလောမ အာစရိယဝါဒဖြစ်သော် ပါဠိအဌကထာ, အတ္တနောမတိ ဖြစ်သော ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာဆရာစကားကို အားမကိုးသောကြောင့် လည်းကောင်း တည်း။

ဤပါဠိအဌကထာဋီကာတို့၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုယ်တိုင် ရှင်ပြု၍ ရှင်သာမဏေဖြစ်သောအရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာစေခိုင်း၍ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသဖြင့် ရှင်သာမဏေ ဖြစ်သော်အရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မစေခိုင်းဘဲ ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကိုယ်စားရည်မှတ် တိုင်းထွာ၍ ရှင်ပြုသဖြင့် ရှင်သာမဏေဖြစ်သောအရာ; ဤအရာဌာန သုံးပါးသာလာရှိ၍ မိမိတို့ အစိုးတရ ဣဿရိယအားဖြင့် ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသောအရာ မလာမရှိသောကြောင့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာလည်း မစေမခိုင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ကိုယ်စားလည်းမရှည်မမှတ် မတိုင်းမထွာဘဲ မိမိတို့အစိုးတရ ဣဿရိယအားဖြင့် ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့ ရှင်ပြုသော ရှင်သာမဏေလောင်းတို့အား ရှင်သာမဏေအဖြစ် ရောက်မရောက်ကို လည်းကောင်း၊ ရှင်သာမဏေ မပြုထိုက်ဘဲ မိမိတို့အစိုးတရ ဣဿရိယ အားဖြင့် ရှင်သာမဏေပြုသော ဒဟရပဉ္စင်းငယ်တို့အား ပါဠိအဌကထာလာရှိသည်ကိုသေချာစွာသိလျက်ဝိတိက္ကမစေတနာဖြင့်ကျော်နင်းကျူးလွန်၍ ရှင်သာမဏေပြုသော် ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်, မသင့်ကို လည်းကောင်း။

ယာပိစာယိံ ဥပဏ္ဍာဒယန် ဟုတ္ဘာ-ကုလပုတ္တာနံ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ ဥပသမ္မဒါစ ကာတဗ္ဗာ၊ အယံပိ ဝိနယဓရာယတ္တာဝ၊ နဟိ အညော ဒ္ဒိပိဒ္ဓကဓရောပိ တေကာတုံ လဘတိ၊ သော ယေဝ နိဿယံ ဒေတိ သာမဏေရံ ဥပဋ္ဌာပေတိ အညော နေဝ နိဿယံ ဒါတုံ လဘတိ၊ နဲ သာမဏေရံ ဥပဋ္ဌာပေတုံ။ သာမဏေရဥပဋ္ဌာပနံ ပစ္ဆာသိသဏ္ဌာပန ဝိနယ ဓရဿ သန္တိကေ ဥပဏ္ဍ ဂါဟာပေတ္ဝာ ဝတ္တပဋိပတ္တိ သာဒိတုံ လဘတိ-

ဟူသော ဝိလေခန သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ,

အာစရိယေန အဒိန္နံ နုဝဋ္ဋတိတိ ဣတ္ထေ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိနရူဟတိတိ ဝဒန္တိတိ လိခိတံ၊ ပေါရာဏာ ဝဏ္ဏိပဒေပိ တထေဝ လိခိတံ- ဟူသော ဝိဓိရဟိတ္ထိကာ, အဒိန္နံ နုဝဋ္ဋတိတိ ဣတ္ထေ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နရူဟတိတိ ဝဒန္တိ ဟူသော သာရတ္ထဒီပနိဋီကာ, ဝိနယသင်္ဂဟဋီကာဟောင်း, ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယဋီကာ, အဒိန္နံ နုဝဋ္ဋတိတိ ဣမိနာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နရူဟတိတိ ဒသ္သေတိ-ဟူသော ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ အစရှိသည် တို့နှင့် ညီနှိုင်းတိုင်းထွာ၍ လင်္ဂီပေသလ သိက္ခာကာမဖြစ်သော ဝိနယရေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူကြလေကုန်။

ကေစိပန ယောကောစိ ဘိက္ခု ကောသ္ဓေ ဒနကာသာ ယန္ဓာဒနံ သရဏဒါနံ သမ္ပဒါတုံ တိဝိဓံ ပဗ္ဗာဇနံ ကာတုံ လဗ္ဘတိတိ ဝဒန္တိ၊ တံ တေသံ အညာဏမေဝ ကာရဏံ။ နဟိ တေသံ တံ ဌပေတ္ဝာ အညံ ကာရဏာ မတ္ထိ၊ နဲစ အဝိနယ ဝစနတ္ထာ သမန္တပါသာဒိက ဝိနယအဋ္ဌကထာယံ အာဘာ ဝတ္ထာ ဝိနယ ပရိယာယံစ ပတ္ဝာ ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗတ္ထာ ဧကအင်္ဂုတ္ထရ တတိယဝဂ္ဂ ပဋ္ဌမသုတ္တ ဥပသေန ဝတ္ထုအဋ္ဌ ကထာယံ အာဂတံ၊ တတော ယသ္မာ ထေရော မဟာ ဣုလတောဝ နိက္ခမိတ္ဝာ ပဗ္ဗဇိတော ပထဝိယံ ဥဒ္ဓတမမ္ဗ ကထိကောစ၊ တသ္မာ တသ ဓမ္ဓကထာယစေဝ ပသီဒိတ္ဝာ

မိတ္တာမစ္စာညတိဂုလေဟိစနိုက္ခမိတ္တာ ဗဟုကုလဒါယကာ ထေရသ်ဲ သန္ဓိကေ ပဗ္ဗဇန္တိ၊အယံ အာရညိကော တုမ္ဟေပိ အာရညိကာ ဘဝိတုံသက္ကောန္တာပဗ္ဗာဇေထာတိ၊တေရသ ဓုတင်္ဂါနိ အာစိက္ခိတ္တာ သက္ခိသာမ ဘန္တေတိ ဝဒန္တော ပဗ္ဗာဇေတိ။တေအတ္တနော့ဗလေန တ္တိတံဓုတင်ံ အဓိဋ္ဌဟန္တိ၊ ထေရော့အတ္တနော်ဒသ ဝဿကာလေ ဝိနယံ ပဂုဏ်ကတ္တာ သမ္ဘေ ဥပသမ္ပာဒေတိ။တိ ဝစနံ ဓမ္မပဒသတ္တမဝဏ္ဏ သံဂီတ္ထ သာမဏေရဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ့ယံ အာဂတံ၊ တတော ပဋ္ဌ သတ္ထာပိ စောရာ သာမဏေရံ ဝန္ဒိတ္တာ ့ပဗ္ဗဇ်ံ ယာစိ ့သု၊ သော တေသံ အသိဓာရာဟိဝေ ကေသေစ ့ဝတ္ထေ သာစ ဆိန္ဒိတ္တာ တမ္ဘမတ္တိကာယ ရဇ်ိတ္တာ တာနိ့ကာသာ ယာနိ့ အ ဆ္ဆာဒါပေတ္တာ ဒသ့သု သီလေ့သု ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ တေ အာဒါယ ဂ ဆ္ဆန္တော စိန္တေသိ။ပ။ အပရေန့ သမ ယေန့ သံဂီတ္ထေ ဥပသမ္ပဒံ လဘ္ဘိတ္တာ ဒသဝဿော ဟုတ္တာ သာမဏေရံ ဂဏ္ဍိတိ ဝစနတ္ထ ပမာဏ်-

ဘိက္ခုဝိဘင်် ပါရာဇိကကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာယတ္ထ ဝိနယော နာမ ဗုဒ္ဓသာသနဿ အာယု၊ဝိန့ယေ ဌိတေ ဗုဒ္ဓသာသနံ ဌိတံနာမ ဟောတိတိ ဝုတ္တံ။

တေရသကဏ္ဍဋ္ဌကာယတ္ထ ယံဝိစ ဥ ဒ္ဓ၊ စေ ယာဝကာလိ ကော ဥ ဒ္ဓ၊ရုသော စေ ယာမကာလိကော ဗါဏိတံ စေ သတ္ထာဟကာလိကံ တစော စေ ယာဝဇီဝကောတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ ဒသ်ယတ္တာ ဥ ဒ္ဓ၊ရုသော ဥဒကသ္မိန္ဒော ယ်ာမကာလိကောတိ အညြေန့ ကေနစိ ဝုတ္တံ၊ တံပိ တထာဝိဓသ အဋ္ဌကထာဝစနဿ ဇ္ဇမိဿာ သမ္ဘပါ သာဒိကာ့ယ ဝိနယအဋ္ဌကထာယ ဘာဝတော နှ့ သာ ရတော ပဗ္ဗေတဗ္ဗန္တိ စ။

ဒီဃနိ့ကာယဋ္ဌကထာယံ ပနေတ္ထ ဌ ့ပေတ္တာ တ့ကလိကံသ ့ဗ္ဗာ နှ့ဝ ဂေါနှ့ကာဒီနိ့ ရတနပ်တိဿိ ့ဗ္ဗိတာနိ့ ဝ ့ဗ္ဗန္တိတိ ဝုတ္တံ။

စတ္တိ ဌပေတ္တာ တူလိကန္တိဘေတန ရတနပတိသိဒ္ဓနံရဟိ တာပိ တူလိကာ နဝင်္ဂန္တိတိ ဒီပေတိ။ ရတနပတိသိဒ္ဓိတာနိ ဝင်္ဂန္တိတိ ဣမိနာ ပန ယာနိ ရတနသိဒ္ဓိတာနိ၊ တာနိ ဘူမတ္ထရဏ္ဍဝသေန ယထာနုရူပံ မဏ္ဍာဒီသုစ ဥပနေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဒီပိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဣဒေစ ဝိနယပရိယာယံ ပတ္တာ ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗတ္တာ ဣမ ဝုတ္တာဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗောတိစ။ ဣဒေစ ကိဉ္စာပိ ဒီဃနိကာယ ဋ္ဌကထာယ အလောဟိတက္ခာနိ ဒ္ဝေ ဝဋ္ဋန္တိယေဝ။ တတော ဥတ္တရိ လဘိတ္တာ အညေသုံ ဒါတဗ္ဗာနိ။ ဒါတုံ အသက္ကောန္တော မဏ္ဍောတိရိယံ အတ္ထရိတ္တာ ဥပရိပစ္စတ္ထိရဏံ ဒတ္တာ နိပ္ပဒ္ဒိတုံပိ လဗ္ဘတိတိအဝိသေသေနဝုတ္တံ၊ သေနာသနက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ ယံပန အဂီလာနဿ သီသုပဓာနဉ္စ ပါဒုပဓာနဉ္စာတိ ဒ္ဝယ မေဝ ဝဋ္ဋတိ။ဂိလာနဿ ဗိမ္ဗောဟနာနိ သန္ထရိတ္တာ ဥပရိ ပစ္စတ္ထရဏံ ဒတ္တာ နိပ္ပဒ္ဒိတုံပိ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တတ္တာ ဂိလာနော ယေဝ မဏ္ဍေ တိရိယံ အတ္ထရိတ္တာ နိပ္ပဒ္ဒိတုံ လဘတိတိ ဝေဒိ တဗ္ဗန္တိစ နယဒါနနိဒဿနဉ္ပလက္ခဏနယေန ဝုတ္တန္တိ။

သောဝေတ္တာ ဥပသမ္ပဒမည္ဝသည္ကား ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့်အညီ အနုဝဇ္ဇဖြစ်အောင် ပဋ္ဌင်းခံခြင်း ပင်တည်း။ သောဝေတ္တာ နိဿယဒါန မည္ဝသည္လည်း အနုဝဇ္ဇဖြစ်အောင် ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့်အညီ နိဿယည်းပေးခြင်းပင်တည်း။

ဒုတိယဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃၁၉။ တေနေခေါပနသမယေနေ၎။ သက္ကပုတ္တော၊သာကိုဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော၊ အရှင် ဥပနန္ဒသည်။ သာဝတ္ထိယံ၎။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ဂဟေတ္တာ၊ ၍။အညတရံ၊အမှတ်မရှိသော။ဂါမကာဝါသံ၊ရွာငယ်ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊၏။ တတ္ထပိ၊ ထိုရွာငယ်ကျောင်း၌လည်း။သေနာသနံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီ။ပ။ အယံ၊ ဤဥပနန္ဒသည်။ ဣမ၊ ဤရွာငယ်

ကျောင်းဌ။ ဝဿံ၊ ဝါပတ်လုံး။ သစေဝသိဿသိ၊ အကယ်၍ နေလတ္တံသည်ဖြစ်အုံ့။ တန္တည်းကား-သစေ ဝဿံ ဝသိဿသိ၊ အကယ်၍ ဝါဆိုရ နေလတ္တံသည်ဖြစ်အုံ့။ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဖါသု၊ ချမ်းသာသည်။ နဘ ဝိဿာမ၊ အုံ့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုအရှင်ဥပနန္ဒကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကြ ကုန်စို့။ပ။ အာဝုသောဥပနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဥပနန္ဒ။ တယာ၊ သည်။ သာ ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဂဟိတံ နု၊ ယူအပ် သည်မဟုတ်တုံလော။ပ။ အာဝုသောဥပနန္ဒ၊ နန္ဒ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧကော၊ တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်။ ဒွေ၊ နှစ်ကျောင်းတို့ကို။ ပဋ္ဌ ဗာဟာသိကံ ပန၊ တားမြစ်လေသလော။ ဥတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဧဓ၊ ဤရှာငယ်ကျောင်း၌။ မုဠှာမိ၊ လွတ်ပါ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ ဂဏ္ဍာမိ၊ ယူပါ၏။ ဥတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဧကော၊ တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်။ ဒွေ၊ နှစ်ကျောင်းတို့ကို။ ပဋ္ဌိဗာဟာ သိတိ၊ တားမြစ်လေဘိသနည်း။ ဥတိ၊ ဤသို့။ ပ။ မောဃပုရိသ၊ ယောကျ်ား။ တယာ၊ သင်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ ဂဟိ တံ၊ ယူအပ်သည်ရှိသေ။ ဧဓ၊ ဤရှာငယ်ကျောင်း၌။ မုတ္တံ၊ လွတ်ပြီ။ တယာ၊ သင်သည်။ ဧဓ၊ ဤရှာငယ်ကျောင်း၌။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ် သည်ရှိသေ။ တတြ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ မုတ္တံ၊ ပြီ။ပ။ တွံ၊ သည်။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော ရှာငယ်ကျောင်း သာဝတ္ထိ ပြည်ကျောင်း၌။ ပရိဗာဟိရော၊ အပယ်ဖြစ်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကေန၊ တယောက်ထည်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ကျောင်း တို့ကို။ နပဋ္ဌိဗာဟိတဗ္ဗာ၊ မတားမြစ်အပ်ကုန်။ပ။

၃၂၀။ ဝိနယကထံ၊ ဝိနည်းစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိနယပရိယတ္တိယာ၊ ဝိနည်းကိုသင်ခြင်း၏။ပ။ အာဒိဿအာဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍ရည်မှတ်၍။ အာယသ္မတော ဥပါ လိဿ၊ အရှင်ဥပါလိ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတ္တိ၊ ၏။ပ။

အာဝုသော၊ တို့။ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ မယုံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတောဥပါလိသ၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏာမ်၊ သင်ကြားကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဗဟု၊ကုန်သော၊ထေရာစ၊ မထေရ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။နှဝါစ၊ သီတင်းငယ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဇ္ဈိမံဘစ၊ အလတ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေစတိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ အာယသ္မတောဥပါလိသ၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကြားကုန်၏။ အာယသ္မာဥပါလိ၊ သည်။ထေရာနံ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊နံ၊တို့အား။ ဂါရဝေန၊ ရိုသေခြင်းဖြင့်။ ဒ္ဒိတကော၊ ရပ်လျက်။ ဥဒ္ဒိသတိ၊ သင်၏။ ဝါ၊ ချ၏။ ထေရာ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မဂါရဝေန၊ တရားကို ရိုသေခြင်းဖြင့်။ ဒ္ဒိတကော၊ ရပ်ကုန်လျက်။ ဥဒ္ဒိသာပေန္တိ၊ သင်စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ ချစေကြကုန်၏။ ဝါ၊မိမိတို့က သင်ကုန်၏။ ဟဏ္ဍ၊ထိုသို့ချစေရာ၌။ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊စေဝ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကြကုန်၏။ အာယသ္မာဥပါလိစ၊ သည်လည်း။ ကိလမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နဝကေန၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိသန္တေန၊ သင်သဖြင့်။ ဝါ၊ ချသဖြင့်။ သမကေ၊ အမျှဖြစ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိတုံ၊ နေစိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ ဓမ္မဂါရဝေန၊ တရားတော်ကိုရိုသေသဖြင့်။ ဥစ္စတရော၊ မြင့်သော။ အာသနော၌။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ထေရေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိသာပေန္တေန၊ သင်စေသဖြင့်။ ဝါ၊မိမိတို့ကသင်သဖြင့်။ပ။တေနဲ့ခေါ်ပန္တု သမယေန၊ ၌။ ဗဟု၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယသ္မတောဥပါလိသ၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ဒ္ဒိတကော၊ ရပ်ကုန်လျက်။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ချခြင်းကို။ ဟဏ္ဍိမာနေန္တာ၊ မြှောလင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလမန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သမာနာသနိကေဟိ၊ တူသောနေရာရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သုဟ၊ တက္ခ။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ပ။ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသဖြင့်။ သမာနာသနိကော၊ တူသော နေရာရှိသော

ရဟန်းသည်။ ဟောတိုနုခေါ်၊ ဖြစ်သနည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တိဝဿန္တရေန၊ သုံးဝါတို့၏ အတွင်းနှင့်။ ဝါ၊ သုံးဝါအတွင်း ရှိသော ရဟန်းနှင့်။ ဝါ၊ နှစ်ဝါကြီးနှစ်ဝါငယ်ဖြစ်သောရဟန်းနှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ နိုသီဒိတုံ၊ ဌာ။ပ။သမာနာသနိကာ၊ တူသော နေရာ ရှိသောရဟန်းတို့သည်။ မဠ္ဠေ၊ ဌ။ နိုသီဒိတ္ဝာ၊ ၏။ မဠ္ဠ၊ ကို။ ဘိန္နိ ဿု၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်ပြီ။ပ။တိဝဂ္ဂဿ၊ သုံးယောက် အစုရှိသော ရဟန်းအား။ မဠ္ဠ၊ ကို။ပ။ပိဋ္ဌ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တိဝဂ္ဂေါပိ၊ သုံးယောက် အစုရှိသော ရဟန်း သည်လည်း ။ပ။ ဒုဝဂ္ဂဿ၊ နှစ်ယောက်အစုရှိသော ရဟန်းအား။လ။ ။တေနခေါ်ပန သမ ယေန၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အသမာနာသနိကေဟိ၊ မတူ သော နေရာရှိသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သ်ဟ၊ တက္ခ။ ဒီဃာသနေ၊ ရှည်သောနေရာ၌။ နိုသီဒိတုံ၊ ဌ။ ဂုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ ဂုန်၏။ပ။ ပဏ္ဍိတုံ၊ ကို။ပ။ဌပေတ္ဝာ၊ ၏။ အသမာနာသနိကေဟိ၊ တူသော နေရာ မရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ ဒီဃာသနေ၊ ရှည်သောနေရာ၌။ပ။ပဏ္ဍိမံ၊ ယုတ်စွအဆုံး။ ဒီဃာသနံ၊ ရှည်သော နေရာသည်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ နုခေါ်၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယံ၊ အကြင်နေရာသည်။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့အား။ ပဇဟတိ၊ လောက်၏။ ဝါ၊ ဆုန်၏။ ဝါ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣဏ်ကံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ တံ၊ ထိုနေရာကို။ ပဏ္ဍိမံ၊ ယုတ်စွ အဆုံး။ ဒီဃာသနန္တိ၊ ရှည်သောနေရာဟု၏။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။ တေနခေါ်ပနသမယေန၊ ဌ။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရ သူဌေးအမိ ဖြစ်သော။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမသည်။ သံဃဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ဌ။ သာဋ္ဌိနှုံ၊ အာဋ္ဌိန်နှင့်တကွသော။ဝါ၊ ကျောင်းဦးနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝါ၊ ညီခံနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဟတ္ထိနခကံ၊ ဆင်လက်သည်း ခြေသည်းရှိသော်။ဝါ၊ ဆင်လက်သည်းခြေသည်း သဏ္ဌာန် အခံအကျည်ရှိထသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကာရာ ပေတုကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘဂ

ဝတ္ထုမ်ား .....

ဝတ္ထာ၊သည်၊ပါသာဒပရိဘောဂေါ၊ပြာသာဒ်အသုံးအဆောင်ကို။ အနုညာတောကိ ုနုခေါ၊ ခွင့်ပြုအပ်သလော။အနုညာတောကိ ုခွင့်မပြုအပ်လေသလော။ပ။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ပါသာဒပရိဘောဂံ၊ ပြာသာဒ်အသုံးအဆောင်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တေနခေါပနာသမယေန၊ ဘ္ဘိ။ ပသေနဒိကောသလသ၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော။ ရညော၊ ၏။ အယျိကာ၊ ဘွားမသည်။ ကာလကတာ၊ သေသည်။ဝါ၊ နတ်ရွာလားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသာ၊ ထိုဘွားမ၏။ ကာလံကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ နတ်ရွာ လားခြင်းကြောင့်။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ ဗဟုံ၊ စွာ။အကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊မအပ်သောဘဏ္ဍာ သည်။ ဥပဂန္တုံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ။တို့။အာသ္သန္ဒိယာ၊ ၏။ ပါဒေ၊ခြေတို့ကို။ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၄ါ။ပလ္လင်္ကသ၊ ၏။ ဝါဠေ၊ သားရဲရုပ်တို့ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၄ါ။ တူလိကံ၊ လဲသွတ်သောအခင်းကို။ ဝိဇ်ဇေတ္ဝာ၊ ဖြည်၍။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ခေါင်းခုံးကို။ကာတုံ၊ ၄ါ။အဝဿေသံ၊ကြင်းသောအခင်းကို။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။လ။

အမှာ ၅။အရာဒ္ဓ- အဝဿေသံ ဘူမတ္ထရဏံ ကာတုံ-ဟူသောသိက္ခာပုဒ်၌ ပြအပ်သောကပ္ပိယပရိဘောဂမှ တပါး-နဘိက္ခဝေ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာနို့ ဓာရေတမ္ဘာနို့-ဟူသော် မဟာဝါ စမ္မက္ခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြအပ်သော အကပ္ပိယ ပရိဘောဂကို နေရာဌာနချ၍ ပြခြင်း၄ါ-ဂေါနကာဒိနို့ သံယိက ဝိဟာရေ၀ါ ပုဂ္ဂလိက ဝိဟာရေ၀ါ မဟုပ္ဖိ၌ကေသု အတ္ထရိတ္ဝာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နုဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသည်။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဌပေတ္ဝာ အာသန္ဒိ ပလ္လင်္ကံ တူလိကံ ဗိဟိ ဝိကဋ္ဌံ အဘိနိသီဒိတုံ နတ္ထေ၀ အဘိနိပဇ္ဇိတုံ-ဟူသော ရှေ့သေနာသနက္ခန္ဓက သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် ပြအပ်သော ကပ္ပိယ ပရိဘောဂါ ကာရကို ပြခြင်း၄ါ ထိုစကားရပ်၏ အခြားမဲ့၌ပင်-စမ္မာသနေပန ဗိဟိ ဝိကဋ္ဌနိ့ဟာရေန လဗ္ဘန္တိ။ တတ္ထာပိ နိ့ပဇ္ဇိတုံ နုဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍

အဋ္ဌကထာဆရာစကားစပ်လျဉ်းသည်အလျောက် သင်္ဂဟအားဖြင့် ဆိုတော်မူသည်။ ဤနေရာတွင် ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အရာဖြစ်သော ကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်ဟု မှတ်ယူလေ။ ဤဂေါနကအစရှိသော အကပ္ပိယ အခင်းကိုလည်း ညောင်စောင်းအုင်းပျဉ်တို့၌ ပကတိ အတိုင်းခင်းရ၍ သုံးဆောင်းခြင်းငှါသာ မအပ်သည်။ အမွေးအဆာ အမြီတ်ကို အတွင်းထားရ၍ ခြုံရုံခြင်းငှါကား အပ်သည်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌-

ဥဏ္ဏိတိ ကေသကမ္မလံ ဝိနာ ဥဏ္ဏမယာ ပါဝုရဏဇာတိ။ ဂေါဏကံ ကုတ္တကံ စိတ္တကမိစ္စာဒိနာ ဝုတ္တဘေဒေန ဗဟုဝိဓာ အာဟ သမ္ဘာတိ။ ဥဏ္ဏာမယံ အနေ္တဝါသိကဿ ပါရုပိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ အာဟ ဗာဟိရလောမိကာတိ။ ယထာဟ နဘိက္ခ ဝေ ဗ်ာဟိရလောမိ ဥဏ္ဏိ ဓာရေတမ္ဘာတိ သိက္ခာ ပဒဋ္ဌ ကထာယံ ဥဏ္ဏာလောမာနိ ဗဟိ ကတ္တာ ဥဏ္ဏပါဝါရံ ပါရုပန္တိ။ တထာဓာရေန္တသ ဒုက္ကဋံ၊ လောမာနိအနေ္တ ကတ္တာ ပါရုပိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ-ဟူ၍ ဆိုတော်မူသည်။

ဌေက လောဓာနိ ပန အပက္ခိပိတ္တာ ကမ္မလမေဝ စတုဂုဏံ ဝါ ပဉ္စဂုဏံ ဝါ ပက္ခိပိတ္တာ ကတာပိ ဥဏ္ဏာဘိသိသံခမေဝ ဝဋ္ဋတိ-ဟုအဋ္ဌကထာ၌ သာမညအားဖြင့် ဆိုသောကြောင့် ဂေါနကအစ ရှိသော မအပ်သော သားမွေး အခင်းကိုသော်လည်း ဘုံလျှို အတွင်းအဆာ ပြိုလုပ်ထည့်သွင်း၍ အိပ်ခြင်းငှာ အပ်သည်။ ပကတိ ဖြစ်သော ဂေါနက-စသော အကပ္ပိယ အခင်းကိုသာ အိပ်ခြင်းငှါ မအပ်သည်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ ကမ္မလမေဝ။ လ။ ဥဏ္ဏာဘိသိသံခမေဝ ဝဋ္ဋတိတိ သာမညတော ဝုတ္တတ္တာ ဂေါနကာဒီ အကပ္ပိယံပိ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ ဘိသိယံ ပက္ခိပိတ္တာ သယိတုံ ဝဋ္ဋတိတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဟူ၍ ဆိုသည်။

(၃၂) သာဝတ္ထိယာ၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂါမကာဝါသေ၊ ရွာငယ်ကျောင်း၌။ အာဝါသိကာ၊ ဂုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဂန္တုက

ဂမိကာနံ၊ အာဂန္တုကဂမိက, ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညပေန္တော၊ ခင်းကြရကုန်သည် ရှိသော်။ ဥပဋ္ဌုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ခေါ၊စင်စစ်။ မယံ၊ငါ့တို့ကို။လ။ ဥပဋ္ဌုတာ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ အာဝုသော၊တို့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။မယံ၊ တို့သည်။ သမ္ဘံ၊ သော။ သံဃိကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာအခင်းကို။ ကေသု၊ တယောက်သောရဟန်းအား။ ဒေမ၊ ပေးကြကုန်စို့။ တသ္မ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ သောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ပ။အဒ်သု၊ ပေးကုန်ပြီ။လ။ အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ တို့အား။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညပေထ၊ ခင်းကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သင်္ဃိကံ၊ သော။ သေနာသနံ၊သည်။နှုတ်ဆို၊မရှိ။အမှေဟိ၊တို့သည်။သမ္ဘံ၊အလုံးစုံသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ကေသု၊ အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ကိ ုပန၊ စွန့်ကြကုန်သလော။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမာနိ ပဏ္ဍု၊ ဤငါးပါးသော ဘဏ္ဍာတို့ကို။အဝိဿဇ္ဇိတာနိ၊မစွန့်အပ်ကုန်။ သံဃေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဂဏေနဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ပုဂ္ဂလေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နဝိဿဇ္ဇိတမ္ဘာနိ၊ မစွန့်အပ်ကုန်။ ဝိဿဇ္ဇိတာနိပိ၊စွန့်အပ်ကုန်သော်လည်း။အဝိဿဇ္ဇိ တာနိ၊ စွန့်အပ်သည်မမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယော၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ငြားအုံ့။ အဿ၊ အား။ ထုလ္လစ္စယော၊ ထုလ္လစ္စည်းအမည်ရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍု၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ကား။ အာရာမော၊ အရာမ်သည် လည်းကောင်း။ အာရာမဝတ္ထု၊ အာရုမ်ရာသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤအရာမ်အရုမ်ရာသည်။ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာသော။ အဝိဿဇ္ဇိယံ၊မစွန့်အပ်သောဘဏ္ဍာမည်၏လ။ဝိဟာရော၊ကျောင်း

သည် လည်းကောင်း။ ဝိဟာရဝတ္ထု၊ ကျောင်းရာသည် လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤကျောင်းကျောင်းရာသည်။ပ။မဇ္ဈော၊ ညောင်စောင်းသည်လည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌိ၊အင်းပျဉ်လည်းကောင်း။ ဘိသိ၊ ဘုံလျှိုသည် လည်းကောင်း။ ဗိဇ္ဇောဟနံ၊ ခေါင်းခွံုးသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ဘုံလျှိုခွံုးသည်။ပ။လောဟကုဋ္ဌိ၊ကြေးခွံုးသည် လည်းကောင်း။ လောဟဘာဏကံ၊ ကြေးခွံုးစရည်းကြီးသည် လည်းကောင်း။ လောဟဝါရကော၊ ကြေးအင်တွဲသည် လည်းကောင်း။ လောဟ ကရောဟံ၊ ကြေးဖျဉ်းသည် လည်းကောင်း။ ဝါသိ၊ ပဲကွင်သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊တစည်းသည်လည်းကောင်း။ ဖရသု၊ ပေါက် ဆိန်သည်လည်းကောင်း။ ကုဓာရီ၊ ထားမသည် လည်းကောင်း။ ကုဒါလော၊ ပေါက်ကူးသည်လည်းကောင်း။ နိခါဒနံ၊ ဆောက် သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဝလ္လိ၊ နွယ်သည် လည်းကောင်း။ ဝေဠု၊ ဝါးသည်လည်းကောင်း။ မုဠာ၊ ဖြူဆံမြက်သည် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇံ၊ ပြိန်းမြက်သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိကာ၊ မြေသည်လည်း ကောင်း။ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိကာ ဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ဤသည် ကား။ ပဗ္ဗမံ၊ ဝါးခုမြောက်သော။ အဝိသဒ္ဒိယံ၊ မစ္စန္ဒအပ်သော ဘဏ္ဍာမည်၏။ပ။

အမှာ ဤအရာ၌ ယထာ ဒါယကာဝဒန္တိ တထာ ပဋိပဇ္ဇိ တဗ္ဗံ-ဟူသော သေနာသနဘဏ္ဍန္တိက နိုမန္တနဘတ္တ အဋ္ဌကထာပါဋိကိုထောက်၍ ဒါယကာတို့ လှူသည်အားလျော်စွာ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသည်ကို ဝေဘန်ရာ သုံးဆောင်ရာသော အခြင်းအရာကို—

ဒါယကာ ဟိ ကာယေနဖုသိတ္မာ ယထာသုခံ ဘုဉ္ဇထာ တိဒိန္ဒသေနာသနံ မဗ္ဗပိဋ္ဌာဒိဗ္ဗ ဒါယကေန ဝုတ္တနိယာ မေန ပရိဘုဉ္ဇန္တိသ ဒေါသော နတ္ထိတိ ; မာတိကာ ဋ္ဌကထာယ သိဟဋ္ဌဂဏ္ဌိပဒေဝုတ္တတ္တာ တထာပရိဘုဉ္ဇန္တိသ

အနာပတ္တိ။ ဧကမိမ္ဗပိဋ္ဌေဒိ သံဃသေ ဒမ္မိတိ ဝုတ္တေ ဂရု ဘဏ္ဍံ ဟောတိ၊ နဘာဇေတဗ္ဗံ၊ သံဃသေ ပရာမဋ္ဌော။ ဧကမိမ္ဗပိဋ္ဌာဒိ ဘဒ္ဒန္တာနံ ဝသေဏ ဂဏ္ဍိတုံ ဒမ္မိတိ ဝုတ္တေ သုတိပိ ဂရုဘဏ္ဍဘာဝေ ကပ္ပိယဝတ္ထုံ ဘာဇေတ္မာ ဂဏ္ဍိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ အကပ္ပိယဘဏ္ဍမေဝ ဘာဇေတ္မာ ဂဟေတုံ နလဗ္ဘတိ။ ဧကဒိမ္ဗပိဋ္ဌံ ဝသေဏ ဂဟေတုံ သံဃသေ ဒမ္မိတိ ဝုတ္တေ ဝသေဏ ဘာဇေတ္မာ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဝသေဏ ဘာဇနံ ပဌမံ ဝတ္ဘာ ပစ္ဆာ သံဃသေ ပရာမဋ္ဌော။ သံဃသေ ဧကမိမ္ဗပိဋ္ဌံ ဝသေဏ ဂဏ္ဍိတုံ ဒမ္မိတိ ဝုတ္တေပန ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ၊ ပဌမံ သံဃသေ ပရာမဋ္ဌောတိ။ အယံပိ ဝိသေသော မာတိကာ ဌကထာဂဏ္ဌိပဒေယေ ဝုတ္တာ-

ဟု ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌ အသေအချာဝေဘန်ခဲခြမ်း၍ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဝိနံညှိုးအရာ ပညာမျက်စိ သတိရှိကြကုန်သော လင်္ဂီပေသလ သိက္ခာကာမ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူကြလေကုန်။

၃၂၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။မဟတော၊ မျှားစွာသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာတော်နှင့်။ ပဋ္ဌမတ္တေဟိ၊ ငါးလေ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ဘိက္ခုသတေဟိစ၊ အရာသော ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေဟိစ၊ တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကာမိ၊ ၏။ အသဒ္ဓိ ပုနဗ္ဗသုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကီဒၖာဂိရိံ၊ သို့။ပ။အာဂစ္ဆတိကိရ၊ ကြားတော်မူလာသတတ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အသောသုံခေါ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ဟန္ဒ၊ ယခုံ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သဒ္ဓိ၊ သော။ သံဃိကံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ဘာဇေမ၊ ဝေဘန်ကြကုန်စို့။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပါဝိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုဆန္ဒရှိကြကုန်၏။ ပါဝိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဧဋ္ဌာနံ၊ အလို

ဆန္ဒတို့၏။ ဝ၁ံ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတာ၊လိုက်ကြကုန်၏။ မယ်ံ၊တို့သည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ တောသံ၊ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အား။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ နုပညာပေ၊သောမ၊မခင်းကြ ကုန်တော့အုံ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအသဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည်။ပ။ဘာဇေသုံ၊ ဝေဘန်ကြ ကုန်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုမ္မေ၊ တို့သည်။ ဂ ဆ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်။ အသဇိပုဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဥပသက်ံ မိတ္ဘာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ဝဒေထ၊ဆိုကြလေကုန်။ ကိ ံ ဝဒေထ၊ကား။ ဘဂဝါ၊သည်။ပ။အာဂ ဆ္ဆတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝ တောစ၊ အားလည်း။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညပေထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခုသံ၊ဃသမ၊ အားလည်းကောင်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ နဉ္စ၊တို့အားလည်းကောင်း။ပ။ဗုတိ၊ ဤသို့။ဝဒေထ၊ ကုန်။ပ။ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လ။နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ သမ္ဘံ၊အလုံးစုံသော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ဘာဇိတံ၊ဝေဘန်အပ်ပြီ။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာဂတံ၊လာခြင်းကား။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း။ ယသ္မိ ံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဋ္ဌိတ္ထိသတိ၊ အလိုတော်ရှိ လတ္တံ့။တသ္မိ ံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသ္သိသတိ၊ နေ့တော်မူလတ္တံ့။ပ။ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကုမ္မေ၊ တို့သည်။ပ။ဘာဇိတ္ထကိ ံ ပန၊ဝေဘန်ကြကုန်သလော။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗုမာနိ,ပဗ္ဗ၊ဤငါးပါးတို့ကို။အဝေဘဋိယာနိ၊မဝေဘန် အပ်ကုန်။ သံဃေနုဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ နဝိဘဇိတဗ္ဗာနိ၊ မဝေဘန်အပ်ကုန်။ ဝိဘတ္တာနိ,ပိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော်လည်း။ အဝိဘတ္တာနိ၊ဝေဘန်အပ်သည်မမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ။ပ။ပဗ္ဗ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ,ကား။ပ။ဗုဒ်ံ၊ကား။ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော်။ အဝေဘဋိယံ၊ မဝေဘန်အပ်သော ဘဏ္ဍာမည် ၏။ပ။ဝိဘတ္တံ,ပိ၊ ဝေဘန်အပ်သော်လည်း။အဝိဘတ္တံ၊ဝေဘန်သည် မမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။

ဝိဘင်္ဂေယျ၊ ပြားအုံ့။ အသ၊ အား။ ထုလ္လစ္ဆယာ၊ သော်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟော့ဘတိ၊ ဖြစ်၏။

၃၂၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိဠာဂိရိသို့၊ ၌။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုတ္တြအာဠဝိယံ၊ ထိုအာဠဝီပြည်၌။ အဂ္ဂါဠဝေ၊ အဂ္ဂါဠဝအမည်ရှိသော။ ဝါ၊ အဂ္ဂါဠဝ ဘီလူးနေရာ ဖြစ်သော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ ဝါ၊ နတ်ကွန်း၌။ ဝါ၊ ညောင်ပင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အာဠဝိကာ၊ အာဠဝီပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝရူပါနိ၊ ကုန်သော။ နဝကမ္မာနိ၊ အမှုသစ်တို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကြ ကုန်၏။ ပိဏ္ဍာနိ၊ ကျွေးပနမတ္တေ၊ အင်္ဂတေစိုင် မြေစိုင်ကို မကရုံးကွက် ထားကာမျှ ဖြင့်လည်း။ နဝကမ္မံ၊ အမှု သစ်ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂုဠလေပနမတ္တေန၊ နံရံကို လိမ်းကျုံကာမျှ ဖြင့်လည်း။ပ။ ဒ္ဝါရဗ္ဗပနမတ္တေနပိ၊ တံခါးကို ထားကာမျှ ဖြင့်လည်း။ပ။ အဂ္ဂဠဝဋ္ဋိကရဏမတ္တေနပိ၊ မင်းတုတ်တိုင် ပြုကာမျှ ဖြင့်လည်း။ပ။ အာလောက သန္ဓိကရဏ မတ္တေနပိ၊ လေသာနန်း ပြူတင်းကို ပြုကာမျှ ဖြင့်လည်း။ သေတဝဏ္ဏ ကရဏ မတ္တေနပိ၊ ဖြူသော အဆင်းကို ပြုကာမျှ ဖြင့်လည်း။ ကာလဝဏ္ဏကရဏ မတ္တေနပိ၊ မည်းနက်သောအဆင်းကို ပြုခါမျှ ဖြင့်လည်း။ပ။ ဝေရုက ပရိကမ္မကရဏ မတ္တေနပိ၊ ဖွေ့သကော်ကို အပြေအပြစ်ပြုခါမျှ ဖြင့်လည်း။ ဆာဒနမတ္တေနပိ၊ မိုးကာမျှ ဖြင့်လည်း။ပ။ ဗန္ဓနမတ္တေနပိ၊ ဘွဲ့ကာကွက်ကာမျှ ဖြင့်လည်း။ ဘဏ္ဍိကာဒမတ္တေနပိ၊ ခိုနန်းထားကာမျှ တည်းဖြင့်လည်း။ပ။ ခဏ္ဍာဒိုလ္လပဋိသင်္ခရဏမတ္တေနပိ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို ပြုပြင်ကာမျှ ဖြင့်လည်း။ပ။ ရှိဘဏ္ဍကရဏမတ္တေနပိ၊ နွားချေးဖန်ရည် ကျုံကာမျှ ဖြင့်လည်း။လ။ ဝိသတိဝဿိကံပိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တိုင်တိုင်လည်း။ပ။ တိံသဝဿိကံပိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တိုင်တိုင်လည်း။ ။ပ။ ယာဝဇီဝကံပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ပ။ ဂုမ္ဗကာလိကံပိ၊ မီးခိုးဆုံးသည့်ကာလ တိုင်အောင်လည်း။ ပရိယောသိတံ၊ ပြီးဆုံးလေပြီးသော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နဝကမ္မာနိ၊ အမှုသစ်တို့ကို။ ဒဿန္တိ၊ ပေးကြကုန်ဘိ သနည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဝိဏ္ဏာနို့ကြောပနုမတ္တောနုပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နုဝကြမ်ဲ၊ ကို။ နဒါတမ်ဲ၊ မပေးအပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အကတံ၊ မပြုအပ်သေးသော။ နုဝကမ်ဲဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေးသော။ နုဝကမ်ဲဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။ ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်သော။ ဝိဟာရော်။ ကမ်ဲ၊အမှုကို။ သြလောကေတွာ၊ကြည့်၍။ ဆပဗ္ဗဝဿိကံ၊ ခြောက်နှစ် ငါးနှစ် တိုင်တိုင်။ပ။ အနုယောဂေ၊ တဘက်ဆောင်မိုးသော ကျောင်း၌။ ဝါ၊ ပဲပြန်ကျောင်း၌။ပ။သတ္တာဟဝဿိကံ၊ ခုနှစ်နှစ် ရှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။ ။ပ။မဟလ္လကေ၊ ကြီးသော။ဝိဟာရေဝါ၊ကျောင်း၌လည်းကောင်း။ ပါသာဒေဝါ၊ ပြာသာဒ်၌လည်းကောင်း။ပ။ဒဿဒ္ဓါဒသဝဿိကံ၊ ဆယ်နှစ် ဆဲ့နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။နုဝကမ်ဲ၊ကို။ ဒါတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သဗ္ဗဝိဟာရံ၊ အလုံးစုံသော ကျောင်းကို။ နုဝကမ်ဲ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကေသ၊ တယောက်သောရဟန်းအား။ ဒေ၊ နှစ်ကျောင်းတို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နုဝကြမ်ဲ၊ ကို။ ဂါဟေတွာ၊ ယူစေ၍။ အညံ၊ တပါးသော ရဟန်းကို။ ဝါသေန္တိ၊ နေစေကြကုန်၏။ပ။ နုဝကမ်ဲ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ သံဃိကံ၊သံဃိကကျောင်းကို။ပဋိဗာဟန္တိ၊ တားမြစ်ကြကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကေ၊တခုသော။ ဝရသေယ်ံ၊ မြတ်သောအိပ်ရာနေရာကို။ဂဟေတုံ၊ယူစိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။ပ။နိဿိမေ၊ သိမ်ပဋ္ဌ။ ဌိတသ၊ တည်သောရဟန်းအား။ နုဝကမ်ဲ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ နုဝကြမ်ဲ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ သဗ္ဗ ကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿာနံ၊ မိုးသည်းလတို့၏။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဥတုကာလံပန၊ဆောင်းကာလ နွေကာလ၌ကား။ပဋိဗာဟိတုံ၊ငှါ။ နုအနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ ။တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နုဝကမ်ဲ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ပဏ္ဏမန္တိ ပါ၊ ဘဲလည်းဘဲသွားကြကုန်၏။ ဝိဋ္ဌမန္တိ ပါ၊ လူလည်းထွက်ကြကုန်၏။ ကာလံပါ၊ သေခြင်းကို လည်း။ ဥရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။

သာမဏေရာပိ၊သာမဏေဟူ၍လည်း။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ။(ဤတွင် သာမဏေရာတိပိ စသည်ဖြင့် ဤတိ သဒ္ဒါနှင့် ရှိတတ်၏။ မသင့်၊ သာမဏေရာပိ စသည်ဖြင့်သာ သင့်၏)။ ။ သိက္ခံပစ္စက္ခာတကာပိ၊ သိက္ခာချသောသူဟူ၍လည်း။ အန္တိမဝတ္ထုအဇ္ဈာပန္နကာပိ၊ အန္တိမဝတ္ထုသို့ ရောက်သောသူဟူ၍လည်း။ဝါ၊ ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ရောက်သောသူ ဟူ၍လည်း။ ဥမ္မတ္တကာပိ၊ ရူးသောရဟန်းဟူ၍လည်း။ခိတ္တစိတ္တာပိ၊ပြန့်လွင့်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းဟူ၍လည်း။ ဝေဒနဋ္ဋာပိ၊ ဝေဒနာ နှိပ်စက်သော ရဟန်းဟူ၍လည်း။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုလိုခြင်းကြောင့်။ပ။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုစားလိုခြင်းကြောင့်။ပ။ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မှားသောအယူကို။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ မစွန့်လိုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကာပိ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းဟူ၍လည်း။ပဏ္ဍကာပိ၊ပဏ္ဍုက်ဟူ၍လည်း။ ထေယျသံဝါသကာပိ၊ ထေယျသံဝါသကဟူ၍လည်း။တိတ္ထိယပက္ကန္တကာပိ၊ ဟူ၍လည်း။ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ တိရစ္ဆာန် ဟူ၍လည်း။ မာတုဃာတကာပိ၊ အမိကို သတ်သောသူ ဟူ၍လည်း။ ပိတုဃာတကာပိ၊ အဘကို သတ်သောသူ ဟူ၍လည်း။ အရဟန္တဃာတကာပိ၊ ရဟန္တာကို သတ်သောသူဟူ၍လည်း။ဘိက္ခုနီဒူသကာပိ၊ ဘိက္ခုနီမကိုဖျက်ဆီးတတ်သောသူဟူ၍လည်း။ သံဃဘေဒကာပိ၊ သံဃာကိုသင်းခွဲတတ်သောသူဟူ၍လည်း။လောဟိတုပ္ပါဒကာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို သွေးစိမ်း တည်အောင် ပြုတတ်သောသူ ဟူ၍လည်း။ ဥဘတောဗ्यဉ္ဇနကာပိ၊ ဥဘတောဗျည်း ဟူ၍လည်း။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကြ

ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ နဝဏ္ဏမ်ံ၊ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ပဏ္ဍမတိ၊ဘဲသွားခဲ့အုံ။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိဟာယိ၊ မယုတ်ပါစေလင့်။ ဤတိ မနုသိကတ္တာ၊ ၍။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ ဝိပ္ပကတေ၊ပြု၍မပြီးမီ။ ပဏ္ဍမတိ၊ အုံ။ပ။ ပရိယောသိတေ၊ ပြီးဆုံးသည်ရှိသော်။ ပဏ္ဍမတိ၊ အုံ။ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ တသ္မေ၊

ထိုရဟန်းအား သာလျှင်။ ဟောတို့ ဖြစ်၏။ပ။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ လူထွက်ခဲ့အုံ့။ပ။ သံဃေသ သံဃာတော်သည်။ သာမိ၊ အစိုးရ၏။ပ။ ဥမ္မတ္တကော၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ အုံ့။ တော်၊ ဤဝတ္ထုသည်။ တသော၊ ထိုရဟန်းအား သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အရဟန္တာ သံဃာတကော၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ အုံ့။ သံဃော၊ သည်။ သာမိ၊ အစိုးရ၏။ပ။

၃၂၄။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ အညတရသ၊ သော။ ဥပါသကသ၊ ဒါယကာ၏။ ဝိဟာရပရိဘောဂံ၊ ကျွေးဝင်း အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေ့ရာကို။ အညတြ၊ တပါးသော အရပ်၌။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ပ။ ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့် သာလျှင်။ ဘဒန္တာ၊ အရှင်တို့သည်။ အညတြ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ ပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ကို။ အညတြ၊ တပါးသော ကျောင်း၌။ ပရိဘုဉ္ဇိသန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်ဘိသနည်း။ပ။ အညတြ၊ ၌။ ပရိဘောဂေ၊ ကို။ အညတြ၊ ၌။နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊အပ်။ပ။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ဥပေါသထဂိုဝိ၊ ဥပုသ်ပြုရာ အရပ်သို့လည်းကောင်း။ သန္ဓိသင်္ဃိဝိ၊ စည်းဝေးရာအရပ်သို့လည်းကောင်း။ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလိုလို ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ နိသီဒန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်လည်းကောင်း။စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ပံသုကိတာနိ၊ မြေမှုန့်အလိမ်း အလိမ်းကပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်။ ဝါ၊ တသက်လျှာမျှ။ ဟရိတုံ၊ ဆောင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ သံဃသ၊ ၏။ မဟာဝိဟာရော၊ ကျောင်းကြီးသည်။ ဥန္ဒြိယတိ၊ ပြိုခဲ့၏။ပ။သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။နှာဘိဟရန္တိ၊ မဆောင်ကြကုန်။လ။ဂုတ္တာဏ္ဍာယ၊လုံခြုံခြင်းအကျိုးငှါ။ဟရိတုံ၊ဆောင်စိမ့်သောငှါ။ပ။ သံဃသ၊ အား။ သေနာသနုပရိက္ခာရိကော၊ ကျောင်းအသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာ ဖြစ်သော။ မဟဗ္ဗေ၊ အဘိုးအမျိုးထိုက်သော။ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာသည်။ဥပ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဖာတိကမ္မဏ္ဍာယ၊ ပွါးစီးခြင်းအမှုအလို့ငှါ။ပရိဝတ္တေတုံ၊

လဲလှယ်စိမ့်သောင့်၊။ ဝါ၊ရောင်းခြင်းငှါ။ပ။သေနာသနပရိက္ခာရံ၊ ကျောင်းအသုံးအဆောင်ပရိက္ခရာဖြစ်သော။မဟာဌံ၊သော့။ဒုဿံ၊ ပုဆိုးသည်။ပ။အန္တစမ်း၊ဝံရှေသည်။ပ။စက္ကလိကံ၊ခြေသုတ်ကြိုးဝန်း သည်။ပ။ စောဠကံ၊ ပုဆိုးကြမ်းသည်။ ပါဒပုဉ္ဆနီ၊ ခြေသုတ်ကြိုး ဝန်းကို။ပ။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ အခေါတေဟိ၊ မဆေးကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ အက္ကမန္တိ၊ နင်းကြကုန်၏။ သေနာသနံ၊သည်။ ဒုဿတိ၊ ပျက်ခဲ့၏။ပ။ အလ္လေဟိ၊ စိုစွတ်ကုန်သော။ပ။ သဉ္ဇပါဟနေန၊ ဘိနပ်နှင့်တတ္ထ။ ဝါ၊ဘိနပ်စီးသဖြင့်။ သေနာသနံ၊ ကို။ အက္ကမန္တိ၊နင်းကြကုန်၏။ပ။ ပရိကမ္မကတာယ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘူမိယာ၊မြေ၌။နဋ္ဌ ဟန္တိ၊ တံထွေးထွေးကြကုန်၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ ဒုဿတိ၊ ပျက်ခဲ့၏။ပ။ ခေဠမလ္လကံ၊ထွေးခံကို။ပ။ မဠုပါဒါဒိ၊ညောင်စောင်း ခြေတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိဠပါဒါဒိ၊ အင်းပျဉ် ခြေတို့သည် လည်းကောင်း။ ပရိကမ္မကတံ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘူမိं၊ မြေကို။ဝိလိခန္တိ၊ရေးခြစ်ခဲ့ကုန်၏။ပ။ စောဠကေန၊ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်။ ပလိဝေဌေတုံ၊ ရစ်ပတ်စိမ့်သောငှါ။ပ။ ပရိကမ္မကတံ၊အပြေအပြစ် ပြုအပ်သော။ဘိတ္တိं၊နံရံကို။အပဿေယ်ကန္တိ၊မှီကြကုန်၏။ပ။အပဿေယ်ကန္တ ဖလကံ၊မှီရာတဲကျပျဉ်ကို။ပ။ အပဿေယ်ကန္တဖလံ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ။ ဘူမိं၊ကို။ဝိလိခတိ၊ အောက်မှရေးခြစ်၍။ ဥပရိတော၊ အထက်မှ။ ဘိတ္တိं၊ နံရံကို။ ဝိလိခတိ၊ရေးခြစ်၏။ပ။ ဟေဋ္ဌတောစ၊ အောက်မှလည်းကောင်း။ ဥပရိတောစ၊ အထက်မှလည်းကောင်း။ ။ပ။ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ခေါတပါဒကာ၊ ဆေးသောခြေရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိုပဇ္ဇိတုं၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ ဒေါလှိုလှိုဖြစ်ကြကုန် ၏။ပ။ပစ္ဆတ္ထရိတ္ထာ၊အိပ်ရာခင်း၍။နိုပဇ္ဇိတုं၊ငှါ။ပ။

အမှာ ၌အရာ၌ ပစ္ဆတ္ထရိတ္ထာတိ ပရိဘဏ္ဍကတံ ဘူမိं ဝါ ဘူမတ္ထရဏံဝါ သေနာသနံဝါ သံဃိကံ မဠုဝိဠံဝါ အတ္တနော သန္တကေန ပစ္ဆတ္ထရဏေန ပစ္ဆတ္ထရိတ္ထာဝ နိုပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟူ၍ အပြေအပြစ် ပြုအပ်သောမြေ၊ မြေ၌ခင်း၍ သုံးဆောင်အပ်

(၃၆၄) စူဠဝါပါဠိတော်နှိုင်းယှဉ်

သော ဘုမ္မတ္ထရဏ အခင်းအပ်ကြောင်း, သစ္စိက ဖြစ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို မိမိဥစ္စာ အိပ်ရာခင်းဖြင့် ခင်းလျှမ်း၍ သုံးဆောင်သင့်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသော ကြောင့် သစ္စိကသံဃသန္တာန်ကို သုံးဆောင်ရာ၌ သတိသမ္ပဇဉ် အလွန်ယှဉ်သင့်သော အရာဟူ၍မှတ်အပ်၏။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌ အတ္တနောသန္တကေန, ပစ္စတ္ထရဏေန ဟူသော ကဲ့ရိုးပါ၌ဖြင့် သစ္စိကံဟူသော ဝိသေသနသည် မဗ္ဗဝိဒ္ဓံဟူသော နောက်ဝိသေသဏနှင့်သာ စပ်သင့်သည်မဟုတ်၊ ပရိဘုဉ္ဇကတံဘူမိ ဝါ စသော ရှေးဝိသေသဏ သုံးချက်နှင့်လည်း စပ်သင့်သည့် အဖြစ်ကို သိအပ်သည်။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ဘုမ္မတ္ထရဏအခင်း၏ သရုပ်ကိုလည်း ဘုမ္မတ္ထရဏံနာမ ဘူမိယံ အတ္တရိတမ္ပိ ကဋ္ဌသာဋ္ဌကာဒိဝိကတိ-အစရှိသော ဘူတဂါမဝဏ် သေနာသနံ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ စသည်ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။

၃၂၅။ ။ပ။ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ ဒုဇ္ဇိကံ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သံဃံဘတ္တံ၊ သံဃာ့ဘတ်ကို။ ကာတုံ၊ ၄၂။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ၊ သံဃာမှရည်ညွှန်း၍လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။နိမန္တနံ၊ ပင့်ဘိတ်၍ လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံချ၍လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ဥပေါသထိကံ၊ ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ်သောဆွမ်းကို လည်းကောင်း။ ပါဋိပဒိကံ၊ အထွက်တရက်နေ့၌ လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ကာတုံ၊ ၄၂။ ဒုဇ္ဇနန္တိ၊အလိုရှိကြကုန်၏။ပ။

☰ ၃၂၆။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ၄၂။ ။ (ဤပုဒ်ကားထည့်ပါ၌)။ ဝရဘတ္တာနိ၊ မြတ်သောဆွမ်း တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ လာမကာနိ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ဘတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ ။ပ။ဥဒ္ဒိဿာနုဒ္ဒိဿ၊ ညွှန်းအပ်သည်မညွှန်းအပ်သေးသည်ကိုလည်း။

ဇာနေယျ၊ ရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ဘဂ္ဂုဒ္ဓေ၊ဘကံ၊ ဆွမ်းညွှန်း တတ်သောရဟန်း ဟူ၍။ သမ္မဒ္ဓိတုံ၊ သမုတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာ နာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဘဂ္ဂုဒ္ဓေသကံ၊ ဆွမ်းညွှန်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၍။ သမ္မဒ္ဓေယျ၊ သမုတ်ရာ၏။ပ။ အထခေါ၎ဉ်။ ဘဂ္ဂုဒ္ဓေ သကာနံ၊ ဘဂ္ဂုဒ္ဓေသကဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ ဧသောပရိဝိတက္ကော၊သည်။အဟောသိ၊၏။ကိံ အဟောသိ၊ကား။ ကထံနုခေါ၊လျှင်။ဘဂ္ဂံ၊ဆွမ်းကို။ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ ညွှန်းအပ်သနည်း။ပ။ သလာကာယ ဝါ၊ ဝါးခြမ်းဗိတ်၌ လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏိကာယ ဝါ၊ ထန်းရွက်စသောအပြားဘ်ွ၌လည်းကောင်း။ ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ၊ဘွဲ့၍။ ဝါ၊ ရေး၍။ ဩပုဏ္ဍိတ္တာ၊ နှောက်၍။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ညွှန်းခြင်းငှါ။ပ။

၃၂၇။ သံဃဿ၊ အား။ သေနာသနပညာပကော၊ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းတတ်သောရဟန်းသည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည် မဖြစ်။လ။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းသည်။ပ။ စီဝရ ပဋိဂ္ဂါဟိကော၊ သင်္ကန်းကို ခံတတ်သောရဟန်းသည်။လ။ စီဝရ ဘာဇကော၊ သင်္ကန်းကို ဝေဘန်တတ်သော ရဟန်းသည်။ပ။ ယာဂုဘာဇကော၊ ယာဂုကို ဝေဘန်တတ်သောရဟန်းသည်။လ။ ဖလဘာဇကော၊ သစ်သီးကို ဝေဘန်တတ်သောရဟန်းသည်။လ။ ခဇ္ဇဘာဇကော၊ ခဲဘွယ်ကို ဝေဘန်တတ်သော ရဟန်းသည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ အဘာဇိယမာနံ၊ မဝေဘန်အပ်သည် ရှိသော်။ နဿတိ၊ ပျောက်ပျက်ခဲ့၏။ ယော၊ သည်။ပ။ ဘာဇိတာဘာဇိတံ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီးသည် မဝေဘန်အပ် သေးသည်ကို။ ဇာနေယျ၊၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ခဇ္ဇဘာဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကိုဝေဘန်တတ်သောရဟန်းဟူ၍။ပ။သမ္မဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ သမုတ် အပ်၏။ပ။

၃၂၈။ သံဃဿ၊သံဃာအား။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ဘဏ္ဍာအိမ်၌။ အပ္ပမတ္တကော၊အနည်းငယ်သော။ပရိက္ခါရော၊သည်။ ဥဿန္နော၊

များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ယောဝ၊သည်။ပ။ ဝိဿဇ္ဇိတာဝိဿဇ္ဇိ
တဿ၊ စွန့်အပ်ပြီးသည် မစွန့်အုပ်သေးသည်ကိုလည်း။ ဇာနေယျ၊
၏။ပ။ အပ္ပမတ္တကဝိဿဇ္ဇကံ၊ အနည်းငယ်သော ပရိက္ခရာကို
စွန့်တတ်သောသူဟူ၍။ပ။ အပ္ပမတ္တကဝိဿဇ္ဇကေန၊ အနည်းငယ်
သောပရိက္ခရာကိုစွန့်တတ်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဧကာ၊
တချောင်းသော်။ သူစိ၊ အပ်ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးအပ်၏။ သတ္ထကံ၊
ထားငယ်ကို။ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ဥပါဟနာ၊ဘိနပ်ကို။ကာယဗန္ဓနံ၊ခါးပန်း
ကို။အံသဗဒ္ဓကော၊ပခုံးအဘွဲ့ကို။ဝါ၊လွယ်ဘီးကို။ဝါ၊အန္တဲ့ကို။ဝါ၊
အတောင်ကို။ပရိဿာဝနံ၊ရေစစ်ကို။ဓမ္မကရဏော၊ဓမ္မကရိယာ်ကို။
ကုသိ၊တလုပ်ကြီးကို။ ဝါ၊ အနားပတ်ရည်ကို။ဝါ၊ မြောင်းရည်ကို။
အဓုကုသိ၊ ထက်ဝက်သော တလုပ်ကို။ဝါ!တလုပ်ငယ်အနားပတ်
တို မြောင်းတိုကို။ မဏ္ဍလံ၊ အိမ်ဝမ်း အိမ်ကြီးကို။ အဓုမဏ္ဍလံ၊
ထက်ဝက်သော အိမ်ကို။ ဝါ၊ အိမ်ကွဲအိမ်ခြမ်း အိမ်ငယ်ကို။ အနု
ဝါတော၊ အလျားအနားပတ်ကို။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အနံအနားပတ်ကို။
ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဃဿ၊ အာဝ။ သပ္ပိဝါ၊ ထောပတ်သည် လည်း
ကောင်း။ မဓုဝါ၊ ပျားသည်လည်းကောင်း။ ဖါဏိတံဝါ၊ တင်လဲ
သည်လည်းကောင်း။ သစေဟောတိ၊အုံ့။ သကိ ်၊တကြိမ်။ပဋိသာ
ယိတုံ၊လျက်ခြင်းငှါ။ဝါ၊ လျက်လောက်အောင်။ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ ပုနပိ၊
လည်း။အတ္ထော၊အလိုဆန္ဒသည်။ သစေဟောတိ၊အုံ့။ပုနပိ၊တဘန်
လည်း။ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ပ။

၃၂၉။ သာဒ္ဓိယဂ္ဂါဟာပကော၊ မိုးယိုးရေခံသက်နှံးကို ယူစေ
တတ်သော ရဟန်းသည်။ ပတ္တဂါဟာပကော၊ သပိတ်ကို ယူစေ
တတ်သော ရဟန်းသည်။ အာရာမိကပေသကော၊ အာရာမ်
စောင့်ကို စေတတ် ခိုင်းတတ်သော ရဟန်းသည်။ သာမဏေရ
ပေသကော၊ သာမဏေကို စေတတ်ခိုင်းတတ်သော ရဟန်းသည်။
နုဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ အပေ့သိယ
မာနာ၊ မစေခိုင်းအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကမ္မံ၊ ကို။ နုကရောန္တိ၊

မပြုလိုကုန်။ပ။ ပေသိတာပေသိတာဒ္ဓ၊ စေအပ်ပြီးသော သာမဏေ မစေအပ်သေးသောသာမဏေကိုလည်း။ပ။သာမဏေရ ပေးကံ၊ သာမဏေကို စေတ်တ် ခိုင်းတတ်သော ရဟန်းဟူ၏။ပ။

တတိယဘာဏဝါရော၊သည်။နိဋ္ဌိတော၊ပြီ။

ဆဋ္ဌော၊မြောက်ခုမြောက်သော၊သေနာသနက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒါန်း

ကဿ၊ ထိုသေနာသနက္ခန္ဓက်၏ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒါန်းဂါထာကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဝိဟာရံ၊ကို။တဒါ၊ဌ်။အပညတ္တံ၊ပညတ်တော် မမူသေးသည်။ အဟု၊ ပြီ။ တဟိံတဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဖိနသာဝကာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တပည့်သားတော် တို့သည်။ တမ္မာအာဝါသာ၊ ထိုထိုနေရာမှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကြ ကုန်၏။ ။သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊သူဌေးကြီးသည်။ ဒိသ္မာ၊ရှေ့။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကာရာပေယ္ယ၊ ပြုစေတော့အုံ့။ ဝသေယျာထ၊ နေတော်မူကြကုန်အုံ့လော။ ဧဒံဝစနံ၊ကို။ အပ္ပြိ၊ဆိုပြီ။နာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋ္ဌိပုစ္ဆိ ံသု၊ တဘန်မေးလျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ။ ဝိဟာရဏ္ဍ၊ နှစ်ဘက်ဆောင်မိုးသော ကျောင်းကို လည်းကောင်း။ အမုယောဂဏ္ဍ၊တဘက်ဆောင်မိုးသောကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒဏ္ဍ၊ ပြာသာဒ်ရှည်ကိုလည်းကောင်း။ ဟမ္မိယဏ္ဍ၊ ပြာသာဒ် ဦးပြည်းကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟံ၊ဂူလိုဏ်ခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ပဋ္ဌလေဏံ၊ငါးပါးသော ပုန်းအောင်းရာကျောင်းကို။ အနုညာသိ၊ပြီ။ သေဋ္ဌိ၊သူဌေးကြီးသည်။ဝိဟာရေ၊ကျောင်းတို့ကို။ ကာရယိ၊ ပြုစေပြီ။ ဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ အကဝါ၊ တံခါးရွက်မရှိထသော။ အသံဝုတံ၊ အပိတ်မရှိထသော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌ

သံဃာတံ၊ တံခါးပေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒုက္ခလဏ၊ ဆုံယော်ကို လည်းကောင်း။ ဥဇ္ဇာရိ၊ အထက် လက်ကောက်ကွင်းကို လည်း ကောင်း။ ။အာဝိဏ္ဍနံဆိုဒ္ဓံ၊ငင်စရာအပေါက်ကိုလည်းကောင်း။ ရဇ္ဇုံ၊ငင်စရာကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋိ၊မင်းတုတ်တိုင်ကိုလည်း ကောင်း။ ကပိသီသကံ၊ သံကွင်းမျောက်လက်ကို လည်းကောင်း။ သုစိဃဋ္ဋိတာဝလဏ္ဍဒ္ဒံ၊ကျည်ယော်ကျည်မသံကောက်ပေါက်ကိုလည်း ကောင်း။ လောဟကဋ္ဌဝိသာဏကံ၊သံကြြေးသစ်သားဖြင့်ပြီးသော သံကောက် သားချိုဖြင့်ပြီးသော သံနှကောက်ကို လည်းကောင်း။ ယန္တကံ၊ ယန္တရားကိုလည်းကောင်း။ သုစိကဠေဝ၊ ကျည်ယော်ကို လည်းကောင်း။ ဆဒနံ၊ အမိုးကိုလည်းကောင်း။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊ အတွင်းလိမ်းကျံခြင်း အပလိမ်းကျံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိကံ၊ ပွတ်တိုင် လေသာနှန်းပြူတင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပွတ်လုံးကို လည်းကောင်း။ ဇာလသလာကဠ၊ ကွန်ရက်ဖြင့်ပြီးသော လေသာ နှန်းပြူတင်း ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ပြီးသော လေသာနှန်း ပြူတင်းကို လည်းကောင်း။ စက္ကလိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို လည်းကောင်း။ သန္ဌရေနစ၊မြက်အခင်းကိုလည်းကောင်း။အုနည္ဟာသိ၊ခွင့်ပြုတော် မူပြီ။ ။မိနိ၊မြေကျင် လိမ်းကျံခြင်း။ ဝါ၊ မြေကျင် ပစ်ခြင်း။ ဝိဒလ မဠဠ၊ကြြမ်ခက်သောညောင်စောင်း။သောသာနိကမသာရကော၊ သုသာန်ဌဖြစ်သော အခြေခ် အပေါင်စွပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ထုပ်နှင့် ရောက်ကိုကပ်၍ပြုသော အင်းပျဉ်။ ဘုဋ္ဌရပါဒံ၊ ကောက်သော အခြေရှိသော အင်းပျဉ်။ အာဟစ္စ၊ အပေါင်ခ် အခြေစွပ်သောအင်းပျဉ်။အာသန္ဒိ၊လေးထောင့်အင်းပျဉ်၊ဥစ္စကော၊ မြင့်သောအင်းပျဉ်။သတ္ကာ၊ ခုနှစ်ပါးသောအင်ကိုရှိသောအင်းပျဉ်။ ဘဒ္ဒပီဌံ၊ ကြြမ်ခက်သောအင်းပျဉ်။ ပီဌကေဠကပါဒကံ၊ ပုဆိုး ကြြမ်းဖြင့် ပြုအပ်သောအင်းပျဉ်။ ဆိတ်ခြေကဲ့သို့ အခြေရှိသော အင်းပျဉ်။ အာမလာဖလကာကောဋ္ဌာ၊ရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့ ပွတ်ခံ၍ အခြေအမျှား တပ်သော အခင်း ပျဉ်ပြားအခင်း ကပ်အခင်း။ ပလာလပီဌံ၊ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်။ဥစ္စာ၊ မြင့်သော အခြေရှိသော

ညောင်စောင်း။ အဟိ၊ မြွေခဲသောရဟန်း။ အတိပါဒါ၊ လက်ရှစ်သစ်ထက်လွန်သော ညောင်စောင်းခြေခံ။ အဋ္ဌဂုံလပါဒကံ၊ လက်ရှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ညောင်စောင်းခြေခံ။ သုတ္တံ၊ချည်။ အဋ္ဌပဒံ၊ တကျစ်ရှေး။ ဝါ၊ ရှစ်ကွက်ကျား။ စောဠံ၊ ပုဆိုးကြမ်း။ တူလိကံ၊ လဲသွတ်သောအခင်း။အနုကာယိကာ၊ ထက်ဝက်သော ကိုယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခေါင်းအုံး။ ။ဂိရဂ္ဂေါ၊တောင်ထိပ် ပွဲသဘင်။ ဘိသိယော၊ ဘုံလျှို။ သေနှာသနံ၊ ကျောင်းအသုံး အဆောင်ဖြစ်သော်။ ဒုဿံ၊ ပုဆိုး။ သြနဒ္ဓံ၊ မြေးရက်အပ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဥပ္ပါ၊ ရွှေတွာ၊ ခွါ၍။ ဟရန္တိ၊ ခိုးယူကြကုန်၏။ ။ဘတ္တိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းအရောတ်ဖြင့် ဝေဘန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိဘတ္တိ၊ လက်ငါးချောင်းဖြင့် အထူးထူးသော အဆင်း အရော တ်ဖြင့် ဝေဘန်ခြင်းကို လည်း ကောင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနုညာသိ၊ ပြီ။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိကျောင်း။ ဝိဟာရေ၊ ရဟန်းတို့ကျောင်း။ ထုသံ၊ ဖွဲနှင့်ရော သောမြေ။သက္ခဠမတ္တိကာ၊ သိမ်မွေ့သောမြေ။ ။ဇုဏ္ဏာသံ၊ချေး သစ္စေး။ ပါဏိကံ၊ သစ်မြောက်လက်။ကုဏ္ဍံ၊ ဆန်ကွဲနှင့်ရောသော မြေ။ သာသပသိတ္ထတေလကံ၊ မုံညင်းမှုန့်နှင့် ရောသော မြေ။ ဖယောင်းဆီ။ ဥဿန္နေ၊ များသည်ရှိသော်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ၊ တဘန် ထုတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုညာသိ၊ ပြီ။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းတန်းသောမြေ။ ဂဏ္ဍုမတ္တိကံ၊ တိကျစ်မြေ။ ။ဇုဏ္ဏာသံ၊ချေးသစ္စေး။ ပဋ္ဌိဘာဏံ၊ ဆန်းကြယ်သောမိန်းမရုပ် ယောက်ျားရုပ်စသည်ဖြင့်ရေးသားခြင်း နိစာ၊ နို့မ့်သောအကျည်။ စယော၊ အကျည်။အာရုဟံ၊တက်သော ရဟန်း။ပရိပတန္တိ၊ကျကုန်၏။ အာဠကာ၊ ဟင်းလင်းအပြင်။ အဓု ကုဋ္ဌံ၊နံရံထက်ဝက်။ပုန၊တဘန်။တယော၊ သုံးပါးသောတိုက်။ ။ ခုဠကေ၊ ငယ်သောကျောင်း။ ကုဋ္ဌပါဒေ၊ နံရံခြေသည်။ သြဝဿ တိ၊ မိုးစွတ်ခဲ့၏။ ဝိဿရံ၊ ကြည်ကြည်လောင်လောင်သော အသံ။ ဒီလံ၊ နံရံတံသင်း။ စိဝရဝံသံ၊ သက်နိုးတန်းဝါး။ ရဇ္ဇုံ၊ သက်နိုး တန်းကြိုး။ အာလိန္ဒံ၊ အာလိန်။ ဝါ၊ကျောင်းဦး။ဝါ၊ ဧည့်ခံ။ ကိဋ္ဌ

(၃၇၀) စူဠဝါပါဠိတော် နိဿယသစ်

ကေန့၊ ကဲလား။အာလမ္ဘာ၊ လက်ကာသုံး။ တိကာစုံ့ကို့၊ မြက်မှန့်။ ဟေဌာမရွှေ့၊ အောက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအစဉ်။ နယ်၊နှည်းကို။ ကရေ့၊ ပြုရာ၏။အဇ္ဈောက်သော၊ လွင်တီးခေါင်ဌ။ သြတပတိ၊ နေပူခဲ့၏။ သာလံ၊ ရေအိုးစင်။ ဟေဌာ၊ အောက်ဌဖြစ်သော အစိအရင်။ ဘာဇနံ၊ခွက်။ ။ဝိဟာရော၊ကျောင်း။ကောဌကော၊ တံခါးမုတ်။ ပရိဝေဏဝိသာလကံ၊ ပရိဝုဏ်မီးတင်းကုပ်။ အာရာမေ၊အရာမ်။ ပုန၊ တဘန်။ ကောဌေ၊ တံခါးမုတ်။ ‘ဟေဌညေ၀၊ အောက်ဌ ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နယ်၊ နှည်းကို။ ကရော့၊ ပြုရာ၏။ ။ သုခံ၊ အင်္ဂတေမိုးသော်ပြာသာဒ်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ အနာထပိဏ္ဍိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ သိတဝနံ၊ ရင်းတို့ကိုတောသို့။ အဂါ၊ သွားလေ၏။ ဒိဋ္ဌမမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားရှိသော အနာထပိဏ် သူဌေးသည်။ နှာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သံဃေန၊ သံဃာတော်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ နိမန္တေသိ၊ ပင့်ဖိတ်ပြီ။ အန္တရာမရွှေ့၊ ခရီးအကြားဌ။ အာဏာ ပေသိ၊စေပြီ။ဂဏော၊လူများအပေါင်းသည်။အာရာမံ၊အရာမ်ကို။ ကာရယိ၊ပြုစေပြီ။ဝေသာလိယံ၊ဌ။နဝကမ္မံ၊အမှုသစ်။ ပုရတောစ၊ ရှေ့မှလည်း။ ပရိဂ္ဂဟိ၊ သိမ်းဆည်းပြီ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အရဟာဘိ၊ ထိုက်သနည်း။ ဘတ္တရွှေ့၊ ဆွမ်းစားဇရပ်။ တိတ္ထိရံ၊ ခါမင်းဇာတ်။ အဝန္ဒိယံ၊ ခိုမရှိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်။ ပရိဂ္ဂဟိ၊ သိမ်းဆည်းပြီ။ အန္တရဃရာ၊ ရှာတွင်းဌ။ တူလော၊ လဲမြေးရှက်အပ်သောအခင်း။ သာ၀တ္ထိ၊ သာ၀တ္ထိပြည်သို့။ သြသရိ၊ ရောက်လေ၏။ ။အာရာမံ၊အရာမ်ကို။ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေပြီ။ဘတ္တရွှေ့ ဆွမ်းစားဇရပ်ဌ။ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်။ ဂိလာ နှာ၊နှာသောရဟန်း။ဝရသေယျာ၊ မြတ်သောအိပ်ရာနေရာ။ လေ သာ၊အမြက်ထောင်သဖြင့်။သတ္တရသာ၊သတ္တရသ၀ဋ္ဌရဟန်း။တပ်ဘ်၊ ထိုအရပ်ဌ။ ။ကေနနုခေါ်၊အဘယ်ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဝိဟာ ရေန့၊ကျောင်းအဝိုင်းအခြားဖြင့်။ ဘာဇယိ၊ ဝေဘန်ပြီ။ ပရိ၀ေဏံ၊ ပရိ၀ုဏ်။ အနုဘာ၀ံ၊ အလျှောက်ဖြစ်သောအဘို့။ ၀ါ၊ တဘန်

ပေးအပ်ပြီးသောအဘို့။ အကာမှာ၊အလိုမရှိသည်ရှိသော်။ ဘာကံ၊ အတို့ကို။ နှာ့ဒဒေ၊ မပေးရာ။ နိသီမံ၊သိမ်ပ။ သဗ္ဗကာလံ၊အခါ ခပ်သိမ်း။ သေနှာသနံ၊ ကျောင်းဌာ။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဂါဟာ၊ ယူစေခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဥပနန္ဒော၊ ဥပနန္ဒ ရဟန်း။ ဝဏ္ဏော သိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။ ဒ္ဒိတကာ၊ ရပ်ကုန်သောရဟန်း။ သမာနှာသနှာ၊ တူသော နေရာ ရှိသော ရဟန်း။ ။သမာနှာ သနိကာ၊တူသော နေရာရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ဘိန္ဒိ ံသု၊ဖျက်ဆီး ကြကုန်ပြီ။ တိဝဂ္ဂါ၊ သုံးယောက် အစုရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ဘိန္ဒိ ံသု၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်ပြီ။ ဒုဝဂ္ဂိကံ၊ နှစ်ယောက် အစုရှိသော ရဟန်း၊ အသမာနှာသနိကံ၊ မတူသော နေရာရှိသော ရဟန်း။ ဒီဃံ၊ ရှည်သော အခင်း။ သာလိန္ဒံ၊ အာလိန်နှင့် တကွဖြစ်သော ပြာသာဒ်ကို။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ အနုညာသိ၊ ပြီ။ ။ အယျိကာ၊အဘွားမ။အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ဘာဇိတံ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီ။ကိဠာဂိရေ၊ကိဠာဂိရိဇနပုဒ်၌။ အာဠဝိ၊အာဠဝိပြည် သားရဟန်း။ ပိဏ္ဍာကကုဏ္ဍော၊ဟိ၊ မကရ်းကွက် ပြစ်ခြင်း နံရံလိမ်းကျံ ခြင်း။ဒ္ဒါရအဂ္ဂဠဝဋ္ဋိကာ၊တံခါးကိုထားခြင်း မင်းတုတ်တိုင်ကိုထား ခြင်း။ ။အာလောကသေတကာဠဠ၊လေသာနန်းပြူတင်းကိုပြူကာ မှ။ ဖြူသောအဆင်းဖြင့် လိမ်းကျံခြင်း။ မည်းနက်သော အဆင်းဖြင့် လိမ်းကျံခြင်း။ ဂေရုဆဒနမဗ္ဗနာ၊ ရွှေသင်္ဘောဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုခြင်း။ ,မိုးခြင်း ဘွဲ့ခြင်း။ ဘဏ္ဍိခဏ္ဍပရိဘဏ္ဍံ၊ ခိုနန်းထားခြင်း ကျိုးသည်ကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်း။ နွားချေးဖန်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုခြင်း။ ဒီသံ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တိုင်တိုင်။ တိ ံသံ၊ အနှစ်သုံးဆယ် တိုင်တိုင်။ ကာလိကာ၊ မီးခိုးစသည် ကာလတိုင်အောင်ပေးခြင်း။ ဩသိတော၊ ဆုံးသည်ရှိသော်။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောကျောင်း။ ခုဠေ၊ ငယ်သောကျောင်းဌ။ ဆ ပဏ္ဏ ဝဿိကံ၊ ခြောက်နှစ် ငါးနှစ်တိုင်တိုင်။ အမှုယောဂေ၊ တဘက် ဆောင်မိုးသောကျောင်းဌ။သတ္တဠုခုနှစ်နှစ်ရှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။မဟာလ္ဟ ကေ၊ကြီးသောကျောင်းဌ။ဒသဒ္ဓါဒသ၊ဆယ်နှစ်ဆဲ့နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။

သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကို။ ဧကသ၊ တယောက်
သောရဟန်းအား။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အညံ၊ တပါးသောရဟန်းကို။
ဝါသေန္တိ၊ နေစေကြကုန်၏။ သံဃိကံ၊သံဃိကကျောင်း။ နိဿိမံ၊
သိမ်။ပ။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဏ္ဍမိ၊ ဘဲပြု။ ဝိဇ္ဇမန္တိစ၊
လူလည်းထွက်ကြ ကုန်၏။ ။ကာလံ၊ သေ၏။ သာမဏေရံ၊သာမ
ဏေ။ သိက္ခာပစ္စက္ခအန္တိမံ၊သိက္ခာကျသောရဟန်း။အန္တိမဝတ္ထုဒ္သို
ရောက်သောရဟန်း။ ဥမ္မတ္တဓိတ္တစိတ္တဒ္ဝ၊ ရူးသောရဟန်း။ ပြန်လွှင့်
သောစိတ်ရှိသောရဟန်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သောရဟန်း။
အာပတ္တိဒဿနာ၊ အာပတ်ကို မရှုသောရဟန်း။ အပဋိကမ္မဒိဋ္ဌိ
ယာ၊ အာပတ်ကို မကုသော ရဟန်း မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်သော
ရဟန်း။ ပဏ္ဍကာ၊ ပဏ္ဍုက်။ ထေယျတိတ္ထိယာ၊ထေယျသံဝါသက
တိတ္ထိယပဏ္ဍကာ၊ တိရစ္ဆာနမာတုပိတုအရဟန္တာ၊ တိရစ္ဆာန်မာ
တုဃာတက ပိတုဃာတကအရဟန္တဃာတက။ ဒုသကာ၊တိက္ခုန်
ဒုသက။ ဘေဒကာ၊ သံဃဘေဒက။ လောဟိတုပ္ပါဒါ၊ လောဟိ
တုပ္ပါဒက။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ၊ ဥဘတောဗျည်း။ သံဃဿ
အာ။ မာပရိဟာယိ၊ မယုတ်ပါစေလင့်။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ၍
ကမ်း၊ အမှုကို။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ ဒါတဝေ၊
ပေးခြင်းငှါ။ အနုညာသိ၊ပြု။ ။ဝိပ္ပကတော၊ မပြီးမီ။ အညဿ၊
တပါးသောရဟန်းအား။ ဒါတမ်း၊ ပေးအပ်၏။ ကတော၊ ပြီးအပ်
ပြီးသည်ရှိသော်။ တဿ ဝ၊ ထိုရဟန်းအား သာလျှင်။ ပဏ္ဍမိ၊
ဘဲသွား၏။ ဝိဇ္ဇမတိ၊ လူထွက်၏။ ကာလံကတော၊ သေ၏။
သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာယ၊
သိက္ခာကို။ပစ္စက္ခာတော၊ချ၏။ အန္တိမာ၊အန္တိမဝတ္ထုဒ္သိုရောက်၏။
ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်သည်။ ယဒိသိယာ၊ အုံ။ သံဃော၊ သည်။
သာမိကော၊ အစိုးရသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥမ္မတ္တဓိတ္တဝေဒနာ၊
ရူးသော ရဟန်း ပြန်လွှင့်သောစိတ် ရှိသောရဟန်း ဝေဒနာ
နှိပ်စက်သောရဟန်း။ အဒဿနာ၊ အာပတ်ကိုမရှုခြင်း။ အပဋိ
ကမ္မ၊ အာပတ်မကုစားခြင်း။ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်း။

တံ၊ ထိုကျောင်းသည်။ တသော်ဝ၊ ထို ရဟန်းအား သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍုကော၊ ပဏ္ဍုကျွန်း။ ထေယျတိတ္ထိ၊ ထေယျသံ ဝါသကတိတ္ထိယပဏ္ဍိတ။ တိရစ္ဆာနမာဟုပေတ္တိကံ၊ တိရစ္ဆာန် မာတုဃာတက ပိတုဃာတက။ဃာတကော၊ အရဟန္တဃာတက၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တ၊ ဘိက္ခုနီဒူသက။ဘေဒလောဟိတဗျဉ္ဇနာ၊သံဃဘေဒက လောဟိတုပ္ပါဒက ဥဘတောဗျည်းဟူ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယဒိပဋ္ဌိဇာနာတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံသည် ဖြစ်အုံ့။ သံဃော၀၊ သည်သာလျှင်။ သာမိကော အစိုးရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ အညတြ၊ တပါးသော အရပ်သို့။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ ကုက္ကစ္စံ၊ အလို့လို့ဖြစ်သောရဟန်း။ ဥဒ္ဓိယတိ ပြို့ခဲ့၏။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာ။ ဒုဿာ၊ ပုဆိုး။ စမ္မ၊ ဝံရေ စက္ကလိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်း။ စောဠကံ၊ ပုဆိုးကြမ်း။ အက္ကမန္တိ၊ နင်းကုန်၏။ အလ္လာ၊ စိုစွတ် သော်ခြေ။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်စီးသောရဟန်း။ နဠ၊ တံတွေး ထွေး သောရဟန်း။ လိခန္တိ၊ ရေးခြစ်ကုန်၏။ အပသေန္တိ၊ မှီကုန်၏။ အပသေနံ၊ မှီရာတကဲ့ဖြင့်။ လိခတော၀၊ ရေးခြစ်သည်သာလျှင် တည်း။ဓောတပစ္ဆိတ္ကရဏေန၊ခြေဆေးပြီးသောရဟန်းအိပ်ရာခင်း။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ နဿတ္ထောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ လာမကံ၊ ယုတ်သောဆွမ်း။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကံ၊ ဆွမ်းညွှန်းရဟန်း။ ကထံနုခေါ၊အဘယ်သို့လျှင်။ပညာပကံ၊ခင်းစေရအုံ့နည်း။ ဘဏ္ဍာ ဂါရိကသမ္ဘုတိ၊တိ။ပဋ္ဌိဂ္ဂါဟဘာဇကော၊သက်နှံးကို ခံတတ်သော ရဟန်း၊ သက်နှံးကိုဝေဘန်တတ်သောရဟန်း။ ယာဂုဖလဘာဇ ကော၊ ယာဂုကိုဝေဘန်တတ်သောရဟန်း၊ သစ်သီးကို ဝေဘန် တတ်သောရဟန်း။ ခဇ္ဇဘာဇကော၊ ခဲဘွယ်ကိုဝေဖန်တတ်သော ရဟန်း။အပ္ပမတ္တကဝိဿဇ္ဇေ၊အနည်းငယ်သောပစ္စည်းကိုစွန့်တတ် သောရဟန်း။ သာဋ္ဌိယဂ္ဂါဟာပကောစေ၀၊ မိုဃ်းရေခံသက်နှံးကို ယူစေတတ်သောရဟန်း။ တထေ၀၊ထိုအတူသာလျှင်။ ပတ္တဂ္ဂါဟာ ပကော၊ သပိတ်ကိုခံယူစေတတ်သောရဟန်း။ အာရာမိက သာမ ဏေရပေသကသ၊ အာရုမိကပေသက သာမဏေရပေသကကို။

(၃၇၄) စူဠဝါပါဠိတော်နှိုင်းယှဉ်သစ်

သမ္ဘုတိ၊ သမ္ဘုတ်ခြင်း။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာကို နှိပ်စက်တတ်ထံသော။ လောကဝိဒူ၊ လောကကို သိတော်မူထသော။ဟိတစိတ္တော၊အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုရှိသော စိတ်ရှိထသော။ ဝိနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လေဏတ္ထဒ္ဓု၊ပုန်းအောင်ခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ သုခတ္ထဒ္ဓု၊ ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ ဗျာယိတုံစ၊ ဗျာနှင့်ဝင်စားခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း။ ဝိပဿိတုံစ၊ ဝိပဿနာ ရှုခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ အနုညာသိ၊ခွင့်ပြုတော်မူပြီ။ ဧတိ၊ဤသွယ်လျှင် သေနာသနဂ္ဂန္ဓက ဥဒါန်းစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သေနာသနဂ္ဂန္ဓကပြီး၏။

ဗောဓိသတ္တမုနိဘေကြည့်/ပိဋကတ်တိုက်
တိုက်ပိုင်အမှတ် ၈၂.၀.၉
မျိုးတူရုဒအမှတ် .... ၁ ၄ . ၉ . ၀၅
ရက်စွဲ .....